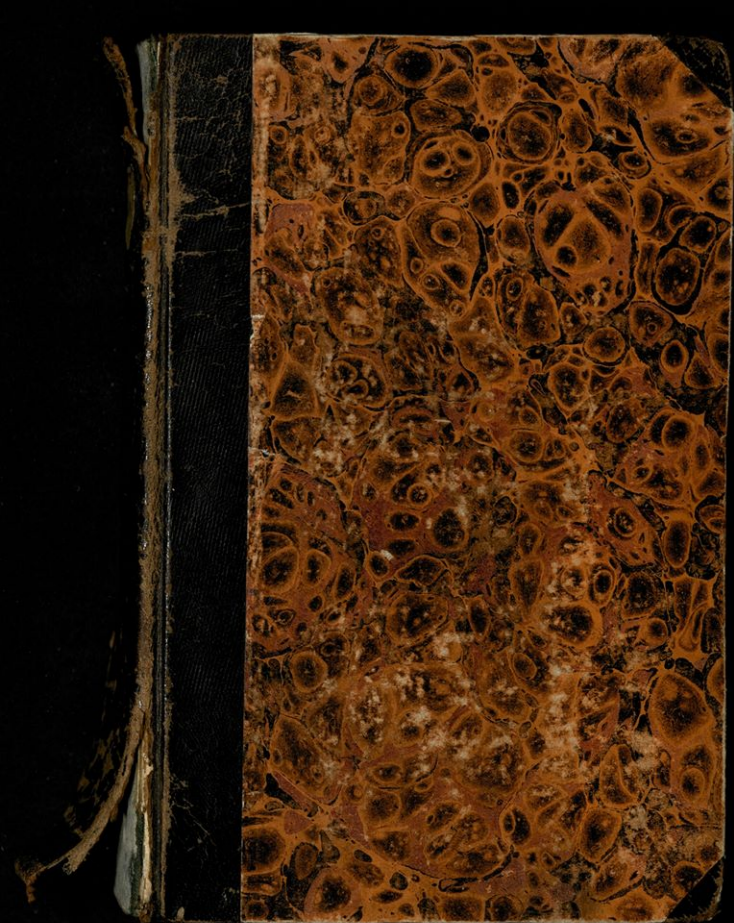
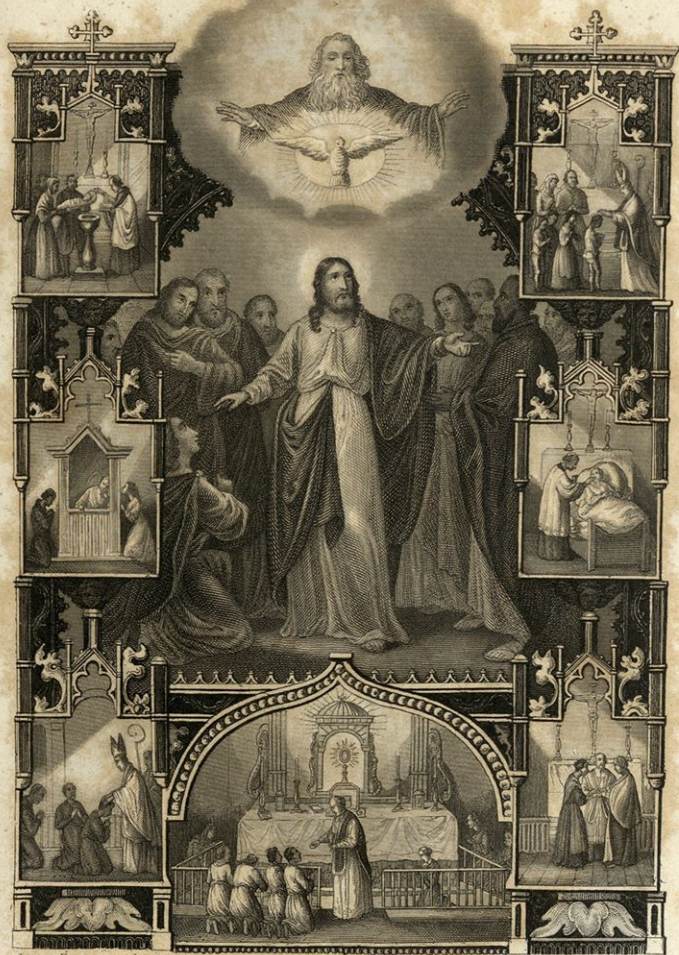

18145. II. C. f. 2.

✓

Ignac Zupar zagnal in ris.

Stahlstich v. Carl Mayer's Kunst-Anstalt Nürnberg.

Glejte, jas sim s vami vse dni do konza sveta.
Mat. 28, 20.

SVETI EVANGELJI

S

MOLITVAMI INO BRANJAM

SA VŠE

NEDELE, PRASNIKE INO IMENITNIŠI
GODOVE

ZELICA LETA.

TEMU JE PERDJAN

KATEKISEM, ZERKVENE INO DRUGE
MOLITVE INO PESME PER OZHITNI

SLUŠEBI BOŠIJI.

S DOVOLENJAM

NAR ZHAŠTITISHIH INO MILOŠTLIVSHIH

GOSPODA GOSPODA

FRANZISKA KSAVERJA

PRSETA INO SEROTA

LAVANTINŠKE ZERKVE

I. T. D. I. T. D.

V ZELI, MDCCCXLV.

PER JOSHEFU GAJGERJI BUKVARJI.

1917

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

030626317

RECEIVED

Die Drucklegung der in slowenischer Sprache nach der vom apostolischen Stuhle gutgeheissenen Dr. J. Fr. Alliolis Bibelübersetzung besorgten Ausgabe der Sonn- und Festtagsevangelien, Episteln, der aus dem römischen Messbuche übersetzten Kirchengebethe, Litaneyen; dann der Christenlehren, der Kreuzwegandacht und mehrerer Kirchenlieder wird von Ordinariatswegen genehmiget, und zum Kirchengebrauche, so wie zur häuslichen Andacht empfohlen.

Vom

F. B. Lavanter Ordinariat zu St. Andreä
am 18. Dezember 1844.

Im Auftrage

Seiner Fürstbischöflichen Gnaden.

Franz Fridrich, m p.

Dompropst, Consistorial - Director.

L. S.

Anton Slomschek, m p.

Domherr, Consistorialrath.

Die Bruchlegung der in römischer Sprache nach
 der vom apostolischen Stuhl gegebenen An-
 weisung des Papstes in der römischen Kirche
 nach dem römischen Ritus und Festen
 der aus dem römischen Ritus hervorgegangenen Kir-
 chen, dann der Christen, der
 der Kirchenordnung und anderer Kirchen-
 wird von Ordinarissen genehmigt, und zum
 Kirchenordnen, so wie zur kirchlichen Andacht
 empfohlen.

F. R. Landerer, Ordinarier zu St. Andreä
 am 18. Dezember 1844.

Seiner Fürstlich-bischöflichen Gnaden:
 im Auftrage

Anton Stenisch, m. p.
 Dompropst, Consistorial-Präsident

Anton Stenisch, m. p.
 Dompropst, Consistorial-Präsident

LJUBI VERNI SLOVENZI!

De bote samogli boshjo flushbo spodobno, po volji boshji ino svete zerkve obhajati, dobite tukaj s evangeljam tudi she zel Katekismem, kakor se per kershanfskih naukih raslaga. Katekismu so per drugi zerkveni sapovedi tudi vse tiste molitve perdjane, kateere masfchnik per tej presveti daritvi moli. To vam bo pomagalo svojo misel loshej s mislijo masfhnika sdrushiti. — De vam bojo pridge ino kershanfski nauki vézhi dusfhní prid pernesli, preberite, kadar vtégnete, domá tisti evangeli, branje alj del katekisma, ki prihodno nedelo alj prasník na versto pride.

Sa poboshnost po svoji lastni volji she imate v tih bukvah sv. krishovi pot ino troje litanije. De ob nedelah ino prasníkih svoj glas s sbranimi vernimi v svetim petji sdrushiti, ino tako zhaft flushbe boshje povikshati samorete, najdete v tih bukvah proti kraju svete zerkvene pesmi. — Špredi

imate zerkveno pratiko, de véste, kakšen
god zerkuv vsak dan sploh obhaja. Le od
tistih Svetnikov, katerih imena so s leshe-
zhimi zherkami sasnamrvane, se v naši
shkosiji nobeden spomin per svetih masfah
ne stori.

Tako vam bojo te evangelske bukve
prave zerkvene bukve, katere vas s vsém
tém sesnanijo, kar se per svetih opravi-
lih sploh v zerkvi godi; pa vas tudi k temu
napeljavajo, kar sploh v zerkvi opravi-
imate. Ino tako se vé, de bojo vsakimu po-
boshnemu Slovenzu prijetne ino ljube.

Pratika preštavnih prasnikov.

Léto	Netelka zherka	Pepelniza	Velika nozh	Binkofhti
1845	e	5. fvezhana.	23. fufhza.	11. vel. travna.
1846	d	25. »	12. mal. travna.	31. »
1847	c	17. »	4. »	23. »
1848	b a	8. fufhza.	23. »	11. roshnika.
1849	g	21. fvezhana.	8. »	27. vel. travna.
1850	f	13. »	31. fufhza.	19. »
1851	e	5. fufhza.	20. mal. travna.	8. roshnika.
1852	d c	25. fvezhana.	11. »	30. vel. travna.
1853	b	9. »	27. fufhza.	15. »
1854	a	1. fufhza.	16. mal. travna.	4. roshnika.
1855	g	21. fvezhana.	8. »	27. vel. travna.
1856	f e	6. »	23. fufhza.	11. »
1857	d	25. »	12. mal. travna.	31. »
1858	c	17. »	4. »	23. »
1859	b	9. fufhza.	24. »	12. roshnika.
1860	a g	22. fvezhana.	8. »	27. vel. travna.
1861	f	13. »	31. fufhza.	19. »
1862	e	5. fufhza	20. mal. travna.	8. roshnika.
1863	d	18. fvezhana.	5. »	24. vel. travna.
1864	c b	10. »	27. fufhza.	15. »
1865	a	1. fufhza.	16. mal. travna.	4. roshnika.
1866	g	14. fvezhana.	1. »	20. vel. travna.
1867	f	6. fufhza.	21. »	9. roshnika.
1868	e d	26. fvezhana.	12. »	31. vel. travna.
1869	c	10. »	28. fufhza.	16. »
1870	b	2. fufhza.	17. mal. travna.	5. roshnika.
1871	a	22. fvezhana.	9. »	28. vel. travna.
1872	g f	14. »	31. fufhza.	19. »
1873	e	26. »	13. mal. travna.	1. roshnika.
1874	d	18. »	5. »	24. vel. travna.
1875	c	10. »	28. fufhza.	16. »
1876	b a	1. fufhza.	16. mal. travna.	4. roshnika.
1877	g	14. fvezhana.	1. »	20. vel. travna.
1878	f	6. fufhza.	21. »	9. roshnika.
1879	e	26. fvezhana.	13. »	1. »
1880	d c	11. »	28. fufhza.	16. vel. travna.
1881	b	2. fufhza.	17. mal. travna.	5. roshnika.
1882	a	22. fvezhana.	9. »	28. vel. travna.
1883	g	7. »	25. fufhza.	13. »
1884	f e	27. »	13. mal. travna.	1. roshnika.
1885	d	18. »	5. »	24. vel. travna.
1886	c	10. fufhza	25. »	13. roshnika.

Drugi preštevni prasniki ino godovi.

1. Drugo nedelo po rasglaf. G. N. J. K. prasniki gladkiga Imena Jesufa s popolnoma odpustkam.
2. Petek po pepelnizi god ff. 5 ran G. N. J. K.
3. Kak drugi petek v pošti god ternjove Krone G. N. J. K.
4. Zvetni petek god sedem shaloš Marije Devize.
5. Kak petek po beli nedeli god Šulze in Shreblor G. N. J. K.
6. Tretjo nedelo po veliki nozhi god varšva fv. Joshefa, shenina D. M.
7. Pondelek po fv. Trojizi god od Kervi G. N. J. K.
8. Drugi petek po Boshjim Telefi god prešvetiga Šerza Jesufoviga.
9. Nedelo po vnebovsetji Devize Marije fv. Joahima, ozheta Devize Marije.
10. Pervo nedelo mešza Kimovza ff. Angelov Varhov s ofmino.
11. Nedelo po Rojštvi Devize Marije prasniki njeniga Imena s popoln. odp.
12. Tretjo nedelo mešza Kimovza god sedem shaloš Marije Devize.
13. Pervo nedelo mešza Kosoperška prasniki fv. Roshen-kranza D. M.
14. Tretjo nedelo mešza Kosoperška Polvezhenje vñh zerkuv s ofmino.
15. Tretjo nedelo mešza Liftopada god varšva Marije Devize.

Zerkvena pratika neprestavnih godov.

Profinz.

A	1	† Obresovanja N. G. J. K.
b	2	Osmina fv. Shtef. perv. M.
c	3	» fv. Janesa ap. i. ev.
d	4	» ff. nedolsh. otrók.
e	5	Bila ff. treh Kraljov.
f	6	† Rasglafnja G. N. J. K. fškos ofem dni.
g	7	Valentin Šhk. M.
A	8	Severin Apat.
b	9	Juljan M.
c	10	Bonus Šhk.
d	11	Šalvi M.
e	12	Ernest.
f	13	Osmina rasglaf. G. N. J. K.
g	14	Hilari Šhk.
A	15	Pavl, prvi pufhavnik.
b	16	Tizjan Šhk.
c	17	Anton Apat.
d	18	Štol fv. Petra v Rimu.
e	19	Kanut Kralj M.
f	20	Fabjan i Bahtj. Mm.
g	21	Nesha D. M.
A	22	Vinzenzi i Anaftasi Mm.
b	23	Sarozhenje Devize Marije.
c	24	Timotej Šhk. M.
d	25	Špreobernj. fv. Pav. Ap.
e	26	Polikarp Šhk. M.
f	27	Janes Krisoft. Šhk. Z. Vuzh.
g	28	Pomnenje fv. Neshe D. M.
A	29	Franzišk Salesi Šhk.
b	30	Martina D. M.
c	31	Peter Nolařhzhjan Šp.

Švezhan.

d	1	Ignazi Šhk.
e	2	† Ozhiřhovanja Dev. Marije
f	3	Blash Šhk. M.
g	4	Andrej is Korsike Šhk.
A	5	Agata D. M.
b	6	Amandi Šhk. Doroteja D. M.
c	7	Romuvaldi Apat.
d	8	Juvenzi Šhk.
e	9	Pavlin Šhk. Apolonija D. M.
f	10	Školařtika D.
g	11	Šedem Sazhetnikov ordna hlapzov Marije D.
A	12	Anařtasiya M.

b	13	Katarina de Riccis D.
c	14	Zoili Šp. Valentin M.
d	15	Marzeli Pap. M.
e	16	Julijana D. M.
f	17	Krisanzi i. Tovarfli Mm.
g	18	Rajmundi de Penaforte Šp.
A	19	Juljan Šp.
b	20	Janes de Mata Šp.
c	21	Adelħajda kraljica
d	22	Štol fv. Petra v' Antiohii
e	23	Marjeta Kortonřka.
f	24	Matija Apofi. (v' preřt. l. 25.)
g	25	Valburga D. (v' preřt. l. 26.)
A	26	Aleřfander Šhk.
b	27	Leander Šhk.
c	28	Roman Apat (v' preřt. l. 29.)

Šufhez.

d	1	Albin Šhk.
e	2	Karl groř Šp.
f	3	Jungert zefariza D.
g	4	Kasimir Kralj Šp.
A	5	Agapeta i. Tovarfłize D. Mm.
b	6	Fridolin Apat.
c	7	Tomash Akv. Šp. Zerkv. V.
d	8	Janes de Deo Šp.
e	9	Ziril i. Metodi Šhkofa.
f	10	Štirdeset Marternikov.
g	11	Franziřhka Rimřka Vdova.
A	12	Gregor Pap. Zerkv. Vuzh.
b	13	Eufrařija D.
c	14	Matilda zefariza
d	15	Longini M.
e	16	Hilari Šhk. Tazjan levit Mm.
f	17	Patrizi Šhk.
g	18	Jedert D.
A	19	† Josheř Ńhenin Devize M.
b	20	Nizetas Šhk.
c	21	Benedikt Apat.
d	22	Oktavian M.
e	23	Teodosiya M.
f	24	Gabriel arħangel.
g	25	† Ořnanenja Devize Marije.
A	26	Ludger Šhk.
b	27	Šmerti fv. Rupreta Šhk.
c	28	Guntram Kralj.
d	29	Arguřta prinzeřja D. M.
e	30	Janes Klimak Apat.
f	31	Gvido Apat.

Malitraven.

g	1	<i>Hugo Šhk.</i>
A	2	<i>Franzishk de Pavla Šp.</i>
b	3	<i>Abundi Šhk.</i>
c	4	<i>Isidor Šhk. Zerkv. Vuzh.</i>
d	5	<i>Vinzenzi Fereri Šp.</i>
e	6	<i>Zelestin Pap.</i>
f	7	<i>Epifani Šhk.</i>
g	8	<i>Dionisi Šhk.</i>
A	9	<i>Marija is Egipta spokorn.</i>
b	10	<i>Mehtilda D.</i>
c	11	<i>Leon Pap. Zerkv. Vuzh.</i>
d	12	<i>Zenon Šhk. M.</i>
e	13	<i>Hermenegildi Kralj M.</i>
f	14	<i>Lidvina D.</i>
g	15	<i>Helena Zefariza Vdova.</i>
A	16	<i>Engrazija D.</i>
b	17	<i>Liberali Šp.</i>
c	18	<i>Janes is Janine M.</i>
d	19	<i>Leon IX. Pap.</i>
e	20	<i>Jakob is Šlaponije Šp.</i>
f	21	<i>Aselm Šhk. Zerkv. Vuzh.</i>
g	22	<i>Soteri i. Kaji Papp. Mm.</i>
A	23	<i>Juri M. Adalbert Šhk. M.</i>
b	24	<i>Fideli M.</i>
c	25	<i>Marka Evang.</i>
d	26	<i>Kleti i. Marzelini Papp. Mm.</i>
e	27	<i>Peregrin Šp.</i>
f	28	<i>Teodora D. M.</i>
g	29	<i>Peter M.</i>
A	30	<i>Katarina Sienška D.</i>

Velikitraven.

b	1	<i>Filip i. Jakob Apost.</i>
c	2	<i>Atanasi Šhk. Zerk. Vuzh.</i>
d	3	<i>Najdenje sv. Krisha.</i>
e	4	<i>Monika Vdova. Florjan M.</i>
f	5	<i>Pius Pap. Gothard Šhk.</i>
g	6	<i>Janes Ap. pred lat. vrati.</i>
A	7	<i>Štanislav Šhk. M.</i>
b	8	<i>Perkasanje sv. Mihaela Arh.</i>
c	9	<i>Greg. is Nazjanza Šhk. Zerkv. Vuzh. Job Šp.</i>
d	10	<i>Antonin Šhk. Isidor Kmet</i>
e	11	<i>Sigismund Kralj. M. (Šp.)</i>
f	12	<i>Pankraz i. Tovarfhi Mm.</i>
g	13	<i>Šervati Šhk.</i>
A	14	<i>Viktor i. Korona Mm.</i>
b	15	<i>Dimpna D.</i>

c	16	<i>Janes Nep. M. s ofmino</i>
d	17	<i>Makfima D. Josht Šp.</i>
e	18	<i>Venanzi M.</i>
f	19	<i>Peter Zelestin Pap.</i>
g	20	<i>Bernardin Šp.</i>
A	21	<i>Felikf Šp.</i>
b	22	<i>Ubalde Šhk.</i>
c	23	<i>Ofmina sv. Jan. Nep. M.</i>
d	24	<i>Vinzenzi Lerinski Šp.</i>
e	25	<i>Gregor VII. Pp. Urban P. M.</i>
f	26	<i>Filip Neri Šp.</i>
g	27	<i>Marija Magd. de Pazis D.</i>
A	28	<i>Germani Šhk.</i>
b	29	<i>Makfim Šhk. M.</i>
c	30	<i>Najdenja definize sv. Štefana Kralja Šp.</i>
d	31	<i>Kanzjan i. Tovarfhi Mm.</i>

Roshnik.

e	1	<i>Panfili M.</i>
f	2	<i>Erasem i. Tovarfhi Mm.</i>
g	3	<i>Zezili Šp.</i>
A	4	<i>Kvirin i. Šifka Šhk. M.</i>
b	5	<i>Bonifazi Šhk. M.</i>
c	6	<i>Bertrand Šhk.</i>
d	7	<i>Norbert Šhk.</i>
e	8	<i>Medardi Šhk.</i>
f	9	<i>Primash i. Felizjan Mm.</i>
g	10	<i>Marjeta Kraljiza Vdova.</i>
A	11	<i>Barnaba Apost.</i>
b	12	<i>Janes Fakundo Šp.</i>
c	13	<i>Anton Padv. Šp.</i>
d	14	<i>Basili Šhk.</i>
e	15	<i>Vid i. Tovarfhi Mm.</i>
f	16	<i>Benon Šhk.</i>
g	17	<i>Ziriaka i. Mufka Dd. Mm.</i>
A	18	<i>Felikf i. Fortunat Mm.</i>
b	19	<i>Nazari Šhk. Gervasii. Protasi Mm.</i>
c	20	<i>Julijana de Falkon. D.</i>
d	21	<i>Alojsi Šp.</i>
e	22	<i>Nizeja Šhk.</i>
f	23	<i>Proti M.</i>
g	24	<i>Rojfiv. sv. Jan. Kerst. s ofm.</i>
A	25	<i>Gvilelm Apat</i>
b	26	<i>Janes i. Pavl Mm.</i>
c	27	<i>Vigili Šhk. M.</i>
d	28	<i>Leon Pap.</i>
e	29	<i>† Petra i. Pavla Ap. s ofm.</i>
f	30	<i>Špomina sv. Pavla Apost.</i>

Maliserpan.

- g 1 Ofminarojstva sv. Jan. Kerst.
A 2 Objiskanje Dev. Marije.
b 3 Janes Franzisk Sp.
c 4 Urh Shk.
d 5 Ahazi i. Tov. Mm.
e 6 Ofmina ff. apost. Pet. i. Pavl
f 7 Pulherija zefariza D.
g 8 Elisaheta Kraljiza Vd.
A 9 *Anatolija D. M.*
b 10 Sedem Bratov Mm.
c 11 Pius Pap. M.
d 12 Mohor Shk. Fortunat Diak.
e 13 Anaklet Pap. M. (Mm.
f 14 Bonaventura Shk. Z. Vuzh.
g 15 Henrik Zefar Sp.
A 16 Devize Marije Karmelske
b 17 Aleksh Sp.
c 18 Kamil Sp.
d 19 Vinzenzi a Pavlo Sp.
e 20 Marjeta D. M.
f 21 Jeronim Emiljan Sp.
g 22 Marija Magdalena.
A 23 Apolinar Shk. M.
b 24 Kristina D. M.
c 25 Jakob Apost. Krifstof M.
d 26 Ana, mati Marije Devize.
e 27 Pantaleon M.
f 28 Nazari i. Tov. Mm.
g 29 Marta D.
A 30 Janes Gvalbert Apat.
b 31 Ignazi Lojolan Sp.

Velikiserpan.

- c 1 God keten sv. Petra Apost.
d 2 Alfons Shk. Shtefan Pp. M.
e 3 Najdenje f. Shtefana perv.
f 4 Dominik Sp. (M.
g 5 Marije D. Shneshnize. Osh-
bat Kralj M.
A 6 Spremen. G. N. J. K. Kisti
Pap. i. Tov. Mm.
b 7 Kajetan Sp.
c 8 Ziriak i. Tov. Mm.
d 9 Afra i. Tovarhize Mm.
e 10 Lorenz levit M. s ofm.
f 11 *Susana D. M.*
g 12 Klara D.
A 13 Kasjan Shk. M. *Radegunda*
b 14 *Demetri M. (Kraljiza*

- e 15 † Vnebovsetje D. M. s ofm.
d 16 Rok Sp.
e 17 Ofmina sv. Lorenza.
f 18 Agapit M.
g 19 Ludovik Shk.
A 20 Bernard Apat Zerk. Vuzh.
b 21 Donat i. Tov. Mm.
e 22 Ofmina vnebovs. D. M.
d 23 Filip Benizi Sp.
e 24 Jernej Apost.
f 25 Ludovik Kralj Sp.
g 26 Hiazint Sp.
A 27 Joshef Kalasanz Sp.
b 28 Avgustin Shk. Zerk. Vuzh.
Daniel prerok
e 29 Obglavodj. sv. Janesa Kerst.
d 30 Hermes M.
e 31 Rajmund Nonati Sp.

Kimoviz.

- f 1 Joana Frau. Vd. Egidi Apat
g 2 Shtefan Kralj Sp.
A 3 Evfemija i. Tov. Dd. Mm.
b 4 Rosalija D.
c 5 Lorenz Justinjan Shk.
d 6 Hermogen i. Fortunat Mm.
e 7 Atanasi M.
f 8 † Rojstv. M. D. s ofm.
g 9 Korbinjan Shk.
A 10 Miklavsh Tolentinski Sp.
b 11 Rosa D.
c 12 Prenefhenje f. Erentrude D.
d 13 *Notburga dekla D.*
e 14 Povikhanje sv. Krisha.
f 15 Ofmina Rojstva M. D.
g 16 Korneli i. Ziprian Pap. Mm.
A 17 Snaminj sv. Franz. Seraf.
Lampret Shk. M.
b 18 Joshef Kupertinski Sp.
c 19 Januari Shk. i. Tov. Mm.
d 20 Evstahi i. Tov. Mm.
e 21 Matevsh Apost. i. Evang.
f 22 Tomash is Vilanove Shk.
g 23 Lini Pap. M. Tekla D.
A 24 Prenefhenja f. Rupreta Shk.
b 25 Marije D. od Odkupljenja.
c 26 Prenefhenja f. Virgilja Shk.
d 27 Kosmas in Damjan Mm.
e 28 Venzeflav Kralj M.
f 29 Mihael Arhangel.
g 30 Jeronim Sp. Zerk. Vuzh.

Kosoperfk.

- A 1 Remigi Šhk.
b 2 Marija Zervelioni D.
c 3 Gerardi Šhk. M.
d 4 Franzifhk Šeraf Šp.
e 5 *Flaviana D.*
f 6 Brunon Šp.
g 7 Marka Pap.
A 8 Brigita Vdova.
b 9 Dionisi i. Tov. Mm.
c 10 Gereon i. Tov. Mm.
d 11 Justina D. M.
e 12 Makfimiljan Šhk. M.
f 13 Eduardi Šp.
g 14 Kalisti Pap. M.
A 15 Tereſija D.
b 16 Gal Apat.
c 17 Jadviga Kraljiza Vd.
d 18 Lukesh Evang.
e 19 Peter is Alkantare Šp.
f 20 Vitali Šhk.
g 21 Urthule i. Tov. Dd. Mm.
A 22 Janes Kanti Šp.
b 23 Franzifhk Borgja Šp.
c 24 Rafael Arhangel.
d 25 Krisanti i. Daria Mm.
e 26 Preneſhenje f. Amanda Šhk.
f 27 *Šabina M.*
g 28 Šimon i. Juda Apofl.
A 29 *Narziſi Šhk.*
b 30 *Gerundi Šhk.*
c 31 Wolfgang Šhk.

Liſtopad.

- d 1 † Vſih Švetnikov *s ofm.*
e 2 Vſih vernih Duſh. *Juſti M.*
f 3 *Hubert Šhk.*
g 4 Karel Baromej Šhk.
A 5 *Emerih Kralj Šp.*
b 6 Lenart Apat.
c 7 Prosdozim Šhk.
d 8 Ofmina vſih Švetnikov.
e 9 Poſvezhenje zerkve Sveli-
zharja v Rimu.
f 10 Andrej Avelin Šp.
g 11 Martin Šhk.
A 12 Martin Pap. M.
b 13 Didak Šp.
c 14 Menas M.
d 15 Leopold Nadvajvoda Šp.
e 16 Jedert D.

- f 17 Gregor Zhudodelnik Šhk.
g 18 Poſvezhen. zerkve ff. Apofl.
Petr. i. Pavla v Rimu.
A 19 Elisabet Kraljiza Vdova.
b 20 Felikf Valsanfki Šp.
c 21 Darovanje Devize Marije.
d 22 Zezilija D. M.
e 23 Felizita M.
f 24 Krisogon M.
g 25 Katarina D. M.
A 26 Mavri M.
b 27 Šmerti ſv. Virgilja Šhk.
c 28 Janes od Krisha Šp.
d 29 Valerjan Šhk.
e 30 Andrej Apofl. *s ofm.*

Gruden.

- f 1 Klemen Pap. M.
g 2 Kromazi Šhk.
A 3 Franzifhk Kſaveri Šp.
b 4 Barbara D. M.
c 5 Peter Krisolog Šhk. Zerkv.
Vuzh.
d 6 Miklavsh Šhk.
e 7 Ofmina ſv. Andreja Apofl.
f 8 † Zhiſtiga Spozh. D. M.
s ofm.
g 9 Ambroſh Šhk. Zerk. Vuzh.
A 10 Bibijana D. M.
b 11 Damasi Pap.
c 12 *Konſhtanſi M.*
d 13 Luzija D. M.
e 14 *Ectropia D. M.*
f 15 Ofmina zhiſtiga Špoz. D. M.
g 16 Evſebi Šhk.
A 17 *Laſar Šhk.*
b 18 Perzhakovanja Poroda De-
vize Marije.
c 19 *Adjuti Apat.*
d 20 *Amon M.*
e 21 Tomash Apofl.
f 22 *Honorat M.*
g 23 *Servulus vboshez Šp.*
A 24 Šveta Bila. *Adam i. Eva*
b 25 † Roſſiſa G. N. J. K. *s ofm.*
c 26 † Štefan lev. perv. M. *s ofm.*
d 27 Janes Apofl. i. Evan. *s ofm.*
e 28 Nedolsh. Otrok Mm. *s ofm.*
f 29 Tomash Šhk.
g 30 *Melania.*
A 31 Silveſter Pap.

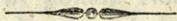
PRECATIO

a sancto Ambrosio concionaturo pronuntiari solita.

Obsecro, Domine! et suppliciter rogo, da mihi semper humilem scientiam, quae aedificet; da mitissimam et sapientem eloquentiam, quae nesciat inflari, et de suis bonis super fratres extolli.

Pone, quaeso, in ore meo verbum consolationis et aedificationis, exhortationis per Spiritum sanctum tuum, ut bonos ad meliora possim exhortari, et eos, qui perverse gradiuntur, ad tuae rectitudinis lineam valeam revocare verbo et exemplo. Sint verba, quae dederis servo tuo, tamquam acutissima jacula et ardentes sagittae quae penetrent et incendiant mentes audientium ad timorem et amorem tuum.

(Ex Bern. Ferrar. de rit. ss. concionum veteris eccl. l. 1. c. 9.)

PRECATIO

a sancto Ambrosio concionante pro
mundi salute.

Domine, Domine, et suppliciter rogo,
da mihi semper humanam scientiam, quae
edificet; da mihi humanam et sapientem elo-
quentiam, quae nesciat fallere, et de suis
bonis super fratres extollere.

Pater, quaeso, in ore meo verbum
consolationis et adificationis, exhortationis
per spiritum sanctum tuum, ut bonos ad
meliora possim exhortari, et eos, qui per-
verse gradiuntur, ad tuam rectitudinem li-
neam viderem revertere verbo et exemplo.
Sunt verba, quae dederis servo tuo, tam-
quam acutissima jacula, et ardentes sagi-
tae, quae penetrant et incendunt iniquas
audientias ad timorem et amorem tuum.

(Ex Bern. Ferrari de fili. ss. concionum veteris
ed. I. c. 9.)

ŠVETI EVANGELJI

s molitvami ino branjam
v nedele ino prasnike Gospodove.

Pervo nedelo v adventi.

M o l i t u v.

Profimo te, o Gospód! sbudi svojo mozh, ino pridi, de saflushimo od nevárnost, katere naš savoljo našhíh grehov zhakajo, fkos tvojo brambo refheni, ino fkos tvoje refhenje isvelizhauí biti. Kateri shivífh ino kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha — Bog — od vekomaj do vekomaj. Amen.

Branje is lísta svetiga Pavla apostelna do Rimlanov v 13. postavi, od 11. do 14. verše.

Bratje, vemo, de je she vura, de od spanja vstanemo; sakaj našhe isvelizhanje je sdaj blishji, kakor tazhal, ko smo véрни postali. Nozh je prejšhla, dan pa se je perblishal. Versimo tedaj od sebe dela teme, ino oblezimo oroshje svetlobe. Kakor po dnevi pohteno hôdimo; ne v poshreshnosti ino pijanosti,

ne v nezhiſtoſti ino neſramnoſti, ne v kregi ino nevoſhlivoſti: ampak oblezite Goſpoda Jeſufa Kriſtusa.

✠ Evangelij fvetiga Lukesha

21, 25 — 33.

Tiſti zhaſ je Jeſuf ſvojim vuzhenzam rekel: Snamnja bojo na ſonzi, ino na meſzi ino na ſvedah; ino na ſemlji bo ſtiſka med narodi ſavoljo ſtraſhniga ſhumenja morja ino valov. Ino ludje bojo ſahnili od ſtraha ino perzhakovanja tega, kar ima zheſ veſ ſvét priti; ſakaj nebeſhke mozhi ſe bojo gibale. Ino tedaj bojo vidili Šina zhlovekoviga priti na oblaki ſ veliko oblaſtjo ino zhaſtjo. Kadar ſe bo pa to ſazhelo goditi, tedaj poglejte, ino povſdignite ſvoje glave; ſakaj vaſhe odreſhenje ſe perbliſhuje. Ino povedal jim je priliko: Poglejte figovo drevo, ino vſe dreveſa; kadar ſhe berſt poganjajo, veſte, de je leto bliſo. Tako tudi vi, kadar bote vidili, de ſe vſe to godí, véдите, de je bliſo boſhje kraljeſtvo. Reſnizhno, vam povém: ta rod ne bo prejſhel, dokler ſe vſe to ne ſgodí. Nebo ino ſemlja bota prejſhla, moje beſede pa ne bojo prejſhle.

Drugo nedelo v adventi.

M o l i t u v.

Sbudi, o Gospód! nashe ferza, pot tvojiga Edinorojeniga perpravljat; de ti bomó skos njegov prihod s ozhifhenim duham flushiti samogli. Kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha — Bog — od vekomaj do vekomaj. Amen.

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 15, 4 — 13.

Bratje! vse, karkolj je pisaniga, je v nashe podvuzhenje pisano, de bi skos poterpeshlivoŝt ino skos tolashenje is pisem vupanje imeli. Bog poterpeshlivoŝti ino tolashenja pa vam daj, de bote ene misli med sebo po Jesufu Kristufu, de s enim serzam ino s enimi vuŝtmi zhaŝt dajate Bogu ino Ozhetu Gospoda nashiga Jesufa Kristufa. Savoljo tega sprejemajte eden drugiga, kakor je tudi Kristuf val sprejél Bogu v zhaŝt. Rezhem namrezh, de je Kristuf Jesuf flushavnik obrese bil savoljo reŝnize boshje, de bi obljuje ozhakov poterdil; ino neverniki hvalijo Boga savoljo njegoviga vŝmilenja, kakor je pisano: Sato te bom hvalil, o Gospód! med neverniki, ino bom tvojimu imenu hvalo pél. Ino sopet rezhe (pismo): Veselite se neverniki s njegovim ljudŝtvam. Ino sopet: Hvalite Gospoda vŝi narodje, ino povikŝhujte ga vse ljudŝtva. Ino sopet rezhe Isaia: Jefe bo korenina; in kateri bo (is njé) vŝtal zhes nevernike kraljovati, v njega bojo neverniki vupali. Bog vupanja pa val napolni s vŝim

veseljam ino miram v verovanji, de obogatite v vupanji ino mozhi svetiga Duha.

✠ Evangelij sv. Matevsha

11, 2—10.

Tisti zhaľ je Janes, ko je v jezhi Kri-
stušove dela slišhal, dva svojih vuzhenzov
poslal, ino mu je rekel: Ši ti, kateri ima
priti, ali drugiga zhakamo? Ino Jesus je
odgovoril, ino jima djal: Pojdita, ino po-
véjta Janesu, kar star slišhala ino vidila.
Slepi vidijo, hromi hodijo, gobovi so ozhi-
šheni, gluhi slišhijo, mertvi vstajajo, ino
vbogim se evangelj osnanuje; ino blagor
mu, kdor se nad meno ne pohujšha. Ka-
dar sta pa ta dva odšhla, je Jesus sazhel
mnoshizam govoriti od Janesa: Koga ste
šhli v pušhavo gledat? teršt, kateriga ve-
ter sem ino taj maja? Ali koga ste šhli
gledat? zhloveka, v mehko oblezheniga?
Glejte, kateri mehke oblazhila nosijo, so
v kralevih hišhah. Ali koga ste šhli gle-
dat? preroka? Prav, povem vam, šhe vezh
kakor preroka. Sakaj, ta je tisti, od ka-
teriga je pisano: Glej, jas poslhlem svo-
jiga angela, kateri bo perpravljjal tvoj
pot pred tebo.

Tretjo nedelo v adventi.

M o l i t u v.

Nagni svoje vuho, prosimo o Gospód! našim prošnjam, ino ras-svetli teme našhiga duha s gnado svojiga objiskanja. Kateri shivish ino kraljujesh *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Filipanov 4, 4—7.

Bratje! veselite se vselej v Gospodi, she enkrat rezhem, veselite se! Vasha pohlevnost bodi snana vsm ljudém; sakaj Gospód je bliso. Nizh vas naj ne skerbi, ampak u vseh rezhéh naj bojo s molitvijo ino perporozhenjam ino sahvalenjam vashe prošnje snane pred Bogam. Ino mir boshji, kateri vef vum preseshe, varji vashe serza ino vasho pamet v Kristusu Jesusu Gospodi našim.

✠ Evangelij sv. Janesa

1, 19—28.

Tisti zhas so Judje is Jerusalema duhovne ino levite poslali k Janesu, de so ga vprashali: Kdo si ti? Ino on je povedal, ino ni tajil, ino je rekel: Jas nisim Kristus. Ino so ga vprashali: Kaj tedaj? si ti Elia? Ino je djal: Nisim. Si ti prerok? Ino je odgovoril: Ne. Rekli so mu tedaj: Kdo si pa, de odgovor damo tim, kateri so nas poslali? Kaj pravish sam od sebe? Rekel

je: Jas sim glaf vpijozhiga v pufhavi: Poravnajte pot Gospodov, kakor je rekel Isaia prerok. Ino kateri so bili poslani, so bili ismed farisejov. Ino so ga vprafhali, ter mu rekli: Kaj tedaj kerfhujesh, ako nifi ne Kristuf, ne Elia, ne prerok? Janes jim je odgovoril, rekozh: Jas kerfhujem s vodo: ali v fredi med vami floji, kateriga vi ne posnate. On je tisti, kateri ima sa meno priti, kateri je pred meno bil, ino katerimu jas nisim vreden od zhevlov jermenov odvesati. To se je godilo v Betanii uni stran Jordana, kjér je Janes kerfhoval.

Zheterto nedelo v adventi.

M o l i t e v.

Sbudi, profimo, o Gospód! svojo mogozhnost, ter pridi, ino perftopi nam s svojo veliko mozhjo, de nam s pomozhjo tvoje gnade, to, kar nafhi grehi nasajdershijo, milost tvoje dobrote fkoraj podeli. Kateri shivish ino kraljujesh *i. t. d.*

Branje is perviga lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 4, 1 — 5.

Bratje! sa take naf zhlovek imej, kakor sa flushavnike Kristusove ino sa delivze fkrivnost boshjih. Tukaj se pa jishe med delivzi, de je kdo svest

najden. Meni je pa zelo malo mar, de fim od vas alj od zhloveshke sodbe sojen; pa tudi sam se ne sodim. Sakaj nizhefar szer na svoji vesti ne zhutim, pa sato she nisim opravitzen; kateri me pa sodi, je Gospód. Tako tedaj ne sodite pred zhasam, dokler Gospod ne pride, kateri bo na svetlo spravil, kar je v temi skritiga, ino bo misli serz rasodel: ino takrat bo vsaki svojo hvalo imel od Boga.

✠ Evangelii fv. Lukesha

3, 1 — 6.

Petnajsto leto zesarstva zesarja Tiberja, ko je bil Ponzius Pilatush oblastnik v Judeji, Herodesh pa zhetertni oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa zhetertni oblastnik v Itureji ino Trahonishki desheli, ino Lisania zhetertni oblastnik v Abileni, pod velikima duhovnama Anasam ino Kajfesham, je Gospod govoril Janesu, Zaharijovimu sinu, v pufhavi. Ino je prishel na vse strani Jordana, ino je osnanoval kerst pokore v odpuhanje grehov, kakor je pisano v bukvah Isaia preroka: Glas vpijo-zhiga v pufhavi: Perpravljajte pot Gospoda, ravne storite njegove stese; vsaka dolina se naj napolni, ino vsaka gora ino vsaki grizh se naj ponisha; ino kar je kriviga, naj bo ravno, ino kar je ojstriga, naj bo gladek pot. Ino vse meso bo vidilo isvelizhanje boshje.

Švete bile dan.

M o l i t u v.

① Bog! kateri naš s obletnim zhakanjam našhiga odrefhenja oveselish, dodeli, de tvojiga Edinorojeniga, kateriga kakor Odrefhenika veseli sprejmemo, tudi kakor sodnika bres straha priti vidimo, Gospoda našhiga, Jesusa Kristusa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 1, 1—6.

Pavel, flushavnik Jesusa Kristusa, poklizan sa apostelna, isvoljen sa osnanovanje evangelja boshjiga, kateriga je bil Bog poprej obljubil skos svoje preroke v svetih pismih od svojiga Šina, — kateri mu je bil rojen po mesu is Davidoviga saroda, kateri je bil Sin boshji, skasan v mozhi po Duhi posvezhenja is vstajenja od mertvih — Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga. Skos kateriga smo prejeli gnado ino apostelstvo, de spravimo vse narode pod pokorshino vere sa njegovo ime, med katerimi ste tudi vi, poklizani Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga.

Evangelij

kakor v prasniki sv. Joshefa.

Šveti boshizhni prasník.

Per sv. mashi o polnozhi.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si to presveto nozh s ras-svetlenjam prave Luzhi svetlo storil: daj, prosimo, de, kteriga luzhi skrivnosti smo na semli sposnali, tega veselje tudi v nebelih vshivamo. Kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Tita
2, 11 — 15.

Preljubi! perkasala se je gnada Boga nashiga Svelizharja vsm ljudem, katera nas vuzhi, de se naj odpovemo hudobii ino posvetnim sheljam, ter tresno, pravizhno ino poboshno shivimo na tem sveti, ino zhakamo na svelizhansko vupanje ino zhaftitliv prihod velikiga Boga ino Svelizharja nashiga Jesusa Kristusa, kateri je samiga sebe sa nas dal, de bi nas resbil od vse krivize, ino sebi ozhitil ljudstvo, katero bi mu dopadlo ino se sa dobre dela vnemalo. Tako govori ino opominaj v Kristusu Jesusu, Gospodi nashim.

✠ Evangelii svetiga Lukesha

2, 1 — 14.

Tisti zhas je povelja prishla od zesarja Avgusta, de se ima ves svet popisati. To popisovanje je bilo prvo storjeno pod Zirinam, oblastnikom v Sirii. Ino vsi so shli,

de bi se dali popifati, vsaki v svoje mesto. Šel je pa tudi Joshef is Galileje, is mesta Nazareta v Judejo v Davidovo mesto, katero se imenuje Betlehem, sato, ko je bil is hiše ino rodu Davidoviga, de bi se dal popifati s Marijo, svojo sarozheno sheno, katera je bila nosezha. Pergodilo se je pa, ko sta tam bila, de so se dnevi dopolnili, de bi porodila. Ino je porodila svojiga pervorojeniga sina, ino ga je povila v plenize, ino poloshila v jasle, ker sa nje ni bilo prostora v hihi. Ino pastirji so na ravno tisti strani zhuli, ino na ponozhnih strashah bili per svoji zhedi. Ino glej, angel Gospodov je stal pred njimi, ino svetloba boshja jih je obsvetila, ino so se filno sbali. Angel jim je pa djal: Ne bojte se; sakaj glejte, osnanim vam veliko veselje, katero bo prishlo vsemu ljudstvu; sakaj donef vam je v mesti Davidovim bil rojen Isvelizhar, kateri je Kristuf Gospod. Ino to vam naj bo snamnje: Najshli bote dete v plenize povito ino v jasle polosheno. Ino sdajzi jih je bilo per angelu velika truma nebeshkih vójfk, kateri so Boga hvalili ino rekli: Zhaft Bogu na visokosti, ino na semli mir ljudem, kateri so svéte volje.

Šveti boshizhni prasník.

Per sorni masli.

M o l i t u v.

Daj profimo, vfegamogozhni Bog! de, ker naf nova luzh tvoje vzhlovezhene Besede obfija, — se to sveti v nafhim djanji, kar po veri fije v nafhim duhi. Škos ravno tega Gospoda nafhiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shiví ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista svetiga Pavla apostelna do Tita 3, 4 — 7.

Preljubi! Perkasala se je dobrota ino perjasnost Boga, nafhiga Isvelizharja, kateri naf je, ne savoljo delj pravize, katere smo mi storili, temuzh po svojim vsmilenji isvelizhal v kopeli prerojenja ino ponovlenja svetiga Duha, kateriga je obilno v naf vlil skos Jesufa Kristufa, nafhiga Isvelizharja, de opravizheni skos njegovo milost erbi postanemo po vupanji vezhniga shivlenja v Kristusu Jesusu, Gospodi nafhim.

✠ Evangelí sv. Lukesha

2, 15 — 20.

Tisti zhaš so pastirji med sebo rekli: Pojdimo do Betlehema, ino poglejmo to, kar nam je bilo napovedano, ino kar nam je Gospod osnanil. Ino so sdajzi pertekli, ino najfhli Marijo ino Joshefa ino Déte v jašlah polosheno. Kadar so pa vidili, so spo-

snali, de je vse tako, kakor jim je bilo rezhenó od tega Deteta. Ino vsi, kateri so slišali, so se zhudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, ino jih je premišlovala v svojim serzi. Ino pastirji so se vernili, ino so Boga zhahtili ino hvalili sa vse, kar so slišali ino vidili, kakor jim je bilo povedano.

Šveti boshizhni prasniki.

Per veliki masli.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de nas, katere stara fushnost pod jarmam greha dershi, novo po mesu rojstvo tvojiga Edinorojeniga refhi. Škos ravno tega Gospoda nashiga Jesufa Kristusa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Hebrejov 1, 1 — 12.

Velikokrat ino po mnogih potih je nekda j Bog govoril s nashimi ozhakami skos preroke, ino sadnizh je te dni s nami govoril skos Šina, kateriga je postavil sa erba vsih rezhi, skos kateriga je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba njegove zhahti, ino podoba njegoviga bitja, ino vse s besedo svoje mozhi nosi, po tem, ko nas je od grehov ozhihtil, na desnizi velizhaftva na visokosti sedi; kateri je

toljko boljshi ko angeli, koljkor višhji je ime, kateriga je pred njimi dobil. Sakaj, katerimu ismed angelov je (Bog) kedaj rekel: Ti si moj sin, donef sim te rodil? Ino sopet: Jas bom njemu ozhe, ino on bo meni sin. Ino kadar Pervorojeniga sopet na svet vpelja, rezhe: Naj ga molijo vsi angeli boshji. Ino od angelov szer rezhe: Svoje angele stóri vetrove, ino svoje slushavnike plamen ognja. Šinu pa rezhe: Tvoj sedesh, o Bog! je od vekomaj do vekomaj; paliza pravize je paliza tvojiga kralestva; pravizo ljubish ino krivizo sovrashish, sa voljo tega je tebe, o Bog! tvoj Bog s oljam veselja pomasal bolj ko tvoje sraven-deleshne. Ino: Ti si v sazhetki, o Gospod! semlo uterdil, ino nebo je delo tvojih rok. Ona bota prejšhla, ti pa ostanesh: ino kakor oblazhilo se bota postarala, ino kakor ogrinjalo jih bosh premenil, ino bota premenjena: ti si pa smiraj ravno tisti, ino tvoje leta ne bojo minile.

✠ Evangelii fv. Janesa

1, 1—14.

V sazhetki je bila Beseda, ino Beseda je bila per Bogu, ino Bog je bila Beseda. Ta je bila v sazhetki per Bogu. Vse je bilo skos njo storjeno, ino bres nje ni bilo nizh storjeno, kar je bilo storjeno. V njej je bilo shivljenje, ino shivljenje je bilo luzh ljudi. Ino luzh v temi sveti, ino tema jo ni sapopadla. Bil je zhlovek od Boga poslan, katerimu je bilo ime Janes. Ta je prishel v prizhovanje, de bi prizhoval od

luzhi, de bi vsi vervali skos njega. On ni bil luzh, temuzh de bi prizhoval od luzhi. Ta je bila prava luzh, katera ras-sveti vsakiga zhloveka, kateri na ta svet pride. Na sveti je bil, ino svet je skos njega storjen, ino svet ga ni sposnal. V svojo lastino je prishel, ino njegovi ga niso sprijeli. Kolikor pa jih ga je sprijelo, jim je dal oblast, de so boshji otrozi, tem, kateri verjejo v njegovo ime; kateri niso is kervi, ne is volje mesa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. **INO BEŠEDA JE MEŠO POŠTALA**, ino je med nami prebivala, ino vidili smo njegovo zhašt, zhašt kakor Edinorojeniga od Ozheta, polniga gnade ino rešnize.

V prasn timer sv. Štefana,

perviga marternika.

M o l i t u v.

Daj nam, prošimo, o Gospod! posnemati, kar zhaštimo, de se tudi vuzhimo sovrashnike ljubiti, ker tistiga god obhajamo, kateri je vedil tudi sa preganjavze profiti Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is djanja apostolſkiga 6, 8—10 ino 7, 54—59.

Tiſte dni je Šhtefan poln gnade ino mozhi, delal velike zhuda ino snamnja med ljudmi. Vſtalo jih je pa nekaj is ſ-hodnize, ktera ſe imenuje Libertinov, ino Zirenzov ino Aleksandrijzov, ino tiſtih, kateri ſo bili is Zilizije ino Asiye, ino ſo ſe prepirali s Šhtefanam; pa niſo samogli ſoperſtati modroſti, ino duhu, kateri je govoril. — Kadar ſo pa to ſliſhali, ſo ſe togotili v ſvojih ſerzih, ino ſo s ſobmi ſhkripali ſoper njega. Ker je bil pa Šhtefan poln ſvetiga Duha, je pogledal v nebo, ino je vidil boſhje velizhaſtvo, ino Jeſuſa ſtati na deſnizi boſhji, ino je rekel: Glejte, vidim nebefa odperte, ino Šina zhlovekoviga ſtati na deſnizi boſhji. Oni ſo pa ſaupili s velikim glaſam, ino ſo ſatiſnili ſvoje vuſheſa, ino ſo vſi ob enim planili nad njega. Ino ſo ga pahnili is meſta, ino s kamenjam pobijali; ino prizhe ſo poloſhile ſvoje oblazhila k nogam mladenzha, katerimu je bilo ime Savl. Ino ſo kamenovali Šhtefana, kateri je klizal, rekozh: Goſpód Jeſuf, ſprejmi mojo duſho! Ino je pokleknil, ino s velikim glaſam vpil, rekozh: Goſpod, ne ſhtej jim tega ſa greh! Ino ko je to isrekel, je ſaſpál v Goſpodi.

✠ Evangelii fv. Matevsha 23, 34—39.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf piſmarjam ino fa-riſejam: Glejte, jaſ vam poſhiljam preroke ino modre ino piſmarje, ino ismed njih bote nekatere vmorili ino krishali, ino nekatere

gajshlali v svojih f-hodnizah, ino preganjali od mesta do mesta, de pride nad vas vsa pravizhna kri, katera je na semli prelita, od kervi pravizhniga Abeljna do kervi Zaharija, fina Barahijoviga, kateriga ste vmorili med tempeljnām ino altarjam. Renizhno, povem vam, vse to bo prishlo nad ta rod. Jerusalem, Jerusalem, ki morish preroke, ino s kamenjam pobijash te, kateri so k tebi poslani: koljkokrat sim hotel sbrati tvoje otroke, kakor kokla sbéra svoje pishta pod perute, pa nisi hotel! Glejte, vasha hisha vam bo pušta pushena. Sakaj povém vam, od sdaj me ne bote vidili, dokler ne porezhete: Hvalen bodi, kateri pride v imeni Gospodovim.

V god svetiga Janesa,

apostelna ino evangelista.

M o l i t u v.

Svojo zerkuv, o Gospod! dobrotlivo ras-svetli, de s naukami svetiga Janesa, tvojiga apostelna ino evangelista ras-svetlena, k vezhnim darovam dojde. Škos Gospoda nashiga Jesufa Kristusa, tvojiga Šina, kateri s tebo shiví ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 15, 1—7.

Kdor se Boga boji, bo dobro storil, ino kdor se pravize dershi, jo bo dosegel, ino ona mu bo

naproti prishla, ko zhaslita mati. Pasla ga bo s kruham shivlenja ino sastopnosti, ino s vodo sveli-zhanske modrosti ga bo napajala; uterdila se bo v njem, de se ne bo omahoval, ohranila ga bo, de ne bo oframoten; povikshala ga bo per njegovih sosedih, v sredi sbiralishha mu bo odperla vusta, ga napolnila s duham modrosti ino sastopnosti, s obla-zhilam zhasli ga bo oblekla. S veseljam ino dobro-voljnostjo ga bo vbogatil, ino vezhno ime mu bo sa erbshino dal Gospod nash Bog.

✠ Evangelii fv. Janesa

21, 19—24.

Tisti zhasl je Jesusf rekel Petru: Pojdi sa meno. Peter se je pa obernil, ino je vidil tistiga vuzhenza sadej iti, kateriga je Jesusf ljubil, kateri je per vezherji tudi na nje-govih persah flonel, ino je bil rekel: Go-spod, kdo je, kateri te bo isdal? Ko je tedaj Peter tega vidil, je djal Jesusfu: Gospod, kaj bo pa ta? Jesusf mu rezhe: Hozhem, de tako oftane, dokler ne pri-dem, kaj je tebi sa to? Ti pojdi sa meno. Sa to se je rasfhla beseda med bratami, de tisti vuzhenz ne vmerje. Pa Jesusf mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hozhem, de tako oftane, dokler ne pridem; kaj je tebi sa to? To je tisti vuzhenz, kateri prizhuje od tega, ino je to pifal, ino vemo, de je resnizhno njegovo prizhovanje.

V god fvetih nedolshnih otrozhizhov.

M o l i t u v.

O Bog! kateriga hvalo fo danafhni dan nedolshni marterniki — ne s befedo ampak s smertjo osnanovali: samôri v naf vfo hudobo grehov, de tvojo véro, katero nafh jesik terdí, naj tudi nafhe shivljenje v djanji osnanuje. Škos Gospoda nafhiga, Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

**Branje is škrivniga rasodenja fv. Janesa
apostelna 14, 1 — 5.**

Tiste dni fim vidil Jagne štati na gori Šionu, ino s njim njih sto shtiri ino shtirdefet tavshent, kateri so imeli njegovo imé ino ime njegoviga Ozheta sapifano na svojih zhelih. Ino fim slifhal glas is neba kakor glas veliko vod, ino kakor glas velikiga gromenja; ino glas, kateriga fim slifhal, je bil kakor zitrarjov, kateri zitrajo na svoje zitre. Ino so peli kakor novo pésem pred sedesham Boshjim ino pred shtirimi shivalmi ino pred starshimi: ino nihzher ni samogel pesmi peti rasen unih sto shtiri ino shtirdefet tavshent, kateri so bili odkupleni is semle. Ti so, kateri se s shenami niso ognufili; sakaj oni so devize. Ti hodiyo sa Jagnetam, kamor kolj gré. Ti so odkupleni ismed ljudi kakor pervina sa Boga ino sa Jagne; ino v njih ustah se ni najfhla nobena lash; sakaj bres madesha so pred sedesham Boshjim.

✠ Evangelij sv. Matevsha

2, 13—18.

Tisti zhal se je angel Gospodov Joshefu v spanji perkasal, rekozh: Vstani, ino vsemi Dete ino njegovo mater, ter beshi v Egipt, ino ostani tam, dokler ti ne porezhem; sakaj Herodesh bo jiskal Dete, de bi ga konzhal. Ino je vstal, ino vsel Dete ino njegovo mater po nozhi, ter se je vgenil v Egipt. Ino je ostal ondi do Herodeshove smerti, de se je dopolnilo, kar je Gospod govoril skos preroka, kateri pravi: Is Egipta sim poklizal svojiga Šina. Ko je tedaj Herodesh vidil, de je od modrih goljsan, se je silno ras-ferdil, ino je poslal ino vkasal pomoriti vse fantizhe, kar jih je bilo v Betlehemi ino vsih njegovih pokrajnah po dvé ali manj let starih, po zhasi, kateriga je bil od modrih isprashal. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno skos preroka Jeremija, kateri pravi: Glas se je slishal v Rami, veliki jok ino krik; Rahela je jokala po svojih otrókih, ino se ni dala vtolashiti, ker jih vezh ni.

V nedelo po Boshizhi.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni vezhni Bog! ravnaj nashe dela po svojim dopadenji, de saflushimo v dobrih delih obo-gateti v imeni tvojiga ljubiga Šina, kateri s tebo shiví ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Ga-lazhanov 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik she otrok, se ne ras-lozhi od slushevniga, de si je ravno gospodar vsega, ampak je pod varhi ino oskerbniki do zhafa, ka-teri je od ozheta postavljen. Tako smo tudi mi, dokler smo bili otrozi. slushili pod pervim vukam sveta. Kadar je pa prishlo spolnenje zhafa, je Bog poslal svojiga Šina, rojeniga is shene, ino podver-sheniga poslavi, de bi odrefshil tiste, kateri so bili pod poslavo, de pravizo otrók prejmemo. Ker ste pa otrozi, je Bog poslal Duha svojiga Šina u vashe serza, kateri vpije: Aba, Ozhe! Ino tako ni sdaj nihzher vezh slusheven, ampak fin, ako je pa fin, je tudi erbizh skos Boga.

✠ Evangelij sv. Lukesha

2, 33—40.

Tisti zhaš sta se Joshef, ino Marija, Je-susova mati, zhudila nad tem, kar se je od njega govorilo. Ino Šimeon jih je she-gnal, ino je rekel Mariji, njegovi materi:

Glej, ta je postavljen sa padez ino sa vsta-
jenje njih veliko v Israelu, ino sa snam-
nje, katerimu se bo soper govorilo; ino
tvojo lastno dušho bo mezh prefunil, de se
rasodenejo misli veliko serz. Bila je tudi
prerokinja, Ana, Fanuelova hzhi, is roda
Aser. Ino ta je doshivela visoko starost, je
po svojim devishtvi sedem let s svojim mo-
sham shivela, ino je bila sdaj vdova shtiri
ino osemdesetih lét. Ni prishla vezh od
tempelna, ter je Bogu flushila s postam
ino molitvo nozh ino dan. Ona je ravno
tisto vuro tudi sraven prishla, ino je Go-
spoda zhasila, ino od njega govorila vsm,
kateri so zhakali na odreshenje Israela. Ino
ko so vse dopolnili po postavi Gospodovi,
so se vernili v Galilejo, v svoje mesto Na-
zaret. Dete je pa raslo, je môzhno perha-
jalo, je bilo polno modrosti, ino gnada
boshja je bila v njem.

V god fv. Šilvestra papesha.

M o l i t u v.

Daj, profimo, vfegamogozhni Bog! de nam svetiga
Šilvestra, tvojiga sposnovavza ino papesha, zhasiti
god pomnoshi poboshnost ino isvelizhanje. Škos Go-
spoda nashiga *i. t. d.*

Branje is 2. lista fv. Pavla apostelna do Timoteja 4, 1 — 8.

Preljubi! sarotim te pred Bogam ino Jesusam Kristusam, kateri bo sodil shive ino mertve v svojim prihodi ino v svojim kraljestvi: osnanuj besedo, ne jenjaj, bodi si perlošno ali neperlošno; preprizhuj, prôsi, svári s vsm poterplenjam ino vukam: sakaj prishel bo zhaš, de sdraviga vuka ne bojo terpeli, ampak si bojo po svojih sheljah vuzhenike isberali, kateri vushesa gladijo; ino bojo od resnize vushesa odvrazhali, h kvantam pa obrazhali. Ti pa zhuj, vse si persadevaj, opravi delo evangelista, spolni svojo flushbo, bodi trésen. Sakaj jas fim she darován, ino zhaš moje rasvese je bliso. Dobro vojfkovanje fim vojfskoval, ték dokonzhal, véro ohranil: sdaj mi je perhranjena krona pravize, katero mi bo dal Gospod, pravizhni sodnik, tisti dan; pa ne le meni, temuzh tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

✠ Evangelii fv. Lukesha

12, 35—41.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Vafhe ledje naj bo opafano, ino go-rezhe svetila u vafhlih rokah. Bodite ljudem enaki, kateri zhakajo svojiga Gospoda, kadar ima od shenitovanja nasaj priti, de bi mu, ko pride ino poterka, sdajzi odperli. Blagor tistim hlapzam, katere Gospod, kadar pride, zhujezhe najde! Resnizhno vam povém, de se bo podpasal, ino jih k

misi posadil, ino okolj njih hodil ino jim sfregel. Ino zhe pride ob drugi sfrashi, alj zhe ob tretji sfrashi pride, ino jih tako najde — blagor tistim hlapzam! To pa vé-dite, de, ko bi hishni gospodar vedil, ob kateri vuri tat pride, bi gotovo bêdel, ino bi ne pustil svoje hishe podkopati. Tako bodite tudi vi perpravleni; sakaj, ob vuri, ko ne mislite, bo Šin zhlovekov prishel.

V prasn timer obresovanja Jesufa Kristufa, Gospoda nashiga.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si fkos rodovitno devishtvo svete Marije zhlovefshkimu rodu dodelil dar vezhniga isvelizhanja; daj profimo, de nje profhnjo sa naf obzhutimo, fkos katero nam je frezha dofhla, prejeti shivlenja Sazhetnika, Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Tita
2, 11 — 15.

Preljubi! perkasala se je gnada Boga, nashiga Svelizharja vsm ljudém, katera naf vuzhi, de se naj odpovemo hudobii ino posvetnim sheljam, ter tresno, pravizhno ino poboshno shivimo na tem sveti, ino zhakamo na svelizhansko vupanje ino zhaftitliv prihod velikiga Boga ino Svelizharja nashiga

Jesufa Kriſtufa, kateri je ſamiga ſebe ſa naſ dal, de bi naſ reſhil od vſe krivize, ino ſebi ozhiſtil ljudſtvo, katero bi mu dopadlo ino ſe ſa dobre dela vnemalo. Tako govôri ino opominaj v Kriſtuſu Jeſuſu, Goſpodi naſhim.

✠ Evangelii ſv. Lukesha

2, 21.

Tiſti zhaſ, ko je bilo ofem dni dopolnje-nih, de je bilo Dete obreſano, mu je bilo dano ime JESUŠ, katero je bilo imenovano od angela, poprěj ko je bil ſpozhet v ma-ternim teleſi.

V nedelo pred rasglaſenjam Goſpodovim.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni vezhni Bog! ravnaj naſhe djanje po ſvojim dopadenjĩ, de ſafluſhimo v dobrih delih oboga-teti v imeni tvojiga ljubiga Œina, kateri ſ tebo ſhivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje iſ liſta ſv. Pavla apoſtelna do Ga-lazhanov 4, 1 — 7.

Bratje! dokler je naſlednik ſhe otrok, ſe ne ras-lozhi od ſluſhevniga, deſi je ravno goſpodar vſega, ampak je pod varhi ino ofkerbniki do zhaſa, ka-teri je od ozheta poſtavljen. Tako ſmo tudi mi,

dokler smo bili otrozi, flushili pod pervim vukam sveta. Kadar je pa prišlo spolnenja zhasa, je Bog poslal svojiga Šina, rojeniga is shene ino podver-sheniga postavi, de bi odreshil tiste, kateri so bili pod postavo, de pravizo otrók prejmemo. Ker ste pa otrozi, je Bog poslal Duha svojiga Šina u vashe serza, kateri vpije: Aba, Ozhe! Ino tako ni sdaj nihzher vezh flusheven, ampak fin, ako je pa fin, je tudi erbizh skos Boga.

✠ Evangelij sv. Matevsha

2, 19—23.

Tisti zhas, kadar je bil Herodesh vmerl, glej, se je angel Gospodov Joshefu v Egiptu v spanji perkasal, ino mu je rekel: Vstani, vsemi Dete ino njegovo mater, ino pojdi na Israelfsko semljo; sakaj pomerli so, kateri so Detetu po shivlenji šregli. Ino je vstal, je vsel Dete ino njegovo mater ino je prišel na Israelfsko semljo. Ko je pa flishal, de Arhelaj kraljuje v Judeji namesti Herodesha svojiga ozheta, se je bal táj jèti, ino ko je bil v spanji opomnjen, se je podál na Galilejsko. Ino je prišel, ino je prebival v mesti, katerimu je ime Nazaret, de bi se dopolnilo, kar je bilo govorjeno skos preroke, de bo Nazarejz imenovan.

V prasn timer rasglafjenja Gospodoviga,

alj v svetih treh kraljov god.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si danafhni dan fvojiga Edinorojeniga hajdam po peljanju svesde rasodel; dodeli milofliivo, de bomo, ki smo te she fkos vero sposnali, do gledanja lepote tvoje vifokoflii perpeljani. Škos ravno tega Gospoda nafhiga Jefufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is Isaia preroka 60, 1 — 6.

Vstani Jerusalem! bodi rasvetlen; ker prifhla je tvoja luzh, ino zhaft Gospodova vftaja nad tebo. Sakaj glej, tema bo semljo pokrivala, ino nozh ljudftva, nad tebo pa bo Gospod vftal, ino njegova zhaft se bo v tebi vidila. Narodi bojo v tvoji luzhi hodili, ino kralji v svetlobi tvojiga is-hoda. Vsdigni svoje ozhi okolj febe, ino poglej: vfi ti fo se sbrali ino fo k tebi prifhli; tvoji finovi bojo od dalezh prifhli, ino tvoje hzhere bojo na tvoji strani srejene. Tedaj bosh vidil ino bosh poln veselja; tvoje ferze se bo zhudilo ino ras-shirilo, kadar se mno-shiza primorzov k tebi spreoberne, ino mozh ne-vern timer k tebi pride. Kamele te bojo kakor povodnja sagernile, hitre kamele is Madjana ino Efe; vfi bojo is Šabe prifhli, slata ino kadila pernefli, ino hvalo Gospodovo osnanovali.

✠ Evangelij sv. Matevsha

2, 1 — 12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betlehemi na Judovskim v dnevih kralja Herodesha; glej, so modri prishli is Jutroviga v Jerusaleem rekozh: Kjé je novorojen kralj Judovski? Sakaj, vidili smo njegovo svesdo na Jutrovim, ino smo ga prishli molit. Ko je pa kralj Herodesh to slishal, se je prestrašil, ino ves Jerusaleem s njim. Ino je sklizal vse velike duhovne ino pismarje ljudstva, ino jih je isprashoval, kjé bi imel Kristus rojen biti. Oni so mu pa rekli: V Betlehemi na Judovskim; sakaj tako je pisano od preroka: Ino ti, Betlehem v semli Juda, nisi nar manjši med poglavitnimi mesti (rodu) Juda; sakaj is tebe bo prishel vajvoda, kateri bo vishal moje ljudstvo Israel. Tedaj je Herodesh modre skrivaj poklizal, ino jih je skerbno isprashoval, kateri zhas se jim je svesda perkasala. Na to jih je poslal v Betlehem, ino je rekel: Pojdite, ino skerbno oprashujte po Detetu, ino kadar ga najdete, mi pridite nasaj povedat, de tudi jas grem ino ga molim. Ino, ko so bili kralja saslisali, so shli; ino glej, svesda, katero so na Jutrovim vidili, je pred njimi shla, dokler ni prishla, ino sgo-

raj obstala, kjér je bilo Dete. Kadar so pa svesdo v gledali, so se silno oveselili. Ino so shli v hišo, ino so najshli Dete s Marijo njegovo materjo (tukaj se poklekne), *ino so pred njega padli, ino ga molili*, ino so odperli svoje saklade, ino so mu darovali slato, kadilo ino miro. Ino ko so v spanji odgovor prejeli, ne uverniti se k Herodeshu, so shli po drugim poti nasaj v svojo deshelo.

Pervo nedelo po rasglasenji Gospodovim.

M o l i t u v.

Prošimo, o Gospod! spolni s nebeshkim vsmilenjam shelje ljudstva, ki ponishno prosi, de sposna, kaj je storiti, ino de samore, kar sposna, spolniti. Škos Gospoda nashiga Jesufa Kristusa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Rimlanov 12, 1 — 5.

Bratje! prošim vas škos vsmilenje boshje, de daste svoje telefa v shiv, svet ino Bogu dopadliv dar, de bo vasha boshja flushba po pameti. Ino ne ravnajte se po tem sveti, temuzh ponovite se s ponovlenjam svojiga vuma, de sposnate, kaj je volja boshja, kaj je namrezh dobro, Bogu dopadljivo ino popolnoma.

Sakaj po milosti, katera mi je dana, rezhem vſim, kateri ſo med vami, ne vezh modrovati, kakor ſe ſpodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav po meri vere, katero je Bog vſakimu poſebej podelil. Sakaj, kakor imamo v enim teleſi veliko vudov, vudje pa nimajo vſi eniga ino tiſtiga opraviſila, tako je naſ veliko eno telo v Kriſtuſu, vſak poſebej ſmo pa vudje eden drugiga v Kriſtuſu Jeſuſu Goſpodi naſhim.

✠ Evangelij ſv. Lukesha

2, 42 — 52.

Kadar je bil Jeſuſ dvanajſt let ſtar, ſo ſhli njegovi ſtarſhi po navadi prasnika v Jeruſalem. Ino ko ſo naſaj ſhli, kadar ſo prasniki pretekli, je oſtal mladenzh Jeſuſ v Jeruſalemi, ino njegovi ſtarſhi tega niſo vedili. Menili ſo pa, de je per druſhini, ino ſo ſhli dan hoda, ter ſo ga jiſkali med ſhlahto ino med ſnanzi. Ino ko ga niſo najſhli, ſo ſe vernili v Jeruſalem, ino ſo ga jiſkali. Ino pergodilo ſe je, de ſo ga tretji dan v tempelni najſhli, kjér je v ſredi vuzhenikov ſedel, ter jih poſluſhal ino popraſhoval. Vſi pa, kateri ſo ga ſliſhali, ſo ſe zhudili nad njegovo modroſtjo ino nad njegovimi odgovori. Ino ko ſo ga ſagledali, ſo ſe ſavseli; ino njegova mati mu je rekla: Sin, ſakaj ſi nama to ſtoril? Glej, tvoj ozhe ino jaſ ſva te ſ ſhaloſtjo

jiskala. Ino jima rezhe: Sakaj fla me jiskala? Ali nista vedila, de moram v tem biti, kar je mojiga Ozhet? Ino nista sastopila besede, katero jima je govoril. Ino je shel s njima, ino prishel v Nazaret, ino jima je bil podloshen. Ino njegova mati je vse te besede ohranila v svojim serzi. Ino Jesus je rastel v modrosti ino starosti ino gnadi per Bogu ino per ljudéh.

V prasniki fladkiga imena Jesufovida.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si svojiga edinorojeniga Šina sa odrephenika zhloveshkiga rodu isvolil, ino si ga Jesufa imenovati sapovedal: dodeli milostlivo, de kateri njegovo sveto ime na semli zhaštimo, tudi njegovo oblizhje v nebesih vshivamo. Škos ravno tega Gospoda nashiga Jesufa Kristusa, Šina tvojiga, kateri *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 4, 8 — 12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel: Poglavarji ljudstva ino starashini, poslusajte! Ako sva midva donek k sodbi poklizana sa voljo dobrote nad tistim holenim zhlovekam, po kateri je osdravlen; bodi snano vam vsim ino vsimu Israelskimu ljudstvu: V imeni Gospoda nashiga Jesufa Kristusa Nazarenskiga, kateriga ste vi kri-

shali, Bog ga pa od mertvih obudil, v tem stoji ta sdrav pred vami. Ta je kamen, kateri je bil od vas sidavzov savershen, kateri je vogel postal. Ino v nikomur drugim ni svelizhanja; sakaj nobeno drugo ime pod nebam ni dano ljudem, v katerim bi samogli svelizhani biti.

✠ Evangelij sv. Lukesha

2, 21.

Tisti zhaš, ko je bilo osem dni dopolnjenih, de je bilo Dete obresano, mu je bilo dano ime **JESUS**, katero je bilo imenovano od angela, popréj ko je bil spozhet v marternim telefi.

Drugo nedelo po rasglasenji Gospodovim.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni vezhni Bog! kateri vishafh nebesfhe ino posemeljske rezhi: vflifhi miloflivo ponishne profhnje svojiga ljudstva, ino dodeli svoj mir v nafhlih zhafh. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 12, 6—16.

Bratje! po gnadi, katera nam je dana, imamo mnogotere darove: kdor ima dar prerokovanja, ravnaj po meri vére; kdor ima zerkovno flushbo,

oſtani v ſluſhbi; kdor vuzhí, v podvuzhenji; kdor opominja, v opominovanji; kdor vbogajme daja, daj v priproſtoſti; kdor je naprej poſtavljen, bodi ſkerben; kdor vſmilenje ſkaſuje, ga ſkaſhi s veſeljam. Ljubesen bodi bres hinavſhine. Sovraſhite hudo, derſhite ſe dobriga. S bratovſko ljubesnijo ſe ljubite med ſebo, s poſhtovanjam pridite eden drugimu naproti. Bodite ſkerbni bres lenobe; bodite gorézhi v duhu; ſluſhite Goſpodu. V vupanji bodite veſéli, v nadlogi poterpeſhlivi, v molitvi ſtanovitni. Svetim perſtopite v potrebah na pomožh, ptuje radi ſprejemajte. Dobro voſhite tim, kateri vaſ preganjajo, dobro jim voſhite, ino nikar jih ne kolnite. Veſelite ſe s veſelimi, ino jokajte s jokajozhimi. Bodite ene miſli med ſebo; nikar ſi viſokih rezhi ne domiſhlujte, ampak k niſkim ſe poniſhajte.

✠ Evangelij sv. Janesa

2, 1—11.

Tiſti zhaſ je bila ſhenitnina v Kani na Galilejſkim, ino mati Jeſufova je bila tam. Bil je povablen pa tudi Jeſuf ino njegovi vuzhenzi na ſhenitnino. Ino ko je bilo vina ſmanjkalo, rezhe mati Jeſufova njemu: Vina nimajo! Ino Jeſuf ji rezhe: Shena, kaj je meni ino tebi mar? Moja vura ſhe ni priſhla. Njegova mati rezhe ſluſhavnikom: Kar kolj vam porezhe, ſtôrite! Bilo je pa tam ſheſt kamnitih verzhov poſtavljenih po ſhegi Judovſkiga ozhiſhovanja, kateri ſo derſhali vſak po dve ali tri mére. Jeſuf jim rezhe:

Napolnite verzhe s vodo. Ino so jih napolnili do verha. Ino Jesus jim rezhe: Sajmite sdaj, ino nesite starashinu. Ino so nesli. Ko je pa starashina pokusil vodo u vino spremenjeno, ino ni vedil, od kod de je — flushavniki pa, kateri so vodo sajemali, so vedili — poklizhe starashina shenina, ino mu rezhe: Vsaki zhlovek da ispervizh dobro vino, ino kadar se napijejo, tedaj flabejiga; ti si pa dobro vino do sdaj perhranil! Ta sazhetek zhudeshov je storil Jesus v Kani na Galilejskim, ino je rasedel svojo zhasht, ino njegovi vuzhenzi so v njega verovali.

Tretjo nedelo po rasglasenji Gospodovim.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni vezhni Bog! poglēj milostlivo na nas ho flabóft, ino istegni, de nas obvarjesh, defnizo svojiga velizhashtva. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 12, 16 — 21.

Bratje! ne imejte sami sebe sa modre. Nikomur ne vrazhujte hudiga sa hudo; persadevajte si sa dobro ne le pred Bogam, ampak tudi pred vsemi

ljudmi. Ako je mogozhe, imejte, kolikor vas sadene, mir s vsimi ljudmi. Ne mashujte se sami, ljubesnivi! ampak dajte prostor (boshji) jesi. Sakaj pisano je: Meni gré mashtovanje, jas bom povernil, rezhe Gospod. Temuzh, ako je tvoj sovrashnik lazhen, mu daj jesti; ako je shejin, mu daj piti: sakaj, zhe to storish, mu bosh sherjavko na glavo nosil. Ne daj se hudimu premagati, temuzh premagaj hudo s dobrim.

✠ Evangelii fv. Matevsha

8, 1 — 13.

Tisti zhas, kadar je Jesus is gore doli shel, je shla velika mnoshiza ljudstva sa njim. Ino glej, gobov je prishel, ga je molil, ino je rekel: Gospod, ako hozhesh, me samoresh ozhisliti. Ino Jesus je stegnil svojo roko, se ga je doteknil, ino je rekel: Hozhem, bodi ozhishen! Ino sdajzi je bil zhish od svojih gob. Ino Jesus mu je djal: Glej, de nikomur ne povesh; temuzh pojdi, skashi se duhovnu, ino opravi dar, kateriga je Mojseš sapovedal, njim sa prizhovanje. Ko je pa v Kafarnaum noter shel, je stotnik k njemu stopil, kateri ga je profil ino rekel: Gospod! moj hlapez leshi doma mertvo-uden, ino ga hudo vije. Ino Jesus mu je djal: Jas bom prishel, ino ga osdravil. Ino stotnik odgovori ino rezhe: Gospod! nifim vreden, de gresh pod mojo

šreho, temuzh rezi le besedo, ino moj hlapez bo osdravlen. Sakaj tudi jas sim zhlovek pod oblastjo, ino imam vojshake pod sebo; ino rezhem temu: Jidi, ino gre; ino unimu: Pridi, ino pride; ino svojimu flushavniku: Štôri to, ino stori. Ko je pa Jesus to flishal, se je sazhudil, ino je rekel tim, kateri so sa njim shli: Refnizhno, vam povém, tako velike vére nisim najshel v Israeli. Povém vam pa, de jih bo veliko od is-hoda ino sahoda prishlo, ino sedelo per misi s Abrahamam, Isakam ino Jakobam v nebeshkim kraljestvi: otrozi kraljestva bojo pa pahnjeni u vunajno temo: ondi bo jokanje ino shkripanje s sobmi. Ino Jesus je rekel stotniku: Jidi, ino kakor si véval, tako se ti naj sgodi. Ino hlapez je bil osdravlen tisto vuro.

Zheterto nedelo po rasglafenji Gospodovim.

M o l i t u v.

① Bog! kateri vesh, de nam v toljkih nevarnostih po zhloveshki flabosti ni obštati: daj nam mozh dushe ino telefa, de kar sa voljo svojih grehov terpimo, s tvojo pomozhjo premagamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Rimlanov 13, 8 — 10.

Bratje! ne bodite nikomur nizh dolshni, rasen tega, de se med ſebo ljubite; kdor namrezh blishniga ljubi, je poſtavo dopolnil. Sakaj: Ne preſheſt-vaj, ne vbijaj, ne kradi, ne govôri kriviga pri-zho-vanja, ino zhe je kaka druga ſapoved, je v tih beſedah ſapopadena: Ljubi ſvojiga blishniga kakor ſam ſebe. Ljubesen do blishniga ne dëla hudiga. Špolnenje poſtave tedaj — je ljubesen.

✝ Evangelij ſv. Matevsha 8, 23 — 27.

Tiſti zhaſ je Jeſuf ſtopil v zholnizh, ino njegovi vuzhenzi ſo ſa njim ſhli. Ino glej, velik vihar je vſtal na morji, tako de ſo valovi zholnizh pokrivali, on je pa ſpal. Ino njegovi vuzhenzi ſo k njemu ſtopili, ino ſo ga sbudili; rekozh: Gospod, ovarji naſ, vtonujemo! Ino Jeſuf jim rezhe: Kaj ſte bojezhi, malovérni? Tedaj je vſtal, ino ſapovedal vetrovam ino morju, ino bila je velika tihota. Ljudje pa ſo ſe zhudili, rekozh: Kdo je ta, de ſo mu pokorni vetrovi ino morje?

Peto nedelo po rasglaſenji Gospodovim.

M o l i t u v.

Ohrani, prosimo, o Gospod! s vednim vsmilenjam svojo drushino, de bo, ker se na samo vupanje nebeshke milosti vpira, skos tvojo brambo vselaj obvarvana. Skos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Kolofhanov 3, 12 — 17.

Bratje! oblezhite, kakor isvoljeni Boshji, sveti, ino ljubi, perſerzhno vsmilenje, dobrotlivoſt, ponishnoſt, pohlevnoſt, poterpeshlivoſt. Prenesite eden drugiga, ino odpushajte ſi med ſebo, zhe ima kateri zhes koga kako pertoshenje: kakor je Gospod vam odpustil, tako tudi vi! Zhes vse to pa imejte ljubesen, katera je svesa popolnoſti. Ino mir Kristuſov naj s veſeljam napolni vaſhe ſerza, h katerimu ſte tudi poklizani v enim teleſi: ino bodite hvaleshni. Beſeda Kristuſova naj prebiva obilno med vami s vſo modroſtjo. Vuzhite ino opominajte eden drugiga s pfalmi, s hvalnimi ino duhovnimi peſmi, ino pøjte Bogu s hvaleshnoſtjo v ſvojih ſerzi. Vſe, karkolj delate, s beſedo alj v djanji, vſe ſtõrite v imeni Gospoda Jeſufa Kristuſa, ino ſahvalite Boga ino Ozheta ſkos Jeſufa Kristuſa, Gospoda naſhiga.

✠ **Evangelii sv. Matevsha**
13, 24 — 30.

Tiſti zhaſ je Jeſuſ mnoshizam to priliko povedal: Nebeshko kraljeſtvo je enako

zhloveku, kateri je dobro seme vſejal na ſvojo njivo. Kadar ſo pa ljudje ſpali, je priſhel njegov ſovraſnik, ino je perſejal ljuljke med pſhenizo, ino je prozhi ſhel. Ko je pa ſelenje iſraſlo, ino ſad ſtorilo, ſe je tudi ljuljka perkaſala. Tedaj ſo perſtopili hlapzi hiſhniga goſpodarja, ino ſo mu rekli: Goſpod! ali niſi dobriga ſemena vſejal na ſvojo njivo? od kod ima tedaj ljuljko? Ino jim rezhe: Sovraſnik je to ſtoril. Hlapzi pa ſo mu djali: Ali hozheſh, de gremo, ino jo poberemo? Ino rezhe: Nikarte, de, ko bi ljuljko poberali, ſ njo vred tudi kjé pſhenize ne porujete. Puſtite oboje raſti do ſetve, ino ob zhaſi ſetve porezhem ſhenjam: Poberite nar poprej ljuljko, ino jo poveshite v ſnopke, de ſe ſeſhgé; pſhenizo pa ſpravite v mojo ſhitnizo.

Šesto nedelo po rasglaſenji Gospodovim.

M o l i t u v.

Dodeli, proſimo, vſegamogozhni Bog! de vſelaj pametno miſlimo, ino kar tebi dopade, v govorjenji ino v djanji iſpolnimo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Tefalonizhanov 1, 2 — 10.

Bratje! vselaj dajamo hvalo Bogu sa vas vse, ino vas pomnimo neprenehama v svojih molitvah, ker v spominu imamo djanje vashe vére, ino trudenje ljubeshni, ino poterpeshlivošt u vupanji v Gospoda nashiga Jesusa Kristusa pred Bogam ino Ozhetam nashim, ker vémo, bratje, od Boga ljubleni! de ste ismed isvolenih, sato, ko nash evangeli ni bil le v besedi per vas, ampak tudi v môzhi, ino v svetim Duhi, ino u veliki obilnosti (gnade), kakor veste, kakorshni smo bili med vami sa voljo vas. Ino vi ste postali posnemovavzi nashi ino Gospodovi, ker ste besedo sprejeli u velikih nadlogah, s veseljam svetiga Duha, tako, de ste postali predpodoba vsm vernim v Mazedonii ino v Ahaji. Sakaj od vas se je rasglasila beseda Gospodova ne le po Mazedonii ino Ahaji, ampak na vse kraje je shla vasha vera, katero imate v Boga, tako, de nam ni treba, od tega kaj rezhti. Sakaj sami od nas osnanujejo, kako smo bili per vas sprejeti, ino kako ste se od malikov k Bogu spreobrnili, de bi flushili shivimu ino pravimu Bogu, ino perzhakovali njegoviga Šina is nebes — kateriga je od mertvih obudil — Jesusa, kateri nas je otél od prihodne jese.

✠ Evangeli sv. Matevsha

13, 31 — 35.

Tisti zhaš je Jesuf mnoshizam to priliko povedal: Nebeshko kraljestvo je podobno shenofovimu sernu, kateriga je zhlovek vsel, ino na svojo njivo vsejal. To je sizer

narmanjšhi ismed vseh semen, kadar pa israše, je vezhi, kakor vse selišha, ino je drevo, tako, de ptize ispod neba pridejo, ino prebivajo na njegovih vejah. Še drugo priliko jim je povedal: Nebeshko kraljestvo je podobno kvasu, kateriga je shena vséla, ino med tri polovnike moke omesila, de se je vse skvasilo. Vse to je Jesuf mnoshizam govoril v prilikah, ino bres prilik jim ni govoril, de se je dopolnilo, kar je govorjeno skos preroka, kateri pravi: Odperl bom v prilikah svoje vusta, ino bom isrekel, kar je bilo skrito od sazhetka sveta.

Pervo predpoštno nedelo (Septuagesima).

M o l i t u v.

Molitve svojiga ljudstva dobrotlivo ušlišhi, prosimo, o Gospod! de, ker smo sa voljo svojih grehov po pravizi tepeni, sa voljo zhaſti tvojiga imena milostlivo reſheni bomo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 9, 24—27 ino 10, 1—5.

Bratje! ali ne véste, de tiſti, kateri v ograji (sa ſtavo) tekó, vsi ſizer tekajo, pa le eden ſtavo dobí? Tezite tako, de jo doſeſhete! Vsaki pa, kateri se

sa bôj vadi, se vsega sdershí; ino oni fizer, de bi strohlivo krono prejeli, mi pa, de bi nestrohlivo. Jas tedaj tudi tako tékam, ne kakor v en dan, se tako bojujem, ne kakor de bi po vetru mahal; ampak terem svoje telo, ino ga v fushnost devam, de bi kjé, ko druge vuzhím, sam ne bil savershen. Sakaj, nozhem, bratje, de bi ne vedili, de so nashhi ozheti vfi pod oblakam bili, ino vfi skos morje fhli, ino, de so vfi pod Mojsešam v oblaku ino v morji kersheni bili, ino vfi eno duhovno jed jedli, ino vfi eno duhovno pijazho pili — pili so pa is duhovne skale, katera je sa njimi hodila; ta skala pa je bila Kristuf — pa vender nad mnogimi ismed njih ni imel Bog dopadjenja.

✠ Evangelij sv. Matevsha

20, 1 — 16.

Tisti zhaš je Jesuf svojim vuzhenzam to priliko govoril: Nebeshko kraljestvo je podobno hifhnimu gospodarju, kateri je sju-traj sgodaj fhel najemat delavze v svoj vinograd. Kadar je pa delavze najél po denarji na dan, jih je poslal v svoj vinograd. Ino ko je ob tretji vuri vun fhel, je vidil druge na tergu bres dela štati, ino jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, ino kar bo prav, vam bom dal. Ino so fhli. Špet je vun fhel ob shešti ino deveti vuri, ino je ravno tako storil. Okolj enajštih pa je vun fhel, ino je najshel druge štati, ino jim rezhe: Kaj stojite tukaj zel

dan bres dela? Mu rezhejo: Sa to, ker
 naf nihzher ni najel. Jim rezhe: Pojdite
 tudi vi v moj vinograd. Kadar se je pa
 vezher storil, rezhe Gospod vinograda svo-
 jimu hifhniku: Poklizhi delavze, ino daj
 jim plazhilo, ino sazхни od poslednih do
 pervih. Šo prifhli tedaj, kateri so bili okolj
 enajfte vure najeti, ino so dobili vsaki po
 denárji. Ko so pa tudi prvi prifhli, so me-
 nili, de bojo vezh prejeli; pa tudi oni so
 prejeli po denarji. Ino prejemáje so goder-
 njali nad hifhnim gospodarjam, ino so djali:
 Leti posledni so le eno vuro delali, ino si
 jih nam enake storil, kateri smo tesho ino
 vrozhino dneva prenesli. On je pa odgo-
 voril, ino enimu ismed njih djal: Perjatel,
 ne storim ti krivize; ali se nifi sa en de-
 nar s meno pogodil? Vsemi, kar je tvo-
 jiga, ino jidi; hozhem pa temu poslednemu
 tudi toljko dati, kakor tebi. Ali mi ni per-
 pushteno storiti, kar hozhem? Je tvoje oko
 hudobno sa to, ker sim jas dober? Tako
 bojo posledni prvi, ino prvi posledni;
 sakaj veliko je poklizanih, malo pa isvo-
 ljenih.

Drugo predpoštno nedelo.

(Šekfagesima.)

M o l i t u v.

O Bog! ker vidim, de se na nobeno svoje delo ne sanesimo: dodeli milostlivo, de bomo skos brambo (svetiga Pavla) vuzhenika nevernikov pred vsim hudim obvarvani. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 11, 19—33., ino 12, 1—9.

Bratje! radi prenesete nespametne, ker ste sami pametni. Preterpите namrežh, ako vas kdo sushne stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemle, ako se kdo povikshuje, ako vas kdo v obras bije. Po nezhasi rezhem, kakor de bi bili mi slabi v tej rezhi. V zhemur si kdo kaj vupa (po nespameti govorim), si vupam tudi jas. Hebrejzi so, jas tudi; Israelzi so, jas tudi; sarod Abrahamov so, jas tudi; flushavniki Kristusovi so (kakor manj pameten rezhem), jas she vezh: vezh nadlog sim prestal, vezhkrat v jezah bil, v ranah zhes mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov sim jih petkrat po shirdeset, eno manj prejel. Trikrat sim bil s shibami tepen, enkrat kamenovan, trikrat se je s meno barka rasbila, nozh ino dan sim bil v globzhini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med rasbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med neverniki, v nevarnosti v mestih, v nevarnostih na samotih, v nevarnostih na morji, v nevarnosti med lashnivimi

brati; v trudu ino fliski, v mnogim bedenji, v lakoti ino sheji, v pogostih poſtih, v mrasu ino nagoti. Sraven tega, kar je svunajmiga, imam ſvoje vſakdanje opravke, ino ſkerb ſa vſe zerkve. Kdo oſlabi, de bi jas ne oſlabel? Kdo ſe pohujſha, de bi mene ne peklo? Ako ſe moram hvaliti, ſe bom ſvojih ſlaboſt hvalil. Bog ino Ozhe Goſpoda naſhiga Jeſufa Kriſtufa, kateri je hvalen vekomaj, vé, de ne laſhem. V Damaſku je deſhelfki oblaſtnik kralja Areta Damaſhko meſto ſ varhi obdal, de bi me vjél: bil ſim pa ſkos okno v enim koſhu po ſidu doli ſpuſhen, ino ſim tako njegovim rokam uſhel. Ako ſe moram hvaliti (kar ſizer nizh ne pomaga), bom priſhel do prikasen ino raſodenj Goſpodovih. Poſnam zhloveka v Kriſtuſu, kateri je bil pred ſhtirnajſt leti (ali v teleſi, ali ſvunaj teleſa, ne vé, Bog vé), ſamaknjen v tretje nebo, ino vem, de je bil tiſti zhlovek (ali v teleſi, ali ſvunaj teleſa, ne vé, Bog vé), ſamaknjen v ſveti raj, ino je ſliſhal ſkrivne beſede, katerih zhloveku ni perpuſheno govoriti. Tega ſe bom hvalil, ſebe pa ne bom hvalil, raſen ſvojih ſlaboſt. Sakaj ko bi ſe tudi hotel hvaliti, bi ne bil neſpameten, ker bi reſnizo govoril; ſdershim ſe pa, de kdo vezh od mene ne miſli, kakor, kar na meni vidi, alj kar ſliſhi is mojih vuſt. Ino de ſe ſa voljo velikiga raſodenja ne prevsamem, mi je dano ſhelo mojiga meſa, ſluſhavnik ſatanov, de me bije. Sa tega voljo ſim trikrat Goſpoda proſil, de bi odſtopil od mene; pa mi je rekel: Sadoſti ti je moja gnada; ſakaj mozh ſe v ſlaboſti popolnoma ſkaſhe. Rad ſe bom tedaj hvalil ſvojih ſlaboſt, de prebiva v meni mozh Kriſtufova.

✠ Evangelijev. Lukesha

8, 4—15.

Tisti zhaš, ko je silno veliko ljudstva vkup prišlo, ino is mést k Jesusu teklo, je v priliki rekel: Sejavez je shel seját svoje seme; ino ko je sejál, ga je nekaj padlo na pot, ino je bilo pohojeno, ino ptize ispod neba so ga posobale. Ino nekaj ga je padlo na skalo, in kadar je pognalo, je vsahnilo, ker ni imelo mokrote. Ino nekaj ga je padlo med ternje, ino ternje, katero je s njim vred ráslo, ga je sadušhilo. Ino nekaj ga je padlo na dobro semljo, ino je srašlo, ino perneslo sadu samo-sto. Kadar je to rekel, je savpil: Kdor ima vufhesa sa poslušhati, naj poslušha! Njegovi vuzhenzi so ga pa vprašali, kaj de ta prilika poméni. Ino on jim je djál: Vam je dano vediti skrivnosti boshjiga kraljestva, drugim pa v prilikah, de gledajozhi ne vidijo, ino poslušajozhi ne saštopijo. Prilika pa pomeni to: Seme je boshja beseda. Kateri so na potu, so tisti, kateri jo poslušajo: po tem pride hudizh, ino vsame besedo is njih serza, de ne verjejo ino ne bojo svelizhani. Kateri so na skali, so tisti, kateri, kadar slišhijo, s veseljam sprejmejo besedo; pa nimajo korenine, nekaj zhafa vérjejo,

ino ob zhasu skušnjave odstopijo. Katero je med ternje padlo, so tiſti, kateri ſo ſliſhali, pa po tem grejo, ino ſo od ſkerbi, bogastva ino ſladnoſt ſhivlenja ſaduſheni, ino ne perneſejo ſadu. Katero je pa na dobro ſemljo padlo, ſo tiſti, kateri beſedo ſliſhijo, ino jo v dobrim ino nar boljšim ſerzi ohranijo, ino ſad perneſejo v poterplenji.

Tretjo predpoštno nedelo.

(Kvinkvagesima.)

M o l i t u v.

Molitve naſhe, proſimo, o Goſpod! uſmileno uſliſhi, ter naſ od ſvės naſhlih grehov odvėſhi, ino vſe ſopernoſti ovarji. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is 1. liſta ſv. Pavla apoſtelna do Korinzhanov 13, 1 — 13.

Bratje! ko bi zhloveſhke ino angelſke jeſike govoril, ljubesni pa bi ne imel, bi bil ko buzhezhi bron ali bernezhi svonez. Ino ko bi ſnal prerokovati, ino vedil vſe ſkrivnoſti, ino imel vſo vuzhenost, ino ko bi imel vſo vero, tako de bi gore preſtavljal, ljubesni pa bi ne imel; nizh niſim. Ino ko bi rasdal vbogim ſa ſhivėſh vſe ſvoje premoſhenje, ino ko bi ſvoje telo dal, de bi ſgorel, ljubesni pa bi ne imel; mi nizh ne pomaga. Ljubesen je poterpeſhliva, je dobrotliva; ljubesen ni nevo-

fhлива, ne dela krivize, se ne napihuje, ni zhaſti lakomna, ne jiſhe ſvojiga, ſe ne da rasdrashiti, ne miſli hudiga, ſe ne veſeli krivize, veſeli ſe pa reſnize: vſe preterpi, vſe verje, vſe vupa, vſe preneſe. Ljubesen nikolj ne mine, ako bojo ravno prerokovanja minile, ino jeſiki jenjali, ino vuzhenost prejſhla. Sakaj le nekoljko ſpoſnamo, ino le nekoljko prerokujemo. Kadar bo pa priſhlo, kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nepopolnoma. Ko ſim bil otrok, ſim govoril po otrozhje, ſaſtopil po otrozhje, miſlil po otrozhje: kar ſim pa moſh, ſim opuſtil, kar je bilo otrozhjiga. Sdaj vidimo ſkos ogledalo, kakor v megli; takrat pa bomo vidili od oblizhja do oblizhja. Sdaj ſpoſnam le nekoljko, takrat pa bom ſpoſnal, kakor ſim bil ſam ſpoſnan. Sdaj pa oſtanejo véra, vupanje, ljubesen, to troje: nar vezhi pa med temi je ljubesen.

✠ Evangelij sv. Lukesha

18, 31—43.

Tiſi zhaſ je Jeſuſ dvanajſtere k ſebi vſel, ino jim je rekel: Glejte, gremo v Jeruſalem, ino vſe ſe bo dopolnilo, kar je piſano od Šina zhlovekoviga ſkos preroke. Sakaj nevernikam bo iſdan, ſaſramovan, gajſhlan ino ſapluvan; ino po tem, ko ga bojo gajſhlali, ga bojo vmorili, ino tretji dan bo od ſmerti vſtal. Ino oni niſo od vſega tega nizh ſaſtopili; to govorjenje je bilo pred njimi ſkrito, ino niſo ſapopadli, kar je bilo rezhenó. Pergodilo ſe je pa, ko ſe je

Jerihu perblishal, je neki flép fêdel per poti, ino je vbogajme profil. Ino ko je flifhal mnoshizo memo jiti, je vprashal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, de Jesus is Nazareta memo gré. Ino je vpil, rekozh: Jesus, sin Davidov, usmili se me! Ino kateri so spredaj fhli, so ga svarili, de naj molzhi. On je pa fhe veliko bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jesus je pa obstal, ino ga je rekel k sebi perpeljati. Ino kadar se je bil perblishal, ga je vprashal, rekozh: Kaj hozhefh, de ti storim? On je pa rekel: Gospod, de vidim. Ino Jesus mu je djal: Spreglej, tvoja véra ti je pomagala! Ino sdajzi je spregledal, ter sa njim fhel, ino Boga zhashtil. Ino vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnizhno fredo.

M o l i t u v.

Dodeli, o Gospod! svojim vernim, de zhashtiti postni zhaf s spodobno pokorfhino sazhejo, ino s refnizhno poboshnostjo dokonzhajo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Joela preroka 2, 12 — 19.

To pravi Gospod: Spreobernite se k meni is zeliga svojiga serza, s postam, jokam ino shalovanjam.

Pretergajte svoje serza, ne pa svojih oblazhil, ino spreobhernite se h Gospodu svojimu Bogu, ker je dobrotliv ino milostliv, poterpeshliv ino velikiga vsmilenja, katero vso hudobijo preséshe. Kdo vé, zhe se spet k nam ne oberne, ino nam persaneshe, ino nam shegen podelí, de bote samogli Gospodu svojimu Bogu jedni ino pitni dar pernesli? Trobite s trobento na Šioni, napovéte post, klizhite v sbiralishe, sberite ljudstvo, ozhišite sbiralishe, sberite stare, perpelite otroke ino te, kateri sesajo; naj gré shenin is svojiga hrama ino nevesta is svoje poštele. Med vratmi ino altarjam naj v joku sdihujejo duhovni, flushavniki Gospodovi, ino naj rezhejo: Sanesi, o Gospod, sanesi svojimu ljudstvu, ino ne postavi ga, ker je tvoja lastína, v saframovanje, de bi neverniki zhes njega gospodovali! Sakaj bi se med narodi reklo: Kje je njih Bog? Tedaj se bo Gospod sa svojo deshelo vnél, ino bo svojimu ljudstvu sanésel. Ino Gospod je odgovoril, ino je rekel svojimu ljudstvu: Glejte, jas vam bom poslal shita, vina ino olja, ino bote nasiteni s njimi; ino vas ne bom vezh dajal nevernikom v saframovanje, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelii sv. Matevsha

6, 16—21.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Kadar se postite, ne delajte se shalostnih, kakor hinavzi, sakaj oni pazhijo svoje obrase, de bi ljudjé vidili, de se postijo. Refnizhno, vam povém, de so prejeli svoje plazhilo. Ti pa, kadar se postish, si

pomashi glavo, ino umij obras, de ne bojo ljudje vidili, de se postish, ampak le tvoj Ozhe, kateri je na skrivnim; ino tvoj Ozhe, kateri je na skrivnim, ti bo povernil. Ne spravljajte si sakladov na semli, kjer jih erja ino molj konzha, ino kjer jih tatje iskoplejo ino ukradejo: temuzh sbirajte si saklade v nebesih, kjer jih ne konzha ne erja, ne molj, ino kjer jih tatje ne iskoplejo ino ne ukradejo. Sakaj, kjer je tvoj saklad, tam je tudi tvoje serze.

Pervo nedelo v pošti.

M o l i t u v.

O Bog! kateri svojo zerkuv vsako leto s fhtirdefet-danfskim postam zhistish: dodeli svoji drushini, de, kar si s pertergovanjem persadeva od tebe sadobiti, s dobrimi deli dofeshe. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 6, 1 — 10.

Bratje! opominamo vas, de gnade od Boga sastonj ne prejmete. Sakaj on pravi: Ob zhasi gnade te vslishim, ino v dan svelizhanja ti pomagam. Glejte, sdaj je zhas gnade; glejte, sdaj je dan svelizhanja. Nikomur ne dajmo pohujshanja, de ne bo nafha flushba sanizhovana; temuzh skashimo se u vsih rezheh kakor boshji flushavniki skos veliko poterpeshlivoŝt v nadlogah, v potrebah, v ŝiskah,

v ranah, v jezah, v puntih, v trudih, v bedenji, v pošti, skos zhišto, s modrostjo, s persanašhanjam, s prijasnostjo, s svetim Duham, s ljubesnijo bres hinavšhine, s besedo resnize, s mozhjo boshjo, skos oroshje pravize na desni ino na levi, per zhašti ino saframovanji, per slabim ino dobrim imeni, kakor sapelivzi ino vunder resnizhni, kakor nesnani ino vunder snani, kakor ti, kateri vmirajo, ino glejte, shivimo, kakor stepeni ino vunder ne umorjeni, kakor shaloštni, ino vunder smeraj veseli, kakor vbogi, ino jih vunder veliko obogatimo, kakor, de bi nizhefar ne imeli, ino vunder vse posedemo.

✠ Evangelij sv. Matevsha

4, 1—11.

Tisti zhaš je bil Jesus od Duha v pušhavo peljan, de bi bil od hudizha skušhan. Ino ko se je bil štirideset dni ino štirideset nozhí poštil, je bil po tem lazhen. Ino skušhnjavez je k njemu štopil, ino je djal: Ako si Šin boshji, rezi, de naj ti kamni kruh bojo. On je pa odgovoril ino rekel: Štoji pisano: Zhlovek ne shiví samuzh od kruha, ampak od vsake besede, katera ishaja is boshjih vust. Tedaj ga je hudizh s sebo vsel v sveto mesto, ino ga je peljal na verh tempelna, ino mu je rekel: Ako si Šin boshji, se ispústi doli; sakaj pisano je: Švojim angeljam je sa voljo tebe sapovedal, ino na rokah te bojo nosili, de se

kjé s svojo nogo v kamen ne sadéneſh. Jeſuf mu je pa rekel: Špet ſtoji piſano: Ne fkufhaj Goſpoda ſvojiga Boga. Špet ga je hudizh s ſebo vsel na filno viſoko goro, ino mu je pokasal vſe kraleſtva ſveta ino njih velizhaſtvo, ino mu je rekel: Vſe to ti bom dal, ako pred mene poklekneſh, ino me molieſh. Tedaj mu rezhe Jeſuf: Po-beri ſe ſatan! ſakaj piſano je: Goſpoda ſvojiga Boga môli, ino njemu ſamimu ſluſhi. Tedaj ga je hudizh popuſtil, ino glej, angeli ſo perſtopili, ino ſo mu ſtregli.

Drugo nedelo v poſti.

M o l i t u v.

O Bog! kateri vidieſh, de ſami na ſebi nobene mo-
zhi nimamo: varji naſ ſnotraj ino ſvunaj, de bomo
vſih nadlog obvarvani na teſeſi, ino od hudih miſli
ozhiſheni na duſhi. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is 1. liſta ſv. Pavla apoſtelna do
Tefalonizhanov 4, 1 — 7.

Bratje! próſimo ino opominamo vaſ v Goſpodi
Jeſufu, de, kakor ſte bili od naſ podvuzheni, kako
de imate ſhiveti ino Bogu dopaſti, tako tudi ſhi-
vite, de bote ſmeraj bolj popolnoma. Šaj véſte,
kakofhne ſapovedi ſim vam dal v Goſpodi Jeſufu.
To namrezh je volja Boſhja, vaſhe poſvezhenje:

de se sdershite kurbanja, de vsak ismed vas vé svoje telo ohraniti v svetosti ino zhaſti, ne po gnani po-shelenja, kakor nevérniki, kateri Boga ne posnajo; ino de nobeden predelezh ne ſtopa, ino svojiga brata v kaki rezhi ne goljuſa: ſakaj Goſpod je ma-ſhovavez vſega tega, kakor ſmo vam pred pravili ino prizhali. ſakaj Bog naſ ni poklizal k nezhiſtoſti, ampak h svetosti v Kriſtuſu Jeſuſu, Goſpodi naſhim.

✠ Evangelii ſv. Matevſha

17, 1—9.

Tiſti zhaſ je Jeſuf s ſebo vsel Petra, Ja-koba ino Janesa, njegoviga brata, ino jih je peljal ſame na viſoko goro. Ino ſe je ſpremenil pred njimi; ino njegov obrás ſe je ſvetil ko ſonze, njegove oblazhila pa ſo bile béle ko ſnég. Ino glej, perkaſala ſta ſe jim Mojſeſ ino Elija, ino ſta s njim go-vorila. Peter je pa ſpregovoril, ino je djal Jeſuſu: Goſpod, dobro nam je tukaj biti! ako hozheſh, naredimo tukaj tri ſhotore, tebi eniga, Mojſeſu eniga, ino Eliju eniga. Ko je ſhe govoril, glej, jih je ſvetel oblak obſenzhil; ino glej, glaſ is oblaka ſe je ſliſhal, rekozh: Ta je moj ljubi ſin, nad katerim imam dopadenje: njega poſluſhajte! Ino ko ſo vuzhenzi to ſliſhali, ſo na ſvoj obras padli, ino ſo ſe ſilno bali. Jeſuf je pa k njim perſtopil, ſe jih je doteknil, ino jim je djal: Vſtanite, ino nikar ſe ne bojte!

Kadar so pa svoje ozhi vsdignili, niso nikogar vidili, kakor Jesufa samiga. Ino kadar so is gore doli šhli, jim je Jesus sapovedal, rekozh: Nikomur ne pravite te perkasni, dokler Šin zhlovekovi od mertvih ne vstane.

Tretjo nedelo v pošti.

M o l i t u v.

Prófimo, vfegamogozhni Bog! pogledaj shelje ponishnih, ino istegni k nafhi brambi defnizo svoje svetloſti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Efeshanov 5, 1—9.

Bratje! bodite poſnemavzi boſhji, kakor preljubi otrozi, ino hõdite v ljubeshni, kakor je tudi Kriſtus naſ ljubil, ino ſe je ſa naſ dal v dar ino klavno darituv, Bogu v prijeten duh. Kurbanje pa ino vſa nezhiſtoſt alj lakomnoſt ſe nima ſhe imenovati med vami, kakor ſe ſvetim ſpodobi; tudi ne neſramnoſt, ne neſpametne, ne gerde beſede, kar ſe ne ſpodobi; ampak veliko vezh ſahvalenje. To namrezh vèdite ino premiſlite, de nobeden kurbír, alj nezhiſtnik, alj lakomnik — kar je malikovanje — nima erbfhine v kraljeſtvi Kriſtuſovim ino boſhjím. Ne dajte ſe nikomur ſapeljati ſ prasnimi beſedami; ſakaj ſa voljo tega pride jeſa boſhja zhes otroke nevére. Ne bodite tedaj njih deleſhniki. Sakaj, nekdaſ ſte bili tema, ſdaſ ſte pa ſvetloba v Goſpodí:

hódite tedaj kakor otrozi svetlobe. Šad svetlobe je pa u vfi dobroti, ino pravizi, ino resnizi.

✠ Evangelij sv. Lukesha

11, 14—28.

Tisti zhaš je Jesus hudizha isganjal, ino ta je bil mutašt. Ino ko je bil hudizha isgnal, je mitez govoril, ino mnoshize so se zhudile. Eni pa ismed njih so rekli: Škos Belzebuba, vikšhiga zhes hudizhe, isganja hudizhe. Drugi so ga skušhali, ino so jiskali snamje is neba od njega. On pa, ko je vidil njih misli, jim je rekel: Vřako kraleřtvo, katero je samo soper sebe rasdelêno, bo rasdjano, ino hiřha bo na hiřho padla. Ako je tedaj tudi satan sam soper sebe rasdelên, kako bo obřtalo njegovo kraleřtvo? ker pravite, de řkos Belzebuba hudizhe isganjam. Ino, zhe řas řkos Belzebuba hudizhe isganjam, řkos koga řih pa isganjajo vařhi otrozi? Sato bojo oni vařhi řodniki. Zhe pa s perřtam boshjim hudizhe isganjam, je v resnizi boshje kraleřtvo k vam priřhlo. Ako môzhen v oroshji řvoj dvor varje, ořtane vse per miru, kar ima. Zhe pa mozhnejřhi kakor on nad njega pride, ino řa premaga, bo vse njegovo oroshje pobrál, na katero ře je sanasřhal, ino bo njegov rop delil. Kdor ni s meno,

je soper mene, ino kdor ne pobéra s meno, rastréfa. Kadar nezhiſti duh is zhloveka pride, hodi po ſuhih krajih, ino jiſhe pokoja; in ker ga ne najde, pravi: Vernil ſe bom nasaj v ſvojo hiſho, od kodar ſim vun ſhel. Ino ko pride, jo najde pometeno ino ofnasheno. Tedaj gré, ino vsame ſhe ſedem drugih duhov s ſebo, kateri ſo huiſhi kakor on; ino grejo v njo, ino prebivajo tam. Ino poſledno tiſtiga zhloveka je huiſhi, kakor pervo. Pergodilo ſe je pa, ko je to govoril, je povſdignila neka ſhena glaſ ismed mnoshize, ino mu je rekla: Blagor teleſu, katero je tebe noſilo, ino perſam katere ſi ſiſal! On je pa djal: Pazh blagor ſhe bolj tiſtim, kateri poſluſhajo boſhjo beſedo, ino jo ohranijo.

Zheterto nedelo v poſti.

M o l i t u v.

Dodeli, proſimo, vſegamogozhni Bog! de, ker po ſafluſhenji ſvojiga djanja nadloge terpimo, ſi po raſveſelenji tvoje miloſti oddehnemo. Škos Gopoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Galazhanov 4, 22 — 31.

Bratje! piſano je, de je Abraham dva ſina imel, eniga od ſúſhinje, ino eniga od prôſte. Pa, kateri

je bil od súshinje. je bil po mesi rojen; kateri pa od prôste, po obljudi. Pa to je po drugazhnim pomeni rezhenó. To sta namrezh dva testaménta: eden na gôri Sinaj, kateri sa sushnost rodí, ino ta je Agara; sakaj Sinaj je gora v Arabii, ino se dershi tiste, kjer je sdaj Jerusalem, ino flushi s svojimi otrozi. Eden pa, kateri je gorni Jerusalem, je prôsta ino nasha mati. Sakaj pisano je: Veseli se nerodovitna, katera ne rodish; radúj ino prepevaj, katera nifi na porodu: sakaj sapushena ima veliko otrók, vezh ko ta, ktera ima mosha. Mi pa, bratje! smo, kakor Isak, otrozi obljudbe. Alj, kakor je takrat tisti, kteri je bil po mesi rojen, preganjal uniga, kateri je bil po duhi, tako tudi sdaj. Alj, kaj govori pismo: Is-sheni súshinjo ino njeniga fina; sakaj fin sushinje ne bo naslednik s sinam prôste! Tedaj, bratje! nismo otrozi súshinje, ampak prôste, s katero prostostjo nal je Kristuf prôste storil.

✠ Evangelij sv. Janesa

6, 1—15.

Tisti zhas se je podal Jesus zhes Galilejsko morje, Tiberias. Ino shla je sa njim velika mnoshiza, ker so vidili zhudeshe, katere je delal nad bolniki. Jesus je shel tedaj na goro, ino se je tam vsedel s svojimi vuzhenzi. Bila je pa bliso velika nozh, Judovski prasnik. Ko je tedaj Jesus ozhi vsdignil, ino je vidil, de je silno velika mnoshiza prishla k njemu, je djál Filipu: Od kod bomo kupili kruha, de bi ti jedli?

To je pa rekel, ker ga je skufhal; sakaj on je vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Sa dve sto denarjov kruha jim ni dosti, de bi vsakteri le kaj maliga dobil. Mu rezhe eden njegovih vuzhenzov, Andrej, Šimona Petra brat: En mladenzh je tukaj, kateri ima pet jezhmenovih kruhov ino dve ribi; ali kaj je to med toljkanj? Jesus pa je djal: Rezite ljudem sésti. Bilo je pa tam veliko trave. Šo tedaj sédli, okolj pet tavshent moshov íhtevila. Tedaj je Jesus vsel kruhe, ino po tem, ko je sahvalil, jih je rasdelil med sedezhe, ravno tako tudi rib, koljkor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, rezhe svojim vuzhenzam: Poberite kosze, kateri so ostali, de konza ne vsamejo. Šo tedaj pobrali, ino napolnili dvanajst koshov s koszi, kateri so ostali od petih jezhmenovih kruhov tístim, kateri so jedli. Ko so ti ljudje zhudesh vidili, kate-riga je bil Jesus storil, so rekli: Ta je refnizhno prerok, kateri ima na svet priti! Ko je pa Jesus sposnal, de hozhejo priti, ino ga po sili vseti, de bi ga kralja storili, je sopet on sam na goro sbeshal.

Tiho, alj peto nedelo v pošti.

M o l i t u v.

Profimo, vsegamogožhni Bog! poglej milostlivo na svojo drushino, de bo s tvojo mozhjo na telefi vi-shana, ino po tvojim ohranjenji na dušhi obvarvana. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Hebrejzov 9, 11 — 15.

Bratje! Kristuf je perstopil, kakor veliki duhoven prihodnih dobrót, škos vezhi ino boljshi shotor, kateri ni s roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s koslovsko alj telezhjo kervjo, ampak je s lašno kervjo enkrat v presvetišhe shel, ino je vezhno odrefhenje najshel. Sakaj, zhe kri koslov ino jun-zov ino potroseni telizhni pepel ognusene posveti v telefno zhištoto; koljko bolj bo kri Kristusa, kateri je v svetim Duhu sebe bres madesha Bogu dal, našho vešt ozhištla od mertvih del, de bomo shi-vimu Bogu slushili! Ino sato je frednik nove savese, de škos njegovo smert, katera je sa odrefhenje od pregreh pod poprejshno saveso nastopila, ti, kateri so poklizani, obljubleno vezhno erbsfino dobijo v Kristusu Jesusu, Gospodi našhim.

✠ Evangelij sv. Janesa

8, 46 — 59.

Tisti zhaš je rekel Jesus Judovskim mno-shizam: Kdo ismed vas me samore greha preprizhati? Ako vam rešnizo govorim, sa-

kaj mi ne vérjete? Kdor je is Boga, besede boshje poslušha; sa tega voljo vi ne poslušhate, ker niste is Boga. Judje so tedaj odgovorili, ino mu djali: Ali ne govorimo mi prav, de si ti Šamarijan, ino imash hudizha? Jesuf je odgovoril: Jas nimam hudizha, ampak zhašim svojiga Ozheta, ino vi ste mi zhašt odvseli. Pa jas ne jishem svoje zhašti: je eden, kateri jo jishhe ino sodi. Resnizhno, resnizhno, vam povém, ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedaj rekli: Sdaj smo sposnali, de imash hudizha. Abraham je vmerl ino preroki, ino ti pravish: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj! Ali si ti vezhi, kakor nash ozhe Abraham, kateri je vmerl? Ino preroki so vmerli. Koga sam sebe delash? Jesuf je odgovoril: Zhé jas sam sebe zhaštim, moja zhašt nizh ni: moj Ozhe je, kateri mene zhašti, od kateriga vi pravite, de je vash Bog. Tode vi ga ne posnate, jas ga pa posnam; ino ko bi rekel, de ga ne posnam, bi bil lashnik, kakor ste vi. Pa posnam ga, ino dopolnim njegovo besedo. Vash ozhe Abraham se je silno veselil, de bo moj dan vidil: vidil ga je, ino je bil vesel. Judje so mu tedaj rekli: She petdeset let nimash, ino si Abrahama vidil? Jesuf jim je rekel:

Resnizhno, resnizhno, vam povem, préden je Abraham bil, sim jas. Tedaj so pobérali kamenje, de bi v njega luzhali: Jesus se je pa skril, ino je shel is tempelna.

V dan fedem shalost D. M. Marije.

(V petek po tihi nedeli.)

M o l i t u v.

① Bog! ker je v tvojim terpenji po prerokovanji Šimeona prekladko serze prezhašite Devize ino Matere Marije mezh bridkoſti prefunil: dodeli miloſtljivo, de, kateri njeno bridkoſt ino terpenje s zhaſtjo obhajamo, ſkos zhaſtitlivo saflushenje ino proſhnje vſih poleg krisha verno ſtojezhnih ſvetnikov svelizhavni ſad tvojiga terpenja doſeſhemo. Kateri shiviſh ino kraljujeſh *i. t. d.*

Branje is bukuv Judite 13, 22 — 25.

Gospod te je oblagodaril s ſvojo mozhjo; ſakaj ſkos tebe je naſhe ſovraſhnike v nizh perpravil. Oblagodarjena ſi ti. o hzhí! od Gospoda, previfo-kiga Boga pred vſemi ſhenami na ſemli. Hvalen bodi Gospod, kateri je ſtvaril nebo ino ſemlo, ker je doneſ tvoje ime tako povikſhal, de ne prejde tvoja hvala is vuſt ljudi, kateri bojo pomnili mozh Gospodovo vekomaj. Sa voljo bridkoſti ino nadloge ſvojiga ljudſtva niſi persaneſla ſvojimu shivlenju, ampak ſi odvernila pokonzhanje pred oblizhjami naſhiga Boga.

✠ **Evangelij sv. Janesa**

19, 25—27.

Tiſti zhaſ ſo ſtale poleg krisha Jeſuſoviga njegova mati, ino ſeſtra njegove matere Marija Kleofova, ino Marija Magdalena. Ko je tedaj Jeſuſ mater ino vuzhenza, kateriga je ljubil, vidil ſtati, rezhe ſvoji materi: Shena, glej, tvoj ſin! Potlej rezhe vuzhenzu: Glej, tvoja mati! Ino od tiſte vure jo je vuzhenz vſel k ſebi.

Zvetno, ali fheſto nedelo v poſti.**M o l i t u v.**

O Bog! ker naſ praviza veſhe, te iſ zele mozhij ljubiti: pomnoſhi v naſ darove ſvoje neſkonzhne mi-loſti; ino ker ſi ſtoril, de ſkos ſmert tvojiga ſina vupamo, kar vérjemo, nam daj ſkos njegovo vſtajeenje priti, kamor ſhelimo. Kateri ſ tebo ſhivi ino kraljuje *i. t. d.*

**Branje iſ 2. bukuv Mojſeſovih 15, 27
ino 16, 1—7.**

Tiſte dni ſo priſhli Iſraelovi otrozi proti Elimu, kjer je bilo dvanajſt ſtudenčov ino ſedemdeſet palmovih dreveſ. ino ſo ſhotore poſtavili per vodah. Ino ſo ſe vſdignili od Elima, ino vſa mnoshiza Iſraelovih otrok je priſhla v puſhavo Sin, katera je med Elimam ino ſinajam, petnajſti dan drugiga

meſza, kar ſo vun fhli is Egiptovſke deſhele. Ino mermrala je vſa mnoshiza Iſraelovih otrok ſoper Mojſeſa ino Arona v puſhavi. ino ſo jima rekli Iſraelovi otrozi: O, de bi bili vmerli ſkos Goſpodovo roko v Egiptovſki deſheli, kadar ſmo ſedeli per lonzih meſa, ino ſmo ſe kruha do ſitiga najedali! Sakaj ſta naſ perpeljala v to puſhavo, de vſo mnoshizo ſ lakoto vmorita? Goſpod je pa Mojſeſu rekel: Glej, jaſ vam bom deſhil kruha is nebés: naj gré ljudſtvo vun, ino ſi naj nabêre, koljkor je ſa vſak dan treba, de ga poſkuſim, ali ſhiví po moji poſtavi alj ne. Šheſti dan pa naj perpravijo, kar bojo ſ-hranili, ino naj bo dvakrat toljko, koljkor ſo drugazhi vſak dan nabrali. Ino Mojſeſ ino Aron ſta rekla vſim Iſraelovim otrokam: Svezher bote ſvedli, de vaſ je Goſpod iſpeljal is Egiptovſke deſhele, ino ſjutraj bote vidili zhaſt Goſpodovo.

✠ Evangelij ſv. Matevſha

21, 1—9.

Tiſti zhaſ, kadar ſe je Jeſuſ Jeruſalemu perbluſhal, ino je v Betſage per oljſki gori priſhel; tedaj je poſlal dva ſvojih vuzhenzov ino jima je rekel: Pojdita u vés, ktera je pred vama, ino kmalo bota najſhla oſlizo perveſano ino ſhrebe per njej: odveſhita ino perpelita jih k meni; ino zhe vama kdo kaj porezhe, rezita, de jih Goſpod potrebuje, ino ſdajzi jih bo ſpuſtil. Vſe to ſe je pa ſgodilo, de ſe je dopolnilo, kar je govorjeno ſkos preroka, kateri pravi: Po-vejte hzheri Šion: Glej, tvoj kralj pride k

tebi krotek, sedé na oflizi ino na shrebetu oflize, katera je le sa jarm. Vuzhenza šta tedaj fhla, ino šta storila, kakor jima je Jesuf ukasal. Ino šta perpeljala oflizo ino shrebe, ino so poloshili na nje svoje oblazhila, ino so ga gori posadili. Šilno veliko ljudi je pa rasgrinjalo svoje oblazhila po poti; drugi so pa véje sekali is drevés, ino so jih stlali na pot. Mnoshiza pa, katera je spredi ino sadi fhla, je vpila rekozh: Hosana Šinu Davidovimu! Hvalen bodi, kateri pride v Gospodovim imeni.

Veliki zhetertek.

M o l i t u v.

Q Bog! od kateriga je Judesh fhtrafengo svoje pregrehe, ino rasbojnik plazhilo svojiga spokorjenja pre-jél: daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je Jesuf Kristuf, našh Gospod v svojim terplenji obema, vsakimu po njegovim saflushenji povernil, tako tudi nam štaro smoto odvsame, ino gnado svojiga vstajenja dodeli. Kateri s tebo shiví ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 11, 20 — 32.

Bratje! kadar vkupej pridete, se to ne rezhe, vezherjo Gospodovo jesti. Sakaj vsak vsame popred svojo vezherjo, ino jé; ino tako je nekateri lazhen, nekateri pa pijan. Kaj nimate kalj bish, de bi jedli

ino pili? Ali zerkuv boshjo sanizhujete, ino saframujete tifte, kateri nizh nimajo? Kaj bi vam rekel? Vaf hozhem hvaliti? V tem vaf ne hvalim! Sakaj jas fim prejél od Gospoda, kar fim vam tudi isrozhil, de je Gospod Jesus tifto nozh, v kateri je bil isdan, vsel kruh, ino je sahvalil, ga raslomil ino rekel: Vsemite ino jejte, to je moje telo, katero bo sa vaf dano: to sfôrite v moj spomín! Ravno tako (je vsel) tudi kelih po vezherji, rekozh: Ta kelih je nova savesa v moji kervi; to sfôrite, koljkorkrat bote pili, v moj spomín! Sakaj koljkorkrat bote jedli ta kruh, ino ta kelih pili, bote smert Gospodovo osnanovali, dokler ne pride. Kdor kolj bo tedaj nevredno jedel ta kruh, alj pil kelih Gospodov, bo kriv telefa ino kervi Gospodove. Naj pa presodi zhlovek sam sebe, ino tako naj jé od tega kruha, ino pije od tega keliha. Sakaj kdor jé ino pije nevredno, si sodbo jé ino pije, ker ne raslozhi telefa Gospodoviga. Sato je med vami veliko slabih ino bolnih, ino veliko jih spí. Ako bi mi sami sebe sodili, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, de ne bomo s tem svetam pogubljeni.

✠ Evangelii sv. Janesa

13, 1—15.

Pred velikonozhnim prasniam, ko je Jesus vedil, de je prifhla njegova vura, de bi shel is tega sveta k Ozhetu, ino je ljubil svoje, kateri so bili na svetu, jih je do konza ljubil. Ino ko so odvezherjali, ino je hudizh Judeshu Ifhkarjotu, Shimonovimu sinu she v ferze dal, de bi Jesusa isdal, vstane Jesus, kateri je vedil, de mu je Ozhe vse v roke

dal, ino de je od Boga prishel, ino k Bogu gré, od vezherje, ino déne is sebe sgorno oblazhilo, vsame pert ino se opasa. Potlej ulije vodé v medénizo, ino sazhne vuzhenzam noge umivati, ino otirati (brifati) s pertam, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Šimonu Petru. Peter mu pa rezhe: Gospod! ali bošh ti meni noge vmival? Jesuf je odgovoril ino mu je djal: Kar jas delam, sdaj ne saštopišh, potlej bošh pa saštopil. Peter mu rezhe: Ne bošh mi nog vmival vékomaj ne! Jesuf mu je odgovoril: Zhe te jas ne vmijem, ne bošh imel dela s meno! Šimon Peter mu rezhe: Ne samo nog, ampak tudi roke ino glavo! Jesuf mu rezhe: Kdor je vmit, ne potrebuje vezh, kakor de si noge vmije, ino je ves zhišt. Tudi vi šte zhišti, tode ne vši. Vedil je namrezh, kdo je, kateri ga bo isdál; sato je djal: Niste vši zhišti. Po tem tedaj, ko jim je bil noge vmil, ino vsel svoje oblazhila, se je sopet k misi vsedel, ino jim je rekel: Véšte, kaj sim vam štoril? Vi me klizhete: Vuzhenik ino Gospod! ino prav rezhete; sakaj, to sim v resnizi. Ako sim tedaj jas, Gospod ino Vuzhenik, vam noge vmil, morate tudi vi eden drugimu noge vmivati. Sgled sim vam namrezh dal, de, kakor sim jas vam štoril, tudi vi štorite.

PASJÓN,

to je:

Terplenje Gospoda nashiga Jesufa Kristusa

po spisi vsih shtirih evangelistov.

Kadar se je perblishoval prasn timer opresnih kruhov, kateri se imenuje velika nozh, je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Veste, de bo zhes dva dni velika nozh, ino Sin zhlo- vekovi bo isdan, de bo krishan. Ino veliki duhovni ino pismarji so jifkali Jesufa vmoriti. Sbrali so se tedaj s starashini ljudstva v dvor velikiga duhovna, kateri je bil imenovan Kajfesh, ino so svèt imeli, kako bi Jesufa s svijazho vjéli ino vmorili. Re- kli so pa: Nikar v prasn timer, de kje hrup ne vstane med ljudstvom. Bali so se namrezh ljudstva. Satan pa je shel v Judesha, s per- imkam Ifhkarjota, kateri je bil eden ismed dvanajsterih. Ino je shel do velikih duhov- nov, de bi jim ga isdal; ino je govoril s njimi ino s poglavarji, ino je rekel: Kaj mi dalte, ino jas vam ga bom isdal. Ko so to slifhali, so se ovefelili, ino so mu oblju-

bili tridefset frebernikov. On jim je pa dal besedo, ino je jiskal perloshnost, de bi jim ga isdál bres hrupa.

Prifhel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo velikonožno jagne saklati. Tedaj so vuzhenzi k Jesusu stopili, ino mu rezhejo: Kam hozhesh, de gremo, ino ti perpravimo jésti velikonožno jagne? Ino poshle dva ismed njih Petra ino Janesa, ino jima rezhe: Pojdita, ino perpravita nam velikonožno jagne. Ona dva sta pa rekla: Kjé hozhesh, de perpravima? Ino jima je djál: Pojdita v mesto, ino ko noter prideta, vaj bo srezhal zhlovek, kateri bo nesel verz h vode: jidita s njim v hisho, v katero pojde, ino rezita hishnimu gospodarju: Vuzhenik ti rezhe: Moj zhas je bliso; per tebi hozhem imeti veliko nozh s svojimi vuzhenzi; kjé je obédniza, kjer bom velikonožno jagne s njimi jedel? Ino on vama bo pokasal veliko obédnizo pogernjeno; ondi nam perpravita. Vuzhenza sta shla v mesto, ino sta najshla, kakor jima je bil Jesus povedal, ino sta perpravila velikonožno jagne.

Ino ko se je bil vezher storil, je prifhel Jesus s unimi vuzhenzi, ino je k jedi fédel, ino dvanajsteri s njim. Ino jim je rekel: Is serza sim shelel to velikonožno

jagne jésti s vami, preden de terpin; sakaj povém vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bo dopolnjeno v boshjim kraleštvu. Ino je vsel kelih, je sahvalil ino rekel: Vsemité, ino rasdelite si med sebo; sakaj povém vam, de ne bom pil od tertniga sadu, dokler boshje kraleštvo ne pride.

Ino je vřtal, flékel sgorno oblazhilo, ino je vsel pert, ter se opasal, potlej je vlil vode u vmivalnizo, ino je sazhel vuzhenzam noge vmivati, ino otirati s pertam, s katerim je bil opasan. Kadar je pa do Petra priřhel, mu rezhe Peter: Gospod! ali bosh ti meni noge vmival? Jesuf je odgovoril ino mu djal: Kar jas delam, sdaj ne sařtopiřh, potlej bosh pa sařtopil. Peter mu rezhe: Ne bosh mi nog vmival vékomaj ne! Jesuf mu je odgovoril: Zhe te jas ne vmijem, ne bosh imel dela s meno! Tedaj mu rezhe Peter: Gospod! ne le samo nog, ampak tudi roke ino glavo! Jesuf mu rezhe: Kdor je vmit, ne potrebuje vezh, ko de noge vmije, ino je veř zhiřti. Tudi vi řte zhiřti, tode ne vři. Vedil je namrežh, kdo je, kateri ga bo isdal; sato je djal: Niřte vři zhiřti.

Ko jim je bil noge vmil, je řvoje oblazhilo vsel, ino sopet k misi řédel, ino jim

je rekel: Véste, kaj sim vam storil? Vi me klizhete: Vuzheník ino Gospod! ino prav rezhete; sakaj to sim v resnizi. Ako sim tedaj jas, Gospod ino Vuzhenik, vam noge vmil, morate tudi vi eden drugimu noge vmivati. Sgléd sim vam namrezh dal, de, kakor sim jas vam storil, tudi vi storite.

Ino kadar so vezherjali, je vsel Jesuf kruh v svoje roke, ter je sahvalil, ga pofvetil, raslomil ino podal svojim vuzhenzam rekozh: Vsemité, ino jejte; to je moje telo, katero bo sa val v smert dano. Ravno tako je vsel tudi kelih s vinam, ter je sahvalil, ino jim ga podal, rekozh: Vsemité, ino pijte is njega vfi; sakaj to je moja kri, kri nove savese, katera bo sa njih veliko prelita v odpušhanje grehov. To storite v moj spomin. Ino so vfi is njega pili.

Ino Jesuf je rekel: Resnizhno, resnizhno vam povém, hlapez ni vezhi, ko njegov gospod, ne poslan vézhi, ko tisti, kateri ga je poslal. To véste; blagor vam, zhe bote tudi storili. Ne rezhem od val vfih. Jas vém, katere sim isvoljil; ali dopolniti se morajo besede písmá: Kateri s meno kruh jé, bo svojo nogo soper mene vsdignil. Glejte, sdaj vam to povém, poprej ko se sgodí, de, kadar se sgodí, verjete, de sim jas. Resnizhno, resnizhno, vam

povém: Kdor tišiga sprejme, kateriga jas pošlem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tišiga, kateri je mene poslal. Ino ko je bil Jesus to isrekel, se mu je v serze vshalilo, ino je prizhal, ino rekel: Roka mojiga isdajavza je s meno per misi. Refnizhno, refnizhno, vam povém, eden ismed vas me bo isdal, kateri s meno jé. Tedaj so vuzhenzi eden drugiga pogledovali, ino pomishlovali, od kateriga de govori, ino filno shaloštni pravijo eden sa drugim: Gospod! ali sim jas? On je pa odgovoril, ino rekel: Vas dvanajsteh eden, kateri pomaka s meno roko v fklédo, me bo isdal. Šin zhlovekov gré fzer, kakor je pisano od njega, tode gorjé tišimu, fkos kateriga bo isdan: bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tišti zhlovek. Na to je odgovoril Judesh, kateri ga je isdal, ino je rekel: Vuzhenik! ali sim jas? Jesus mu rezhe: Ti si rekel. Eden pa ismed vuzhenzov, kateriga je Jesus (fosebno) ljubil, Janes s imenam, je šlonel na Jesufovih perših. Temu je Šhimon Peter pomignil, de naj vprašha, kdo je tišti, od kateriga govori. On se je tedaj Jesusu bolj k peršam peršlónil, ino mu tiho rezhe: Gospod! kdo pa je? Jesus je tiho odgovoril: Tišti je, katerimu bom pomozhen kruh podal.

Ino je pomozhil grishlej kruha, ino ga je dal Judeshu Ishkarjotu, Šhimonovimu sinu. Ino ko je bil Judesh grishlej vsel, je shel satan v njega. Tedaj mu Jesus rezhe: Kar mislish storiti, stôri bersh. Nobeden ismed njih pa ni vedil, sakaj mu je Jesus to rekel. Ker je Judesh moshno hranjoval, so eni menili, de mu veléva kupiti, kar je sa prasnîk potrebno; eni pa, de naj med vboge kaj da. Ko je tedaj grishlej vsel, je kmalo vun shel. Bila je pa nozh.

Ko je bil Judesh odshel, je Jesus rekel: Sdaj je Šin zhlovekov povelizhovan, ino Bog je v njem povelizhovan. Ako je pa Bog v njem povelizhovan, bo tudi Bog njega sam v sebi povelizhal, ino skoraj ga bo povelizhal. Otrozhizhi! le eno malo bom she per vas. Me bote jiskali; pa kar sim Judam rekel, tudi vam rezhem: Kamor jas grem, vi sdaj ne morete jiti. Novo sapoved vam dam, de se med sebo ljubite; kakor sim jas vas ljubil, se tudi vi ljubite med sebo. Is tega bojo vsi sposnali, de ste moji vuzhenzi, zhe bote ljubesen imeli med sebo. Ino so sapéli hvalno pésem, ino shli proti oljski gori.

Šhimon Peter je pa rekel: Gospod! kam gresh? Jesus je odgovoril: Kamor jas grem, sdaj ne moresh sa meno jiti: potlej

pa pojdesi sa meno. Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa tebo jiti? Gospod je rekel: Šimon, Šimon! glej, satan vas je hotel imeti, de bi vas presejal, kakor pshe-nizo, jas sim pa profil sa te, de ne jenja tvoja véra; ino ti, kadar se bošh nekdaš spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je djal: Gospod! s tebo sim perpravljen v jezho ino v smert jiti: svoje shivljenje postavim sa te. Jesuf mu je odgovoril: Švoje shivljenje postavish sa me? Resnizhno, resnizhno, ti povém: Petelin nizoj ne bo pél, dokler me trikrat ne satajish. Ino pa she vši se bote pohujshali nad meno to nozh; sakaj, stoji pisano: Bom vdaril pastirja, ino ras-shkropile se bojo ovze. Kadar pa od smerti vstanem, pojdem pred vami na Galilejo. Peter je rekel: Ko bi se tudi vši pohujshali nad tebo, se jas ne bom nikdar pohujshal. Jesuf mu je rekel: Resnizhno, ti povém, de she to nozh, preden petelin dvakrat sapôje, me bošh trikrat satajil! Peter pa je she le bolj terdil: Ko bi mi bilo tudi vmreti s tebo, te ne bom satajil. Tako so mu tudi drugi vuzhenzi rekli, ino grejo vši shalofni sa njim.

Jesuf pa jih je milo vuzhil ino tola-shil: Jas sim prava vinska terta, vi mladike. Ako v meni ostanete, ino moje besede

u vas: profite, kar kolj hozhete, ino se vam bo sgodilo. Ako vas svet sovrashi, vedite, de je mene poprej sovrashil ko vas. Ko bi bili ismed sveta, bi vas svet ljubil; ker sim vas pa jas od sveta odbral, vas sovrashi. Pomnite besede, katero sim vam jas govoril: Hlapez ni vezhi, ko njegov gospod. Ako so mene preganjali, bojo tudi vas preganjali. Preklizovali ino is f-hodniz vas bojo pahali; vura zelo pride, de bo Bogu menil vstrezhti, kdor vas ymori. Shaloft, ker od vas grém, ino vam to pravim, je vashe serze napolnila. Pa jas vam resnizo povém: Dobro je sa vas, de jas grém. Sakaj, ako ne grém, tolashnik sveti Duh k vam ne bo prishel; ako pa grém, vam ga bo Ozhe v mojim imeni poslal, ino on vas bo vse vuzhil. Vi bote jokali ino sdihovali, svet pa se bo veselil; vi bote shalovali, alj vasha shaloft se bo u veselje spreobernala. Sakaj spet vas bom vidil, ino vashe serze se bo veselilo, ino vashiga veselja vam nihzhe ne bo odvsèl. Jas sim svet premagal: le v me savupajte, tudi vi ga bote. Tedaj je postal, ozhi proti nebesam povsdignil, ino molil, sa svoje vuzhenze ino sa vse, kateri bojo skos njih besedo vérali. Ozhe, sveti Ozhe! je djal, profim te, varji jih hudiga, de bojo eno, kakor

ſva midva le eno; naj bojo vſi, katere ſi mi dal, kjér ſim jas, de bojo vidili moje velizhaſtvo.

Ko je bil odmolil, je ſhel zhes potok Zedron na oljſko goro. S njim ſo ſhli tudi vuzhenzi. Pridejo k priſtavi, kateri ſe je reklo Getſemani. Okolj nje je bil vert, v katerim ſo oljke raſle. V tiſtiga je ſhel on, ino njegovi vuzhenzi.

Vedil je pa tudi Judesh iſdajavez ta kraj, ker je Jeſuf s ſvojimi vuzhenzi pogosto kje hodil. Ko ſo kje priſhli, jim je Jeſuf rekel: Poſedite tukaj, de grém, ino molim: môlite tudi vi, de ne pridite v ſkuſhnjavo. Ino je vſel s ſebo Petra, Janesa ino Jakoba, ino je ſhel bolj u vert s njimi. Ino sdaj je ſazhel ſhaloſten ino otoshen prihajati, ino jim rezhe: Moja duſha je ſhaloſtna noter do ſmerti; oſtanite tukaj, ino zhujte s meno. Ino ſe je odtegnil od njih ſa luzhaj kamena, ino je na kolena padel, ino molil, rekozh: Ozhe! ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terplenja; vender ne moja, ampak tvoja volja ſe naj ſgodí. Ino je vſtal od molitve, ino ſe verne k vuzhenzam, ino najde vſe tri ſpati. Ino je rekel: Šhimon! kaj tudi ti ſpiſh? Nifi mogel eno vuro s meno zhuti? Zhujte ino

môlite, de v skušhnjavo ne pridite: duh je szer voljen, alj mešo je slabo.

Sopet ga obidejo teshave. Vdrugizh je shel, ino se vershe na svoj obras, ino moli: Ozhe, ljubi Ozhe! ako je mogozhe, odverni od mene grenko terplenje: vunder ne, kakor jas, ampak kakor ti hozhesh, se naj sgodi. Na to se je vernil k vuzhenzam, ino jih sopet najde spati, ino rezhe: Kako morete vunder sdaj spati? O zhujte ino môlite, de v skušhnjavo ne padete! Pa njih ozhi so bile vse dremotne, ino niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

Ino jih je popuščil vtretjizh. Šmertne teshave namrezh mu hodijo, njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na semljo. Ino je she perferzhnišhi mólil: Ako se ne more ogniti kelih terplenja, de bi ga ne pil: sgôdi se tvoja volja. Tedaj se mu je angel is nebes perkasal, kateri ga je potolashil ino poterdil. Ino se je vernil k svojim vuzhenzam ino jim rezhe: Špite sdaj ino pozhivajte! Dosti je; vura je prišhla, ino sin zhlovekov bo isdan grefhnikam v roke. Vstanite, pojdimo! Glejte, perblishal se je, kateri me bo isdal.

She je govoril, ino glej, Judesh Ishkarjot, eden dvanajšterih pride, ino s njim strasha vojshakov ino velika truma

hlapzov velike duhovshine, pismarjov ino starashinov ljudstva s svetili ino baklami, mezhmi ino kolmi. Dal jim je pa njegov isdajavez snamnje, rekozh: Kateriga bom kufhnil, tisti je; njega primite, ino pelite varno. Ino ko je bil prishel, je shinil pred trumo, ino se bersh k Jesufu spustil, ino rekel: Posdravljen bodi, Vuzhenik! Ino ga je kufhnil. Jesuf mu je rekel: Prijatel! sakaj si prishel? Judesh! ali s kufhovanjam bofh isdal Shinu zhlovekoviga? Ino ker je Jesuf vse vedil, kar je imelo zhes njega priti, je proti mnoshizi stopil, ino djal: Koga jifhete? So mu odgovorili: Jesufa Nazarenfkiga. Jesuf jim rezhe: Jas sim! Per tej besedi so vsi odkozhili, ino po tléh popadali. Jesuf jih je tedaj vdrugizh vprashal: Koga jifhete? Ino sopet rezhejo: Jesufa Nazarenfkiga! Jesuf rezhe: Povedal sim vam, de sim jas; ako tedaj mene jifhete, pustite te (pokashe svoje vuzhenze), de grejo. Tako so se dopolnile besede, katere je rekel: Tih, katere si mi dal, nisim nobeniga sgubil.

Tedaj so perstopili vojshaki ino hlapzi, ino so po Jesufu segli, ino ga prijéli. Ko so njegovi vuzhenzi to vidili, mu rezhejo: Gospod! ali hozhemo s mezham vdariti? Ino Shimon Peter, kateri je mezh imel,

ga je bersh isderl, ino je mahnil po hlapzi velikiga duhovna, katerimu je bilo Malhus imé, ino mu je odsekal desno vuho. Jesuf je pa vuzhenze savernil, ino djal: Jenjajte od tega. Ino ti, Peter! vtekni svoj mezh v noshnizo; sakaj vfi, kateri sa mezh prijemajo, bojo s mezham konzhani. Ali menish, de bi ne mogel svojiga Ozheta profiti, ino poslal bi mi vezh ko dvanajst legjonov angelov? Pa kako bi se po tem pisma prerokov dopolnile, katere govorijo, de se mora tako sgoditi? Ali ne bom pil keliha, kateriga mi je moj Ozhe dal? Potem se je obernil proti mnoshizi, ino nje poglavarjam, ino je rekel: Kakor rasbojnika ste me prishli lovít s mezhmi ino kolmi. Vsak dan sim bil per vas, ino sim vuzhil v tempelni, ino me niste prijeli; tode to je vasha vura, ino oblast teme. Sakaj vse to se je sgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj so strasha ino poglavar ino hlapzi Judov Jesufa svesali ino peljali. Njegovi vuzhenzi so ga pa popustili, ino so isbéshali: le Peter ino Janes sta shla od dalezh sa njim.

Peljali pa so Jesufa v Jerusalem, pervizh k Anasu, kateri je bil poprej veliki duhoven, ino v zhashti per ljudéh. Anas ga je vprashal sa njegove vuzhenze ino sa

njegov vuk. Jesuf mu je odgovoril: Jas sim ozhitno govoril pred svetam; jas sim vselej vuzhil v s-hodnizah ino v tempelni, kamor se vli Judje s-hajajo, ino na skrivnim nisim nizh govoril. Kaj tedaj mene vprashash? Vprashaj tiste, kateri so me slishali; oni vejo, kaj sim govoril. Kadar je bil to rekel, ga je eden flushavnikov, kateri je sraven stal, sa vuho vdaril, rekozh: Tako odgovarjash velikimu duhovnu? Jesuf mu je pa krotko odgovoril: Ako sim hudo govoril, mi sprizhaj; ako sim pa prav govoril, sakaj me bijesh?

Anas je poslal Jesufa svesaniga h Kajfeshu, svojimu setu, kateri je tisto leto bil veliki duhoven. Bil je pa Kajfesh ravno tisti, kateri je bil Judam svet dal, de je bolje, de en zhlovek vmerje, kakor de bi bilo vse ljudstvo konzhanu. Per njem se je ves Judovski veliki svet sbral, to je, duhovshina, pismarji ino starashini ljudstva. Ino so jiskali kriviga prizhovanja soper Jesufa, de bi ga v smert isdali; pa ga niso najshli. Perstopilo je szer veliko podkuplenih krivih prizh, katere so soper njega prizhovale; alj njih prizhovanje se ni vjemalo. Sadnizh so pa prishle she dve krive prizhe, ino so rekle: Mi smo ga slishali rezhi: Jas bom rasdjat ta tempel, kateri je

s rokami storjen, ino v tréh dnéh bom sesidal drugiga, kateri ne bo s rokami storjen.

Pa tudi njih prizhovanje ni obstalo. Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v fredo, ino rezhe Jesufu: Ali nizh ne odgovorish na to, kar ti soper tebe prizhajo? Jesuf je molzhal, ino ni nizh odgovoril. Veliki duhoven ga je sopet vprašhal, ino mu je djal: Sarotim te per shivim Bogu, de nam povej, ali si ti Kristuf, Šin hvaleniga Boga? Jesuf je djal: Ti si rekel, jas sim. Ino pa povém vam: posihmal bote vidili Šina zhlo-vekoviga sedeti na desnizi mozhi boshje, ino priti v oblakih neba. Na to je veliki duhoven pretergal oblazhilo na sebi, ino rezhe: Boga je klél, kaj potrebujemo she prizh? Šlisihali ste njegovo preklinjanje; kaj se vam sdi? Ino so vpili: Šmerti je vreden! Ino ga vojshakam ino sodnim flushavnikom dajo do jutra.

Med tem se je na dvorishhi nekaj shalofniga godilo. Peter, kateri je s Janesam od delezh sa Jesufam hodil, je tudi prishel pred dvor velikiga duhovna. Janes je shel prezej na dvor, snan namrezh je bil v hi-shhi velikiga duhovna; Peter pa je ostal svunaj per vratih. Tedaj je Janes shel, ino je govoril s vratarizo, ino je Petra na dvorishhe peljal. Nozh je bila mersla. Hlapzi

ino sodni flushavniki so na fredí dvorísha ogenj naredili, so štali ino sedeli okolj kurísha, ino so se gréli. Peter je med nje sédel, ino se tudi grel, ino zhaka, de bi konez vidil. Príshla je pa ena ismed dekel velikiga duhovna, vratariza; ino ko ga je sagledala, je djala: Ta je bil tudi tovarísh uniga Galilejza! Ino ga prav pogleda, ino rezhe: Je she tako, ti si bil tudi s Jesufam Nazarenískim! On je pa tajil vprizho vñih, rekozh: Jas ne! Shena, jas ga ne posnam! Ne vém, ino ne saštopim, kaj govorísh. Ino je vun shel pred dvoríshe, ino petelin je v pervizh sapél. Pa Peter, vef prestrašhen, ni slíshal. Ko je pa skos vrata shel, ga je sagledala druga dekla, ino je rekla tístim, kateri so bili tam: Glejte, tudi ta je bil s Jesufam Nazarenískim! Ino pa ref, rezhe Petru hlapzov eden, tudi ti si eden ismed njegovih! On je pa vdruzizh tajil, ino terdil: Nísim ne, she ne posnam tega zhloveka! Nekako vuro zhafa potlej, ko je ravno po dvoríshi sašhumelo, de je Jesuf k smerti obsojen, je drugi hlapez v Petra pokasal, rekozh: Refnizhno, tudi ta je bil s njim, saj je tudi Galilejz! Ref, pravijo ondi stojezhi, tudi ti si ismed njegovih! Galilejz si, saj te tvoj jesik rasodeva. Peter se brani, kar perštopi she drugi hlapez

velikiga duhovna, striz tiſtiga, katerimu je bil Peter vuho odſekal, ino rezhe: Kaj? te niſim kalj vidil na verti per njem? On je pa vtretjizh tajíl, ino djal: Ne, ne, niſim ne! Ino ſe je ſazhel rotiti, rekozh: Šhe ne poſnam zhloveka, od kateriga govorite! Ino sdajzi je petelin vdrugizh ſapél, ino vojſhaki ino ſodni ſluſhavniki peljajo Jeſuſa na dvoriſhe poſlopja. Takrat ſe je Goſpod oſert, ino je pogledal v Petra. Ino Peter ſe je ſpomnil Jeſuſovih beſedí: Preden nizoj petelin dvakrat ſapoje, me boſh trikrat ſatajil. Ino je ſhel is dvoriſha, ino je milo jokál.

Jeſuſa pa ſo na dvoriſhi, kar ſo mogli, zhes nozh ſaſramovali. Nekateri ſo mu pluvali v obras, ino mu jih ſa vuho dajali; drugi ſo mu ozhi ſakrivali, ino ga ſ pestmi v obras bili, ino rekli: Kriſtuſ! prerokaj nam, kdo te je vdaril? Ino ſhe vezh hudiga ſo pozheli.

Ino ko ſe je jutro ſtorilo, ſe je veliki ſvét vnovizh sbral, ino ſo ſe poſvetovali, kako bi Jeſuſa v ſmert sdali. Pred ſe v sbiralíſhe ſo ga rekli perpeljati, ino ſhe enkrat ga vpraſhajo: Ali ſi ti Kriſtuſ? povej nam. Ino je odgovoril, ino djal: Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako vaſ pa vpraſham, mi ne bote odgovorili, ino

me tudi ne bote ispuščili. Pa od sdaj bo Šin zhlovekov sedel na desnizi mozhi boshje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj vunder le Šin boshji? Ino je djal: Vi pravite, sakaj jas sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo she prizhovanja? saj smo sami slishali is njegovih vult. Ino vsi, koljkor jih je bilo, so vstali, ino so ga svesaniga peljali, ino sdali Ponzju Pilatushu, deshelskimu oblastniku.

Tedaj je Judesh, kateri je Jesusa isdal, ko ga je vidil k smerti obsojeniga, se sgreval, ino je nesel duhovnam nasaj tistih trideset frebernikov, ino je rekel: Greshil sim, ker sim isdal nedolshno kri! Oni pa so rekli: Kaj je nam sa to? ti glej! Ino je vergel od sebe frebernike v tempelni, ino se je vernil, ino je shel, vsel verv, ter se je obesil. Ino se je po sredi na dvoje raspoznil, ino vse njegovo oferzhje se je is-sulo. Duhovni pa so vseli frebernike, ino so djali: Ne spodobi se jih devati v zerkovno shkrinjizo; sakaj to je zena kervi. Ino so svèt imeli, ino kupili sa nje Lonzharijovo njivo sa pokopalishe ptujzov. Sato se imenuje tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi do danashniga dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno skos Jeremia preroka, kateri pravi: Ino so vseli trideset frebernikov, zeno tega, kateri je

v zeno postavljen bil, kateriga so kupili od Israelovih otrok, ino so jih dali sa njivo Lonzharjovo. —

Judje, ko so bili Jesufa na dvor deshetskiga poglavarja perpeljali, niso shli v sodno hišo, de bi se ne omadeshovali, temuzh de bi smeli jesti velikonožno jagne. Svunaj na visokim mesti, na kateriga so bile stopniže, so ostali. Pilatush je tedaj is svoje hiše k njim prishel, ino je rekel: Kakoshno toshbo pernesete soper tega zhloveka? Šo odgovorili, ino mu djali: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili sdali! Pilatush jim je rekel: Vsemito ga tedaj vi, ino ga obsodite po svoji postavi. Judje so mu rekli: Mi ne smemo nikogar vmoriti. Tako se je dopolnila beseda Jesufova, katero je govoril, kadar je na snanje dal, s kakoshno smertjo bo vmerl. Ino so ga sazheli toshiti, rekozh: Najshli smo nad tem zhlovekam, de sapeljuje nash naród, ino de brani zesarju dazjo dajati, ino pravi, de je on Kristus, kralj Judovski. Pilatush ga je vprashal: Ši ti kralj Judovski? Jesus mu rezhe: Ti pravish. Na toshbo duhovshine, pismarjov ino starashinov ljudstva pa ni odgovoril. Pilatush mu rezhe: Ali ne flishish, koljkih rezhi te toshijo? Nizh ne odgovorish? Jesus je pa le molzhal, ino

ni odgovoril na nobeno besedo, tako, de se je poglavar filno zhudil.

Pilatush se je v hišo vernil, ino je Jesufa sa sebo poklizal, ino ga vprašha: Ali si réš ti kralj Judovski? Jezus rezhe: Ali govoríš to sam is sebe, alj le, ker so ti drugi to povedali od mene? Pilatush pravi: Kaj si jas Jud? Tvoj narod ino veliki duhovni so te meni sdali; kaj si storil? Jezus odgovori: Moje kraljestvo ni tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo tega sveta, bi se moji flushavniki pazh bojvali, de bi ne bil Judam sdan. Tode moje kraljestvo ni od tod. Pilatush pravi: Tedaj si ti vunder le kralj? Jezus odgovori: Ti pravíš, de si jas kralj. Jas si sa to rojen, ino sato prišel na svet, de prizhujem od rešnize. Kdor je is rešnize, poslušha moj glas. Pilatush rezhe: Kaj je rešniza? ino je šhel spet vun k Judam, ino jim rezhe: Jas ne najdem nad njim nobene krivize. Oni so pa le svojo terdili, ino ga šhe huje toshijo. Ljudstvo shunta, so djali, ker vuzhi po vsi Judeji, od Galileje noter do tod. Ko je pa Pilatush šlihal Galilejo, je vprašhal, ali je on Galilejz. Ino ko je svedil, de je ispod Herodeshove oblasti, ga je poslal k Herodeshu, kateri je bil tiste dni tudi v Jerusalemi.

Herodesh pa, ko je sagledal Jesufa, se je filno oveselil; sakaj she sdavnej ga je shelel viditi, ker je flifhal veliko od njega, ino je vupal, de ga bo vidil kak zhudesh storiti. Ino je sbral vse svoje dvornike ino vojshake okolj sebe, ino ga vprafhuje s mnogimi besedami. Alj Jefuf mu ni besede odgovoril. Duhovni pa ino pifmarji fo mu ga terdo toshili. Tedaj ga je Herodesh s fvojimi vréd sanizhoval ino saframoval. Ino ga je oblekel v belo oblazhilo, ino ga je poflal nasaj k Pilatushu. Tifti dan fta se Herodesh ino Pilatush poprijatlila; sakaj poprej fta bila v foverashtvi med febo.

Ko fo Jesufa sopet pred Pilatusha perpeljali, je ta duhovfhino, ljudftvo ino poglavarje pred se poklizal, ino jim je djal: Perpeljali fte mi tega zhloveka, kakor de bi ljudftvo sapeljavajal: ino glejte, jas fim ga vprizho vaf ifprafhal, ino nifim najfhel nobene krivize nad njim v tem, zhefar ga toshite. Pa tudi Herodesh ne; sakaj jas fim vaf bil k njemu poflal, ino glejte, nizh fmerti vredniga se ni najfhlo nad njim. Ker je pa navada, de vam o veliki nozhi eniga jetnika ifpuftim, sa kateriga profite; kateriga hozhete, de vam ifpuftim, Barába, alj Jesufa, kateri je imenovan Kriftuf? Bil je

pa Barába sa voljo nekiga v mešti storjeniga punta ino vboja v jezho vershen; Jesufa pa, je vedil, de so mu le is nevosfhlivosti isdali. Tedaj ravno je Pilatusha flushavnik na štran poklizal, po katerim mu je njegova shena sporozhila, rekozh: Nizh si ne dajaj oprávití s tem pravizhnim; sakaj veliko šim terpela nizoj v senjah sa voljo njega. Duhovšhina pa ino štarashini so ljudštvo podšhuntali, de naj sa Barába prošijo, Jesufa pa pogubijo. Ko je tedaj Pilatush sopet vprašhal: Kateriga tih dveh hozhete, de vam ispuštim? so vši vpili: Ne tega, prozh s njim; ispušti nam Barába! Pilatush, kateri bi bil Jesufa rad ispuštil, jim rezhe: Kaj pa naj štorim s Jesufam, kateri je imenovan Kristuf, kralj Judovski? Ino vši vpijejo: Krishaj ga, krishaj ga! Pilatush šhe rezhe: Kaj pa je hudiga štoril? Nizh smerti vredniga ne najdem nad njim. Gajshlati ga porezhem, po tem ga bom pa ispuštil. Oni pa šhe le bolj vpijejo: Krishaj ga, krishaj ga!

Tedaj je oblašnik Jesufa dal gajshlati. Vojšhaki so ga vseli, ga peljali na dvorišhe šodne hišhe, ino so šklizali všo trumo. Ino so ga šlekli, ino mu šhkerlatašt plajšh ogernili, ino so špletli krono is ternja, ino mu jo na glavo djali, ino teršt v njegovo

defnizo dali, ter so pred njega poklekovali, ino ga sašramovali, rekozh: Posdravlen bodi, kralj Judovski! Ino so v njega pluvali, ino mu jih sa vuho dajali, terš jemali, ino ga po glavi tolkli, ino na kolena padali, ter ga molili.

Po tem je Pilatush sopet fhel is sodne hifhe, ino rezhe ljudstvu: Glejte, perpe-ljam vam ga vun, de šposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize. Tedaj je Jesusf prišel s ternovo krono ino v fhkerlataštim oblazhili. Ino Pilatush jim rezhe: Pogledjte, zhlovek! Ko so ga pa vidili veliki duhovni ino flushavniki, so vpili rekozh: Krishaj ga, krishaj ga! Pilatush jim rezhe: Vsemito, ino krishajte ga vi, jas ne najdem nobene krivize nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo pošlavo, ino po tej pošlavi mora vmreti, ker se je Šina boshjiga delal.

Ko je Pilatush to govorjenje flifhal, se je fhe bolj bal. Ino je sopet fhel v sodno hifho, ino je djal Jesusu: Od kod si ti? Jesusf pa mu ni dal odgovora. Pilatush mu tedaj rezhe: Meni ne odgovoriš? Ali ne véš, de imam oblast, te krishati, ino imam oblast, te ispuštiti? Jesusf je odgovoril: Ti bi ne imel nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgoraj. Sa tega

voljo ima tisti, kateri ti me je isdal, vezhi greh. Ino od sdaj je Pilatush s'he bolj jiskal, ga ispuštiti. Judje pa so vpili, rekozh: Ako tega ispuštish, nifi prijatelj zesarja: sakaj kdor se kralja dela, zesarju soper govori.

Pilatush tedaj, ko je slišhal to govorjenje, je Jesufa vun perpeljal, ino je sedel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravlanja velike nozhi okolj s'heste vure. Ino rezhe Judam: Glejte, vaš kralj! Oni pa so vpili: Prozh s njim, prozh s njim, krishaj ga! Pilatush jim rezhe: Vašhiga kralja bom krishal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, rasen zesarja. Ino so tishali s velikim vpitjam, ino hotli, de naj bo Jesus krishan.

Ko je Pilatush vidil, de nizh ne opravi, temuzh de hrup s'he le vezhi vstaja, je vsel vode, ino si je roke vmil vprizho ljudstva, rekozh: Jas sim nedolshen nad kervjo tega pravizhniga, vi glejte! Ino ljudstvo je odgovorilo, ino djalo: Njegova kri pridi zhes nas, ino zhes nashe otroke! Ino Pilatush je perfodil, de bi se njih profhnja dopolnila. Ispustil je Baraba, Jesufa pa je isdal njih volji, de naj bo krishan.

Tedaj so vojshaki Jesufa vseli, ino mu

flekli fhkerlataſti plajſh, ino ga oblekli v njegovo oblazhilo, ter ga peljali is meſta, de bi ga krishali. Ino je neſel ſvoj krish. Na poti pa ſo dobili zhloveka is Zirene, s imenam Šhimon, kateri je ſhel is polja, ozheta Aleksandroviga ino Rufoviga, ino ſo ga permorali, de je Jefuſu krish neſel.

Sa njim je ſhla velika mnoshiza ljudſva, ino ſhen, katere ſo jokale ino ga omilovale. Jefuſ pa ſe je proti njim obernil, ino je rekel: Hzhere Jerusalemske, nikar ſe ne jokajte nad meno, ampak jokajte ſe ſame nad ſebo, ino nad ſvojimi otrozi! Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob katerih ſe bo reklo: Šrézhne ſo nerodovitne, ino teleſa, katere niſo rodile, ino perſi, katere niſo dojile! Takrat bojo jeli rezhi goram: Padite na naſ! ino hribam: Pokrite naſ! Sakaj zhe nad ſrovim leſam to delajo, kaj ſe bo nad ſuhim godilo? Peljana ſta bila pa s njim tudi dva hudodelnika, de bi bila vmorjena.

Kadar ſo bili priſhli na goro, katera ſe imenuje po hebrejſko Gólgata, po latinſko pa Kalvariya, to je, meſto mertvaſhkih glav, ſo mu dali piti vina s miro ino ſholzham ſmeſhaniga. Ga je pokuſil, pa ni hotel piti.

Ino ondi ſo krishali njega ino oba

hudodelnika, eniga na desnizi, ino eniga na levizi, v fređi pa Jesufa. Tako je bilo dopolnjeno pišmo, katero pravi: Med krivizhne je bil šhtet. Jesuf pa je rekel: Ozhe, odpusti jim; sakaj ne vejo, kaj delajo! Bila je tretja vura, ko so ga krishali. Ino Pilatush je napisal nadpiš njegoviga sadolshenja, ino ga je rekel verh krisha obefiti. Sapifano je pa bilo: **JESUS NAZARENSKI KRALJ JUDOV**. Ino to je bilo sapifano po hebrejsko, po greskhko ino po latinsko. Vojšhaki so ta nadpiš djali nad njegovo glavo, ino veliko Judov ga je bralo; sakaj kraj, kjer je bil Jesuf krishan, je bil bliso mesta. Veliki duhovni so tedaj rekli Pilatushu: Nikar ne pišhi: „*Kralj Judov*“, ampak, de je on rekel: *Kralj Judov sim*. Pilatush pa je odgovoril: Kar sim pišal, sim pišal.

Ko so bili vojšhaki Jesufa na krish perbili, so vseli njegove oblazhila, ino so jih med se rasdelili. Naredili so šhtiri dela, vsakaterimu vojšhaku eniga, ino so vadlali, kdo bo kaj dobil. Šuknja pa je bila bres shiva, od verha doli vsa tkana; rekli so tedaj med sebo: nikar jo ne reshimo, ampak vadlajmo raji sa njo, zhigava bo. Tako se je dopolnilo, kar je rezhenoskos preroka, kateri pravi: Rasdelili so med sebo

moje oblazhila, ino sa mojo sukno so vaddlali. Vojshaki so tedaj to storili, po tem so sédli, ino ga varovali.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, ino so s svojimi glavami smajavali, ino rekli: De te, kako tempel boshji podirash, ino ga v treh dneh sopet is-sidash! Pomagaj sam sebi! Zhe si boshji Šin, stopi doli is krisha! Ravno tako so ga saframovali tudi veliki duhovni, pismarji ino starashini ljudstva rekozh: Drugim je pomagal, ino sam sebi ne more pomagati! Naj sdaj sam sebi pomaga, ako je on Kristuf, isvoleni boshji. Ako je Israelfki kralj, naj stopi sdaj is krisha, ino bomo vervali v njega! Je savupal v Boga; naj ga sdaj refhi, ako ima nad njim dopadjenje! Šaj je rekel: Šin boshji sim! Saframovali so ga tudi vojshaki, kateri so perstopali, ino mu jeshiha ponujali, ino rekli: Ako si kralj Judovski, pomagaj si! Ino she eden rasbojnikov, katera sta s njim visela, ga je preklinjal, rekozh: Ako si ti Kristuf, pomagaj sam sebi ino nama! Drugi pa ga je svaril, rekozh: Še tudi ti ne bojišh Boga, ker si ravno v tistim obsojenji? Ino nama se praviza godí, sakaj midva prejmeva po saflushenji svojih del; ta pa ni nizh hudiga storil. Ino je rekel Jesufu: Gospod, spomni

se me, kadar pridešh v svoje kraljestvo! Ino Jesuf mu je djal: Refnizhno, ti povem; doneš bošh s meno v (svetim) raji.

Sraven krisha Jesufoviga pa so stale njegova mati, ino sestra njegove matere Marija Kleosova, ino Marija Magdalena. Ko je tedaj Jesuf mater ino vuzhenza, kateriga je ljubil, vidil stati, rezhe svoji materi: Shena, glej, tvoj fin! Po tem rezhe vuzhenzu: Glej, tvoja mati! Ino od tiste vure jo je vuzhenz k sebi vsel.

Ko je bilo okolj shesta vure, je sonze otemnélo, ino po vfi semli je bila tema do devete vure. Ino ob deveti vuri je Jesuf s velikim glasam savpil: Eli, Eli! lama sabaktani? to je: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? Eni tam stojezhih so rekli: Glejte, Elija klizhe.

Po tem je Jesuf, de se je pišmo dopolnilo, djal: Shéjin sim! Štala je pa ondi pošoduv polna jesiha. Ino bersh je eden ismed njih tekel, je vsel gobo, jo je s jesiham napojil, ino nateknil na hisopov teršt, ino mu jo k vušlam podal. Drugi pa so djali: Pusti, glejmo, ali pride Elija, ga refhit. Ko je bil Jesuf jesiha vsel, je rekel: Dopolnjeno je! Kmalo po tem je s velikim glasam savpil: Ozhe! v tvoje roke srozhim svojo dušho! Ino ko je bil to isrekel, je

glavo nagnil, ino dušho isdihnil. (Tukaj se nekoliko preneha, ino poklekne.) Ino glej, sagrinjalo v tempelni se je pretergalo na dvoje od verha do sdol. Ino semlja se je trefla, skale so pokale, ino grobi so se odpirali, ino veliko telés svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. Šotnik pa, ino kateri so s njim bili, ino Jesusa varovali, ko so vidili potref ino kar se je godilo, so se filno bali, ino so djali: Saréf, ta je bil Šin boshji! Ino vsi ljudje, kateri so fkupej prifhli, gledat, so terkali na svoje perfi, ino se nasaj vernili. Vsi njegovi snanzi pa, ino shene, katere so bile prifhle sa njim is Galileje, ino so mu šfregle, so od dalezh štali, ino to gledali. Med temi je bila Marija Magdalena, ino Marija mati Jakoba mlajshiga ino Joshefova, ino Šaloma mati Zebedejovih sinov, ino veliko drugih, katere so bile s njim vréd v Jerusalem prifhle.

Bil je dan perpravlanja. De bi tedaj v saboto trupla na krishi ne ofšale (sakaj tifti sabotni dan je bil velik), so Judje Pilatusha profili, de bi se jim kofti poterle, ino de bi se doli is-šnéli. Tedaj so prifhli vojshaki, ino so pervimu kofti šterli ino drugimu, katera šta bila s njim krishana; ko so pa do Jesusa prifhli, so vidili, de je she mertev, ino mu niso kofti šterli, ampak eden voj-

fhakov je s fulizo njegovo stran odperl, ino sdajzi je tekla kri ino voda is nje. Ino kateri je vidil, je prizhoval, ino njegovo prizhovanje je refnizhno; ino on vé, de refnizo govori, de tudi vi verjete. To se je pa sgodilo, de je dopolnjeno pismo, katero pravi: Nobene kosti mu ne stèrite. Ino sopet drugo pismo govori: Gledali bojo v tistiga, kateriga so prebôdli.

Kadar se je vezher storil, je prishel bogat zhlovek is Arimateje Judovskiga mesta, s imenam Joshef, dober ino pravi-zhen mosh, kateri ni bil pervolil v drugih svèt ino djanje, kateri je tudi sam zhakal boshje kraleštvo, ino je bil Jesusov vu-zhenz, tode skrivaj sa voljo strahu pred Judi. Ta je serzhno shel k Pilatushu, ino ga je profil, de bi smel Jesusovo telo doli is-sneti. Pilatush se je zhudil, de bi bil she vmerl. Ino ko je svedil od slotnika, je Joshefu dovolil, ino mu dal telo. Joshef je kupil zhište tenzhize, ino je telo doli is-snél. Prishel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervizh po nozhi k Jesusu prishel, ino je pernefel smesi mire ino aloe okolj sto liber. Tedaj sta vsela Jesusovo telo, ino sta ga savila v tenzhizo s dishavami vréd, kakor je per Judih shega pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil Jesus

krishan, vert, ino na verti nov grob, kateriga je bil Joshef sebi is skale is-lekal, ino v kateriga she nihzher ni bil poloshen. Tam tedaj sta sa voljo dneva perpravlanja Judov Jesufa poloshila, velik kamen savalila pred duri groba, ino fhla. Shene pa, katere so bile s Jesufam is Galileje prishle, so jih spremile, ino so sedle grobu nasproti, ino gledale, kam ino kako je bilo njegovo telo polosheno. Ino so se vernile, ino so perpravile difhav ino masil; tode v saboto so per pokoji bile po postavi.

Drugi dan pa, kateri je bil po dnévi perpravlanja, so se sbrali veliki duhovni ino fariseji k Pilatushu, ino mu rezhejo: Gospod! spomnili smo se, de je ta sapelivez, ko je she shiv bil, rekel: Zhes tri dni bom vstal. Vkashi tedaj grob obvarovati do tretjiga dne, de kje ne pridejo njegovi vuzhenzi, ino ga ne vkradejo, ino ne rezhejo ljudstvu: Je vstal od mertvih, ino bi bila posledna smota hujshi ko pervá. Pilatush pa jim je djal: Imate strasho: pojedite, obvarjite, kakor véste. Ino oni so fhli, grob obdali s varhi, ino kamen sapezhatili.

Velikonozhno nedelo.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si nam danafhni dan fkos svojiga Edinorojeniga smert premagal ino vrata vezhnosti odklenil: nafhe shelja, katere v naf obudujesh, tudi s svojo pomozhjo izpolnuj. Škos ravno tega Gospoda nafhiga *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do
Korinzhanov 5, 7 — 8.

Bratje! postergajte stari kvas, de bote novo testo, kakor ste tudi prěsni; sakaj nafhe velikonozhno jagne Kristuf je darovano. Obhajajmo tedaj veliko nozh ne v starim kvafi, tudi ne v kvafi hudobije ino malopridnosti, ampak v prěsnim kruhi zhištosti ino refnize.

✠ Evangelij sv. Marka

16, 1 — 7.

Tisti zhaš so Marija Magdalena ino Marija Jakobova (mati) ino Šaloma kupile dišhav, de bi fhle, ino Jesufa masale. Ino so prišhle zelo sгодaj prvi dan po saboti h grobu, ko je ravno sonze gori fhlo. Ino so rekle med sebo: Kdo nam bo odvalil kamen od dur groba? Ko so pa kje pogledale, so vidile, de je kamen she odvalen; sakaj bil je filno velik. Ino ko so fhle v grob, so vidile na desni strani sedeti

mladenzha, ogernjeniga s belim oblazhilam, ino so ostermele. On jim je pa rekel: Nikar se ne bojte! Vi jifhete Jesufa Nazarenfkiga, krishaniga: vřtal je, ga ni tukaj; glejte kraj, kamor so ga bili poloshili. Jidite pa, ino povejte njegovim vuzhenzam ino Petru, de gré pred vami v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonozhni pondelek.

M o l i t u v.

Q Bog! kateri si řkos velikonozhne prasnike řvetu pomozh k svelizhanju perpravil: profimo te, obblagodaruj řvoje ljudřtvo zhedalje bolj s nebesřhkimi darovi, de popolno prořtořt boshjih otrok dořezhi sařlushi, ino rařte k vezhnimu shivlenju. řkos Gospoda nařhiga *i. t. d.*

Branje is djanja apostolřfkiga 10, 37 — 43.

Tiste dni je Peter v řredo med ljudřtvo řtopil, ino rekel: Moshje, bratje! vi veřte, kakofřhna beseda se je rasřglasila po vři Judeji: sakaj sazhela se je v Galileji po kerřti, kateriga je Janes pridgoval: kako je Bog njega, Jesufa is Nazareta, s řvetim Duham ino s mozhjo pomasal: kateri je okolj hodil, dobre te delil, ino osdravřljal vse, kateri so bili od hudizba nadlegvani; sakaj Bog je bil s njim. Ino mi řmo prizhe vřiga tega, kar je řtoril v Judovřki desheli ino v Jerusalemi, ino de so ga vморili, ker so ga na řef obefili. Tega je Bog obudil

tretji dan, ino ga je dal viditi, — ne vsemu ljudstvu, ampak prizham, katere so bile poprej od Boga isvolene, nam, kateri smo s njim jedli ino pili, po tem, ko je od mertvih vstal. Ino nam je sapovedal, de imamo ljudstvu pridgovati ino prizhati, de je on tisti, kateri je od Boga postavljen sa sodnika shivih ino mertvih. Temu vsi preroki prizhovanje dajajo, de vsi, kateri v njega vérjejo, skos njegovo ime odpušhanje grehov dobijo.

✠ Evangelij sv. Lukesha

24, 13 — 35.

Tisti zhaš sta shla dva Jesufovih vuzhenzov ravno ta dan v terg, kateri je bil shestdeset tezhajov od Jerusalema, s imenam Emaus. Ino onadva sta se pogovarjala med sebo od vsega tega, kar se je bilo sgodilo. Ino pergodilo se, ko sta se pogovarjala ino isprafhovala, se je tudi Jesuf perblishal, ino je shel s njima. Njih ozhi so bile pa saderšane, de ga ništa sposnala. Ino jima je rekel: Kakoshni so ti pogovori, katere imata grede med sebo, ino sta shaloshna? Ino je odgovoril eden, katerimu je bilo ime Kleofa, ino mu je djal: Ši ti sam ptujiz v Jerusalemu, ino ne vésh, kaj se je tam sgodilo te dni? Ino on jima je rekel: Kaj? Ino sta djala: Od Jesufa Nazarenskiga, kateri je bil prerok, mogozhen v djanji ino v besedi pred Bogam ino vsem ljudstvam: ino kako so ga sdali na-

fhi veliki duhovni ino oblastniki v obfojenje k smerti, ino so ga krishali. Mi smo pa vupanje imeli, de bo on Israel odreshil; ino sdaj je dones zhes vse to she tretji dan, kar se je to sgodilo. Tudi so nas ene shene nashih ostrashile, katire so bile pred dnevam per grobu, ino niso najshle njegoviga telefa, ter so prishle ino rekle, de so tudi perkasen angelov imele, kateri pravijo, de shivi. Ino nekaj nashih je shlo h grobu, ino so ravno tako najshli, kakor so shene pravile, njega pa niso najshli. Ino on jima je djal: O vi nespametni, ino kesniga serza, vervati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, de je Kristuf to terpel, ino tako shel v svojo zhas? Ino je sazhel od Mojsefa ino vsih prerokov, ino jima je raslagal, kar u vsih pislih od njega pisano stoj. Ino so se perbli-shali tergu, kamor sta bila namenjena; ino on se je delal, kakor de bi hotel dalej jiti. Alj onadva sta ga silila, rekozh: Ostani s nama; sakaj vezher se she dela, ino dan se je nagnil. Ino je shel noter s njima. Ino sgodilo se je, ko je s njima per misi bil, je vsel kruh, ino ga je posvetil ino slomil, ino jima podal. Ino odperle so se jima ozhi, ino sta ga sposnala: on jima je pa sginil spred ozhi. Ino sta rekla med sebo: Ali ni bilo najno serze gorezhe v nama, ko je po

poti govoril, ino nama pisma raslagal? Ino sta vstala tisto vuro, ino se podala v Jerusalelem nasaj, ino sta najshla sbrane enajstere ino tiste, kateri so bili s njimi, kateri so rekli: Gospod je ref vstal, ino se je perkasal Šimonu! Ino onadva sta pravila, kaj se je bilo na poti sgodilo, ino kako sta ga sposnala v lomlenji kruha.

Velikonozhni tork.

M o l i t u v.

O Bog! kateri svojo zerkuv vedno s novimi otrozi mnoshish: dodeli svojim flushavnikom, de fkrivnost, katero so u veri prejeli, v svojim sadershanji ohranijo. Škos Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 13, 26—33.

Tiste dni je Pavel vstal, ino je dal snamnje s roko, de bi molzhali, ino je rekel: Moshje, bratje, sinovi Abrahamoviga rodu, ino kateri se med vami Boga bojijo! vam je beseda tega svelizhanja poslana. Sakaj prebivavzi Jerusalema ino njihovi vikshi niso Jesufa sposnali, ino ker so ga oblodili, so dopolnili besede prerokov, katere se vsako saboto berejo. Ino desi ravno niso nizh smerti vredniga nad njim najshli, so vender Pilatusha profili, de bi ga vmorili. Ino kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga is-sneli is lesa, ino so ga v grob poloshili. Bog ga je pa tretji dan obudil od mertvih,

ino vidili so ga skos vezh dni tisti, kateri so prifhli s njim is Galileje v Jerusaleml, kateri so noter do sdaj njegove prizhe pred ljudstvom. Ino mi vam osnanujemo tisto obljubo, katera je bila nashim ozhetam storjena; sakaj to je Bog nam, njih otrokam, dopolnil, ker je obudil Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga.

✠ Evangelii sv. Lukesha

24, 36 — 47.

Tisti zhas je Jesus v fredi med svojimi vuzhenzi stal, ino jim je rekel: Mir vam bodi; jas sim, ne bojte se! Prestrafhili so se pa ino sbali, ino so menili, de duha vidijo. Ino jim je rekel: Sakaj ste prestrasheni, ino sakaj obhajajo take misli vashe serza? Poglejte moje roke ino noge, de sim jas sam: potipajte ino poglejte; sakaj duh nima mesa ino kosti, kakor vidite, de jas imam. Ino ko je to rekel, jim je pokasal roke ino noge. Ker she pa niso vervali od veselja, ino so se zhudili, je rekel: Imate tukaj kaj sa jesti? Tedaj so mu podali kos pezhene ribe ino sat medu. Ino po tem, ko je pred njimi jedel, je vsel ostanke, ino jih je njim dal. Ino jim je rekel: To so besede, katire sim vam govoril, ko sim she per vas bil, de mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postavi Mojsesovi, v prerokih ino psalmih. Po tem jim je odpèrl vum, de bi sastopili

pisma. Ino jim je djal: Tako je pisano, ino tako je bilo treba Kristusu terpeti, ino tretji dan vstati od mertvih, ino osnanovati v njegovim imeni pokoro ino odpushtanje grehov med vsimi narodi.

Pervo nedelo po veliki nozhi, *alj belo nedelo.*

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsfegamogozhni Bog! de ker smo velikonozhne prasnike dokonzhali, jih s tvojo pomozhjo v djanji ino sadershanji vedno ohranimo. Škos Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Janesa apostelna
5, 4 — 10.

Preljubi! vse, kar je rojeno is Boga, premaga svet; ino to je premaganje, katero svet premaga, nasha vera. Kdo je, kateri premaga svet, kakor kdor verje, de je Jesuf Šin boshji? Ta je, kateri je prishel skos vodo ino kri, Jesuf Kristuf, ne le skos vodo, ampak skos vodo ino kri. Ino Duh je, kateri prizhuje, de je Kristuf resniza. Sakaj trije so, kateri prizhujejo v nebesih: Ozhe, Beseda ino sveti Duh; ino ti trije so eno. Ino trije so, kateri prizhujejo na semli: Duh, ino voda, ino kri; ino ti trije so eno. Ako zhloveshko prizhovanje sprejmemo, je prizhovanje boshje vezhi: to je pa prizhovanje boshje, katero je vezhi, de je Bog prizhoval od svojiga Šina. Kdor verje v Šina boshjiga, ima prizhovanje boshje v sebi.

✠ Evangelii sv. Janesa

20, 19—31.

Tisti zhaš, kadar je bil vezher tistiga dneva, perviga v tjedni, ino so bile duri saklenjene, kjer so bili vuzhenzi sbrani sa voljo strahu pred Judi, je prišel Jesuf, ino je v fredo med nje štopil, ino jim je djal: Mir vam bodi! Ino ko je bil to rekel, jim je pokasal roke ino štran. Vuzhenzi so se tedaj obveselili, de so vidili Gospoda. Tedaj jim je sopet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Ozhe mene pošlal, tudi jas vaš pošhlem. Ino ko je bil to isrekel, je v nje dihnil, ino jim je djal: Prejmite svetiga Duha: katerim bote grehe odpustili, tim so odpustheni, ino katerim jih bote sadershali, so jim sadershani. Tomasha pak, dvanajsterih eniga, kateri je imenovan dvojzhizh, ni bilo per njih, kadar je Jesuf prišel. Drugi vuzhenzi so mu tedaj povedali: Gospoda smo vidili! On jim je pa rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah snaminj sheblov, ino ne denem svojiga peršta v rane sheblov, ino ne položim svoje roke v njegovo štran, ne bom verval. Ino zhes ofem dni so bili njegovi vuzhenzi sopet notri, ino Tomash s njimi. Jesuf pride, ako so bile ravno duri saklenjene, ino je štal na fredi, ino je rekel: Mir vam bodi! Na to

rezhe Tomashu: Vloshi svoj perst semkaj, ino poglej moje roke; ino podaj semkaj svojo roko, ino poloshi jo v mojo stran, ino ne bodi nevérn, ampak vérn! Tomash je odgovoril, ino mu je djal: Moj Gospod ino moj Bog! Jesuf mu rezhe: Ker si me vidil, Tomash! si verval: blagor jim, kateri niso vidili, ino so vervali! Jesuf je sizer she veliko drugih zhudeshov storil vprizho svojih vuzhenzov, kateri niso sapifani v tih bukvah; ti so pa sapifani, de verjete, de Jesuf je Kristuf, Šin boshji, ino de verjejozhi imate shivljenje v njegovim imenu.

Drugo nedelo po veliki nozhi.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si s ponishnostjo svojiga Šina leshezhi fvet vsdignil: dodeli svojim vernim obstojezhe veselje, de ker si jih is nefrezhe vezhne smerti potegnul, jim dasi k vshivanju neminliviga veselja priti. Škos ravno tega Gospoda Jesufa Kristufa *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Petra apostelna

2, 21 — 25.

Preljubi! Kristuf je sa nas terpel, ino vam sgled sapustil, de hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena golufija v njegovih vustih. On, ko je bil preklinjan, ni kled; ko je terpel, ni protil, temuzh se je vdal temu, kateri

ga je krivizhno sodil; on je nafhe grehe sam nosil v svojim telef na lefu, de bi greham odmerli, ino pravizhnofti shiveli. S njegovimi ranami ste bili osdravleni. Sakaj bili ste kakor sgublene ovze: sdaj ste se pa spreobernili k pastirju ino shkofu svojih duh.

✠ Evangelij sv. Janesa

10, 11—16.

Tisti zhaš je rekel Jesus farisejam: Jas sim dober pastir. Dober pastir da svoje shivljenje sa svoje ovze. Najemnik pa, ino kdor ni pastir, de niso ovze njegove, vidi volka priti, popuši ovze ino sbeshí: ino volk popade ino raspodi ovze. Najemnik beshí, ravno sa to, ker je najemnik, ino mu ni fkerb sa ovze. Jas sim dober pastir, ino posnam svoje, ino moje posnajo mene, kakor posna mene Ozhe, ino jas posnam Ozheta, ino dam svoje shivljenje sa svoje ovze. Ino imam she druge ovze, katire niso is tega hleva: tudi tiste moram perpeljati, ino bojo moj glaf flifhale: ino bo en hlev ino en pastir.

Tretjo nedelo po veliki nozhi.

M o l i t u v.

O Bog! kateri sgublenim, de se na pot pravize verniti samorejo, luzh svoje refnize pokashefh: daj, de bojo vsi, kateri se med kristjane fhtejejo, to sovrashili,

kar je temu imenu nasprotno, ino to ljubili, kar se po njem spodobi. Škos Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is 1. lista fv. Petra apostelna

2, 11 — 19.

Preljubi! profim vas, sdershite se, kakor ptujzi ino popotniki, mesenih shelj, katire se vojškujejo soper dušho; imejte lepo sadershanje med neverniki, de tisti, kateri vas obrekujejo kakor hudodelnike, vashe dobre dela vidijo, ino Boga zhaštijo v dan objiskovanja. Bodite tedaj podlošni vsaki zhloveshki stvaru sa voljo Boga, ali kralju, kakor narvikshimu, ali vajvodam, kakor od njega poslanim k pokorjenju hudodelnikov, k pohvalenju pa pravizhnih. Sakaj to je volja boshja, de s dobrimi deli vušta samashite nespametnim ino nevumnim ljudem: kakor prosti, pa ne, kakor bi prostošt imeli k sagrinalu hudobije, ampak kakor hlapzi boshji. Vse spofhtujte, brate ljubite, Boga se bojte, kralja zhaštite. Hlapzi, bodite podlošni s vsem straham svojim gospodarjam, ne le dobrim ino pohlevnim, ampak tudi hudim. Sakaj to je gnada: v Kristusu Jesusu Gospodi nashim.

✝ Evangelij fv. Janesa

16, 16 — 22.

Tisti zhaš je Jesus rekel svojim vuzhenzam: She eno malo, ino me vezh ne bote vidili: ino sopet eno malo, ino me bote vidili; sakaj grem k Ozhetu. Reklo je tedaj nekaj njegovih vuzhenzov med sebo: Kaj je to, de nam pravi: She eno malo, ino me ne bote vezh vidili, ino sopet eno malo, ino

me bote vidili, ino: Ker grem k Ozhetu? Šo tedaj rekli: Kaj je to, de pravi: Eno malo? Ne vemo, kaj govori. Jesuf je pa vedel, de so ga hotli vprašhati, ino jim je rekel: To eden drugiga vprašhate, de sim rekel: Šhe eno malo, ino me ne bote vezh vidili: ino sopet eno malo, ino me bote vidili? Refnizhno, refnizhno, vam povém, vi bote jokali ino sdihovali, svet pa se bo veselil. Vi bote shalovali, pa vasha shalošt se bo u veselje spreobernila. Shena, kadar je na porodu, ima shalošt, ker je prifhla njena vura: kadar je pa porodila dete, ne misli vezh na bridkost od veselja, de je zhlovek rojen na svet. Tako imate tudi vi sdaj sizer shalošt, pa sopet val bom vidil, ino vafhe serze se bo veselilo, ino vashiga veselja vam nihzher ne bo odvsel.

Zheterto nedelo po veliki nozhi.

M o l i t u v.

① Bog! kateri serza svojih vernih storish eniga duha: daj svojimu ljudstvu to ljubiti, kar sapovesh, ino to sheleti, kar obljubish: de se med spremenovanjam posvetnih rezhi nafhe serza vedno kje obrazhajo, kjer je refnizhno veselje. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Jakoba apostelna 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar ino vsako popolno darilo je od sgoraj, ino pride od Ozheta svetlobe, per katerim ni nobeniga premenenja, tudi ne senze preobrazhanja. Sakaj prostovoljno nas je rodil skos besedo resnize, de smo pervine njegovih stvarí. To veste, preljubi moji bratje! Sato pa tudi naj bo vsak zhlovek hiter k poslušhanju, pozhasen pa h govorjenju, ino pozhasen tudi k jesi; sakaj zhlovekova jesa ne dela, kar je pred Bogam pravizhno. Sa tega voljo vershite od sebe vso nezhednost ino obilnost hudobije, ino v krotkosti obranite vsajeno besedo, katera samore svelizhati vashe dushe.

✠ Evangelii sv. Janesa

16, 5—14.

Tisti zhas je Jesus svojim vuzhenzam rekel: Grem k temu, kateri me je poslal, ino nobeden ismed vas me ne vprasha: Kam gresh? temuzh ker sim vam to govoril, je shalost napolnila vashe serze. Alj jas vam resnizo povém: Sa vas je dobro, de jas grem; sakaj ako ne grem, Tolashnik ne bo prishel k vam; ako pa grém, vam ga bom poslal. Ino kadar on pride, bo svet preprizhal greha, ino pravize ino sodbe: greha namrezh, ker niso vérali v me; pravize pa, ker grém k Ozhetu, ino me ne bote vezh vidili; sodbe pa, ker je vajvoda tega sveta she obsojen. She veliko

vam imam povedati; tode sdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnize, vas bo vuzhil vso resnizo; sakaj on ne bo govoril sam is sebe, temuzh kar bo slishal, bo govoril, ino prihodne rezhi vam bo osnanoval. On bo mene povelizhal; sakaj on bo od mojiga vsel, ino vam osnanoval.

Peto nedelo po veliki nozhi.

M o l i t u v.

O Bog! od kateriga vse dobro pride, dodeli nam, svojim profhnikam, de po tvojim vdihnenji mislimo, kar je prav, ino pod tvojim vishanjem ravno to storimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Jakoba apostelna 1, 22—27.

Preljubi! bodite ispolnovavzi besede, ino ne samo poslušhavzi, s zhimur bi sami sebe golufali. Sakaj zhe je kdo poslušhavez besede, ne pa ispolnovavez, je podoben zhloveku, kateri ogleduje obras svojiga rojstva v shpegli, ino ko ga je ogledal, gré, ino bersh posabi, kakofhen de je bil. Kdor pa popolno postavo prostošti prav pregleda, ino v njej ostane, ino ni posabliv poslušhavez, ampak ispolnovavez djanja: ta bo skos svoje djanje svelizhan. Ako pa kdo méni, de je poboshen, ino ne dershi v bersdah svojiga jesika, temuzh svoje serze sapeluje, tega poboshnost je prasna. Zhišta ino neomadeshana poboshnost pred Bogam ino Ozhetam je ta: objísko-

vati firote ino vdove v njih nadlogi, ino se neomadeshaniga ohraniti pred tem svetam.

✠ Evangelii fv. Janesa

16, 23—30.

Tisti zhaſ je Jeſuf rekel ſvojim vuzhenzam: Refnizhno, reſnizhno, vam povem, ako bote Ozheta ſa kaj profili v mojim imeni, vam bo dal. Do ſdaj niſte ſa kaj profili v mojim imeni. Proſite, ino bote prejeli, de bo vaſhe veſelje popolnoma. To ſim vam v prilikah govoril: pa vura pride, de vam ne bom vezh v prilikah govoril, ampak vam bom ozhitno oſnanoval od Ozheta. Tiſti dan bote v mojim imeni profili: ino vam ne rezhem, de bom jaſ ſa vaſ profil Ozheta; ſakaj Ozhe vaſ ſam ljubi, ker ſte vi mene ljubili, ino ſte vérvali, de ſim jaſ od Boga iſſhel. Od Ozheta ſim iſſhel, ino ſim priſſhel na ſvét: ſopet ſapuſtim ſvet, ino grem k Ozhetu. Rezhejo mu njegovi vuzhenzi: Glej, ſdaj ozhitno govorifh, ino ne pravifh nobene prilike. Sdaj vémo, de vſe véſh, ino ne potrebujeſh, de bi te kdo vpraſhal: ſato verjemo, de ſi od Boga iſſhel.

Krishovi tjeden.

M o l i t u v.

Dodeli, prosimo, vsegamogozhni Bog! de bomo, ker se v svojih revah na tvoje vsmilenje sanesemo, fkos tvojo brambo vlih sopernost obvarvani. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Jakoba apostelna

5, 16 — 20.

Preljubi! Spovedujte se med sebo svojih grehov, ino molite eden sa drugiga, de doseshete svelizhanje. Sakaj stanovitna molituv pravizhniga veliko samore. Elija je bil zhlovek, terplenju podvershen, kakor mi, ino je is serza mōlil, de bi ne bilo desha na semljo: ino ni bilo desha tri leta ino sheft meszov. Ino je sopet mōlil ino nebo je dalo desh, ino semlja je rodila svoj sad. Bratje moji, ako kdo ismed vas sajde od reznize, ino ga kdo spreoberne: naj vé, de, kdor greshnika od njegove krive poti saoverne, bo reshil njegovo dusho od smerti, ino bo pokril veliko shtevilo grehov.

✠ Evangelii sv. Lukesha

11, 5 — 13.

Tisti zhas je Jesus rekel svojim vuzhenzam: Ko bi kdo ismed vas prijatela imel, ino bi k njemu shel o polnozhi, ino bi mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe; sakaj moj prijatelj je k meni prishel is pota, ino nimam kaj pred nja poloshiti; ino

uni bi snotraj odgovoril ino djal: Ne delaj mi nadlege; duri so she saperte, ino moji otrozi so s meno v hrami, ne morem vstati, ino ti dati; ino ako le she terka: vam povém, ko bi ravno ne vstal, ino mu ne dal sato, ker je njegov prijatel, bo vunder sa voljo njegove nadleshnosti vstal, ino mu dal, koljkor potrebuje. Tako vam jas povem: Profite, ino se vam bo dalo; jifhite, ino bote najfhli; terkajte, ino se vam bo odperlo. Sakaj vsaki, kateri profi, prejme; kdor jifhe, najde; ino kdor terka, se mu bo odperlo. Ako pa kdo ismed val profi ozheta sa kruh, ali mu bo kamen dal? alj sa ribo, mu bo namesli ribe kazho dal? alj zhe ga profi sa eno jajze, ali mu bo fhkorpjona podál? Ako tedaj vi, ko ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokam; koljko vezh bo valh Ozhe is nebes dobriga duha dal tim, kateri ga profijo!

V prasnik Kristufoviga vnebohojenja.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vfegamogozhni Bog! de, kateri vérjemo, de je tvoj Edinorojeni, nash Odrefhenik,

danafhni dan v nebefa fhel, tudi mi s svojim duham v nebefih prebivamo. Škos ravno tega Gospoda nafhiga Jefufa Kríšťuša, Šína tvojíga, kateri s tebo *i. t. d.*

Branje is djanja apostolſkíga 1, 1—11.

V pervim píſanji fim govoril, o Teofil! od vſega, kar je Jeſuf delal ino vuzhil od ſazhetka noter do dneva, ko je bil gori vſet, po tem, ko je apoſtelnam, katere je iſvolil, ſkos ſvetíga Duha ſapovedi dal; katerim je tudi po ſvojim terplenji s mnogimi ſnamnji ſkaſal, de je ſhiv, ko ſe jim je ſhtirdeſet dni perkaſoval, ino jim govoril od Boſhjiga kralſtva. Ino kadar je s njimi jedel, jim je ſapovedal, de naj ne hodijo is Jeruſalema, ampak naj zhakajo na oblubo Ozheta, katero ſte — jim je rekel — ſliſhali is mojíh vuſt. Sakaj Janes je fízer kerſhoval s vodo, vi bote pa kerſheni s ſvetim Duham kmalo po teh dneh. Tedaj ſo ga, kateri ſo bili ſkupaj priſhli, vpraſhali, rekozh: Goſpod! ali boſh v tem zhaſi ſopet poſtavlil kraljeſtvo Íſrael? On jim je pa rekel: Vam ne gré vediti zhaſov ali vur, katere je Ozhe prihranil v ſvoji oblafthi: pa prejeli bote mozh ſvetíga Duha, kateri bo zhes vaſ priſhel, ino mi bote prizhe v Jeruſalemi, ino po vſi Judeji ino Samarii ino do kraja ſveta. Ino kadar je bil to íſgovoril, ſe je vprizho njih vſdignil, ino oblak ga je vſel íſpred njih ozhí. Ino ko ſo ſa njim gledali, kako je v nebo fhel, glej, ſta dva moſha per njih ſtala v belih oblazhilih, ino ſta rekla: Moſhje Galilejſki! kaj ſlojite, ino gledate v nebo? Ta Jeſuf, kateri je bil vſet od vaſ v nebo, bo ravno tako ſopet priſhel, kakor ſte ga vidili jiti v nebo.

✠ Evangelii fv. Marka

16, 14—20.

Tiſti zhaſ ſe je Jeſuf perkaſal enajſterim, ko ſo per miſi bili, ino je ſvaril njih nevero ino terdobo njih ſerza, de tiſtim, kateri ſo vidili, de je vſtal, niſo verjeli. Ino jim je djal: Pojdite po vſem ſveti, ino oſnanujte evangeli vſem ſtvarem. Kdor bo verval ino bo kerſhen, bo ſvelizhan; kdor pa ne bo verval, bo pogublen. Sa temi pa, kateri bojo vervali, pojdejo te ſnamnja: V mojim imeni bojo hudizhe iſganjali, nove jeſike govorili, kazhe prijemali; ino ako bojo kaj ſtrupniga pili, jim ne bo ſhkodovalo; na bolnike bojo roke polagali, ino bojo ſdravi. Ino Goſpod Jeſuf, ko jim je bil iſgovoril, je bil vſet v nebefa, ino ſedi na deſnizi boſhji. Oni ſo pa ſhli, ino ſo vuzhili povſod, ino Goſpod je delal s njimi, ino je beſedo poterdoval s zhudeſhi, kateri ſo ſe sa njimi godili.

Šheſto nedelo po veliki nozhi.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni, vezhni Bog! ſtōri, de ſvojo voljo vſelaj tebi podverſhemo, ino tvoji ſvetloſti s zhiſtim ſerzam flushimo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Petra apostelna 4, 7—11.

Preljubi! bodite modri, ino zhujte v molitvah. Pred vsem pa imejte vedno ljubesen med sebo; sakaj ljubesen pokrije obilnost grehov. Jemlite radi eden drugiga pod streho bres godernjanja. Kakor je vsak prejel dar, s tem postreshite eden drugimu, kakor dobri delivzi mnogotere gnade boshje. Ako kdo vuzhí, naj vuzhí po boshji besedi; kdor ima flushbo, naj flushi is mozhi, katero Bog daja, de bo u vsih rezheh Bog zheshen skos Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga.

✠ Evangelii sv. Janesa

15, 26—27., ino 16, 1—4.

Tisti zhaš je Jesuf rekel svojim vuzhenzam: Kadar pride Tolashnik, kateriga vam bom jas poslal od Ozheta, Duh refnize, kateri od Ozheta is-haja, on bo prizhoval od mene. Ino tudi vi bote prizhovali, ker ste od sazhetka per meni. To sim vam govoril, de se ne pohujshate. Is s-hodniz vas bojo devali; vura zelo pride, de bo vsak, kateri vas umorí, menil, de Bogu flushbo stori. Ino to vam bojo storili, ker ne posnajo ne Ozheta ne mene. To sim vam pa povedal, de, kadar vura pride, se spomnite, de sim vam jas pravil.

Binkofhtno nedelo.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si danafhni dan ferza vernih fkos ras-fvetlenje fvetiga Duha vuzhil: daj, de ravno v tem Duhi, kar je prav, fposnamo, ino se njegovih tolashb vfelaj vefelimo. Škos Gofpoda nafhiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinofhti ravno tega fvetiga Duha Bog od vékomaj do vekomaj. Amen.

Branje is djanja apostolſkiga 2, 1—11.

Kadar je bilo petdefet dni (po veliki nôzhi) dopolnjenih, so bili vſi apoſtelni ſkupaj na tiſtim meſti. Ino vſtal je na naglim is neba ſhum, kakor perhajozhiga filniga piſha, ino je napolnil vſo hiſho, kjer ſo ſedéli. Ino perkaſali ſo ſe jim raſdeleni jeſiki kakor ogenj, ino je ſedel na njih vſakiga. Ino vſi ſo bili napolnjeni s ſvetim Duham, ino ſo ſazheli govoriti v mnogoterih jeſikih, kakor jim je ſveti Duh dal iſgovarjati. Prebivali ſo pa v Jeruſalemi Judje, bogabojezhi moſhje, is vſakiga naroda, kateri je pod nebam. Kadar ſe je pa ta glaſ ſaſliſhal, je mnoshiza ſkupaj priſhla, ino ſe je ſavsela, ker jih je ſliſhal vſak po ſvojim jeſiku govoriti. Vſi pa ſo oſtermeli, ſe zhudili, ino rekli: Glejte, ali niſo vſi ti, kateri govorijo, Galilejzi, ino kako mi ſliſhimo vſaki ſvoj jeſik, v katerim ſmo rojeni? Partjani, Medjani, ino Elamljani, ino kateri prebivajo v Meſopotamii, v Judeji ino Kapadozii, v Pontu ino v Aſii, v Frigii ino Pamfilii, v Egiptu ino v ſtraneh Libije, katera je per Zireni, ino ptujzi is Rima, tudi Judje, ino ſpreobernjeni, Kre-

tani ino Arabljani, smo jih slifhali govoriti v naših jesikih velike dela boshje.

✠ Evangelij sv. Janesa

14, 23—31.

Tisti zhal je Jezus rekel svojim vuzhenzam: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval, ino moj Ozhe ga bo ljubil, ino bomo k njemu prifhli, ino per njem prebivali. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besedi: ino besede, katere ste slifhali, niso moje, ampak Ozheta, kateri me je poslal. To sim vam govoril, dokler sim per vas. Tolashnik pa, sveti Duh, kateriga bo poslal Ozhe v mojim imeni, on vas bo vse vuzhil, ino vas na vse spomnil, kar kolj sim vam rekel. Mir vam sapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daja, vam ga jas dam. Vashe serze se naj ne prestrašhi, ino naj se ne boji! Slifhali ste, de sim vam jas rekel: Grem, ino pridem sopet k vam. Ako bi me ljubili, bi se pazh veselili, de grem k Ozhetu; sakaj Ozhe je vezhi ko jas. Ino sdaj sim vam povedal, preden se sgodí, de bote vervali, kadar se bo sgodilo. Ne bom she veliko s vami govoril; sakaj, pride vajvoda tega sveta, pa nima nizh per meni; temuzh de svet sposna, de ljubim Ozheta, ino tako delam, kakor mi je Ozhe sapovedal.

Binkofhtni pondelek.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si svojim apostelnam svetiga Duha dal: dodeli svoji drushini izpolnenje poboshne prošnje; de, katerim si dal vero, tudi mir milostlivo dodeliš. Škos Gospoda... v edinosti ravno tega svetiga Duha *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje vusta, ino je rekel: Moshje, bratje! nam je Gospod sapovedal, de imamo ljudstvu pridgovati ino prizhati, de je on tisti, kateri je od Boga postavljen sa sodnika shivih ino mertvih. Temu vsi preroki prizhovanje dajajo, de vsi, kateri v njega verjejo, škos njegovo ime odpušhanje grehov dobijo. Ko je Peter she govoril te besede, je sveti Duh padel na vse, kateri so besedo poslušali. Ino verni is obrese, kateri so bili s Petram prishli, so se savseli, de je bila tudi na nevernike gnada svetiga Duha islita: sakaj slisali so jih mnoge jesike govoriti, ino Boga povelizhovati. Tedaj je Peter rekel: Ali smé kdo vode braniti, de bi ne bili ti keršheni, kateri so svetiga Duha prejeli, ravno kakor mi? Ino jih je vksal kerstiti v imeni Gospoda Jesusa Kristusa.

✠ Evangelij fr. Janesa

3, 16—21.

Tisti zhal je Jesus rekel Nikodemu: Tako je Bog svet ljubil, de je dal svojiga edिनorojeniga Šina, de vsak, kateri v njega

verje, ne bo pogublen, ampak ima vezhno shivljenje. Sakaj Bog ni poslal svojiga Šina na svét, de bi svet sodil, ampak, de bi svet škos njega svelizhan bil. Kdor v njega verje ne bo sojen; kdor pa ne verje, je še sojen, ker ne verje v ime edinorojeniga Šina boshjiga. To je pa sodba, ker je luzh prishla na svet, ino so ljudje bolj ljubili temo ko luzh; sakaj njih dela so bile hudobne. Sakaj vsak, kateri hudo dela, sovrashi luzh, ino ne pride k luzhi, de niso svarjene njegove dela: kdor pa resnizo dela, pride k luzhi, de se rasodenejo njegove dela, ker so v Bogu storjene.

Binkofhtni tork.

M o l i t u v.

Naj bo per nas, profimo, o Gospod! mozh svetiga Duha, de nashe ferza vsmileno ozhisti, ino jih vsih sopernost varje. Škos Gospoda... v edinosti ravno tega svetiga Duha *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 10, 1—10.

Tiste dni, ko so slisnali apostelni, kateri so bili v Jerusalemi, de je Samarija sprejela besedo boshjo, so jim Petra ino Janesa poslali. Kadar sta onadva bila kje prishla, sta molila sa nje, de bi prejeli

svetiga Duha; sakaj v njih nobeniga she ni bil prifhel, temuzh samo kerfheni so bili v imeni Gospoda Jesusa. Tedaj sta roke na nje poloshila, ino so prejeli svetiga Duha.

✠ Evangelii sv. Janesa

10, 1—10.

Tifti zhaš je rekel Jesus farisejam: Resnizhno, resnizhno vam povém: Kdor ne gré skos vrata v ovzhji hlev, ampak kje drusi noter lasi, tifti je tat ino rasbojnik. Kdor pa noter gré skos vrata, je pastir ovz. Temu vratar odpre, ino ovze posluhajo njegov glas: on klizhe svoje ovze po imeni, ino jih vun vodi. Ino kadar svoje ovze ispušti, gré pred njimi: ino ovze grejo sa njim, ker njegov glas posnajo. Sa ptujim pa ne grejo, ampak beshijo od njega, ker glasa ptujih ne posnajo. To priliko jim je Jesus pravil: oni pa niso sposnali, kaj jim je govoril. Jesus jim je tedaj sopet rekel: Resnizhno, resnizhno, vam povém, jas sim vrata k ovzam. Vsi, kolikor jih je prifhlo, so tatje ino rasbojniki, ino ovze jih niso posluhale. Jas sim vrata. Ako kdo skos mene noter gré, bo svelizhan: bo noter ino vun hodil, ino pasho najshel. Tat ne pride, kakor de krade, kole ino pokonzha. Jas sim prifhel, de shivlenje imajo, ino ga obilnisthi imajo.

V prasník preſvete Trojize.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni, vezhni Bog! kateri ſi ſvojim fluſhavnikom v prizhovanju prave vere velizhaſtvo vezhne Trojize ſposnati ino v mogozhnoſti velizhaſtva edinofť moliti dal; proſimo, de bomo ſkos terdnofť ravno te vere vſih ſopernofť obvarvani. Škos Goſpoda *i. t. d.*

**Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Rim-
lanov 11, 33—36.**

O viſokofť bogafťva boſhje modroſti ino ſnanja! kako neſapopadlive ſo njegove ſodbe, ino neisvedne njegove pota! Sakaj kdo je ſposnal miſel Goſpodo, ali kdo je bil njegov ſvetovavez? ali kdo mu je prej kaj dal, de bi ſe mu povernilo? Sakaj od njega, ino ſkos njega, ino v njem je vſe: njemu bodi zhaſť ino hvala vékomaj. Amen.

✠ Evangelij ſv. Matevſha

28, 18—20.

Tiſti zhaſť je Jeſuſ rekel ſvojim vuzhenzam: Meni je dana vſa oblaſť v nebefih ino na ſemli. Pojdite tedaj, ino vuzhite vſe narode, ino kerſhujte jih v imeni Ozheta, ino Šina ino ſvetiga Duha: ino vuzhite jih vſe derſhati, kar kolj ſim vam ſapovedal: ino glejte, jaſ ſim s vami vſe dni do konza ſveta.

Pervo nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Q Bog! ti mozh vsih, kateri v te saupajo, fkashi se milostliv nashim proshnjam; ino ker bres tebe zbloveshka flabošt nizh ne samore, nam dodeli pomozh svoje gnade, de ti v ispolnovanji tvojih sapoved po volji ino djanji dopademo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Janesa apostelna 4, 8 — 21.

Preljubi! Bog je ljubesen. V tem se je fkasala ljubesen boshja do naf, de je Bog svojiga edino-rojeniga Šina na svet poslal, de bi fkos njega shiveli. V tem obstoji ljubesen: ne, kakor de bili mi Boga ljubili, ampak de naf je on pred ljubil, ino je svojiga Šina poslal v spravo sa nafhe grehe. Preljubi! ker naf je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugiga ljubiti. Boga nihzher ni kedaj vidil. Ako se pa med sebo ljubimo, oštane Bog v naf, ino njegova ljubesen je v naf popolna. Is tega posnamo, de oštanemo mi v njem, ino on v naf, ler nam je dal od svojiga Duha. Ino mi smo vidli, ino prizhujemo, de je Ozhe poslal svojiga Šna sa Svelizharja sveta. Kdor bo kolj prizhal, de je Jesuf Šin boshji, v tem oštane Bog, ino on v Bgu. Ino mi smo sposnali, ino vervali ljubesen, kaero ima Bog do naf. Bog je ljubesen, ino kdor oštne v ljubesni, oštane v Bogu, ino Bog v njem. V em je ljubesen boshja per naf popolna, ako smo, kakor on, tako tudi mi na tem svetu, tako de amoremo savupanje imeti sa dan sodbe. V ljubesi ni straha; ampak popolna ljubesen is-shene

strah; sakaj strah ima terplenje: kdor se pa boji, ni popoln v ljubesni. Ljubimo tedaj mi Boga, ker je Bog pred nas ljubil. Ako kdo rezhe: „Ljubim Boga“, ino sovrashi svojiga brata, je lashnivz. Sakaj kdor ne ljubi svojiga brata, kateriga vidi, kako samore ljubiti Boga, kateriga ne vidi? Tudi imamo to sapoved od Boga, de, kdor ljubi Boga, tudi naj ljubi svojiga brata.

✝ Evangelii fv. Lukesha

6, 36—42.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Bodite vsmileni, kakor je tudi vaš Ozhe vsmilen. Ne sodite, ino ne bote sojeni; ne pogublajte, ino ne bote pogubljeni; odpushajte, ino vam bo odpusheno. Dajte, ino se vam bo dalo: dobro, natlazhen, potreseno ino sverhano mero vam bojo u vaše narozhje dali. Sakaj s kakorshno mero bote mérili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali samore slepez slepza voditi? Ali ne padeta oba v jamo? Vuzhenz ni zhes vuzhenika: popoln pa bo vsak, zhe je, kakor njegov vuzhenik. Kaj pa vidish pesdér v ozhesi svojiga brata, bruna pa, kateri je v tvojim ozhesi, ne zhutish? Ali kako noresh rezhti svojimu bratu: Brat, pusti. ti bom isderl pesdér is ozhesa! ko sam v svojim ozhesi bruna ne vidish? Hinaez!

isderi poprej bruno is svojiga ozhefa, po tem glej, de isderefh pesdér is ozhefa svojiga brata.

V prasnik fv. refhniga Telefa.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si nam v prezhudnim Sakramenti spomin svojiga terpenja sapustil: dodeli, prosimo, de fвете fkrivnosti tvojiga Telefa ino tvoje Kervi tako zhaftimo, de sad tvojiga odrefhenja vedno v febi obzhutimo. Kateri shivifh ino kraljujefh *i. t. d.*

Branje is 1. lista fv. Pavla apostelna do Korinzhanov 11, 23 — 29.

Bratje! jas fim prejel od Gospoda, kar fim vam tudi isrozhil, de je Gospod Jesus tisto nozh, v kateri je bil isdan, vsel kruh, ino je sahvalil, ga raslomil ino rekel: Vsemite ino jejte, to je moje telo, katero bo sa val dano: to storite v moj spomin! Ravno tako (je vsel) tudi kelih po vezherji, rekozh: Ta kelih je nova savesa v moji kervi; to storite, koljkorkrat bote pili, v moj spomin! Sakaj koljkorkrat bote jedli ta kruh ino ta kelih pili, bote smert Gospodovo osnanovali, dokler ne pride. Kdor kolj bo tedaj nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telefa ino kervi Gospodove. Naj pa presodi zhlovek sam sebe, ino tako naj je od tega kruha, ino pije od tega keliha. Sakaj kdor je ino pije nevredno, si sodbo je ino pije, ker ne raslozhi telefa Gospodoviga.

✠ Evangelij sv. Janesa

6, 56—59.

Tisti zhal je rekel Jeshuf Judovskim mno-
shizam: Moje meso je ref jed, ino moja
kri je ref pijazha. Kdor je moje meso, ino
pije mojo kri, ostane v meni, ino jas v
njem. Kakor je mene poslal shivi Ozhe,
ino jas shivim sa voljo Ozheta: tako bo
tudi tisti, kateri je mene, shivel sa voljo
mene. Ta je kruh, kateri je is nebes pri-
shel, ne kakor mana, katero so vashi ozhetje
jedli, ino so vmerli. Kdor je ta kruh, bo
shivel vékomaj.

Drugo nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Stóri v naf, o Gospod! de bomo do tvojiga fvetiga
imena, ne le strah, ampak tudi vedno ljubesen imeli:
ker tistih nikdar s svojim vishanjem ne sapustish, ka-
tire v svestobi svoje ljubesni poterdisth. Škos Gospoda
i. t. d.

Branje is 1. lista sv. Janesa apostelna

3, 13—18.

Preljubi! Ne zhudite se, ako vas svet sovrashi.
Mi vemo, de smo is smerti v shivljenje predjani,
ker brate ljubimo. Vsak, kateri svojiga brata so-
vrashi, je vbijavez, ino veste, de nobeden vbijavez

nima vezhniga shivlenja v sebi obstojezhiga. V tem smo sposnali ljubesen boshjo, de je on svoje shivljenje sa naf postavil: tako moramo tudi mi svoje shivljenje sa brate postaviti. Kdor ima premoshenje tega sveta, ino vidi svojiga brata, de je v potrebi, ino sapre svoje serze pred njim: kako prebiva ljubesen boshja v njem? Otrozhizhi moji! nikar ne ljubimo s besedo, tudi ne s jesikam, ampak v djanji ino resnizi.

✝ Evangelii sv. Lukesha

14, 16—24.

Tisti zhas je Jesus farisejam to priliko govoril: Neki zhlovek je napravil veliko vezherjo, ino jih je veliko povabil. Ino je poslal svojiga hlapza ob vuri vezherje povablenim praviti, de naj pridejo, ker je she vse perpravleno. Ino so se sazheli vsi od kraja isgovarjati. Pervi mu je djal: Prištavo sim kupil, ino moram jiti, ino jo ogle dati; te prosim, imej me isgovorjeniga. Ino drugi je rekel: Pet jarmov volov sim kupil, ino jih grem poskusiti; te prosim, imej me isgovorjeniga. Ino drugi je rekel: Oshenil sim se, ino sa tega voljo ne morem priti. Ino hlapez se je vernil, ino je povedal to svojimu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar ras-serdil, ino je rekel svojimu hlapzu: Jidi hitro po zestah ino vulizah mesta, ino perpeli sem vboge, flabe,

flepe ino kruljove. Ino hlapez je djal: Sgodilo se je, kakor si vkasal, pa je she prostor. Ino gospod rezhe hlapzu: Jidi na pota ino prelase, ino permoraj jih priti, de se napolni moja hifha. Povem vam pa, de nobeden unih moshov, kateri so bili povableni, ne bo okupil moje vezherje.

Tretjo nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

O Bog! varh v te savupajozhih, bres kateriga ni nizh mozhniga, nizh fvetiga; pomnoshi nad nami svoje vsmilenje, de pod tvojim napelovanjam ino varstvam tako fkos zhasne dobrote pridemo, de vezhnih ne sgu-bimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Petra apostelna 5, 6 — 12.

Preljubi! ponishajte se pod mogozhno roko boshjo, de vas Bog poviksha ob zhasi objiskanja. Vso svojo fkerb njemu pustite; sakaj njemu je fkerb sa vas. Bodite tresni, ino zhujte; sakaj hudizh, vash so-pernik, hodi okolj, kakor rjovezh lev, ino jifhe, koga bi posherl. Temu se vstavljajte s mozhno vero, ino vedite, de so vashi bratje, kateri so po sveti ras-fhkropleni, v ravno takim terplenji. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklizal k svoji vezhni zhasi v Kristusu Jesusu, nas bo po kratkim terplenji popolne storil, vterdil ino vkoreninil. Njemu bodi zhas ino gospostvo od vekomaj do vekomaj. Amen.

✠ Evangelij sv. Lukesha

15, 1 — 10.

Tisti zhal so se zolnarji ino gresniki Jesusu perblishali, de bi ga poslusnali. Ino fariseji ino pismarji so godernjali rekozh: Ta gresnike sprejema, ino je s njimi. Povedal jim je pa to priliko: Kdo ismed val, ako ima sto ovz, ino eno ismed njih sgubi, ne pusti devet ino devetdeseterih v puslavi, ino ne gre sa sgubleno, dokler jo ne najde? Ino kadar jo najde, jo sadene vesel na svoje rame; ino ko pride domu, poklizhe prijatle ino sosede, ino jim rezhe: Veselite se s meno, ker sim najshel svojo ovzo, katera se je sgubila! Povem vam, de tako bo v nebesih vezhi veselje nad enim gresnikom, kateri se spokori, kakor nad devet ino devetdesetimi pravizhnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Alj katera shena, zhe ima deset denarjov, ino en denar sgubi, ne pershege luzhi, ino ne pomete hishe, ino ne jishe skerbno, dokler ga ne najde? Ino kadar ga najde, poklizhe prijatlize ino sosedinje, rekozh: Veselite se s meno, ker sim najshla denar, kateriga sim sgubila! Tako, vam povem, bo med angeli boshjimi veselje nad enim gresnikom, kateri se spokori.

Zheterto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Daj nam, prosimo, o Gospod! de nam bojo po tvoji previdnosti vse pergodbe sveta k svelizhanju, ino de se tvoja zerkuv veseli, tebi v miru flushiti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 8, 18—23.

Bratje! menim, de se terplenje sedajnega zhafa ne da permeriti k prihodni zhasti, katera ima nad nami rasodeta biti. Sakaj vse stvari sheljno zhakajo rasodenja boshjih otrók. Sakaj stvari so nezhimernosti podvershene, ne is svoje volje, ampak sa voljo tistiga, kateri jih je podvergel u vupanji; ker bojo tudi te stvari reshene is sushnosti trohnjenja k prostosti ino zhasti boshjih otrók. Sakaj vemo, de dosdaj vse stvari sdihujejo ino so kakor na porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kateri imamo pervine Duha, tudi mi sami per sebi sdihujemo, ko zhakamo na (popolno) sprejetje sa otroke boshje, na odreshenje svojiga telefa v Kristusu Jesusu Gospodi nashim.

✠ Evangelii sv. Lukesha

5, 1—11.

Tisti zhaf, ko so Jesusa mnoshize obfule, de bi boshjo besedo poslushale, je on stal per jeseri Genesaret. Ino je vidil dva zholna kraj jesere stati: ribzhi so vun stopili, ino so

ispirali mreshe. Štopil je pa v eniga tih zholnov, kateri je bil Ššimonov, ino ga je profil, malo od kraja odriniti. Ino se je vsedel, ino je mnoshize is zholna vuzhil. Ko je pa henjal govoriti, je djal Ššimonu: Peli na globoko, ino vershite svoje mreshe na lov. Ino Ššimon je odgovoril, ino mu je djal: Vuzhenik! zelo nozh smo lovili, ino nismo nizh vjeli; pa na tvojo besedo bom vergel mresho. Ino ko so bili to štorili, so sajeli veliko trumo rib, tako, de se jim je mresha tergala. Ino so migali tovaršham, kateri so bili v unim zholnu, de bi prišhli ino njim pomagali. Ino so prišhli, ino napolnili oba zholna, tako de bi se bila skoraj potopila. Ko je Ššimon Peter to vidil, je padel pred Jesufa na kolena, ino je rekel: Gospod! pojdi prozh od mene; ker sim jas grefhen zhlovek! Sakaj grosa je obšhla njega ino vse, kateri so bili s njim, nad vlakam rib, kateriga so bili štorili; ravno tako tudi Jakoba ino Janesa, Zebedejova sinova, katera sta bila Ššimonova tovaršha. Ino Jesus je rekel Ššimonu: Ne boj se, od sdaj bošh ljudi lovil. Ino so potegnili zholne h kraju, so vse popuštili, ino šhli sa njim.

Peto nedelo po binkoštih.

M o l i t u v.

O Bog! ker si tim, kateri te ljubijo, nevidne dobrote perpravil; vlij v nashe ferza gorkoto svoje ljubescni, de te u vsih rezheh, ino zhes vse rezhi ljubimo, ino tvoje obljublene darove sadobimo, kateri vse shelje prefeshejo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Petra apostelna 3, 8—15.

Preljubi! v molitvi bodite vsi ene misli med sebo, prenasahajte eden drugiga, ljubite brate, bodite vsmileni, pohlevni, ponishni. Ne povrazhujte hudiga sa hudo, ne kletve sa kletuv, ampak vofhite veliko vezh shegen eden drugimu, ker ste v to poklizani, de shegen sa erbfshino dobite. Sakaj kdor hozhe shivljenje ljubiti, ino viditi dobre dni, naj dershi svoj jesik od hudiga, ino njegove vusta naj ne govorijo golufije; naj se isogiba hudiga, ino naj stori dobro; naj jifhe miru, ino naj hiti sa njim. Sakaj ozhi Gospodove so obernjene v pravizhne, ino njegove vufhesa v njih molitve, obras Gospodov pa je soper hudodelnike. Ino kdo vam samore kaj shkodovati, ako ste sa dobro vneti? Pa zhe tudi kaj terpite sa pravize voljo, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, ino ne pufsite se smotiti. Gospoda Kristusa pa polvezhujte v svojih ferzih.

✠ Evangelij sv. Matevsha

5, 20—24.

Tisti zhaf je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Ako vafha praviza ne bo obilnish

kakor piſmarjov ino farisejov, ne pojdete v nebeſhko kraleſtvo. Œliſhali ſte, de je bilo ſtarim rezheno: Ne vbijaj: kdor pa vbija, bo ſodbe kriv. Jas vam pa povem, de vſak, kateri ſe nad ſvojim bratom jeſi, bo kriv ſodbe. Kdor pa rezhe ſvojimu bratu: Raka! bo kriv sbiralifha; kdor pa rezhe: Norz! bo kriv peklenſkiga ognja. Zhe tedaj perneſeſh ſvoj dar k altarju, ino ſe tam ſpomniſh, de ima tvoj brat kaj ſo-per tebe: puſti ondi ſvoj dar pred altarjam, ino jidi poprej, ino ſpravi ſe s ſvojim bratom, ino po tem pridi, ino daruj ſvoj dar.

Šheſto nedelo po binkošhtih.

M o l i t u v.

O Bog! od kateriga vſaka zhednoſt, ino vſe, kar je v reſnizi dobro, is-haja: vſadi v naſhe ſerza ljubesen do tvojiga imena, ino dodeli nam raſt v po-boshnoſti; de, kar je dobriga, poterdiſh, ino kar je vterjeniga, s dobrotlivo ſkerbjo varjeſh. Œkos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Rimlanov 6, 3—11.

Bratje! kateri kolj ſmo kerſhjeni v Jeſusu Kriſtuſu, ſmo kerſhjeni v njegovi ſmert. Sakaj s njim ſmo ſkos kerſt v ſmert pokopani, de kakor je Kriſtuſ

vstal od mertvih skos zhašt Ozheta, tako tudi mi v novim shivlenji hodimo. Sakaj ako smo s njim vsajeni v podobo njegove smerti, bomo tudi v podobo njegoviga vstajenja; ker vémo, de je bil nash štari zhlovek s njim vréd krishan, de bi bilo telo greha rasdjano, ino bi mi vezh ne slushili grehu. Sakaj kdor je (grehu) vmerl, je opravizhen od greha. Ako smo pa s Kristusam umerli, verjemo, de bomo tudi s Kristusam shiveli, ker vemo, de Kristuf, ko je vstal od mertvih, vezh ne umerje, smert ga vezh ne bo gospodovala. Sakaj de je umerl, je sa voljo greha enkrat umerl; de pa shiví, shiví Bogu. Tako mislite tudi vi, de šte namrezh grehu odmerli, shivíte pa Bogu v Kristusu Jesufu Gospodi nashim.

✠ Evangelii fv. Marka

8, 1—9.

Tisti zhaš, ko je bilo veliko ljudstva per Jesufu, ino niso imeli kaj jesti, je poklizal svoje vuzhenze, ino jim rezhe: Mnoshiza se mi smili; sakaj glejte, shé tri dni so per meni, ino nimajo kaj jesti: ino zhe jih pustim lazhne domu, bojo obnemagali na poti; sakaj nekaj jih je od dalezh prishlo. Ino njegovi vuzhenzi so mu odgovorili: Od kod jih bo kdo samogel tukaj v pufhavi nastiti s kruham? Ino jih je vprashal: Koljko imate kruhov? Oni so rekli: Šedem. Ino je vkasal mnoshizi po tléh festi. Ino je vsel tih sedem kruhov, je sahvalil, jih raslomil,

ino dal svojim vuzhenzam, de bi naprej poloshili: ino so naprej poloshili mnoshizi. Šo imeli tudi nekaj ribiz, ino jih je tudi poshegnal, ino rekel naprej poloshiti. Ino so jedli ino se nasitili, ino so nabrali kozzov ki so ostali, sedem jerbasov. Kateri so pa jedli, jih je bilo okolj shtiri tavshent. Ino jih je odpravil.

Šedmo nedelo po binkošhtih.

M o l i t u v.

❶ Bog! kateriga previdnost se v svojim ravnanji ne golufa: profimo te ponishno, de vse fhkodljivo odvernefh, ino vse, kar nam je k pridu, dodelifh. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Rimlanov 6, 19 — 23.

Bratje! po zhloveshko govorim sa voljo flaboſti vaſhiga meſa: Kakor ſte podali ſvoje vude flushiti nezhiſtoſti ino krivizi v hudobijo, tako podajte tudi sdaj ſvoje vude flushiti pravizi v poſvezhenje. Sakaj kadar ſte bili fuſhni greha, ſte bili proſti pravize. Kakofhen ſad ſte pa imeli takrat od tega, zheſar ſe sdaj framujete? Konez tega je namrezh ſmert. Sdaj pa, ko ſte proſti od greha, ino flushite Bogu, imate ſa ſvoj ſad poſvezhovanje, konez pa vezhno ſhivljenje. Sakaj plazhilo greha je ſmert; gnada boſhja pa je vezhno ſhivljenje v Kriſtuſu Jeſuſu Goſpodi naſhim.

✠ Evangelij sv. Matevsha

7, 15 — 21.

Tisti zhal je rekel Jezus svojim vuzhenzam: Varjite se lashnjivih prerokov, kateri pridejo k vam v ovzhjih oblazhilih, snotraj so pa sgrablivi volkovi! Po njih sadu jih bote sposnali. Ali se bere grosdje is ternja, ali fige is ofata? Tako pernese vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa pernese malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridniga sadu pernesti, pa tudi malopridno drevo ne dobriga sadu pernesti. Vsako drevo, katero ne stori dobriga sadu, bo posekano, ino v ogenj versheno. Tedaj is njih sadu jih bote sposnali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v nebesko kraljestvo, ampak kateri stori voljo mojiga Ozheta, kateri je v nebesih, tisti pojde v nebesko kraljestvo.

Ofmo nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Dodeli nam milostlivo, prosimo o Gospod! duha, vselej misliti ino storiti, kar je prav: de, ker nam bres tebe ni mozhi biti, po tvoji volji shiveti samoremo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Rimlanov 8, 12 — 17.

Bratje! nismo dolshniki mesa, de bi po mesu shiveli. Sakaj, zhe po mesu shivite, bote umerli: ako pa s duham dela mesa morite, bote shiveli. Sakaj vsi, katere Duh boshji vodi, so otrozi boshji. Sakaj, niste prejeli sopet duha sushnosti, de bi se bali, ampak prejeli ste duha boshjih otrok, v katerim klizhemo: Aba, Ozhe! Sakaj Duh sam daja prizhovanje našimu duhu, de smo otrozi boshji; ako pa otrozi, smo tudi erbi, namrezh erbi boshji, sravnerbi pa Kristusovi.

✠ Evangelij sv. Lukesha 16, 1 — 9.

Tisti zhal je Jesus svojim vuzhenzam to priliko govoril: Je bil neki bogat zhlovek, kateri je imel hishniko, ino ta je bil obdolshen pred njim, kakor de bi bil sapravlal njegovo premoshenje. Ga je tedaj poklizal, ino mu je rekel: Kaj, to slishim od tebe? Daj rajtengo od svojiga hishovanja; sakaj posehmal ne bosh mogel vezh hishovati. Hishnik je pa sam per sebi djhal: Kaj mi je storiti, ko mi moj gospod hishovanje odvsame? Kopati ne morem, vbogajme profiti se framujem. Vem, kaj bom storil, de me, kadar sim odstavljen od hishovanja, vsamejo v svoje hishe. Tedaj je poklizal vse dolshnike svojiga gospoda, ino je djhal per-

vimu: Koljko si dolshen mojimu gospodu? On je pa rekel: Što zhebrov olja. Ino mu je djal: Vsemi svoje pismo, vsedi se hitro, ino sapisfi petdeset. Potlej je djal drugimu: Koljko si pa ti dolshen? On je pa rekel: Što starjov pfhenize. Ino mu rezhe: Vsemi svoje pismo, ino sapisfi osedeset. Ino gospod je hvalil krivizhniga hifhnika, de je bil modro storil; sakaj otrozi tega sveta so modrejshi v svojim rodu, kakor otrozi luzhi. Ino jas vam povem: Delajte si prijatle s krivizhnim mamonom (blagam), de vas, kadar obnemagate, vsamejo u vezhne stanovalisfa.

Deveto nedelo po binkoštih.

M o l i t u v.

Naj bojo, o Gospod! vufhesa tvojiga ufmilenja odperte molitvam tih, kateri te ponishno profijo: ino de dodelisf profhnikam, kar shelijo, stori, de le sa to profijo, kar tebi dopade. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 10, 6—13.

Bratje! nikar ne imejmo hudiga poshelenja, kakor so ga Judje imeli. Tudi ne bodite malikovavzi, kakor eni ismed njih, kakor je pisano: Ljudje so sedli k jedi ino pijazhi, ino so vstali k jigranju.

Tudi loternije ne dopernafhajmo, kakor so jo eni ismed njih dopernafhali, ino jih je en sam dan tri ino dvajset tavshent padlo. Tudi ne skufhajmo Kristusa, kakor so ga nekateri ismed njih skufhali, ino so jih kazhe pokonzhale. Tudi ne godernjajte, kakor so nekateri ismed njih godernjali, ino so bili pomorjeni od angelja morije. Vse to pa se jim je sgodilo v podobi: pisano je namrezh nam k posvarjenju, na katere je konez sveta prishel. Kdor tedaj meni, de stoji, naj gleda, de ne pade. Škufhnjava naj ne pride nad vas, druga ko zhloveshka. Bog je pa svest, ino vas ne bo pustil skufhati bolj, ko vterpite, temuzh bo storil, de bo skufhnjava tako istekla, de jo premagate.

✠ Evangelij sv. Lukesha

19, 41—47.

Pusti zhas, ko se je Jesus perblishal Jerusalemu, ino je mesto ugledal, se je sjo-kal nad njim rekozh: De bi vunder sposnalo tudi ti, ino slasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Sdaj je pa skrito pred tvojimi ozhmi. Sakaj prishli bojo dnevi nad te, de te bojo tvoji sovrashniki obdali s sasipam, te oblegli, ino stiskali od vsih strani. Ino bojo v tla pomandrili tebe, ino tvoje otroke v tebi, ino ne bojo pustili v tebi kamena na kamenu, sa to, ko nifi sposnalo zhafa svojiga objiskanja. Ino je shel v tempel, ino je sazhel isganjati te, kateri so noter prodajali ino kupovali, ino jim je djal: Pi-

fano je: Moja hišha je hišha molitve, vi pa ste jo storili jamo rasbojnikov. Ino je vuzhil vsak dan v tempelnu.

Defeto nedelo po binkošhtih.

M o l i t u v.

① Bog! kateri svojo vssegamogozhnost sosebno skos persanašhanje ino vsmilenje rasodevašh: objišhi naš obilno s svojo milostjo, ino stōri, de to, kar si nam obljubil, zhedalje s vezho gorezhnostjo jišhemo, ino nebesške darove dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do
Korinzhanov 12, 2 — 11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, veste, de ste k mutaštim malikam hodili, kakor ste bili napelovani. Sa to vam na snanje dam, de nihzher, kdor v Duhi boshjim govori, Jesusa ne kolne; ino nihzher ne more rezhi: Gospod Jesus, kakor v svetim Duhi. Darovi so fizer mnogoteri, Gospod je pa le eden; tudi flushbe so mnogotere, Gospod je pa le eden; ino opravila so mnogotere, Bog je pa le eden, kateri dela vse u vsih rezheh. Vsakimu je pa rasodenje Duha v prid dano. Enimu je skos Duha dano govorjenje modrosti, enimu pa govorjenje vuzhenosti skos ravno tištiga Duha, enimu vera v ravno tištim Duhi, enimu dar osdravljanja v ravno tištim Duhi, enimu delanje zhudeshov, enimu prerokovanje, enimu raslozhenje duhov, enimu mnogoteri jesiki, enimu raslaganje jesikov. Vse to pa dela eden ino ravno tišti Duh, kateri deli vsakimu, kakor hozhe,

✠ Evangelii fv. Lukesha

18, 9—14.

Tiſti zhaſ je Jeſuf enim, kateri ſo ſami v ſebe ſavupali, de ſo pravizhni, ino ſo druge ſanizhovali, to priliko povédal: Dva zhloveka ſta ſhla gori v tempel molit, eden je bil farifej, ino eden zolnar. Farifej je ſtal, ino je ſam per ſebi tako molil: Bog! ſahvalim te, de niſim kakor drugi ljudje, rasbojniki, krivizhni, preſheſtniki, alj kakor ta zolnar. Še poſtim dvakrat v tjedni, dajam deſetino od vſega, kar imam. Ino zolnar je od dalezh ſtal, ino ſhe ozhi ni hotel proti nebu povſdigniti, temuzh je terkal na ſvoje perſi, rekozh: Bog, bodi meni greſhniku miſoſtliv! Povem vam, ta je ſhel opravizhen v ſvojo hiſho, uni pa ne: ſakaj vſak, kateri ſe povikſhuje, bo poniſhan; kdor ſe pa ponishuje, bo povikſhan.

Ednajſto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni, vezhni Bog! kateri s obilnoſtjo ſvoje dobre ſafluſhenje ino ſhelje ſvojih proſhnikov preſheſh: iſlij zheſ naſ ſvoje uſmilenje, de odpuſtiſh,

kar našo vest štrafhi, ino perdašh, kar si profiti ne vupamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 15, 1—10.

Bratje! spomnim vas na evangeli, kateriga fim vam osnanil, kateriga ste tudi sprejeli, v katerim ste tudi stanovitni, v katerim bote tudi svelizhani, ako ga tako dershite, kakor fim vam ga jas osnanil, zhe le niste saštonj vervali. Sakaj vuzhil fim vas sosebno, kar fim tudi prejel, de je Kristuf sa našhe grehe umerl po pismih; ino de je bil pokopan, ino de je tretji dan vstal po pismih; ino de se je Kefu perkasal, ino po tem ednajsterim. Potlej se je perkasal vezh ko pet sto bratam vsm skupej, ismed katerih je she sdaj veliko shivih, eni so pa saspali. Potlej se je perkasal Jakobu, po tem vsm apostelnam. Poslednizh se je perkasal pa tudi meni, kakor negòdnimu. Sakaj jas fim narmanjšhi ismed apostelnov, kateri nisim vreden apostel imenovan biti, ker fim preganjal zerkuv boshjo. Škos boshjo gnado pa fim to, kar fim, ino boshja gnada ni bila v meni prasna.

✠ Evangeli sv. Marka

7, 31—37.

Tisti zhaš je Jesuf shel is krajov Tira, ino je škos Sidon prishel h Galilejskimu morju fredi krajov deseterih mést. Ino mu perpeljajo gluhiga ino mutašiga, ino ga profijo, de bi roko na njega poloshil. Ino ga je vsel ismed mnoshize na štran, je

vteknit svoje perste v njegove vufhesa, je plunil ino se doteknil njegoviga jesika, je pogledal v nebo, je sdihn timer ino mu rekel: Efeta! to je: Odpri se! Ino sdajzi so se odperle njegove vufhesa, ino rasvesala se je sves njegoviga jesika, ino je prav govoril. Ino jim je sapovedal, de naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedoval, bolj so osnаноvali, ino so se dhe bolj zhudili rekozh: Vse je prav storil; gluhim je dal viditi, ino mutaštim govoriti.

Dvanajsto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni ino ufmileni Bog! od kateriga gnade pride, de ti tvoji verni spodobno ino dopadljivo flushijo: dodeli nam, profimo, de tvojim obljubam bres spotike naprot tezhemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 3, 4—9.

Bratje! takofhno savupanje imamo škos Kristusa v Boga, ne kakor de bi samogli is sebe, kakor is samih sebe kaj misliti, ampak nafha mozh je is Boga, kateri naf je tudi pripravne storil sa flushavnike nove savese, ne po zherki ampak po Duh; sakaj zherka vmori, Duh pa oshivlja. Ako je tedaj

flushba smerti, s zherkami v kamen vdobljena, v taki zhaſti bila, de otrozi Israelovi niſo mogli pogledati v obras Mojſeſov ſa voljo ſvetlobe oblizhja, katera mine: kako ne bo flushba Duha u veliko vezhi zhaſti? Sakaj ako je flushba pogublenja v zhaſti, je flushba pravize u veliko obilniſhi zhaſti.

✠ Evangelij sv. Lukesha

10, 23—37.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: Sreznhe ozhi, katere vidijo, kar vi vidite! Sakaj povem vam, de veliko pre-rokov ino kraljov je hotlo viditi, kar vi vidite, ino niſo vidili, ino ſliſhati, kar vi ſliſhite, ino niſo ſliſhali. Ino glej, neki vuzhenik poſtave je vſtal, kateri ga ſkuſha ino rezhe: Vuzhenik! kaj moram ſtoriti, de vezhno ſhivljenje dofeſhem? On mu je pa rekel: Kaj je v poſtavi piſano? Kako bereſh? Uni je odgovoril ino djal: Ljubi Goſpoda ſvojiga Boga iſ zelig a ſvojiga ſerza, iſ zele ſvoje duſhe, iſ zele ſvoje mozhi, ino iſ zele ſvoje pameti, ino ſvojiga bliſhniga, kakor ſam ſebe. Ino mu je rekel: Prav ſi odgovoril; ſtôri to, ino boſh ſhivel. On ſe je pa hotel pravizhniga delati, ino je djal Jeſufu: Ino kdo je moj bliſhni? Jeſuf pa je odgovoril ino djal: Neki zhlo-vek je ſhel iſ Jerusalema doli v Jeriho, ino je padel med rasbojnik e, kateri ſo ga

tudi obropali, ino s ranami obdali, ter so fhli, ino ga pustili na pol mertviga. Permerilo se je pa, de je neki duhoven fhel po tistim poti: ino ga je vidil ino memo fhel. Ravno tako tudi neki levit: je prishel na to mesto, ga je vidil, ino je memo fhel. Neki popoten Samarijan pa je prishel do njega, ino ko ga je vidil, se mu je v serze smilil. Je stopil k njemu, mu je vlil olja ino vina v njegove rane, ino mu jih je obésal; na to ga je posadil na svoje shivinzhe, ga peljal v gostivnizo, ino ga ofkerbel. Drugi dan je vsel dva denarja, jih je dal gostivniku, ino je djal: Škerbi sa njega, ino koljkor vezh isdash, ti bom jas povernil, kadar nasaj pojdem. Kateri tih tréh se ti sdi, de je bil blishni tistimu, kateri je padel med rasbojniké? On pa je rekel: Tisti, kateri mu je usmilenje storil. Ino Jesus mu rezhe: Jidi, ino stôri ti tako.

Trinajsto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni, vezhni Bog! daj nam rast u veri, vupanji ino ljubesni; ino de saflushimo dosezhi, kar obétash, stôri, de ljubimo, kar sapovedujesh. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Galazhanov 3, 16—22.

Bratje! Abrahamu ino njegovimu sarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne rezhe: „Ino tvojim sarodam“, kakor de bi jih vezh bilo, ampak kakor le enimu samimu: „Ino sarodu tvojimu“, kateri je Kristuf. Rezhem tedaj: Savesa, katera je od Boga poterjena, ni povegrana skos postavo, katera je shtiri sto ino trideset let posneje dana, tako de bi obljuba nizh ne veljala. Sakaj ko bi erbshtina prishla is postave, bi ref ne prishla is obljube: alj Abrahamu jo je Bog skos obljubo dal. Sakaj je tedaj postava? Sa voljo prelomljenja je bila dana, dokler bi ne prishel sarod, katerimu je bila obljuba storjena, isrozhena je bila (postava) skos angele fredniku. Šrednik pa ni frednik eniga samiga, Bog je pa le eden. Je tedaj postava soper obljube boshje? To ne! Sakaj, ko bi bila postava dana, katera bi samogla oshivljati, tako bi ref is postave prishla pravizhnost: ampak pismo je vse pod greh saklenilo, de bi bila obljuba skos vero v Jesufa Kristufa dana tim, kateri verjejo.

✠ Evangelii sv. Lukesha

17, 11—19.

Tisti zhas, ko je Jesuf v Jerusalem shel, je hodil po fredi Šamarije ino Galileje. Ino ko je v neko ves shel, mu je naproti prishlo deset gobovih moshov, kateri so od dalezh stali, ino povsdignili svoj glas, rekozh: Jesuf, vuzhenik, vsmili se zhes nas! Ino ko jih je sagledal, je djal: Pojdite,

ino fkaſhite ſe duhovnim! Ino pergodilo ſe je, ko ſo fhli, ſo bili ozhiſteni. Eden ismed njih pa, ko je vidil, de je ozhiſten, ſe je vernil, ino je s velikim glaſam hvalil Boga, je padel na obras pred njegove noge, ino ſe mu je ſahvalil. Ino ta je bil Šamarijan. Jeſuf pa je odgovoril ino djal: Ali jih ni bilo deſet ozhiſtenih? kje je pa unih devet? Nobeden ſe ni ſnajſhel, de bi ſe bil vernil, ino Bogu zhaſt dal, kakor ta ptujz. Ino mu je djal: Vſtani ino pojdi; tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajšto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Varji, proſimo, o Goſpod! ſvojo zerkuv s vednim vſmilenjam; ino ker bres tebe vmerjoſhi zhlovek obnemaga: ga vlezi s ſvojo pomozhjo vſelaj od fhkodliviga, ino ga obrazhaj na vſe, kar mu je k pridu. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Galazhanov 5, 16 — 24.

Bratje! hodite po duhi, ino ne bote ſhelj meſa iſpolnili. Sakaj meſo poſheli ſoper duha, duh pa ſoper meſo; ſakaj ta dva ſta eden ſoper drugiga, tako de ne ſméte vſega ſtoriti, kar hožete. Ako

se pušite od duha voditi, nište pod poštavo. Dela mesa pa so snane, ino te so: presheštovanje, kurbanje, nezhistost, nesramnost, malikovanje, savdajanje, sovrashstva, sdrashbe, klubovanje, jesa, bôji, kregi, raspertje, nevosfhlihost, vbijanje, pijanzhovanje, poshreshnost, in kar je temu podobniga. Od takih del vam povem, kakor sim vam shé pravil; de, kateri kaj takiga štorijo, ne bojo kraleštva boshjiga dosegli. Šad duha pa je: ljubesen, veselje, mir, poterpeshlihost, miloserzhnost, dobrotlihost, persaneshlihost, krotkost, svestoba, smernost, sdershnost, zhistost. Soper takoshne ni poštava. Kateri so pa Kristusovi, so svoje meso krishali s grehi ino sheljami vréd.

✠ Evangelij sv. Matevsha

6. 24—33.

Tisti zhaš je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Nihzher ne more dvema gospodama flushiti; sakaj alj bo eniga sovrashil ino drugiga ljubil; alj se bo eniga dershal, ino drugiga sanizhoval. Ne morete flushiti Bogu ino mamonu. Sato vam povém: Ne škerbite sa svoje shivljenje, kaj bote jedli; tudi ne sa svoje telo, kaj bote oblekli. Ali ni shivljenje vezh kakor jed, ino telo vezh kakor oblazhilo? Poglejte ptize pod nebam; sakaj one ne sejejo, ne shenjejo, ino ne spravljajo v shitnize; ino vašh nebesški Ozhe jih shiví. Ali nište vi veliko vezh ko one? Kdo ismed vaš pa samore s svojo škerbjo

perdjati le en komolz k svoji dolgoti? Ino sakaj fkerbite sa obleko? Pogledjte lilije na polji, kako rastejo: ne delajo ino ne prédejo; pa vam povem, de she Salomon u vfi svoji zhaſti ni bil tako oblezhen, kakor ena ismed njih. Zhe pa travo na polji, katera doneſ ſtoji, ino ſe jutre v pezh verſhe, Bog tako oblazhi, koljko bolj bo vaſ, vi maloverni! Ne fkerbite tedaj bojezhe, rekozh: Kaj bomo jedli, alj kaj bomo pili, alj s zhem ſe bomo oblazhili? ſakaj po vſem tem opraſhujejo neverniki: ſaj vé vaſh nebeſhki Ozhe, de potrebujeſe vſega tega. Jiſhite tedaj nar prej boſhje kraleſtvo ino njegovo pravizo, ino vſe to vam bo na-verſheno.

Petnajſto nedelo po binkošthih.

M o l i t u v.

Tvojo zerkuv, o Goſpod! naj vedno vſmilenje zhiſti ino vterduje: ino ker bres tebe ne more terdna oſtati, jo viſhaj vſelaj s svojo pomozhjo. Škos Goſpada *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do

Galazhanov 5, 25., ino 6, 1 — 10.

Bratje! ako v duhi ſhivimo, tudi v duhi hôdimo. Ne hodimo ſheljni prasne zhaſti, de bi eden dru-

giga drashili, eden drugimu nevošhliivi bili. Bratje! ako je kdo od kakiga greha prenaqlen, takiga vi, kateri ste duhovni, poduzhite v duhi krotkoſti; ino glej ſam na ſe, de ne boſh tudi ti ſkuſhan. Eden drugiga butaro noſite, ino tako bote dopolnili poſtavo Kriſtuſovo. Sakaj ako kdo ſam od ſebe mēni, de je kaj, ker nizh ni, ſam ſebe ſapeljuje. Vſak pa naj prevdari ſvoje laſtno delo, ino tako bo le ſam v ſebi zhaſt imel, ino ne v drugim; ſakaj vſak bo ſvojo laſtno butaro noſil. Tiſti pa, kateri v beſedi (boſhji) navuk prijemā, naj podeli od vſega dobriga temu, kateri ga vuzhī. Ne motite ſe! s Bogam ſe ni ſhaliti. Sakaj kar zhlovek ſeje, to bo tudi ſhel. Kdor tedaj ſeje v ſvojim meſi, bo tudi od meſa ſhel trohnenje; kdor pa ſeje v duhi, bo od duha ſhel vezhno ſhivljenje. Delajmo tedaj dobro, ino nikar ſe ne vtrudimo; ſakaj ob ſvojim zhaſi bomo ſheli, ako ſe ne vtrudimo. Sato, dokler zhaſ imamo, ſtōrimo dobro vſim, ſlaſti pa domazhim po veri.

✠ Evangelii ſv. Lukesha

7, 11—16.

Tiſti zhaſ je ſhel Jeſuſ v meſto, katero ſe imenuje Naim, ino s njim ſo ſhli njegovi vuzhenzi ino velika mnoshiza. Ko ſe je pa meſtnim vratam perbliſhal, glej, ſo neſli vun merlizha, ediniga ſina njegove matere, ino ta je bila vdova; ino s njo je bilo veliko ljudi is meſta. Ino kaſar jo je Goſpod vidil, ſe mu je v ſerze ſmilila, ino ji je rekel: Ne jokaj! Ino je perſtopil, ino ſe je

par doteknil (kateri ſo pa noſili, ſo obſtali). Ino je djal: Mladenzh, rezhem ti, vſtani! Ino merlizh je ſédel, ino je ſazhel govoriti. Ino ga je dal njegovi materi. Vſe je pa ſtrah obſhel, ino ſo hvalili Boga, rekózh: Velik prerok je vſtal med nami, ino Bog je objiſkal ſvoje ljudſtvo.

Šheftnajſto nedelo po binkoſhtih.

M o l i t u v.

Profimo te, o Goſpod! naj hodi tvoja gnada vſelaj pred nami ino ſa nami, ino naj ſtori, de bomo vſelaj ſa dobre dela fkerbni. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Efeshanov 3, 13 — 21.

Bratje! proſim vaſ, de ne obnemagajte ſa voljo mojih nadlog ſa vaſ, katere ſo vaſha zhaſt. Sa tega voljo perklanjam ſvoje kolena pred Ozhetam Goſpoda naſhiga Jeſuſa Kriſtuſa, od kateriga is-haja vſe ozhetovſtvo v nebeſih ino na ſemli, de vam da po bogaſtvi ſvoje ſvetloſti, de bote ſkos njegoviga Duha v mozhi poterjeni na notrajnim zhloveku, ino bo Kriſtuſ prebival ſkos vero u vaſhah ſerzih, ino bote v ljubezni vkoreninjeni ino vterjeni, de bote ſamogli ſ vſemi ſvetimi ſapopaſti, kakofhna je ſhirokoſt ino dolgoſt, viſokoſt ino globokoſt, tudi ſpoſnati ljubesen Kriſtuſovo, katera vſe ſpoſnanje

prefeſhe, de bote napolnjeni s vſo polnoſtjo boſhjo. Njemu pa, kateri ſamore vſe obilniſhi ſtoriti kakor mi proſimo alj ſaſtopimo po mozhi, katera v naſ déla, njemu bodi zhaſt v zerkvi ino v Kriſtuſu Jeſuſu ſkos vſe rodove, od vekomaj do vekomaj. Amen.

✠ Evangelij iv. Lukesha

14, 1—11.

Tiſti zhaſ, ko je ſhel Jeſuſ v hiſho nekiga vikſhiga farifejov v ſaboto kruh jéſt, ſo oni na njega gledali. Ino glej, en vodenizhen zhlovek je bil pred njim. Ino Jeſuſ je ſpregovoril, ino je djal vuzhenim poſtave ino farifejam: Ali ſe ſmé v ſaboto osdravljati? Oni ſo pa molzhali. Tedaj ga je prijel, osdravil ino od ſebe ſpuſtil. Ino jih je ogovoril, ino jim rekel: Komu iſmed vaſ bo oſel alj vol v kapnizo padel, ino ga ne bo iſlekel prezej ſabotni dan? Ino mu niſo mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povablenim priliko, ker je vidil, kako ſi perve ſedeshe iſbirajo, ino jim je djal: Kadar ſi povablen na goſtijo, ſe ne vſedi na pervo meſto, de, ko bi bil kje zhaſtitlivſhi kakor ti od njega povablen, ne pride tiſti, kateri je tebe ino njega povabil, ino ti ne rezhe: Vgeni ſe temu; ino bi ſe mogel ti takrat oframoten na ſadno meſto preſedati. Temuzh, kadar ſi povablen, pojdi, ino vſedi ſe na poſledno meſto, de, ko

pride, kateri te je povabil, ti porezhe: Prijatel, pomekni se gori! Takrat ti bo zhaft vprizho tistih, kateri so s tebo per misi. Sakaj vřak, kateri sam sebe povikřhuje, bo ponishan, ino kateri sam sebe ponishuje, bo povikřhan.

Šedemnajsto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Daj, profimo, o Gospod! svojimu ljudřtvu, vsega hudizhoviga sapelovanja se ogibati, ino tebe, samiga Boga, se s zhiřim duham dershati. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista řv. Pavla apostelna do Efeshanov 4, 1—6.

Bratje! prořim val jas jetnik v Gospodu, de řpodobno shivite po poklizu, h katerimu řte poklizani, s vřo ponishnořtjo ino krotkořtjo, s poterplenjam, de eden drugiga v řjubesni preneřete, de řkerbite, edinost duha ohraniti v řavesi miru, de bote eno telo ino en duh, kakor řte poklizani v eno vupanje řvojiga pokliza. En Gospod je, ena vera, en kerřt, en Bog ino Ozhe vřih, kateri je nad vřimi, ino po vřem, ino v naš vřih, kateri je hvalen od veřkomaj do veřkomaj. Amen.

✠ Evangelij sv. Matevsha

22, 34 — 46.

Tisti zhal so perstopili k Jesusu fariseji; ino eden ismed njih, vuzhenik postave, ga je vprashal, de bi ga skushal: Vuzhenik! katera je narvezhi sapoved v postavi? Jesus mu je rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga is zeliga svojiga serza, ino is zele svoje dushe, ino is zele svoje pameti. Ta je narvezhi ino prva sapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga blishniga kakor sam sebe. V teh dveh sapovedih je sapopadena vsa postava ino preroki. Ko so bili pa fariseji sbrani, jih je Jesus vprashal, rekozh: Kaj se vam sdi od Kristusa, zhigav sin je? Mu rezhejo: Davidov. Jim rezhe: Kako ga pa David v duhi imenuje Gospoda, rekozh: Gospod je rekel mojemu Gospodu: Vsedi se na mojo desnizo, dokler ne pološim tvojih sovrashnikov sa podnoshje tvojih nog? Ako ga tedaj David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? Ino nobeden mu ni mogel odgovoriti besede: tudi si ga ni vupal nobeden od tistiga dneva, she kaj vprashati.

Ofemnajsto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Naj visha, prosimo, o Gospod! nashe ferza tvoje vsegamogozhno vsmilenje, ker tebi bres tvoje pomozhi ne moremo dopasti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 1, 4 — 8.

Bratje! sahvalim svojiga Boga vselaj sa voljo val sa gnado boshjo, katera vam je dana v Kristusu Jesusu: de ste skos njega u vsem obogatli, u vsem nauki ino u vsem sposnanji: kakor je bilo prizhovanje Kristusovo poterjeno med vami, tako de vam ne manjka nobene gnade, káteri zhakate na rasedenje Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, kateri val bo tudi poterdoval noter do konza, tako de bote bres greha v dan prihoda Gospoda nashiga Jesufa Kristufa.

✠ **Evangelij sv. Matevsha**
9, 1 — 8.

Tisti zhaš je Jesus stopil v zholnizh, se je prepeljal, ino je prishel v svoje mesto. Ino glej, pernešli so mu mertvo-vudniga, leshezigha na posteli. Ino ker je Jesus vidil njih vero, je rekel mertvo-vudnimu: Savupaj, sin, odpušheni so ti tvoji grehi! Ino glej, eni ismed pismarjov so sami per sebi

djali: Ta preklinja Boga! Ino ko je Jesuf njih misli vidil, je rekel: Sakaj mislite hudo v svojih serzih? Kaj je loshej, rezhti: Odpušteni so ti tvoji grehi, ali rezhti: Vstani ino hodi? De bote pa vedli, de ima Sin zhlovekovi oblast, grehe odpušhati na semli, — tedaj je rekel mertvo-vudnimu: Vstani, vsemi svojo postel, ino jedi v svojo hišho! Ino je vstal, ino je shel v svojo hišho. Ko so pa mnoshize to vidile, so se sbale, ino zhastile Boga, kateri je tako oblast ljudem dal.

Devetnajsto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni ino vsmileni Bog! odverni od naš milofilivo vse, kar nam je fhkodljivo, de na dufhi ino telefi terdni, kar je po tvoji volji, s vefelim serzam spolnimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Efeshanov 4, 23 — 28.

Bratje! ponovite se v duhi svojiga vuma, ino oblezhite noviga zhloveka, kateri je po Bogu stvarjen v pravizi ino resnizhni svetosti. Sa tega voljo opuštite lash, govòrite resnizo vsakateri s svojim blishnim; sakaj mi smo med sebo vudje. Še jesite,

vunder nikarte ne greshtiti: sonze naj ne sajde u vashi jesi. Ne dajajte prostora hudizhu! Kdor je kradel, naj ne krade vezh, temuzh naj raji pridno déla s svojimi rokami, kar je dobro, de bo imel kaj podeliti potrebnimu.

✠ Evangelij sv. Matevsha

22, 1—14.

Tisti zhal je govoril Jesus velikim duhovnam ino farisejam v prilikah rekozh: Nebeshko kralstvo je podobno kralju, kateri je napravil shenitnino svojimu sinu. Ino je poslal svoje hlapze poklizat povablene na shenitnino, pa niso hotli priti. Sopot je poslal druge hlapze, rekozh: Povejte povablenim: Glejte, svoj obed sim perpravil, moji junzi ino pitana shivina je saklana, ino vse je perpravleno: pridite na shenitnino! Oni pa niso marali, ino so shli, eden na svojo pristavo, eden pa po svoji kupzhiji; drugi pa so sgrabili njegove hlapze, ter so jih saframovali ino pobili. Ko je pa kralj to slishal, se je rasferdil, je poslal svoje vojske, ino je konzhal tilte vbijavze, ino njih mesto poshgal. Po tem rezhe svojim hlapzam: Shenitnina je sizer perpravljena, tode povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedaj na raspótja, ino katere kolj najdete, povabite jih na shenitnino. Ino njegovi hlapzi so shli vun na zeste, ino so

jih nabrali, koljkor so jih najšli, hude ino dobre, ino shenitnina je bila napolnjena s svatmi. Prifhel je pa kralj pogledat svate, ino je vidil tam zhloveka, kateri ni bil svatovsko oblezhen, ino mu rezhe: Prijatel, kako si sem prifhel, ko nimash svatovskiga oblazhila? On je pa vmolknil. Tedaj je kralj rekel flushavnikom: Sveshite mu roke ino noge, ino vershite ga u vunajno temo; ondi bo jok ino shkripanje s sobmi. Sakaj veliko jih je poklizanih, alj malo isvoljenih.

Dvajseto nedelo po binkoštih.

M o l i t u v.

Prošimo, o Gospod! dodeli milostlivo svojim vernim odpušhanje ino mir: de bojo vseh grehov ozhišheni, tebi s savuplivim duham flushili. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Efeshanov 5, 15—21.

Bratje! glejte, kako bi varno hodil: ne kakor nespametni, ampak kakor pametni, ino odkuplajte zhaš; sakaj dnevi so hudi. Ne bodite toraj neumni, temuzh vuméjte, kaj je volja boshja. Ino nikar se ne vpijanite s vinam, v katerim je nezhistost, temuzh bodite napolnjeni s svetim Duham, ino govórite med sebo v psalmih ino duhovnih pesmih, pojte ino prepevajte Gospodu v svojih serzih: dajajte

vselaj hvalo sa vse Bogu ino Ozhetu v imeni Gosпода našiga Jesusa Kristusa. Bodite podversheni eden drugimu v strahu Kristusovim.

✠ Evangelii sv. Janesa

4, 46—53.

Tisti zhaš je bil neki kraljizh, kateriga sin je bolen leshal v Kafarnaumu. Ko je ta slišhal, de je prišhel Jesus is Judeje v Galilejo, je šhel k njemu, ino ga je profil, de naj pride doli, ino naj osdravi njegoviga sina; sazhel je namrezh vmirati. Jesus mu je tedaj djal: Ako ne vidite snaminj ino zhudeshov, ne vérjete! Kraljizh mu rezhe: Gospod! pojdi doli, preden moj sin vmerje! Jesus mu rezhe: Jidi, tvoj sin shivi! Ino zhlovek je verval besedi, katero mu je Jesus rekel, ino je šhel. Ko je pa bil she na poti tje doli, so mu hlapzi naproti prišhli, ino so mu osnanili ino povedali, de njegov sin shivi. Tedaj jih je vprašhal po vuri, ob kateri se mu je sboljšhalo. Ino so mu rekli: Vzheraj ob sedmi vuri ga je mersliza pustila. Ozhe je tedaj sposnal, de je bilo tisto vuro, v kateri mu je Jesus rekel: Tvoj sin shivi. Ino je verval on, ino vsa njegova hišha.

En ino dvajseto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Varji, prosimo, o Gospod! s vednim usmilenjam svojo drushino, de bo, s tvojo brambo od vsih sopernosti ohranjena, ino v dobrih delih tvojimu imenu svešto flushila. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Efeshanov 6, 10 — 17.

Bratje! vterdite se v Gospodi ino v mogozhnosti njegove mozhi. OblezHITE oroshje boshje, de bote samogli obstati pred salesovanjam hudizhovim; sakaj ni se nam vojfkovati (samuzh) soper meso ino kri, ampak soper poglavarstva ino oblasti, soper gospodovavze tega temniga sveta, soper duhove hudobije v podnebj. Sa tega voljo vsemite oroshje boshje, de se bote samogli braniti ob hudim dnevi, ino u vsih rezheh popolni obstati. Štojte tedaj, opasani okolj ledja s reznizo, ino oblezheni s oklepam pravize, ino obúti na nogah sa osnanovanje evangelja miru; pred vsem pa vsemite v roko shkit vére, s katerim samorete vse ognjene pshize hudobe pogasiti, ino vsemite zhelado svelizhanja ino mezh Duha, kar je beseda boshja.

✠ **Evangelj sv. Matevsha**

18, 23 — 35.

Tisti zhaš je Jesuf svojim vuzhenzam to priliko povedal: Nebeshko kralestvo je

podobno kralju, kateri je hotel s svojimi hlapzi rajtingo dershati. Ko je pa sazhel rajtati, je bil pred njega postavljen eden, kateri mu je bil dolshen defet tavshent talentov. Ker pa ni imel s zhem plazhati, je vkasal njegov gospod prodati njega, ino njegovo sheno, ino njegove otroke ino vse, kar je imel, ino poplazhati. Hlapez pa je padel na kolena, ino ga je profil rekozh: Poterpi s meno, ino vse ti bom povernil! Ino gospod se je vsmilil tistiga hlapza, ga spustil, ino mu je dolg odpustil. Kadar je pa tisti hlapez nasaj shel, je najshel eniga svojih sraven-hlapzov, kateri mu je bil dolshen sto denarjov; ino ga je sgrabil, ino davil rekozh: Plazhaj, kar si dolshen! Tedaj je njegov sraven-hlapez pred njega padel, ino ga je profil, rekozh: Imej s meno poterplenje, ino vse ti bom povernil. On pa ni hotel, temuzh je shel, ino ga je vergel v jezho, dokler ne bo dolga splazhal. Ko so pa vidili njegovi sraven-hlapzi, kar se je sgodilo, so bili silno shalofni, ino so shli, ino so povedali svojimu gospodu vse, kar se je bilo sgodilo. Tedaj ga je njegov gospod poklizal, ino mu rezhe: Hudobni hlapez! ves dolg sim ti odpustil, ker si me profil, ali bi se ne bilo toraj tudi tebi spodobilo, usmiliti se svojiga sraven-hlapza, kakor sim se

tudi jas tebe ušmilil? Ino njegov gospod se je ras-ferdil, ino ga je sdal trinogam, dokler ne bo poplazhal vſega dolga. Tako bo tudi moj nebeſhki Ozhe vam ſtoril, ako ne odpuſtite vſakateri ſvojimu bratu is ſvojih ſerz.

Dve ino dvajseto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

① Bog, ti naſhe perbeſhalifhe ino mozh! poſluſhaj pobošne proſhnje ſvoje zérkve, ker ſi ti ſam edini ſazhetnik pobošnoſti; ino dodeli, de, kar ſavuplivo proſimo, gotovo dofeſhemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Filipanov 1, 6 — 11.

Bratje! ſaneſemo ſe na Gospoda Jeſufa, de, kateri je ſazhél u vaſ dobro delo, ga bo tudi dokonzhal do dneva Kriſtufa Jeſufa; kakor ſe mi prav sdí, to od vaſ vſih miſliti, ſato, ko vaſ imam v ſerzi tudi v ſvojim ſheleſji ino ſagovarjanji ino poterdenji evangelja, vaſ vſe, kakor deléshnike ſvojiga veſelja. Sakaj Bog mi je prizha, kako de vaſ vſe ljubim v ſerzi Jeſufa Kriſtufa. Ino ſato molim, de bi vaſha ljubesen bolj ino bolj raſla v ſnanji ino u vſi vumnoſti, de prevdarite, kaj je bolje, tako, de bote zhíſti ino bres krivize v dan Kriſtuſov, napolnjeni s ſadam pravize ſkos Jeſufa Kriſtufa k zhaſti ino hvali boſhji.

✠ **Evangelij sv. Matevsha**

22, 15—21.

Tisti zhal so fariseji shli, ino so svèt imeli, kako bi Jesusa v besedi vjeli. Ino poshlejò k njemu svoje vuzhenze s Herodijani vréd, ino rezhejo: Vuzhenik! vemo, de si refnizhen, ino pot boshjo v refnizi vuzhish, ino se ne ménish sa nikogar, ker ne gledash na stan ljudi: povej nám tedaj, kako se ti sdi, ali je prav, zesarju dazijo dajati, ali ne? Jesus pa, ker je sposnal njih hudobijo, je rekel: Kaj me skuishate, hinavzi? Pokashite mi dazni denar! Ino so mu podali denar. Ino Jesus jim rezhe: Zhigava je ta podoba ino napís? Mu rezhejo: Zesarjova. Na to jim rezhe: Dajte tedaj zesarju, kar je zesarjoviga, ino Bogu, kar je boshjiga.

Tri ino dvajseto nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Odpusti, prosimo, o Gospod! sadolshenje svojim ljudstvam, de bomo sves svojih grehov, katere smo si po svoji slabosti navlekli, fkos tvojo dobroto refheni. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Filipanov 3, 17—21., ino 4, 1—3.

Bratje! bodite moji nasledovavzi, ino glejte na tiste, kateri tako hodijo, kakor imate sgled nad nami. Sakaj njih veliko jih hodi, kakor fim vam she vezhkrat pravil (sdaj pa v solsih povém), kakor sovrashniki krisha Kristusoviga; katerih konez je pogublenje, katerih Bog je trebuh, kateri se hvallijo svoje lastne framotnosti, kateri so v posemeljsko samishleni. Nashe prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Svelizharja zhakamo, Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, kateri bo spremenil telo nashe nishkosti, de bo enako telesu njegove svetlosti, po môzhi, skos katero si samore tudi vse podvrezhti. Sa tega voljo, moji preljudi ino perferzhnishi bratje, moje veselje ino moja krona! tako stojte v Gospodu, preljudesnivi! Prosim Evodijo ino Sintiho, de naj bojo ene misli v Gospodi. Prosim tudi tebe, svešti brat ino tovarsh! pomagaj jima, ker so se s meno trudile v osnanovanji evangelja s Klemenam ino drugimi mojimi pomagavzi, katerih imena so v bukvah shivlenja.

✠ Evangelij sv. Matevsha 9, 18—26.

Tisti zhas, ko je Jesus mnoshizam govoril, je neki vikshi perstopil, ga je molil, ino je djal: Gospod! moja hzhi je ravno sdaj vmerla; ali pridi, ino polôshi roko na njo, ino bo oshivéla. Ino Jesus je vstal, ino je s njim shel ino njegovi vuzhenzi. Ino glej, shena, katera je na kervotoku

terpela dvanajst lét, je perſtopila od sadej, ino ſe je doteknila roba njegoviga oblazhila; ſakaj rekla je ſama per ſebi: Ako ſe doteknem le njegoviga oblazhila, bom osdravela. Jeſuf pa ſe je obernil, ino ko jo je vidil, je djal: Savupaj, hzhi, tvoja vera te je osdravila! Ino shena je bila sdrava od tiſte vure. Ino kadar je Jeſuf v hiſho vikſhiga priſhel, ino je vidil piſkazhe ino ſhumezho mnoshizo, je rekel: Odstopite; ſakaj dekliza ni mertva, ampak ſpí. Ino ſo ſe mu poſmehovali. Ko je bila pa mnoshiza iſgnana, je ſhel v hiſho, ino jo je prijel sa roko. Ino dekliza je vſtala. Ino ta ſlovès je ſhel po vſi tiſti deſheli.

Ako je po binkofhtih vezh nedel kakor ſhtiri ino dvajſet, ſe po 23. nedeli jemlejo nedele, katere ſo tiſto leto po rasglaſenji Goſpodovim oſtale.

Pofledno nedelo po binkofhtih.

M o l i t u v.

Sbudi, profimo, o Goſpod! voljo ſvojih vernih, de bojo fkerbneji jiſkali, ſad tvojiga boſhjiga odreſhenja dofezhti, ino od tvoje dobrote zhedalje vezhi pomózh ſadobijo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Kolofhanov 1, 9—14.

Bratje! mi ne henjamo sa vas moliti ino profiti, de bi vi bili napolnjeni s sposnanjam boshje volje u vſi modroſti ino duhovni rasumnosti; de bi ſpodobno hodili, Bogu u vſih rezbeh dopadlivi, rodovitni u vſakim dobrim deli, raſtejozhi v ſposnanju boshjim, u vſi mozhi vterjeni po njegovi zhaſtitlivi mogozhnosti, u vſem poterpljeni ino persanaſhanji s veſeljam, ino de bi hvalili Boga Ozhéta, kateri naſ je vredne ſtoril, vdeleſhiti ſe erbfhine ſvétih v luzhi, kateri naſ je otél od oblaſti teme, ino preſtaval v kraljeſtvo ſvojiga preljubiga ſina, v katerim imamo odreſhenje ſkos njegovo kri, odpuſhanje grehov.

✠ Evangelij sv. Matevsha 24, 15—35.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: Kadar bote vidili gnufobo raſdjanja, katera je bila prerokovana od Daniela preroka, ſtati na ſvetim meſti: — kdor to bere, naj dobro ſaſtopi! — tedaj naj, kateri ſo v Judeji, beſhijo na gore; ino kdor je na ſtrehi, ne hôdi doli jemati kaj is ſvoje hiſhe; ino kdor je na polji, ne hôdi naſaj jemati ſvoje ſuknje. Gorjé pa noſezhim ino dojézhim tiſte dni! Molite pa, de ſe vaſh bég ne ſgodí po ſimi ali v ſaboto. Sakaj takrat bo velika bridkoſt, kakorſhne ni bilo od ſazhetka ſveta do ſdaj, ino jo tudi ne bo. Ino ko bi ne bili tiſti

dnevi perkrajšhani, bi ne bil otét nobeden zhlovek. Tode sa voljo isvoljenih bojo perkrajšhani tisti dnevi. Ako vam takrat kdo porezhe: Glejte, tukaj je Kristuf, ali tam! ne verjamite. Sakaj vštali bojo krivi Kristufi ino krivi preroki, ino bojo delali velike snamnja ino zhudeshe, tako de bi bili sapeljani tudi isvoljeni, ako bi bilo mogozhe. Glejte, préd fim vam povedal! Ako vam tedaj porezhejo: Glejte, v pufhavi je! ne hodite vunkaj; glejte, v hrami je, ne verjamite. Sakaj kakor blisk pride od sonzhniga is-hoda, ino se posvétí do sahoda, tako bo tudi prihod Šina zhlovekoviga. Kjer kolj je mertvo truplo, tam se sbérajó tudi orli. Kmalo pa po bridkosti tistih dnev bo sonze otemnélo ino méfenz ne bo dal svoje svetlobe, ino sve-sde bojo padale is neba, ino mozhi nebesfhe se bojo gibale. Ino takrat se bo perkasalo snamnje Šina zhlovekoviga na nebi, ino tedaj bojo jézhali vfi rodovi na semli, ino bojo vidili Šina zhlovekoviga priti v oblakih neba s veliko mozhjo ino velizhafvam. Ino bo poslal svoje angele s trobento ino s velikim glafam, ino bojo sbrali njegove isvoljene od zhveterih vetrov, od konza neba do kraja njegoviga. Od figoviga drevesa pa se vúzhite priliko. Kadar je njegova veja she mushevna, ino berš poganja,

vêste, de je léto bliso. Tako tudi vi, kadar bote vse to vidili, védite, de je bliso pred durmi. Resnizhno vam povem, de ta rod ne bo prejšhel, dokler se vse to ne sgodi. Nebo ino semla bota prejšhla, moje besede pa ne bojo prejšhle.

ŠVETI EVANGELJI

s molitvami ino branjam

v prasnike ino godove

Marije Devize ino Švetnikov.

V god fv. Andreja apostelna.

M o l i t u v.

Tvoje svetloſt, o Goſpod! ponishno profimo, de kakor je svet apoſtel Andrej tvoje zerkve vuzhenik ino vodnik bil, tako tudi naj per tebi naſh vedni priproſhnik bode. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is liſta fv. Pavla apoſtelna do
Rimlanov 10, 10—18.

Bratje! s ſerzam ſe verje k pravizhnosti, s vuſtni pa ſe ſpoſnanje ſtori k svelizhanju. Sakaj piſmo pravi: Nobeden, kateri v njega verje, ne bo oſramôten. Sakaj med Judam ino Gerkam ni raslozhka; ker je le eden ino ravno tiſti Goſpod vſih, bogat ſa vſe, kateri ga v pomozh klizhejo. Sakaj vſak, kateri ime Goſpoda v pomozh klizhe, bo svelizhan. Kako bojo pa tegá v pomozh klizali, v kateriga

ne vérjejo? Alj, kako bojo v tega vérvati, od kateriga niso nizh flifhali? Ino kako bojo flifhali bres osnanovavza? Ino kako bojo osnanoi, ako niso poslani? kakor je písono: Kako lepe so noge tistih, kateri mir osnanujejo, kateri osnanujejo to, kar je dobro! Tode vsi se ne podvershejo osnanovanju. Isaija namrezh pravi: Gospod! kdo je vérvati, kar je od nas flifhati? Tako pride tedaj véra is poslušanja, poslušanje pa is osnanovanja besede Kristusove. Ino sdaj vprasham: Ali niso kalj flifhali? Pa saj gré po zeli semli njih glas, ino do konza sveta njih besede.

✠ Evangelij fv. Matevsha

4, 18—22.

Tisti zhas, ko je Jesus sa Galilejskim morjam hodil, je vidil dva brata, Shimona, kateri je imenovan Peter, ino Andreja njegoviga brata, ko sta mresho v morje spuhala; bila sta namrezh ribzha. Ino jima rezhe: Pojdita sa meno, ino vaj bom storil ribzha ljudi. Ino sdajzi sta mreshe popustila, ino sta shla sa njim. Ino ko je od ondi dalje shel, je sagledal dva druga brata, Jakoba Zebedejoviga ino Janesa njegoviga brata v zhovni s nju ozhetam Zebedejam, ko so popravljali mreshe, ino ju je poklicjal. Onádva sta pa sdajzi mreshe ino ozheta popustila, ino sta shla sa njim.

V god fv. Franzifhka Kfaverja

fposnovarza.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si Indijanfke narode fkos nauke ino zhudeshe fvetiga Franzifhka svoji zerkvi perdrushiti hotel: dodeli milofljivo, de, ker njegovo preveliko saflushenje zhaftimo, tudi sgled njegovih zhednost posnemamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Andreja apostelna na strani 183.

✠ Evangelij fv. Marka

16, 15—18.

Tisti zhaš je rekel Jeshuf svojim vuzhenzam: Pojdite po vsem fveti, ino osnanujte evangeli vsem ftvarem. Kdor bo vérvál ino bo kerfhen, bo svelizhan; kdor pa ne bo vérvál, bo pogublen. Sa timi pa, kateri bojo vérváli, pojdejo te snamnja: V mojim imeni bojo hudizhe isganjali, nove jesike govorili, kazhe prijemali; ino ako bojo kaj ftrupniga pili, jim ne bo fhkodovalo; na bolnike bojo roke polagali, ino bojo sdravi.

V god fv. Barbare

devize ino marternize.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si med drugimi zhudeshi svoje mogozhnosti tudi flabimu spolu premaganje v martrah dal: dodéli milofljivo, de, ker svete I. devize ino marternize tvoje god zhaftimo, po njenih sgledih k tebi pridimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 51, 1 — 8. 12.

Zhaftila te bom, Gospod ino kralj! ino te hvalila, Boga svojiga svelizharja. Zhaftila bom tvoje ime, ker si bil moj pomozhnik ino varih, ino si otél moje telo pogublenja, od saderg krivizhniga jesika ino od lashnjivih vuft, ino si mi vprizho mojih sopernikov bil pomozhnik. Refhil si me po obilnim vsmilenji svojiga imena od rjovezhnih sverín, katere so perpravlene bile me poshreti; is rok tiftih, kateri so mi stregli po shivlenji, ino is veliko britkost, katere so me obdajale; is file plamena, kateri me je obdal, de v sredi ognja nisim sgoréla; is globozhine peklenfskiga bresna, od ognufeniga jesika, od lashniviga govorjenja, od hudobniga kralja ino od krivizhniga jesika. Hvalila bo do smerti moja dusha Gospoda, ker jim pomagash is nadlog, kateri v tebe savupajo, ino jih refhish is rok narodov, Gospod nash Bog!

✠ Evangelii fv. Matevsha

25, 1 — 13.

Tisti zhas je Jesus svojim vuzhenzam to priliko govoril: Nebeshko kralestvo je podobno deset devizam, katere so vsele svoje svetila, ino so shle sheninu ino nevesti naproti. Pet ismed njih je bilo nespametnih, pet pa pametnih. Petere nespametne so vsele svetila, olja pa niso vsele s sebo: pametne pa so vsele s svetili tudi olja v svojih posodvih. Ker se je pa shenin mudil, so vse podremale ino saspale. O polnozhi pa je vpitje vstalo: Glejte, shenin pride; pojdite mu naproti. Tedaj so vstale vse tiste devize, ino so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam od svojiga olja; sakaj nashe svetila vgasnujejo. Pametne pa so odgovorile, rekozh: De ga kjé ne smanjka nam ino vam, pojdite raji k prodajavzam, ino si ga kupite. Kadar so pa shle kupovat, je prishel shenin; ino katere so bile perpravlene, so shle noter s njim na shenitnino, ino vrata so se saperle. Poslednizh pa pridejo tudi une devize, rekozh: Gospod, gospod, odpri nam! On pa je odgovoril ino djal: Resnizhno, vam povém, ne posnam vas. Zhujte tedaj, kér ne véste ne dneva ne vure.

V god fv. Miklavsha

sposnovarza ino fhkofa.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si svetiga Miklavsha fhkofa s premnogimi zhudeshi povelizhal: dodeli, profimo, de bomo fkos njegovo saflushenje ino proflnje od peklenfkiga ognja oteti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista fv. Pavla apostelna do
Hebrejov 13, 7 — 17.

Bratje! spomnite se svojih naprejpostavljenih, kateri so vam boshjo besedo osnanoi; glejte konez njih shivljenja, ino ravnajte se po njih veri. Jesul Kristul je ravno tisti vzheraj, ino donel ino vekomaj. Ne dajte se s mnogoterimi ptujimi navuki sapeljati; sakaj narboljsi je, serze s gnado vterditi, ne s jedmi, katere niso pomagale tistim, kateri so v njih shiveli. Imamo altar, od kateriga ne smejo jesti, kateri shotoru flushijo. Sakaj katerih shivali kri sa gréh veliki duhoven v svetishe nese, tistih trupla se seshgejo svunaj shotorisha. Sato je tudi Jesul, de bi s svojo kervjo ljudstvo posvetil, svunaj vrat terpel. Pojdimo tedaj k njemu is shotorisha, ino nôfimo njegovo saframovanje; saj nimamo tukaj obstojezbiga mesta, ampak jishemo prihodniga. Škos njega tedaj darujmo vselaj Bogu darítuv hvale, to je sad vuft, katere njegovo jime zhaslijo. Dobro storiti pa ino vbogim podeliti nikar ne posabite; sakaj takshni darovi dopadejo Bogu. Bodite pokorni svojim naprejpostavljenim, ino bodite jim podloshni; sakaj oni zhujejo kakor taki, kateri bojo sa vashe dushe odgovor dajali.

✠ Evangelij fv. Matevsha

25, 14—23.

Tisti zhaš je Jezus svojim vuzhenzam to priliko govoril: Neki zhlovek, kateri je na deshele shel, je poklizal svoje hlapze, ino jim je srozhil svoje blago. Ino je dal enimu pet talentov, enimu dva, enimu pa eniga, vsakimu po njegovi smoshnosti, ino je sdajzi odrinil. Shel je pa, kateri je bil pet talentov prejel, ino je kupzhoval s njimi, ino je perdobil pet drugih. Ravno tako je tudi, kateri je bil dva prejel, perdobil dva druga. Kateri je bil pa le eniga prejel, je shel, ino je sakôpal v semlo ino fkril denarje svojiga Gospoda. Zhres veliko zhafa pa pride gospod tistih hlapzov, ino ima rajtengo s njimi. Ino je perstopil, kateri je bil pet talentov prejel, ino je pernêsel pêt drugih talentov, rekozh: Gospod! pet talentov si mi isrozhil; glej pet drugih sim s njimi perdobil. Njegov gospod mu je djal: Prav, dober ino svešti hlapez! ker si bil v malim svešt, te bom zhres veliko postavil; pojdi u veselje svojiga gospoda. Perstopil je pa tudi, kateri je dva talenta prejel, ino je rekel: Gospod! dva talenta si mi isrozhil; glej dva druga sim perdobil. Njegov gospod mu je djal: Prav, dober ino svešti

hlapez! ker si bil v malim sveft, te bom
zhres veliko postavil; pojdi u veselje svo-
jiga Gospoda.

V prasn timer zhiftiga fpozhetja *prezhifte Devize matere Marije.*

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, o Gospod! svojim flushavnikom dar
nebefhke milofli; de, katerim je fвете Devize porod
sazhetek svelizhanja bil, jim vesel god njeniga zhi-
ftiga fpozhetja raft miru podeli. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Prigovorjov Salomona kralja 8, 22 — 36.

Gospod me je v lasti imel v sazhetki svojih po-
tov, preden je kaj ftoril od sazhetka. Od vekomaj
fim postavljena ino od nekedaj, preden je bila semla
ftorjena. She ni bilo bresnov, ino jas fim bila she
fpozhetaja; ftudenzi she nifo isvirali; gôre she nifo
bile s svojo filno tesho vftavlene: preden fo bili
grizhi, fim bila jas rojena. She ni bil semlje fto-
ril, ne potokov, ne tezhajov semlje. Kadar je na-
rejal nebefa, fim per njem bila; kadar je po fta-
novitni postavi sagradil bresne; kadar je oblake
sgoraj perpenjal, ino ftudenze tehtal; kadar je po-
stavlal morju njegove meje, ino postavo dajal vo-
dam, de naj ne ftopijo zhres svoje mejnike; kadar
je vterdoval dno semlje: fim per njem bila, ino
vfe s njim ravnala, ino fim se veselila vsaki dan,

ino vedno pred njim jigrala. Šim jigrala na sveti, ino moje veselje je biti s zhloveshkimi otrózi. Sdaj tedaj, otrozi! poslušajte me: blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte navuk, ino bodite modri, ino ga nikar ne sametujte. Blagor zhloveku, kateri me poslušha, ino kateri zhuje per mojih vratih vsaki dan, ino stréshe per podvojih mojih dur. Kdor mene najde, bo najshel shivljenje, ino bo prejel svelizhanje od Gospoda.

✠ Evangelii fv. Matevsha

1, 1—16.

Bukve rodu Jesufa Kristusa, sina Davidoviga, sina Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka, Isak pa je rodil Jakoba, Jakob pa je rodil Judesha ino njegove brate. Judesh pa je rodil Faresa ino Zarama s Tamaro, Fares pa je rodil Esrona, Esron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba, Aminadab pa je rodil Nafona, Nafon pa je rodil Šálmona. Šalmon pa je rodil Boza s Ráhabo, Boz pa je rodil Obeda s Ruto, Obed pa je rodil Jefeta. Jefe pa je rodil Davida kralja, David kralj pa je rodil Šalomóna s njo, ki je bila Urijova. Šalomon pa je rodil Róboama, Roboam pa je rodil Abija, Abija pa je rodil Afata. Afa pa je rodil Josafata, Josafat pa je rodil Jorama, Joram pa je rodil Ozíja. Ozíja pa je rodil Joátama, Joatam pa je rodil

Ahaza, Ahaz pa je rodil Ezekíja. Ezekíja pa je rodil Manafeta, Manase pa je rodil Amona, Amon pa je rodil Josíja. Josíja pa je rodil Jehoníja ino njegove brate ob Babilonfkim preselovanji. Ino po Babilonfkim preselovanji je Jehoníja rodil Šalátíela, Šalatiel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abiuda, Abiud pa je rodil Eliakima, Eliakim pa je rodil Azorja. Azor pa je rodil Šádoka, Šadok pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja, Eleazar pa je rodil Matana, Matan pa je rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Joshefa, moshá Marije, od katere je rojen Jesuf, kateri je imenovan Krístuf.

V god sv. Luzije *devize marternize.*

M o l i t u v.

V flíshi naf, Bog nafh Svelizhar! de kakor nam je god svete I. devize ino marternize k rasveselenju, tako nam naj bo njena perferzhna poboshnost k poduzhenju. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lísta sv. Pavla apostelna do

Korinzhanov 10, 17., ino 11, 1—2.

Bratje! kdor se hvali, se naj hvali v Gospodi. Sakaj, ne, kdor se sam hvali, je skufhen, ampak

tisti, kateriga Bog hvali. O, de bi vi prenešli le nekaj moje nespameti! Pa poterpite s meno! Sakaj vnét fim sa val s boshjim ognjam, ker fim val sa-rozhil enimu moshu, de bi val dal ko zhisto devizo Kristusu.

✠ Evangelii fv. Matevsha

13, 44—52.

Tisti zhaš je Jesus svojim vuzhenzam to priliko govoril: Nebeshko kralestvo je podobno sakladu skritimu v njivi, kateriga je zhlovek, ki ga je najshel, skril, ino od veselja nad njim gré, ino prodá vse, kar ima, ino kupi tisto njivo. Tudi je nebeshko kralestvo podobno kupzu, kateri jishé dobrih bisarjov; kateri, ko je en drag bisar najshel, gré, ino prodá vse, kar ima, ino ga kupi. Tudi je podobno nebeshko kralestvo mreshi, katera se vershe v morje, ino vsakiga rodu rib sajme. Kadar je napolnjena, jo isvlezhejo, se na brég vsedejo, ino odbérajó dobre v posodve, slabe pa odvershejo. Tako bo ob konzu sveta. Pojdejo angeli, ino bojo odlozhili hudobne isfréde pravizhnih, ino jih bojo vergli v pezh ognja: tam bo jokanje ino shkripanje s sobmi. Ali ste sastopili vse to? Mu rezhejo: Šmo. On pa je rekel: Sato je vsak pismar, kateri je od nebeshkiga kralestva dobro

podvuzhen, podoben hišnemu gospodarju, kateri nosi is svojiga sklada novo ino staro.

V god sv. Tomasha apostelna.

M o l i t u v.

Daj nam, prosimo, o Gospod! god tvojiga svetiga apostelna Tomasha s svetim veseljam obhajati, de se nam po njegovih priproflnjah vselaj pomaga, ino de njegovo vero s spodobno poboshnostjo posnemamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Efeshanov 2, 19 — 22.

Bratje! sdaj niste vezh gōsti ino ptujzi, ampak ste selani Svetnikov ino domazhi boshji, vloženi na podsidge apostelnov ino prerokov, ino poglavitni vogel je sam Kristuf Jesus, na kateriga je vse sidovje sostavleno, ino raste, de bo sveti tempel v Gospodu, v kateriga ste tudi vi vsidani, de bote prebivalishe boshje v Duhu.

✠ Evangelij sv. Janesa 20, 24 — 29.

Tisti zhaš, Tomasha, dvanajsterih eniga, kateri je imenovan dvojzhizh, ni bilo per njih, kadar je Jesus prishel. Drugi vuzhenzi so mu tedaj povedali: Gospoda smo vidili!

On jim je pa rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah snaminj sheblov, ino ne denem svojiga persta v rane sheblov, ino ne poloshim svoje roke v njegovo stran, ne bom verval. Ino zhes osem dni so bili njegovi vuzhenzi sopet notri, ino Tomash s njimi. Jesuf pride, ako so bile ravno duri saklenjene, ino je stal v freidi, ino je rekel: Mir vam bodi! Na to rezhe Tomashu: Vloshi svoj perst semkaj, ino poglej moje roke; ino podaj semkaj svojo roko, ino poloshi jo v mojo stran, ino ne bodi nevérn ampak vérn. Tomash je odgovoril, ino mu je djal: Moj Gospod ino moj Bog! Jesuf mu rezhe: Ker si me vidil, Tomash! si vérval: blagor jim, kateri niso vidili, ino so vérali!

V god sv. Antona apata.

M o l i t u v.

Naj naf, prošimo, o Gospod! priproshnja svetiga I. apata perporozha: de kar si po svojim saflushenji dofezhi ne vupamo, s njegovo pomozhjo dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 45, 1 — 6.

Je bil ljub Bogu ino ljudém: njegov spomín je v zhafti. Bog ga je v zhafti svetnikom vpodobil, ino

ga je mogozhniga storil v strah sovrashnikam, ino je na njegovo besedo od strashnih shtrafeng jenjal. Zhaftitliviga ga je storil pred oblizhjam kraljov, mu je dal povelje sa svoje ljudstvo, ino mu je pokasal svojo zhaft. Savoljo njegove svestobe ino krotkoſti ga je svetiga storil, ino ga je isvoljil ismed vsega zhloveshtva. Sakaj vſliſhal je njega ino njegov glaſ, ino ga je peljal v oblak; ino mu je dal sam ſapovedi ino poſtavo shivlenja ino modroſti.

Evangeli kakor v god sv. Šilveſtra papesha na ſtr. 35.

V god sv. Fabjana i. Bashtjana marternikov.

M o l i t u v.

Poglej naſho ſlaboſt, vſegamogozhni Bog! ino ker naſ butara naſhlih hudih del teſhi, naj nam tvojih ſvetih marternikov Fabjana ino Bashtjana zhaſtita priproſhnja pomaga. Škos Goſpoda *i. t. d.*

**Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do
Hebrejov 11, 33 — 39.**

Bratje! ſvetniki ſo s vero premagali kraleſtva, delali pravizo, doſegli obljuje, ſamaſhili levam ſhréla, vgaſili filo ognja, vbéſhali ojſtroſti mezha, ſe osdravili od bolesni, môzhni bili v boji, ino ſo u voſſki ſovraſhnike pregnali. Shene ſo dobile ſvoje mertve od ſmertí obudene. Eni pa ſo bili raspéti, ino niſo hotli reſhenja, de bi najſhli boljſhi vſtajenje. Eni ſo ſaſramovanje ino tepenje terpeli, ſraven tega tudi ſheleſje ino jézhe: bili ſo kamnjani,

preshagani, skufhani, s mezham vmorjeni; so hodili v koshubih, v kosjih koshah, vboshni, stiskani, satirani, katerih svét ni bil vréden; potikali so se po pufhavah, po gorah, po herlogih ino podsemeljških jamah. Ino vsi ti so skos prizhovanje vere pravizhni najdeni v Kristusu Jesusu Gospodi nashim.

✠ Evangelii fv. Lukesha

6, 17—23.

Tisti zhaf je shel Jesus is gore, ino je stal na ravnim polji, ino truma njegovih vuzhenzov ino velika mnoshiza ljudi is vse Judeje, ino is Jerusalema ino od primorja, od Tira ino Sidona, kateri so ga bili prišli poslušhat, ino de bi osdraveli od svojih bolesni. Ino katere so nadlegovali nezhišči duhovi, so bili osdravleni. Ino vsa mnoshiza se ga je jiskala dotekniti, ker je mozh is njega shla, ino je vse osdravila. Ino on je vsdignil ozhi v svoje vuzhenze ino je rekel: Blagor vam vbogim; sakaj vashe je Boshje kralestvo! Blagor vam, ki ste sdaj lazhni; sakaj nasiteni bote! Blagor vam, ki sdaj jozhete; sakaj smejali se bote. Blagor vam bo, ko vas bojo ljudje sovrašili, vas lozhili ino saframovali, ino sametovali vashe ime kakor hudo, savoljo Šina zhlovekoviga! Veselite se tisti dan, ino radujte; sakaj glejte, vashe plazhilo je veliko v nebesih!

V god fv. Neshe devize marternize.

M o l i t u v.

Vsegamogozhni vezhni Bog! kateri flabo isvoljish, de kar si je mozhniga, oframotish: dodeli milostlivo, de ki svete Neshe devize ino marternize god zhaštimo, njeno perporozhovanje per tebi obzhutimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino Evangel kakor v god fv. Barbare d. m. na fir. 186.

V godff. Vinzenzja i. Anaftasja marternikov.

M o l i t u v.

Nafhe ponishne proshuje, vflifhi, o Gospod! de ker se sa voljo svoje krivize greslhniko sposnamo, fkos priproshnjo tvojih svetih marternikov, Vinzenzja ino Anaftasja otéti bomo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv modrošti 3, 1—8.

Dufhe pravizhnih so v roki boshji, ino terplenje smerti jih ne bo sadelo. Ozhém nespametnih se je sdélo, de vmerjejo, ino njih lozhenje, so mislili, de je nadloga, ino njih odhod od naf, pogublenje: pa oni so v miru. Ino zhe so pred ljudmi martre terpeli, je njih vupanje polno nevmerlivošti. Malo hudiga so prestali, pa veliko dobriga bojo dosegli;

sakaj Bog jih je ſkufil, ino jih je najſhel ſebe vredne. Kakor slato v pezhi jih je ſkufil, ino kakor ſhgaven dar jih je prejel, ino ob ſvojim zhaſi ſe bo na nje gledalo. Pravizhni ſe bojo ſvetili, ino ko iſkre po ſterniſhi bojo tekali. Šodili bojo narode, ino goſpodovali zheſ ljudſtva, ino Goſpod bo njih kralj vekomaj.

✝ Evangelij fv. Lukesha

21, 9—19.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: Kadar bote ſliſhali od vojk ino puntov, ſe nikar ne preſtraſhite: to ſe mora poprej ſgoditi, pa konez ſhe ni prezej. Po tem, je rekel, bo vſtal narod ſoper narod, ino kraleſtvo ſoper kraleſtvo. Ino veliki potreſi bojo po deſhelah, ino kuge, ino lakota, ſtrahovi iſ neba ino velike ſnamenja. Pred vſem tem pa bojo ſtegnili po vaſ ſvoje roke, ino vaſ bojo preganjali ino ſdajali v ſ-hodnize ino jézhe ino vlazhili pred kralje ino oblaſtnike ſavoljo mojiga imena. To pa ſe vam bo godilo v prizhovanje. Vſemite ſi tedaj v ſerza, de ne bote premiſhlovali, kako bi odgozarjali. Sakaj jaſ vam bom dal vuſta ino modroſt, kateri ſe ne bojo ſamogli vſtavljati ino naſprot govoriti vſi vaſhi ſoperniki. Iſdajani pa bote od ſtariſhov ino bratov, ſhlahte ino prijatlov, ino morili jih bojo iſmed vaſ: ino bote ſovra-

sheni od vseh savoljo mojiga imena; pa laf is glave vam ne bo prejšhel. V svoji poterpeshlivosti bote ohranili svoje dushe.

V god spreobrnjenja sv. Pavla apostelna.

M o l i t u v.

Ⓐ Bog! kateri si ves svet po pridgah svetiga Pavla apostelna vuzhil: daj nam, prosimo, de ker doneš njegovo spreobrnjenje zhasimo, po nasledovanji njegovih sgledov k tebi pridemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 9, 1 — 21.

Tiste dni je Savl, kateri je she bil poln shuganja u vuzhenze Gospodove, ino shejin njih kervi, shel k velikimu duhovnu, ino si je sprofil od njega pisma v Damashk do shodniz; de, ako bi najshel katere moshé alj shene tega vuka, bi jih svesane perpeljal v Jerusalem. Ino ko je bil na poti, ino se je sgodilo, de se je blishal Damashku, ga je nanaglima obfvetila luzh is neba. Ino je padel na semljo, ino slishal glas, kateri mu je rekel: Šavl, Šavl! sakaj me preganjash? On pa je rekel: Kdo si ti, Gospod? Ino on rezhe: Jas sim Jesus, kateriga ti preganjash; teshko ti bo, proti ostnu berzati. Ino je trepetal ino stermel ter djal: Gospod! kaj hozhesh, de naj storim? Ino Gospod mu rezhe: Vstani, ino pojdi v mesto, ino tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Moshje pa, kateri so bili s njim na poti, so ostermeli ino stali, ker so fizer

glas slisali, pa nikogar vidili. Šavl je pa vstal od semlje, ino s odpertimi ozhmi ni nizh vidil. Tedaj so ga sa roke peljali, ino perpeljali v Damafhk. Ino je bil tri dni, de ni vidil: ino ni jedel ne pil. Bil je pa neki vuzhenz v Damafhku s imenam Ananija. Ino Gospod mu je rekel v perkasni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospod! tukaj fim! Ino Gospod mu rezhe: Vstani, ino pojdi v ulizo, katera se imenuje ravna, ino vprafhaj v Judatovi hihi po nekim moshu s imenam Šavl is Tarsa; sakaj glej, móli. (Ino [Šavl] je vidil v perkasni mosha, s imenam Ananija, priti, ino na se roke poloshiti, de bi spregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospod! slishal fim od veliko ljudi, koliko hudiga je storil ta mosh tvojim Svetim v Jerusalemi, ino tudi tukaj ima oblast od velikih duhovnov, svesati vse, kateri klizhejo v tvoje ime. Gospod pa mu je rekel: Pojdi; sakaj on mi je isvoljena posoduv, de nese moje ime pred nevernike ino kralje ino Israelske otroke. Sakaj jas mu bom pokasal, koljko mora sa voljo mojiga imena terpeti. Ino Ananija je shel ino je stopil v hiho, roke na njega poloshil ino rekel: Šavl, brat! Gospod Jesuf, kateri se ti je perkasal na potu, po katerim si prishel, me je poslal, de spregledash, ino si napolnjen s svetim Duham. Ino sdajzi je padlo od njegovih ozhí kakor lufkine, ino je spregledal. Tedaj je vstal, ino je bil kershen. Ino je vsel jedi, ino se je pokrepzhal. Bil je pa nekatere dni per vuzhenzih, ki so bili v Damafhku, ino je kmalo osnanoval od Jesufa, de je Sin boshji. Savseli pa so se vfi, kateri so ga slisali, ino so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je v Jerusalemi preganjal tiste, kateri so klizali v to ime, ino je sato sem prishel, de bi jih svesane peljal k velikim duhovnam? Šavl pa je zhedalej

mozhnejfhi perhajal, ino je savrazhoval Jude, kateri so prebivali v Damafhku, ker je terdil, de je ta Kristuf.

✠ Evangelij fv. Matevsha

19, 27 — 29.

Tisti zhaš je rekel Šimon Peter Jesufu: Glej, mi smo vse sapuštili, ino smo fhli sa tebo; kaj bomo tedaj sa to imeli? Jesuf pa jim je rekel: Refnizhno vam povém, de ob prerojenji, kadar bo Šin zhlovekovi sedel na defnizi fvojiga velizhaftva, bote tudi vi, kateri ste fhli sa meno, sedeli na dvanajftih fedeshih, ino fodili dvanajst Israelfkih rodov. Ino vsak, kateri sapuſti hiſho, alj brate, alj ſestre, alj ozheta, alj mater, alj sheno, alj otroke, alj njive ſavoljo mojiga imena, bo ſtokrat toliko ſa to prejél, ino vezhno ſhivlenje doſegel.

V god fv. Franzifhka Salesja *fposnovavza ino fhkofa.*

M o l i t u v.

O Bog! kateri ſi ſa voljo ſvelizhanja duſh ſvetiga Franzifhka, fposnovavza fvojiga ino fhkofa hotel vſim vſe ſtoriti: dodeli miloſtſlivo, de ſladkoſti tvoje ljubefni napolnjeni po naukih njegoviga opominvanja, ino fkos perpomozh njegoviga ſafluſhenja vezhno veſelje doſeſhemo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih, is 44. ino 45. poſtave.

Glej, veliki maſhnik, kateri je v ſvojih dnéh Bogu dopadel, ino je bil pravizhen najden, ino ſkos ka-teriga ſe je ob zhaſi ſerda ſprava ſgodila. Ni mu bil najden enák, kateri bi bil poſtavo Narvikſhiga ſpolnoval. Sa to ga je Bog s perſego povſdignil med ſvojim ljudſtvam. Shegen vſih narodov mu je dal, ino ſvojo ſaveso poterdil nad njegovo glavo. Objiſkal ga je s ſvojimi dobrotami, ohranil mu je ſvoje vſmilenje; ino najſhel je gnado pred Goſpodovimi ozhmí. Povelizhal ga je pred kralji, ino mu je dal venez zhaſti. Štoril je s njim vezbno ſaveso, ino mu dal veliko duhovſtvo, ino ga je oblagodaril s zhaſtjo, de opravlja duhovſko ſluſhbo, ino de ima hvalo v njegovim imeni, ino mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelii kakor v god ſv. Miklavſha na ſtr. 188.

V prasník ozhifhovanja pre- zhiſte Devize Marije.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni vezhni Bog! tvoje velizhaſtvo po-niſhno proſimo, de, kakor je tvoj edinorojeni Šin, s naſhim meſam obdan, denaſhni dan bil v tempelni pred te poſtavlen: tako ſtóri, de homo mi s ozhifhenim ſerzam pred te poſtavleni. Škos ravno tega Goſpoda
i. t. d.

Branje is Malahija preroka 3, 1 — 4.

To pravi Gospod Bog: Glej, jas poshlem svojiga angela, de bo perpravljaj pot pred meno. Ino sdajzi bo prishel v svoj tempel gospodovavez, kateriga vi jifhete, ino angel savese, kateriga vi shelite. Glej, on pride! rezhe Gospod vojsknihi trum; ino kdo bo sapopadel dan njegoviga prihoda? alj kdo bo prenéfel njegov pogléd? Sakaj on je kakor rastopezh ogenj ino kakor seljshe valavzov; ino bo sedel, kakor kateri topí ino zhišti frebro, ino bo ozhiftil otroké Levjove, ino jih prezédil kakor slato ino frebro, ino bojo darovali Gospodu darove v pravizi. Tedaj bo dopadel Gospodu dar Juda ino Jerusalema kakor v poprejšnih dnéh ino kakor v nekajnih letih, pravi Gospod vssegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Lukesha

2, 22 — 32.

Tisti zhas, ko so bili dopolnjeni dnevi ozhifhovanja Marije po Mojsefovi postavi, so pernesli Jesufa v Jerusalem, de bi ga postavili pred Gospoda, — kakor je pisano v postavi Gospodovi: Vsako pervorojeno moshkiga spola bodi Gospodu posvezhen; — ino de bi dar opravili, kakor je sapovedano v postavi Gospodovi, dvoje gerliz alj dva mlada goloba. Ino glej, bil je zhlovek v Jerusalemi, katerimu je bilo ime Simeon, ino ta zhlovek je bil pravizhen ino bogabojezh, ino je zhakal na ovefelenje Israela, ino sveti Duh je bil v njem.

Ino rasodeto mu je bilo od svetiga Duha, de ne bo vidil smerti, preden ne vidi Gospodoviga Kristusa. Ino je prishel po Duhu v tempel. Ino ko so pernesli otroka Jesusa njegovi starshi, de bi storili sa njega po shegi postave, ga je tudi on vsel na svoje narozhje, ino je hvalil Boga, ino rekel: Sdaj spustish svojiga hlapza, Gospod! po svoji besedi v miru, ker so moje ozhi vidile tvoje svelizhanje, kateriga si perpravil pred oblizhjam vsih narodov, kakor luzh sa ras-svetlenje nevernikov, ino sa zhasht svojiga ljudstva Israela.

V god fv. Blasha *marternika fhkofa.*

M o l i t u v.

① Bog! kateri nas s obletnim godvanjam fv. I. marternika svojiga, ino fhkofa oveselish: dodeli milostlivo, de ker njegov god zhashtimo, se tudi njegoviga varstva veselimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista fv. Pavla apostelna do
Korinzhanov 1, 3—7.

Бratje! Hvalen bodi Bog ino Ozhe nashiga Gospoda Jesusa Kristusa, Ozhe vsmilenja ino Bog vsega oveselenja, kateri nas tolashi u vsaki nashhi nadlogi, de samoremo tudi mi tolashiti tiste, kateri so v mno-

goteri stiski s podvuzhenjam, s katerim smo tudi mi od Boga podvuzheni. Sakaj kakor je obilno terplenje Kristufovo v nas, tako je tudi skos Kristusa obilno nashe tolashenje. Pa, bodimo si stiskani, k vashimu podvuzhenju ino svelizhanju; alj bodimo si tolasheni k vashimu tolashenju; alj bodimo si opominovani, je k vashimu opominovanju ino svelizhanju, katero stori, de terpite poterpeshlivo ravno tiste nadloge, katere tudi mi terpimo: tako, de je nashe savupanje sa voljo val terdno, ker vemo, de kakor ste tovarshi v terplenji, tako bote tudè v tolashenji v Kristufi Jesufi Gospodi nashim.

✠ Evangelij fv. Matevsha

16, 24—27.

Tisti zhaš je rekel Jesuf svojim vuzhenzam: Ako hozhe kdo sa meno priti, naj sataji sam sebe, naj vsame svoj krish, ino naj hodi sa meno. Sakaj kdor hozhe svoje shivlenje ohraniti, ga bo sgubil; kdor pa sgubi svoje shivlenje sa voljo mene, ga bo najshel. Kaj namrezh pomaga zhloveku, zhe ves svet perdobì, svojo dusho pa pogubi? Alj kakshno samenshino bo zhlovek dal sa svojo dusho? Sakaj Sin zhlovekovi bo prishel v zhaši svojiga Ozheta, ino takrat bo povernil vsakoterimu po njegovih delih.

V god fv. Agate

devize marternize.

Molituv *kakor v god fv. Barbare d.m. na fir. 186.*

Branje is 1. lista fv. Pavla apostelna do Korinzhanov 1, 26—31.

Bratje! gledajte na svoje poklizanje: Ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogozhnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametniga pred svetam, je isvolil Bog, de bi oframotil modre; ino kar je slabiga pred svetam, je isvolil Bog, de bi oframotil, kar je mogozhniga; ino kar je porédniga ino sanizhliviga pred svetam, je isvolil Bog, ino to, kar nizh ni, de bi rasdjal, kar je kaj, de bi se nobeden zhlovek pred njim ne hvalil. Škos njega pa ste vi v Kristusu Jesusu, kateri nam je dan od Boga v modrost, pravizhnost, posvezhenje ino odreshenje, de, kakor je pisano, kdor se hvali, se naj v Gospodi hvali.

✠ Evangelij fv. Matevsha

19, 3—12.

Tisti zhaš so perstopili k Jesusu fariseji, de bi ga skušhali, ino so djali: Ali je perpušheno moshu lozhiti se od svoje shene sa vsake rezhi voljo? On je pa odgovoril, ino jim djali: Ali niste brali, de, kateri je od sazhetka stvaril zhloveka, je stvaril mosha ino sheno, ino je rekel: Sa tega voljo bo zhlovek ozheta ino mater popuščil, ino se

bo svoje shene dershal, ino bota dva v enim mefi? Tako ništa vezh dva, ampak eno meso. Kar je tedaj Bog sdrushil, naj zhlovek ne lozhi. Mu rezhejo: Sakaj je pa Mojsef sapovedal lozhitni list dati, ino lozhiti se od nje? Jim rezhe: Mojsef vam je sa voljo terdobe vashiga serza perpuštil lozhiti se od svojih shen, od sazhetka pa ni bilo tako. Povém vam pa, de kdor kolj se od svoje shene lozhi rasen sa voljo loternije, ino drugo vsame, presheštuje, ino kdor lozheno vsame, presheštuje. Mu rezhejo njegovi vuzhenzi: Zhe je tako rezh mosha s njegovo sheno, ni dobro sheniti se. On pa jim je rekel: Vsi ne sapopadejo te besede, ampak le tišti, katerim je dano. Sakaj so škopenzi, kateri so tako rojeni; ino so škopenzi, kateri so od ljudi škopleni; ino so škopenzi, kateri so sami sebi škopili sa voljo nebeshkiga kraleštva. Kdor samore sapopasti, naj sapopade.

V god fv. Doroteje

devize marternize.

M o l i t u v.

Naj nam, prosimo, o Gospod! sveta deviza ino marterniza I. odpushtanje sadobé, ki je tebi po saflushenje

zhístoſti ino po prizhovanji tvoje mozhi vedno prijetna bila. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 51, 13—17.

Gospod moj Bog! povsdignil si na semlji moje prebivaliſhe, ko ſim profila ſa reſhenje od ſmertí. Klizala ſim h Gospodu, Ozhetu mojiga Gospoda, de bi me ne ſapuſtil v dan moje nadloge, v zhaſi, kadar me prevsetni preganjajo, bres pomozhi. Hvalila bom tvoje ime bres prenehanja, ino ga zhaſtila ſ ſahvalo, ker je vſliſhana moja molituv. Reſhil ſi me od pogube ino me otél ob hudim zhaſi. Sa tega voljo te bom zhaſtila, ino ti hvalo dajala, Gospod naſh Bog!

Evangelí kakor v god fv. Luzije d. m. na ſtr. 192.

V god fv. Apolonije

devize marternize.

Vſe kakor v god fv. Barbare d. m. na ſtr. 186.

V god fv. Valentina

marternika.

Molituv.

Dodeli, proſimo, vſegamogozhni Bog! de ker ſvetiga Valentina marternika tvojiga god zhaſtimo, od vſih prihodnih ſlegov ſkos njegovo proſhnjo oteti bomo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv modrosti 10, 10 — 14.

Pravizhniga je vodil Gospod po ravnih potih, ino mu je pokasal kralestvo boshje, ino mu je dal vuzhenost svetnikov: zhasitliviga storil ga je v njegovih delih, ino je posbegnal njegove trude. Per svijazhi njegovih sopernikov mu je na strani stal, ino ga je perpeljal k zhasiti. Vbranal ga je pred sovrashniki, ino pred sapelivzami ga je obvarval; v hud bôj ga je postavil, de bi premagal ino svedil, de je modrost mozhnejši kakor vse rezhi. Ona pravizhniga, ko je prodan bil, ni sapustila, ampak ga je is rok gresnikov reshila ino je shla s njim v jezho, ino ko je v veséh bil, ni od njega odstopila, dokler mu ni pernesla kraleve palize ino oblasti soper tiste, kateri so ga stiskali. Ino jih je lashnike pokasala, kateri so ga omadeshovali, ino dal mu je vezhno svetlost Gospod nash Bog.

Evangelij sv. Matevsha

10, 34 — 42.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Nikar ne mislite, de sim prishel, de bi mir na semlo pernesel: nisim prishel, de bi mir pernesel, ampak mèzh. Sakaj prishel sim rasdvojiti zhloveka soper njegoviga ozheta, ino hzhér soper njeno mater, ino sineho soper njeno tasno: ino zhloveka sovrashniki bojo njegovi domazhi. Kdor ljubi ozheta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; ino kdor ljubi sina ali hzhér bolj

ko mene, ni mene vréden. Ino kdor ne vsame svojiga krisha, ino ne hodi sa meno, ni mene vreden. Kdor svoje shivljenje najde, ga bo sgubil; ino kdor svoje shivljenje sa voljo mene sgubi, ga bo najshel. Kdor val sprejme, mene sprejme; ino kdor sprejme mene, sprejme tistiga, kateri je mene poslal. Kdor sprejme preroka v imeni preroka, bo prejél plazhilo preroka; ino kdor sprejme pravizhniga v imeni pravizhniga, bo plazhilo pravizhniga prejél. Ino kdor kolj da piti enimu ismed tih narmanjšhih le kosarez mersle vode v imeni vuzhenza, refnizhno, vam povém, ne bo sgubil svojiga plazhila.

V god stola sv. Petra.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si svetimu Petru apostelnu svojimu dal kluzhe nebesfhkiga kralestva, ino si mu oblast sa-vesati ino rasvesati isrozhil: dodeli, de bomo s pomozhjo njegove priproshnje od ves svojih grehov re-fheni. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Petra apostelna 1, 1 — 7.

Peter, apostel Jesusa Kristusa isvolenim ptujzam, ras-fhkroplenim v Ponti, Galazii, Kapadozii, Asii

ino Bitinii, po previdnosti Boga Ozheta v posve-
zhenje Duha, v pokorshino ino pokropljenje s ker-
vijo Jesusa Kristusa: Gnada ino mir vam bodi zhe-
dalje bolj! Hvalen bodi Bog ino Ozhe nashiga Go-
spoda Jesusa Kristusa, kateri nas je po svojim ve-
likim vsmilenji prerodil k shivimu vupanju skos
vstajenje Jesusa Kristusa od mertvih: k nestrohlivi,
neognuseni ino nesvenlivi erbshini, katera vam je
perhranjena v nebesih, vam, kateri ste skos boshjo
mozh po véri ohranjeni sa svelizhanje, katero je
perpravleno, de bo rasodeto posledni zhas, kjer se
bote veselili, zhe morate sdaj nekaj zhasa shalovati
v mnogoterih skushnjáh, de bo skushnja vashe vére
veliko drajsi ko slato, katero se v ognji skusha,
snajdena k hvali, slavi ino zhasi ob rasodetji Je-
susa Kristusa Gospoda nashiga.

Evangelii kakor v prasník ff. app. Petra ino
Paula.

V god fv. Marjete Kortonske, *spokornize.*

M o l i t u v.

❶ Bog! kateri si svojo flushavnizo Marjeto is pota
pogublenja na pot svelizhanja milostlivo perpeljal: do-
deli nam po ravno tej milosti, de, katere se nismo
framovali poprej v grehih nasledovati, jo sdaj v po-
korjenji s veseljam posnemamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is viſoke peſmi Šalomonove 3, 2 — 5. ino 8, 6 — 7.

Vſtala bom, ino obhodila meſto: po tergih ino vulizah ga bom jiſkala, kateriga ljubi moja duſha. Šim ga jiſkala, ino ga niſim najſhla. Najſhli ſo me zhuvaji, kateri varjejo meſto. Ali ſte ga vidili, kateriga ljubi moja duſha? Ko ſim bila odſhla malo od njih, ſim ga najſhla, kateriga ljubi moja duſha; oklenila ſim ſe ga, ino ga ne ſpuſtim, dokler ga ne perpeljam v hiſho ſvoje matere, ino v hram ſvoje porodnize. Sarotim vaſ, hzhere Jeruſalemske! per ſernah ino jelenih na polji, de mi ne sbudite ino ne predrámite nevéſte, dokler ne bo ſama hotla. Polôſhi me kakor pezhah na ſvoje ſerze, kakor pezhahnik na ſvojo roko, ſakaj môzhna ko ſmert je ljubesen, hude ko pekel ſo ſerza ſhelje, njih ſharki ſo ko ſharki ognja ino plaména. Veliko vòd ne ſamore vgafiti ljubezni, ino potoki jo ne podérejo. Ako bi zhlovek dal vſe premoſhenje ſvoje hiſhe ſa ljubesen, bi ſe mu kakor nizh sdélo.

Evangeli *kakor v god fv. Luzije d. m. na ſtr. 192.*

V god fv. Matija

apostelna.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri ſi ſvetiga Matija tovarſhtvu ſvojih apoſelnov perdruſhil: dodeli, proſimo, de po njegovi priproſhnji tvoje perferzhno vſmilenje do naſ vſelaj obzhutimo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 1, 15 — 26.

Tiste dni je Peter v sredi bratov vstal, ino je rekel (bilo je pa okoli sto ino dvajset ljudi skupej): Moshjé, bratje! mora se dopolniti pismo, kateriga je prerokoval sveti Duh skus Davidove vušta od Judesha, kateri je bil vojvoda tistih, ki so Jesufa vjéli, kateri je bil nam pershtét, ino je prejél del te slushbe. Ino ta je perdobil njivo is krivizhniga plazhila, ino se je obéfil, ino se po sredi raspozhl, ino vef njegov drob se je ras-sul. To se je ras-snanilo med vřimi, ki v Jerusalemi prebivajo, tako de je tista njiva po njih jesiku Hakeldama, to je, njiva kerví, imenovana. Sakaj pisano je v bukvah psalmov: Njih prebivalishe naj bo puřto, ino nih-zher naj v njem ne prebiva, ino njegovo řhkofisřto naj prejme kdo drugi. Mora tedaj ismed tih moshov, kateri so bili s nami sbrani vef zhas, v katerim je Gospod Jesus med nami prebival ino hodil, od kerřta Joanesoviga noter do dneva, ko je bil od nař gori vsét, ismed tih mora eden biti s nami prizha njegoviga vřtajenja. Ino so postavili dva, Joshesa, kateri je bil imenovan Barsaba s perimkam Pravizhni, ino Matija. Ino so molili, rekozh: Ti, Gospod! kateri posnařh vřih řerza, pokashi, kateriga teh dvéh ři isvolil, de prejme meřto te slushbe ino apostolřiva, od kateriga je odpadel Judesh, de je řhel v svoje meřto. Ino so lořali sa nje, ino sadelo je Matija, ino je bil pershtet ednajřterim apostelnam.

✠ Evangeli fv. Matevsha

11, 25 — 30.

Tisti zhas je Jesus odgovoril ino rekel: Hvalim te, Ozhe, Gospod nebéf ino sem-

lje! de si to fkril pred modrimi ino saštop-nimi, ino si rasodel majhinim. Prav, Ozhe! ker je tako bilo dopadljivo pred tebo. Vse je meni isrozheno od mojiga Ozheta: ino nihzher ne posna Šina, ko Ozhe; ino tudi Ozheta nihzher ne posna, ko Šin, ino komur hozhe Šin rasodeti. Pridite k meni vfi, kateri se trudite ino ste obtesheni, ino jas vas bom poshivil. Vsemito moj jarm na se, ino vuzhite se od mene; sakaj jas sim krotek ino is serza ponishen, ino bote pokoj najshli svojim dusham. Sakaj moj jarm je fladek, ino moja butara je lehka.

V god fv. Jungerti

zefarize devize.

M o l i t u v.

V flifhi naf, o Bog, Svelizhar nafh! de kakor nam je god svete I. devize tvoje k rasveselenju, tako nam naj bo njena perferzhna poboshnost k podvuzhenju. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista fv. Pavla apostelna do Korinzhanov 7, 25 — 34.

Bratje, sa devize nimam nobene sapovedi od Gospoda; svèt pa dam, ker sim milost dosegel od Go-

spoda svest biti. Pravim tedaj, de je to dobro sa voljo sdajne nadloge, ker je zhloveku dobro, tako biti. Ši svesan s sheno, ne jishí rasvese; fi pa prošt od shene, ne jishí shene. Ako se pa oshe-nish, ne greshish, ino ako se diviza omoshi, ne greshí: tode nadloge mesa bojo imeli taki. Jas vam pa persanefem. To pa rezhem, bratje! Zhaf je kratek, tedaj naj bojo tudi tisti, kateri shene imajo, kakor de bi jih ne iméli; ino kateri se jo-zhejo, kako de bi ne jokali; ino kateri se veselíjo, kakor de bi se ne veselili, ino kateri kupujejo, kakor de bi ne iméli; ino kateri vshivajo ta svét, kakor de bi ga ne vshivali: sakaj podoba tega sveta prejde. Shelim pa, de bi bili vi bres skerbi. Kdor je bres shene, skerbi sa to, kar je Gospodoviga, kako bi Bogu dopadel. Kdor je pa oshenjen, skerbi sa to, kar je svetoviga, kako bi sheni vstregel, ino je rasdelen. Ino shena neomoshena ino deviza misli, kar je Gospodoviga, de bi bila sveta na te-lefi ino duhi v Kristufu Jesufu Gospodi nashim.

Evangelí kakor v god fv. Barbare d. m na str. 186.

V god ff. Zirila ino Metodja

*sposnovarzov ino shksofov, Šlarjan-
skih apostelnov.*

M o l i t u v.

Vfegamogozhni vezhni Bog! kateri si naf fkos sveta fhkofa ino tvoja sposnovavza Zirila ino Metodja k edinosti kerfhanfke vére milostlivo poklizal: dodeli,

profimo, de ki se sdaj njih zhaſti vefelimo, ſkos njih ſafluſhenje tudi vezhno zhaſt dofezhi ſafluſhimo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is liſta ſv. Pavla apoſtelna do Hebrejov 7, 23 — 27.

Bratje! maſhnikov je bilo po poſtavi vezh poſtavlenih, ſato ker jim je ſmert branila oſtati: Jeſuf pa, ker oſtane vekomaj, ima vezhno maſhtvo; ſatorej tudi vſelaj ſamore reſhiti tiſte, kateri ſe ſkos njega Bogu perbliſhujejo, ker vedno ſhiví, de ſa naſ profi. Sakaj ſpodobilo ſe je, de takſhniga vikſhiga duhovna imamo, kateri je ſvet, nedolſhen, neomadeſhan, odlozhen od greſhnikov ino viſhji kakor nebefa: katerimu ni potreba vſak dan, kakor maſhnikam, poprej ſa ſvoje grehe darovati, potem ſa grehe ljudſtva; ſakaj to je ſtoril enkrat, ker je ſam ſebe daroval, Jeſuf Kriſtuſ naſh Goſpod.

✠ Evangelii ſv. Matevſha 24, 42 — 47.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: Zhujte, ker ne veſte, katero vuro bo vaſh Goſpod priſhel. To pa véдите, de, ko bi hiſhni goſpodar vedil, katero vuro bi tat priſhel, bi gotovo zhul, ino bi ne puſtil ſlomiti v ſvojo hiſho. Sato bodite tudi vi perpravleni; ſakaj ob vuri, ki jo ne véſte, bo Šin zhlovekov priſhel. Kdo je neki ſvéſt ino moder hlapez, kateriga je poſtaval Goſpod zheſ ſvojo druſhino, de

bi jim jéd dajal ob pravim zhasi? Blagor tistimu hlapzu, kateriga njegov gospod, kadar pride, najde tako delati. Resnizhno, vam povém, de ga bo zhes vse svoje premoshenje postavil.

V god ff. fhtirdefet Marternikov.

M o l i t u v.

Dodeli, prošimo, vsegamogozhni Bog! de, ki zhasitlive Marternike v njih prizhovanji serzhne sposnamo, jih tudi v njih priproshnji per tebi dobrotlive obzhutimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino Evangeli kakor v god ff. Fabjana ino Bashtjana mm. na str. 196.

V god fv. Gregorja *papesha, zerkveniga vuzhenika.*

M o l i t u v.

O Bog! kateri si dushti svojiga flushavnika Gregorja plazhilo vezhniga shivlenja dodelil: daj milostlivo, de, ker naš butara našhah pregreh teshi, se nam fkos njegove priproshnje per tebi polajsha. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Šilvestra sp. shk. na
str. 35.

✝ Evangelij fv. Matevsha

5, 13 — 19.

Tisti zhal je rekel **Jesuf** svojim vuzhen-
zam: Vi ste sol semle; ako pa sol svojo
mozh sgubi, s zhem se bo solilo? Ni sa
druziga vezh, kakor de se vun vershe,
ino od ljudi poteptá. Vi ste luzh sveta.
Mesto ne more skrito biti, katero na gori
stoji. Tudi se luzh ne pershgè, de bi se
pod mérník postavila, ampak na svezhnik,
de sveti všim, kateri so v híshi. Tako naj
svéti vašha luzh pred ljudmi, de vašhe dobre
dela vidijo, ino zhaštijo vašhiga Ozheta, ka-
teri je v nebesih. Nikar ne mislite, de sim
prishel povégrat postavo ali preroke: ne
povegrat, ampak dopolnit sim jih prishel.
Sakaj resnizhno vam povém, dokler ne
prejde nebo ino semlja, ne bo le ena pí-
menka ali ena pika prejšhla od postave,
prejden, de se vse sgotí. Kdor tedaj le
eno téh sapoved, zhe tudi narmanjšhih pre-
lomi, ino ljudi tako vuzhí, bo narmanjšhi
imenovan v nebeskim kraljestvi; kdor jih
pa ispolni ino vuzhí, bo velik imenovan
v nebeskim kraljestvi.

V god fv. Jederti

devize.

Vse kakor v god fv. Jungerti z. d. na str. 215.

V prasn timer fv. Joshefa

rednika Jesufa Kristufa ino shenina prezhiste Devize Matere Marije.

M o l i t u v.

Naj nam, profimo, o Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete Matere pomaga, de kar nafha flaboft ne more dosezhi, nam fkos njegove profhnje dodeleno bode. Kateri shivífh ino kralujesh *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Antona apata na str. 195.

✠ Evangel i fv. Matevsha

1, 18—21.

Kadar je Marija, Jesufova Mati, bila Joshefu sarozhena, se je najfhlo, preden fla vkup prifhla, de je spozhela od svetiga Duha. Joshef pa, njén mosh, ker je bil pravizhen, ino jo ni hotel rasglasiti, jo je mislil fkrivaj sapustiti. Kadar je pa to mislil, glej, se mu je angel Gospoda v

spanji perkasal, ino je djal: Joshef, sin Davidov! ne boj se (k sebi) vseti Marijo, svojo sheno; sakaj, kar je v njej rojeno, je od svetiga Duha. Rodila pa bo Šina, ino ime Jesuf mu daj; sakaj on bo odredhil svoje ljudstvo od njegovih grehov.

V god fv. Benedikta

apata.

Molituv ino **Branje** kakor v god fv. Antona
ap. na str. 195.

Evangelij kakor v god spreobernjenja fv.
Pavla apost. na str. 200.

V god fv. Gabriela

arhangela.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri si ismed drugih angelov sa osnanenje fkrivnosti tvojiga vzhlovezhenja arhangela Gabriela isvolil: dodeli milostlivo, de ki njegov god na semlji obhajamo, njegovo perporozhenje v nebefih obzhutimo. Kater shivish *i. t. d.*

Branje is Daniela preroka 9, 21 — 26.

Tiste dni, glej, je mosh Gabriel, kateriga sim vi-

dil v perkasni v sazhetki, hitro perletel, ino se me je doteknil ob zhasi vezherne daritve. Ino me je vuzhil, ino mi govoril rekozh: Daniel! sdaj fim prishel, de te podvuzhim, ino de sastopish. V sazhetki tvojih proshenj je is-shla povelja; jas fim pa prishel, jo tebi rasodét, ker si mosh velikiga poshelenja. Poslushaj tedaj svestó govorjenje, ino sastopi perkasen. Na sedemdeset (létnih) tednov se je perkrajshalo nad tvojim ljudstvom ino nad tvojim svetim mestam, de jenja hudobija, konez vsame greh, se sbrishe kriviza, se perblisha vezhna praviza, se dopolni rasodenje ino prerokovanje, ino bo pomasilen Narsvetejshi. Vedi tedaj ino dobro sastopi: Od is-hoda povelje, de se naj Jerusalem sopet sída noter do Vojvoda Kristusa bo sedem tednov ino dva ino shestdeset tednov, ino sopet bojo sesidane zešte ino sidovi v stiski zhasov. Ino po dva ino shestdeset tednih bo Kristus vmorjen; ino ne bo njegovo ljudstvo, katero ga bo satajilo. Ino mesto ino svetishe bo rasdjalo ljudstvo s svojim pridejozhim vojvodom; ino njegov konez bo ras-sip, ino po dokonzhani vojski bo namenjena pushava.

Evangeli kakor v prasník osnanenja prezhiste
Devize Matere Marije na *str.* 223.

V prasník Osnanenja prezhiste Devize Matere Marije.

M o l i t u v.

○ Bog! kateri si hotel, de je od telefá Devize Marije tvoja Beseda po angelovim osnanenji mešo na se vsela:

dodeli svojim proshnikom, de ker jo v refnizi Mater Boshjo vérjemo, se nam fkos njeno proshnjo per tebi pomaga. Škos ravno tega Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is Isaia preroka 7, 10 — 15.

Tiste dni je Gospod govoril Ahazu rekozh: Sprofi si snamnje od Gospoda svojiga Boga, alj od sdo-lej is globozhine, alj od sgorej is visozhine. Ino Ahaz je rekel: Ne bom profil, ino ne bom sku-shal Gospoda. Tedaj je rekel (Isaia): Tako pos-lushajte tedaj vi od hishe Davidove: Alj vam je premalo, nadléshni biti ljudem, de ste nadlesshni tudi mojimu Bogu? Sa tega voljo vam bo dal Go-spod sam snamnje: glejte, deviza bo spozhela ino rodíla fina, ino imenovalo se bo njegovo ime Ema-nuel. Šrovo maslo ino méd bo jédel, de bo vedil ovrêzhi hudo, ino isvoliti dobro.

✠ Evangelij sv. Lukesha 1, 26—38.

Tisti zhas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galilejsko, katerimu je ime Nazaret k devizi, sarozheni moshu, kate-rimu je bilo ime Joshef, is hishe Davidove, ino devizi je bilo ime Marija. Ino angel je prishel k njej, ino je rekel: Zhesghena si, gnade polna, Gospod je s tebo, she-gnana si med shenami! Ko je pa to slishala, se je prestrashila nad njegovim govorjen-jam, ino je mislila, kakshno posdravljenje bi to bilo. Ino angel ji je djal: Ne boj

se Marija! sakaj gnado si najfhla per Bogu. Glej, spozhela bosh v svojim telef, ino rodila Šina, ino ime Jesuf mu daj. Ta bo velik, ino bo Šin Narvikfhiga imenovan, ino dal mu bo Gospod Bog sedesh Davida njegoviga ozheta, ino bo kraloval v hifhi Jakobovi vekomaj, ino njegoviga kralestva ne bo konza. Marija pa je rekla angelu: Kako se bo to sgodilo, ker mosha ne posnam? Ino angel je odgovoril, ino ji je djal: Sveti Duh bo prifhel v te, ino mozh Narvikfhiga te bo obsenzhila; ino sa tega voljo bo Sveto, katero bo rojeno is tebe, Šin boshji imenovano. Ino glej, Elisabet, tvoja teta, je tudi spozhela fina v svoji starofli, ino ta mesez ji je fhefhi, ki je imenovana nerodovitna; faj per Bogu ni nemogozha nobena rezh. Marija pa je rekla: Glej, dekla fim Gospodova; sgodi se mi po tvoji besedi.

V god fv. Rupreta

šposnovarza fhkosa.

M o l i t u v.

Bodi milofliv, prolimo, o Gospod! nam svojim flushavnikam fkos zhaftito saflushenje svetiga Rupreta

fposnovavza tvojiga, ino fhkosa: de bomo fkos nje-
govo dobrotljivo priproshujo pred vsimi sopernostmi
obvarvani. Škos Gospoda i. t. d.

Branje *kakor v god fv. Franzifhka Salesja
fp. fhk. na fir. 202.*

✠ Evangelii fv. Lukesha

19, 12—26.

Tisti zhaš je Jesus svojim vuzhenzam to
priliko pravil: Neki imenitni zhlovek je
shel v daljno deshelo, de bi kralestvo pre-
vsel ino se sopet povernil. Poklizal je
pa svojih deset hlapzov, ino jim je dal
deset liber, ino jim je rekel: Kupzhujte,
dokler de pridem. Njegovi mestnani pa so
ga sovrashili, ino so poslali sporozhenje sa
njim, rekozh: Nozhemo, de bi ta kraljo-
val zhes naš. Ino sgodilo se je, de je,
ko je bil kralestvo prevsel, nasaj prishel.
Ino je vkasal poklizati hlapze, katerim je
bil dal denarje, de bi svedil, koljko si je
vsak perkupzhal. Prishel je pa prvi, re-
kozh: Gospod! tvoja libra je deset liber
perdobila. Ino mu je djal: Blagor tebi,
dober hlapez! ker si bil v malim svest,
imej oblast zhes deset mést. Ino prishel
je drugi, rekozh: Gospod! tvoja libra je
storila pet liber. Ino temu je rekel: Tudi

ti bodi zhes pet mést. Ino eden je prishel, rekozh: Gospod! glej, tu je tvoja libra, katero sim imel hranjeno v ruti; sakaj bal sim se te, ker si ojster zhlovek: jemlesh, kar nisi poloshil, ino shanjesih, kar nisi sejál. Mu rezhe: Is tvojih vušt te sodim, hudoben hlapez! Ši vedil, de sim jas ojster zhlovek, de jemlem, kar nisim poloshil, ino shanjem, kar nisim sejál: sakaj nisi dal mojih denarjov na menjávsko miso, de bi jih bil jas, kadar bi bil prishel, s obréštjo potegnili? Ino je rekel sraven stojezhim: Vsemite mu libro, ino jo dajte tistimu, kateri ima deset liber. Ino so mu rekli: Gospod! ima deset liber. Povém vam pa, de vsakimu, kateri ima, se bo dalo, de bo obilno imel; tistimu pa, kateri nima, bo sbe to, kar ima, odvseto.

V god fv. Jurja

marternika.

M o l i t u v.

O Bog! kateri nas s saflushenjam ino priproshnjo fv. Jurja marternika fvojiga oveselish: dodeli milostlivo, de, ker te fkos njega sa tvoje dobrote profimo, jih po tvoji milosti dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista sv. Pavla apostelna do Timoteja 2, 8 — 10., ino 3, 10 — 12.

Preljubi! spomni se, de je Gospod Jesus Kristus is rodu Davidoviga od mertvih vstal po mojim evangelji, savoljo kateriga terpim do shelesja kakor hudodelnik: beseda boshja pa ni vklenjena. Sato vse preterpim savoljo isvolenih, de tudi oni svelizhanje dofeshejo, katero je v Kristusu Jesusu s nebeshko zhasljo. — Ti pa si dosegel moj navuk, podvuzhenje, persadevanje, véro, persanashenje, ljubesen, poterpeshlivošt, preganjanje, terplenje, kar se mi je pergodilo v Antiohii, v Ikonii ino v Listrah, kakorshno preganjanje sim preterpel, ino is vsega me je reshil Gospod. Ino vsi, kateri bozhejo poboshno shiveti v Kristusu Jesusu, bojo preganjanje terpeli.

✠ **Evangelii sv. Janesa**

15, 1 — 7.

Pisti zhasl je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Jas sim prava vinska terta, ino moj Ozhe je vinogradnik. Vsako mladika, katera v meni ne rodi sadu, bo odresal, ino vsako, katera rodi sad, bo otrebil, de vezh sadu rodi. Vi ste sdaj zhisti savoljo beséd, katere sim vam govoril. Ostanite v meni, ino jas u vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na terti, tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jas sim terta, vi mladike. Kdor

ostane v meni, ino jas v njem, ta pernese veliko sadu; sakaj bres mene ne morete nizh storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj vershen ko mladika, ino vsahne; ino jo bojo pobrali, ino v ogenj vergli, ino sgori. Ako ostanete v meni, ino moje besede u vas ostanejo: profite, karkolj ho-zhete, ino se vam bo sgodilo.

V god sv. Marka evangelista.

Per masfi pred prozefjo.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si svetiga Marka, evangelista svojiga s daram evangelfkiga vuka povelizhal: dodeli nam, profimo, de vedno v njegovim vuku rastemo, ino fkos njegovo priproshnjo obvarvani bomo. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is Ezehiela preroka 1, 10 — 14.

Podoba obrasev zhveterih shival je bila ta: O-bras zhloveka, potem obras leva na desni njih zhvet-terih, obras vòla pa na levi njih zhvetèrih, ino obras orla nad njimi zhveterimi. Njih obrasi ino njih perute so bile sgorej rasprosterte; dve perute njih vsake so se stikale, ino dve so pokrivale njih telefa, ino vsaka njih je shla pred sebo; kamor jih je duh gnal, taj so fhle, ino se niso obrazhale, ka-dar so hodile. Ino podoba shival je bila viditi, kakor ogenj gorezhiga ogelja ino kakor bakle. V fredi med shivali se je vidila svetloba ognja, ki je

sem in taj shvigala, ino is ognja so shli bliski. Ino shivali so tekale ino se vrazhovale, kakor svetel blisk.

✠ Evangelii fv. Lukesha

10, 1 — 9.

Tisti zhaš je Gospod she drugih dva ino sedemdeset isvolil, ino jih je poslal po dva pred svojim oblizhjam u vsako mesto ino kraj, kamor je imel sam priti. Ino jim je djal: Shetuv je lizer velika, alj delavzov je malo. Profite tedaj Gospoda shetve, de poshle delovzov v svojo shetuv. Jidite; glejte, jas val poshlem kakor jagnete med volkove. Ne nosite ne moshne, ne torbe, ne zhrevlov, ino nikogar na poti ne posdravljajte. V katero hisho kolj pridete, rezite narpoprej: Mir tej hishi! Ino ako je tam otrok mirú, bo nad njim valh mir pozhival; ako pa ne, se bo k vam vernil. V tisti hishi pa ostanite, ino jejte ino pijte, kar je per njih; sakaj delavez je vreden svojiga plazhila. Ne hodite od hishe do hishe. Ino v katero mesto kolj pridete, ino val sprejmejo: jejte, kar se pred val postavi, ino osdravljajte bolnike, kateri so v njem, ino rezite jim: Perblishalo se vam je boshje kralestvo.

Per mashi po prozefji se vsame molituv, branje ino evangeli Krishoviga tedna na str. 126.

V god fv. Katarine is Šiene devize.

M o l i t u v.

Daj, profimo, vsegamogozhni Bog! de ki svete Katarine, devize tvoje god zhaftimo, se njene oblénize vefelimo, ino po sgledu toljke zhednosti boljshi perhajamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Luzije d. m. na str. 192.

Evangelii kakor v god fv. Barbare d. m. str. 186.

V god ff. Filipa ino Jakoba apostelnov.

M o l i t u v.

O Bog! kateri naf vfako leto s godam apostelnov svojih Filipa ino Jakoba oveselish: daj, profimo, de, ker se njih saflushenja vefelimo, se tudi po njih sgledih podvuzhimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv modrosti 5, 1 — 5.

Pravizhni bojo s veliko serzhnostjo stali tistim nasprot, kateri so jih stiskali, ino jim njih dela odvseli. Kadar bojo to vidili, bojo omoteni od grozniga straha, ino se bojo zhudili nad naglo dosego nevupaniga svelizhanja, ino bojo vfi sgrivani sami per sebi rekli, ino v bridkosti duha sdihovali: Ti so, katere smo nekdej sasmehovali, ino s sanizh-

livimi besedami saframovali. Mi neumni smo imeli njih shivljenje sa nespamet, ino njih konez sa nezhaft: glejte, kako so sdaj pershteti med otroke boshje, ino njih odlozhek je med Svetniki!

✠ Evangelii fv. Janesa

14, 1.—13.

Tisti zhaft je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Naj se ne prestrašhi vashe serze! Verjete v Boga, vervajte tudi v mene! V hishi mojiga Ozheta je veliko prebivalish. Ako bi tako ne bilo, bi vam bil povedal; sakaj grem, perpravit vam mesto. Ino kadar odidem, ino vam perpravim mesto, bom sopet prishel, ino vas bom k sebi vsel, de bote tudi vi, kjer sim jas. Ino kam jas grém, véste, ino tudi pot véste. Mu rezhe Tomash: Gospod! ne vemo, kam grésh, ino kako moremo pot vediti? Mu rezhe Jesus: Jas sim pot, resniza ino shivljenje. Nihzher ne pride k Ozhetu, kakor skos mene. Ko bi mene posnali, bi tudi mojiga Ozheta posnali: pa od sdaj ga bote posnali, ino ste ga vidili. Filip mu rezhe: Gospod! pokashi nam Ozheta, ino nam je dosti. Rezhe mu Jesus: Toljko zhasa sim per vas, ino me ne posnate? Filip! kdor vidi mene, vidi tudi Ozheta. Kako pravish ti: Pokashi nam Ozheta? Ali ne vér-

jete, de sim jas v Ozhetu, ino Ozhe v meni? Befed, katere vam jas govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Ozhe, kateri v meni prebiva, on opravlja déla. Ali ne verjete, de sim jas v Ozhetu, ino Ozhe v meni? Zhé ne, vsaj savoljo del vervajte. Refnizhno, refnizhno vam povém, kdor v me vérje, bo dela, katere jas delam, tudi on delal, ino she vezhi, kakor te, bo delal, ker grem jas k Ozhetu. Ino kar kolj bote Ozheta v mojim imeni profili, to bom storil.

V god najdenja fv. Krisha.

M o l i t u v.

Q Bog! kateri si v predragim najdenji svelizhavniga Krisha zhudeshe svojiga terplenja obudil: dodeli, de fkos vrednost lefa shivlenja délesh vezhniga shivlenja dofeshemo. Kateri shivish ino kralujesh *i. t. d.*

Branje is lista fv. Pavla apostelna do Filipanov 2, 5—11.

Bratje! takshnih misli bodite, kakor Kristuf Jesus, kateri, ko je v podobi Boga bil, ni shtel sa rop, Bogu enak biti, pa je sam sebe v nizh storil, ko je podobo hlapza na se vsel, ljudem enak, ino po svunajnim ko zhlovek najden bil. Ponishal je sam sebe, ino je bil pokorn noter do smerti,

zeló do smerti krisha. Sato ga je Bog tudi povikshal, ino mu je dal ime, katero je zhes vse imena (tukaj se poklekne), de se v imeni Jesufa vsako koleno vklone téh, kateri so v nebesah, na semli ino pod semlo, ino de vsak jesik sposná, de je Gospod Jesus Kristuf v zhašti Boga Ozheta.

✠ Evangelii fv. Janesa

3, 1—15.

Tisti zhaš je bil zhlovek ismed farisejov s imenam Nikodem, eden vikshih med Judmi. Ta je prishel po nozhi k Jesufu, ino mu je rekel: Vuzhenik! vemo, de si vuzhenik od Boga prishel; sakaj nihzher ne more téh zhudeshov delati, katere ti delash, zhe ni Bog s njim. Jesuf je odgovoril, ino mu djal: Refnizhno, refnizhno ti povém, ako kdo ni vnovizh prerojen, ne more viditi boshjiga kraljestva. Rezhe mu Nikodem: Kako samore zhlovek rojen biti, ko je star? Jesuf je odgovoril: Refnizhno, refnizhno ti povém, ako kdo ni prerojen is vode ino fvetiga Duha, ne more jiti v boshje kraljestvo. Kar je rojeno is mesa, je meso: ino kar je rojeno is Duha, je duh. Ne zhudi se, de sim ti rekel: Vnovizh morate rojeni biti. Veter hlidi, kjer hozhe: ino flishish njegov glaf; pa ne vésh, od kod pride, alj kam gré: tako je s vsakim, kateri je rojen is Duha. Nikodem je od-

govoril, ino mu rekel: Kako se more to sgoditi? Jesuf je odgovoril, ino mu rekel: Ti si vuzhenik v Israelu, ino tega ne vésh? Resnizhno, resnizhno, ti povem, de, kar vemo, govorimo, ino kar smo vidili, prizhujemo; pa ne sprejmete nashiga prizhovanja! Zhe vam posemelske rezhi pravim, ino ne verjamete; kako bote verovali, ako vam bom nebesihke pravil? Ino nihzher ni shel v nebefa, kakor, kateri je prishel is nebel, Sin zhlovekov, kateri je v nebesih. Ino kakor je Mojsef povikshal kazho v pufhavi, tako mora povikshan biti Sin zhlovekov; de, kdor kolj v njega vérje, ne bo pogublen, temuzh ima vezhno shivljenje.

V god sv. Florjana i. tovarshov marternikov.

M o l i t u v.

① Bog! kateri nam dodelish, svetih marternikov tvojih I. ino njegovih tovarshov god zhaftiti; daj se nam u vezhnim svelizhanji njih drushbe veseliti. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is 1. lista sv. Petra apostelna 1, 3 — 7.

Hvalen bodi Bog ino Ozhe Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, kateri nas je po svojim velikim vsmi-

lenji prerodil k shivimu vupanju skos vstajenje Jesusa Kristusa od mertvih k nestroblivi, neognuseni ino neisvenlivi erbshini, katera vam je perhranje-na v nebesih, vam, ki ste skos boshjo mozh ohranjeni po véri k svelizhanju, katero je perpravleno, de bo rasodeto posledni zhas; v katerim se bote veselili, ako morate sdaj nekaj zhasa shalovati v mnogiterih skušnjah, de se skušnja vashe vére, veliko drajsbi ko slato, katero se s ognjam skuha, pokashe, v hvalo ino slavo ino zhas ob rasodeti Jesusa Kristusa Gospoda nashiga.

✠ Evangelii fv. Janesa

15, 5 — 11.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Jas sim terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, ino jas v njem, on pernese veliko sadu; sakaj bres mene ne morete nizh storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj vershen ko mladika ino vsahne, ino jo bojo pobrali, ino v ogenj vergli, ino sgori. Ako ostanete v meni, ino moje besede v vas ostanejo: profite, karkolj hozhete, ino se vam bo sgodilo. V tem je povelizhan moj Ozhe, de veliko sadu pernesete, ino bote moji vuzhenzi. Kakor je Ozhe mene ljubil, sim tudi jas vas ljubil. Ostanite v moji ljubesni! Ako bote moje sapovedi ispolnovali, bote ostali v moji ljubesni; kakor sim tudi jas sapovedi svojiga Ozheta spolnil, ino ostanem v njegovi ljubesni.

To sim vam govoril, de moje veselje v
 vas ostane, ino de bo vaše veselje popol-
 nama.

V god fv. Gotharda

sposnovavza shkosa.

M o l i t u v.

V flisli, prosimo, o Gospod! naše prošnje, katere
 ti ob godu svetiga I. sposnovavza tvojiga ino shkosa
 darujemo, ino po njega saflushenji, ki ti je s tvojo
 pomozhjo vredno flushil, naš odvèshi od vsih grehov.
 Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino Evangeli kakor v god ff. Zirila
 ino Metodja *sp. shk. na str. 216.*

V god fv. Janesa Nepomuzena

marternika.

M o l i t u v.

○ Bog! kateri si savoljo nepremaganiga spovedniga
 molzhanja svetiga Janesa svojo zerkuv s novo krono
 muzhenestva pozhaštil: daj, de po njega sgledu ino
 priproshnji svojim vustam strasho postavimo, ino bomo
 svetnikam, kateri se s jesikam niso pregresihili, per-
 drusheni. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 21, 26 — 31.

Nevumen škos okno gleda v hišo; rasumen mosh pa svunej stoji. Nespamet zhlovekova je, poslušati per durih, ino modrimu se sdi to sramôtno. Vušta nespametnih govorijo nespametne rezhi: besede modrih pa so s vago pretéhtane. Nespametni imajo na jesiku svoje serze, modri pa v serzi svoj jesik. Ako hudoben hudizha kolne, kolne sam svojo dusho. Podpihovavez oskruni svojo dusho, ino je povsod sovrashen; ino kdor se gadershi, je sovrashen: molzhezh ino rasumen je zheshen.

Evangelii kakor drugo nedelo v adventi na stran 17.

V god sv. Jofhta

sposnovavza.

M o l i t u v.

Perstopi, o Gospod! nashim molitvam, katere ti ob godu svetiga I. sposnovavza tvojiga darujemo, de, ker v svojo pravizhnost savupanja nimamo, se nam po njega proshnjah, ki je tebi dopadel, pomaga. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do Korinzhanov 4, 9 — 14.

Bratje! v rasgledovanje smo postali svetu, ange-

lam ino ljudem. Mi smo neumni savoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa mōzhni; vi zhaſtiti, mi pa brezhaſtni. Noter do te vure ſtradamo, ſmo ſhejni ino nagi, ino naſ ſa vuho bijejo, ino nimamo ſtanovitniga prebivaliſha. Delamo ino ſe trudimo ſ ſvojimi rokami; naſ kolnejo, ino ſhegnujemo; naſ preganjajo, ino preneſemo; naſ preklinjajo, ino molimo: kakor ſmeti tega ſveta ſmo poſtali, kakor isvershek vſih ljudi noter do ſdaj. Ne piſhem tega, de bi vaſ oſramotil, temuzh opominjam vaſ kakor ſvoje preljube otroke v Kristusu Jeſusu Goſpodi naſhim.

✠ Evangelii fv. Lukesha

12, 32—34.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: Ne bojte ſe, malo kardelo! ſakaj dopadlo je vaſhimu Ozhetu, dati vam kraleſtvo. Prodajte, kar imate, ino dajte vbo-gajme. Štōrite ſi moſhne, katere ſe ne ſtarajo, ſaklad, kateri ne mine, v nebeſih, kamor ſe tat ne perbliſha, ino kate-riga mōl ne raſjeda. Sakaj, kjer je vaſh ſaklad, tam bo tudi vaſhe ſerze.

V god fv. Urbana

marternika papesha.

M o l i t u v.

Daj, proſimo, vſegamogozhni Bog! de, ker ſvetiga

Urbana, marternika tvojiga ino papesha god zha-
stimo, se nam po njegovih priproshnjah per tebi po-
maga. Skos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Blasha m. fhk. na fir. 205.

Evangelii kakor v god fv. Miklavsha sp. fhk. na
fran 188.

V god ff. Kanzjana i. tovarfhov marternikov.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de se tvoje
ljudstvo k ferzhni poboshnosti fkos god svetih marter-
nikov Kanzjana ino njegovih tovarfhov obudi,
ino fkos pomozh njih perporozhenja raft boshjiga miru
sadobi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino **Evangelii** o velikonozhnim zha-
fi kakor v god ff. Florjana ino tovarfhov mm. na
fir. 235; svunej velikonozhniga zhasa pa

Branje is bukuv modrosti 5, 16—20.

Pravizhni pa bojo vekomaj shiveli, ino per Go-
spodu je njih plazhilo, ino fkerb sa nje per Nar-
vikshim. Sato bojo prejeli zhasitlivo kralestvo ino
lepo krono is roke Gospodove; sakaj s svojo de-
snizo jih bo pokril, ino s svojo roko jih bo branil.
Vsel bo svoj serd sa oroshje, ino bo stvarí k ma-
fhovanju soper svoje sovrashnike oboroshil. Pra-
vizo bo sa oklep oblekel, ino pravizhno sodbo bo
vsel sa zhelado. Sa nepremagavni fhkit bo vsel
svetost.

Evangelij kakor v god ff. Fabjana ino Bafhtjana mm. na fr. 196.

V god ff. Marzelina, Petra ino Erasma

marternikov.

M o l i t u v.

O Bog! kateri naf s obletnim godam svetih marternikov tvojih Marzelina, Petra ino Erasma rasveselish: dodeli, profimo, de, ki se njih saflushenja vefelimo, fe od njih sgledov vnamemo. Škos Gospoda i. t. d.

Branje kakor zheterto nedelo po binkofhtih na fr. 144.

Evangelij kakor v god ff. Vinzenzja ino Anastasja mm. na fr. 198.

V god ff. Primasha ino Felizjana

marternikov.

M o l i t u v.

Daj nam, profimo, o Gospod! svetih marternikov tvojih Primasha ino Felizjana godu fe vedno vefeliti, de fkos njih perporozhenje darove tvojiga varstva obzhutimo. Škos Gospoda i. t. d.

Branje kakor v god ff. Kanzjana ino tovarfhov
mm. na *fir.* 239.

Evangelii kakor v god fv. Matija apost. na *fir.* 213.

V god fv. Antona is Padove

sposnovavza.

M o l i t u v.

Naj tvojo zerkuv, o Bog! svetiga Antona tvojiga sposnovavza zhaſtitlivi god rasveſeli, de bo s duhovno mozhjo vſelaj obvarvana, ino saflushila, vezhno veſelje vshivati. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Joſhta *ſp.* na *fir.* 237.

Evangelii kakor v god fv. Silveſtra papeſha na
fir. 35.

V god fv. Vida ino tovarfhov

marternikov.

M o l i t u v.

Daj ſvoji zerkvi, proſimo, o Gospod! ſkos priproſh-
nje ſvojih svetih marternikov Vida, Modeſta ino Kres-
zenzje, ne prevſetno modrovati, temuzh v ponishnoſti,
katera je tebi prijetna, raſti; de, kar je hudobno, sa-
nizhuje, ino vſe kar je prav, s proſto ljubesnijo do-
polnuje. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god ff. Vinzenzja ino Ana-
sja mm. na fir. 198.

✠ Evangelij fv. Lukesha

10, 16 — 20.

Tisti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhen-
zam: Kdor vaſ poſluſha, mene poſluſha,
ino kdor vaſ ſanizhuje, mene ſanizhuje:
kdor pa mene ſanizhuje, ſanizhuje njega,
kateri me je poſlal. Dva ino ſedemdeſe-
teri pa ſo s veſeljam naſaj priſhli, ino ſo
rekli: Goſpod, tudi hudizhi ſo nam pokor-
ni v tvojim imeni. On jim je pa djal: Vi-
dil ſim ſatana ko blisk s neba paſti. Glejte,
dal ſim vam oblaſt, ſtopati na kaſhe ino
ſhkorpijane, ino ſoper vſo mozh ſovraſh-
nika, ino nizh vam ne bo ſhkodovalo. Vun-
der ne veſelite ſe tega, de ſo vam duhovi
pokorni; veſelite ſe pa, de ſo vaſhe ime-
na ſapiſane v nebefih.

V god fv. Alojsja

ſpeſnovarza.

M o l i t u v.

⓪ Bog! ti delivez nebefhkih darov, kateri ſi v an-
gelſkim mladenzhi Alojsji prezhudno nedolſhnoſt
ſhivlenja s enako pokoro ſdruſhil: dodeli po njega

saflushenji ino proflhnjah, de, ki ga v nedolshnosti nismo nafledovali, ga v pokori posnemamo. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is bukuv Širahovih 31, 8 — 11.

Blagor zhloveku, kateri je najden bres madesha ino kateri ne gre sa slatam, ino ne stavi svojiga vupanja na dnar ino saklade. Kdo je ta, ino hvallili ga bomo? sakaj prezhudne rezhí je delal v svojim shivlenji. Kdor je v tem skushan bil, ino je popoln ostal, bo prejél vezhno zhaft. On bi bil samogel greshiti, ino ni greshil; hudo storiti, ino ni storil: sato je njegovo blago vterjeno v Gospodu, ino od njegove miloshne bo govorilo zelo sbiralishe svetih.

✠ Evangeli fv. Matevsha

22, 29 — 40.

Tisti zhaft je Jesuf odgovoril Šaduzejam, ino je rekel: Še motite, in ne sastopite ne pisma ne mozhi boshje. Sakaj ob vstaenji se ne bojo ne shenili, ne moshile, temuzh bojo kakor angeli boshji v nebesih. Od vstaenja mertvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog, rekozh: Jas sim Bog Abrahamov ino Bog Isakov ino Bog Jakobov? Bog ni Bog mertvih, ampak shivih. Ko je ljudstvo to flishalo, se je zhudilo nad njegovim vukam. Kadar so pa fariseji flishali, de je Šaduzeje k molzhanju perpravil, so se sbrali, ino eden

ismed njih, vuzhenik postave, ga je vprašal, de bi ga skušhal: Vuzhenik! katera je narvezhi sapoved v postavi? Jesuf mu je rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga is zeliga svojiga serza, ino is zele svoje dušhe, ino is zele svoje pameti. Ta je narvezhi ino perva sapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga blishniga kakor sam sebe. V teh dveh sapovedih je sapopadena vsa postava ino preroki. Ko so bili pa fariseji sbrani, jih je Jesuf vprašal, rekozh: Kaj se vam sdi od Kristusa, zhigav sin je? Mu rezhejo: Davidov. Jim rezhe: Kako ga pa David v duhu imenuje Gospoda, rekozh: Gospod je rekel mojimu Gospodu: Vsedi se na mojo desnizo, dokler ne poloshim tvojih sovrashnikov sa podnoshje tvojih nog? Ako ga tedaj David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? Ino nobeden mu ni mogel odgovoriti besede: tudi si ga ni vupal nobeden od tistiga dneva, she kaj vprašati.

V god Rojstva sv. Janesa

kerstnika.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri si nam danafhni dan s rojstvam sve-

tiga Janesa zhaftitliv storil: daj svojim ljudstvam dar duhovskega veselja, ino vódi misli vseh vérnih na pot vezhniga svelizhanja. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, ino vsemite si k serzu, daljne ljudstva! Gospod me je v maternim telefi poklizal; ko sim s/he v telefi svoje matere bil, se je spomnil mojiga imena. Ino je storil moje vušta, kakor ošter mezh; v senzo svoje roke me je skril, ino me je vsel kakor isbrano pshízo, ino v svoj tul me je s-hranil. Ino mi je rekel: Moj hlapez si ti, Israel! sakaj v tebi bom povelizhovan. Ino sdaj re-zhe Gospod, kateri me je is materniga telefa sa svojiga hlapza storil: Glej, dal sim te sa luzh ne-verniam, de pernefesih moje svelizhanje do sad-niga kraja semle. Kralji bojo vidili, ino poglavar-ji bojo vstali, ino molili savoljo Gospoda tvojiga Boga ino savoljo Švetiga v Israeli, kateri te je isvolil.

✠ Evangelij sv. Lukesha

1, 57—68.

Elisabeti se je spolnil zhaš, de bi porodila, ino je rodila sina. Ino slišhali so njeni so-sedje ino shlahta, de je Gospod storil veliko vsmilenje nad njo, ino so se s njo veselili. Ino sgodilo se je osmi dan, de so prishli dete obresat, ino so ga imenovali po imeni njegoviga ozheta Zaharija. Njegova mati pa je povsela besedo, ino je djala: Ne tako, ampak Janes se naj imenuje. Ino so ji rekli:

Šaj ni nikogar v tvoji shlahti, katerimu bi bilo tako ime. Pomignili pa so njegovimu ozhetu, kako hozhe, de bi se imenovalo. Ino si je rekel tablizo dati, ino je sapisal, rekozh: Janes je njegovo ime. Ino vfi so se zhudili. Per tej prizhi pa so se odperle njegove vušta, ino njegov jesik, ino je spregovoril ino Boga hvalil. Ino opadel je strah vse nih sosede, ino po vfiš gorah Judeje so se rasglasile vse te rezhi. Ino vfi, kateri so slišhali, so si k serzu vseli, rekozh: Kaj nék bo is tega detéta? Sakaj roka Gospodova je bila s njim. Ino Zaharija njegov ozhe je bil napolnjen s svetim Duham, je prerokoval ino rekel: Hvalen bodi Gospod, Bog Israela, ker je objiskal svoje ljudstvo, ino mu je storil odrefhenje.

V god ff. Janesa ino Pavla *marternikov.*

M o l i t u v.

Profimo, vsegamogozhni Bog! naj naf danafhni god navdá s dvojim veseljam, katero is povelizhanja svetiga Janesa ino Pavla is-haja, katera je enaka vera, ino enako terplenje v refnizi brata storilo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 44, 10 — 15.

Ti so vsmileni moshje, katerih pravizhnost ni posablena; per njih sarodu ostane njih blago, sveta erbshina so njih vnuki, ino v savesi (s Bogam) je ostal njih narod, ino njih otrozi savoljo njih vekomaj ostanejo; njih rod ino njih zhaft ne bota prejšhla. Njih telefa so v miru pokopane, ino njih ime shiví od roda do roda. Njih modrost bojo perpovedovale vse ljudstva, ino njih hvalo bo perpovedovalo zelo sbiralishe svetnikov.

✠ Evangelii fv. Lukesha

12, 1 — 8.

Tisti zhaft je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Varjite se kvasa farisejov, kateri je hinavshina. Nizh pa ni skritiga, kar bi se ne rasodelo; tudi nizh skrivniga, kar bi se ne svédilo. Torej, kar ste v temi rekli, se bo na svetlim govorilo; ino kar ste na vuho govorili v hramih, bo osnovano po strehah. Povem pa vam, svojim prijam: Ne bojte se tistih, kateri vmorijo telo, ino po tem ne morejo kaj vezh storiti. Hozhem vam pa pokasati, koga se bojte: bojte se tistiga, kateri, ko je vmoril, ima mozh, v pekel vrézhi. To vam rezhem, tega se bojte! Ali se ne prodaja pet vrabzhov sa dva pénesa? ino ne eden ismed njih ni posablen per Bogu. Ino she zeló lasjé vashe glave so vsi preshtéti.

Ne bojte se tedaj, vezh, ko veliko vrabzhov ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor kolj me bo sposnal pred ljudmi, tega bo tudi Šin zhlovekov sposnal pred angeli boshjimi.

V prasník svetih apostelnov Petra ino Pavla.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si danafhni dan s smertjo svojih apostelnov Petra ino Pavla posvetil: daj svoji zerkvi, de bo u vsih rezhéh sapoved tishih spolnila, fkos katere je vere sazhetek dobila. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is djanja apostolskiga 12, 1 — 11.

Tiste dni je sazhél kralj Herodesh nekatere v zerkvi preganjati. Vmoril je pa Jakoba, Janesoviga brata, s mezham. Ino ko je vidil, de to Judam dopade, je vkasal she tudi Petra vjéti. Bili so pa dnevi opresnih kruhov. Ko ga je bil tedaj vjél, ga je djál v jezho, ino dal shtirim strasham, vsaka po shtiri vojslake, de bi ga varovali, ker ga je hotel po veliki nozhi postaviti pred ljudstvo. Tako je bil Peter fizer sapert v jezho, ali zerkuv je neprenehama sa njega k Bogu molila. Kadar ga je pa Herodesh hotel pred ljudstvo postaviti, je tisto nozh Peter spal med dvema vojshakama, vklengen s dvema ketnama, ino varhi so pred durmi varovali jezho. Ino glej, angel Gospodov je perštopil, ino luzh se je sašvetila v jezhi: ino je vda-

ril Petra v stran, ino ga je isbudil, rekozh: Vstani hitro! Ino so padle ketne od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opasaj se, ino obúj svoje zhrevle! Ino je storil tako. Ino (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajsh, ino pojdi sa meno! Ino je shel vun sa njim, ino ni vedil, de je réš, kar se je sgodilo skos angela, ampak je ménil, de perkasen vidi. Kadar sta pa bila odshla nemo perve ino druge strashe, sta prishla do shelesnih vrat, katere peljajo v mesto, ino te so se jima same od séb' odperle. Ino sta shla skos nje, ino prishla v ene vulize, ino sdajzi je odstopil angel od njega. Ino Peter se savé, ino rezhe: Sdaj vém sa réš, de je poslal Gospod svojiga angela, ino me je otél Herodeshove roke, ino od vsega zhakanja Judovskega ljudstva.

✠ Evangelii sv. Matevsha

16, 13—19.

Tisti zhaš je prishel Jesus v kraje Zesareje Filipa, ino je vprashal svoje vuzhenze rekozh: Kdo, pravijo ljudje, de je Šin zhlovekovi? Oni pa so rekli: Nekateri, de je Janes keršnik, nekateri, de je Elija, nekateri pa, de je Jeremija alj prerokov eden. Jesus jim rezhe: Kdo pa vi pravite, de sim? Ino odgovoril je Šhimon Peter, ino je rekel: Ti si Kristus, Šin shiviga Boga! Jesus pa je odgovoril ino mu je djal: Blagor tebi, Šhimon, Jonov sin! sa-kaj meso ino kri ti nista tega rasodela, ampak moj Ozhe, kateri je v nebesh. Ino

jas ti rezhem, de ſi ti Peter (ſkala), ino na to ſkalo bom ſasidal ſvojo zerkuv, ino vrata peklenſke jo ne bojo ſmagale. Ino tebi bom dal kluzhe nebefhkgiga kraljeſtva: ino kar kolj boſh ſvesal na ſemlji, bo ſveſano tudi v nebefih; ino kar kolj boſh raſvesal na ſemlji, bo raſveſano tudi v nebefih.

V god objifkanja prezhiſte Devize Matere Marije.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, o Goſpod! ſvojim flushabnikom dar nebefhke miloſti, de ker jim je ſvete Devize porođ ſazhetek ſvelizhanja bil, jim veſel god njeniga objifkanja raſt mirú podeli. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is viſoke peſmi Šalomonove

2, 8 — 14.

Glej, on pride, ino ſkazhe po gorah, ino preſkakuje grizhe. Moj ljubi je podoben ſerni ino mlađimu jelenu. Glej, on ſtoji ſa naſho ſteno, gleda ſkos okna, ino pogleduje ſkos omreſhje. Glej, moj ljubi mi govori: Vſtani, híti, prijatliža moja, golobiza moja, prelepa moja, ino pridi. Sakaj ſima je ſhe miníla, deſh je nehal ino préjſhel. Zvetlize ſo ſe perkaſale v naſhi deſheli, zhaſ obreſovanja je priſhel; glaſ gerlize ſe je ſaſliſhal v naſhi deſheli; figovo

drevo je perneflo svoj prvi lad; zvetezhi vinogradi dajo svoj duh. Vftani, priyatliža moja, prelepa moja, ino pridi! Golobiza moja v raspoklinah skale, v votlinah kamenite ograje! pokashi mi svoje obližhje, daj flifhati svoj glaf v mojih vufhefah, sakaj tvoj glaf je fladek, ino tvoje obližhje lepo.

✠ Evangelij sv. Lukesha

1, 39—47.

Tisti zhaš se je Marija vsdignila, ino je fhla naglo zhes gore v eno meflo na Judovskim. Ino je prifhla v hiſho Zaharijovo ino posdravila Elisabeto. Ino sgodilo se je, ko je saflifhala Elisabet posdravljenje Marije, je dete od veselja poſkozhilo v njenim teleſi. Ino Elisabet je bila napolnjena s ſvetim Duham, ino je ſavpila s velikim glaſam ino rekla: Shegnana ſi ti med ſhenami, ino shegnan je lad tvojiga teleſa! Ino od kod je meni to, de pride mati mojiga Goſpoda k meni? Sakaj glej, ko je priſhel glaſ tvojiga posdravljenja v moje vufhefa, je poſkozhilo od veselja dete v mojim teleſi. Ino blagor tebi, ker ſi ver-
vala; sakaj dopolnilo ſe bo, kar tebi je bilo povedano od Goſpoda. Ino Marija je rekla: Moja duſha povelizhuje Goſpoda, ino moj duh raduje v Bogu mojim Sveli-zharji.

V god fv. Urha

sposnovarza shkofa.

Vse kakor v god fv. Gotharda *sp. shk. na str. 236.*

V god fv. Ahazja i. tovarshov

marternikov.

M o l i t u v.

① Bog! kateri nam dodeliš svetih marternikov tvojih I. I. god zhaftiti, daj se nam u vezhnim svelizhanji njih drushbe vefeliti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Kanzjana ino tovarshov *mm. na str. 239.*

Evangelii kakor v god ff. Fabjana ino Bash-tjana *mm. na str. 196.*

V god ff. Mahorja fhkofa ino Fortunata diakona,

marternikov.

M o l i t u v.

① Bog! kateri naš denašni dan s mnogo zhaftjo svojih svetih marternikov Mahorja ino Fortunata ovefelish: dodeli, prošimo, de naš vselaj njih poboshna bramba obvarje, ino se nam fkos njih molitve poma-ga. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino Evangeli kakor v god ff. Vinzen-
zja ino Anaſtaſja mm. na ſtr. 198.

V god fv. Marjete

devize marternize.

Vſe kakor v god fv. Doroteje d. m. na ſtr. 208.

V god prezhiſte Devize Ma- rije Karmelfke.

M o l i t u v.

O Bog! kateri ſi s ſoſebnim imenam preſvete vſelej
Devize ino Matere ſvoje Marije Karmelfki orden
pozhaſtil: dodeli miloſtljivo, de, ki doneſ njeni ſpomín
s zhaſtitlivim opravilam obhajamo, ſkos njeno brambo
obvarvani u vezhno veſelje priti ſafluſhimo. Kateri
ſhivíſh ino kraljujeſh *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 24, 23 — 31.

Jas ſim ko terta ſladek ino diſhezh ſad rodíla,
ino is mojiga zvetja je zhaſtit ino obíln ſad. Jas
ſim mati lepe ljubesni, ino ſtrahu, ſpoſnanja ino
ſvetiga vupanja. Per meni je vſa gnada pota ino
reſnize, per meni vſe vupanje ſhívenja ino zhéd-
noſti. Perſtopite k meni vſi, kateri me ſhelíte,
ino ſe mojiga ſadu naſitíte. Sakaj moj duh je
ſlajſhi ko méd, ino moja erbfhina ſlajſhi ko méd
ino ſatovje. Moj ſpomín je u vezhne rodove. Ka-

teri me jedó, bojo she lazni, ino kateri me pijó, bojo she shejni. Kdor mene poslušha, ne bo oframóten; ino kateri po moje delajo, ne bojo grešhili. Kateri me osnanujejo, bojo vezhno shivlenje iméli.

✝ Evangelij fv. Lukesha

11, 27 — 28.

Tisti zhaš, ko je Jesuf mnoshizam govóril, je povsdignila neka shena glaf ismed njih, inu mu je rekla: Blagor telefu, katero je tebe nosilo, ino peršam, katere si sisal. On je pa djal: Pazh blagor she bolj tištim, kateri poslušhajo boshjo besedo, ino jo ohranijo.

V god fv. Alekfha

sposnovavza.

M o l i t u v.

O Bog, kateri naš s obletnim godam svetiga I. sposnovavza svojiga ovešelišh: dodeli milošlivo, de, ki njegov god zhaštimo, tudi njegove dela posnemamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista fv. Pavla apostelna do

Timoteja 6, 6 — 12.

Preljubi! velik dobizhek je poboshnost s sadovoljnošjo. Sakaj nizh nišmo pernešli na ta svét, tako

gotovo tudi nizhesar odnesti ne moremo. Ako pa imamo shivesh ino obleko, bodimo s tem sadovoljni. Sakaj, kateri hozhejo obogateti, padejo v skushnjavo ino v saderge hudizhove, ino u veliko nepridnih ino shkodljivih shelj, katere potopijo zhloveka v pogubljenje ino konzhanje. Sakaj kore-nina vsega hudiga je lakomnost; nekateri, ki so se ji vdali, so safhli od vére, ino se sapletli u velike nadloge. Ti pa, o zhlovek boshji! bėjshi od tega; dershi se pa pravize, poboshnosti, vére, ljubesni, poterpeshlivoſti, krotkoſti. Vojskuj dobro vojsko vére, segaj po vezhnim shivlenji.

Evangelii *kakor v god ſpreobernenja fv. Pavla*
apofl. na ſtr. 200.

V god fv. Marije Magdalene.

M o l i t u v.

Naj nam, profimo, o Gospod! perporozhenje ſvete Marije Magdalene pomaga, ker ſi na njene proſh-nje ſhtiri dni mertviga brata Lazara od mertvih k shivlenju obudil. Kateri shivíſh ino kralujeſh *i. t. d.*

Branje *kakor v god fv. Marjete Kortonſke*
na ſtr. 212.

✠ **Evangelii fv. Lukesha**

7, 36—50.

Tiſti zhaſ je nekdo ismed farisejov Jeſufa profil, de bi per njem jédel. Ino je priſhel v hiſho farisejovo, ino ſe je k miſi vſédel.

Ino glej, shenška v mesti, katera je bila (ozhitna) greslniza, je svedila, de je v hihi fariseja per jedi: ino je pernešla poduv is alabastra s shlahtnim masilam, je sadej k njegovim nogam stopila, ino mu je sazhelda s svojimi solami noge mozhti, ino jih je s lasmi svoje glave brifala, ino mu je noge kufhovala, ino s masilam masala. Ko je pa farisej, kateri ga je bil povabil, to vidil, je sam per sebi djal, rekozh: Ako bi on prerok bil, bi gotovo vedil, kdo ino kakofna je shenška, katera se ga dotikuje, de je greslniza. Ino Jesul je odgovoril, ino mu je djal: Šhimon! imam ti nekaj povedati. On pa rezhe: Vuzhenik, povej! Neki posojovavez je imel dva dolshnika: eden mu je bil dolshen pet sto denarjov, eden pa petdeset. Ker pa nista imela s zhem plazhati, je obema odpustil. Kateri ga tedaj bolj ljubi? Šhimon je odgovoril, ino djal: Ménim, de tisti, katerimu je vezh odpustil. On pa mu je rekel: Prav si rasfodil! Ino se je obernil k sheni, ino je djal Šhimonu: Vidish to shenško? Prifhel sim v tvojo hiho, ino mi vòde na noge nisi dal; ta pa mi je s solami noge mozhila, ino jih s svojimi lasmi brifala. Kufhleja mi nisi dal; ta pa, kar je v hiho prifhla, mi nog ni jenjala kufhovati. Glave

mi nisi pomasal s oljam: ta je pa s shlahtnim masilam moje noge masala. Sato ti povém: Veliko grehov ji je odpuštenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njej pa je djalo: Odpušteni so ti grehi! Ino so sazheli, kateri so s njim per misi bili, sami per sebi rezhi: Kdo je ta, ki zelò grehe odpushta? Rekel je pa k sheni: Tvoja véra ti je pomagala; pojdi v miru.

V god sv. Jakoba

apostelna.

Molituv.

Bodi, o Gospod! svojiga ljudstva posvezhovavez ino varih, de s pomozhjo apostelna tvojiga Jakoba obvarvano, ti v djanji dopade ino s savuplivim duham flushi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista sv. Pavla apostelna do

Korinzhanov 4, 9—15.

Bratje! menim, de je Bog nas apostelne posledne postavil kakor k smerti odlozhene; sakaj v rasgledovanje smo postali svetu, angelam ino ljudem. Mi smo neumni savoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa môzhni; vi zhaftiti, mi pa brezhaftni. Noter do te vure stradamo, smo shejni ino nagi, ino nas sa vuho bijejo, ino nima-

mo stanovitniga prebivališa. Delamo ino se trudimo s svojimi rokami; naš kolnejo ino shegnujemo; naš preganjajo, ino prenesemo; naš preklinjajo, ino molimo: kakor smeti tega sveta smo postali, kakor isvershek vseh ljudi noter do sdaj. Ne pišhem tega, de bi vaš oframotil, temuzh opominjam vaš kakor svoje prelube otroke. Sakaj ko bi ravno deset tavshent vuzhenikov imeli v Kristusu, vunder nimate veliko ozhetov; sakaj v Kristusu Jesusu sim vaš jas s evangeljam rodil.

✠ Evangelii fv. Matevsha

20, 20—23.

Tisti zhaš je perstopila k Jesusu mati Zebedejovih otrók s svojima sinama, ter ga je molila, ino sa nekaj prošila. On pa ji je rekel: Kaj hozhešh? Mu rezhe: Rezi, de sedita ta dva moja sina eden na tvoji desnizi, ino eden na levizi v tvojim kraljestvi. Jesus pa je odgovoril ino djal: Ne véste, kaj prošite. Ali samoreta piti kelih, kateriga bom jas pil? Mu rezheta: Samoreva. Jima rezhe: Moj kelih bota sizer pila; sedeti pa na moji desnizi alj levizi, ni moje, vama dati, ampak katerim je perpravleno od mojiga Ozheta.

V god sv. Krifhtofa *marternika.*

M o l i t u v.

Dodeli, prosimo, vsegamogozhni Bog! de, ki svetiga I. marternika tvojiga god obhajamo, se po njegovi prošnji v ljubesni do tvojiga imena vterdimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino evangeli kakor v god sv. Valentina m. na str. 209.

V god sv. Ane

matere prezhiste Devize Marije.

M o l i t u v.

Q Bog! kateri si sveti Ani toljko gnado fkasal, de je bila vredna, mati biti matere tvojiga edinorojeniga Šina: dodeli milostlivo, de, ki njen god obhajamo, se nam fkos njeno perporozhovanje per tebi pomaga. Škos ravno tega Gospoda *i. t. d.*

Branje is pregovorov Šalomona kralja

31, 10 — 31.

Kdo bo najshel sérzhno sheno? Dalezh ino od sadnih pokrajn sluje njena vrednost. Sanese se na njo serze njeniga mosha, ino ropa ne bo potreboval. Povrazhovala mu bo dobro ino ne hudiga vse dni svojiga shivljenja. Jiskala je ovno ino predivo,

ino delala s svetam svojih rok. Je kakor barka kupza, katera mu od dalezh pernese kruh. Vstaja, ko je she nozh, ino daja dobizhek svojim doma-zhim, ino jed svojim deklam. Ogleda njivo, ino jo kupi; od perdélka svojih rok safadí vinograd. Prepasa s mozhjo svoje ledje, ino vterdí svojo roko. Škufi ino vidi, de je dobra njena kupzhíja: ne vgasne po nozhi njena luzh. Istegne svojo roko po vélkih rezheb, ino njeni persti primejo vrateno. Svojo roko odpre vbogimu, ino svoje dlani prostíre potrebnimu. Ne boji se sa svojo hífho snesheniga mrasa; sakaj vse njeni domazhi imajo dvojo obleko. Déla fi ogrinala: belo platmo ino fhkerlat je njena nosha. Zhaštít je njen mosh v sbiralíshi, kadar sedi s deshehnimi sodniki. Déla tenzhizo, ino jo prodaja, ino pase daja Kananejzam. Mozh ino lepota je njeno oblazhilo, ino sméjala se bo posledni dan. Svoje vušta odpira modrosti, ino postava krotkosti je na njenim jesiku. Gleda, kaj se v njeni hífhi godi, ino svojiga kruha ne jé v lenobi. Njeni otrozi pridejo, ino jo povikshujejo: njen mosh jo tudi hvali. Veliko hzhher je blago sbiralo, ti fi jih vse preségla. Golufna je perljudnost, ino prasna je lepota: shena, katera se boji Gospoda, ona bo hvalena. Dajte ji od sadu njenih rók, ino naj jo hvalijo v sbirafshih njene déla.

Evangeli kakor v god fv. Luzije d. m. na fir. 192.

V god fv. Ignazja

sposnovarza.

Molitu v.

⓪ Bog! kateri fi, sa vezhi zhašt svojiga imena ras-

shirat, zerkuv u vojskovanji fkos svetiga Ignazja s novo pomozhjo vterdil: dodéli, de se s njegovo pomozhjo ino po njegovih sgledih vojskujemo na semlji, ino saflushimo s njim kronani biti v nebesih. Škos Gospoda i. t. d.

Branje kakor v god fv. Jurja m. na str. 226.

Evangelj kakor v god fv. Marka e. na str. 228.

V god fv. Alfonsa

sposnovarza ino fhkofa.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si fkos svetiga Alfonsa, sposnovarza svojiga ino fhkofa, kateri je sa isvelizhanje dušh vef gorézh bil, svojo zerkuv s novim ordnam pomnošil: profimo, de fkos njegovo svelizhanfko opominovanje podvuzheni, ino fkos njegove sgledde poterjeni, k tebi priti samoremo. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is 2. lista fv. Pavla apostelna do

Timoteja 2, 1 — 7.

Preljubi! bodi mozhèn v gnadi, katera je v Jesusu Kristusu, ino kar si od mene slishal po mnogih prizhah, to isporozhi vérnim ljudem, kateri bojo tudi druge podvuzhiti samogli. Delaj, kakor dober vojsfhak Kristusa Jesusa. Nobeden vojsfhak boshji se ne sakopá v posvetne opravke, de temu dopade, katerimu se je vdal. Sakaj tudi tišti, kateri se sa slavo vojskuje, ne dobi venza, ako se ni po postavi vojskoval. Špodobi se, de kmet, ki de-

la, narpoprej od svojiga perdelka vshíva. Saštopi dobro, kar rezhem; sakaj Gospod ti bo dal saštopenost u vsih rezhéh.

Evangeli kakor v god fv. Marka e. na str. 228.

V god fv. Dominika

sposnovavza.

M o l i t u v.

○ Bog! kateri si svojo zerkuv s saflushenjam ino navkam svetiga Dominika sposnovavza svojiga rasfvetliti hotel: dodéli, de po njegovi priproshnji zhasno pomozh ino duhovno rast sadobi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino **Evangeli** kakor v god fv. Šilvestra papesha na str. 35.

V god prezhište Marije Devize Šneshnize.

M o l i t u v.

Dodeli nam svojim flushavnikom, profimo, o Gospod Bog! de se védniga sdravja na dushi ino teleši vese limo, ino po zhasiti proshnji svete Marije vselaj Devize od sdajne shalosti reshni, vezhno veselje oshivali bomo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukuv Širahovih 24, 14—16.

V sazhetki ino pred vsem zhasam sim bila stvar-

jena, ino zelo vezhnost ne bom nehala biti, ino v svetim prebivaljši fim pred njim slushila. Ino tako fim se v Šioni vterdila, ino v svetim mesti fim ravno tako pozhivala, ino v Jerusalemi je bila moja oblast. Ino fim se vkoreninila v zhaštitim ljudstvi, ino v lastini mojiga Boga, kateri je njegova erbshina, ino v drushbi svetnikov je moje stanovalishe.

✠ Evangelii fv. Lukesha

11, 27—28.

Tisti zhaš, ko je Jesuf mnoshizam govoril, je povsdignila neka shena glaf ismed njih, ino mu je rekla: Blagor telefu, katero je tebe nosilo, ino perlam, katere si sisal. On je pa djal: Pazh blagor she bolj tistim, kateri posluhajo boshjo besedo, ino jo ohranijo.

V god fv. Oshbata

kralja marternika.

Vse kakor v god fv. Krifhtofa m. na str. 259.

V god fv. Kfista ino tovarfhov *marternikov.*

Molituv kakor v god fv. Florjana i. t. na str. 234.

Branje ino **evangelij** kakor v god fv. Kan zjana
i. t. na str. 239.

V god fv. Lorenza marternika.

M o l i t u v.

Daj nam, prosimo, vsegamogozhni Bog! plamen nashih frašt (grehov) vgašiti, ki si dal svetimu Lorenzu ogenj njegovih marter premagati. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is 2. lista fv. Pavla apostelna do
Korinzhanov 9, 6 — 10.

Bratje! kdor skopo séje, bo tudi skopo shel; ino kdor séje v obilnosti, bo tudi v obilnosti shel. Vsakateri (naj da), kakor je namenil v svojim ferzi, ne s shaloštjo alj is file; sakaj veseliga darovavza ljubi Bog. Bog pa samore vsaki dar obiln storiti med vami, tako de bote vsega sadošti iméli, ino bote bogati sa vsako dobro delo, kakor je pisano: Je delil ino vbogim dajal; njegova praviza ostane vselaj ino vekomaj. Kateri pa daja séme sejavzu, bo tudi kruha jesti dal, ino bo namnoshil vašho setuv, ino dal obilnišhi rasti sad vašhe pravize.

✠ Evangelij fv. Janesa

12, 24—26.

Tišči zhaš je Jesus rekel svojim vuzhenzam: Refnizhno, refnizhno vam povém, ako pšhenizhno serno ne pade v semljo, ino ne vmerje, ostane ono samo; ako pa vmer-

je, stori veliko sadu. Kdor svojo dušo (shivljenje) ljubi, jo bo sgubil; ino kdor svojo dušo sovrashi na tem sveti, jo bo ohranil sa vezhno shivljenje. Ako kdo meni flushi, naj sa meno hodi; ino kjer sim jas, tam bo tudi moj flushavnik. Ako bo kdo meni flushil, ga bo zhaštil moj Ozhe.

V prasn timer vnebovsetja prezhiste Marije Devize.

M o l i t u v.

Slushavnikom svojim, profimo, o Gospod! dolgove sanesi; de, ker ti s svojimi deli ne moremo dopasti, po proshnji porodnize tvojiga Šina, Gospoda nashiga svelizhanje dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is bukov Širahovih 24, 11 — 20.

Povsod sim jiskala, kje bi samogla prebivati: tedaj sim hotla v lastini Gospodovi stanovati. Na to je sapovedal, ino mi rekel Štvarnik vsih rezhi, ino kateri me je stvaril, je pozhival v mojim shotori, ino mi je rekel: V Jakobu prebivaj, v Israelu imej svojo erbsihino, ino med mojimi isvolenimi se vkorenini. Ino tako sim se v Šioni vterdila, ino v svetim mešti sim ravno tako pozhivala, ino v Jerusalemi je bila moja oblast. Ino sim se vkoreninila v zhaštitim ljudstvi, ino v lastini mojiga Boga, kateri je njegova erbsihina, ino v drushbi svetnikov je moje stanovališhe. Kakor zeder na Liba-

nu fim povikshana, ino kakor zipresa na gori Šion. Visoko kakor palma v Kadesu fim srašla, ino kakor safajena rosha v Jerihu; kakor lépa oljka na polji, ino kakor javor per vodi na potih fim visoko srašla. Kakor zimet ino lepo dishezhe masilo fim dihala, kakor isbrana mira fim dajala prijeten duh od sebe.

✠ Evangelii fv. Lukesha

10, 38—42.

Tisti zhaš je shel Jesus v neko véš, ino neka shena, s imenam Marta, ga je sprejela v svojo hišo. Ino ona je imela sestro s imenam Marija, katera je sédla Gospodu k nogam, ino je poslušhala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s postreshbo veliko opraviti, ter je perštopila ino rekla: Gospod! ali ti ni mar, de me moja sestra samo pusti šrezhi? Rezi ji vunder, de mi naj pomaga. Ino Gospod je odgovoril ino ji djal: Marta, Marta! ti si škerbna, ino si preveliko persadevašh. Le eno je potrebno. Marija si je narboljšhi del isvolila, kateri ji ne bo odvset.

V god fv. Roka

šposnovarza.

M o l i t u v.

Svojo ljudstvo, profimo, o Gospod! vfelaj miloštlivo

obvarji, ter ga po priproshnjah ino saflushenji fveti-
ga Roka vse dufhne ino telefne kuge otmi. Škos
Gospoda i. t. d.

Branje ino evangeli kakor v god fv. Jofhta
fp. na str. 237.

V god fv. Jerneja

apostelna.

M o l i t u v.

V segamogozhni vezhni Bog! kateri si ta dan savoljo
goda svetiga Jerneja svojiga apostelna s zhaftitlivim
ino fvetim veseljam napolnil: daj, prosimo, svoji zer-
kvi ljubiti, kar je véerval, ino osnanovati, kar je vu-
zhil. Škos Gospoda i. t. d.

Branje is 1. lista fv. Paula apostelna do

Korinzhanov 12, 27 — 31.

Bratje! vi ste telo Kristusovo ino vudje med sebo.
Ino nekatere je Bog sizer v zerkuv postavil, per-
vizh sa apostelne, drugizh sa preroke, tretjizh sa
vuzhenike, potem (je dal enim) mozh zhudeshov,
dalej darove osdravljanja, pomaganja, vladanja, go-
vorjenja v mnogiterih jesikih, raslaganja jesikov.
Ali so vfi apostelni? ali vfi preroki, ali vfi vuzhe-
niki? ali imajo vfi mozh zhudeshov, ali vfi dar
osdravljanja? ali vfi v mnogiterih jesikih govorijo?
ali vfi jesike raslagajo? Persadevajte si tedaj sa ime-
nitnejshi darove.

✠ Evangelij sv. Lukesha

6, 12—19.

Tisti zhal je shel Jesus na goro molit, ino je zelo nozh prebèdel v molitvi s Bogam. Ino ko se je bil dan storil, je poklizal svoje vuzhenze, ino jih je isvolil dvanašt ismed njih, (katere je tudi apostelne imenoval): Šhimona, katerimu je perdjal ime Peter, ino Andreja njegoviga brata, Jakoba ino Janesa, Filipa ino Jerneja, Matevsha ino Tomasha, Jakoba Alfejoviga, ino Šhimona s perimkam Zelota, ino Judesha Jakoboviga, ino Judesha Iskhkarjota, kateri je bil isdajavez. Ino je shel doli s njimi, ino je stal na ravnim polji, ino truma njegovih vuzhenzov ino velika mnoshiza ljudi is vse Judeje, ino is Jerusalema, ino od primorja, od Tira ino Sidona, kateri so ga bili prifhli poslusnat, ino de bi osdraveli od svojih bolesni. Ino katere so nadlegovali nezhisti duhovi, so bili osdravleni. Ino vsa mnoshiza se ga je jiskala dotekniti, ker je mozh is njega shla, ino je vse osdravila.

V god fv. Avgufhtina

fhkofa ino vuzhenika.

M o l i t u v.

Perftopi nafhim ponishnim proshnjam, vssegamogozhni Bog! ino ko nam dafh vupanje miloft dofezhi, nam dodeli dobrotlivo po proshnji svetiga Avgufhtina sposnovavza svojiga ino fhkofa, tvoje nefkonzhno vsmilenje obzhutiti. Skos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino evangeli kakor v god fv. Gregorja p. v. na fir. 218.

V god fv. Daniela

preroka sposnovavza.

M o l i t u v.

O Bog! kateri naf s obletnim godam svetiga Daniela preroka, sposnovavza svojiga oveselifh: dodeli miloftlivo, de, ki njegov god zhaštimo, tudi njegove dela posnemamo. Skos Gospoda *i. t. d.*

Branje is preroka Daniela 14, 27 — 42.

Tiste dni so se Babilonzhani sbrali soper kralja, ino so mu djali: Daj nam Daniela, kateri je Bela pokonzhal ino smaj vmoril, drugazhi vmorimo tebe, ino zelo tvojo hifho. Ko je tedaj kralj vidil, de ga mozžno nadlegujejo, jim je perfilen dal Daniela. Ino so ga vergli v levnjak, ino je

bil tam šest dni. Je bilo pa v levnjaku sedem levov, katerim se je dalo vsak dan dvoje truplov ino dve ovze; ino tišči zhaš se jim ni dalo, de bi posherli Daniela. Bil je pa v Judeji prerok, s imenam Habakuk, ino on je napravil mozhnik, ino je nadrobil kruha v lonez, ino se je podal na polje, de bi nesel shenjzam. Rekel je pa angel Gospodov Habakuku: Nesi kofilo, ki ga imash, v Babilon Danielu, kateri je v levnjaku. Ino Habakuk je rekel: Gospod, Babilona nisim vidil, in ne vem sa levnjak. Ino ga je perjel angel Gospodov verh glave, ino ga nesel sa laše njegove glave, ino ga je postavil v Babilonu nad levnjakam v hitrosti svojiga duha. Ino Habakuk je klizal, rekozh: Daniel, hlapez boshji, vse mi kofilo, kateriga ti je Bog poslal. Ino Daniel je rekel: Spomnil si se mene, o Bog! ino jih nisi sapustil, kateri te ljubijo. Ino Daniel je vstal ino jedel. Angel Gospodov pa je postavil Habakuka hitro sopet na njegovo mesto. Ino prishel je kralj sedmi dan, de bi nad Danielam shaloval, ino je prishel k levnjaku, ino je noter pogledal: ino glej, Daniel je sedel v fredi med levami. Ino kralj je savpil s velikim glasam rekozh: Velik si o Gospod, Bog Danielov. Ino ga je potegn timer levnjaka, tiste pa, kateri so ga pogubiti hotli, je spustil v levnjak, ino sdajzi so bili posherti pred njegovimi ozhmí. Tedaj je kralj rekel: Vsi, kateri po zeli semlji prebivajo, se naj bojijo Boga Danieloviga, sakaj on je odrefhenik, kateri snamnja ino zhudesha déla na semlji, kateri je refhil Daniela is levnjaka.

Evangeli kakor posledno nedelo po binkoshtih na
 str. 180.

V god obglavodjanja fv. Janesa kerstnika.

M o l i t u v.

Naj nam, prosimo, o Gospod! svetiga Janesa kerstnika, predhodnika ino marternika tvojiga zhaštiti god svelizhavno pomozh da obzhutiti. Kateri shivish *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 1, 17 — 19.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekozh: Prepasaj si ledje, ino vstani, ino govori Judu vse, kar ti jas sapovém. Ne hój se jih; sakaj storil bom, de se jih ne bofh bal. Sakaj jas te storim donef terdno mesto, ino shelesen fleber, ino bronast sid soper vso deshelo, soper kralje v Judu ino njegove vajvode, soper duhovne ino ljudstvo deshele. Ino se bojo vojskovali soper te, pa te ne bojo premagali, ker fim jas s tebo, pravi Gospod, de te rešhim.

✠ Evangeli fv. Marka

6, 17 — 29.

Tisti zhaš je poslal Herodesh, ino vjel Janesa, ga svesal ino v jezho vergel sa- voljo Herodje, shene svojiga brata Filipa, ker jo je bil sa sheno vsel. Sakaj Janes je Herodeshu rekel: Ni ti perpušheno iméti shene svojiga brata. Herodja pa ga je salesovala, ino ga je hotla vmoriti, pa ni mogla; sakaj Herodesh se je Janesa bal, ker je vedil, de je pravizhen ino svet

mosh; ga je varoval, ino je, kakor je od njega slishal, veliko storil, ino ga rad poslushal. Ino ko je bil perloshen dan prishel, rojstni dan Herodesha, je on gostijo napravil vajvodam, poglavarjam ino pervakam Galilejskim. Ino ko je bila prishla Herodjina hzhi, ino je plesala, ino dopadla Herodeshu ino s njim sedezhim, je kralj deklizi rekel: Prosi me, sa kar kolj hozhesh, ino dal ti bom! Ino ji je persegel: Sa kar kolj me prosish, ti bom dal, ko bi bilo tudi poloviza mojiga kraljestva! Ino ona je vun shla, ino rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je djala: Glavo Janesa kerstnika. Ino je shla sdajzi hitro noter h kralju, ino je profila rekozh: Hozhem, de mi das h sdajzi v skledi glavo Janesa kerstnika. Ino kralj je postal shalošten, pa savoljo persege ino savoljo tistih, ki so s njim per misi bili, jo ni hotel shaliti, temuzh je poslal rabelna, ino vkasal, njegovo glavo v skledi pernesti. Ino ta ga je ob glavo djala v jezhi, ino je pernesel njegovo glavo v skledi, ino jo je dal deklizi, ino dekliza jo je dala svoji materi. Kadar so to slisnali njegovi vuzhenzi, so prishli, ino vseli njegovo truplo, ino so ga v grob poloshili.

V angelfko nedelo.

M o l i t u v.

O Bog! kateri po svoji neismérni previdnosti svoje svete angele nam sa varhe poshiljash: dodeli nam svojim ponishnim proshnikom, de bomo po njih brambi vselaj ohranjeni, ino se v njih drushbi vezhno veselili. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. bukuv Mojsefovih 23, 20 — 23.

To govori Gospod Bog: Glej, jas bom poslal svojiga angela, kateri pojde pred tebo, ino te bo varoval na potu, ino perpeljal v kraj, kateriga fim perpravil. Šposhtuj ga, ino poslušhaj njegov glas, ino glej, da ga ne sanizhujesh; sakaj ako greshish, ti ne bo sanéfel, ino moje ime je v njem. Ako pa njegov glas poslušhasth, ino storish vse, kar govorim, bom sovrashnik tvojih sovrashnikov, ino jih bom satiral, kateri tebe satirajo. Ino moj angel pojde pred tebo.

✠ Evangelii sv. Matevsha

18, 1 — 10.

Tisti zhas so perstopili vuzhenzi k Jesusu ino so rekli: Kdo, (pravish) je narvezhi v nebeshkim kraljestvi? Ino Jesus je poklizal, otroka, ga je postavil v sredo med nje, ino je rekel: Resnizhno, vam povem, ako se ne spreoberneté, ino ne bote, kakor otrozi, ne pojdete v nebeshko kraljestvo. Kdor kolj se tedaj ponisha, kakor to o-

trok, je narvézhi v nebeshkim kraljestvi. Ino kdor sprejme kateriga takiga otroka v mojim imeni, mene sprejme. Kdor pa pohujsha kateriga téh malih, ki v mene vérjejo, bi mu bilo boljshi, de bi se mu obéfil mlinfki kamen na vrat, ino bi se potobil v globozhino morja. Gorjé svetu savoljo pohujshanja! Pohujshanje fizer mora priti, vunder pa gorjé tistimu zhloveku, fkos kateriga pohujshanje pride! Ako te pa tvoja roka alj tvoja noga pohujsha, odsekaj jo, ino versi od sebe: boljshi ti je, de hrom alj krulov gréfh v shivljenje, kakor de bi dve roke alj dve noge imel, pa vershen bil v vezhen ogenj. Ino ako te tvoje oko pohujsha, isderi ga, ino versi od sebe: boljshi ti je, de s enim ozhesam gréfh v shivljenje, kakor de bi dva ozhefa imel, pa vershen bil v peklenfki ogenj. Glejte, de ne sanizhujete nobeniga tih malih; sakaj povém vam, de njih angeli v nebesih vedno gledajo oblihzhje mojiga Ozhetá, kateri je v nebesih.

V god fv. Egida

apata.

Molituv ino **branje** *kakor v god fv. Antona*
apata na str. 195.

Evangelii *kakor v god fpreobernenja fv. Pavla apost. na str. 202.*

V god fv. Rosaliije

devize.

M o l i t u v.

V flifhi naf, o Bog, Svelizhar nafh! de kakor nam je god svete Rosaliije devize tvoje k rasveselenju, tako nam naj bo njena perferzhna poboshnost k podvuzhenju; ino naj bomo fkos njeno priproflhnjo od fhib tvoje jese miloftlivo otéti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje *kakor v god fv. Luzije d. m. na str. 192.*

Evangelii *kakor v god fv. Barbare d. m. na str. 186.*

V prasn timer rojftva prezhiste Devize Marije.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, o Gospod! fvojim flushabnikom dar nebefhke milofli, de, katerim je svete Devize porod sazhetek svelizhanja bil, jim vefel god njeniga rojftva raft miru podeli. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino **evangelii** *kakor v prasn timer zhistiga fpozhetja D. M. na str. 190.*

V prasn timer fladkiga imena prezhiste Devize Marije.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de bojo tvoji vé rni, kateri se veselijo imena ino varstva presvete Devize Marije, po njeni poboshni profhnji vsih slegov oteti na semlji, ino saflushijo u vezhno veselje priti v nebesih. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god M. D. Karmelfke na fir. 253.

Evangelii kakor v prasn timer osnanenja D. M. na fir. 223.

V god povikshanja svetiga krisha.

M o l i t u v.

O Bog! kateri naf danashni dan s obletnim godam povikshanja svetiga krisha oveselish: daj, profimo, de, ki smo njegovo fkrivnost na semlji sposnali, plazhilo njegoviga odrefshenja v nebesih saflushimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god najdenja sv. krisha na fir. 232.

✠ Evangelii sv. Janesa

12, 31 — 36.

Tisti zhas je rekel Jesus Judovskim mno-

shizam: Sdaj je sodba svetá, sdaj bo vajvoda svetá isvershen. Ino jas, kadar bom povikšhan od semlje, bom vse k sebi vlékel. (To pa je rekel, de je na snanje dal, s kakofhno smertjo de bo vmerl.) Mnoshiza mu je odgovorila: Mi smo flisnali is pošlave, de Kristuf vekomaj ostane, ino kako pravish ti: Šin zhlovekovi mora povikšhan biti? Kdo je tisti Šin zhlovekovi? Jesuf jim je tedaj rekel: Šhe majhin zhaš je luzh per vas. Hodite, dokler luzh imate, de vas tema ne obide; sakaj kdor v temi hodi, ne ve, kam gré. Dokler luzh imate, vérvajte v luzh, de bote otrozi luzhi.

V god fv. Lamperta

fhkosa marternika.

M o l i t u v.

Poglej našho slabóšt, vfegamogozhni Bog! ino ker naš butara našhih hudih del teshí, nam naj svetiga I. marternika tvojiga ino fhkosa zhaštita priproshnja pomaga. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista fv. Jakoba apostelna

1, 12 — 18.

Preljubi! blagor zhloveku, kateri preterpí skufh

njo; sakaj kadar bo svest najden, bo prejel vnez shivljenja, kateriga je Bog tistim obljubil, ki ga ljubijo. Nihzher, ko je skufhan, ne rezi, de je od Boga skufhan; sakaj Bog ne more v hudo skufhan biti, pa tudi nikogar ne skufha. Vsak pa je skufhan, kadar je od svojiga poshelenja vlezhen ino vablen: potem, kadar je poshelenje spozhelo, rodi greh; greh pa, kadar je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, bratje moji preljubi! Vsak dober dar, ino vsako popolno podelenje je od sgoraj, ino pride od Ozheta luzhi, per katerim ni premenjenja, tudi ne senze preobrazhanja. Sakaj radovoljno nas je rodil skos besedo resnize, de bi bili pervina njegovih stvarí.

✠ Evangelí fv. Lukesha

14, 26—33.

Tisti zhas je rekel Jesus mnoshizam: Ako pride kdo k meni, pa ne sovrashi svojiga ozheta ino matere, ino shene, ino otrók, ino bratov, ino sester, ino she tudi svojiga shivljenja, ne more moj vuzhenz biti. Ino kdor ne nosi svojiga krisha, ino ne hodi sa meno, ne more moj vuzhenz biti. Sakaj kdo ismed vas, ako hozhe turn sidati, se ne vsede poprèj, ino ne prevdari potrebnih isdavkov, ali ima sadossi, ga dodelati: de se mu, kadar vstavi stalo, (grunt) ino ne more dodelati, ne sazhnejo vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekozh: Ta zhlovek je sazhel sidati, pa ni mogel dokonzhati?

Ali kateri kralj se pojde vojskovat soper drugiga kralja, de bi se popréj ne vſedel, ino ne premislil, ali mu samore s deſetimi tavshenti naproti iti, kateri gré s dvajsetimi tavshenti nad njega? Drugazhi poſhle, dokler je uni ſhe dalezh, ſporozhenje do njega, ino proſi ſa mir. Tako tudi nobeden iſmed vaſ, kateri ſe ne odpové vſemu, kar ima, ne more moj vuzhenz biti.

V god fv. Matevsha

apoſtelna ino evangeliſta.

M o l i t u v.

Naj nam, o Goſpod! proſhnje ſvetiga apoſtelna ino evangeliſta Matevsha pomagajo, de kar naſho ſlaboſt ne more doſezhi, nam po njegovim perporozho-
vanji dodeleno bode. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Marka ev. na ſtr. 228.

✠ Evangeli fv. Matevsha

9, 9—13.

Tiſti zhaſ je vidil Jeſuſ zhloveka ſedeti na mavti, Matevsha s imenam, ino mu je rekel: Pojdi ſa meno! Ino je vſtal, ino ſhel ſa njim. Ino pergodilo ſe je, ko je bil v hiſhi per jedi, glej, je veliko zolnar-jov ino greſhnikov priſhlo, ino ſo k jedi

sédli s Jesufam ino njegovimi vuzhenzi. Ino ko so fariseji to vidili, so rekli njegovim vuzhenzam: Sakaj je vaš vuzhenik s zolnarji ino gresfniki? Kadar je pa Jesuf to slišhal, je djal: Sdravim ni potreba sdravnika, ampak bolenim. Pojdite pa, ino se vuzhite, kaj je to: Vsmilenje hozhem, ino ne daritve. Sakaj nisim prišel klizat pravizhne ampak gresfnike.

V god ff. Kosma ino Damjana

marternikov.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de, ki svetih marternikov tvojih Kosma ino Damjana god zhaštimo, po njih priprosfhnjah vsih prihodnih slegov oteti bomo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino evangeli kakor v god fv. Kanzjana ino tovarfhov mm. na str. 239.

V god fv. Mihaela

arhangela.

M o l i t u v.

O Bog! kateri po prezhudni modrosti, angelam ino

ljudem flushbe delifh: daj milofljivo, de kateri k tvoji flushbi v nebefih vedno perpravleni ftojijo, oni tudi na semlji nafhe shivljenje varjejo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is fkrivniga rasodenja fv. Janesa apostelna 1, 1 — 5.

Tifte dni je Bog pokasal, kar se mora fkoraj sgotiti, ino je govoril fkos svojiga angela fvojimu hlapzu Janesu, kateri je prizhovanje dajal Befedi bo-shji, ino je prizhal od Jesusa Kristusa, karkolj je vidil. Blagor mu, kateri bere ino flifhi besede tega prerokovanja, ino dopolni, kar je v njem pi-fano; sakaj zhaš je bliso. Janes sedmerim zérkvam, katere so v Asii. Gnada ino mir vam bodi od njega, kateri je, ino kateri je bil, ino kateri bo prifhel, ino od fédem duhov, kateri so pred nje-govim sedesham, ino od Jesusa Kristusa, kateri je svefta prizha, pervorojen is mertvih, ino poglavar kraljov semlje, kateri naf je ljubil, ino naf opral od naflih grehov v svoji kervi.

Evangeli *kakor v angelfko nedelo na str. 273.*

V Roshenkranfko nedelo.

M o l i t u v.

① Bog! ker nam je tvoj Edinorojeni fkos fvoje shivljenje, smert ino vftajenje vezhno svelizhanje saflushil: dodeli, profimo, de, ki te fkrivnosti s svetim roshnim-kranzam fvete Marije Devize zhaftimo, tudi posne-mamo, kar imajo v febi, ino kar obetajo, dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino evangeli kakor v god M. D. Šne-
shnize na str. 262.

V god sv. Franzifhka

Šerafika.

M o l i t u v.

① Bog! kateri svojo zerkuv po saflushenji svetiga Franzifhka s novim ordnam pomnoshifh: daj nam po njegovim sglédu posemelfko sanizhovati, ino se nebefhkih darov deleshnim vfelaj vefeliti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do

Galazhanov 6, 14 — 18.

Bratje! mene pa Bog varji, de bi se v zhém drugim hvalil, kakor v krishi Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, fkos kateriga je meni svét krishan, ino jas svétu. Sakaj v Kristusu Jesusu nizh ne veljá ne obrésa, ne neobrésa, ampak nova stvar. Ino kateri kolj se po tem navku ravnaajo, mir ino milost bodi nad njimi ino nad Israelam boshjim. Šizer mi pa nihzher ne bodi nadleshén; sakaj jas nosim snamnja ran Gospoda Jesusa na svojim telef. Gnada Gospoda nashiga Jesusa Kristusa bodi s vashim duham, bratje! Amen.

Evangeli kakor v god sv. Matija apost. na str. 213.

V god sv. Makfimiliana

fhkofa marternika.

Molituv ino **branje** kakor v god sv. Blasha
fhk. m. na str. 205.

Evangelj kakor v god sv. Lamperta *fhk. m. na*
str. 277.

V god sv. Teresije

devize.

M o l i t u v.

V flifhi naf o Bog, Svelizhar nafh! de kakor se go-
du fвете Teresije, devize tvoje veselimo, tako se
poshivimo s hrano njeniga nebeshkiga nauka, ino na-
vuzhimo njene perferzhne poboshnosti. Škos Gospoda
i. t. d.

Branje kakor v god sv. Luzije *d. m. na str. 192.*

Evangelj kakor v god sv. Barbare *d. m. na*
str. 187.

V god sv. Gala

apata.

Molituv ino **branje** kakor v god sv. Antona
apata na str. 195.

Evangelj kakor v god spreobernj. sv. Pavla
apost. na str. 200.

V god fv. Lukesha

evangelista.

M o l i t u v.

Naj bo, prosimo, o Gospod! tvoj sveti evangelist Lukesh nash besednik, kateri je smert krisha vedno na svojim telefi sa zhaft tvojiga imena nosil. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. lista fv. Pavla apostelna do
Korinzhanov 8, 16 — 24.

Bratje! hvala bodi Bogu, kateri je dal ravno tako veliko skerb sa vas Titu v serze. Sakaj, dobil je fizer opominjanje, pa ker je bil slo skerben, je is svoje volje k vam shel. Poslali smo s njim tudi brata, kateri ima savoljo evangelja hvalo po vsih zerkvah. Pa ne samo to, ampak postavljen je tudi od zerkuv sa tovarsha nashiga popotovanja savoljo te berje, katero opravljamo k zhafti Gospoda, ino kakor smo mi sklenili. Tako se okovarimo, de nas kdo ne obrezhe savoljo obilnih darov, zhes katere skerb imamo. Sakaj skerbimo sa dobro ne le pred Bogam, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa s njima tudi nashiga brata, kateriga smo v mnogoterih rezhéh velikokrat najdlji skerbniga, sdaj pak she veliko skerbnejshiga savoljo velikiga savupanja u vas. Bodi si, alj savoljo Tita, kateri je moj tovarsh ino pomagavez per vas, alj savoljo nashih bratov, kateri so apostelni zérkve ino zhaft Kristusova: pokashite savoljo tega vprizho zérkve sprizhovanje svoje ljubeshni do njih ino nashhe hvale savoljo vas.

Evangelii kakor v god sv. Marka ev. na fir. 229.

V god sv. Urshule ino njenih tovarfhiz,

deviz ino marterniz.

M o l i t u v.

Daj nam, profimo, o Gospod nash Bog! premaganje svetih deviz ino marterniz tvojih, I. ino njenih tovarfhiz s vedno poboshnostjo obhajati, de ker jih ne moremo vredno hvaliti, jih vsaj s ponishnim priporozhenjam zhaftimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino **evangelii** kakor v god sv. Jungerti zef. d. na fir. 215.

V god ff. Šhimona ino Judesha apostelnov.

M o l i t u v.

O Bog! kateri si nam skos svoje svete apostelne Šhimona ino Judesha k sposnanju svojiga imena priti dodelil: daj nam spomin njih vezhne zhafti s vedno rastjo v dobrim posvezhovati, ino s posvezhovanjam v dobrim rasti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Efeshanov 4, 7—13.

Bratje! vsakaterimu ismed naf je gnada podelena po meri, kakor jo je Kristuf dal. Sa tega voljo

rezhe piſmo: Šhel je na viſoko, ino je vjéte pel-jal jetnike, ino darove ljudém delíl. De je pa gorj ſhel, kaj je drujiga, kakor de je poprėj tudi dol ſhel v notrajne kraje semle? Kateri je dol ſhel, je ravno tiſti, kateri je tudi gorj ſhel zhes vse ne-besa, de bi vse napolnil. Ino on ſam je poſtavit ene sa apoſtelne, ene sa preroke, ene sa evange-liſte, ene pa sa paſtirje, ino vuzhenike v popol-noſt ſvetnikov, v opravlanje ſluſhbe, v ras-ſhiranje teleſa Kriſtuſoviga: dokler ſe ne sdruſhimo vſi v edinotſi vére, ino v ſpoſnanji Šina boſhjiga, de bomo popolnoma moſh po méri popolne ſtarotſi Kriſtuſove.

✠ Evangelii fv. Janesa

15, 17—25.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf ſvojim vuzhenzam: To vam ſapovém, de ſe med ſebo ljubite. Ako vaſ ſvét ſovraſhi, védite, de je me-ne poprej ſovraſhil, kakor vaſ. Ako bi bili is ſveta, bi ſvét, kar je njegoviga, ljubil: ker pa niſte is ſveta, ampak ſim vaſ jaſ od ſveta odbral, ſato vaſ ſvét ſovraſhi. Špomnite ſe mojih beſéd, katere ſim vam jaſ govoril: Hlapez ni vézhi, kakor njegov Goſpod. Ako ſo mene preganjali, bojo tudi vaſ preganjali: ako ſo moje beſede ſpolnovali, bojo tudi vaſhe ſpolnovali. Pa vse to vam bojo ſtorili ſavoljo mojiga imena; ſakaj ne poſnajo tiſtiga, kateri me je poſlal. Ako bi jaſ ne bil priſhel, ino

bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; sdaj pa nimajo isgovora sa svoj gréh. Kdor mene ſovrashi, ſovrashi tudi mojiga Ozhe-ta. Ako bi med njimi ne bil ſtoril dél, katerih nobeden drugi ni ſtoril, bi ne imeli gréha; sdaj pa ſo vidili, ino ſovrashijo mene ino mojiga Ozheta. Pa to je, de ſe dopolni beſeda, katera je v njih poſtavi ſapiſana: Sabſtonj ſo me ſovrashili.

V prasník vſih Œvetnikov.

M o l i t u v.

Vſegamogozhni vezhni Bog! kateri ſi nam dodelil ſafluſhenje vſih ſvojih Œvetnikov s enim godam zhaſtiti: proſimo, de nam poſheleno obilnoſt ſvojiga vſmilenja ſkos veliko ſhteſvilo priproſhnikov podeliſh. Œkos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is ſkrivniga raſodenja ſv. Janesa apoſtelna 7, 2 — 12.

Tiſte dni, glej, ſim jaſ Janes vidil drujiga angela priti od ſonzhniga is-hoda, katerj je imel ſnamnje ſhiviga Boga; ino je vpil s velikim glaſam ſhtirim angelam, katerim je bila dana oblaſt, ſhkodovati ſemlji ino morju, ino je rekel: Ne ſhkodvajte ſemlji ino morju, tudi ne dreveſam, dokler ne ſasnamvamo hlapzov Boga naſhiga na njih zhelih. Ino ſim ſliſhal ſhteſvilo ſasnamvanih: ſto, ſhtiri ino ſhtir-

defet tavshent je bilo sasnamvanih is vſih rodov Israelovih otrók. Is rodú Juda dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Ruben dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú God dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Aser dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Neſtali dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Manafe dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Šimeon dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Levi dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Isahar dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Zabulon dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Joshef dvanajſt tavshent sasnamvanih, is rodú Benjamin dvanajſt tavshent sasnamvanih. Potem ſim jih vidil veliko trumo, katere nihzher ni mogel preſhteti, is vſih narodov ino rodov, ino ljudſtvov ino jesikov, ſo ſtali pred tronam ino pred Jagnetam, oblezheni v dolge bele oblazhila, ino ſo iméli oljke v ſvojih rokah, ino ſo vpile s velikim glaſam rekozh: Zhaſt Bogu naſhimu, kateri ſedí na tronu, ino Jagnetu! Ino vſi angeli ſo ſtali okolj trona, ino okolj ſtarafhinov ino ſhtirih ſhival, ino ſo padli pred tronam na ſvoje obrase, ino ſo molili Boga, rekozh: Amen! Hvala ino ſlava, ino modroſt, ino ſahvala, ino zhaſt ino krepoſt ino mozh Bogu naſhimu od vekomaj do vekomaj. Amen.

✠ Evangelii ſv. Matevſha

5, 1—12.

Piſti zhaſ, ko je vidil Jeſuf mnoshize, je ſhel na goro, ino ko ſe je bil vſedel, ſo perſtopili k njemu njegovi vuzhenzi. Ino je odperl ſvoje vuſta, ino je vuzhil, rekozh: Blagor vbogim v duhu, ſakaj njih je ne-

beſhko kraljeſtvo. Blagor krotkim, ſakaj oni bojo ſemlo poſédli. Blagor ſhaloſtnim, ſakaj oni bojo oveſeleni. Blagor lazhnim ino ſhejnim pravize, ſakaj oni bojo naſiteni. Blagor vſmilenim, ſakaj oni bojo vſmiljenje doſegli. Blagor jim, kateri ſo zhiſtiga ſerza, ſakaj oni bojo Boga gledali. Blagor mirnim, ſakaj oni bojo otrozi boſhji imenovani. Blagor jim, kateri ſavoljo pravize preganjanje terpijo, ſakaj njih je nebeſhko kraljeſtvo. Blagor vam, kadar vaſ bojo kleli ino preganjali, ino vſe hudo ſoper vaſ laſhnivo govorili ſavoljo mene: veſelite ſe ino radujte; ſakaj vaſhe plazhílo je obilno v nebeſih.

V dan ſpomina vſih vérnih mertvih.

M o l i t u v.

⓪ Bog, Œtvarnik ino Odreſhenik vſih vérnih! dodeli duſham ſvojih flushavnikov ino flushavniz odpufhanje vſih grehov, de reſhenje, kateriga vedno ſhelijo, ſkos bogabojezhe proſhnje doſeſhejo. Kateri ſhivſh ino kralujeſh *i. t. d.*

Branje is 1. liſta ſv. Pavla apoſtelna do Korinzhanov 15, 51 — 57.

Ⓑratje! glejte, ſkrivnoſt vam povém: Vſi bomo

fizer vſtali, tode ſpremenili ſe ne bomo vſi. Naglo, kakor bi s ozhmí trenil, na glaſ poſledne trobente: ſakaj ſapela bo trobenta, ino mertvi bojo vſtali neſtrohliivi, ino mi ſe bomo ſpremenili. Sa-
 kaj ſtrohливо to mora oblezhi neſtrohливoſt, ino vmer-
 jozhe to mora oblezhi nevmerjodzhoſt. Kadar bo
 pa vmerjodzhe to obleklo nevmerjodzhoſt, takrat ſe
 bojo ſpolnile beſede, katere ſo piſane: Poſherta je
 ſmert v premaganji. Šmert! kjé je tvoje prema-
 ganje? Šmert! kje je tvoje ſhelo? Shelo ſmertí pa
 je gréh, mozh greha pa poſtava. Bogu pa bodi
 hvala, kateri nam je dal premaganje ſkos Goſpoda
 naſhiga Jeſufa Kriſtufa.

✠ Evangelí fv. Janesa

5, 25—29.

Tiſti zhaſ je rekel Jeſuf Judovſkim mno-
 ſhizam: Reſnizhno, reſnizhno vam povém,
 de pride vura, ino je ſhe sdaj, de bojo
 mertvi ſliſhali glaſ Šina boſhjiga, ino ka-
 teri ga bojo ſliſhali, bojo ſhivéli. Sakaj
 kakor ima Ozhe ſhivlenje ſam v ſebi, ta-
 ko je tudi Šinu dal, de ima ſhivlenje ſam
 v ſebi, ino mu je oblaſt dal, tudi ſodbo
 ſtoriti, ker je Šin zhlovekov. Ne zhudite
 ſe ſavoljo tega; ſakaj pride vura, v ka-
 teri bojo vſi, ki ſo v grobih, ſliſhali glaſ
 Šina boſhjiga, ino pojdejo is njih: kateri
 ſo dobro ſtorili, k vſtajeju ſhivlenja, ka-
 teri ſo pa hudo ſtorili, k vſtajeju obſojenja.

V god sv. Juſta

marternika.

Molituv *kakor v god sv. Kriſhtofa m. na ſtr. 259.*

Branje *kakor v god sv. Valentina m. na ſtr. 209.*

Evangelii *kakor v god sv. Lorenza m. na ſtr. 264.*

V god sv. Karel na Baromeja

ſhkofa.

M o l i t u v.

Svojo zerkuv, o Goſpod! s vedno brambo ſvetiga Karel na ſposnovavza ſvojiga ino ſhkofa obvarji: de, kakor ga je paſtirſka ſkerb zhaſtitiga ſtorila, tako naſ njegova priproſhnja ſtori vſelaj ſa tvojo ljubesen vnéte. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje ino **evangelii** *kakor v god sv. Franziſhka Salesja ſp. ſhk. na ſtr. 202.*

V god sv. Lenarta

apata.

M o l i t u v.

Perſtopi, o Goſpod! naſhim ponishnim proſhnjam, katere ti ob godu ſvetiga Lenarta apata tvojiga darujemo, de, ker v ſvojo pravizhnoſt nimamo vupanja, ſe nam po njega proſhnjah, kateri je tebi dopadel, pomaga. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje ino **evangeli** *kakor v god fv. Antona
apata na fir. 195.*

V god fv. Martina

fhkofa.

M o l i t u v.

① Bog! kateri vidish, de fami is febe nizh ne samoremo: dodeli milostlivo, de bomo po priproshnji svetiga Martina tvojiga sposnovavza ino fhkofa vseh nadlog obvarvani. Škos Gospoda i. t. d.

Branje *kakor v god fv. Franzifhka Salesja
sp. fhk. na fir. 202.*

✠ Evangeli fv. Lukesha

11, 33—36.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Nihzher ne vushgè luzhi, de bi jo postavil na skrit kraj alj pod mérník, ampak na svezhnik, de, kateri noter grejo, luzh vidijo. Luzh tvojiga telefa je tvoje oko. Ako je tvoje oko zhišto, bo svetlo zelo tvoje telo, ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje telo. Glej tedaj, de luzh, katera je v tebi; ne bo tema. Ako je tedaj zelo tvoje telo svetlo: ino nima nikjer nizh temniga, bo vse svetlo, ino te bo kakor svetla luzh ras-svetilo.

V god fv. Leopolda

sposnovarza.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si svetiga Leopolda od kraljovanja ino fkerbí tega sveta bres madesha k nebeshkimu kralstvu perpeljal: dodeli milostlivo, de na tvoja dobrota tako fkos to zhasno vodi, de saflushimo, delesh vezhniga shivlenja dofézhi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje kakor v god fv. Alojsija *sp. na str. 242.*

Evangelj kakor v god fv. Rupreta *sp. shk. na str. 224.*

V god fv. Elisabete

kraljize vdove.

M o l i t u v.

Ras-fvéti, vsmileni Bog! ferza svojih vernih, ino daj nam fkos zhasfite profhnje svete Elisabete posvetno frezho sanizhovati, ino se vedno nebeshkkih darov veseliti. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje ino **evangelj** kakor v god fv. Ane *na str. 259.*

V god darovanja prezhiste Marije Devize.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si hotel, de je bila sveta Marija vse-

laj Deviza, prebivališče svetiga Duha, današnji dan v tempelni darovana: dodeli, profimo, de po njeni priproshnji saflushimo, v tempelni tvojiga velizhaftva darovani biti. Škos Gospoda . . . v edinosti ravno tišiga svetiga Duha *i. t. d.*

Branje ino **evangeli** *kakor v god M. D. Šne-*
shnize na str. 262.

V god fv. Zezilije

devize, marternize.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri naš obletnim godam svete Zezilije devize ino marternize svoje oveselišh: daj, de ki njen god obhajamo, se tudi po sgledu njeniga poboshniga shivljenja ravnamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje *kakor v god fv Doroteje d. m. na str. 208.*

Evangeli *kakor v god fv. Barbare d. m. na str. 186.*

V god fv. Katarine

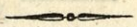
devize marternize.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri si dal Mojsefu sapovedi na verhi gore Šinaj, ino si ravno na tišto mesto škos svoje svete angele telo svete Katarine, devize ino marternize

svoje prezhudno poloshil: daj, prosimo, de fkos nje saflushenje ino priproshnjo na hrib, kateri je Kristuf, priti samoremo. Škos Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinosti fvetiga Duha — Bog — od vékomaj do vékomaj. Amen.

Branje ino evangeli *kakor v god fv. Barbare*
d. m. na str. 186.

V GODOVE SVETNIKOV splóh.

V god eniga Marternika, *kateri je bil škof alj papesh.*

I.

Molituv „Poglej našho flabost“, **branje** „Blagor zhloveku kater preterpi“, ino **evangeli** „Ako pride kdo“, **vse** *kakor v god sv. Lamperta m. shk. na str. 277.*

II.

Molituv „O Bog! kateri naš s obletnim godam“, **branje** „Hvalen bodi“, **evangeli** „Ako hozhe kdo“, **vse** *kakor v god sv. Blasha m. shk. na str. 295.*

V god eniga Marternika, *kateri ni bil škof alj papesh.*

I.

Molituv „Dodeli profimo“, *kakor v god sv. Kriftofa m. na str. 259.*

Branje „Pravizhniga je vodil“, ino **evangeli**
 „Nikar ne mislite“, **vse** *kakor v god sv. Valentina*
m. na str. 209.

II.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de bomo fkos priproshnjo svetiga I. marternika tvojiga od vsih nadlog oteti na telefi, ino od hudih misli ozhifheni v ferzi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje „Špomni se“, *kakor v god sv. Jurja m. na str. 226.*

✠ Evangeli sv. Matevsha 10, 26—32.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Nizh ni fkritiga, kar bi se ne rasodelo, ino fkrivniga, kar bi se ne svedilo. Kar vam povém v temi, govôrite na svetlim, ino kar na vuho flifhite, osnanujte na firehah. Ino ne bojte se tistih, kateri vmorijo telo, dushe pa vmoriti ne morejo; temuzh bojte se veliko bolj tistiga, kateri samore dushe ino telo v pekel vrézhi. Ali se ne kupi dvoje vrabzhov sa en penes? ino vunder ne pade le eden is med njih na semlo bres vashiga Ozheta. Vam so pa vsi lasje na glavi ras-shtéti. Nikar se tedaj ne bojte; boljshi ko veliko vrab-

zhov šte vi. Kdorkolj me bo tedaj sposnal pred ljudmi, tega bom tudi jas sposnal pred svojim Ozhetam, kateri je v nebesih.

III.

Molituv „Dodeli“, i. t. d. kakor ravno poprej v II. odstarku na str. 297.

Branje is lista sv. Jakoba apostelna

1, 2 — 12.

Preljubi, u veliko veselje si shtejte, kadar padete v mnogotere skušnje, ker véste, de skušnja vaše vére stori poterpeshlivoſt, poterpeshlivoſt pa delo dopolní, de ſte popolni ino pravizhni ino v nizhemur poman-klivi. Ako pa kdo ismed vaš modroſti potrebuje, naj proſi Boga ſa njo, kateri da vſim obilno, ino ne oponaſha, ino mu bo dana. Naj pa proſi ſ ſavu-panjam bres vſega dvomenja; ſakaj kdor dvomi, je enak morſkim valovam, katere veter goni ino ſem no taj mézhe. Naj tedaj ne miſli tak zhlovek, de bo kaj prejél od Goſpoda. Dvojin zhlovek je neſtanoviten u vſih ſvojih potih. Hvali ſe pa naj ponishen brat v ſvojim povikſhanji, bogat pa v ſvojim ponishanji, ker, ko zvet trave, bo prejſhel. Šonze namrezh vſtane ſ vrozhino, ino poſuſhi tra-vo, ino njen zvet odpade, ino lepota njene podo-be mine: tako bo tudi bogatin v ſvojih potih své-nil. Blagor zhloveku, kateri preterpí ſkuſhnjo, ſakaj kadar bo ſveſt najden, bo prejel venez shiv-lenja, kateriga je Bog tiſtim obljubil, ki ga ljubijo.

IV.

Vzhaſi ſe pa bere:

Branje is 1. liſta ſv. Petra apoſtelna

4, 13 — 19.

Preljubi! veſeliti ſe, de s Kriſtuſam terpite, ker ſe bote tudi v raſodenji njegove zhaſti veſelili, ino radovali. Ako ſte ſaſramovani ſavoljo Kriſtuſoviga imena, blagor vam; ſakaj zhaſt, hvala ino mozh boſhja, ino Duh boſhji nad vami pozhíva. Nobe-den iſmed vaſ pa naj ne terpi kakor vbijavez, alj tat, alj preklinjovavez, alj ptujiga blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kriſtjan, naj ſe ne ſramuje, temuzh naj zhaſti Boga v tem imeni. Sakaj zhaſ je, de ſe ſazhne ſodba per hiſhi boſhji. Ako ſe pa ſazhne narpoprej per naſ, kakſhen konez bo tiſti, kateri ne vérjejo boſhjimu Evangelju? Ino ako bo pravizhen komaj ſvelizhan, kako bo hudobnik ino greſhnik obſtal? Tedaj naj tudi tiſti, kateri terpijo po volji boſhji, ſveſtimu Œtvarniku perporozhajo ſvoje duſhe v dobrih delih.

Evangelj kakor v god ſv. Lorenza m. na ſtr. 264.

V god eniga Marternika o velikonožnim zhaſi,

to je, od velike ſabote do praſnika preſvete Trojize.

Molitve kakor o godovih marternika ſunaj velikonožniga zhaſa.

Branje I. „Pravizhni bojo“, *kakor v god ff. Filipa ino Jakoba apoſt. na ſtr. 230, v zhaſi pa II. „Spomni ſe“, kakor v god ſv. Jurja m. na ſtr. 226.*

Evangelj „Jas ſim prava vinſka terta“, *kakor v god ſv. Jurja m. na ſtr. 226.*

V god vezh Marternikov

o velikonožnim zhaſi.

Molitu v.

sa vezh marternikov ſhkofov.

Profimo o Goſpod! naj naſ godovi ſvetih marternikov ino ſhkofov I. I. varjejo, ino njih zhaſtita molituv perporozha. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Sa vezh marternikov ſamó: „**O Bog!** kateri nam dodeliſh“, *kakor v god ſv. Florjana ino tovarſhov mm. na ſtr. 234.*

Vzhaſi pa:

O Bog! kateri naſ s obletnim godam ſvetih marternikov ſvojih I. I. rasveſeliſh: dodeli, profimo, de ki ſe njih ſafluſhenja veſelimo, ſe tudi od njih ſgledov vnamemo. Škos Goſpoda *i. t. d.*

I.

Branje „Hvalen bodi Bog“, **evangelj** „Jas ſim terta“, *kakor v god ſv. Florjana m. na ſtr. 234.*

II.

Vzhaſi pa:

Branje is ſkrivniga rasodenja ſv. Janesa apoſtelna 19, 1 — 9.

Tiſte dni ſim jas Janes ſliſhal kakor glaſ veliko

trum na nebi, katere so rekle, Aleluja! Hvala, zhašt ino mozh nashimu Bogu! ker resnizhne ino pravizhne so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, katera je pazhila semljo s svojim kurbanjam, ino se je mashoval savoljo kervi svojih slushavnikov nad njenimi rokami. Ino sopet so rekli: Aleluja! Ino njen dim se vsdiguje vekomaj. Ino so padli shtiri ino dvajseteri starashini ino zhvetere shivali, ino so molili Boga na troni sedezhiga, rekozh: Amen, Aleluja! Ino glas je od trona is-shel, rekozh: Hvalite Boga nashiga, vsi njegovi slushavniki, ino kateri se ga bojíte, mali ino veliki! Ino sim slishal kakor glas velike mnoshize, ino kakor shum veliko vod, ino kakor bobnenje velikih gro-mov rezhi: Aleluja, ker kraluje Gospod nash vse-gamogozhni Bog! Veselimo se ino radujmo, ino dajajmo mu zhašt; sakaj shenitovanje Jagneta je prishlo, ino njegova nevésta se je perpravila. Ino dano ji je bilo, de se je oblekla v svetlo ino belo tenzhizo; sakaj tenzhiza so pravizhne dela svetníkov. Ino mi je rekel: Sapishhi: Blagor jim, kateri so k shenitni vezherji Jagneta poklizani!

✠ Evangelii fv. Janesa

16, 20—22.

Nisti zhašt je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Resnizhno, resnizhno vam povem, vi bote jokali ino sdihovali, svet pa se bo veselil. Vi bote shalovali, pa vashha shalošt se bo u veselje spreobernila. Shena, kadar je na porodu, ima shalošt, ker je prish-la njena vura: kadar je pa porodila dete,

ne misli vezh na bridkost od veselja, de je zhlovek rojen na svét. Tako imate tudi vi sdaj fizer shalost, pa sopet vas bom vidil, ino vashe serze se bo veselilo, ino vashiga veselja vam nihzher ne bo odvsel.

V god vezh Marternikov

sunaj velikonozhniga zhasa.

Molitve *kakor o velikonozhnim zhasi.*

I.

Branje „Dufhe pravizhnih“, **evangeli** „Kadar bote flifhali“; **oboje** *kakor v god ff. Vinzenzja ino Anastasja mm. na str. 198.*

II.

Branje „Pravizhni pa bojo vekomaj shiveli“, *kakor v god sv. Kanzjana i. t. mm. na str. 239.*

Evangeli „Tisti zhas je fhel Jesus is gore“, *kakor v god ff. Fabjana ino Bashtjana mm. na str. 196.*

III.

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Hebrejov 10, 32 — 38.

Bratje! spomnite se nekdamnih dni, v katerih ste po svojim ras-svetlenji terd bôj prestali v terplenji, ker ste bili, alj sasramovani ino stiskani k rasgledovanju, alj tovarshi tistih, katerim se je tako godilo; sakaj imeli ste vsmlenje s jetniki, ino ste

ropanje svojiga blaga s veseljam prenesli, ker ste vedili, de imate boljši ino stanovitno premoshenje. Ne sgublajte tedaj svojiga savupanja, katero ima veliko plazhilo. Sakaj poterpeshlivoſt vam je potrebna, de boshjo voljo dopolnite, ino obljubo dofeshete. Sakaj zelo malo zhafa she, ino bo priſhel, kateri ima priti, ino se ne bo mudil. Moj pravizhen pa shiví is vere.

✠ Evangelii fv. Matevsha

24, 3—13.

Tiſti zhaf, ko je Jefuf ſedel na oljſki gorí, ſo perſtopili vuzhenzi na tihim k njemu, ino ſo djali: Povéj nam, kdaj bo to? ino kaj bo ſnamnje tvojiga prihoda ino konza ſvetá? Ino Jefuf je odgovoril, ino jim djal: Glejte, de vaſ kdo ne ſapeljá. Sakaj veliko jih bo priſhlo v mojim imeni, kateri porezhejo: Jas ſim Kriſtuſ! ino jih bojo veliko ſapeljali. ſliſhali pa bote vojske ino govorjenje od vojsk: glejte, de ſe ne preſtraſhite; ſakaj vſe to ſe mora ſgoditi, pa ſhe ni konez. Vſdignil ſe bo namrezh narod nad narod, kraljeſtvo nad kraljeſtvo; ino kuga, lakota ino potrefi bojo tam pa tam. Vſe to pa je le ſazhetek nadlog. Takrat vaſ bojo iſdajali v bridkoſt, ino vaſ bojo morili: ino bote ſovraſheni od vſih narodov ſavoljo mojiga imena. Ino takrat ſe jih bo veliko pohujſhalo, ino ſe bojo

med sebo isdajali, ino med sebo sovrashili. Ino vsialo bo veliko krivih prerokov, ino jih bojo veliko sapeljali. Ino ker bo kriviza obilno rasla, bo ljubesen per mnogih omersnila. Kdor pa stanoviten ostane do konza, bo svelizhan.

V god Šposnovavza Šhkofa.

I.

M o l i t u v.

Daj, profimo, vsegamogozhni Bog! de nam svetiga I. sposnovavza tvojiga ino fhkofa zhaštiti god pomnoshi poboshnost ino svelizhanje. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje „Glej, en veliki mafhnik“, *kakor v god fv Franzifhka Salesja sp. fhk. na fir. 202.*

Evangelii „Neki zhlovek, kateri je na deshele fhel“, *kakor v god fv. Miklavsha sp. fhk. na fir. 188.*

II.

Molituv „Vflifhi, profimo, o Gospod“! *kakor v god fv. Gotharda sp. fhk. na fir. 236.*

Branje „Bratje! mafhnikov je bilo“, **evangelii** „Zhujte, ker ne véste“, *kakor v god ff. Zirila ino Metodja sp. fhk. na fir. 216.*

III.

Molituv „Vflifhi, profimo, o Gospod“! *kakor v god fv. Gotharda sp. fhk. na fir. 236.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Hebrejov 5, 1 — 4.

Bratje! vsak veliki duhoven, ismed ljudi isbran, je sa ljudi postavljen v tem, kar Boga sadene, de daruje ino opravlja daritve sa grehe, ino de samore vsmilenje imeli s tistimi, kateri so nevedni ino sajdejo; ker je tudi on sam s slabostjo obdan. Ino sato mora, kakor sa ljudstvo, tako tudi sa se darovati savoljo grehov. Tudi si nihzher ne vsame zhasi, temuzh kateri je od Boga poklizan kakor Aron.

Evangelii „Nihzher ne vushge“, *kakor v god sv. Martina sp. shk. na str. 292.*

IV.

Molituv „Vslifhi, prosimo, o Gospod“! *kakor v god sv. Gotharda na str. 236.*

Branje „Spomnite se svojih naprejpostavljenih“, *kakor v god sv. Miklavsha sp. shk. na str. 188.*

✠ Evangelii sv. Marka

13, 33—37.

Tisti zhas je rekel Jesus svojim vuzhenzam: Glejte, zhujte ino molite, ker ne veste, kedaj je zhas. Ravno kakor zhlovek, kateri je na deshele shel, ino svoj dom sapustil, ino svojim hlapzam oblast dal sa vsako opravilo, ino je sapovedal vratarju, de naj zhuje. Zhujte tedaj, ker ne veste, kedaj hifhni gospodar pride, svezher, alj o

polnozhi, alj o petelinovim petji alj sjutraj, de vaf, ako bi prifhel nanaglima, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vſim pravim: Zhujte!

V god zerkveniga Vuzhenika.

M o l i t u v.

O Bog! kateri ſi ſvojimu ljudſtvu ſvetiga I. dal fluſhavnika k vezhnimu ſvelizhanju: dodeli proſimo, de, ker ſmo ga ſa vuzhenika ſhivlenja imeli na ſemlji, ga ſafluſhimo imeti ſa beſednika v nebefih. Škos Gospoda *i. t. d.*

I.

Branje „Preljubi! ſarotim te“ *kakor v god ſv. Šilveſtra pap na ſlr. 35.*

II.

Vzhaſi pa:

Branje is bukuv Širahovih 39, 6 — 14.

Pravizhen navadi ſvoje ſerze, de zhuje ob ſori per Gospodu, kateri ga je ſtvaril, ino moli pred oblizhjam Narvikſhiga. Odpre ſvoje vuſta k molitvi, ino proſi ſavoljo ſvojih grehov. Ino ako bo narvikſhimu Gospodu dopadlo, ga bo s duham ſaſtopnoſti napolnil, ino on bo kakor deſh iſlival beſede ſvoje modroſti, ino v molitvi hvalil Gospoda; ino on bo iſpeljal njegove ſvete ino nauke, ino bo njegove ſkrivnoſti premiſhloval. On bo oſna-

noval nauk njegove refnize, ino se bo poštave Gospodove savese hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modroft, ino ne bo nikdar posablena. Njegov spomin ne bo preshel, ino po njegovim imeni se bo prafhalo od roda do roda. Njegovo modroft bojo perpovedovali narodi, ino njegovo hvalo bo osnanovalo sbiraljshe.

Evangelii „Vi fte fol semle“, *kakor v god fv. Gregorja pap zerkev. vuzh. na ftr. 218.*

V god Šposnovavza ne Šhkofa.

I.

Molituv „O Bog! kateri naf s obletnim“, *kakor v god fv. Alekfha fp. na ftr. 254.*

Branje „Blagor zhloveku, kateri je najden bres madesha“, *kakor v god fv. Alojsja fp. na ftr. 242.*

Evangelii „Vafhe ledje naj bo opafano“, *kakor v god fv. Silvestra pap. na ftr. 35.*

II.

Molituv „Perftopi, o Gospod“!

Branje „Bratje! v rasgledovanje fmo“.

Evangelii „Ne bojte fe, malo kardelo“, *vse kakor v god fv. Jofhta fp. na ftr. 237.*

III.

Molituv „Perftopi, o Gospod“! *kakor v god fv. Jofhta.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Filipanov 3. 7 — 12.

Bratje! kar mi je bilo dobizhek, fi shtéjem savoljo Kristusa sa sgubo. Ménim zélo, de je vse sguba proti visokimu sposnanju Jesusa Kristusa Gospoda mojiga, savoljo kateriga fim se vsemu odpovedal, ino imam sa blato, de bi fi Kristusa perdo-bil, ino de bi bil v njem najden, ne po svoji pravizi, katera je is poslave, ampak po tisti, katera je is vére Jesusa Kristusa, po pravizi is Boga u véri, tako de sposnam njega, ino mozh njegoviga vstajenja, ino vdeleshenje njegoviga terplenja, kadar mu bom podoben v smerti, de koliko toljko pridem k vstajenju od mertvih. Ne kakor de bi bil she doségel, alj de bi bil she popoln: shenem se pa, de bi koliko toljko dosegel, savoljo zhesar fim tudi doseshen bil od Kristusa Jesusa.

Evangelii „Neki imenitni zhlovek“, *kakor v god sv. Rupreta sp. fhk. na fir. 224.*

V god Apata.

Molituv „Naj nas, prosimo, o Gospod“!

Branje „Je bil ljub Bogu“! *kakor v god sv. Antona apata na fir. 195.*

Evangelii „Glej, mi smo vse sapustili“, *kakor v god spreobnjenja sv. Pavla apost. na fir. 200.*

V god Devize Marternize.

I.

Molituv „O Bog! kateri si med drugimi zhudeshi“.

Branje „Zhaftila te bom“.

Evangeli „Nebefhko kraljestvo je podobno defetim devizam“. **Vse** *kakor v god fv. Barbare d. m. na str. 186.*

II.

Molituv „Naj nam, prosimo, o Gospod“!

Branje „Gospod, moj Bog! povsdignil si“.

Evangeli „Nebefhko kraljestvo je podobno sakladu“.

Vse *kakor v god fv. Doroteje d. m. na str. 208.*

III.

Molituv ino **branje** *kakor v god fv. Doroteje. na str. 208.*

Evangeli „Tisti zhaft so perstlopili k Jesufu fari-seji“, *kakor v god fv. Agate d. m. na str. 207.*

V god vezh Deviz Mar- terniz.

Molituv „Daj nam, prosimo, o Gospod nash Bog“! *kakor v god fv. Urshule i. t. dd. mm. na str. 285.*

Branje ino **evangeli** *pa kakor v god ene devize marternize.*

V god Devize ne Marternize.

I.

Molituv „Vflifhi naf, o Bog, Svelizhar nafh“!
kakor v god fv. Jungerti d. na str. 215.

Branje „Bratje! kdor se hvali“, *kakor v god fv. Luzije d. m. na str. 192.*

Evangeli „Nebeshko kraljestvo je podobno defetim divizam“, *kakor v god fv. Barbare d. m. na str. 186.*

II.

Molituv „Vflifhi naf, o Bog, Svelizhar nafh“!

Branje „Bratje! sa divize nimam“, *kakor v god fv. Jungerti d. na str. 215.*

Evangeli „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“, *kakor v god fv. Luzije d. m. na str. 192.*

V god Marternize ne Devize.

M o l i t u v.

⓪ Bog, kateri si med drugimi zhudeshi svoje mogochnosti tudi slabimu spolu premaganje v martrah dal: dodeli milostlivo, de, ker fv. I. marternize tvoje god zhaftimo, po njenih isgledih k tebi pridemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje „Zhaftila te bom“, *kakor v god fv. Barbare d. m. na str. 186.*

Evangeli „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“, *kakor v god fv. Luzije d. m. na str. 192.*

V god vezh Marterniz ne Deviz.

M o l i t u v.

Daj nam, profimo, o Gospod nafh Bog! premaganje svetih tvojih marterniz I. I. s vedno poboshnostjo obhajati, de ker jih ne moremo vredno hvaliti, jih vsaj s ponishno proshnjo pozhaštimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje „Zhaštla te bom“, *kakor v god sv. Barbare d. m. na str. 186.*

Evangelii „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“, *kakor v god sv. Luzije d. m. na str. 192.*

V god Švetnize, ne Devize ne Marternize.

M o l i t u v.

Vslifhi naf, o Bog, Svelizhar nafh! de kakor nam je god svete I. k rasveselenju, tako nam naj bo njena perferzhna poboshnost k podvuzhenju. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje „Kdo bo najshel ferzhno sheno“, *kakor v god sv. Ane na str. 259.*

Evangelii „Nebeshko kraljestvo je podobno sakladu“, *kakor v god sv. Luzije na str. 192.*

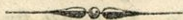
V god svete Vdove.

Molituv „Vslifhi“ i. t. d. kakor v god Svetnize ne derize ne marternize na *str.* 311.

Branje is lista sv. Pavla apostelna do
Timoteja 5, 3 — 10.

Preljubi! spofhtuj vdove, katere so v resnizi vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke alj vnuke, naj se vuzhi narpoprej svojo hiſho viſhati, ino svojim ſtarſham dobro ſa dobro povrazhovati; ſakaj to je prijetno pred Bogam. Katera je pa v resnizi vdova, ino ſapuſhena, naj vupa v Boga, ino naj bo ſlanovitna v proſhnjah ino molitvah nozh ino dan. Sakaj katera v ſladnoſti ſhiví, je ſhiva mervta. Ino to jim ſaterdi, de bojo bres gréha. Ako pa kdo ſa ſvoje, ino ſlaſti ſa domazhe nima ſkerbí, je vero ſatajil, ino je hujſhi kakor nevernik. Vdova ſe naj iſbere ne ſpod ſheſtdeſetih lét, katera je bila eniga ſamiga moſha ſhena, katera ima ſprizhovanje dobrih del, de je otroke dobro ſredila, de je popotne ſprejemala, de je ſvélim noge vmivala, de je revnim ſfregla, de ſi je ſa vſe dobro persadevala.

Evangelii „Nebefhko kraljeſtvo je podobno ſakladu“, kakor v god ſv. Luzije na *str.* 192.

V obletnizo posvezenja vseh zerkuv.

M o l i t u v.

O Bog! kateri nam vsako leto dan posvezenja tega svojiga svetiga tempelna ponovíh, ino nam dasi k obhajanju svetih skrivnost sopet sdravim perstopiti: vlihi molitve svojiga ljudstva, ino dodeli, de, kdor kolj v ta tempel dobrot profit pride, se veselí, de je vse sprósil. Škos Gospoda *i. t. d.*

**Branje is skrivniga rasodenja sv. Janesa
apostelna 21, 2 — 5.**

Tiste dni sim vidil sveto mesto, nov Jerusalem priti is nebés od Boga, naravnáno kakor nevesto, katera je sa svojiga shenina okinzhana (ozirana). Ino sim slišhal velik glas is trona govoriti: Glej, prebivališhe boshje s ljudmi: ino prebival bo s njimi, ino oni bojo njegovo ljudstvo, ino Bog sam, njih Bog bo s njimi. Ino Bog bo obrisal vse solse od njih ozhi: ino smerti ne bo vezh; tudi ne bo vezh ne shalovanja, ne vpitja, ne bolezhine; sakaj poprejšno je vse minílo. Ino kateri je sedel na tronu, je rekel: Glej, novo storim vse.

✠ Evangelij sv. Lukesha

19, 1 — 10.

Tisti zhal je Jezus prishel, ino je shel skos Jeriho. Ino glej, bil je mosh s imenam Zahej, ino ta je bil vikshi zolnarjev, ino pa bogat. Ino je jiskal Jesusa viditi, kdo de je: pa ni mogel savoljo mnoshize, ker je bil majhne postavave. Ino je naprej tékel, ino je stopil na divji figovo drevo, de bi ga vidil, ker je tam imel memo jiti. Ino ko je bil Jezus na tisto mesto prishel, je gori pogledal, ino ga je vidil, ter mu je rekel: Zahej! stopi hitro doli; sakaj donef moram v tvoji hishi ostati. Ino je hitro doli stopil, ino ga je s veseljam sprejél. Ino vsi, kateri so to vidili, so goderljali, rekozh: H greshnimu zhloveku je shel v hisho! Zahej pa je perstopil, ino djál Gospodu: Glej, Gospod! polovizo svojiga blaga dam vbogim, ino ako sim koga kaj goljufal, povernem zhvetérno. Jezus mu je djál: Donef je tej hishi svelizhanje doshlo, sato, ker je tudi on sin Abrahamov. Sakaj Sin zhlovekov je prishel jiskat ino svelizhat, kar je bilo sgubleniga.

Per mafhah sa Mervte.

V dan fmerti alj pokopa.

M o l i t u v.

O Bog! katerimu je laſtno, ſe vſelaj vſmiliti ino perſaneſti, ponishno te proſimo ſa duſho tvojiga flushavnika I. (tvoje flushavnize I.), katero ſi is tega ſveta poklizal: ne daj jo ſovraſhniku v roke, tudi jo ne poſabi vekomaj; temuzh daj jo ſvétim angelam ſprejeti, ino v nebéſhki dom perpeljati; de, ker je v tebe vupala ino vévala, ne pride v peklenſko terplenje, ampak poſéde vezhno veſelje. Škos Goſpoda *i. t. d.*

V tretji, ſedmi alj trideſeti dan po pokopu.

M o l i t u v.

Proſimo, o Goſpod! dodéli duſhi ſvojiga flushavnika I. (ſvoje flushavnize I.), kateriga (katere) tretji alj ſedmi, alj trideſeti dan pokopa obhajamo, druſhbo ſvojih ſvetnikov ino iſvolenih, ino pokropi jo s vezhno roſo ſvoje miloſti. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is 1. liſta ſv. Pavla apoſtelna do Tefalonizhanov 4, 12 — 17.

Bratje! nozhemo, de bi vi ne vedili od téh, ka-

teri so saspali, de ne bote shalovali kakor uni, kateri vupanja nimajo. Sakaj ako vérjemo, de je Jezus vmerl ino od smerti vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so saspali v Jesusu, s njim perpeljal. To namrezn vam povemo ko besedo Gospodovo, de mi, ki shivimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prishli, kateri so saspali. Ker sam Gospod bo s poveljam, ino glafam velikiga angela ino s trobento boshjo prishel is nebés, ino mertvi, kateri so v Kristusu, bojo vstali prvi; potem bomo mi, ki sbe shivimo, ki smo sbe ostali, vseti s njimi vréd v oblakih Kristusu naproti v srak, ino tako bomo vedno s Gospodam. Tako se tedaj tolashite med sebo s temi besedami.

✠ Evangeli fv. Janesa

11, 21 — 27.

Tisti zhas je Marta rekla Jesusu: Gospod! ako bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil vmerl! Pa tudi sdaj vem, de, kar kolj bosh Boga profil, ti bo Bog dal. Jezus ji rezhe: Tvoj brat bo sopet vstal. Mu rezhe Marta: Vém, de bo sopet vstal ob vstajenji posledni dan. Jezus ji je djal: Jas sim vstajenje ino shivljenje: kdor v mene vérje, bo shivel, ako ravno vmerje. Ino kdor kolj shivi, ino v mene vérje, ne bo vmerl vekomaj ne. Vérjesh to? Mu rezhe: Kaj pa de vérjem, Gospod! de si ti Kristus, Sin shiviga Boga, kateri si na ta svét prishel.

V obletnizo po mertvih.

M o l i t u v.

O Bog, Gospod vsega vsmilenja! daj dušham svojih flushavnikov ino flushavniz, katerih pokopa letni spomin obhajamo, fédesh hladu, svelizhanje pokoja ino svetlobo luzhi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. bukuy Makabejov 12, 43—46.

Tiste dni je Juda narserzhnifhi mosh, ko so bili berjo storili, dvanajst tavshent sedmiz frebra poslal v Jerusalem, de bi se spravna darituv sa grehe mertvih opravila, ker je dobro ino véno od vstajenja véval (sakaj ko bi ne bil vupal, de bojo, kateri so bili pobiti, sopet vstali, bi bilo nepotrebno ino prasno moliti sa mertve,) ino ker je mislil, de imajo tisti, kateri so v poboshnosti vmerli, obilno milost perhranjeno. Svéta ino dobra je tedaj misel, moliti sa mertve, de bojo od grehov résheni.

✠ Evangeli fv. Janesa

6, 37—40.

Tisti zhaš je rekel Jesus Judovskim mno-shizam: Vse, kar mi da Ozhe, bo k meni prifhlo, ino kateri k meni pride, ga ne bom vergel vunkaj; ker sim is nebés prifhel, ne de bi delal svojo voljo, ampak voljo tistiga, kateri me je poslal. To je pa volja Ozheta, kateri me je poslal, de

nizh od vřiga, kar mi je dal, ne sgubim, temuzh de obudim tiřto pořledni dan. To namrezh je volja mojiga Ozheta, kateri me je pořlal, de vřak, kateri vidi řina, ino v njega vırje, ima vezhno shivljenje; ino jas ga bom obudil pořledni dan.

Po mertvih fkos leto.

M o l i t u v.

⓪ Bog! kateri ři med apořtolskimi mařhniki řvoje flushavnike k zhařti řhkořovřtva alj mařhtva povřdignil: daj, prořimo, de pridejo tudi v njih vezhno drushbo. řkos Gopoda *i. t. d.*

⓪ Bog! kateri deliřh odpuřhanje, ino hozheřh zhloveka svelizhati: prořimo tvojo milořt, de vřim nařhim bratam, shlahti ino dobrotnikam, kateri řo ře is tega řveta lozhili, po prořhnjah řvete Marije vřelaj Devize ino vřih řvojih řvetnikov, dodeliřh priti v drushbo vezhniga svelizhanja.

⓪ Bog, řtvarnik ino Odreřhenik vřih vırnih! dodeli duřham řvojih flushavnikov ino flushavniz odpuřhanje vřih grehov, de odpuřhanje, kateriga řo vřelaj řheleli, po bogabojezhnih prořhnjah dořeřhejo. řkos Gopoda *i. t. d.*

Branje is řkrivniga rasodenja řv. Janesa apořtelna 14, 3.

Tiřte dni řim řliřhal glaf is nebřř, kateri mi je

rekel: Sapifhi: Blagor mertvim, kateri v Gospodi vmerjejo! Od sdaj, rezhe Duh, naj pozhivajo od svojiga truda; sakaj njih dela grejo sa njimi.

✠ Evangelij sv. Janesa

6, 51—55.

Tisti zhaš je rekel Jesus Judovskim mno-
shizam: Jas sim shivi kruh, ki sim is ne-
bef prifhel. Kdor je od tega kruha, bo
shivel vekomaj: kruh pa, kateriga bom
jas dal, je moje meso sa shivljenje svetá.
Judje so se tedaj prepirali med sebo, re-
kozh: Kako nam samore ta svoje meso je-
sti dati? Jesus jim je pa rekel: Refnizhno,
refnizhno vam povém: Ako ne bote jedli
mesa Šina zhloveckoviga, ino pili njegove
kervi, ne bote imeli shivljenja v sebi. Kdor
je moje meso, ino pije mojo kri, ima vezhno
shivljenje, ino jas ga bom obudil posledni
dan.

ŠVETI EVANGELJI

s molitvami ino branjam

sa vse dni svetiga pošta.

V zhetertek po pepelnizi.

M o l i t u v.

O Bog! kateriga greh ras-shali, ino pokora poto-lashi, osri se milostlivo na proshnje k tebi klizhejo-zhiga ljudstva, ino fhibe svoje jese, katere smo sa-voljo svojih grehov saflushili, od nas odverni. Škos Gospoda nashiga Jesufa Kristusa tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Branje is Isaija preroka 38, 1 — 6.

Tisti zhas je bil Ezekija sa smert bolan ino pri-shel je k njemu prerok Isaija, Amasov sin, ter mu rezhe: To govori Gospod: Ofkerbi svojo hisho; sa-kaj vmerl bosh, ino ne vezh shivel! Ino Ezekija oberne svoj obras v steno, ino moli k Gospodu, ter rezhe: Prosim, Gospod! spomni se vsaj, kako sim hodil pred tebo, v resnizi ino s prav dobrim ferzam, ino sim delal, kar je dobro v tvojih ozheh.

Ino Ezekija britko joka. Tedaj je Gospod Isaiju govoril rekozh: Pojdi, ino rezi Ezekiju: To govori Gospod, Bog tvojiga ozheta Davida: Sim slifhal tvojo molituv; ino vidil tvoje solse; glej, perdal bom tvojimu shivlenju petnajšt let, ino otel is roke Afirskiga kralja tebe ino to mesto, ino ga bom varval, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelii fv. Matevsha

8, 5—13.

Tisti zhaš, kadar je Jesus v Kafarnaum shel, je šotnik k njemu štopil, kateri ga je profil, ino je rekel: Gospod! moj hlapez leshi doma mertvovuden, ino ga hudo vije. Ino Jesus mu je djal: Jas bom prishel, ino ga osdravil. Ino šotnik odgovori, ino rezhe: Gospod! nisim vreden, de gresh pod mojo šreho; temuzh rezi le besedo, ino moj hlapez bo osdravljen. Sakaj, she jas, ki sim zhlovek pod oblastjo, ino imam vojshake pod sebo, zhe rezhem temu: Jidi, tako gre; ino unimu: Pridi, tako pride; ino svojimu flushabniku: Štòri, tako štori. Ko je pa Jesus to slifhal, se je sazhudil, ino je rekel tim, kateri so sa njim shli: Resnizhno, vam povém, toljke vére nisim v Israeli najshel! Povém vam pa, de jih bo veliko od is-hoda ino sahoda prishlo, ino sedelo per misi s Abrahamam, Isakam ino Jakobam v nebeshkim kraljestvi:

otrozi kraljestva pa bojo pahnjeni v vunajno temo; ondi bo jok ino shkripanje s sobmi. Ino Jesus je rekel šotniku: Pojdi, ino kakor si véval, tako se ti sgôdi! Ino hlapez je bil osdravlen tišo vuro.

V petek po pepelnizi.

M o l i t u v.

Sazheti pošt, prošimo, o Gospod! po svoji dobroti podpiraj, de kar po telef dershimo, tudi po duhu rešnižno opravljati samoremo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 58, 1—9.

To rezhe Gospod Bog: Vpij bres prenehanja; kakor trobenta povsdigni svoj glas, ino osnanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, ino hišhi Jakobovi njene pregrehe. Od dne do dne me jifhejo, ino hozhejo snati moje pota; kakor ljudstvo, katero dela pravizo, ino sapoved svojiga Boga ni sapušilo, jifhejo per meni pravizhnih poštav, ino se hozhejo Bogu perblishati. Sakaj smo se poštili, ino nifi pogledal; ponishali svoje dushe, ino se nifi sménil sato? Glejte, v dan svojiga pošta delate po svoji glavi, ino šifskate vse svoje dolshnike. Glejte, v pravadah ino prepirih se poštite, ino bijete s pestjo nevšmileno. Ne pôštite se, kakor do sdaj, de bo vřlišhano vašhe vpitje na viřokim. Ali je to pošt, kateriga fim si isvolil, de zhlovek zhes dan svoj shivot tere, de svojo glavo obeshha, na ojštrim ino pepelu lešbí? Ali bořh to imenoval pošt, ino

Bogu prijeten dan? Ali ni bolj to post, kateriga sim si isvolil: Rasvesati saveše krivize, odvseti butare, katere tlažhijo; ispuštile poterte, ino rasdrete vse kar teshi? Lômi lazhnemu svoj kruh, ino sprejemaj uboge ino preganjane v svojo hišo, kadar nagiga vidish, ga pokrij, ino ne sanizhuj svojiga mesa. Tedaj bo, kakor sarja, tvoja luzh safvetila ino kmalo bo prishlo tvojé sdravje; tvoja praviza pojde pred tebo, ino Gospodova zhašt te bo obdala. Takrat bošh klizal, ino Gospod bo vflishal; vpil bošh, ino porezhe: Vidish, tukaj sim; ker sim vsmilen, Gospod tvoj Bog.

✠ Evangelii sv. Matevsha

5, 43—48 ino 6, 1—6.

Tisti zhašt je Jesus rekel svojim vuzhenzam: Šlishali ste, de je rezheno: Ljubi svojiga blishniga, ino sovrashi svojiga sovrashnika. Jas vam pa povém: Ljubite svoje sopernike; dobro jim storite, kateri vas sovrashijo, ino molite sa te, kateri vas preganjajo ino obrekujejo, de bote otrozi svojiga Ozheta, ki je v nebesih, kateri da svojimu sonzu sijati na dobre ino hudobne, ino deshiti na pravizhne ino krivizhne. Sakaj ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo; kakoshno plazhilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi zolnarji? Ino ako posdravljate le svoje brate, kaj storite vi vezh? Ali ne delajo tega tudi malikovavzi? Bodite tedaj vi popolnoma, kakor je vash Ozhe nebeski

popolnoma. Glejte, de svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, de bi vas vidili; sicer ne bote imeli plazhila per svojim Ozheti, kateri je v nebesih. Kadar tedaj vbogajme dajesh, ne trobi pred sebo, kakor hinavzi delajo v s-hodnizah ino po tergih, de bi bili od ljudi hvaleni. Refnizhno, vam povém, prejeli so svoje plazhilo. Temuzh, kadar vbogajme dajesh, naj ne vé tvoja leviza, kaj dela tvoja desniza, de bo tvoja miloshinja na skrivnim, ino tvoj Ozhe, kateri vidi na skrivnim, ti bo povernil.

V saboto po pepelnízi.

M o l i t u v.

V flishti, o Gospod! nashe ponishne proshnje, ino dodeli, de ta svét post, ki je dusham ino telesam sa osdravljenje postavljen, s poboshno pokorfino obhajamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 58, 9—14.

To rezhe Gospod Bog: Ako saversheshe shelésje, ino nehashe istegati svoj perst, ino govoriti, kar je krivizhno, ako islijesh pred lazhnim svoje serze, ino stiskaniga nashish: ti bo v temi luzh sasvetila, ino tvoja tema bode kakor poldan. Ino Gospod ti bo vselaj pokoj dal, ino tvojo dusho s svetlobo napolnil, bo tvoje kosti okrepzhal, ter bosh kakor namozhen vert ino kakor tekozh studenz, katerimu

vode ne smanjka. Ino od tebe bo posídano, kar je od nekđaj pušto leshalo; bošh obudil, kar je bilo pred rodam ino sa rodam sazheto, ino bošh imenovan sagrajavez versel, ino popravljavez potov sa varno hojo. Ako se ob sabotah pohajanja sdershišh, ino ne delašh po svoji glavi na moj sveti dan, ino imenuješh saboto sashélen, ino Gospodu posvezhen zhaštitliv dan; ako jo posvezhuješh, de ne hodišh po svojih sheljah, ino ne ispolnišh svoje volje, de bi se v prasne marne podajal: po tem se bošh v Gospodu veselil, te bom povikšhal zhes vse visokosti na semlji, ino ti dal vshivati erbfshino Jakoba, ozheta tvojiga, sakaj Gospodove vušta so govorile.

✠ Evangelii fv. Marka

6, 47—56.

Tisti zhaš, kadar se je bil vezhér storil, je bil zholn na frédi morja, ino Jesus sam na suhim. Ino je vidil svoje vuzhenze truditi se s veslanjam, (bil jim je namrezh véter nasproti). Ino ob zheterti strashi, v nozhi je prišhel k njim grede po morji; ino je hotel memo njih iti. Oni pa, ko so ga vidili hoditi po morji, so ménili, de je perkasen, ino so savpili; sakaj vsi so ga vidili, ino so se preštrahili. Ino sdajzi jih je ogovoril, ino jim rekel: Savupajte, jas sim, nikar se ne bojte! Ino je stopil k njim v zholn, ino véter je potihnil. Ino she bolj so štermeli, ker niso k sposnanju

prifli per kruhih; sakaj njih serze je bilo oflepleno. Ino so se prepeljali, ino prifhli na Genesaresko semljo, ino so v kraj vstavili. Ino ko so bili is zholna stopili, so ga prezej sposnali. Ino so obtekli vso tisto stran, ino so jeli nositi bolne na posteljah, kjer so flifhali, de je. Ino kamor kolj je shel, v vesi alj v terge, alj v mesta, so bolnike na vulize polagali, ino so ga profili, de naj se vsaj roba njegoviga oblazhila doteknejo, ino kar se jih je doteknilo, so bili osdravleni.

V pondelek po 1. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Spreoberni naf, o Bog, nafh Svelizhar! ino de naf fhtirdefet danfki poft poboljšha, nafhe dušhe s nebeshkimi refnizami podvuzhi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Ezechijela preroka 34, 11 — 16.

To rezhe Gospod Bog: Glejte jas sam bom pogledal sa svojim ovzami, ino jih objiskal. kakor objifhe pastir svojo zhedo, kadar je v sredi svojih raskropljenih ovz; tako bom pojiskal svoje ovze, ino jih reshil is vsih krajov, kamor so se rasgubile oblazhni ino temni dan. Ispeljal jih bom ismed ljudstvom, ino is deshel jih bom sbral, ino

jih vpeljal v njih deshelo, ino jih pafel na Israelskih gorah per potokih ino na vſih ſelih deshele. Na nar boljſhjih paſhah jih bom pafel, ino na viſokih gorah Israelskih bojo njih ſpaſhnik. Tam bojo pozhivale po ſelenih tratah, ino po dobrih paſhah ſe bojo paſle v Israelskih gorah. Jas bom pafel ſvoje ovze, ino jas jih bom pozhivat vodil, rezhe Goſpod Bog! Sgublénó bom pojſkal, ſaverſheno naſaj perpeljal, ranjeno obesal, ſlabo pokrepzhal, debelo ino možhno varval, ino jih pafel po pravizi, rezhe Goſpod vſegamogozhni.

✠ Evangelij ſv. Matevſha

25, 31 — 46.

Tiſti zhaſ je Jeſuſ ſvojim vuzhenzam rekel: Kadar pride ſin zhlovekov v ſvojim velizhaſtvi, ino vſi angeli ſ njim, takrat bo ſedel na ſedeshi ſvojiga velizhaſtva. Ino ſbrali ſe bojo pred njim vſi narodje, ino jih bo narasen lozhil, kakor paſtir lozhi ovze od koſlov. Ino bo ovze poſtaval na ſvojo deſnizo, koſle pa na levizo. Takrat porezhe kralj tiſtim, kateri bojo na njegovi deſnizi: Pridite, iſvoleni mojiga Ozheta, poſedite kraleſtvo, katero vam je perpravleno od ſazhetka ſveta. Sakaj ſim bil lazhén, ino ſte mi dali jeſti; ſim bil ſhejin, ino ſte mi dali piti; ſim bil ptujz, ino ſte me pod ſtreho vſeli; ſim bil nag, ino ſte me oblekli; bolen, ino ſte me objiſkali; ſim bil v jezhi, ino ſte k meni priſhli. Te-

daj mu bojo pravizhni odgovorili, rekozh: Gospod, kedaj smo te vidili lazhniga, ino smo te nafilili; alj shejniga, ino smo te napojili? Kedaj smo te vidili ptujiga, ino smo te pod streho vseli? alj nagiga, ino smo te oblekli? alj kedaj smo te vidili boleniga, alj v jezhi, ino smo k tebi prifhli? Ino kralj bo odgovoril, ino jim rekel: Refnizhno, vam povém, kar ste storili katerimu tih mojih nar manjših bratov, ste meni storili! Potlej porezhe tudi tistim, kateri bojo na levizi: Poberite se spred mene, prekleti, v vezhni ogenj, kateri je perpravlen hudizhu ino njegovim angelam! Sakaj sim bil lazhen, ino mi niste dali jesti; sim bil shejin, ino mi niste dali piti; sim bil ptuj, ino me niste pod streho vseli; sim bil nag, ino me niste oblekli; bolen ino v jezhi, ino me niste objiskali. Tedaj mu bojo tudi oni odgovorili, rekozh: Gospod, kedaj smo te vidili lazhniga, alj shejniga, alj ptujiga, alj nagiga, alj boleniga, alj v jezhi, ino ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekozh: Refnizhno, vam povém, kar niste storili katerimu tih nar manjših, tudi meni niste storili. Ino ti pojdejo u vezhno terplenje; pravizhni pa u vezhno shivljenje.

V tork po 1. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Osri se, o Gospod! na svoje ljudstvo, ino dodeli, de se nash duh pred tebo v tvojim posheljenji sveti, ki se s satiranjam meša pokori. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaíja preroka 55, 6—11.

Tiste dni je govoril Isaíja prerok, rekozh: Jishte Gospoda, dokler se da najti; klizhite k njemu, dokler je bliso. Naj sapusti hudobni svoj pot, ino krivizhni svoje naklepe, ino naj se verne h Gospodu, ino se ga bo vsmilil, ino k nashimu Bogu, ker je velikiga vsmiljenja. Sakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaše pota niso moje pota, rezhe Gospod; ampak koljkor je nebo višhi ko semlja, toljko višhi so moje pota ko vaše pota, ino moje misli ko vaše misli. Ino kakor pada desh ino sneg od neha, ino se vezh gor ne vérne, ampak napoji semljo, ino jo namozhi, ino stori, de rodi, ino da seme sa sejati, ino kruh sa jesti: tako bo moja beseda, katera pride is mojih vust; ne bo se vernila prasna k meni, ampak bo storila, kar kolj hozhem, ino bo teknila v to, sa kar jo pošlem, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Matevsha

21, 10—17.

Tisti zhaš, kadar je Jesus v Jerusalem šhel, je bilo vse mešto po konzi, rekozh: Kdo je ta? Mnoshize pa so rekle: Ta je

Jesuf prerok is Nazareta na Galilejskim. Ino Jesuf je shel v tempel Boshji, ino je isgnal vse, kateri so v tempelni prodajali ino kupovali, ino je svernîl mise menjavzam, ino stole tistim, kateri so golobe prodajali; ino jim je djal: Pisano je: Moja hišha se hišha molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo rasbojnikov. Ino perstopili so k njemu v tempelni slepi ino kruljovi, ino jih je osdravil. Kedar so pa veliki duhovni ino pismarji vidili zhudeshe, katere je delal, ino otroke, kateri so v tempelni vpili rekozh: Hofana sinu Davidovimu! so se rasjesili, ino so mu djali: Šlîshîsh, kaj ti pravijo? Jesuf pa jim rezhe: Šlîshîm; alj pa nîste nîkolj brali: Is vušt otrók ino sesajozhîh si sebi hvalo napravil? Ino jih je popuštîl, ino je shel is mesta v Betanijo, ino je tam ostal.

V fredo po 1. nedeli v postí.

M o l i t u v.

V šlîshî milostlivo nashe prošnje, te prošimo, o Gospod! ino vsdigni soper vse nashe sovrasbnike desnîzo svojîga velîzhastva. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 3. bukuv kraljov 19, 3—8.

Tiste dni je prîshel Elija v Bersabeo Judovo, ino

je pustil tam svojiga hlapza, ino je shel v pufhavo en dan hoda. Ino kedar tje pride, ino sede pod brin, fi sheli vmreti, ino rezhe: Dosti mi je, Gospod! vsemi mojo dusho; ker nisim boljshi, kakor moji ozhetje. Ino se vleshe ino saspi v senzi brina. Ino glej, angel Gospodov se ga dotekne, ino mu rezhe: Vstani, ino jéj! Ino se je oserl, ino glej, per njegovi glavi je pod pepelam pezhen kruh ino posoda vode. Tedaj jé, ino pije, ino sopet saspi. Ino angel Gospodov se sopet verne, ino se ga dotekne, ter mu rezhe: Vstani, jéj; sakaj she dolg pot imash pred sebo. Ko je vstal, jé ino pije, ino v mozhi le jedi hodi shtirdefet dni ino shtirdefet nozhí do Horeba Boshje gore.

✠ Evangelii fv. Matevsha

12, 38—50.

Tisti zhas so eni ismed pismarjov ino farisejov Jesufu odgovorili, rekozh: Vuzhenik, snamnje bi radi od tebe vidili! On pa jim odgovori, rekozh: Hudobni ino preshefhtni rod hozhe snamnje! Pa snamnje se mu ne bo dalo, rasen snamnja Jona preroka. Sakaj kakor je bil Jona v trebuhu ribe tri dni ino tri nozhí, ravno tako bo sin zhlovekov v serzi semle tri dni ino tri nozhí. Ninivlani bojo ob sodbi vstali s tem rodam, ino ga bojo obfodili, ker so se spokorili na osnanovanje Jonovo; ino glej, vezh kakor Jona je tukaj! Kraliza od poldneva bo vstala ob sodbi s tem rodam, ino ga bo obfodila,

sato ko je prishla od kraja semle poslušhat Šalomonovo modróst; ino glej, vezh kakor Šalomon je tukaj! Kadar je pa nezhisti duh isshel is zhloveka; hodi po suhih krajih, jishe pokoja, ino ga ne najde. Tedaj pravi: Vernil se bom v svojo hisho, is katere sim shel. Ino kadar pride, jo najde prasno, pometeno ino ofnasheno. Tedaj gre, ino vsame s sebo sedem drugih duhov, ki so hujshi, ko on, ino grejo v njo, ino ondi prebivajo, ino posledne rezhi tega zhloveka so hui kakor perve. Tako se bo tudi s tem hudobnim rodam sgodilo. Dokler je pa she mnoshizam govoril, glej, so njegova mati ino bratje svunej stali, ino so sheleli s njim govoriti. Tedaj mu je nekdo djal: Glej, tvoja mati ino tvoji bratje stojijo svunej, ino te jishejo! On je pa tistimu, kateri mu je bil povedal, odgovoril, ino djal: Kdo je moja mati, ino kdo so moji bratje? Ino je svojo roko istegn timer nad svoje vuzhenze, rekozh: Glejte, to so moja mati ino moji bratje! Sakaj kdor kolj stori voljo mojiga Ozheta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, ino sestra ino mati.

V zhetertek po 1. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Poboshnost svojiga ljudstva dobrotlivo poglédj, profimo, o Gospod! de ki s poštam truplo teremo, s sadam dobrih del dusho krepzhamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Ezechijela preroka 18, 1—9.

Tiste dni je govoril Gospod k meni, rekozh: Sakaj imate med sebo v desheli Israelski to priliko v pregovor, rekozh: Ozhetje so kiflo grosdje sobali, ino otrozi imajo skomíno v sobeh? Kakor refnizhno jas shivím, rezhe Gospod Bog, vezh ne bo ta prilika v pregovor na Israelskim. Glej, vse dushe so moje; kakor je ozhetova dusha, tako je tudi sinova dusha moja; dusha, katera gresbí, tista bo vmerla. Kdor je pravizhen, ino prav ino po pravizi dela, ino ne je na gorah, ino svojih ozhí ne vsdiguje v malike hishe Israelove; ne ofskruni shene svojiga blishniga, ino ne gre k sheni o meszhnim zhafi, ino nikogar ne shali, sastavo dolshniku nasaj da, nizh po fili ne vsame; od svojiga kruha lazhnimu podeluje, ino nagiga oblazhi; na obrest ne posoduje, ino vezh ne jemlje; svojo roko odvrazha od krivize, ino pravizhno sodbo dela med zhlovekam ino zhlovekam; po mojih sapovedih hodi, ino moje povelja ohrani, de dela po refnizi: on je pravizhen, ino bo gotovo shivel, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Matevsha

15, 21—28.

Tisti zhaš je Jezus šhel, ino se vgenil v kraje Tira ino Šidona. Ino glej, Kana-nejska shena je prišla is tistih krajev, ino je vpila sa njim, rekozh: Vsmili se me, Gospod, sin Davidov! moja hzhi je slo od hudizha nadlegvana. On pa ji ni besede odgovoril. Ino šo perštopili njegovi vuzhenzi, ter ga profili, rekozh: Odpravi jo, ker sa nami vpije. On pa je odgovoril, ino djal: Nisim pošlan, kakor le k sgublenim ovzam Israelove hiše. Ona pa je prišla, ino ga molila, rekozh: Gospod! pomagaj mi! On je odgovoril, ino djal: Ni prav jemati kruha otrokam, ino ga pašam metati. Ona pa je djala: Prav, Gospod! saj tudi pašizhki jejo drobtine, katire padajo od mise njih gospodov. Tedaj je Jezus odgovoril, ino ji djal: O shena, velika je tvoja véra! Sgôdi se ti kakor hozhešh! Ino njena hzhí je bila sdrava od tiste vure.

V petek po 1. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Bodi, o Gospod! všmilen svojimu ljudstvu, ino ki ga

storih ti poboshno vdaniga, ga milostlivo s dobrotlivo pomozhjo ponôvi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Ezehiela preroka 18, 20—28.

To rezhe Gospod Bog: Dufha, katera je gresčila, bo vmerla; sin ne bo nosil hudobije ozhetove, ino ozhe ne bo nosil hudobije sinove. Praviza pravizhniga ostane nad pravizhnim, ino hudobija krivizhniga ostane nad krivizhnim. Ako pa krivizhni pokoro stori sa vse grehe, katere je storil, ino dopolni vse moje sapovedi, ino dela prav ino po pravizi; bo gotovo shivel, ino ne bo vmerl. Nobene njegovih hudobij, katere je storil, ne bom pomnil; savoljo svoje pravize, katero je delal, bo shivel. Hozhem kalj smert hudobniga, rezhe Gospod Bog, ino ne veliko bolj, de se spreoberne od svojih hudih potov ino shivi? Zhe pa pravizhni odstopi od svoje pravize, ino dela hudobijo po vseh gnusobah; katere je hudoben vaju delati; bo shivel kalj? Nobeno njegovih pravizhnih del, katere je bil storil, se ne bo pomnilo; savoljo nesvestobe, katere je kriv, ino savoljo njegove pregrehe, katero je storil, savoljo tih bo vmerl. In vunder pravite: Gospodova pot ni pravizhna! Poslufhajte tedaj, hifha Israelova: Alj moja pot ni pravizhna, ino niso le vashe pota hudobne? Šakaj kadar se verne pravizhni od svoje pravize, ino stori hudobijo, bo vmerl v tem; v krivizi, katero je delal, bo vmerl. Ino kadar se verne hudoben od svoje hudobije, katero je delal, ter dela prav ino pravizhno; bo svojo dufho per shivlenji ohranil. Sakaj, on je premislil ino sapustil vse svoje hude dela, katere je delal, sato bo gotovo shivel, ino ne bo vmerl, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Janeza

5, 1—15.

Tisti zhaš je bil Judovski prasniki, ino Jesus je shel gor v Jerusalem. Je pa v Jerusalemi ovzhja kopel, katera se po Hebrejsko Betšajda imenuje, ino ima pet lop. V teh je leshalo velika mnoshiza bolnih, slepih, kruljovih, suhovudnih, kateri so zhakali plivkanja vode. Sakaj angel Gospodov je ob zhaših prishel v kopel, ino je voda plivkala. Ino kdor je po plivkanji vode prvi v kopel stopil, je osdravel, katero bolesen kolj je imel. Bil je pa neki zhlovek tam, kateri je bil ofem ino trideset let bolen. Kadar je Jesus tega vidil leshati, ino je vedil, de je she veliko zhafa tak; mu rezhe: Hozheshe osdravljen biti? Bolnik mu je odgovoril: Gospod nimam zhloveka, de bi me, kadar se voda skali, v kopel djal; sakaj preden jas pridem, drugi pred meno v njo stopi. Jesus mu rezhe: Vstani, sadeni svojo postelo, ino hodi! Ino tisti zhlovek je sdajzi osdravel, ter je vsel svojo postelo, ino je hodil. Tisti dan pa je bila sabota. Judje so tedaj osdravljenimu rekli: Šabota je, ne smesh postele nositi! Jim je odgovoril: Kateri me je osdravil, mi je rekel: Sadeni svojo poste-

lo ino hodi! Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti zhlovek, kateri ti je rekel: Sadeni svojo pošelo, ino hodi? On pa, kateri je bil osdravlen, ni vedil, kdo de je. Sakaj Jesus se je bil vmeknil mnoshizi, ki je tam bila. Potlej ga je Jesus v tempelni najshel, ino mu je djal: Glej, osdravlen si; nikar vezh ne gréshi, de se ti kaj hujshiga ne sgodi! Tisti zhlovek je shel, ino je Judam povedal, de je Jesus, kateri ga je osdravil.

V faboto po 1. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Svoje ljudstvo, profimo, o Gospod! všmileno pogléj, ino od njega dobrotlivo fhibe svoje jese odverni. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. lista do Tefalonizhanov

5, 14 — 23.

Profimo vas, bratje! svarite nepokojne, tolashite maloferzhne, pomagajte slabim, bodite poterpeshlivi s všimi. Glejte, de ne bo kdo komu hudiga sa hudo vrazheval; ampak vselaj glejte, de eden drugimu, ino drugazhi vsakimu zhloveku dobro šlorite. Vselaj bodite veseli, neprenehama molite. V vših rezheh se sahvalite; sakaj to je volja boshja v Kristusu Jesusu do vas vših. Duha ne vgasujte;

prerokovanja ne sanizhujte. Vse pa skušajte; kar je dobro dershite. Vse senze hudiga se sdershite. Šam Bog miru pa naj vaš posveti u vsih rezheh, de se ves vaš duh ino dušha ino telo bres graje ohrani v prihod Gospoda našhiga Jesusa Kristusa.

Evangelij kakor drugo nedelo v pošti na str. 67.

V pondelek po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli, prosimo, vsegamogozhni Bog! de tvoje ljudstvo, ki s isdershanjam od jedi svoje telo pokorí, pravize posnemaje se greha varje. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Daniela preroka 9, 15 — 19.

Tiste dni je molil Daniel h Gospodu, rekozh: Gospod našh Bog, kateri si ispeljal svoje ljudstvo s mogozhno roko is Egiptovske deshele, ino si si ime storil do danashniga dné, greshili smo; krivizo smo storili, Gospod, soper vso tvojo pravizo! Odverne se naj prosim, tvoja jesa ino tvoj serd od Jerusalema, tvojiga mesta ino od tvoje svete gore. Sakaj savoljo našhih grehov ino kriviz našhih ozhetov je Jerusalem ino tvoje ljudstvo v sasmehovanje per vsih, kateri so okolj naš. Vslisshi toraj našh Bog! sdaj molituv svojiga hlapza ino njegove proshnje; ino poglej milostlivo na svoje svetishe, katero je sapušheno. Savoljo samiga sebe, moj Bog! nagni svoje vuho, ino poslušhaj; odpri svoje ozhí, ino poglej na našhe rasdjanje ino mesto, nad ka-

terim se klizhe tvoje ime. Ne savoljo svoje pravize namrežh, ampak savoljo tvojiga velikiga vsmljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim oblizham. Vslifhi, Gospod; bodi milostliv, Gospod; poglej ino stori! Savoljo samiga sebe ne odlagaj, moj Bog, saj se tvoje ime klizhe nad mestam ino ljudstvam tvojim, Gospod našh Bog.

✠ Evangelij sv. Janesa

8, 21—29.

Tisti zhaš je rekel Jesus Judovskim mno-shizam: Jas grem, ino me bote jiskali, ino bote v svojim grehu vmerli. Kamor jas grem, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli: Ali bo kalj sam sebe vmóril, ker pravi: Kamor jas grém, vi ne morete priti? Ino jim je rekel: Vi ste odspód, jas sim odsgór; vi ste od tega svetá, jas nisim od tega sveta. Toraj sim vam rekel, de bote vmerli v svojih grehih; sakaj ako ne vérjete, de sim jas, bote vmerli v svojim grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jesus jim je djal: Sazhetik, kateri tudi s vami govorim. Veliko imam od vas govoriti ino soditi: Alj kateri me je poslal, je resnizhen, ino kar sim jas od njega slifhal, to govorim na sveti. Ino oni niso sposnali, de je rekel, de je Bog njegov Ozhe. Jesus jim je tedaj djal: Kadar bote Sina zhlo-vekoviga povikfhali; takrat bote sposnali,

de sim jas, ino de sam od sebe nizh ne delam, ampak to govorim, kar me je Ozhe vuzhil. Ino kateri me je poslal, je s meno, ino me ni samiga pustil; sakaj jas vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V tork po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dopolni v nas, profimo, o Gospod! dobrotljivo svetiga pošta pomozh, de kar s tvojim ras-svetlenjam sposnamo, de nam je storiti, s tvojo pomozhjo dopolnujemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 3. bukuv kraljov 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Eliju is Tesbite rekozh: Vstani. ino jidi v Šarepto na Sidonskim. ino ostani tam; sakaj tam sim sheni. ki je vdova, sapovedal. de te naj oskerbi. Vstane, ino gre v Šarepto. Ino kadar pride k mešnim vratam, sagleda vdovo, katera derva pobéra; ino jo poklizhe, ino ji rezhe: Daj mi malo vode v posodi. de pijem. Ino kadar gre. de bi pernefla, vpije sa njo, rekozh: Pernefi mi tudi profim, grishlej kruha v svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnizhno shivi Gospod tvoj Bog. nimam kruha. ampak le toljko moke v posodvi. kar se je s pestjo sagrahi. ino malo olja u verzhi. Glej, ravno sim pobrala dva polena. de grem, ino sebi ino svojimu finu kaj naredim. de jeva. ino vmerjeva. Ino Elija ji rezhe: Nikar se ne boj, ampak jidi ino naredi, ka-

kor si rekla; vunder nar poprej spezi meni is tega betva moke kruhek pod pepelam, ino mi ga pernesi, sebi pa ino svojimu sinu bosh potlej naredila. To pa govori Gospod, Israelovi Bog: Moke v posodvi ne bo manj, ino olja u verzhi ne bo smanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal desh na semlo. Ona gre, ino stori po besedi Elijovi; ino je jedel, on ino ona ino njena drushina. Ino od tistiga dneva moke v posodvi ni bilo manj, ino u verzhi olja ni smanjkalo po besedi, katero je bil Gospod rekel skos Elija.

✠ Evangelij sv. Matevsha

23, 1—12.

Tisti zhas je Jesus govoril ljudstvu ino svojim vuzhenzam rekozh: Na stoli Mojsefovim sedijo pismarji ino fariseji. Vse tedaj, karkolj vam rezhejo, dershte ino storite; po njih delih pa nikar ne delajte, ker pravijo, pa ne storijo. Navesujejo namrezh teshke butare, katerih ni mozh nositi, ino jih devajo ljudem na rame, sami se jih pa she s perstam nozhejo perteknuti. Vse svoje dela pa storijo, de jih ljudje vidiyo; delajo si namrezh sa opomin shirji listke ino vezhi robove na oblazhilo. Ino imajo radi perve mesta per vezherjah ino perve sedeshe v s-hodnizah, ino perklanjanie na potih, ino de jih ljudje sa vuzhenike klizhejo. Vi pa ne pustite, de bi vas vuzhenike klizali; sakaj le eden je vash vuzhenik,

vi vſi ſte pa bratje med ſebo. Ino niko-
gar ne imenujte na ſemli ſvojiga ozheta;
ſakaj eden je vaſh Ozhe, ki je v nebeſih.
Ne imenujte ſe vuzhenikov; ſakaj eden je
vaſh Vuzhenik, Kriſtuſ. Kateri je nar ve-
zhi med vami, bodi vaſh ſluſhavernik. Kdor
ſe pak povikſhuje, bo ponishan; ino kdor
ſe ponishuje, bo povikſhan.

V fredo po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Svoje ljudſtvo, proſimo, o Goſpod! vſmileno poglej,
ino ker nam ſapoveſh, ſe od meſenih jedí ſdershati,
nam tudi dodeli od ſhkodljivih pregreh nehati. Škos
Goſpoda *i. t. d.*

Branje is bukov Eſtre 13, 8 — 11 ino
15 — 17.

Tiſte dni je Mardohej molil h Goſpodu, rekozh:
Goſpod Bog, vſegamogozhni kralj! pod tvojo ob-
laſtjo je vſe, ino ni ga, kateri bi ſe mogel vſtavi-
ti tvoji volji, zhe ſi ſklenil Israel reſhiti. Ti ſi
ſtvaril nebo ino ſemlo, ino kar kolj ſe pod nebam
ſnajde. Vſih Goſpod ſi, ino ni ga, kateri bi ſe
vſtaval tvojimu velizhaſtvu. Ino sdaj, Goſpod, kralj
kraljov, Bog Abrahamov! Vſmili ſe ſvojiga ljudſtva,
ker naſ hozhejo naſhi ſovraſhniki pogubiti, ino
tvojo erbfhino pokonzhati. Nikar ne ſanizhuj ſvoje
erbfhine, katero ſi ſebi is Egipta reſhil: temuzh

vſliſhi naſho proſhnjo, ino bodi miſoſtliv ſvojimu ljudſtvu, katero je tvoja erbfhina ino tvoj odlozhik; ino preoberni naſho ſhaloſt u veſelje, de homo ſhiveli ino hvalili, Goſpod, tvoje ime, ino ne ſa-pri jim vuſt, kateri ti hvalo pojejo, Goſpod naſh Bog.

✠ Evangelij ſv. Matevſha

20, 17—28.

Tiſti zhaſ je Jeſuf ſhel gor v Jeruſalem ino je vſel dvanajſtere vuzhenze poſebej h ſebi, ter jim je rekel: Glejte, gremo gor v Jeruſalem, ino ſin zhlovekov bo ſdan velikim duhovnam ino piſmarjam, ino ga bojo k ſmerti obſodili, ino ſdali never-nikam ſanizhevati, gajſhlati ino krishati, ino tretji dan bo od ſmerti vſtal. Takrat je perſtopila k njemu mati Zebedejovih o-trok ſ ſvojima ſinama, ter ga je molila, ino nekaj proſila. On ji je pa rekel: Kaj ho-zheſh? Mu pravi: Rezi, de ſedita ta moja ſina, eden na tvoji deſnizi, ino eden na tvoji levizi v tvojim kraljeſtvi. Jeſuf je pa odgovoril, ino djal: Ne veſta, kaj pro-ſita! Alj moreta piti kelh, ki ga bom jaſ pil? Mu rezheta: Moreva. Ino jima rezhe: Moj kelh bota ſizer pila; ſedeti pa na moji deſnizi alj levizi ne ſtoji per meni, dati vama, ampak katerim je perpravleno od mojiga Ozheta. Ino deſeteri, ko ſo to

slifhali, so bili nevoljni nad bratama. Jesus pa jih je h sebi poklizal, ino je djal: Veste, de vajvodi nevernikov zhes nje gospodujejo, ino kateri so vekshi, jih imajo v oblafii. Med vami pa ne bodi tako; temuzh kateri hozhe med vami velik biti, naj bo vash flushavnik, ino kateri hozhe med vami pervi biti, naj bo vash hlapez: ravno kakor Šin zhlovekov ni prifhel, de bi se mu sfreglo, temuzh de bi sfregel, ino dal svoje shivljenje v odrefhenje sa njih veliko.

V zhetertek po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli nam, profimo, o Gospod! pomozh svoje milosti, de se pošta ino molitve, kakor je prav, dershimmo, ino sovrashnikam dufhe ino telefa odidemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 17, 5 — 10.

To rezhe Gospod Bog: Preklet zhlovek, ki savupa v zhloveka, ino stavi v meso svojo mozh, ino od Gospoda odstopi njegovo serze! Sakaj on bo kakor resje v pushavi, ino ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v pushavi, v slani desheli, v kateri ne more nihzhe prebivati.

Blagor pa moshu, ki savupa v Gospoda, ino je Gospod njegovo vupanje! On bo kakor drevo, sa-
sajeno per vodi, katero v mokroti poganja svoje
korenine, ino se ne vstrafshi, kadar pride vrozhina;
ino njegov list bo selen, ino ob zhasi sufhe ne bo
v skerbi, tudi nikolj ne bo jenjalo sadu roditi.
Hudobno je zhlovekovo serze ino nesapopadljivo;
kdo ga bo sposnal? Jas, Gospod, prejissem serze
ino posnam oferzhje; jas storim slednimu po nje-
govim djanji, ino po sadi njegovih del, rezhe Go-
spod vsegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Lukesha

16, 19—31.

Tisti zhas je Jesus rekel farisejam: Bil
je bogat mosh, ki se je v shkerlat ino v
tenzhizo oblazhil, ino se je vsak dan ime-
nitno gostil. Ino je bil tudi vboshiz s ime-
nam Lazar, kateri je leschal pred njegovim
vratmi poln ran, ino se je shelel nasititi s
drobtinami, katere so padale od mise bo-
gatiga, ino nihzher mu jih ni dal; ino she
psi so prishli, ino so lisali njegove rane.
Pergodilo se je pa, de je vmerl vbogi,
ino je bil nesen od angelov v narozhje
Abrahamovo. Vmerl je pa tudi bogati,
ino je bil pokopan v pekel. Povsdignil je
pa svoje ozhi, ko je bil v terplenji, ino
je vidil od delezh Abrahama, ino Lazarja
v njegovim narozhji. Ino je vpil, ino re-
kel: Ozhe Abraham, vsmili se me, ino

poslhli Lazarja, de pomózhni konez svojiga perša u vodo, ino ohladi moj jesik, ker grosovitno terpim v tem plemeni! Abraham pa je djal: Šin! pomisli, de si prejel dobro v svojim shivlenji, ino ravno tako Lazar hudo; sdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpisih. Ino poverhi vsega tega je med nami ino med vami velik prepád postavljen, de, kateri hozhejo od tod k vam jiti, ne morejo, ino kateri od ondod sem priti hozhejo, tudi ne morejo. Ino je rekel: Prosim te tedaj, ozhe! de ga v hišo mojiga ozheta poslhlesh; sakaj pet bratov imam; de jim sprizha, de tudi oni ne pridejo v ta kraj terplenja. Abraham mu rezhe: Imajo Mojsefa ino preroke, nje naj posluhajo. On pa je djal: Nikar, ozhe Abraham! ampak zhe kdo is mertvih k njim pojde, se bojo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojsefa ino prerokov ne posluhajo, tudi ne bojo vervali, zhe kdo od mertvih vstane.

V petek po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Daj profimo, vsegamogozhni Bog! de s svetim poštam ozhišleni s zhištim ferzam prihodne svete prasnike vzhakamo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. Mojsefovih bukov 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Joshef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, katere sim imel. Sdelo se mi je, de smo na polji snope vesali, ino de se je moj snop vsdignil, ino po konzi postavil; vashi snopi pa, kateri so okolj stali, so se perklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili. Alj bošh ti našh kralj? Alj homo mi podversheni tvoji oblahti? Te sanje tedaj ino te besede so njih nevosfhlivošt ino sovrashtvo podshigale. Imel je sše druge sanje, katere je svojim bratom povedal, rekozh: Šim vidil v sanjah, kakor de bi se mi sonze, ino luna ino enajšt svesd perklanjalo. Ko je to svojimu ozhetu ino bratom pravil, ga je posvaril njegov ozhe, ino je djal: Kaj pomenjo te sanje, katere si imel? Alj se ti homo, jas, tvoja mati, ino tvoji bratje perklanjali na semli? Toraj so mu bili nevosfhlivi njegovi bratje; ozhe pa je to rezh na tihim premisfhloval. Ino ko so njegovi bratje passli zhedo svojiga ozheta v Šihemi, mu je rekel Israel: Tvoji bratje pasejo ovze v Šihemi; pojdi, te bom k njim poslal! Ino je odgovoril: Tukaj sim! Israel mu rezhe: Jidi, ino poglej, alj je vse prav per tvojih bratih ino per shivini, ino pridi mi povedat, kaj se godi. Poslan is doline Hebronske je prishel v Šihem. Ino najshel ga je mosh na polji hoditi, ino ga je vprashal, koga de jishhe: On pa je odgovoril: Svojih bratov jishem; povej mi, kje pasejo zhedo? Ino mosh mu je rekel: Šo shli prozh od tega kraja; pa sim jih slisfhal rezhi: Pojdimo v Dotajn. Joshef je tedaj shel sa svojimi brati, ino jih je najshel v Dotajni. Ko so ga od delezh vghledali, preden je do njih prishel, so ga mislhili vmoriti. Ino so med sebo djali: Glejte, sanjavez

gre! Pridite, vbimo ga, ino versimo v staro vodnizo, ino porezhemo: Divja svér ga je snedla; ino tedaj se bo pokasalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to flishal, ga je hotel rešiti is njih rok, ino je djal: Nikar mu shivlenja ne jemlimo, ino ne prelivajmo kervi; ampak versite ga v to vodnizo, katera je v pufhavi, ino ohranite svoje roke nedolshne. To pa je rekel, ko ga je shelel oteti is njih rok, ino nasaj dati svojimu ozhetu.

✠ Evangeli fv. Matevsha

21, 33—46.

Tisti zhaš je Jesus Judovskim mnoshizam, ino velikim duhovnim to priliko govoril: Bil je hifhni gospodar, kateri je sašadil vinograd, ino ga je s plotam ogradil, ino v njem iskopal tlazhivnizo, ino postavil štrashiavnizo, ino ga je dal kmetam obdelovati, ino se je podal v ptuje deshele. Kadar se je bil zhaš šadu perblishal, je pošlal svoje hlapze do kmetov, de bi prejeli njegov šad. Ino kmetje so sgrabili, ino so eniga šlepli, eniga vbili, eniga pa kamenovali. Pošlal je sopet drugih hlapzov, she vezh kakor popréd, ino so jim ravno tako štorili. Šadnizh pa je pošlal do njih svojiga šina rekozh: Mojiga šina bojo šposhtovali. Kmetje pa, ko so šina šagledali, rezhejo med sebo: Ta je na-

šlednik; pridite, vmorimo ga, ino bomo imeli njegovo erbfhino. Ino so ga popadli, ino vergli is vinograda, ino vbili. Kadar tedaj gospod vinograda pride, kaj bo štoril tēm kmetam? Hudobne bo hudo konzhal; ino svoj vinograd bo obdelovati dal drugim kmetam, kateri mu bojo šad dajali ob svojih zhaših. Jesuf jim rezhe: Ali niste nikolj brali v pišmih: Kamen, kateriga so isvergli sidarji, tišti je poštal vogelni kamen? Od Gospoda je to štorjeno, ino je zhudno v nashih ozheh. Sato vam povem, de bo od vaš vseto boshje kralještvo, ino bo dano ljudštvu, katero bo njegov šad dalo. Ino kdor pade nad tem kamenam, se bo rasbil, na kogar pa on pade, ga bo šterl. Ino ko so veliki duhovni ino fariseji šlišhali njegove prilike, so šposnali, de od njih govori. Ino bi ga bili radi prijeli, pa so se ljudštva bali, ker so ga imeli kakor preroka.

V faboto po 2. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Daj, profimo, Gospod! nashimu poštu dober tek, de radovoljno pokorjenje meša nasho dušhe oshivlja. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 1. Mojsefovih bukuv 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojimu finu Jakobu: Sim slisjala tvojiga ozheta govoriti s Esavam tvojim bratom, ino mu rezhi: Pernefi mi od svojiga lova ino naredi mi jed, de jem, ino de te blagoslovim pred Gospodam, preden vmerjem. Sdaj tedaj moj fin! poslušhaj moj svét. Pojdi k zhedi, ino pernefi mi dva nar boljshi koslizha, de naredim is njih tvojimu ozhetu jed, katero rad jé; potlej mu jo ponefesh, ino bo jedel, ino te blagoslovil, preden vmerje. Ino on ji je odgovoril: Vésh, de je Esav moj brat kosmat, ino jas gladek. Kadar me bo poshlatal moj ozhe, ino to obzhutil; se bojim, de bi ne menil, de sim ga hotel goljsati, ino de bi si ne nakopal kletve namesti blagoslova. Mati mu rezhe: Nad me naj pride ta kletuv, moj fin! Le poslušhaj mojo besedo, ino pojdi, ter pernefi, kar sim rekla. Je shel, ino pernesel, ter dal materi, ino je naredila jed, kakor je vedila, de ima rad njegov ozhe. Ino ga je oblekla s Esavovimi nar boljshimi oblazhili, katere je per sebi doma imela, ino mu je s koslizhovimi koshizami roke ovila, ino gol vrat pokrila. Ino potlej mu je dala jed, ino srozhila kruhe, katere je bila spekla. Ino je to nesel ino rekel: Moj ozhe! On pa je odgovoril: Slisnim, kateri si ti, moj fin? Ino Jakob je djal: Jas sim Esav, tvoj pervorôjen, ino sim storil, kakor si mi vkasal. Vstani, sédi, ino jej od mojiga lova, de me blagoslovi tvoja dusha. Ino Isak je sopet rekel svojimu finu: Kako si mogel tako hitro najti, moj fin? Je odgovoril: Volja boshja je bila, de mi je hitro naproti prishlo, kar sim hotel. Ino Isak je djal: Stopi sem, de te poshlutam, moj fin! ino skušim, ali si ti moj fin Esav alj ne?

On je stopil k ozhetu, ino Isak ga je poshlatal, ter je rekel: Glas je fizer Jakobov glas, pa roke so Esavove roke. Ino ga ni posnal, ker so kosmate, roke podobo starjiga imele. Tedaj ga je blagoslovil, ino rekel: Pernesi mi jed od svojiga lova, moj sin! de te blagoslovi moja dusha. Mu jo je pernesel, ino ko jo je bil pojedil, mu je pernesel tudi vina. Ino ga je pil, ino mu rekel: Stopi k meni, ino kufhni me, moj sin! Je stopil, ino ga kufhnil. Ino ko je zhutil lepi duh njegoviga oblazhila, ga je blagoslovil, ino rekel: Glej, duh mojiga fina je kakor duh rodovitne njive, katero je oblagodaril Gospod! Bog ti daj od rose nebeshke, ino od mashobe semeljske obilno shita ino vina ino olja; flushjo naj ti narodje, ino rodovi naj se ti perklanjajo! Bodi gospod svojih bratov, ino sinovi tvoje matere naj se ti vklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet; ino kdor te bo blagoslovil, naj bo s blagodaram napolnjen! Komaj je Isak nehal govoriti, ino Jakob odshel; je Esav prishel, ino skuhano jed pernesel ozhetu rekozh: Vstani, moj ozhe ino jej od lova svojiga fina, de me blagoslovi tvoja dusha! Ino Isak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jas sim tvoj pervorojeni sin Esav. Isak je ostermel, ino se silno prestrashil, ino se je savsel bolj, kakor se more verjeti, ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto sverino pernesel, ino sim od vsiga jedel, preden si ti prishel, ino sim ga blagoslovil, ino bo blagosloven? Ko je bil Esav saflishal besede ozhetove, je s velikim vpitjam sarjul, ino prestrashen rekel: blagoslovi tudi mene, moj ozhe! On pa je djal: Prishel je tvoj brat s svijazho, ino je prejel tvoj blagoslov. Esav pa je dalej rekel: Ni sahtonj imenovan Jakob; sakaj vdrugizh me je

she goljfal. Poprej je is mene pervenstvo spravil, ino sdaj mi je vsel she moj blagoslov! Ino rezhe sopet ozhetu: Alj nisi nezh blagoslova meni perhrazil? Je odgovoril Isak: Tvojiga gospoda sim ga postavil, ino vse njegove brate sim podvergel njegovi sushnosti. V posestvi shita ino vina ino olja sim ga vterdil, ino kaj hozhem po tem tebi storiti, moj sin? Esav mu je odgovoril: Alj imash le en blagoslov, ozhe? Profim te, blagoslovi tudi mene! Ino ko je filno vpil ino jokal, je bil Isak omezhzen, ino mu je rekel: V mashobi semlje ino v rofi néba bodi tvoj blagoslov!

✝ Evangelij fv. Lukesha

15, 11 — 32.

Tisti zhas je Jesuf farisejam ino pismarjam to priliko povedal: Neki zhlovek je imel dva sina; ino mlaji ismed njih je djalo ozhetu: Ozhe, daj mi del blaga, kateri mene sadene! Ino jima je rasdelil premoshenje. Ino malo dni potlej je mlajshi sin vse pobral, ter se je v daljno deshelo podal, ino je tam napravil svoje premoshenje s rasvujsdanim shivlenjam. Po tem pa, ko je bil vse napravil, je vstala velika lakota v tisti desheli, ino on je sazhel pomankanje terpeti. Ino je shel, ino je v flushbo stopil per nekim mestnanu tistiga kraja. Ino ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. Ino je shelel svoj trebuh napolniti s otrobi, katere so svinje jedle; ino nihzhe mu jih

ni dal. Šhel je pa sam v se, ino je djal: Koljko najemnikov ima v hišhi mojiga ozhe-
ta preobilno kruha, jas pa tukaj od lakote
konez jemlem! Vsdignil se bom, ter poj-
dem k svojmu ozhetu, ino mu porezhem:
Ozhe, gresnil sim soper nebefa ino soper
tebe! Vezh nisim vreden tvoj sin imenovan
biti; štóri me kakor eniga svojih najemni-
kov! Ino se je vsdignil, ter je prishel k
svojimu ozhetu. Ko je pa she delezh bil,
ga je sagledal njegov ozhe, ino se mu je
v serze vsmilil, ter je pertekel, ino ga je
objél okolj vratú, ino ga kushnil. Ino sin
mu je djal: Ozhe, gresnil sim soper ne-
befa ino soper tebe! Vezh nisim vreden
tvoj sin imenovan biti. Ozhe pa je rekel
svojim hlapzam: Beršh pernesite nar bolji
oblazhilo, ino oblezite ga, ino dajte mu
perštan na roko, ino zhevlje na noge; ino
perpelite pitano tele, ino sakolite, ino ho-
zhemo jesti, ino dobre volje biti! Sakaj ta
moj sin je bil mertev, ino je sopet oshivel,
je bil sgrablen, ino je najden! Ino so jeli
dobre volje biti. Njegov štarji sin pa je
bil na polji, ino ko pride ino se perblisha
hišhi, je šlisnal petje ino rajanje. Ino je
eniga ismed hlapzov poklizal ino poprašhal,
kaj de je to. On pa mu je djal: Tvoj
brat je prishel, ino tvoj ozhe je saklal pi-

tano tele, ker ga je sopet sdraviga nasaj dobil. Vjesil se je pa, ino ni hotel noter jiti. Tedaj je njegov ozhe vun shel, ino ga sazhél profiti. On pa je odgovoril, ino djal svojimu ozhetu: Glej, toljko let ti flushim, ino nifim nikolj tvoje sapovedi prestopil, ino nikdar mi nifi dal koslizha, de bi bil s svojimi prijatli dobre volje! Ko je pa prishel ta tvoj sin, ki je svoje premošenje s kurbami napravil, si mu saklál pitano tele. On pa mu je djal: Šin, ti si smiraj per meni, ino vse moje je tvoje. Dobre volje pa biti ino se veseliti se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, ino je sopet oshivel, je bil sguhljen, ino je najden.

V pondelek po 3. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

V nafhe ferza, profimo, o Gospod! svojo milost dobrotljivo vlij, de, kakor se mesenih jedi sdershujemo, tako tudi svoje pozhutke fhkodlive nesmernosti obvarjemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 4. bukuv kraljov 5, 1 — 15.

Tiste dni je bil Naman, poglavar vojshakov Širškiga kralja, velik mosh per svojim Gospodi ino

zhešten; sakaj po njem je dal Gospod smago Širji. Bil je pa serzhen ino bogat mosh, tode gobov. Takrat je bilo fhlo is Širje nekaj vojshakov na rop, ino so bili perpeljali is Israelske deshele deklizo vjeto, katera je bila v slushbi per Namanovi sheni. Ta rezhe svoji gospej: O de bi bil pazh moj Gospod per preroku, kateri je v Šamarii; gotovo bi ga osdravil od gob, katere ima! Naman gre tedaj k svojimu gospodu, ino mu pové, rekozh: Tako ino tako je govorila dekliza is Israelske deshele. Ino mu rezhe Širski kralj: Pojdi, poslal bom list Israelskimu kralju. Gre, ino vsame s sebo deset talentov srebra, ino shest tavshent slatov, ino deset prashnih oblazhil; ino pernese list Israelskimu kralju teh besed: Kadar prejmesht ta list; vedi, de fim poslal h tebi Namana svojiga slushavnika, de ga osdravish od njegovih gob. Ko je Israelski kralj list prebral, preterga svoje oblazhila, ino rezhe: Alj fim jas Bog, de bi mogel vmoriti ino oshiviti, ker je on do mene poslal, de bi osdravil zhloveka od njegovih gob? Šposnajte ino poglejte, kako perloshnosti jishe soper mene! Ko je slisshal Elisej, mosh boshji, de je namrezh Israelski kralj pretergal svoje oblazhila, poshle k njemu, rekozh: Sakaj si svoje oblazhila pretergal? K meni naj pride, ino svedil bo, de je prerok v Israeli. Naman tedaj pride s konji ino s vosmi, ino obstoji pred vratmi Elisejove hishe. Ino Elisej poshle k njemu sporozhit ino povedat: Pojdi, ino fskopli se sedemkrat v Jordani, ino bo osdravilo tvoje telo, ino bosh ozhishten. Naman se rasjesi ino oberne, rekozh: Šim mislil, de bo vun k meni prishel, ino se vstopil, ter klizal v ime Gospoda svojiga Boga, ino de se bo s svojo roko gob doteknil, ino me osdravil. Alj niso boljshi Abana ino Farfara, Da-

mašhke vode, kakor vse vode v Israeli, de bi se v njih kopal, ino se ozhislil? Ko se je tedaj obernil, ino je serdit shel, stopijo k njemu njegovi hlapzi, ino mu rezhejo: Ozhe, ko bi ti bil tudi kaj teshkiga prerok naloshil, bi bil gotovo storiti moral, koljko bolj, ker ti je sdaj rekel: Škopli se, ino bosh ozhishen! Na to gre, ino se skople v Jordani sedemkrat po besedi boshjiga mosha; ino njegovo telo je sdravo, kakor telo majhniga otroka, ino je ozhishen. Tedaj se je vernil k boshjimu moshu s vso svojo drushino, ino pride, ino stoji pred njim, ter rezhe: Sdaj vem, de ni drugiga Boga na vfi semli kakor le v Israeli.

✠ Evangelij sv. Lukesha

4, 23—30.

Tisti zhaš je rekel Jesuf farisejam: Ref, mi bote rekli ta pregovor: Sdravnik, osdravi sam sebe! Koljkorfshne rezhi smo slishali, de si jih delal v Kafarnavmi, jih delaj tudi tukaj v svojim kraji! Rekel je pa: Refnizhno vam povém, de noben prerok ni prijeten v svojim kraji. V refnizi vam povém: Veliko vdov je bilo v dnevih Elijovih v Israeli, ko je bilo nebo saperto tri leta ino shešt mešzov, ino je bila vstala velika lakota po vfi desheli; ino k nobeni njih ni bil Elija poslan, ampak le v Šarepto na Šidonškim k sheni, katera je vdova bila. Tudi je bilo veliko gobovih v Israeli ob zhaši Elija preroka; ino nobe-

den njih ni bil ozhiſhen, ampak le Naman Širiz. Ino vſi v s-hodnizi, ſo bili polni jese, ko ſo to ſliſhali. Ino ſo vſtali, ino ſo ga iſgnali vun is meſta, ino ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih meſto ſidano, de bi ga bili doli ſunili. On pa je po ſredi njih gredé v ſtran ſhel.

V tork po 3. nedeli v poſti.

M o l i t u v.

Vſliſhi naſ, vſegamogozhni ino vſmileni Bog! ino nam miloſtливо dar ſvelizhavne ſdershnoſti dodeli. Škos Gopoda *i. t. d.*

Branje is 4. bukuv kraljev 4, 1 — 7.

Tiſte dni je neka shena vpila Eliseju preroku, rekozh: Tvoj hlapez moj mosh je vmerl, ino ti véſh, de ſe je tvoj hlapez bál Gopoda. Ino glej, poſojavez je priſhel, ino hozhe vseti moja dva ſina, de bi mu ſluſhila. Elisej ji rezhe: Kaj hozheſh, de ti ſtorim? Povéj mi, kaj imaſh v ſvoji hiſhi? Ona pa odgovorí: Jas tvoja dekla nimam drujiga v ſvoji hiſhi, kakor malo olja, s katerim ſe maſhem. Ji rezhe: Pojdi, ſproſi ſi na poſodo od vſih ſvojih ſoſedov veliko prasnih poſodvi. Ino pojdi notér ino ſakleni ſvoje duri, kadar boſh ſhe notri ti ino tvoja ſina, ino vlij ga v vſe tiſte poſodve, ino ko bojo napolnjene, jih poſtavi na ſtran. Gre tedaj shena, ino ſapre duri ſa ſebo ino ſa ſvojima ſinama; ta ji poſodvo dajeta, ino ona naliva. Ino

kadar so bile posodve polne, rezhe svojimu sinu: Pernefi mi she eno posodvo! Ino odgovori: Je nimam. Tedaj neha olje tezhi. Ona pa gre, ino pové boshjimu moshu. Ino on rezhe: Pojdi, prodaj olje, ino verni svojimu posojevavzu; ti pa ino tvoja fina shivite od oštanka.

✠ Evangelii fv. Matevsha

18, 15—22.

Tisti zhaš je Jesus rekel svojim vuzhenzam: Ako bo greshil soper tebe tvoj brat; pojdi, ino posvari ga med sebo, ino med njim samim. Ako te poslusha, si svojiga brata perdobil. Ako te pa ne poslusha; vsemi she eniga k sebi alj dva, de u vustih dveh alj treh prizh stoji vsa rezh. Ako jih pa ne poslusha, povéj zerkvi. Zhe pa zerkve ne poslusha, naj ti bo kakor nevernik ino ozhitni greslnik. Resnizhno, vam povém, kar kolj bote savesali na semli, bo savesano tudi v nebesih. She vam povém, de, ako se dva ismed vaš sedinita na semli, se jima bo, sa katero rezh kolj profita, sgodila od mojiga Ozheta, kateri je v nebesih. Sakaj kjer sta dva alj kjer so trije sbrani v mojim imeni, tam sim jas v freidi med njimi. Takrat je perstopil k njemu Peter, ino je djal: Gospod, koljkokrat bo greshil soper mene moj brat, ino naj mu odpustim? do sedemkrat? Je-

suf mu rezhe: Ne rezhem ti, do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.

V fredo po 3. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli nam, profimo, o Gospod! de s sdravim poftam boljšhani se fhkodljivih hudobij sdershimo, ino tvoje vsmilenje loshej dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. Mojsefovih bukuv 20, 12 — 24.

To rezhe Gospod Bog! Šposhtuj svojiga ozheta ino svojo mater, de bošh dolgo shivel na semli, katero ti bo dal Gospod tvoj Bog. Ne vbijaj, ne presheshtuj, ne kradi; ne govori soper svojiga blishniga kriviga prizhvanja; ne sheli svojiga blishniga hifhe, tudi ne sheli njegove shene, ne hlapza ne dekle, ne vola, ne ofla, ne zhesa, kar je njegoviga. Vse ljudstvo pa je slifhalo grom ino glas trobente, ino je vidilo blisk ino goro s dimam pokrito, ino so od strahu ino trepeta vfi prevseti od delezh stali, ino rekli Mojsefu: Govori nam ti, ino te bomo poslušhali! Nikar nam naj ne govori Gospod! de ne vmerjemo! Ino Mojsef je djal ljudstvu: Nikar se ne bojte; Bog je le prifhel, de bi vas skufil, ino de bi bil njegov strah per vas, ino de bi ne greshili. Ino ljudstvo je od delezh stalo. Mojsef pa je shel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospod Mojsefu she: To pověj Israelovim otrokam: Vidili šte, de fim vam is neba govoril. Ne delajte fi srebernih ino slatih bogov. Štorite mi altar is persti, ino darujte na njem svoje

shgavne ino hvalne darove, svojo drobnizo ino govedino na vsakim kraji, kjer bo spomin mojiga imena.

✠ Evangelij sv. Matevsha

15, 1 – 20.

Tisti zhaš pridejo k Jesufu is Jerusalema pišmarji ino fariseji, rekozh: Sakaj prestopajo tvoji vuzhenzi srozhilo štarih? Ne vmi-vajo si namrezh rok, kadar kruh jejo. On pa je odgovoril, ino jim djal: Sakaj prestopate tudi vi sapoved boshjo savoljo svojiga srozhila? Rekel je namrezh Bog: Šposhtuj ozheta ino mater; ino: Kdor kolne ozhe-ta alj mater, naj vmerje. Vi pa pravite: Kdor kolj rezhe ozhetu alj materi: Vsaka darituv, katero jas opravi, bo tebi h pri-du: ni dolshen svojiga ozheta alj svoje ma-tere šposhtovati. Tako šte sapoved boshjo v nezh štorili savoljo svojiga srozhila. Hi-navzi! prav je prerokoval od vas Isaija, rekozh: To ljudstvo me zhašti s vustmi, njih serze pa je delezh od mene. Pa saštonj me zhaštijo, ker vuzhijo navuke ino sapovedi zhloveshke. Ino je mnoshize h sebi poklizal, ino jim rekel: Poslušajte ino saštopite! Kar gre u vusta, ne ognusi zhloveka; ampak kar gre is vust, to o-gnusi zhloveka. Na to so njegovi vuzhen-

zi k njemu perstopili, ino so mu djali: Alj vesh, de so se fariseji pohujshali, ko so to besedo slisihali? On jim je pa odgovoril, rekozh: Vsak sasadik, kateriga ni sasadil moj nebeski ozhe, bo iskoreninjen. Pustite jih: slepzi so, ino voditeli slepzov. Ako pa slepez slepza vodi, oba v jamo padeta. Peter pa je besedo povsel, ino mu je rekel: Rasloshi nam to priliko. On je pa djal: Alj tudi vi nizh ne sapopadete? Kaj ne veste, de vse kar u vusta pride, v shelodez gre, ino sopet po natornim poti odpade. Kar pa is vust pride, is serza is-haja; ino to ognusi zhloveka; sakaj is serza is-hajajo hude misli, vbijanje, presheshtva, kurbanje, tatvine, krivo prizhovanje, preklinovanje. Te so rezhi, katere ognusijo zhloveka, s neumitimi rokami jesti, pa ne ognusi zhloveka.

V zhetertek po 3. nedeli v posti.

M o l i t u v.

Naj te povelizha, o Gospod! sveti god tvojih svetnikov Kosma ino Damijana, v katerim si njima vezhno zhasht, ino nam pomozh po neskonzhni previdnosti dodelil. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 7, 1 — 7.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekozh: Stoj med vratmi Gospodove hišhe, ino osnanuj tam to besedo, ino rezi: Poslušajte besedo Gospodovo vſi is rodu Juda, kateri hodite skos te vrata Gospoda molit! To rezhe Gospod vojskniſh trum, Bog Israellov: Pobiljſhajte ſvoje pota, ino ſvoje dela, ino bom prebival s vami na tem meſti. Ne sanajſhajte ſe na laſhnjive beſede, ino ne rezite: Tempel Gospodov, tempel Gospodov, tempel Gospodov je! Sakaj zhe poboljſhate ſvoje pota ino ſvoje dela; zhe ſtorite pravizo med zhlovekam ino med njegovim bliſhnim; zhe ptujzu ino ſiroti ino vdovi ne ſtorite krivize, tudi nedolſhne kervi ne prelivate na tem meſti, ino ſa ptujmi bogovi ne hodite ſami ſebi v ſhkodo: bom prebival s vami na tem meſti, v deſheli, katero ſim dal vaſhim ozhetam na vſelaj, rezhe Gospod vſegamogozhni.

✠ Evangelij fv. Lukesha

4, 38 — 44.

Tiſti zhaſ ſe je vsdignil Jeſuf is s-hodnize, ino je ſhel v hiſho ſhimonovo. Taſha ſhimonova pa je imela hudo merslizo, ino ſo ga ſa njo profilili. Ino je ſtopil k njej, ino ſapovedal merslizi, ino jo je ſapuſtila. Ino sdajzi je vſtala ino jim ſtregla. Kadar je pa ſonze ſajſhlo, ſo vſi, kateri ſo imeli bolnike s mnogoterimi boleſnimi, jih k njemu perpeljali. On pa je na ſleherniga roke poloſhil, ino ga je osdra-

vil. Ššli so pa hudizhi is mnogih, ter so vpili ino rekli: 'Ti si Ššin boshji! Ino jim je protil, ino jim ni pustil govoriti, ker so vedili, de je on Kristuf. Kadar se je pa dan storil, se je podál, ino je shel v pušt kraj, ino mnoshize so ga jiskale, ino so prishle do njega, ino so ga dershale, de bi ne shel od njih. On pa jim je djal: 'Tudi drugim meštam moram osnanovati boshje kraljestvo, ker sim poslan sa to. Ino je osnanoval v s-hodnizah po Galileji.

V petek po 3. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Nafh pošt, profimo, o Gospod! dobrotlivo sprejmi, de, kakor se po telefonu jedi sdershujemo, tako se po duhu grehov varjemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 4. Mojsefovih bukuv 20, 2 — 13.

Tiste dni so se sbrali Israelovi otrozi soper Mojsefa ino Arona, ino so se spuntali, ino rekli: Dajta nam vode, de pijemo! Ino Mojsef ino Aron šta mnoshizo odpravila, ino shla v shotor saveše, ino se na semlo vergla, ino šta h Gospodu vpila, ino rekla: Gospod Bog, vřlišhi vpitje tega ljudřta, ino odpri jim svoj saklad, řtudenž shive vode, de se napijejo ino neha jo mermirati! Ino perkasalo se je velizhařtvo nad njima. Ino Gospod je govoril Mojsefu rekozh: Vsemi palizo, ino řklizhi ljudřtvo ti

ino tvoj brat Aron, ino govorita skali pred njimi, ino ona bo vodo dala. Ino bosh vodo is skale perpravil, ino bo pila vsa mnoshiza ino njena shivina. Mojsef je tedaj vsel palizo, katera je bila pred Gospodam, kakor mu je bil sapovedal. Ino je sklizal mnoshizo h skali, ino jim je rekel: Polushtajte, puntarji ino nevéni! Alj vam bova mogla is te skale vode dobiti? Ino je vsdignil Mojsef roko, ino s palizo dvakrat vdartil na skalo, ino je pervrelo veliko vode is nje, tako de se je napilo ljudstvo ino shivina. Ino Gospod je rekel Mojsefu ino Aronu: Ker mi nista verjela, de bi me bila povelizhala pred Israelovimi otrozi; ne bota peljala teh ljudi v deshelo, katero jim bom dal. To je voda prerekanja, kjer so Israelovi otrozi Gospodu prerekali, ino je bil povelizhan med njimi.

✠ Evangelij fv. Janesa

4, 5 — 42.

Tisti zhaš je Jesus prishel do mesta v Šamariji, katero se imenuje Šihar, blis prištave, katero je dal Jakob Joshefu svojimu sinu. Bil je pa tam Jakobov študenž. Jesus tedaj, truden od pota, se je vsedil k študenžu. Bilo je okolj shte vure. Pride shena is Šamarije vodo sajemat. Jesus ji rezhe: Daj mi piti! (Sakaj njegovi vuzhenzi so bili v mesto odshli, de bi jesti kupili.) Rezhe mu tedaj ta Šamarishka shena: Kako ti, ker si Jud, mene sa piti profish, ki sim Šamarishka shena? (Sakaj Judje se ne pezhajo s Šamarijani.) Jesus je od-

govoril, ino ji djal: Ako bi posnala dar boshji, ino kdo de je, kateri ti pravi: Daj mi piti! bi ga bila ti morebiti profila, ino bi ti bil dal shive vode. Šhena mu rezhe: Gospod, faj nimafh s zhem sajeti, ino studenz je globok; od kod imafh tedaj shivo vodo? Ali si ti vezhi kakor nafh ozhe Jakob, ki nam je dal studenz, ino je is njegga pil on, ino njegovi sinovi, ino njegova shivina? Jesuf je odgovoril, ino ji djal: Vlak, kateri pije od te vode, bo sopet shejin: kdor pa pije od vode, katero mu bom jas dal, bo v njem studenz vode isvirajozhe v vezhno shivljenje. Shena mu rezhe: Gospod, daj mi te vode, de ne bom shejna, ino de ne bom sem hodila sajemat! Jesuf ji rezhe: Pojdi, poklizhi svojiga mosha, ino pridi sem! Shena je odgovorila, ino djala: Nimam mosha! Jesuf ji rezhe: Prav si rekla: Nimam mosha! Pet moshov nam-rezh si imela, ino kateriga sdaj imafh, ni tvoj mosh. To si prav rekla! Shena mu rezhe: Gospod! vidim, de si ti prerok. Nafhi ozhaki so na tej gori molili; ino vi pravite, de v Jerusalemi je kraj, kjer se mora moliti. Jesuf ji rezhe: Shena, verjami mi, de pride vura, ko ne bote ne na tej gori, ne v Jerusalemi molili Ozheta. Vi molite, kar ne veste: mi molimo, kar vemo;

sakaj svelizhanje pride od Judov. Pa pride vura, ino je she tukaj, ko bojo pravi molivzi Ozheta molili v duhu ino refnizi; sakaj tudi Ozhe hozhe take molivze. Bog je duh, ino kateri ga molijo, ga morajo v duhu ino v refnizi moliti. Shena mu rezhe: Vem, de Mesija pride, (kateri se imenuje Kristuf;) kadar tedaj on pride, nam bo vse osnanil. Jesuf ji rezhe: Jas sim, ki govorim s tebo. Ino med tem so prishli njegovi vuzhenzi, ino so se zhudili, de s sheno govori. Vunder pa ni nobeden rekel: Kaj vprashash, alj kaj govorish s njo? Pustila je tedaj shena svoj verzh, ino je shla v mesto, ino rezhe tistim ljudem: Pridite, ino poglejte zhloveka, kateri mi je vse povedal, karkolj sim storila, alj je on Kristuf? Shli so tedaj is mesta, ino prishli k njemu. Med tem so ga profil vuzhenzi, rekozh: Vuzhenik, jej! On pa jim je rekel: Jas imam jed jesti, katere vi ne posnate: Vuzhenzi so tedaj rekli med sebo: Mu je li kdo jesti pernesel? Jesuf jim rezhe: Moja jed je, de storim voljo tistiga, kateri me je poslal, ino de dopolnim njegovo delo. Alj ne pravite vi, de she le zhes shtiri mesze shetuv pride? Glejte, vam povem: Povsdignite svoje ozhi, ino poglejte polje, de je she belo sa she-

tuv! Ino kdor shanje, prejme plazhilo, ino sbera sad sa vezhno shivljenje, de se vku-paj veselita, kateri seje, ino kateri shanje. Sakaj v tem je pregovor resnizhen: Drug seje, ino drug shanje. Jas sim vas poslal shet, kar vi niste obdelali; drugi so obdelali, ino vi ste v njih delo stopili. Is tistiga mesta pa je veliko Šamarijanov v njega vervalo savoljo govorjenja shene, katera je prizhovala: Vse mi je povedal, kar kolj sim storila. Ko so tedaj Šamarijani k njemu prishli, so ga profili, de bi per njih ostal. Ino je ostal ondi dva dni. Ino veliko vezh jih je v njega verovalo savoljo njegoviga govorjenja; ino so rekli sheni: Sdaj vezh ne verjemo savoljo tvojiga govorjenja; sakaj sami smo flishali, ino vemo, de je on resnizhno Svelizhar sveta.

V faboto po 3. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vfegamogozhni Bog! de kateri s sdershanjam od jedi mefo satirajo, tudi naj pravizhno shivijo, ter se krivize sdershijo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Danjela preroka 13, 1 — 62.

Tiste dni je shivel v Babilonii mosh s imenam Joakim, ino je vsel sa sheno Helzijovo hzher s imenam Šusano, filno lepo ino bogabojezhno. Ker so namrezh njeni starishi pravizhni bili, so vuzhili svojo hzher po Mojsefovi postavi. Bil je pa Joakim slo bogat, ino je imel saden vert bliso svoje hishe; ino Judje so se per njem s-hajali, sato ko je bil med vfimi nar zhaftitlivshi. Ino sta bila sodnika postavlena dva stara ismed ljudstva tisto leto, od kakorshnih je govoril Gospod: Je shla hudobija is Babilona od starih sodnikov, od katerih se je menilo, de vishajo ljudstvo. Ona sta sahajala v Joakimovo hisho, ino hodili so k njima vfi, kateri so toshbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odshlo okolj poldneva, je shla Šusana na vert svojiga mosha, ino se je sprehajala. Ino starza sta jo vsak dan vidila noter jiti ino sprehajati se; ino vnelo se je v njima poshelenje do nje. Ino sta prevernila svoj vum, ter vklonila svoje ozhi, de bi ne vidila neba, ino se ne spomnila na pravizhne sodbe. Pergodi se pa, kadar pasita perloshen dan, pride Šusana, kakor poprejshne dni samo s dvema deklama na vert, ino se hozhe kopati; vrozhe namrezh je bilo. Ino nikogar ni bilo tam, rasen dveh starzov, katera sta skrita, ino jo stresheta. Rezhe tedaj deklama: Pernesite mi olja ino lepo disheziga masila, ino vrata na vert saprite, de se skoplem. Kadar ste pa dekle odshle, vstaneta starza, ino tezheta k njej, ino rezheta: Glej, vrata na vert so saklenjene, ino nihzher nas ne vidi, ino imava poshelenje do tebe; savoljo tega nama pervoli, ino se nama vdaj. Ako nozhesh, bova prizhala soper tebe, de je bil mladenzh per tebi, ino

de si sato dekle od sebe poslala. Šusana sdihtne ino rezhe: V stiskah sim od vsih strani: sakaj zhe to storim, mi je vmreti; zhe pa ne storim, ne bom vbejšhala vajnim rokam. Vunder bolje mi je bres greha u vajne roke pasti, kakor greshtiti v prizho Gospoda. Ino Šusana je savpila s velikim glasam. Savpila sta pa tudi starza proti njej, ino eden je škel k vratam na vert, ino jih je odperl. Ko so bili pa domazhi hlapzi sasilshali krizhanje is verta, so planili skos sadnje vrata noter, de bi vidili, kaj de je. Kadar sta pa starza povedala, je bilo hlapze slo fram, ker se ni nikolj kaj takiga slishalo od Šusane govoriti. Ino drugi dan, kadar se je bilo ljudstvo per Joakimu, njenim moshi, sbralo, prideta tudi starza polna krivizhnih naklepov soper Šusano, de bi jo vmorili. Ino rezheta vprizho ljudstva: Poshlite po Šusano, Helzijovo hzher, Joakimovo sheno! Ino poshlejjo hitro. Ino pride s svojimi starshi, ino s otrozi, ino s vso svojo rodovino. Tedaj jokajo njeni vfi, kateri so jo posnali. Starza pa vstaneta v sredi ljudstva, ino poloshita svoje roke na njeno glavo. Ona pa jozhe ino vsdi gne svoje ozhi proti nebesam; sakaj njeno serze je savupalo v Gospoda. Ino rezheta starza: Kadar sva se sama na verti sprehajala, je ona noter prishla s dvema deklama, ino je saklenila vrata na vert, ino od sebe poslala dékle. Ino je prishel k njej mladenzh, kateri je bil skrit, ino je leshal s njo. Midva pa sva bila v nekim koti na verti, ino viditi pregreho, sva tekla k njima, ino jih vidila v nezhistim djanji. Ino njega fizer nisva mogla obdershati; ker je bil mozhnejshi ko midva, ino je vrata odperl ino isbejšhal. Njo pa sva prijela, ino vprashala, kdo de je mladenzh, ino nama ni hotla povedati. Tega sva prizhi. Verjela jima je mno-

shiza kakor starashinama ino sodnikama ljudstva, ino so jo k smerti obsodili. Susana pa savpije s velikim glasam, ino rezhe: Vezhni Bog, ki posnash vse skrito, ino vesh vse, preden se sgodi! ti vesh, de sta krivizhno prizhala soper mene; ino glej, vmerjem, ako ravno nifim nizh storila tega, kar sta una hudobno spletla soper mene. Ino Gospod je vflifhal njeni glas. Ino ko jo peljajo k smerti, obudi Gospod svetiga duha v mladenzhi, katerimu je ime Daniel; ino savpije s velikim glasam: Nedolshen fim jas nad njeno kervjo! Ino oberne se vse ljudstvo v njega, ino rezhe: Kaj je to, kar si govoril? On je pa v fredi med njimi stal, ino rekel: Nespametni otrozi Israelovi! kako ste obsodili Israelovo hzhér, ker niste isprashali ino sposnali, kaj je res? Vernite se na sodishe, sakaj krivo sta prizhala soper njo! Ljudstvo se je tedaj hitro vernilo, ino Daniel jim rezhe: Odlozhite jih delezh narasen, ino jih bom isprashoval. Ko sta bila tedaj lozhena eden od drugiga, poklizhe eniga, ino mu rezhe: Sastarani v húdobii! sdaj so prifhli na dan tvoji grehi, katere si popréd delal, ko si po krivim sodil, nedolshne satiral, ino krivizhne ispushal; ako ravno Gospod govori: Nedolshniga ino krivizhniga ne môri. Sdaj tedaj, zhe si jo vidil, pověj, pod katerim drevesam si jih vidil pogovarjati se med sebo? On odgovori: Pod mirtvikam. Daniel pa rezhe: Prav v svoje pogublenje si se slegal; sakaj glej, angel Gospodov, kateri je od Boga povelje prejel, te bo rastergal na dvoje. Ino ko so ga bili odpeljali, je vkasal uniga perpeljati, ter mu rezhe: Sarod Kananov ino ne Judov, lepota te je oflepila, ino poshelenje je spazhilo tvoje serze. Tako sta delala Israelovim hzheram, ino one so vam is strahu pervolile; ali Ju-

dova hzhi se ni vdala vajni hudobii. Sdaj mi tedaj povéj, pod katerim drevesam si jih v pogovori salesil? On odgovori: Pod zhesminam. Daniel pa mu rezhe: Prav si se slegal tudi ti sam v svoje pogubljenje; sakaj zhaka te angel Gospodov s mezhm, de te preseka po fredi, ino vaji vmorí. Tedaj savpije vsa mnoshiza s velikim glasam, ino hvalijo Boga, ki ohrani tiste, kateri v njega savupajo. Ino se vsdignejo soper ta dva starza, (sakaj Daniel jih je bil preprizhal is njih vuft, de sta krivo prizhala,) ino jima storijo, kakor sta hudobno delala soper svojiga blishniga, ter jih vmorijo. Ino oteta je bila nedolshna kri tisti dan.

✠ Evangelii fv. Janesa

8, 1—11.

Tisti zhas je shel Jesus na oljsko goro, Ino sjutraj sgodaj je sopet prishel v tempel, ino vse ljudstvo je prishlo k njemu; ino jih je sedé vuzhil. Perpeljajo mu pa pismarji ino fariseji sheno, ki so jo v preshestvi dobili; ino so jo v fredo postavili, ino so mu djali: Vuzhenik! ta shena je bila sdaj v preshestvi najdena. V postavi pa nam je Mojsef sapovedal, take kamenovati. Kaj tedaj ti pravish? (To so pa rekli, ker so ga skufhali, de bi ga mogli satoshiti.) Jesus pa se je perpognil, ino je s perstam pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprashati, se je sklonil, ino jim je rekel: Kateri ismed vas je bres greha,

naj prvi vershe kamen v njo! ino se je sopet perpognil, ino je pisal na tla. Kadar so pa to flifhali, so eden sa drugim vun fhli, nar pervizh starfhi; ino je ostal Jesus sam, ino shena, ki je v fredi stala. Jesus pa se je sklonil, ino ji je djal: Shen! kje so tisti, kateri so te toshili? Te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospod! Jesus pa je rekel: Tudi jas te ne bom obsodil, pojdi, ino nikar vezh ne gresfhi!

V pondelek po 4. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli, prosimo, vsigamogozhni Bog! de ki fveti pošt vsako leto poboshno obhajamo, po telef ino po duhi tebi dopademo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 3. bukuv kraljov 3, 16—28.

Tiste dni ste persfhle dve sheni h kralju Šalomonu, ino stopite pred njega. Ino rezhe njih ena: Prosim, moj Gospod! Jas ino ta shena stanujeve v eni hifhi, ino sim porodila per njej v hrami. Tre-tji dan po mojim porodi pa je tudi ona porodila; ino sve vkupaj bile, ino rasun naj ni bilo nikogar drugiga per nama v hifhi. V nozhi pa je fin te shene vmerl, v spanji namrezh ga je sadushila.

Ino vstane po nozhi, ko je bilo vse tiho, vsame mojiga fina od mene, tvoje flushavnize spijozhe, ino ga poloshi h sebi; svojiga fina pa, kateri je bil mertev, poloshi k meni. Ino ko fim sjutraj vstala, de bi dala mleka svojimu finu, najdem, de je mertev; ko ga pa per svetlim dnevi bolj na tenko pogledam, vidim, de ni moj, kateriga fim rodila. Druga shena pa je rekla: Ni tako, kakor govorish; ampak tvoj fin je mertev, moj pa shiví. Nasproti je una rekla: Lashesh; sakaj moj fin shiví, tvoj fin pa je vmerl. Ino tako ste se prepirale pred kraljam. Tedaj rezhe kralj: Ta pravi: Moj fin shivi, ino tvoj fin je vmerl; ino una odgovori: Ni tako, ampak tvoj fin je vmerl, moj pa shivi. Pernefite mi mezh! Ino ko so mezh pernefli kralju, rezhe: Rasfekajte otroka shiviga na dvoje, ino dajte polovizo tej, ino polovizo uni. Shena pa, kattere fin je bil shiv, (njej namrezh se je njen fin v serze smilil,) rezhe kralju: Profim, Gospod! dajte uni otroka shiviga, ino nikar ga ne vmorite! Nasproti pa una rezhe: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak rasdeli se naj. Kralj odgovori, ino rezhe: Dajte prvi otroka shiviga, ino nikar ga ne vmorite, sakaj ta je njegova mati. Ino ves Israel je slifhal sodbo, katero je storil kralj, ino so se bali kralja, ker so vidili, de je modrost boshja v njem storiti pravizo.

✠ Evangelij sv. Janesa

2, 13—25.

Tisti zhaš je bila bliso Judovska velika nozh, ino Jesus je shel gor v Jerusalem. Ino jih je najshel v tempeljni, kateri so prodajali vôle ino ovze ino golobe, ino

menjavze sedeti. Ino je naredil, kakor tepeshnizo is motosov, ino je vse isgnal is tempelna, tudi ovze ino vôle; ino je menjavzam denarje is-súl, ino mise prevernîl. Ino tîsim, kateri so golobe prodajali, je rekel: Spravite to od tod, ino ne delajte is hishe mojiga Ozheta hisho kupzhije! Njegovi vuzhenzi pa so se spomnili, de je pisano: Gorezhnost sa tvojo hisho memori. Judje so tedaj odgovorili, ino mu djali: S kakoshnim zhudesham nam skashefh, de smefh to delati? Jesuf je odgovoril, ino jim djal: Poderite ta tempel, ino v treh dneh ga bom sopet postavil. Tedaj so Judje rekli: Shest ino trideset let se je sidal ta tempel, ino ti ga bosh v treh dneh postavil? On pa je govoril od tempelna svojiga telefa. Kadar je tedaj od mertvih vstal, so se spomnili njegovi vuzhenzi, de je to govoril; ino so vervali pismu ino besedi, katero je Jesuf govoril. Ko je pa bil v Jerusalemi o veliki nozhi v prasnîk, jih je veliko vervalo v njegovo ime, ker so vidili njegove zhudeshe, katere je delal. Jesuf pa se jim ni savupal samiga, sato ko je on vse posnal, ino ko ni potreboval, de bi kdo prizhoval od kateriga zhloveka; sakaj on je sam vedil, kaj je v katerim zhloveku.

V tork po 4. nedeli v postí.

M o l i t u v.

Prošimo, o Gospod! naj nam svetiga zhaša post lepi-ga shivlenja raft ino tvojiga vsmilenja vedno pomózh dodeluje. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 2. Mojsefovih bukuv 32, 7 — 14.

Tiste dni je Gospod Mojsefu govoril rekozh: Poj-di is gore; sakaj greshilo je tvoje ljudstvo, katero fi ispelal is Egiptovske deshele, odstopili so hitro is pota, kateriga fi jim pokasal, ino so fi slili tele, ino so ga molili, ino mu darovali, rekozh: Ti so tvoji bogovi, Israel! kateri so te ispeljali is Egiptov-ske deshele! Ino Gospod je sopet rekel Mojsefu: Vidim, de je to ljudstvo terdovratno; pušti me, de se vname moja jesa nad njimi, ino de jih pokon-zham, ino bom storil tebe u velik narod. Mojsef pa je molil h Gospodu svojimu Bogu, rekozh: Go-spod! sakaj se je tvoj serd vnel soper tvoje ljud-stvo, katero fi ispeljal is Egiptovske deshele s veli-ko mozhjo ino mogozhno roko? Prosim te, de ne porezhejo Egipzhani: Svijazhno jih je ispeljal, de bi jih pomoril v gorah, ino pobrisal is semle! Naj se potolashi tvoja jesa, ino bodi milostliv hudobii svojiga ljudstva. Spomni se Abrahama, Isaka ino Israela, svojih hlapzov, katerim fi persegel sam per sebi, rekozh: Bom pomnoshil vash sarod, ka-kor svesde na nebi, ino vso to deshelo, od katere fim govoril, bom dal vashimu sarodu, ino jo bote v last imeli vekomaj. Ino Gospod se je dal poto-lashiti, ino ni poslal svojimu ljudstu nesrezhe, od katere je govoril, ino se je vsmilil svojiga ljudstva.

✠ Evangelij sv. Janesa

7, 14—31.

Tisti zhaſ, kadar je bil prasniki ſhe na pol minil, je ſhel Jeſuf v tempel, ino je vuzhil. Ino Judje ſo ſe zhudili, rekozh: Kako ſapopade on piſma, ker ſe jih ni vuzhil? Jeſuf jim je odgovoril, ino djal: Moj vuk ni moj, ampak tiſtiga, kateri me je poſlal. Ako hoſhe kdo njegovo voljo ſtoriti, bo ſpoſnal iſ vuka, ali je iſ Boga, alj jaſ ſam iſ ſebe govorim. Kdor ſam iſ ſebe govorí, jiſhe ſvojo zhaſt; kdor pa jiſhe zhaſt tiſtiga, kateri ga je poſlal, on je reſnizhen, ino v njem ni krivize. Ali vam ni Mojſeſ dal poſtave? Ino nobeden vaſ ne ſpolni poſtave! Sakaj me jiſhete vmoriti? Mnoshiza je odgovorila, ino rekla: Hudizha imaſh, kdo te jiſhe vmoriti? Jeſuf je odgovoril, ino jim rekel: Eno delo ſim ſtoril, ino vſi ſe zhudite! Poglejte, Mojſeſ vam je dal obreſo, (ne de bi bila od Mojſeſa, ampak od ozhakov;) ino v ſaboto obreſujete zhloveka. Ako zhlovek obreſo prejme v ſaboto, ino ſe Mojſeſova poſtava ne prelomi, ſakaj ſe nad meno jeſite, de ſim zeligá zhloveka oſdravil v ſaboto? Ne ſodite na oko, ampak ſodite pravizhno! Rekli ſo tedaj nekateri iſ Jeruſalema: Alj

ni tisti, kateriga jifhejo vmoriti? Ino glejte, ozhitno govori, ino nizh mu ne rezhejo! Alj so vikfhi ref sposnali, de je on Kristuf? Alj tega posnamo od kod je; kadar pa Kristuf pride, ne vé nihzher, od kod je. Jesuf je tedaj, ko je v tempelnu vuzhil, savpil, ino rekel: Posnate me, ino veste, od kod sim! Ino sam od sebe nisim prifhel; ampak refnizhni je, kateri me je poslal, kateriga vi ne posnate. Jas ga pa posnam, ker sim od njega, ino me je on poslal. Jifkali so tedaj ga prijeti, ino nihzher ni rok na njega poloshil, ker she ni bila prifhla njegova vura. Veliko is mnoshize pa jih je v njega verovalo, ino so rekli: Ali bo Kristuf, kadar pride, vezh zhudeshov delal, kakor jih ta dela?

V fredo po 4. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

O Bog! kateri pravizhnim plazhilo saflushenja, ino grefhnikam savoljo pošta milofh delifh, vfmili se, te profimo, naj de nam ispoved nafhe krivize odpuſhanje grehov sadobi. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 1, 16—19.

To rezhe Gospod Bog: Vmite se, ozhiſtite se; ſpravite hudobijo ſvojih del ſpred mojih ozhi, jenjajte

hudobno delati, vuzhite ſe dobro ſtoriti, jiſhite pravizhnoſt, pomagajte ſatiranimu, ſtorite pravizo ſiroti, poneſite ſe ſa vdovo: tedaj pridite ino ſe pertoſhite zheſ mene, rezhe Goſpod. Ako ſo vaſhi grehi kakor ſhkerlat, bojo beli kakor ſneg; ino ako ſo rudezhi kakor bagor, bojo kakor volna beli. Ako me hozhete poſluſhati, boté dobre te deſhele vſhivali, rezhe Goſpod vſegamogozhni.

✠ Evangelii fv. Janesa

9, 1—38.

Tiſti zhaſ, ko je ſhel Jeſuf memo, je vidil od rojſtva ſlepiga zhloveka. Ino ſo ga vpraſhali njegovi vuzhenzi: Vuzhenik! kdo je greſhil, on alj njegovi ſtarſhi, de je ſlep rojen? Jeſuf je odgovoril: Ni greſhil ne on, ne njegovi ſtarſhi; temuzh de ſe raſodenejo boſhje dela nad njim. Jas morem delati dela tiſtiga, kateri me je poſlal, dokler je dan; pride nozh, ko nihzher ne more delati. Dokler ſim na ſveti, ſim luzh ſveta. Ko je bil to rekel, je plunil na tla, ino ſtoril blato iſ plunka, ino je pomasal ſ blatam njegove ozhi, ino mu rekel: Pojdi, vmij ſe v kopeli Šiloe (kar ſe preſtavi poſlan). Tedaj je ſhel, ino ſe je vmil, ino je priſhel vidijozh. Šofedje tedaj, ino kateri ſo ga poprej vidili, de je bil be-razh, ſo rekli: Alj ni ta tiſti, kateri je ſedel, ino vbogajme profil? Eni ſo rekli:

On je; eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jas sim. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti odperle ožhi? Je odgovoril: Tisti zhlovek, ki se imenuje Jesus, je blato storil, ino pomasal moje ožhi, ino mi je rekel: Pojdi h kopeli Šiloe, ino vmij se. Ino sim shel, ino se vmil, ino vidim. Ino so mu rekli: Kje je tisti? Je djal: Ne vém. Peljajo ga, kateri je prej slep bil, k farisejam. Bila je pa sabota, kadar je Jesus blato storil, ino odperl njegove ožhi. Tedaj so ga sopet tudi fariseji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djal na ožhi, ino sim se vmil, ino vidim. Rekli so tedaj nekateri ismed farisejov: Ta zhlovek ni od Boga, ker sabote ne dershi. Drugi pa so rekli: Kako more greslnik take zhudeshe delati? Ino je bil raspor med njimi. Rezhejo sopet slepzu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl ožhi? On pa je djal: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli od njega, de je bil slep, ino de je spregledal, dokler niso poklizali staršov tega, kateri je bil spregledal. Ino so jih vprašali, rekozh: Alj je to vaš sin, od kateriga vi pravite, de je bil slep rojen? Kako tedaj sdaj vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, ino rekli: Vemo, de

je ta našh sin, ino de je bil slep rojen: kako pa sdaj vidi, ne vemo, alj kdo je odperl njegove ozhí, mi ne vemo. Njega vprashajte; je dosti star, naj sam govori od sebe. To so rekli njegovi starshi, ker so se Judov bali; sakaj Judje so bili she sklenili, vsakiga, ki porezhe, de je on Kristuf, od s-hodnize odlozhiti. Savoljo tega so njegovi starshi rekli: Je dosti star, njega vprashajte. Tedaj so vdrugizh poklizali zhloveka, kateri je bil slep, ino so mu djali: Daj zhaft Bogu! Mi vemo, de je ta zhlovek greschnik. On jim je tedaj rekel: Alj je greschnik, tega ne vem; samo to vem, de sim bil slep, ino de sdaj vidim. So mu tedaj rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl ozhí? Jim je odgovoril: Sim vam she povedal, ino ste slisnali; kaj hozhete sopet slishati? Alj hozhete tudi vi njegovi vuzhenzi biti? Tedaj so ga kleli ino rekli: Ti bodi njegov vuzhenz, mi pa smo Mojsefovi vuzhenzi! Mi vemo, de je s Mojsefam Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod de je? Je odgovoril tisti zhlovek, ino jim djal: To je zhudno, de vi ne veste, od kod de je; ino je odperl moje ozhí! Vemo pa, de greschnikov Bog ne vslislihi; ampak zhe kdo Bogu slushi, ino njegovo voljo stori, njega vslislihi. Kar

svet stoji, se ni flishalo, de bi bil kdo fleporojenimu odperl ozhi. Ko bi tá ne bil od Boga, bi ne bil mogel nizh storiti. Šo odgovorili, ino mu rekli: V grehah si rojen ves, ino ti naf vuzhish? Ino so ga vun vergli. Jesuf je flishal, de so ga vun vergli, ino ko ga je bil najshel, mu je rekel: Verjesht ti v Šina boshjiga? On je odgovoril, ino djal: Gospod, kdo je, de verjem v njega? Ino Jesuf mu je rekel; Vidil si ga, ino kateri s tebo govori, on je. On pa je djal: Gospod verjem! Ino je pred njega padel, ino ga molil.

V zhetertek po 4. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Dodeli, profimo, vsegamogozhni Bog! de, ki naf radovoljni pošt pokori, naf tudi sveta poboshnost rasveseluje; de, ker posemeljske shelje krotimo, loshej, kar je nebeshkiga sashelimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 4. bukuv kraljov 4, 25—38.

Tiste dni je shla Šunamska shena k Eliseju na goro Karmelsko. Ino kadar jo je bil sagledal mosh boshji proti sebi jiti, je rekel Giezju svojimu hlapzu: Glej je Šunamka! Tezi ji naproti, ino rezi ji: Ali je vse prav s tebo, s tvojim mosham ino s

tvojim finam? Ona je odgovorila: Prav. Kadar je bila pa prishla k moshu boshjimu na goro, se je oklenila njegovih nog; ino Giezi je pristopil, ino jo je hotel odriniti. Mosh boshji pa je rekel: Pušti jo; sakaj njena dusha je shaloftna, ino Gospod mi ni rasodel, ino mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Ali fim profila sa fina od svojiga Gospoda? Ali ti nisim rekla: Nikar mi ne legaj? Ino on je rekel Giezju: Opashti svoje ledje, ino vsemi svojo palizo v svojo roko, ter jidi. Ino ako te kdo frezha, ne posdravljaj ga; ino ako te kdo posdravi, ne odgovarjaj mu. Ino poloshi mojo palizo otroku na obras. Na to je rekla mati otrokova: Kakor refnizhno shivi Gospod, ino shivi tvoja dusha, te ne puštim! Tedaj se je vsdignil, ino je shel sa njo. Giezi pa je bil pred njima odschel, ino je bil palizo poloshil otroku na obras, ino ni bilo glasú, ne obzhutenja. Ino se je vernil njemu naproti, ino mu je povedal, rekozh: Otrok ni vstal. Elisej je shel tedaj v hisho, ino otrok leshi mertev na njegovi posteli. Ino je bil v njo prishel, je saperl duri sa sebo ino sa otrokam, ino je molil h Gospodu. Tedaj se je vsdignil ino légel na otroka, ino je dal svoje vušta na njegove vušta, svoje ozhi na njegove ozhi, ino svoje roke na njegove roke; ino se je rasprosterl nad njim, ino se je ogrelo otrokovo telo. Ino on je vstal, ino shel enkrat po hishi sem ino taj; ino sopet shel, ino se vlégel na njega, ino otrok sedemkrat sasdeha, ino odpre ozhi. On pa je poklizal Giezja, ino mu rekel: Poklizhi to Šunamko. Ino poklizana stopi noter k njemu. Ji rezhe: Vsemi svojiga fina! Ona je prishla, ino padla k njegovim nogam, ino se mu perklonila do tal; ino je vsela svojiga fina, ino fhla. Elisej pa se je vernil v Galgalo.

Evangelii *kakor petnajsto nedelo po
binkofhtih.*

V petek po 4. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

O Bog! kateri s nesapopadljivimi svetimi skrivnostmi svet prenavljajsh, dodeli, prosimo, de tvoja zerkuv po vezhnih postavah raste, ino se ji zhafna pomozh ne odvsame. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 3. bukuv kraljov 17, 17 — 24.

Tiste dni je sbolel sin gospodinje, ino bolesen je bila tako filna, de ni bilo v njem vezh sape. Je rekla tedaj Eliju: Kaj je meni ino tebi, mosh bo-shji? Ali si sato k meni prishel, de pridejo moje pregrehe v spomin, ino de vmorish mojiga fina? Ino Elija ji je rekel: Daj mi svojiga fina! Ino ga je vsel is njeniga narozhja, ino nesel v sgorni hram, kjer je on prebival, ino ga je poloshil na svojo postelo. Ino je klizal v Gospoda, ter djal: Gospod, moj Bog! ali tepesh tudi to vdovo, per kateri jas prebivam, de si vmoril njeniga fina? Ino se je raspél, ino trikrat podolgama na otroka vlegel, ino je klizal v Gospoda, ino rekel: Gospod, moj Bog! Prosim, naj se verne dusha tega otroka v njegovo telo. Ino Gospod je vslishal Elijovo proshnjo, ino vernila se je dusha v otroka, ino je oshivel. Ino Elija je vsel otroka, ino ga je nesel is sgorniga hrama v spodno hisho, ino dal njegovi materi, ino ji rekel: Vidish, tvoj sin shivi! Ino shena je rekla Eliju: Sdaj is tega sposnam, de

fi mosh boshji, ino de je beseda Gospodova v tvojih
vustih resnizhna.

✠ Evangelii fv. Janesa

11, 1—45.

Tisti zhaš je bil nekdo bolan, Lazar is Betanije is terga Marije ino Marte njene sestre. (Marija pa je bila, katera je Gospoda s masilam masala, ino mu brisala noge s svojimi lasmi; ino njen brat Lazar je bil bolan.) Njegove sestre tedaj šte poslale do njega, rekozh: Gospod, glej, kateriga ljubish, je bolan! Ko je pa Jesus to slishal, jim je rekel: Ta bolesen ni h smerti, temuzh je k zhašti boshji, de bo sin boshji po njej povelizhan. Jesus pa je ljubil Marto ino njeno sestro Marijo ino Lazarja. Ko je tedaj slishal, de je bolan, je šte dva dni ostal na tistim mesti. Po tem pa je djal svojim vuzhenzam: Pojdimo sopet v Judejo! Vuzhenzi mu rezhejo: Vuzhenik! sdaj so Judje jiskali te kamenovati, ino gresh sopet taj? Jesus je odgovoril: Ali ni dvanašt vur v dnevi? Ako kdo po dnevi hodi, se ne spotekne, ker vidi luzh tega sveta; ako pa po nozhi hodi, se spotekne, ker ni luzhi per njem. To je govoril, ino po tem jim je rekel: Lazar, našh prijatel, spi; pa grem, de ga is spanja sbudim. Njegovi

vuzhenzi so tedaj rekli: Gospod! ako spi, bo osdravel. (Jesuf pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, de od navadniga spanja govori.) Takrat tedaj jim je Jesuf raslozhno rekel: Lazar je vmerl. Ino vesel sim savoljo vas, de nisim bil tam, sato de verjete; pa pojdimo k njemu! Tomash tedaj, kateri je imenovan Dvojzhizh, je rekel sovuzhenzam: Pojdimo tudi mi, de s njim vmerjemo! Jesuf je tedaj prishel, ino ga je najshel she shtiri dni v grobi leshati. (Betanija pa je bila bliso Jerusalema okolj petnajst tezhajov hoda.) Veliko Judov pa je bilo prishlo k Marti ino k Marii, de bi jih tolashili savoljo njih brata. Ko je tedaj Marta flishala, de Jesuf pride, mu je naproti shla. Marija pa je doma sedela. Marta je tedaj rekla Jesusu: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil vmerl! Pa tudi sdaj vem, de, kar kolj bosh Boga profil, ti bo Bog dal. Jesuf ji rezhe: Tvoj brat bo vstal. Marta mu rezhe: Vem, de bo vstal ob vstajenji, posledni dan. Jesuf ji je djal: Jas sim vstajenje ino shivljenje; kdor v mene verje, bo shivel, ako ravno vmerje. Ino kdor kolj shivi, ino v mene verje, ne bo vmerl vekomaj. Verjesh to? Mu rezhe: Kaj pa de verjem, Gospod, de si ti Kristus, sin

shiviga Boga, ki si na ta svet prifhel! Ino ko je bila to isgovorila, je shla, ino je poklizala na tihim Marijo svojo sestro, rekozh: Vuzhenik je tukaj, ino te klizhe! Ona, ko je to slishala, vstane hitro, ino gre k njemu. (Jesuf namrezh she ni bil prifhel v terg; ampak je bil she na tistim mestu, kjer ga je bila Marta frezhala.) Judje tedaj, kateri so bili per njej v hifhi, ino so jo tolashili, ko so vidili, de je Marija hitro vstala, ino vun shla, so shli sa njo, rekozh: H grobu gre, de bo tam jokala. Ko je tedaj Marija taj prifhla, kjer je bil Jesuf, ino ga vidila; mu je k nogam padla, ino mu rezhe: Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil vmerl! Jesuf tedaj, ko jo je vidil jokati, ino jokati Jude, kateri so s njo prifhli, se je sgrosil v duhi, ino se vshalil. Ino je rekel: Kam ste ga poloshili? Mu rezhejo: Gospod, pridi, ino poglej! Ino Jesuf se je rasjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni ismed njih pa so rekli: Ali ni mogel ta, ki je ozhi odperl sleporojenimu, tudi storiti, de bi ta ne bil vmerl? Jesuf se je tedaj sopet sam v sebi sgrosil, ino pride h grobu. Je bila pa jama, ino kamen je bil poloshen zhes njo. Jesuf rezhe: Odvalite kamen! Marta, sestra mert-

viga, mu rezhe: Gospod! she smerdí, sakaj fhtiri dni she leshí. Jesuf ji rezhe: Alj ti nímim rekel, de, ako verjesh, bošh vidila zhašt boshjo? Tedaj so kamen odvalili. Jesuf pa je ozhi nakvišhko povsdignil, ino je rekel: Ozhe, sahvalim te, de si me vflishal! Jas pa sim vedel, de me vſelaj vflishišh; tode savoljo ljudstva, ki okolj ſtoji, sim rekel, de verjejo, de si me ti poſlal. Ino ko je bil to isrekel, je s velikim glaſam ſavpil: Lazar, pridi vun! Ino kateri je bil vmerl, je sdajzi vun priſhel, poveſan na rokah ino nogah s po-voji, ino njegov obras je bil v pert ſávit. Jesuf jim rezhe: Rasveſhite ga, ino puſtite ga jiti! Veliko Judov tedaj, ki ſo bili priſhli k Marii ino k Marti, ino ſo vidili, kar je Jesuf ſtoril, je v njega vervalo.

V faboto po 4. nedeli v pošti.

M o l i t u v.

Naj, o Gospod! proſimo, po tvoji miloſti ſad rodi naſha ſerzhna poboshnoſt, ker nam le takrat pomaga naſh poſt, zhe je tvoji miloſti prijeten. Škos Gospoda.
i. t. d.

Branje is Iſaija preroka 49, 8 — 15.

To rezhe Gospod Bog: ob prijetnim zhaſi ſim
25 *

te vslifhal, ino v dan, svelizhanja fim ti pomagal; fim te ohranil, ino te storil sa saveso ljudstva, de oshivish semlo, ino si osvojish rasneseno erbshino, de rezhes jetnikam: Jidite vun! Ino tistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bojo pasli, ino na vsih ravninah bo njih pasha. Ne bojo lazni, ne shejni, tudi jih ne bo pekla vrozhina ino sonze; ker ta, kateri se jih bo vsmilil, jih bo vodil, ino per studenzih napajal. Ino bom storil vse svoje gore v pot, ino moje stese bojo povikshane. Glej, oni bojo od delezh prishli, ino glej, eni od severja ino od morja, drugi od jushne deshele! Pòjte nebesa, ino veseli se, semlja; gore povsdigujte hvalo! Sakaj Gospod je povešeli svoje ljudstvo, ino se vsmilil svojih fromakov. Alj Šion rezhe: Sapustil me je Gospod, ino Bog je na me posabil. Alj samore mati posabiti na svoje dete, de bi se ne vsmilila fina svojiga telefa? Ino ko bi ona na njega posabila, jas vunder na tebe ne bom posabil, rezhe Gospod vsegamogozhni.

✠ Evangelij sv. Janesa

8, 12—20.

Tisti zhaš je Jesus govoril Judovskim mnošizam, rekozh: Jas fim luzh sveta; kdor sa meno hodi, ne hodi po temi, ampak bo imel luzh shivlenja. Fariseji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe prizhujesh, tvoje prizhovanje ni resnizhno. Jesus je odgovoril, ino jim djal: Zhe tudi jas sam od sebe prizhujem, je moje prizhovanje vunder pravizhno: ker vem, od kod fim pri-

shel, ino kam grem; vi pa ne veste, od kod pridem, ino kam grem. Vi po mesi sodite, jas nikogar ne sodim. Ino ako jas sodim, je moja sodba resnizhna; ker nisim sam, ampak jas ino Ozhe, kateri me je poslal. Ino u valhi postavi je pisano, de dveh zhlovekov prizhovanje je resnizhno. Jas sim, kateri sam sebi prizhujem; ino Ozhe, kateri me je poslal, prizhuje od mene. Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Ozhe? Jesus je odgovoril: Ne posnate ne mene, ne mojiga Ozheta; ako bi mene posnali, bi pazh tudi mojiga Ozheta posnali. Te besede je Jesus govoril v zerkveni hrambi, ko je v tempelni vuzhil; ino nihzher ga ni prijel, ker she ni prishla njegova vura.

V pondelek po tihi nedeli.

M o l i t u v.

Posveti, prosimo, o Gospod! nash post, ino dodeli nam milostlivo odpušhanje vsih kriviz. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Jona preroka 3, 1 — 10.

Tiste dni je govoril Gospod vdrugizh Jonu preroku, rekozh: Vstani, ino jidi v Ninive, veliko mesto, ino osnanuj v njem, kar sim ti jas rekel o-

snanovati. Ino je vstal Jona, ino shel v Ninive po besedi Gospodovi. Ninive pa so bile mesto tri dni hodá veliko. Ino Jona je shel en dan hoda v mesto, ter je vpil, ino rekel: She shtirdefet dni, ino Ninive bojo rasdjane! Ino Ninivljani so vervali v Boga, ino so napovedali post, ter so oblekli ojštre oblazhila od nar vekshiga do nar manjshiga. Ino prishla je beseda do kralja Ninivskiga, ino je vstal is svojiga stola, ino vergel svoje oblazhilo is sebe, ino se oblekel v ojštro oblazhilo, ter sédel na pepel. Ino je bilo oklizano ino rezhenó v Ninivah po povelji kralja ino njegovih knesov tako: Nizh naj ne okusijo ne ljudje, ne shivina, ne govedo, ne drobniza; tudi naj se ne pasejo, ino vode naj ne pijejo. Ino naj se oblezhejo v ojštre oblazhila ljudje ino shivina, ino naj klizhejo v Gospoda na vso mozh. Ino slehern naj se oberne od svojiga hudiga pota ino od krivize svojih rok. Kdo ve, morebiti se bo Bog obernil, ino bo sanesel, ino odjenjal od svojiga grosniga ferda, ino ne bomo konzhani. Ino Bog je vidil njih dela, de so se obernili od svojiga hudiga pota, ino vsmilil se je svojiga ljudstva Gospod nash Bog.

✠ Evangelij fr. Janesa

7, 32—39.

Tisti zhaš so vikshi ino fariseji poslali hlapze, de bi Jesufa prijeli. Jesus jim je tedaj rekel: She malo zhasa sim per vas, ino grem h temu, kateri me je poslal. Jiskali me bote, ino ne najshli; ino kjer sim jas, taj vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med sebo: Kam misli ta jiti, de

ga ne bomo najfhli? Ali pojde med ras-
kroplene nevernike, ino bo nevernike vu-
zhil? Kakofhno govorjenje je to, ker je
rekel: Jifkali me bote, ino ne najfhli; ino
kjer fim jas, taj vi ne morete priti? Po-
sledni veliki dan prasnika pa je Jefuf vftal,
ino vpil, rekozh: Ako je kdo shejin, naj
pride k meni, ino naj pije! Kdor v me
verje, bojo tekli, kakor pifmo pravi, po-
toki shive vode is njegoviga oferzhja. (To
pa je rekel od Duha, kateriga bojo pre-
jeli tifti, ki v njega vérjejo.)

V tork po tihi nedeli.

M o l i t u v.

Nafh poft, o Gofpod! profimo, ti bodi prijeten, ka-
teri naf naj ozhifiti, tvoje milofiti vredne ftori, ino k
vezhni osdravi perpelja. Škos Gofpoda *i. t. d.*

Branje is Daniela preroka 14, 28 — 42.

Tifte dni fo ftopili Babilonzhani pred kralja, ino
fo rekli: Isdaj nam Daniela, ki je Bela rasdjat,
ino drakona vmoril, fizer bomo pomorili tebe ino
tvojo drushino! Vidil je tedaj kralj, de fo slo ti-
fhali v njega; ino perfilen jim je isdal Daniela.
Vergli fo ga v levsko jamo, ino tam je bil fheft
dni. V levnjaki pa je bilo sedem levov, ino da-
jali fo jim na dan dve trupli ino dve ovze; alj
sdaj se jim ni nizh dalo, de bi bili posherli Da-

njela. Bil je pa prerok Habakuk v Judeji, ino on je bil skuhal podmet, ino nadrobil hruha v lonez; ino je shel na polje, de bi nesel shenjizam. Tedaj je rekel angel Gospodov Habakuku: Nefi jed, ki jo imash, v Babilon Danielu, kateri je v levnjaki. Ino Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisim vidil, ino sa jamo ne vem. Ino ga je prijel angel Gospodov verh glave, ino ga nesel sa laše njegove glave; ino ga je postavil v Babilon nad jamo s svojo hitro mozhjo. Ino Habakuk je savpil, rekozh: Daniel, flushavnik boshji, vsemi jed, katero ti je Bog poslal! Ino Daniel je rekel: Špomnil fi se me, Gospod Bog! ino jih nisi sapustil, kateri te ljubijo. Ino Daniel je vstal ino jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka beršh postavil na njegovo mesto nasaj. Šedmi dan tedaj je prishel kralj, de bi obshaloval Daniela, ino je stopil k jami, ter v njo pogledal, ino glej, Daniel sedí v sredi levov. Takrat je savpil kralj s velikim glasam, rekozh: Velik fi, Gospod, Bog Danielov! Ino ga je potegnil is levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v jamo, ino so bili posherti per tej prizhi pred njim. Tedaj je kralj rekel: Boíjo naj se vsi prebivavzi po vsi desheli Danieloviga Boga; ker on je odrefhenik, ki dela snamnja ino zhudeshu na nebi ino na semli, ki je reshil Daniela is levnjaka.

✠ Evangelij sv. Janesa

7, 1—13.

Tisti zhas je Jesus po Galileji hodil; sakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje jiskali vmoriti. Bil je pa bliso Ju-

dovški prasn timer selenih fhotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Jidi od tod, ino pojdi v Judejo, de tudi tvoji vuzhenzi vidijo tvoje dela, katere delash. Sakaj nihzher ne dela kaj na skrivnim, kateri jifhe ozhiten biti; zhe to delash, daj se na snanje svetu. (Tudi njegovi bratje namrezh niso v njega vervali.) Rezhe jim tedaj Jesus: Moj zhas fhe ni prifhel, vash zhas pa je vselaj perpravlen. Vas svet ne more sovrashiti, mene pa sovrashi ker jas prizhujem od njega, de so njegove dela hude. Vi jidite na ta prasn timer; jas pa fhe ne grem na ta prasn timer, ker moj zhas fhe ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odsfhi, takrat je tudi on na prasn timer sfhel, ne ozhitno, ampak nekako na skrivnim. Judje so ga tedaj jifkali ob prasn timeri, ino so rekli: Kje je on? Ino med ljudmi je bilo veliko govorjenja od njega. Sakaj nekateri so rekli: Dober je; nekateri pa so djali: Ni tako, temuzh ljudi sapeljuje. Vunder pa ni nihzher ozhitno govoril od njega sa voljo sfrahu Judov.

V fredo po tihi nedeli.

M o l i t u v.

Posveti ta post, o Bog! ino vsmilen serza svojih vernih ras-svetli, ino ki jim dasi serzhno poboshnost, njih molitve po svoji milosti dobrotliv vflisli. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is 3. Mojsefovih bukuv 19, 1.

2, 11 — 19.

Tiste dni je govoril Gospod Mojsefu, rekozh: Govori vsemu sboru Israelovih otrok, ino rezi jim: Jas sim Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, ino nihzher naj ne golfa svojiga blishniga. Ne persegaj krivo v mojim imeni, ino ne ofkrunjaj imena svojiga Boga; jas sim Gospod. Ne delaj krivize svojimu blishnimu, ino ne satiraj ga s filo; naj ne oštaja plazhilo tvojiga najemnika per tebi do drujga dne; ne kolni glubiga, ino slepimu ne postavljaj spotikleja; ampak boj se Gospoda svojiga Boga, ker jas sim Gospod. Ne stori nizh krivizhniga, ino po krivizi ne sodi. Ne glej liza vbo-giga, ino ne spofhtuj obrasa mogozhniga; sodi svojiga blishniga po pravizi. Ne bodi opravlivz, ne podpihvavz med ljudstvam; ne podstopi se so-per kri svojiga blishniga; jas sim Gospod. Ne sov-rashi svojiga brata v svojim serzi, ampak ozhitno ga posvari, de nimash greha savoljo njega. Ne ji-shi mashhovanja, ino ne spomni se krivize svojih sofedov; ljubi svojiga blishniga kakor sam sebe: jas sim Gospod. Moje sapovedi spolnujte, sakaj jas sim Gospod vaš Bog.

✠ Evangelij sv. Janesa

10, 22—38.

Tisti zhaš je bil prasnik posvezhvanja v Jerusalemi, ino sima je bila. Ino Jesus je hodil v tempelni po Šalomonovi lopi. Judje so ga tedaj obdali, ino so mu rekli: Kako dolgo naš v nevednosti pušiš? Ako si ti Kristus, povej nam na ravnost! Jesus jim je odgovoril: Vam pravim, ino ne verjete. Dela, katere jas delam v imeni svojiga Ozheta, te prizhujejo od mene. Tode vi ne verjete, ker niste od mojih ovz. Moje ovze moj glaf poslušajo; ino jas jih posnam, ino hodjo sa meno. Ino jas jim dam vezhno shivljenje, ino ne bojo pogublene vekomaj, ino nihzher mi jih ne bo istergal is roke. Kar mi je moj Ozhe dal, je vezhi kakor vse, ino nihzher ne more istergati is roke mojiga Ozheta. Jas ino Ozhe sva eno. Judje so tedaj kamenje pobirali, de bi ga kamenovali. Jesus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sim vam pokasal od svojiga Ozheta, savoljo kateriga teh del me kamenujete? Judje so mu odgovorili: Savoljo dobriga dela te ne kamenujemo, ampak savoljo preklinjanja, ino ker se, ko si zhlovek, Boga delash. Jesus jim je odgovoril: Ali ni pisano u va-

ſhi poſtavi: Jas ſim rekel, bogovi ſte? Ako je tiſte imenoval bogove, katerim je bila beſeda boſhja govorjena, ino piſmo ne more overſheno biti; kako vi njemu, kateriga je Ozhe poſvetil, ino na ſvet poſlal, rezhete: Preklinjaſh, ker ſim rekel: Sin boſhji ſim? Ako ne delam del ſvojiga Ozheta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, ino ako meni nozhete verjeti; verjemite delam, de ſpoſnate ino verjete, de je Ozhe v meni, ino jas v Ozheti.

V zhetertek po tihi nedeli.

M o l i t u v.

Dodeli, proſimo, vſegamogozhni Bog! de ſe imenitnoſt zhloveſhke nature, katera je ſkos nesmernost ranjena, ſkos priſadevo prave ſderſhnoſti ſopet oſdravi. Škos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is Daniela preroka 3, 34—45.

Tiſte dni je molil Asarija h Goſpodu, rekozh: Goſpod naſh Bog! proſimo, ne ſaversi naſ veko-maj ſavoljo ſvojiga imena, ino ne rasderi ſvoje ſaveſe. Ne odtegni nam ſvojiga vſmilenja ſavoljo Abrahamu ſvojiga ljubiga, Isaka ſvojiga ſluſhavnika, ino Izraela ſvojiga ſvetiga, katerim ſi govoril ino obljudil, de boſh pomnoſhil njih ſarod, kakor ſvesde na nebi ino kakor peſek ob kraji morja. Sa-kaj ſmanjſhali ſmo ſe ſdaj bolj ko vſi narodje, ino ſmo ponishani po vſi ſemli ſavoljo ſvojih grehov. Ino nimamo ſdaj knesa, ne vajvoda, ne pre-

roka, ne shgavniga, ne klavniga, ne jedniga darú, ne kadila, tudi ne mesta, de bi ti samogli darvati pervíne, ino najti tvoje vsmilenje; pa savoljo potertiga serza ino ponishaniga duha naf sprejmi. Kakor shgavni darovi ovnov ino junzov ino veliko tavshent lepih jagnet, tako bodi dones nafha darituv pred tvojim oblizhjam, de ti dopade; sakaj kateri v te savupajo, ne oštanejo na framoti. Ino sdaj gremo sa tebo s vsm serzam ino se te bojimo, ino jishemo tvojiga oblizhja. Ne oframoti naf, temuzh štori s nami po svoji dobrotlivošči ino po obilnošči svojiga vsmilenja. Refhi naf po svojih zhudeshih, ino daj zhašt svojimu imenu Gospod! Ino oframoteni naj bojo vfi, kateri hudo delajo tvojim flushavnikom; naj se framujejo v tvoji vsegamogozhnošči, ino njih mozh bodi rasterta. Ino naj vejo, de si ti Gospod Bog edini, ino zhaštílv po vfi semli, Gospod nafh Bog.

✠ Evangelí fv. Lukesha

7, 36—50.

Nísti zhašt je nekdo ismed farisejov Jesufa profil, de bi per njem jedel. Ino je prishel v hísho farisejovo ino k misi fedel. Ino glej, shenška v mesti, katera je bila greshniza, ko je svedla, de je v híshi farisejovi per jedi, je pernešla alabaštrovo pushizo masila; ino je sad k njegovim nogam štopila, ter mu je sazhelda s šolsami noge mozhiti, ino jih je s lasmi svoje glave brisala, ino mu je noge kushovala, ino s masilam masala. Ko je pa farisej, kateri ga je povabil, to

vidil, je sam per sebi djal, rekozh: Ko bi bil on prerok, bi pazh vedel, kdo ino kakoshna je shena, ki se ga dotikuje, de je greshniza! Ino Jesus je odgovoril, ino mu djal: Shimon! ti imam nekaj povedati. On pa rezhe: Vuzhenik, pověj! Neki posojevavz je imel dva dolshnika: eden je bil dolshen pet sto denarjov, eden pa petdeset. Ker nista imela s zhem plazhati, je obema odpustil. Kateri tedaj ga bolj ljubi? Shimon je odgovoril, ino djal: Menim, de tisti, katerimu je vezh odpustil. On pa mu je rekel: Prav si rasfodil! Ino se je obernil k sheni, ino je djal Shimonu: Vidish to sheno? Sim prishel v tvojo hifho, ino mi vode na noge nifi dal; ta pa mi je s sol-sami noge mozhila, ino s svojimi lasmi jih brisala. Ti me nifi kushnil, ta pa, kar je v hifho prishla, ni jenjala mojih nog kushovati. Glave mi nifi s oljam pomasal; ta pa mi je noge s masilam masala. Sato ti povém: Veliko grehov ji je odpushtenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njej pa je djal: Odpushteni so ti grehi. Ino so sazheli, kateri so s njim per misi bili, sami per sebi rezhi: Kdo je ta, kateri zelo grehe odpushta? Rekel je pa sheni: Tvoja vera ti je pomagala, hodi v miri.

V petek po tihi nedeli.

M o l i t u v.

V nafhe serza, prosimo, o Gospod! svojo milost dobrotlivo vlij, de rajšhi svoje grehe s radovoljnim pokorjenjam satiramo, kakor bi u vezhno terplenje obsojeni bili. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi, kateri te sapustijo, bojo oframoteni, kateri od tebe odstopijo, bojo v prahi sapisani, ker so sapustili Gospoda, vir shivih vod. Osdravi me, Gospod! ino bom osdravljen; refhi me, ino bom refhen: sakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospodova? Naj pride! Ino jas nisim bil smamlen, kadar sim sa tebo, pastirjam hodil; ino dneva zhlovekovi ga nisim poshelel, ti vesh. Kar je isfhlo is mojih vust, je bilo prav pred tebo. Ne bodi mi v strah, moje vupanje si v dan nadloge. Naj bojo oframoteni, kateri me preganjajo, jas pa naj ne bom oframoten; naj trepetajo oni, jas pa naj ne trepetam; perpeli nad nje dan nadloge, ino šteri jih dvakrat Gospod, nash Bog!

✠ Evangelij sv. Janesa

11, 47—54.

Tisti zhaš so veliki duhovni ino fariseji se skupej sbrali, ino rekli: Kaj nam je šloriti, ker ta zhlovek veliko zhudeshov dela? Ako ga tako pustimo, bojo vsi v njega vervali,

ino bojo prifhli Rimlani, ino vseli nasho deshelo ino nash narod. Eden pa ismed njih, Kajfesh po imeni, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi nizh ne veste, ino ne pomislite, de je bolje sa val, de vmerje en zhlovek sa ljudstvo, ino de ves narod ni pokonzhan. Tega pa ni sam is sebe rekel; temuzh ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, de ima Jesus vmreti sa narod, ino ne samo sa narod, temuzh tudi, de bi otroke boshje, kateri so bili raskropleni, v eno sbral. Od tistiga dne tedaj so se posvetovali, de bi ga vmorili. Jesus tedaj ni vezh ozhitno hodil med Judi, ampak je od tod shel v kraj bliso pushave, v mesto, ki se imenuje Efrem, ino je tam prebival s svojimi vuzhenzi.

V saboto po tihi nedeli.

M o l i t u v.

Naj, profimo, o Gospod! tebi posvezhenno ljudstvo vedno raste v poboshnosti ino svetosti, de sa koljkor bolj tvojimu velizhastvu dopade, sa toljko s vezhimi darmi napolnjeno bode. Škos Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 18, 18 — 23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med sebo: Pridite, fklepujmo fklepe soper pravizhniga; sato ne

bo sginila postava od duhovnih, ne svet od modriga, ne prerokovanje od preroka. Pridite, ino pobimo ga s jesikam, ino nezah ne zhiflajmo njegoviga govorjenja! Gospod! glej na me, ino flifhi glaf mojih sopernikov. Ali se povrazhuje dobro s hudim, ker so mi jamo skopali? Spomni se, de fim spal pred tvojim oblizhjam, de bi govoril sa njih prid, ino odvernili tvoj serd od njih. Sa tega voljo daj njih otroke v lakoto, ino peli jih pod ojster mezh; naj bojo njih shene bres otrok ino vdove, ino njih moshje pobiti, njih mladenzhi s mezham v boji presunjeni. Naj se flifhi krizhanje is njih hifh, sakaj perpeljal bofh naglo nad nje rasbojnika; ker so jamo iskopali, de bi me vjeli, ino skrivaj saderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod! vesh vse njih svete soper me v smert; ne sanesi njih hudobii, ino njih greh pred tebo ne bodi sbrisan; naj padejo pred tvojimi ozhmi, ino ob zhafi svojiga serda se snofi nad njimi, Gospod nash Bog!

✠ Evangelij sv. Janesa

12, 10—36.

Tisti zhaf so se veliki duhovni posvetovali, de bi tudi Lazarja vmorili; ker je savoljo njega veliko Judov fhlo, ino so vervali v Jesufa. Drugi dan pa, ko je veliko ljudi, kateri so bili prifhli na prasn timer, flifhalo, de pride Jesus v Jerusalem, so palmove veje vseli, ino mu naproti fhli, ter vpili: Hofana, hvalen bodi, kateri pride v imeni Gospodovim, kralj Israelski! Ino Je-

suf je najshel oflizha, ino je na njega sedel, kakor je pisano: Ne boj se hzhí Šion! glej tvoj kralj pride sedé na oflizhinim shrebeti. Tega njegovi vuzhenzi poprej niso sastopili; ampak ko je bil Jesus povelizhan, takrat so se spomnili, de je bilo to pisano od njega ino de so mu to storili. Prizhovala je tedaj mnoshiza, katera je bila s njim, kadar je Lazarja is groba poklizal, ino ga obudil od mertvih. Savoljo tega mu je tudi naproti prishla mnoshiza, ker je slishala, de je storil ta zhudesh. Fariseji so tedaj rekli med sebo: Vidite, de nizh ne opravimo! Glejte, zel svet tezhe sa njim! Bili so pa nekateri neverniki med tistimi, kateri so gor prishli, de bi molili ob prasniki. Ti so tedaj perstopili k Filipu, ki je bil is Betšajde Galilejske, ino so ga profilili, rekozh: Gospod, radi bi vidili Jesusa! Filip pride, ino pove Andreju; Andrej potlej ino Filip poveša Jesusu. Jesus pa jima je odgovoril, rekozh: Je prishla vura, de bo povelizhan Šin zhlovekov. Resnizhno, resnizhno, vam povem: Ako psHenizhno serno ne pade v semlo, ino ne vmerje, ostane ono samo; ako pa vmerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje shivljenje, ga bo sgubil, ino kdor sovrashi svoje shivljenje na tem sveti, ga bo perhranil u

vezhno shivljenje. Ako kdo meni flushi, naj sa meno hodi; ino kjer sim jas, tam bo tudi moj flushavnik. Ino ako kdo meni flushi, ga bo pozhaštil moj Ozhe. Sdaj je moja dusha shalošna. Ino kaj hozhem rezhi? Ozhe, refhi me is te vure! Alj sa-to sim prishel v to vuro. Ozhe, povelizhaj svoje ime. Prishel je tedaj glaf is nebes: Povelizhal sim ga, ino ga bom sopet povelizhal. Mnoshiza tedaj, ki je šlala ino šlihal, je rekla, de je sagromelo. Drugi so djali: Angel je s njim govoril: Jesuf je odgovoril ino djal: Ne savoljo mene, ampak savoljo vas je prishel ta glaf. Sdaj je sodba sveta. Sdaj bo vajvoda sveta is-vershen. Ino jas, kadar bom povikshan od semle, bom vse h sebi vlekel. (To pa je rekel, de je na snanje dal s kakoshno smertjo de bo vmerl.) Mnoshiza mu je odgovorila: Mi smo šlihalis is pošave, de Kristuf vekomaj ošlane; ino kako pravish ti: Šin zhlovekov mora povikshan biti? Kdo je tishi Šin zhlovekov? Jesuf jim je tedaj rekel: Šhe malo zhafa je luzh per vas. Hodite, dokler imate luzh, de vas tema ne obide; ino kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. Dokler imate luzh, vervajte v luzh, de bo-te otrozi luzhi. To je Jesuf govoril; ino je šhel ino se jim je škril.

Zvetno nedelo.

K Pasjonu.

M o l i t u v.

Vsegamogozhni vezhni Bog! kateri si u vzhlovezhnji ino v smerti krisha svojiga Šina, nashiga Svelizharja zhlovefshkimu rodu sgled ponishnosti v posne-manje sapustil; dodeli milostlivo, de njegovo poterpeshtivo v djanji spolnujemo, ino njegoviga vstajenja deleshni biti saflushimo. Škos Gospoda *i. t. d.*

**Branje is lista sv. Pavla apostelna do Filipa-
nov 2, 5 — 11.**

Bratje! ravno to mislite med sebo, kar Kristul Jesus, kateri, defiravno je bil v boshji podobi, ni v rop shtel Bogu enak biti, temuzh je sam sebe v nizh storil, ko je podobo hlapza na-se vsel, zhlovekam enak, ino po vunajnim najden bil kakor zhlovek. Ponishal je sam sebe, ko je bil pokorn do smerti, smerti pa na krishi. Sato ga je tudi Bog povikshal, ino mu dal ime, katero je zhes vse imena, de se v imeni Jesufovim (*tukaj se poklékne*) vsako koleno perpogne teh, ki so v nebesih, na semli ino pod semlo, ino de vsak jesik sprizhuje, de je Gospod Jesus Kristul v zhasli Boga Ozheta.

Donef se bere **Pasjon** *po spisi svetiga Matevsha v*
26. ino 27. postavi.

Veliki pondelek.

M o l i t u v.

Daj nam, prosimo, vsegamogozhni Bog! de, ki sa-
voljo svoje slabosti v tolikanj teshavah omagujemo,
po saflushenji terpljenja tvojiga edinorojeniga Šina
novo oshivimo. Kateri s tebo shivi ino kraljuje *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod Bog mi je od-
perl vuho; jas pa se nisim vstavil, nisim odstopil.
Svoje telo fim jim sdal, kateri so me bili, ino
svoje liza tistim, kateri so me tesali. Švojiga ob-
lzhja nisim odvern timer od njih, ki so me saframovali
ino sapluvali. Gospod Bog je moj pomozhnik,
sato ne bom osramoten; sato fim nastavil svoje ob-
lzhje ko nar terji skalo, ino vem, de ne bom
osramoten. Bliso je, kateri me opravizhuje; kdo
mi bo soper govoril? Štopimo skupej; kdo je moj
sopernik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospod Bog je
moj pomozhnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi
se bojo kakor oblazhilo postarali; mol jih bo jedel.
Kdo smed val se boji Gospoda, ino poslusha glaf
njegoviga hlapza? Kdor v temi hodi, ino nima
svetlobe; naj vupa v Gospodovo ime, ino naj se
saneše na Gospoda svojiga Boga.

✠ Evangelij sv. Janesa

12, 1—9.

Shest dni pred veliko nozhjo je Jesus
prisšel v Betanijo, kjer je bil Lazar vmerl,

kateriga je Jesus od mertvih obudil. Napravili so mu pa vezherjo tam, ino Marta je sfregla; Lazar pa je bil eden smed njih, ki so bili s njim per misi. Marija je tedaj vsela libro dragiga masila prave narde, ino je masala Jesufove noge, ino brisala njegove noge s svojimi lasmi; ino hisha se je napolnila s duham masila. Eden njegovih vuzhenzov tedaj, Judesh Ifhkarjot, kateri ga je hotel isdati, je rekel: Sakaj se to masilo ni prodalo sa tri sto denarjov, ino dalo vbogim? To je pa rekel, ne de bi mu bilo fkerb sa vboge, temuzh ker je bil tat, ino je moshno imel, ino nosil, kar je bilo v njo versheno. Jesus je tedaj rekel: Pustite jo, de to sa dan mojiga pogreba perhrani; saj vboge imate vselaj med sebo, mene pa nimate vselaj. Velika mnoshiza Judov je tedaj svedila, de je tam, ino so prifhli ne le savoljo Jesufa, temuzh de bi tudi Lazarja vidili, kateriga je od mertvih obudil.

Veliki tork.

M o l i t u v.

Vfegamogozhni vezhni Bog! daj nam fkrivnosti terplenja ino smerti nashiga Gospoda Jesufa Kristufa ta-

ko zhaſtiti, de odpuſhanje ſvojih grehov dofeſhemo. ſkos Goſpoda *i. t. d.*

Branje is Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiſte dni je rekel Jeremija: Goſpod, raſodel ſi mi ino ſim ſpoſnal; pokasal ſi mi tedaj njih na-
klepe. Ino jaſ ſim bil, kakor krotko jagnje, katero
peljajo k ſaklanju; ino niſim vedel, de ſo ſoper
me ſklepe iſmiſhblovali, rekozh: Pridite, konzhajmo
drevo s njegovim ſadam, ino iſderimo ga is de-
shele ſhivih, de njegovo ime vezh ne bo pomnje-
no. Ti pa, Goſpod vſegamogozhni, ſodiſh pra-
vizhno, ino ſkuſhaſh; vidil bom tvoje maſhovanje
nad njimi: ſakaj tebi ſim ſrozhil ſvojo rezh, Go-
ſpod moj Bog.

Paſſion po ſpiſi ſv. Marka v 14. ino 15. poſtavi.

Veliko fredo.

M o l i t u v.

Dodeli, proſimo, vſegamogozhni Bog! de, ki ſe s
ſvojimi grehami neprenehama tepemo, ſkos terplenje
tvojiga edinorojeniga ſina njih reſhni bomo. Kateri
s tebo ſhivi ino kraluje *i. t. d.*

**Branje is Iſaija preroka 62, 11 ino
63, 1—7.**

To govori Goſpod Bog: Povejte hzheri ſion: Glej,
Odreſhenik tvoj pride; glej, njegovo plazhilo je s
njim! Kdo je ta, kateri pride is Edoma, s rude-
zhemi oblazhili is Boſre? Tiſti lep v ſvoji ſuknji,

ki hodi v obilnosti svoje mozhi? Jas fim, kateri vuzhim pravizo, branim ino reshim. Sakaj je tedaj rudezha tvoja suknja, ino tvoje oblazhila kakor tistih, kateri tlazhijo v tlazhivnizi? Šam fim tlazhil v tlazhivnizi, ino nobeniga ismed narodov ni s meno. Tlazhil fim jih v svojim serdi, ino fim jih stlazhil v svoji jesi; sato se je raskropila njih kri na mojo sukngo, ino vse svoje oblazhila fim ogerdil. Sakaj dan mashovanja je v mojim serzi, prišlo je leto odreshiti svoje. Šim se osiral, ino ga ni bilo pomozhnika, fim jiskal, ino ga ni bilo, kateri bi pomagal. Šama moja roka me je reshila, ino moj serd sam mi je pomagal. Ino poteptal fim ljudstva v svojim serdi, ino jih napojil v svoji jesi, ino ob tla vergel njih mozh. Vsmilenja Gospodoviga se bom spomnil, hvalil Gospoda sa vse, kar nam je dodelil Gospod nash Bog.

M o l i t u v.

① Bog! kateri si hotel, de je tvoj Šin na krishi sa naf vmerl, de bi sovrashniku odvsel oblast do naf; daj nam svojim flushavnikom, de zhaft vstajenja dofeshemo. Škos Gospoda *i. t. d.*

Branje is Isaija preroka 53, 1 — 12.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod, kdo verje nashi besedi, ino roka Gospodova komu se osnanuje? Ino bo rafel ko mladika pred njim, ino kakor kozenina is suhe semle. Nima podobe, ne lepote; ino smo ga vidili, pa ni imel podobe, ino ga nismo posheleli; sanizhevaniga ino nar sadniga med ljudmi smo ga vidili, mosha bolezhin, ino skufhaniga v terplenji, ino kakor kateriga, ki je sakrito njegovo oblizhje, ino je sanizhevan; sato ga nismo

obrajtnli. Refnizhno on je nafhe bolesni na-fe vsel, ino nafhe bolezhine nofil; ino miflili smo, de je gobov ino vdarjen od Boga ino ponishan. On pa je bil ranjen savoljo nafhih grehov, ino rasbit savoljo nafhih hudobij; savoljo nafhiga mirú je terplenje nad njim, ino fkos njegove rane smo osdravleni. Vfi smo kakor ovze sajshli, vsaki se je na svoj pot obernil; alj naf vfihi pregreho je Gospod na njega naloshil. Darovan je bil, ker je sam hotel, ino ni odpèrl svojih vuft; kakor ov-za, ki se h klanju pelja, ino ko jagne, ki molzhi pred njim, kateri ga ftrifhe, ni odperl svojih vuft. Štifkan ino obfojen, je bil odvset, kdo bo njego-vo rodovino isrekel? Ker je odtergan is deshele shivih, savoljo greha svojiga ljudftva fim ga vdaril. Ino per hudodelnikih mu je bil pogreb odlozhen, pa per bogatimu je imel svoj grob; sato ko ni krivize ftoril, ino ni golfije bilo v njegovih vuftih. Alj Gospod ga je hotel potreti s bolesnijo; ako da sa greh svoje shivljenje, bo vidil velik sarod, ino Gospodova volja se bo per njem spolnila. Sato ko je terpela njegova dufha, bo vidil, ino bo nafiten; s svojim vukam jih bo veliko opravitih, on, moj pravizhni hlapez, ino bo njih grehe nofil. Sato mu jih bom prav veliko v del dal, ino bo mozh-nih rop delil, ker je dal v smert svoje shivljenje, ino je bil med hudobne fhtet, ker je grehe njih veliko nofil, ino sa grefhniko profil.

Donef se bere **Pafjon** *po spifi* sv. Lukesha *v* 22.
ino 23. *poftavi.*

Veliki petek.

M o l i t u v.

① Bog, od kateriga je Judesh shtrafengo svoje pregrehe, ino rasbojnik plazhilo svojiga spokorjenja prejel: daj nam tvojo milost obzhutiti, de, kakor je Jesus Kristuf, našh Gospod, v svojim terplenji obema, vsakimu po njegovim saflushenji povernil, tako tudi nam staro smoto odvsame, ino gnado svojiga vstajenja dodeli. Kateri s tebo shivi ino kraluje *i. t. d.*

Branje is 2. bukuv Mojsefovih 12, 1 — 11.

Tisti zhaš je rekel Gospod Mojsefu ino Aronu v Egiptovski desheli: Ta mesez vam bodi sazhetek mezov, naj bo prvi med mezzi v leti. Govorila vřimu sboru Israelovih otrok, ino rezita jim: Deseti dan tega mezza naj vsame vsakateri jagne sa svojo drushino ino hiřho. Ako jih je pa manj v hiřhi, kakor jih je treba, de jagne snejo; naj pervsame svojiga soředa, kateri se dershi njegove hiřhe, po shtevili ljudi, katerih je treba, de jagne snejo. Jagne pa bodi bres madesha, on, leta star, od ovz, alj kos vseto. Ino perhranite ga do sktirnajřtiga dneva tega mezza, ino sakole ga naj vsa zheda Israelovih otrok na vezher. Ino naj vsamejo od njegove kervi, ino naj pomashejo s njo oba podvoja ino sgorni duriz per vratih hiřh, v katerih ga bojo jedli. Ino naj jejo tiřto nozh meso per ognji pezheno ino opresne kruhe s grenkimi selmi. Ne jejte ga sroviga, ne v vodi kuhaniga, ampak le per ognji pezheno; pojejte glavo s njegovimi nogami ino drobam vred, ino kořti mu ne slomite.

Ino nizh naj ga ne ostane do jutra; zhe kaj ostane foshgite v ognji. Jejte ga pa tako: Svoje ledje opashite, ino zhrevle imejte na nogah, dershte palize v rokah, ino jejte naglo; ker to je memohod Gospodov.

*Donef se bere **Pafjon** po spifi sv. Janesa v 18. ino 19. postavi.*

Veliko faboto.

M o l i t u v.

O Bog, ki s zhaftjo Gospodoviga vstajenja rasfvetliš to presveto nozh: ohrani v novo rojenih Kristjanih duha boshjih otrok, kateriga si dal, de ti na dufhi ino telefi prenovleni s zhistim serzam flushijo. Škos ravno tega Gospoda nashiga *i. t. d.*

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Kolofhanov 3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusam, jishbite, kar je gori, kjer je Kristus, sedezh na desnizi boshji; hrepnite po listim, kar je sgoraj, ne pa, kar je na semli. Sakaj vmerli ste, ino vashe shivljenje je skrito s Kristusam v Bogu. Kadar se bo pa perkasal Kristus, vashe shivljenje, takrat se bote tudi vi perkasali s njim v zhafti.

✠ Evangelii sv. Matevsha

28. 1—7.

Svezher sabote pa, ko se prvi dan tedna safveti, je prishla Marija Magdalena

ino una Marija gledat groba. Ino glej, velik potref je vstal. Sakaj angel Gospodov je prishel is nebes, ino je pristopil, ter kamen odvalil, ino sedel na njega. Njegovo oblizhje pa je bilo kakor blisk, ino njegovo oblazhilo kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, ino so bili kakor mertvi. Angel pa je odgovoril, ino djal shenam: Nikar se ne bojte ve! sakaj vém, de jishete Jesusa, kateri je bil krishan. Ga ni tukaj; vstal je nam-rezh, kakor je rekel. Pridite, ino poglejte kraj, komur je bil Gospod poloshen. Ino pojdite, ino povejte njegovim vuzhen-zam, de je vstal; ino glejte, pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte, prej sim vam povedal.

—

Evangelij. iv. Matev. 28.

28

KATEKISEM

svete katolfhke vére.

Uvod.

1. Kaj se pravi: Katekise?

Katekise se pravi podvuzhenje v kerfhanfkim katolfhkim nauku; tako se tudi sploh pravi bukvam, v katerih je to podvuzhenje sapopadeno.

2. V kolikih postavah se v tem katekismu kerfhanfski katolfhki nauk rasklada?

Kerfhanfski katolfhki nauk se v tem katekismu v petih postavah ino v enim perstavku rasklada.

3. Katere so te petere postav?

Petere postav so: 1. Vera. 2. Vupanje. 3. Ljubesen. 4. Sveti Sakramenti. 5. Kerfhanfska praviza.

4. Od zhesa govori perstavek?

Perstavek govori od fhtirih poslednih rezhi.

Perva postava.

Od vere.

I. Rasdelek.

Kaj de je katolfska vera.

5. *Kaj je vera katolfskiga krstjana?*

Vera katolfskiga krstjana je zhesnaturna ljuzh, dar boshji, od Boga vlita zhednost, po kateri vse terdi ino sa ref dershí, kar je Bog rasodel, ino kar katolfska zerkuv sapoveduje vervati, naj bo sapifano alj ne.

6. *Kaj se pravi kerfhanfsko katolfsko vervati?*

Kerfhanfsko katolfsko vervati se pravi vse sa ref dershati, kar je Bog rasodel, alj kar zerkuv sapoveduje vervati, naj bo sapifano alj ne.

7. *Ali je k svelizhanju sadofti, de katolfski krstjan le v ferzu verje, kar je Bog rasodel?*

K svelizhanju ni sadofti, de katolfski krstjan le v ferzu verje, kar je Bog rasodel; temuzh tudi mora: 1. svojo vero v djanju fkasati; 2. kar v ferzu verje, ako je potreba, tudi s vustmi ozhitno sposnati.

8. *Sakaj se mora vervati, kar je Bog rasodel?*

Mora se vervati, kar je Bog rasodel, ker je Bog vezhna refniza ino nefkonzhna modrost, kateri ne more ne goljsati, ne goljsan biti.

9. *Od kod vemo, kaj je Bog rasodel?*

Kaj je Bog rasodel, vemo, alj is sapifane, alj is nesapifane besede boshje.

10. *Kaj se saštopi pod sapifano besedo boshjo?*

Pod sapifano besedo boshjo, kateri se tudi sveto pismo rezhe, se saštopijo vse tište bukve, katere so po noterdajenju boshjiga Duha od svetih moshov pifane, ino od svete katolshke zerkve sa take sposnane ino osnanjene.

11. *Kaj se saštopi pod nesapifano besedo boshjo?*

Pod nesapifano besedo boshjo, kateri se tudi vuftno srozhilo rezhe, se saštopijo tišti nauki vere ino dolshnost, katere so apostelni, alj is vuft Jesufa Kristufa fami flifhali, alj is noterdajenja svetiga Duha pridgovali, pa ne popifali.

12. *Kje je vuftno srozhilo hranjeno?*

Vuftno srozhilo je famuzh v katolshki zerkvi smiraj, svešto ino nepopazhenno hranjeno.

13. *Sakaj verje katolshki kristjan zerkvi, ako kaj vervati sapové?*

Katolshki kristjan verje zerkvi, ako mu kaj vervati sapové, naj bo sapifano alj ne, ker je Kristuf sapovedal zerkuv poslušhati, katera je šteber ino fundament refnize.

14. *Je vera vsakimu zhloveku, kateri sheli svelizhan biti, potrebna?*

Vera je vsakimu zhloveku, kateri sheli svelizhan biti, potrebna; sakaj bres vere je nemogozhe, Bogu dopasti.

15. *Kaj je potreba vsakimu zhloveku, kadar k pameti pride, vediti ino verrati, de bo svelizhan?*

Vsakimu zhloveku, kadar k pameti pride, je potreba vediti ino verrati, de bo svelizhan:

1. De je en Bog.

2. De je Bog pravizhen fodnik, kateri dobro plazhuje, ino hudo fhtrafuje.

3. De so tri boshje perfhone, eniga bitja ino ene nature, Ozhe, Šin ino fveti Duh.

4. De je druga boshja perfhona zhlovek poštala, naf na krishu odrefhit ino vezhno svelizhat.

16. *Katere refnize fhe mora vfaki katolfhki kristjan verh poprej imenovanih poglavitnih refniz kerfhanske katolfhke vere vediti ino vervati?*

Vsak katolfhki kristjan mora fhe verh poprej imenovanih refniz kerfhanske katolfhke vere vediti ino vervati:

1. De je zhlovefhka dufha neumerjozha.

2. De je gnada boshja k svelizhanju potrebna, ino de zhlovek bres gnade boshje sa vezhno shivljenje nizh saflushenja vredniga ne more floriti.

17. *Kaj je gnada, katera je k svelizhanju potrebna, ino bres katere zhlovek nizh sa vezhno shivljenje saflushenja vredniga ne more floriti?*

Gnada, katera je k svelizhanju potrebna, ino bres katere zhlovek nizh sa vezhno shivljenje saflushenja vredniga ne more floriti, je snotrajni zhesnaturni dar, kateriga Bog pametnim fivarem bres njihoviga saflushenja podeli.

18. *Kaj je vfakimu katolfhkimu kristjanu sapovedano vediti?*

Vfakimu katolfhkimu kristjanu je sapovedano vediti: 1. Apostolfko vero. 2. Gospodovo molituv. 3. Deset boshjih ino pet zerkovnih sapoved. 4. Šedem svetih Sakramentov. 5. Kerfhansko pravizo.

19. *Kje je, kar katolfhki kristjan vervati mora, fosebno sapovedano?*

V apostolfki veri, (katera je nar prvi med po-

prej imenovanimi ino sa vervati sapovedanimi deli,) je fosebno sapopadeno, kar katolfhki kristijan vervati mora.

20. *Kako se glasi apostolska vera?*

Apostolska vera se tako glasi:

Verjem v Boga Ozheta vfegamogozhniga, stvarnika nebes ino semlje. Ino v Jesufa Kristufa, Šina njega ediniga, Gospoda nashiga. Kateri je spozhet od svetiga Duha, rojen is Marije Devize. Terpel pod Ponzjam Pilatusham, krishan bil, vmerl ino v grob poloshen. Dol je shel pred pekel, tretji dan od smerti vstal. Gori je shel v nebefa, fedi na desnizi Boga Ozheta vfegamogozhniga. Od ontod bo prishel sodit shive ino mertve. Verjem v svetiga Duha; sveto katolfhko zerkuy; gmajno svetnikov: odpuhanje grehov, vstajenje mesa; ino vezhno shivljenje. Amen.

21. *Koljko delov alj zhlenov ima apostolska vera?*

Apostolska vera ima dvanajst delov alj zhlenov.

II. Rasdelek.

Od dvanajsterih zhlenov vére.

§. 1. Od perviga zhlena vére.

22. *Kako se glasi prvi zhlen vere?*

Pervi zhlen vére se tako glasi:

Verjem v Boga Ozheta vfegamogozhniga, stvarnika nebes ino semlje.

a) Od Boga.

23. *Koljko je Bogov?*

Le en sam Bog je.

24 *Kaj je Bog?*

Bog je sam od sebe najbolj popolnoma bitje.

25. *Katere lastnosti boshje imamo posebno vediti?*

Te lastnosti boshje imamo posebno vediti:

1. *Bog je vezhen*; je vseh bil, je, ino bo vseh.

2. *Bog je zhišči Duh*; bitje, katero ima najbolj popolnoma saupnost ino najboljši voljo, telesa pa nima.

3. *Bog je vsegavedežh*; vé vse, preteženo, prizhežhe ino prihodno; vé naše narfkrivniši mišči, ino satoraj ne more goljšan biti.

4. *Bog je nefkonžhno moder*; vse ravna k dosegi svojih namenov, ino isvoli k temu narpripraviši perpomozhke.

5. *Bog je vsegamogozhen*; je stvaril nebo ino semljo, ino vse, kar je; njemu ni nih nemogozhe storiti.

6. *Bog je povod prizhežh*; je povod v nebesah, ino na semlji.

7. *Bog je nefkonžhno svet*; hozhe ino ljubi dobro, ino sovrashi hudo.

8. *Bog je nefkonžhno resnizhen ino svet*, ne more ne legati, ne goljati.

9. *Bog je nespremenliv*; je od vekomaj do vekomaj v sebi ravno tiši.

10. *Bog je nefkonžhno dober*; ne le sam v sebi, ino sam od sebe kakor najbolj popolnoma ino najboljši bitje; temuzh je tudi nefkonžhno dober svojim stvarém, vse dobro imamo alj na ravnost, alj fkos njegove stvari od njega.

11. *Bog je nefkonžhno vsmilen*; nam odpushta naše grehe.

sveti Duh s svojo gnado posvezuje. Verjem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jezus Kristus vuzhil, kar so aposteljni pridgvali, in kar nam sveta Rimfka katolfhka zerkuv sapoveduje verovati. Vse to verjem, ker si ti, o Bog! vezhna in nefkonzhna refniza ino modroft, ki ne morefh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog flòri mozhnejfhi mojo vero.

V u p a n j e.

Vupam in se sanefem na tvojo nefkonzhno dobroto ino miloft, o Bog! de mi bofh fkos nefkonzhno saflushenje fvojiga edinorojeniga Šina Jesusa Kristufa v tem shivlenji fposnanje, pravo obshalovanje ino odpufhanje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, ino dodelil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti, ino bres konza vshivati. Tudi vupam od tebe potrebne pomozhi, vse to dofezhi. Vupam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, sveft, nefkonzhno dobrotliv ino vfmilen. O Bog! poterdi moje vupanje.

L j u b e s e n.

O moj Bog! ljubim te is zeliga fvojiga ferza, zhes vse, ker si narvezhi dobrota, nefkonzhno popolnama ino vse ljubezni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene ino do vsfh flvari nefkonzhno dobrotliv. Vofhim si is zeliga ferza, de bi te jes ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar sveftejfh flushabniki ljubili, in te fhe ljubijo. S njih ljubesnijo fklenem svojo nepopolnama ljubesen; povikfhaj jo v meni, o dobrotlivi Gospod! bolj ino bolj. Ker te tedaj refnizhno ino is ferza ljubiti shelim, ino si to terdno persadenem, mi je is ferza shal, de fim tebe, svojo ne-

dufha zhloveka ravno to misliti, hoteti ino sheleti, kar besede vufne molitve v febi sapopadejo.

161. Je tudi vufna molituv dobra ino potrebna?

Tudi vufna molituv je dobra ino potrebna, ker tega, kateri moli, k poboshnosti budi, ino tudi drugim, kateri besede molitve flifhijo, k svetim mislam ino molitvi pomaga.

162. Zhemu fo nam molituvne bukve?

Molituvne bukve fo nam sa to, de loshej poboshne misli ino svete shelje obudimo, katere fo per molitvi potrebne. Šo fosebno tim pomaglive, kateri svojih potreb s besedami isrekvati ne morejo.

163. Ali smo dolshni moliti?

Dolshni smo moliti; sakaj molituv je nar imenit-nishih dolshnost nafhe vére.

164. Kaj naf véshe moliti?

Boshja sapoved, sgled ino povelja Kristufova naf veshe moliti.

165. V shigavim imeni moramo moliti?

V imeni Kristosovim moramo moliti.

166. Kako moramo moliti?

S ponishnostjo ino sgrivanim ferzam, v duhu ino refnizi, s vero ino saneflivostjo moramo moliti.

167. Kje je sapopadeno, sa kar moliti moramo?

Vse, sa kar moliti moramo, je v Ozhe nafhi, to je, v Gospodovi molitvi sapopadeno.

§. 2. Od Gospodove molitve posebej.

168. Kdo naf je vuzhil moliti?

Kristuf, nafh Gospod, naf je vuzhil moliti.

169. Kako naf je Kristuf vuzhil moliti?

Kristuf naf je vuzhil moliti Ozhe nafh, ki se tu-di Gospodova molituv imenuje.

43. Ktera je sa angeli narimenitniſhi stvar boshja?

Zhlovek je sa angeli narimenitniſhi stvar boshja.

44. Is ſheſa obſtoji zhlovek?

Zhlovek obſtoji is teleſa ino neumerjzozhe duſhe, katera je po boshji podobi ſtvarjena.

45. Sakaj je Bog zhloveka ſtvaril?

Bog je zhloveka ſtvaril, de bi njega ſpoſnal, zhaſtil, ljubil, molil, njemu ſluſhil, njemu pokorn ino vezhno ſvelizhan bil.

46. Je zhlovek Bogu pokorn oſtal?

She prvi zhlovek Adam je bil s ſvojo ſheno Evo Bogu nepokorn.

47. Kako je prvi zhlovek greſhil?

Prvi zhlovek je v paradihu jedel ſad dreveſa, kateriga mu je Bog prepovedal, ino s tem je greſhil.

48. Je ta greh ſamuzh pervimu zhloveku ſhkodoval?

Ta greh ni ſamuzh pervimu zhloveku ſhkodoval, temuzh tudi nam, ki od njega is-hajamo; perneſel nam je zhaſno ino vezhno ſmert, ino ſhe veliko drugiga hudiga na duſhi ino na teleſu.

49. Je bil zhlovek tudi, kakor prevſetni angeli, od Boga na vekomaj ſavershen?

Zhlovek ni bil, kakor prevſetni angeli, na vekomaj od Boga ſavershen.

50. Kaj je Bog obljubil k odreſhenju zhloveka, ſa voljo greha ſaversheniga?

Bog je obljubil k odreſhenju zhloveka, ſa voljo greha ſaversheniga, de bo Odreſhenika poſlal, katerimu ſe tudi Meſijas pravi.

§. 2. Od drugiga zhlena vére.

51. Kako ſe glaſi drugi zhlen vére?

Drugi zhlen vére ſe tako glaſi: Ino v Jeſuſa Krizuſa, ſina njega ediniga, Goſpoda naſhiga.

52. *Kdo je Jesus Kristuf?*

Jesus Kristuf je: 1. Edinorojen Šin Boga Ozheta. 2. Bog ino zhlovek fkupej. 3. Nafh Gospod, postavodajavez ino vuzhenik.

53. *Kaj se rezhe Jesus?*

Jesus fe rezhe toliko, kakor Svelizhar.

54. *Sakaj se Jesusu rezhe Svelizhar?*

Jesusu fe rezhe Svelizhar, ker nam je fkos njega svelizhanje dofhlo, ter naf je od dolga ino fhtrafenge greha, ino od vezhne smerti refhil.

55. *Kako se fhe Jesusu pravi?*

Jesusu fe tudi pravi Kristuf, kar pomeni toliko, kakor Pomasileni.

56. *Sakaj se Jesusu Kristufu pravi: edinorojeni Šin boshji?*

Pravi se mu tako, ker je on sam-edinj, kateri je od fvojiga nebeshkiga Ozheta rojen od vekomaj.

57. *Kako je Jesus Kristuf Bog ino zhlovek fkupej?*

On je Bog ino zhlovek fkupej, ker je Bog od vekomaj, in ker je zhlovek v zhafu postal.

58. *Je Jesus Kristuf nebeshkimu Ozhetu enak?*

Jesus Kristuf je fvojimu nebeshkimu Ozhetu kakor Bog v vſim enak; kakor zhlovek mu pa ni enak, ampak je manjšhi.

59. *Sakaj se Jesusu Kristufu pravi nafh Gospod?*

Pravi se mu nafh Gospod, ker je Bog ino nafh Odrefhenik.

60. *Sakaj je Bog Šin zhlovek postal?*

Bog Šin je zhlovek postal, de bi naf fkos svojo smert na krishu odrefhil, ino vezhno svelizhal.

§. 3. Od tretjiga zhlena vére.

61. *Kako se glafi tretji zhlen vére?*

Tretji zhlen vére se tako glafi: *Kateri je spozhet od svetiga Duha, rojen is Marije Divize.*

62. *Ima Jesus ozheta?*

Jesus ima kakor Bog nebefhkiga Ozheta, kakor zhlovek pa nima nobeniga ozheta.

63. *Ali ni bil Joshef, shenin Marije, ozhe Jesufa Kristufa?*

Joshef je bil le rednik Jesufa Kristufa.

64. *Je imel Jesus mater?*

Jesus kakor Bog ni imel nobene matere, kakor zhlovek je imel Marijo, prezhisto Devizo, sa svoje mater.

65. *Sakaj se Marija mati boshja imenuje?*

Marija se imenuje mati boshja, ker je Jesufa Kristufa rodila, kateri je Bog ino zhlovek fkupej.

66. *Od koga je Marija Jesufa spozhela?*

Marija je Jesufa od fvetiga Duha spozhela.

67. *Kje je Marija Jesufa rodila?*

Marija je Jesufa v Betlehemu, v enim hlevzi rodila.

68. *Kako je bilo rojstvo Jesufa Kristufa osnanjeno?*

Rojstvo Jesufa Kristufa je bilo osnanjeno:

1. Škos angela pastirjam.

2. Škos svesdo modrim v jutrovi desheli.

3. Škos modre Herodeshu ino pismarjam.

4. Škos Šimeona ino Ano v tempelnu ljudstvu.

69. *Kaj se je sgodilo, ko je bilo rojstvo Jesufa Kristufa osnanjeno?*

Ko je bilo rojstvo Jesufa Kristufa osnanjeno:

1. Šo pastirji naglo prifhli gledat, kar jim je bilo od angela osnanjeno.

2. Kristuf je bil ofmi dan po sapovedi postave obresan, ino Jesus imenovan.

3. Modri is jutrove deshele fo ga molili, ino fo mu slata, kadila ino mire v dar pernefli.

4. On je grosovitnosti Herodesha fkos beg v Egiptovfko deshelo odfhel.

5. Je od tod, ko je bil Herodesh umerl, v Nazaret nasaj pernefhen, ino v temu meſti isrejen bil.

70. *Kaj je ſoſebno imenitniga, kar od mladofci Jeſuſove vemo?*

Šoſebno imenitno, kar od mladofci Jeſuſove vémo, je:

1. De je Jeſuf, ko je bil dvanajſt lèt ſtar, k praſniku v Jeruſalem s ſvojimi ſtarſhi priſhel.

2. De je v Jeruſalemi oſtal, tretji dan pa od ſtarſhov v tempelni najden bil, kjer je med piſmarji fedel, jih poſluſhal ino popraſhoval, tako, de ſo ſe vſi nad njegovo ſaſtopnoſtjo ino njegovimi odgovori zhudili.

3. De ſe je ſopet v Nazaret nasaj podal, ino tamkaj oſtal.

4. De je ſvojim ſtarſham podloſhen bil.

5. De je na ſtarofci, modroſci ino gnadi pred Bogam ino pred ljudmi raſtel.

71. *Kaj je ſoſebno imenitniga, kar od Jeſuſa vémo, preden je vuzhiti ſazhel?*

Šoſebno imenitno, kar od Jeſuſa vemo, preden je vuzhiti ſazhel, je:

1. Janes je prizhal, de je Jeſuf Jagne boſhje, katero grehe ſveta odjemle.

2. Jeſuf ſe je dal od Janesa v potoku Jordani kerſtiti.

3. Šveti Duh ſe je prikasal v podobi goloba vi-den nad njim.

4. Bog Ozhe je dal glaſ flifhati: Ta je moj ljubleni Šin, nad katerim imam dopadjenje.

5. Jeſuf je bil od Duha v puſhavo peljal, ino je bil, potem ko ſe je fhtirideſet dni ino fhtirideſet no-zhí poſtil, od hudizha ſkuſhan, na to pa od angelov poſtréſhen.

72. *Kedaj je Jesus vuzhiti sazhel?*

Jesus je sazhel vuzhiti v tridefetim leti svoje starosti.

73. *Kaj je sosebno imenitniga, kar od Jesufa vemo, ko je vuzhiti sazhel?*

Sosebno imenitno, kar od Jesufa vemo, ko je vuzhiti sazhel, je:

1. Jesus je hodil v svoji domazhi desheli od eniga kraja do drugiga.

2. Je sprejemal vuzhenze, ino si je ismed njih dvanajst apostelnov isvolil.

3. Je pridgoval ino osnanoval postavo gnade, rasodel refnize, katere vérvati, ino vuzhil zhednosti, katere ispolnovati imamo.

4. Je svaril nevero ino pregréhe, je svergel smote Judov, pismarjov ino farisejov.

5. Je poterdil svoj navuk s sprizhanjam svetiga pisma, s zhudeshi ino svojimi sglédi.

6. Je prerokoval prihodne rezhi.

7. Še je povsod dobrotliviga fkasal.

74. *Šo vsi v Jesufa vérvati?*

Veliko jih je bilo, de so v Jesufa verjali; pa veliki duhovni, pismarji ino fariseji so ga sovrashili savoljo njegoviga navuka, ino so ga jiskali vmoriti.

§. 4. Od zhetertiga zhlena vére.

75. *Kako se glasi zheterti zhlen vére?*

Zheterti zhlen vére se tako glasi: *Terpel pod Ponzjam Pilatusham, krishan bil, vmerl ino v grób poloshen.*

76. *Ali je samogel Jesus terpeti?*

Jesus je samogel ko zhlovek — ko Bog ni samogel terpeti.

77. *Je Jesus v refnizi terpel?*

Jesus je v refnizi, ino fizer na dushi ino na telesi terpel?

78. *Kaj je Jesus na svoji dushi terpel?*

Jesus je na svoji dushi veliko strahu ino shaloſti terpel.

79. *Kaj je Jesus na svojim teleſi terpel?*

Jesus je na svojim teleſi veliko nadlog ino teshav, veliko tepenja ino ran preterpel: je bil gajshlan ino s ternjam kronan; je veliko sanizhovanja, saframovanja, preklinovanja, obrekovanja ino drugiga rashalenja preſtal.

80. *Kedaj je Jesus terpel?*

Jesus je pod Ponzjam Pilatusham terpel, kateri je Rimſkiga zesarja Tiberja deshelski oblaſtnik v Judeji bil.

81. *Kdo je satoshil Jesufa per Pilatushu?*

Veliki duhovni, piſmarji ino ſtaraſhini ljudſtva ſo satoshili Jesufa per Pilatushu.

82. *Sakaj je bil Jesus per Pilatushu satoshen?*

Jesus je bil per Pilatushu is ſamiga foverashtva ino nevoſhlivoſti satoshen, kakor de bi bil ljudſtvo puntal ino ſapeljaval.

83. *Kaj ſe je ſgodilo na toshbo velikih duhovnov; piſmarjov ino ſtaraſhinov ljudſtva?*

Na toshbo velikih duhovnov; piſmarjov ino ſtaraſhinov ljudſtva je bil Jesus Kristuſ krishan, kakor ſo Judje ſheléli, ino Pilatush pervolil.

84. *Kjé je bil Jesus Kristuſ krishan ino je vmert?*

Jesus Kristuſ je bil krishan na gôri Kalvari bliso meſta Jerusalema, ino je na krishi vmert.

85. *Kakofhna fhtrafenga je bilo krishanje?*

Krishanje je bila nar framotnifhi fhtrafenga smerti.

86. *Kdo je telo Jesufa Kristufa pokôpal? ino kam je bilo polosheno?*

Joshef is Arimateje ino Nikodem sta pokopala telo Jesufa Kristufa. Bilo je v nov, is fkalé vſekan grôb polosheno, kamur ſhe nihzher ni bil pokopán.

87. *Je boshja natura po smerti Jesufa Kristufa s telefam ino duſho ſklenjena oftala?*

Boshja natura je s telefam ino s duſho ſklenjena oftala, de ſe je ravno ob smerti duſha Jesufa Kristufa od telefá lozhíla.

§. 5. Od petiga zhlena vére.

88. *Kako ſe glaſí peti zhlen vére?*

Peti zhlen vére ſe tako glaſí: *Doli je ſhel pred pekel, tretji dan od smerti vſtal.*

89. *Je Jeſuf Kristuf s telefam ino s duſho pred pekel ſhel?*

Le duſha Jesufa Kristufa je fhla pred pekel.

90. *Kaj ſaſtopimo pod beſedo »pekel«?*

Pod beſedo „pekel“ ſaſtopimo tiſte ſkrite kraje, kjer ſo duſhe mertvih ſadershane, katere niſo nebeſh-kiga ſvelizhanja doſegle.

91. *Je vezh takih ſkritih krajov, kateri ſe pekel imenujejo?*

Vezh je takih ſkritih krajov, kateri ſe pekel imenujejo; tako ſe imenuje:

1. ino fizer navadno tiſti kraj, kjer bojo pogubljeni vekomaj terpeli;

2. kraj, kjer duſhe zhaſne fhtraſenge terpijo ſa grehe, ſa katere ſe niſo v ſhivlenji ſadoſti ſpokorile: temu kraju ſe pravi *víze*;

3. poſlednih kraj, kjer ſo bile duſhe bogabojnih mertvih ſadershane, kjer ſo v ſvelizhanſkim

vupanji na svoje odrefhenje mirno ino bres vsega terpenja zhakale, dokler ni Jesuf k njim prifhel: temu kraju se pravi *predpekel*.

92. *Sakaj je Jesuf fhel pred pekel?*

Jesuf je fhel pred pekel, de bi dufhe ozhakovi is njega refhil.

93. *Kdo so bili ozhaki?*

Ozhaki so bili patrijarhi, preroki ino drugi bogabojezhni, kateri so vmirli poprej, kakor je Jesuf Kristuf pred pekel fhel.

94. *Kedaj je Jesuf Kristuf po svoji smerti sopet od mertvih vstal?*

Jesuf Kristuf je tretji dan, ino fizez is lafne mozhi, nevmerjosh ino zhaftitliv, kakor premagavez smerti ino hudizha od mertvih vstal.

95. *Sakaj je Jesuf Kristuf od mertvih vstal?*

Jesuf Kristuf je od mertvih vstal:

1. de bi sveto pismo ino svoje lafno prerokovanje fpolnil;

2. de bi fvetu neovershljivo fpriizhanje od refnize svojiga vuka ino svojiga poslanja od Boga dal;

3. de bi nafhe vupanje poterdil, ino nam nafhe prihodno vftajenje sagotovil.

§. 6. Od sheftiga zhlena vére.

96. *Kako se glafi shefti zhlen vére?*

Shefti zhlen vére se tako glafi: *Gori je fhel v nebefa, fedi na desnizi Boga, Ozheta vsegamogozhniga.*

97. *Kedaj je Jesuf v nebefa fhel?*

Jesuf je fhtirideseti dan po svojim vftajenji v nebefa fhel.

98. *Kako je Jesuf v nebefa fhel?*

Jesuf je v prizho svojih vuzhenzov na Oljski gori is lafne mozhi v nebefa fhel.

99. *Kje sedi Jesus v nebesih?*

Jesus sedi v nebesih ne desnizi Boga, Ozheta vfegamogozhniga.

100. *Kaj se pravi to: Jesus sedi na desnizi Boga, Ozheta vfegamogozhniga?*

Jesus sedi na desnizi Boga, Ozheta vfegamogozhniga se toliko pravi, kakor: Jesus je u vednim pofestvi narvikfhi oblasti ino gospostva zhes vse v nebesih ino na semli.

§. 7. Od sedmiga zhlena vére.

101. *Kako se glasi sedmi zhlen vére?*

Šedmi zhlen vére se tako glasi: *Od ondod bo prishel fodit shive ino mertve.*

102. *Bo Jesus sopet prishel?*

Jesus bo fodni dan sopet is nebes prishel.

103. *Kako bo Jesus fodni dan sopet is nebes prishel?*

Jesus bo fodni dan v oblakih neba viden, s veliko oblastjo ino velizbastvam prishel.

104. *Sakaj bo Jesus fodni dan sopet prishel?*

Jesus bo fodni dan sopet prishel, de bo vse ljudi fodil, shive ino mertve.

105. *Katere saftopimo pod besedo »shivi«, ino katere pod besedo »mertvi«?*

Pod besedo „shivi“ saftopimo pravizhne, pod besedo „mertvi“ nespokorjene gresfnike.

106. *Kako bo Jesus fodni dan ljudi fodil?*

Jesus bo fodni dan ljudi fodil po tem, ko so dobro alj hudo florili: bo pravizhne s vezhnim shivlenjam v nebesih plazhal, gresfnike pa vekomaj v pekli pokoril.

§. 8. Od osmiga zhlena vére.

107. *Kako se glasi osmi zhlen vére?*

Ofmi zhlen vére se tako glasi: *Vérjem v svetiga Duha.*

108. *Katera boshja perfhona je sveti Duh?*

Šveti Duh je tretja boshja perfhona; je pravi Bog.

109. *Od koga sveti Duh is-haja?*

Šveti Duh is-haja ob enim od Boga Ozheta ino Šina.

110. *Kje naf sveti Duh posvezhuje?*

Šveti Duh naf posvezhuje: 1. per svetim kersti; 2. v Sakramenti svete pokore; 3. koljkor krat druge svete Sakramente vredno prejmemo.

111. *Kako naf posvezhuje sveti Duh?*

Šveti Duh naf posvezhuje, ker naf fkos notervli-vanje posvezhujozhe gnade sa boshje otroke stori, alj posvezhujozho gnado v naf pomnoshi.

112. *Kaj fhe drujiga sveti Duh fkos svojo gnado v naf stori?*

Šveti Duh nam ras-sveti nafho saštopnost; naf vuzhi ino gine, po volji boshji ravnati: nam podeli svoje darove.

113. *Kateri so darovi svetiga Duha?*

**Darovi svetiga Duha so nasledni: 1. Dar modro-
sti; 2. dar saštopnosti; 3. dar svetovanja; 4. dar mo-
zhi; 5. dar vuzhenosti; 6. dar poboshnosti; 7. dar
strahu boshjiga.**

§. 9. Od devetiga zhlena vére.

114. *Kako se glasi deveti zhlen vére?*

Deveti zhlen vére se tako glasi: Šveto katolshko zerkuv, gmajno Švetnikov.

a. Od zerkve.

115. *Kaj je sveta katolshka zerkuv?*

Šveta katolshka zerkuv je vidno sbéralifhe vsih pravovérnih kristijanov pod vidnim poglavarjam Rim-

fkim papesham, kateri enake nauke sposnajo, ino enake Sakramente imajo.

116. *Ali je tudi neviden poglavar zerkve?*

Je tudi neviden poglavar zerkve, ino ta je Jesus Kristuf.

117. *Koga je Jesus Kristuf sa vidniga poglavarja zerkve postavil?*

Jesus Kristuf je svetiga Petra sa vidniga poglavarja zerkve postavil.

118. *Kdo je sa Petram viden poglavar zerkve?*

Vsak Rimski papes, kateri po pravizhnim rédi sa svetim Petram nastopi, je poglavar zerkve, ino namestnik Jesusa Kristufa.

119. *Ali je vesh pravih zerkuv, ko ena?*

Le ena zerkuv je prava, svunaj katere ni nobeniga svelizhanja vupati.

120. *Is shesa se sposna prava zerkuv?*

Prava zerkuv se sposna is fhtirih snaminj.

121. *Katere so fhtiri snamnja prave zerkve?*

Šhtiri snamnja prave zerkve so: 1. de je edina, 2. sveta; 3. katolfhka; 4. apostolfka.

122. *Kako je prava zerkuv edina?*

Prava zerkuv je *edina*: 1. kër ima eniga famiga poglavarja, 2. enake nauke, 3. enake Sakramente.

123. *Kako je prava zerkuv svéta?*

Prava zerkuv je *svéta*; 1. ker je njenin sazhetnik Jesus Kristuf svét; 2. ker je njeni navuk svét; 3. ker so njeni Sakramenti svéti; 4. ker svoje vude k svetosti napeljuje; ker se v njej vsak z haf Švetniki snajdejo.

124. *Kako je prava zerkuv katolfhka?*

Prava zerkuv je *katolfhka*: 1. ker jo je Jesus Kristuf sa vse ljudi, 2. sa vse zhase, ino 3. sa vse kraje postavil.

125. *Kako je prava zerkuv apostolska?*

Prava zerkuv je apostolska: 1. ker vérje ino vuzhi, kar so apostelni vervali ino vuzhili; 2. ker so apostelni po povelji Jesufa Kristufa svoj navuk po zemlim sveti ras-fhirili; 3. ker so njeni fhkosi nastopniki apostelnov.

126. *Kako se she drugazhi imenuje prava zerkuv?*

Prava zerkuv se imenuje tudi *Rimfka*, ker je zerkuv v Rimu glava vsih drugih zerkuv, ino fredina edinosti.

b. Od gmajne Svetnikov.

127. *Kako imajo pravoverni Kristjani gmajno alj drushbo med sebo?*

Pravoverni Kristjani imajo gmajno alj drushbo med sebo kakor vudje eniga telefa.

128. *Kako se drushba med pravovernimi Kristjani imenuje?*

Drushba med pravovernimi Kristjani se imenuje drushba alj gmajna Svetnikov, sato, ker so vsi k svetosti poklizani, ino ker so vsi kristjani fkos Sakrament svetiga kersta posvezheni.

129. *V shem obstoji drushba alj gmajna Svetnikov?*

Drushba alj gmajna Svetnikov obstoji v tem, de vsi vudje zerkve na duhovnih sakladih delesh imajo.

130. *Kateri so duhovni sakladi, na katerih vsi vudje zerkve delesh imajo?*

Duhovni sakladi, na katerih vsi vudje zerkve delesh imajo so: 1. sveti Sakramenti; 2. darituv svete mafhe; 3. molituv; 4. dobre dela; 5. saflushenje vernih.

131. *Kateri so vudje zerkve, ki imajo drushbo med sebo?*

Vudje zerkve, kateri imajo drushbo med sebo, so: 1. Vérni na semli; 2. Svetniki v nebefih; ino 3. Dufhe mertvih, katere so u vizah.

132. *Kakofhno drushbo imajo med febo verni na semli?*

Verni na semli imajo drushbo med febo, ker molituv, ino saflushenje dobrih del vfakiga tudi vřim drugim pomaga.

133. *Kakofhno drushbo imajo verni na semli s řvetniki v nebesřh?*

Verni sa semli imajo drushbo s řvetniki v nebesřh, ker verni na semli řvetnike zhařřijo, ino jih v pomozh klizhejo: řvetniki v nebesřh pa sa verne na semli per Bogu prošjo.

134. *Kakofhno drushbo imajo verni na semli s duřhami mertvih v vizah?*

Vérni na semlji imajo drushbo s duřhami mertvih u vizah, ker vérni na semli sa duřhe mertvih u vizah Boga prošjo, ino jim s řvojo molituvjo, dobrimi delmi, ino řofebno s tem pomagajo, de řveto mařho sa nje darujejo; duřhe mertvih pa is hvaleshnosti sa vérne na semli per Bogu prošjo.

§. 10. Od defetiga zhlena vére.

135. *Kako se glafi defeti zhlen vére?*

Defeti zhlen vére se tako glafi: *Odpuřhanje grehov.*

136. *Kaj nař vuzhi defeti zhlen vere?*

Defeti zhlen vére nař vuzhi, de je Kriftuř řvoji zerkvi oblař dal, grehe odpuřhati.

137. *Kdo ima v pravi řerkvi oblař, grehe odpuřhati?*

V pravi zerkvi imajo řhkofje ino mařhniki oblař, grehe odpuřhati.

138. *Kje se grehi odpuřhajo?*

Grehi se odpuřhajo v Sakramenti řv. kerřta ino řvete pokore.

139. *Kateri grehi se odpuřhajo v Sakramenti řvetiga kerřta; ino kateri v Sakramenti řvete pokore?*

V Sakramenti řvetiga kerřta se odpuřha poerbani

greh ino vfi pred kerstam storjeni grehi; v Sakramenti fвете pokore pa tiſti grehi, kateri ſo bili po ſvetim kerſti ſtorjeni.

§. 11. Od ednajſtiga zhlena vére.

140. *Kako ſe glasi ednajſti zhlen vére?*

Ednajſti zhlen vére ſe tako glasi: *Vſtajenje meſa.*

141. *Kaj ſaſtopimo pod vſtajenjam meſa?*

Pod vſtajenjam meſa ſaſtopimo, de bo Bog ſodni dan mertve obudil, ino de bojo ljudje ſ ſvojim meſam, to je, ravno ſ tiſtimi teleſi vſtali, katere ſo v ſhivlenji imeli.

142. *Sakaj bojo ljudje ſ ſvojimi teleſi vſtali?*

Ljudje bojo ſ ſvojimi teleſi vſtali, de bojo teleſa ſ duſhami vred alj vezhno polonane alj vezhno poſhtrafane.

§. 12. Od dvanajſtiga zhlena vére.

143. *Kako ſe glasi dvanajſti zhlen vere?*

Dvanajſti zhlen vére ſe tako glasi: *Ino vezhno ſhivljenje.*

144. *Kaj verjemo ino ſpoſnamo ſ beſedami dvanajſtiga zhlena vere?*

Verjemo ino ſpoſnamo ſ beſedami dvanajſtiga zhlena vére vezhno ſvelizhanje, katero bo ſhelje ſvetnikov popolnoma naſtilo.

145. *Kako bojo ſhelje ſvetnikov ino iſvolenih naſitene?*

Shelje ſvetnikov ino iſvolenih bojo popolnoma naſitene, ker bojo Boga vekomaj gledali, ljubili ino vſhivali.

146. *Ali ne bojo tudi hudizhi ino hudobni vezhniga ſhivlenja imeli?*

Hudizhi ino hudobni bojo ſizer tudi vezhno, vunder pa nar nefrezhniſhi ſhivljenje imeli, ker bojo ſa ſvoje grehe vezhne ſhtrafenge v pekli terpeli.

147. *Sakaj fkonzhamo apostolsko vero s besedo Amen?*

Apostolsko vero fkonzhamo s besedo *Amen*, ker beseda *Amen* pomeni, de kaj poterdimó.

148. *Kaj pa poterdimó s besedo Amen?*

S besedo *Amen* poterdimó, de refniz, fвете apostolske vére ne dvómímó, ampak vse sa ref dershimó, kar je v njej sapopadeno.

Druga postava.

Od vupanja.

I. Rasdelek.

Kaj de je kerfhanfko vupanje.

149. *Kaj je kerfhanfko vupanje?*

Kerfhanfko vupanje je zhesnaturna od Boga vlíta zhednost, po kateri vse saneflivo od Boga poshelimo ino zhakamo, kar nam je obljudil.

150. *Kaj se pravi kerfhanfko vupati?*

Kerfhanfko vupati se pravi, od Boga saneflivo perzhakovati, kar nam je obljudil.

151. *Kaj vupamo od Boga?*

Vupamo od Boga vezhno shivljenje, to je, vezhno svelizhanje, ino perpomozhke, tistiga dofezhi.

152. *Sakaj vupamo?*

Vupamo, ker je Bog vfegamogozhen, v spolnenji fvojih obljud svét, nefkonzhno dobrotliv ino fsmilen; ino torej samore ino hozhe spolniti, kar je obljudil.

153. *S šhem se vupanje obudi?*

Vupanje se obudi fosebno s molitvijo.

II. Rasdelek.

Od molitve.

§. 1. Od molitve sploh.

154. *Kaj je molituv?*

Molituv je povsdigovanje Duha k Bogu.

155. *Sakaj molimo?*

Molimo, de Boga, kakor nar vikfhiga Gospoda po vfi dolshnosti zhaštimo, de ga, tako dobro sa pri-jete dobrote sahvalimo, kakor tudi sa to, kar nam je fhe sa naprej potreba, profimo.

156. *Sakaj fhe molimo?*

Molimo tudi sa odpufhanje grehov, de v fplofhnih ino fosebnih, lafnih ino blishniga potrebah od Boga pomozhi sprofimo.

157. *Na koliko vish samoremo moliti?*

Samoremo moliti na dvé vishe: alj samuzh snotrajno, alj tudi snotrajno ino svunajno.

158. *Kako se moli snotrajno?*

Snotrajno se móli, ako samuzh misli ino shelje svojiga ferza k Bogu povsdignemo.

159. *Kako se moli svunajno?*

Svunajno se moli, ako misli ino shelje svojiga ferza s besedami fklenemo; ino ta molituv se imenuje, de je vuftna.

160. *Na kaj je per vuftni molitvi gledati?*

Per vuftni molitvi je gledati, de mora duh alj

33. *Kaj sposna katolfhki kristjan fhe vesh s snamnjam svetiga krisha?*

Katolfhki kristjan sposna s snamnjam svetiga krisha tudi, de je Jesus Kristuf, kadar je na krishu vmerl, naf s svojo smertjo odrefhil.

34. *Kako se krish dela?*

Krish se dela s defnizo, s katero fe sasnamova zhelo, vufta, ino perse, in fe rezhe: V imenu Boga, † Ozheta, ino † Šina, ino svetiga † Duha. Amen.

b) Od ftvarjenja.

35. *Kdo je vse ftvaril?*

Bog je ftvaril nebo ino semljo, ino vse, kar je.

36. *Kaj pomeni beseda: ftvariti?*

Beseda: ftvariti pomeni toliko, kakor, is nizh kaj ftoriti.

37. *Katere fo nar imenitnifhi ftvari boshje?*

Nar imenitnifhi ftvari boshje fo angeli ino zhlovek.

38. *Kaj fo angeli?*

Angeli fo zhifiti duhovi, imajo saftopnost ino voljo, shivota pa nimajo.

39. *Sakaj je Bog angele ftvaril?*

Bog je angele ftvaril, de bi njega zhaftili, ljubili ino molili, njemu flushili, ino ljudi varovali.

40. *Kako je Bog angele ftvaril?*

Bog je angele v svoji gnadi ino s mnogimi popolnamaftmi ftvaril.

41. *Šo vft angeli v gnadi boshji ostali?*

Veliko angelov je gnado boshjo fkos greh napuha sgubilo.

42. *Kako je Bog prevsetne angele fhtrāfal?*

Bog je prevsetne angele, katerim pravimo, de fo hudizhi, na vekomaj savergel, ino v pekel pahnil.

12. *Bog je neskonzhno pravizhen; plazhuje dobro ino fhtrafuje hudo.*

26. *Koljko je boshjih perfhon?*

Tri boshje perfhone so.

27. *Od kod vemo, de so tri boshje perfhone?*

To vemo is fvetiga pisma, katero od treh boshjih perfhon govori, ino vfaki ismed njih pervlasti:

1. boshjo naturo ino bitje,

2. boshje lastnosti,

3. boshje ime,

4. boshje djanja, ino

5. boshjo zhaft.

28. *Kako se imenujejo tri boshje perfhone?*

Tri boshje perfhone se imenujejo: perva Ozhe, druga Šin, tretja fveti Duh.

29. *Kako se te tri boshje perfhone med febo raslozhijo?*

Te tri boshje perfhone se tako med febo raslozhijo: Ozhe je sam od febe od vekomaj; Šin je rojen od Ozheta od vekomaj; fveti Duh is-haja od Ozheta ino Šina fkupej od vekomaj.

30. *Katere djanja se vfaki boshji perfhoni posebej pervlastijo?*

Vfaki boshji perfhoni se posebne djanja pervlastijo: Ozhetu stvarjenje; Šinu odreshenje; fvetimu Duhu posvezhenje.

31. *Kako se imenujejo vse tri boshje perfhone fkupej?*

Vse tri boshje perfhone fkupej se imenujejo preveta Trojiza.

32. *S zhem sposna katolfhki kristjan presveto Trojizo?*

Katolfhki kristjan sposna presveto Trojizo s snam-njam fvetiga krisha, ker kadar krish dela, vfako treh boshjih perfhon imenuje.

170. *Kako se Ozhe nash glasi?*

Ozhe nash se tako glasi: **Ozhe nash**, kateri si v nebesih. Posvezheno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kralstvo. Sgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na semli. Daj nam donef nash vsakdanji kruh. Ino odpusti nam nash dolge, kakor tudi mi odpustamo svojim dolshnikom. Ino nash ne vpeli v skufhnjavo. Temuzh refhi nash od hudiga. Amen.

171. *Is zhesa obstoji Gospodova molituv?*

Gospodova molituv obstoji is eniga predgovora ino sedem proshenj.

a. Od predgovora.

172. *Kako se glasi predgovor?*

Predgovor se tako glasi: **Ozhe nash**, kateri si v nebesih.

173. *Il komu klizhemo s temi besedami predgovora?*

S temi besedami predgovora klizhemo k Bogu, kateri je nash Ozhe.

174. *Sakaj pravimo Bogu Ozhe?*

Bogu pravimo **Ozhe**, ker je ljudi po svoji podobi stvaril, ino po ozhetovo sa nje fkerbi.

175. *Sakaj pravimo Bogu: Ozhe nash?*

Bogu pravimo: **Ozhe nash**, ker nash je vse fkos svetiga Duha per svetim kersti sa svoje otroke, sa svoje erbe, sa sraven-erbe Jesufa Kristufa, ino sa brate med febo storil.

176. *Sakaj pravimo: Kateri si v nebesih?*

Pravimo: **Kateri si v nebesih**; ker Bog, defi je ravno povsod prizhejozh, vunder sosebno v nebesih prebiva, kjer se svojim isvolenim od oblizhja do oblizhja kashe, ino vshivati daja.

b. Od treh prvih proshenj Gospodove
molitve.

177. *Kako se glasi prva proshnja?*

Perva proshnja se tako glasi: *Posvezhno bodi tvoje ime.*

178. *Sakaj prosimo nar poprej, de bi boshje ime posvezheno bilo?*

Prosimo nar poprej, de bi boshje ime posvezheno bilo, ker vselaj, ino pred vsemi rezhmi sa to profiti moramo, kar boshjo zhaft sadeva, ino potem fhe le sa to, kar je nam alj blishnimu potreba.

179. *Kaj prosimo v prvi proshnji?*

V prvi proshnji prosimo:

1. De bi Bog od vsih ljudi na semli sposnan bil, ino de bi njegovo narfvetejshe ime snano ino povfod hvaleno bilo.

2. De bi se grefhniki k Bogu spreobrnili, ino de bi bili k pokori ganjeni.

3. De bi boshje presveto ime ne bilo nikdar ofkrunjeno, ne fkos krivoverstvo, ne fkos preklinvanje ino nekerfhanfko shivljenje.

180. *Kako se glasi druga proshnja?*

Druga proshnja se tako glasi: *Pridi k nam tvoje kraljestvo.*

181. *Kaj prosimo v drugi proshnji?*

V drugi proshnji prosimo:

1. De bi Bog svojo zerkuv ino kralestvo svoje gnade ras-fhiril ino poterdil: kralestvo hudizha ino greha pa pokonzhal.

2. De bi véro, vupanje ino ljubesen v nas vlil, ino te zhednosti v nas pomnoshil.

3. Sadnizh, de bi nam po tem shivljenji nebefa podeliti hotel.

182. *Kako se glasi tretja prošnja?*

Tretja prošnja se tako glasi: *Sgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na semli.*

183. *Kaj prosimo v tretji prošnji?*

V tretji prošnji prosimo:

1. De bi nam Bog gnado dodeliti hotel, njegovo boshjo voljo v vseh nakluzhbach na semli tako na tenko ino perpravno izpolniti, kakor jo angeli ino svetniki v nebesih izpolnujejo.

2. De bi Bog vse odvernili, kar je izpolnovanju njegove boshje volje na poti.

c. Od fhtirih sadnih prošhenj Gospodove molitve.

184. *Kako se glasi šheterta prošnja?*

Zheterta prošnja se tako glasi: *Daj nam dones naš vsakdanji kruh.*

185. *Kaj prosimo v šheterti prošnji?*

V zheterti prošnji prosimo:

1. De bi nam Bog vse dal, kar nam je sa ohranjenje telefniga ino dušhniga shivlenja potreba.

2. De bi Bog dragoto ino lakoto, pa tudi gréh, savoljo kateriga vezhkrat take fhtrafenge nastopijo, dobrotlivo od nas odverniti hotel.

186. *Kako se glasi péta prošnja?*

Péta prošnja se tako glasi: *Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikom.*

187. *Kaj prosimo v peti prošnji?*

V peti prošnji prosimo, de bi nam Bog naše grehe odpustil ravno kakor mi odpustimo tistim, kateri so nas ras-shalili.

188. *Kako se glasi shešta prošnja?*

Shešta prošnja se tako glasi: *Ino ne vpelaj nas v skušnjava.*

189. *Kaj prosimo v šesti proshnji?*

V šesti proshnji prosimo, de bi nam Bog ob zhašf skufhnjave svoje pomozhi ne odtegnil, ino ne perpuštil, de bi pod skufhnjavo obnemagali.

190. *Od koga smo sosebno skufhani?*

Šosebno smo skufhani od sveta, od svojiga meša, to je od svojiga hudiga nagnenje ino poshelenja, ino od hudizha.

191. *Alj so tudi poboshni ino pravizhni od Boga skufhani?*

Tudi poboshni ino pravizhni so od Boga skufhani, ako Bog njih zhednost fkuši: 1. s bolesnijo, 2. s revfhino ino drugimi nadlogami.

192. *Kako se glasi sedma proshnja?*

Sedma proshnja se tako glasi: *Temuzh reshi nas od hudiga.*

193. *Kaj prosimo v sedmi proshnji?*

V sedmi proshnji prosimo:

1. De bi nas Bog rešhil sosebno hudiga na dušhi, kar je gréh, ino nas obvarval zhašfnih ino vezhnih fhtrafeng gréha.

2. De bi nas Bog tudi zhašfnih nadlog rešhil, ako niso k našhimu svelizhanju.

3. De bi nam Bog gnado dodelil, vse nadloge, kattere nam pošhle, poterpeshlivo ino stanovitno prenešti.

194. *Kaj pomeni beseda: Amen?*

Beseda Amen pomeni: *sgódi se! alj: sgodilo se bo.*

§. 3. Od angelfkiga zhefhenja.

195. *Katero molituv dostavljajo kristjani vezhi del Ozhenafhu?*

Katolfbki kristjani dostavljajo vezhi del Ozhenafhu angelfko zhefhenje.

196. *Kaj je angelfko zhefhenje?*

Angelfko zhefhenje je molituv, s katero sveto

Devizo Marijo, mater boshjo pred vsimi angeli ino fvetniki fofebno zhaftimo ino na pomozh klizhemo.

197. *Kako se glafi angelfko zhefhenje?*

Angelfko zhefhenje se glafi tako: **Zhefhena fi Marija, gnade polna, Gospod je s tebo. Shegnana fi med shenami, ino shegnan je sad tvojiga telef, Jesus. Šveta Marija, mati boshja! profi sa naf grefhnike sdaj ino na nafho smertno vuro. Amen.**

198. *Is koliko delov obstoji angelfko zhefhenje?*

Angelfko zhefhenje obstoji is tréh delov: is pozhefhenja arhangela Gabriela; is pozhefhenja svete Elisabete, ino is beféd zerkve.

199. *Kako je arhangel Gabriel pozhaftil Marijo?*

Arhangel Gabriel je pozhaftil Marijo s temi befedami: **Zhefhena fi Marija, gnade polna, Gospod je s tebo, shegnana fi med shenami.**

200. *Kako je sv. Elisabet pozhaftila Marijo?*

Elisabet je povsela befede angela: **Shegnana fi med shenami; ino je perftavila fhe te befede: ino shegnan je sad tvojiga telef.**

201. *Katere befede je perdjala zerkuv?*

Zerkuv je perdjala te befede: **Jesus. Šveta Marija, mati boshja, profi sa naf grefhnike, sdaj ino na nafho smertno vuro. Amen.**

202. *Sakaj pravimo: Šveta Marija, mati boshja?*

Pravimo: **Šveta Marija, mati boshja;**

1. ker je fsveta Deviza Marija Jesufa Kristufa rodila, kateri je pravi Bog.

2. ker to ime v naf savupanje obudi, de Bog njene profhnje vflifhi.

203. *Sakaj rezhemo: Profi sa naf gréfhnik?*

Rezhemo: **Profi sa naf grefhnike, de bi bila Ma-**

rija savoljo sposnanja nafhe revfhine nagnjena, nam duha pokore ino odpufhanje nafhih grehov od Boga sprofiti.

204. *Sakaj rezhemo: Profi sa naf sdaj ino na nafho smertno vuro?*

Rezhemo poslednizh: *Profi sa naf sdaj ino na nafho smertno vuro*; ker nam je vedno, sdaj kakor ob smertni vuri, ker fo fkufhnjave hudizha vezhkrat filno velike, boshje pomozhi potreba.

205. *Kedaj katolfhka zerkuv fosebno pozhafti Mater boshjo s angelskim zhefhenjam?*

Katolfhka zerkuv pozhafti Mater boshjo s angelskim zhefhenjam fosebno, kadar fe sjutraj, opoldne ino svezher k molitvi sveni.

206. *Zhesa fe je per tem svonenji fosebno spomniti?*

Per tem svonenji fe je fosebno vzhlovezhenja Šina boshjiga hvaleshno ino poboshno spomniti.

Tretja postava.

Od ljubeshni.

I. Rasdelek.

Kaj de je kerfhanfka ljubeshen.

207. *Kaj je kerfhanfka ljubeshen?*

Kerfhanfka ljubeshen je zhesnaturna od Boga vli-ta zhednost, po kateri Boga Gospoda, ker je narvik-

fhi dobrota, savoljo njega famiga, blishniga pa savoljo Boga, kakor fami sebe ljubimo.

208. *Kaj se pravi kerfhanfsko ljubiti?*

Kerfhanfsko ljubiti se pravi, Boga kakor narvik-fhi dobroto savoljo njega famiga, ino blishniga savoljo Boga ljubiti, savoljo Boga vse voljno storiti, kar nam je sapovedal.

209. *Sakaj fhe moramo Boga ljubiti?*

Boga moramo tudi sato ljubiti, ker je nam nefkonzhno dobrotliv.

210. *Kako moramo Boga ljubiti?*

Boga moramo ljubiti zhes vse, is zeliga svojiga ferza, is zeze svoje dushe, is zeze svoje pameti, ino is zeze svoje mozhi.

211. *Kaj se pravi: Boga zhes vse ljubiti?*

Boga zhes vse ljubiti se pravi: Boga bolj ljubiti kakor vse stvari, ga rajfhi imeti, kakor vse, kar nam samore prijetno ino dopadljivo biti.

212. *Kaj se pravi Boga is zeliga ferza, is zeze dushe, is zeze mozhi ino is zeze pameti ljubiti?*

Boga is zeliga ferza, is zeze dushe, is zeze mozhi ino is zeze pameti ljubiti, se pravi, vse svoje misli, vse svoje shelje ino vse svoje besede ino djanja na Boga obrazhati: rajfhi vse terpeti, kakor soper boshje sapovedi ravnati.

213. *Kdo se sastopi pod besedo: blishni?*

Pod besedo: *blishni* se sastopi vfak zhlovek, per-jatel ino sovrashnik.

214. *Kaj se pravi blishniga ljubiti?*

Blishniga ljubiti se pravi: blishnimu dobro sheleti, mu to storiti, kar mu je prijetno ino k pridu, ino vse opustiti, kar mu je neprijetno ino fhkodljivo.

215. Kaj se pravi blishniga savoljo Boga ljubiti?

Blishniga savoljo Boga ljubiti se pravi: blishniga sato ljubiti, ker je boshja podoba, ino ker je Bog sapovedal, blishniga ljubiti.

216. Kaj se pravi blishniga kakor samiga sebe ljubiti?

Blishniga kakor samiga sebe ljubiti se pravi: blishnimu nizhefar floriti, kar bi mi fami po pameti radi ne imeli; se pravi: mu to fkasati, kar bi mi fami po pravizi sa se térjati samogli.

217. Je kerfhanfka ljubesen potrebna?

Kerfhanfka ljubesen je tako potrebna, de zhlovek, ki je per pameti, bres ljubesni svelizhan biti ne more.

218. Kako se skashe ljubesen do Boga ino blishniga?

Ljubesen do Boga ino blishniga se skashe s ispolnovanjam defet sapoved boshjih.

II. Rasdelek.

Od defet boshjih sapoved fploh.

219. Katere so defet sapovedi boshje?

Po poglavitnim sapopadki so defet sapovedi nafledne:

1. Vervaj v eniga samiga Boga.
2. Ne imenuj po nepridnim imena svojiga Boga.
3. Pofvezhuj prasn timer.
4. Šposhtuj ozheta ino mater, de bofh dolgo shivel, ino de ti bo dobro na semli.
5. Ne vbijaj.
6. Ne prefheftvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishniga.

9. Ne sheli svojiga blishniga shene.

10. Ne sheli svojiga blishniga blaga.

220. *Komu je Bog dal deset sapovedi?*

Bog je dal deset sapovedi Mojsefu na gori Šinaj sa Israelfko ljudstvo, ko je po is-hodu is Egipta v pufhavi bilo.

221. *Kako je dal Bog deset sapovedi?*

Bog je dal deset sapovedi na dveh kamenitih tablah s svojim perštam sapifane med gromenjam ino blifkanjam, ino fizer: 1. de bi svoje ljudstvo sa ispolnovanje bolj pripravno, 2. boshji volji s vezhim špofhtovanjam vdano štoril, 3. de bi v tišnih, ki jih prelo-mijo štrah pred svojo mozhjo ino shuganimi šhtrafengi obudil.

222. *Šmo tudi mi dolšni, deset boshjih sapoved ispolnovati?*

Tudi mi šmo dolšni, deset sapoved boshjih ispolnovati: 1. Ker šo raslaganje naturne pošlave, katera je v našhe ferza sapifana. 2. Ker jih je Jesuf Kristuf šam poterdil, ino ispolnovati sapovedal.

223. *Ali šmo v štani, deset boshjih sapoved ispolnovati?*

V štani šmo, deset boshjih sapoved ispolnovati, ker Bog vřakimu svojo gnado k temu da.

224. *Kaj sapopadejo v febi deset sapovedi boshje?*

Tri perve sapovedi sapopadejo dolšnosti do Boga, fedem drugih pa dolšnosti do blishniga.

225. *Kje se snajde sapopadek deset sapoved v kratkim?*

Sapopadek deset sapoved se najde v kratkim v dveh sapovedah ljubesni.

226. *Katera je perva sapoved ljubesni?*

Perva sapoved ljubesni je: *Ljubi Gospoda svojiga Boga is zeliga svojiga ferza, is ze le svoje duřhe, is ze le svoje pameti ino is ze le svoje mozhí.*

227. *Katera je druga sapoved ljubesni?*

Druga sapoved ljubesni je: *Ljubi svojiga blishniga kakor famiga sebe.*

228. *Kako rasloshi Kristuf sapoved ljubesni blishniga?*

Kristuf rasloshi sapoved ljubesni blishniga s temi besedami: *Štorite ljudem vse, kar sami shelite, de bi oni vam storili; sakaj v tem okstoji poslava ino preroki.*

229. *Kaj si je per vsaki sapovedi pomniti?*

Per vsaki sapovedi si je pomniti, de je u vsaki nekaj sapovedaniga, nekaj pa prepovedaniga.

III. Rasdelek.

Od defet sapoved boshjih posebej.

§. 1. Od prvih treh sapoved, katere dolshnosti do Boga sapopadejo.

230. *Kaj je v prvi sapovedi sapovedano?*

V prvi sapovedi je *sapovedano*, v eniga Boga vérvati, ga moliti, v njega vupati, njega ljubiti.

231. *Kaj je v prvi sapovedi prepovedano?*

V prvi sapovedi je *prepovedano*: Nejevera, malikovanje, krivovérstvo, védeshovanje, prasna vera, vrashe (zopernija), fovrashenje Boga, obvupanje, nesavuplivost, alj tudi predersno savupanje v boshjo milost.

232. *Ali je soper pervo sapoved angele ino svetnike zhaštiti ino v pomozh klizati?*

Ni soper pervo sapoved, ampak je dobro ino koristno, angele ino svetnike zhaštiti ino v pomozh klizati.

233. *Sakaj klizhejo katolfhki kristjani angele v pomozh?*

Katolfhki kristjani klizhejo angele v pomozh, ker so ljudem sa varhe dani; ker ljudi ljubijo, sa njih

svelizhanje fkerbíjo, sa nje molijo, ino ker vedno Boga gledajo, ino mu tudi molituv ljudi naprej nošijo.

234. Sakaj klizhejo katolshki kristjani tudi svetnike v pomozh?

Katolshki kristjani klizhejo tudi svetnike v pomozh, ne kakor de bi oni is svoje lastne mozhi pomagati samogli, ampak ker so perjateli boshji, ino tudi sa ljudi per Bogu profijo.

235. Ali je raba svetih podob soper pervo sapoved?

Raba *) svetih podob v katolshki zerkvi ni soper pervo sapoved boshjo; sakaj ta prepove le podobe delati sato, de bi se molile.

236. Sakaj katolshki kristjani podobe zhaštijo?

Katolshki kristjani zhaštijo podobe, ker nam kaj zhaštitliviga, na primér: katero boshjih perfhón, matter boshjo alj kakiga svetnika pred ozhi poštavijo. Zhefhenje ni namenjeno podobi, ampak temu, kogar podoba pomèni.

237. Ali ne ravnajo katolshki kristjani soper pervo sapoved, ker tudi svete ostanke zhaštijo?

Katolshki kristjani ne ravnajo soper pervo sapoved, ker tudi svete ostanke zhaštijo, sato ker jih ne molijo.

238. Sakaj zhaštijo katolshki kristjani svete ostanke?

Katolshki kristjani zhaštijo svete ostanke:

1. Ker so ostanke tistih telés, v katerih so se svetniki alj fkos martro Bogu v dar pernešli, alj so pa fkos pokoro ino druge svete djanja v sosební popolonosti Bogu flushili.

2. Ker bo Bog ravno te ostanke po vštajenji mertvih v nebesih vezhno povelizhal.

3. Ker je Bog fkos ostanke vezhkrat zhudeshe dopernafhal, ino ljudem mnoge dobrote fkasal.

*) Šhpoganje, shlega svete podobe imeti.

239. *Kaj je v drugi sapovedi prepovedano?*

V drugi sapovedi je *prepovedano*, boshjimu imenu nezhaft delati.

240. *Kako se boshjimu imenu nezhaft dela?*

Boshjimu imenu se déla nezhaft:

1. S vfakim greham.

2. Šosebno s preklinovanjam, kadar fe od Boga, od prave vére ino od fvetnikov sanizhливо govori.

3. Kadar fe bres potrebe alj zelo po krivim perfeshe.

4. Kadar fe Bogu storjene obljube prelomijo.

5. Kadar fe boshje ime bres potrebe ino zhafti isrezhe.

6. Kadar fe boshja beseda alj pazhi alj pa na krivo obrazha.

241. *Kaj je v drugi sapovedi sapovedano?*

V drugi sapovedi je *sapovedano*, boshje ime posvezhovati ino s zhaftjo imenovati.

242. *Kako se boshje ime zhafti ino posvezhuje?*

Boshje ime fe zhafti ino posvezhuje:

1. Ako fe Bog ferzhno pred zelim fvetam sposná.

2. Ako fe Bog v dušnih ino telefnihi potrebah v pomozh klizhe.

3. Ako fe fkos pravizhno perfégo Bog sa prizho poklizhe, kako rezh verjetno storiti.

4. Ako fe Bogu storjene obljube svešto ispolnijo.

5. Ako fe boshja beseda pridno ino poboshno poslufha.

6. Ako fe vse k hvali ino zhafti boshjiga imena sazhne ino Bogu daruje.

243. *Kaj je v tretji sapovedi sapovedano?*

V tretji sapovedi je *sapovedano*, v nedelo, katera je she od apostolskih zhasov k spominu Kristufo-

viga vftajenja sa nafh prasn timer odlozhena, od dela pozhivati, ino poboshne déla dopernafhati.

244. *Kaj je v tretji sapovedi prepovedano?*

V tretji sapovedi je *prepovedano*:

1. Vfako hlapzhovfko delo bres potrebe ino pravizhniga dovolenja.

2. Vfe druge opravila, katere temu dnevu alj nezhaft delajo alj pa njegovo posvezhovanje odvrazhajo.

§. 2. Od fédem poslednih sapoved, katere dolshnosti do Boga sapopadejo.

245. *Kaj je v zheterti sapovedi fofebno sapovedano?*

V *zheterti* sapovedi je fofebno *sapovedano*, de imajo otrozi fvoje ftarifhe ljubiti, fposhtovati, jim ftrezhi, u vfem, kar ni soper boshje sapovedi, pokorni biti, njim v dufhnih ino telefkih potrebah pomagati, ino sa nje moliti.

246. *Kaj je v zheterti sapovedi prepovedano?*

V *zheterti* sapovedi je *prepovedano*, ftarifham nepokorn biti, jih fovrashiti, sanizhovati, saframovati, smerjati alj preklinjati, jih v potrebah sapuftiti, alj jim fhkodvati.

247. *Kaj je otrokam obljubleno, kateri to sapoved ispolnijo?*

Otrokam, kateri to sapoved ispolnijo, je dolgo shivljenje ino frezha obljublena.

248. *Zhesa fe je otrokam bati, kateri te sapoved ne ispolnijo?*

Otrokam, kateri te sapovedi ne ispolnijo, fe je narhujfhkih zhafnih ino vezhkih fhtrafeng bati.

249. *Katere dolshnosti imajo ftarifhi do fvojih otrok?*

Štarifhi fo dolshni:

1. Švoje otroke v pravi véri ino v drugim po-

trebnim snanji alj fami, alj fkos druge podvuzhiti, ino jih v boshjim strahu vaditi.

2. Vse pohujfhanje po môzhi od njih nasaj der-shati, ino jim s poboshnim shivlenjam dobre isglede dajati.

3. Sa telefno ino dufhno frézho svojih otrók fker-beti, jim potrebno perpraviti, dati ino pomagati.

4. Pogrefshke ino flabofiti svojih otrok ne premeh-ko pa tudi ne preojstro, ampak vselaj s ljubesnjo ino krotkofijo fhtrafati.

250. *Ali zheterta sapoved famuzh otroke ino starifhe sadéva?*

Zheterta sapoved ne sadéva famuzh otrók ino starifhov, ampak tudi vse podloshne ino vse njih gos-pofke, duhovfke ino deshelfke, tudi vuzhenike, ino fhe zeló nekoliko tudi tiste ljudi, kateri so savoljo svoje starofiti ino imenitnofiti zhafti vrédni.

251. *Katere dolshnofiti imajo podloshni?*

Podloshni so dolshni proti svojim naprejpostavle-nim ino gosposkam, naj fi bojo dobri alj hudobni, fe tako nositi, kakor otrozi proti svojim starifham. Kar je otrokam do njih starifhov sapovedano ino prepove-dano, je vezhi del tudi podloshnim do njih naprej-postavljenih sapovedano ino prepovedano.

252. *Katere dolshnofiti imajo gosposke ino naprejpostavljeni do svojih podloshnih?*

Gosposke ino naprejpostavljeni so svojim podlosh-nim sploh vezhi del tega dolshni, k zhemur so starifhi do svojih otrok savesani; fosebno so pa dolshni, svoje podloshne v pravi veri ohraniti, jim pravizo ofkerbe-ti, jih file ino krivize varvati.

253. *Kaj je v peti sapovedi prepovedano?*

V peti sapovedi je *prepovedano*, ne koga druji-ga ne famiga sebe vmoriti alj poshkodvati.

254. Kaj je *she vesh* v peti sapovedi prepovedano?

V peti sapovedi je tudi prepovedano: jesa, fov-rashtvo, pohujfhanje, ino vsako ras-shalenje blish-niga.

255. Kaj je v peti sapovedi sapovedano?

V peti sapovedi je sapovedano:

1. Mir ino lepo saftopnost s vsakim imeti, tudi s tiftim, kateri bi naf bil ras-shalil.

2. Vsakimu dober isgled dajati.

3. Blishnimu dufhne ino telefne dobrote fkasovati.

256. Kaj je v fhefti sapovedi prepovedano?

V fhefti sapovedi so prepovedane vse nezhiste dela, nezhisto obnafhanje ino nezhiste besede, radovoljno dopadajenje ino pervolenje per nezhistih mislih ino sheljah, ino vse, kar k nezhistosti napeluje.

257. Kaj napeluje k nezhistosti?

K nezhistosti napeluje: Nezhimernost ino neframnost v obleki, lenoba, nesmérnost v jédi ino pijazhi, preprijasno pezhanje s perfhonami drujiga spola, radoglednost ozhi ino branje nezhistih pisem.

258. Kateri hudi nastopki is-hajajo is nezhistosti?

Is nezhistosti is-haja:

1. Posablenje na Boga.

2. Šlepóta vuma,

3. Vterpnost volje.

4. Vzhasi sguba vére.

5. Hude ino framotne bolesni na telef.

6. Savoljo te pregrehe je Bog vezhkrat zele deshele, méfta ino narode grosovitno fhtrafal.

259. Sakaj je v tej sapovedi fosebno ino na ravnost presheftovanje prepovedano?

Presheftovanje je v tej sapovedi fosebno ino na ravnost prepovedano, ker ljudje, ki pregreho preshe-

stovanja dopernesejo, poverh framotne pregrehe nezhiſtoſti ſhe tudi pregreho krivize ſtorijo.

260. *Kaj je v ſheſti ſapovedi ſapovedano?*

V *ſheſti* ſapovedi je *ſapovedano*, ſe na duſhi ino na teleſi zhiſto ſadershati, zeló v miſlih, beſedah ino obnaſhanji; tudi je ſapovedano, ſe vſih greſhnih perloſhnoſti ſkerbno ogibati.

261. *Kaj je v ſedmi ſapovedi prepovedano?*

V *ſedmi* ſapovedi je *prepovedano*: tatvina, goljſija per méri ino vagi, perdershanje ptujiga blaga ino ſafluſheniga plazhila, odertija per poſojovanji, ino vſe poſhkodovanje bliſhniga na njegovim premošhenji ino na njegovih pravizah.

262. *Kaj je v ſedmi ſapovedi ſapovedano?*

V *ſedmi* ſapovedi je *ſapovedano*, vſakimu njegovo puſtiti, dati ino ſtoriti, vkraĎeno blago poverniti, ino ſtorjeno ſhkodo popraviti.

263. *Kaj je v ôſmi ſapovedi prepovedano?*

V *ôſmi* ſapovedi je *prepovedano*; krivo prizhanje, krive toshbe, vſe laſhi, tudi laſhi is ſhale ino v ſili, obrekovanje, opravlanje, krivo natolzovanje, predersna ſodba, podpihovanje.

264. *Kaj je v ôſmi ſapovedi ſapovedano?*

V *ôſmi* ſapovedi je *ſapovedano*: Refniza, odkritoſerzhnoſt v govorjenji ino djanji, poganjanje ſa dobro ime bliſhniga, naſajvſetje obrekovanja ino opravlanja.

265. *Kaj prepovéſte dve poſledne ſapovedi?*

Dvé poſledne ſapovedi *prepovéſte* vſe poſhelenje tega, kar je drugih.

266. *Kaj je v dveh poſlednih ſapovedih ſapovedano?*

V *dveh poſlednih* ſapovedih je *ſapovedano*: Zhi-

štôta ferza, krotenje hudiga poshelenja, ino fosebno nobenih shelj do tega imeti, kar ni nafhiga.

267. *Sakaj je Bog tudi nafhe shelje ino nafhe poshelenje postavi podvergel?*

Bog je tudi nafhe shelje ino nafhe poshelenje postavi podvergel, nam pokasati:

1. De je on Gospod nafhih ferz.

2. De mu nizh od vsega tega ni fkrito, kar se v nafhim ferzi godi.

3. De je njegova poštava boljshi, ko vse zhloveshke poštave, katere samorejo le nafhe svunajne dela sapovedovati, ne pa tudi nafhih snotrajnih misli.

4. De, greh satreti, je potrebno, ga prezej v njegovim isvirku, kar je hudo poshelenje, sadufhiti.

268. *Kaj se vuzhimo is dvéh poslednih sapoved?*

Is dvéh poslednih sapoved se vuzhimo, de kriftjanu ne smé biti sadošti, sapovedane dolshnosti le svunajno ispolnovati, ampak de mora tudi voljo imeti, to je, is zeliga ferza perpravlén biti, vse štoriti ino pušiti, kar je sapovedano alj prepovedano.

270. *Kaj je Bog tištim obljudil, kateri njegove sapovedi dershijo?*

Bog je tištim, kateri njegove sapovedi dershijo, vezhno shivljenje, ino na tém fveti mnogo frezho ino shegen obljudil.

IV. Rasdelek.

Od zerkvenih sapoved sploh.

271. *Ali ima katolfhka zerkuv oblast, sapovedi dajati?*

Katolfhka zerkuv ima oblast, sapovedi dajati, ino fizer od Jesufa Kriftufa. Tudi je sapovedi dala.

272. Ali smo dolžni, zerkvene sapovedi ispolnovati?

Dolžni smo, zerkvene sapovedi ispolnovati:

1. Ker nam zheterta boshja sapoved dolšnoft nalaga, duhovsko ino deshelfko gosposko vbogati.

2. Ker je Kristuf, nash boshji poštavodajavez v Evangelji na ravnoft sapovedal, zerkuv poslufhati.

273. Katere zerkvene sapovedi so, ki nam jih je fosebno potreba vediti ino ispolnovati?

Zerkvene sapovedi, ki nam jih je fosebno potrebno vediti ino ispolnovati, so naflédne petére:

1. Pofvezhuj sapovedane prasnike.

2. Bodi ob nedelah ino sapovedanih prasniki s fpodobno poboshnoftjo per sveti mafhi.

3. Pôfti se sapovedane pôftne dni, namrezh fhtir-defetdanfki poft, kvaterne ino druge sapovedane poftne dni, sdershi se tudi ob petkih ino fabotah mefenih jedí.

4. Špovej se fvojih grehov poštavlenimu fpovedniku k manjšhimu vfaj enkrat v léti, ino o velikozhnim zhafi prejmi sveto refhno Telo.

5. Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhafih.

V. Rasdelek.

Od zerkvenih sapoved posebej.

§. 1. Od dveh pervih zerkvenih sapoved.

274. Kako se glafi perva zerkvena sapoved?

Perva zerkvena sapoved se tako glafi: *Pofvezhuj sapovedane prasnike.*

275. *Kaj sapové zerkuv v prvi sapovedi?*

Zerkuv *sapové* v prvi sapovedi, prasnike ravno tako posvezhovati kakor nedele, torej tudi o prasniki pozihvati, ne delati, temuzh poboshne dela opravljati.

276. *Kaj prepové zerkuv v prvi sapovedi?*

Zerkuv *prepové* v prvi sapovedi vse tisto, kar je v nedelo prepovedano; namrezh:

1. Vse hlapzhovfke déla bres potrebe ino pravizhniga pervolenja, katere dela so, kakor v nedelo, zeli dan prepovedane.

2. Take opravila ino kratkozhafi, kateri temu dnevu alj nezhaft delajo, alj njegovo posvezhovanje nasaj dershijo.

277. *Kako se glafi druga zerkvena sapoved?*

Druga zerkvena sapoved se tako glafi: *Bodi ob nedelah ino sapovedanih prasniki s spodobno poboshnostjo per sveti mafhi.*

278. *Kaj je v drugi sapovedi sapovedano?*

V drugi sapovedi je *sapovedano*, ob nedelah ino sapovedanih prasniki per zeli sveti mafhi s poboshnostjo biti.

279. *Kaj moramo storiti, de nedele ino prasnike po nameni zerkve posvezhujemo?*

De nedele ino prasnike po nameni zerkve posvezhujemo, moramo ne le per sveti mafhi biti, ampak tudi pridge pasno poslufhati, Sakramente svete pokore ino presvetiga refhniga Telefa prejemat, duhovne bukve brati, per popoldanski flushbi biti, ino druge dobre dela dopernafhati.

280. *Zhemu so prasniki vpostavljeni?*

Prasniki Gospoda so vpostavljeni v spomin svetih fkrivnost, katere se ta dan obhajajo; prasniki prezhi-

še Devize ino fvetnikov pa v hvaleshnosti sa premnoge gnade, katere jim je Bog podelil, v spomin njih zhednosti, ino naš oferzhiti, de bi jih posnemali.

281. *Kaj je o prasnikih katolshkimu kristjanu storiti?*

O prasnikih mora katolshki kristjan:

1. Gnade, katere so zhloveshtvu sploh, alj fvetnikam posebej podelene bile, poboshno premishlovati, ino Boga sa nje hvaliti.

2. Ši zhednosti fvetnikov ko dobre sgledede pred ozhí staviti, katere posnemati ima.

3. Škos njih priproshnje per Bogu pomozh v svojih potrebah jiskati.

282. *Kaj je v drugi sapovedi prepovedano?*

V drugi sapovedi je fosebno *prepovedano* lenoba v flushbi boshji ob nedelah ino prasniki; ki se sгоди:

1. Ako se fsveta mafha ne flifhi zela, alj ne s poboshnostjo, alj pa, zhe se k pridigi malokdaj pride.

2. Ako se zhaš sapovedane flushbe boshje s jedjo, pijazho, jigro alj drugim veselovanjam potradi, katero od boshje flushbe odvrazha.

1. Od svete mafhe.

a. Kaj de je fsveta mafha, ino kaj de se per tifti godí.

283. *Kaj je fsveta mafha?*

Šveta mafha je nekervava darituv noviga testamenta, vedni spomin kervave daritve, katero je Jesus Kristuf na krishi dopernefel.

284. *Sakaj se fsveta mafha darituv imenuje?*

Šveta mafha se imenuje darituv, ker se v tifti Bogu vsagamogozhnimu telo ino kri Jesusa Kristusa na altarji daruje.

285. *Sakaj se imenuje, de je nekervava darituv?*

Imenuje se nekervava darituv, ker se v njej kri ne preliwa, kakor se je na svetim krishi sgodilo.

286. Kdo je sveto masho vpostavil?

Jesuf Kristuf je per sadni vezherji sveto masho vpostavil.

287. Kako je Jesuf Kristuf sveto masho vpostavil?

Jesuf Kristuf je sveto masho tako vpostavil: 1. Je vsel kruh ino kelih s vinam. 2. Je oboje poshegnal, ino rekel zhes kruh: To je moje Telo; ino zhes kelih: To je kelih moje kervi. 3. Je dal oboje prizhejzhim apostelnam savshiti. 4. Je sapovedal: To storite k mojimu spominu.

288. Sakaj je Jesuf Kristuf darituv svete mashe vpostavil?

Jesuf Kristuf je darituv svete mashe vpostavil: 1. De bi svoji zerkvi pravo ino resnizhno darituv do konza sveta sapustil. 2. De bi veden spomin kervave daritve na krishi v svoji zerkvi ohranil. 3. De bi nam dal fosebno snamnje svoje nefkonzhne ljubesni.

289. Kdo opravlja darituv svete mashe?

Per sveti mashi se nevidno Jesuf Kristuf sam daruje svojimu nebeshkimu Ozhetu sa naf, vidno pa opravlja to darituv maschnik.

290. Ali je kak raslozhnek med daritvo svete mashe ino daritvo na krishi?

Darituv svete mashe je ravno tista darituv, katero je Jesuf Kristuf na krishi dopernefel; le v tem, kako se daruje, je raslozhnek. Na krishi je pretil Jesuf Kristuf svojo kri, per daritvi svete mashe se pa kri ne prelije.

291. Kako opravlja maschnik darituv svete mashe?

Maschnik opravlja darituv svete mashe tako, de ravno to stori, kar je Jesuf Kristuf per sadni vezherji storil:

1. Vsame kruh ino kelih s vinam.

2. Pofveti oboje, ino isgovori nad kruham ino vinam tiste besede Jesufa Kristufa, s katerimi se premenenje kruha ino vina v telo ino kri Jesufa Kristufa sgodi.

3. On sam vshije telo ino kri Jesufa Kristufa, ino da pod podobo kruha tudi vernim, ako k fvetimu obhajilu perstopiti hozhejo, ravno to savshiti.

292. *Sakaj opravlja mafhnik darituv fвете mafhe?*

Mafhnik opravlja darituv fвете mafhe:

1. Boshje narvikfhi gospostvo, ino narvezhi oblast, katero zhes vse stvarima, sposnati.

2. Boga sa vse prijete dobrote sahvaliti.

3. Od Boga odpufhanje grehov sadobiti.

4. Od Boga dobrote, katerih smo potrebni, isprofiti.

293. *Komu se darituv fвете mafhe daruje?*

Darituv fвете mafhe se samore le samimu Bogu darovati.

294. *Ali se darituv fвете mafhe ne opravlja tudi v zhaft fvetnikam?*

Darituv fвете mafhe se fizer tudi v zhaft ino spomin fvetnikov opravlja; alj mafhnik tazhaf ne daruje fvetnikam, ampak le samimu Bogu.

295. *Sakaj se darituv fвете mafhe v zhaft fvetnikov opravlja?*

Darituv fвете mafhe se v zhaft fvetnikov opravlja:

1. Boga sa gnade sahvaliti, katere je fvetnikam fkasal.

2. Svetnike v pomozh klizati, de bi fvoje priproshnje s nafho molitvijo sdrushili.

296. *Sa koga daruje mafhnik darituv fвете mafhe?*

Mafhnik daruje darituv fвете mafhe sa shive ino mertve.

b. Kako de se mora per sveti mafhi biti.

297. Kako se ima sveta mafha flifhati?

Šveta mafha se ima zela flifhati, nobeden njenih imenitnih delov se ne smé samuditi; ni pa sadosti, le poleg biti, kadar se bere, ampak mora se 1. pasno, 2. spodobno, ino 3. poboshno flifhati.

298. Kaj se pravi sveto mafho pasno alj samerkljivo flifhati?

Šveto mafho pasno flifhati, se pravi: nobeniga radovoljniga rastrefenja imeti, na dele svete mafhe pasiti, svojiga duha per Bogu imeti.

299. Kaj se pravi sveto mafho spodobno flifhati?

Šveto mafho spodobno flifhati, se pravi: s spodobnim sadershanjam telefa ino s poboshnim obnašhanjam per sveti mafhi biti. Mora se 1. kadar se evangeli bere, flati, ino se s snamnjam svetiga krisha sasnamvati. Mora se 2. per povsdigovanji poklekniti, ino tazhaf, kakor tudi per svetim obhajanji na perfe terkati. 3. Še ne smémo per sveti mafhi radovédno osirati. 4. Še moramo tudi vsih nespodobnosti, kakor smejanja, fhepetanja i. t. d. sdershati.

300. Kaj se pravi, sveto mafho poboshno flifhati?

Šveto mafho poboshno flifhati, se pravi: per sveti mafhi, sofebno pa per njenih narimenitnifhkih delih Boga v ponishnosti moliti, ino ga sa prijete dobrote hvaliti.

301. Kateri so narimenitnifhi deli svete mafhe?

Narimenitnifhi deli svete mafhe so: evangeli, darovanje, povsdigovanje, obhajanje.

302. Kaj je per evangelji storiti?

Per evangelji se je spomniti, de je dolshnost, evangelfke navuke posnati, jih pred vsem svetam spo-
snati, se sa nje ponafhati, ino po njih shivéti.

303. *Kaj je per darovanji storiti?*

Per darovanji moramo svojo misel s mislijo mafh-nika fkleniti, ino se Bogu darovati.

304. *Kaj je per povsdigovanji storiti?*

Per povsdigovanji moramo Jesufa Kristufa pod podobam hruha ino vina moliti, ino ko na perse terkamo, sposnati, de so nafhi grehi Kristufove smerti krivi. Moramo svoje grehe sgrivati; ino vero, vupanje ino ljubesen obuditi.

305. *Kaj je per obhajANJI storiti?*

Per obhajANJI mafhnikovim moramo, ako ne gremo k obhajanju, to vfaj v duhu storiti; to je, moramo sheljo imeti, telo Jesufa Kristufa vredno prejéti.

V f t a v i k.

Šveta mafha, kakor jo mafhnik berejo.

Mafhnik stopijo pred altar, ter molijo s flushabnikom tako:

V imeni (Boga) Ozheta † ino Šina † ino fvetiga † Duha. Amen.

M. Štopil bom k boshjimu altarju:

Šl. Pred Boga, kateri rasveseluje mojo mladost.

Pfalm 42.

M. Šodi me, o Bog, ino ras-fodi mojo rézh nad nefvétim narodom; refhi me od krivizhniga ino sapeliviga zhloveka.

Šl. Ker ti, o Bog! fi moja mozh: sakaj fi me odvergel, ino sakaj moram shaloften hoditi, satert od fovrashnika?

M. Pofhli svojo luzh ino refnizo, de me peljajo ino

perpeljajo na tvojo sveto goro ino v tvoje prebivališče.

Šl. Štopil bom k boshjimu altarju, pred Boga, kateri rasveseluje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s zitrami, Bog, moj Bog! sakaj fi shaloštna moja dufha, ino sakaj me motifh?

Šl. Savupaj v Boga: fhe ga bom hvalil; on je moja pomozh, ino moj Bog.

M. Zhaft bodi Bogu, Ozhetu, Šinu ino svetimu Duhu.

Šl. Kakor je bilo v sazhetku, sdaj ino vsak zhaft, od vekomaj do vekomaj.

M. Štopil bom k boshjimu altarju:

Šl. Pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

M. Nafha pomozh je v imeni Gospodovim.

Šl. Kateri je stvaril nebo ino semlo.

M. Špovem fe Bogu vsfegamogozhnimu, fveti Marii, vfelaj devizi, fvetimu Mihélu arhangelu, fvetimu Jenesu kerstniku, fvetim apostelnam Petru ino Pavlu, vsm fvetnikam (*ino vam, bratje!*), de sim grefhil veliko s mislijo, besedo ino djanjam. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg! Sato prosim sveto Marijo, vfelaj devizo, svétiga Mihéla arhangelu, fvetiga Janesa kerstnika, sveta apostelna Petra ino Pavla, vse fvetnike (*ino vas, bratje!*): molite sa me per Gospodu nafhim Bogu.

Šl. Vsmili fe *te* Bog vsfegamogozhni, odpústi *ti* tvoje grehe, ino perpeli *te* v vezhno shivljenje.

M. Amen.

Šl. Špovem fe *i. t. d.* kakor sgorej mafhnik, famo de namesti: *ino vam, bratje*, rezhe *ino tebi, ozhe!*

M. Vsmili fe *vas* vsfegamogozhni Bog, odpusti *vam* *vashe* grehe, ino perpeli *vas* v vezhno shivljenje.

Šl. Amen.

M. Milost, odvéso ino odpufhanje nafhlih grehov nam daj vfegamogozhni ino vsmileni Bog.

Šl. Amen.

M. O Bog! oberni se k nam, ino oshívi naf.

Šl. Ino tvoje ljudstvo se bo v tebi veselilo.

M. Gospod! fkashi nam svojo milost.

Šl. Ino dodeli nam svoje svelizhanje.

M. Gospod! vflifhi mojo molituv.

Šl. Ino moje vpitje naj k tebi pride.

M. Gospod! bodi s vami.

Šl. Ino s tvojim duham.

Mafhnik grejo k altarju ino molijo:

Molimo. Odvsemi od naf, profimo o Gospod! nafhe pregrehe, de bomo vredni s zhišto dufho v presvet kraj stopiti: fkos Kristufa Gospoda nafhiga. Amen.

Mafhnik kufhnejo altar ino rezhejo:

Profimo te tudi, o Gospod! fkos saflushenje tvojih fvetnikov, katerih fvetinje so tukaj, ino fkos saflushenje vseh fvetnikov, de odpuštifh milostlivo vse moje grehe. Amen.

Mafhnik grejo k bukvam, ino berejo nekatere besede, kakor god pernese. Postavim:

Hvalena bodi presveta Trojiza, ino nerasdelena edinost: zhaštimo Boga, ker je storil nad nami svojo milost.

Pfalm. Gospod, nafh Gospod! kako zhudno je tvoje ime na zeli semli!

Zhašt bodi Bogu Ozhetu *i. t. d.*

Hvalena bodi presveta Trojiza *i. t. d.* kakor poprej.

Potem:

M. Gospod, vsmili se naf!

Šl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Šl. Kristuf, vsmili se nas!

M. Kristuf, vsmili se nas!

Šl. Kristuf, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Šl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Gloria:

Zhašt Bogu po višhovah, ino mir ljudém na semli, kateri so dobre (svete) volje. Hvalimo te, zhaštímo te, molimo te, povikfhujemo te, hvaleshni smo ti sa- voljo tvoje velike zhaští; Gospod Bog, kralj nebesh- ki, Bog vsegamogozhni Ozhe! Gospod Jesus Kristuf, edinorojeni Šin, Gospod Bog, Jagne boshje, Šin Ozhe- ta: kateri odjemlesh gréhe svetá, vsmili se nas; ka- teri odjemlesh grehe svetá, sprejmi nashe proshnje; kateri sedish na defnizi Ozheta, vsmili se nas! ker ti sam si svét, ti sam Gospod, ti sam Narvikfhi, Je- sus Kristuf! s svetim Duham v zhašti Boga Ozheta Amen.

Mashnik se proti ljudstvu obernejo, ino rezhejo:

M. Gospod bodi s *vami*.

Šl. Ino s *tvojim* duham.

Mashnik molijo poté molitve, eno alj vezh, kakor zerkveni dan s sebo pernese. Tiste molitve se najdejo v evangelfkih bukvah *pred branjam*.

Po molitvah berejo *branje*, katero je v zerkveni pratiki sa tisti dan odlozheno. Ino kadar ga sberejo, rezhe

Šl. Hvala Bogu.

Potem molijo nektère versíze is svetiga písmá. Postavim:

Hvalen bodi Gospod! kateri vidish v globozhine bresnov, ino stanujesh nad Kerubini. (Dan. 3.)

Ŧ. Hvalen bodi Gospod! na višhinah nebés, vse zhaŦti ino hvale vreden na vekomaj. Aleluja, aleluja!

Ŧ. Hvalen bodi Gospod! Bog nafhkih ozhetov, vse zhaŦti ino hvale vreden na vekomaj. Amen.

Potem grejo v fredo altarja ino molijo:

Ozhifti mi ferze ino vuŦta, vfegamogozhni Bog! kateri Ŧi vuŦta Isaija preroka s shivim oglam ozhiftil; ozhifti me tako s svojo nesaflusheno gnado, de bom tvoj Ŧveti evangeli vredno osnanovati samogel. Škos Kristufa, Gospoda nafhiga. Amen.

Shegnaj me, o Gospod! — Gospod bodi v mojim ferzi ino v mojih vuŦtah, de vredno ino Ŧpodobno njegov evangeli osnanujem. Amen.

Sdaj Ŧopijo na defno Ŧtran, ino rezhejo:

M. Gospod bodi s *vami*.

Šl. Ino s *tvojim* duham.

Še prekrishajo rekozh:

Befeda Ŧvetiga evangolja po Ŧpifu Ŧvetiga (*Matersha . . .*).

Šl. ZhaŦt tebi, Gospod!

Ino berejo evangeli sa tiŦti dan odložhen. Konz evangolja kufhnejo bukve rekozh:

M. Škos befede Ŧv. evangolja nam naj bojo sbrifane nafhe pregréhe.

Šl. Hvala tebi, Kristuf!

Nato Ŧopijo v fredo, ino molijo ob nedelah, prasnikih ino vezhkih godovih:

Vérjem v eniga Ŧamiga Boga, Ozheta vfegamogozhniga, Ŧtvarnika nebés ino semle, vŦih vidnih ino nevidnih rezhi. Ino v eniga Gospoda Jesufa Kristufa, Šina boshjiga edinorojeniga, kateri je rojen is Ozheta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luzh od luzhi,

pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen ne stvarjen, kateri je s Ozhetam vréd eniga bitja, kateri je savoljo naf ljudi, ino savoljo nafhiga svelizhanja is nebes prifhel (tukaj se poklekne s desnimi kolenam), ino je fkos fvetiga Duha is Marije Devize mefo na fe vsel, ino zhlovek poftal. Tudi krishan bil sa naf pod Ponzjam Pilatusham, terpel, ino bil v grób poloshen. Tretji dan pa je vftal od smerti po besedah pifem. Shel je v nebefa. Šedi na desnizi Ozheta, ino bo sopet prifhel s zhaftjo fodit shive ino mertve: njegoviga kraljestva ne bo konez. Verjem v fvetiga Duha, Gospoda ino oshivlavza, kateri is Ozheta ino Šina is-haja, kateriga s Ozhetam ino Šinam vréd ino enako molimo ino zhaftimo; kateri je govoril fkos preroke. Vérjem eno, fvelo, katolfhko ino apoftoľfko zerkuv. Vérjem en kerft k odpufhanju grehov. Verjem vftajenje mertvih ino prihodno shivljenje. Amen.

Mafhnik fe obernejo proti ljudem, ino rezhejo:

M. Gospod bodi s vami.

Šl. Ino s tvojim duham.

M. Molimo. Ino berejo nekatere befede, poftavim:

Hvalen bodi Bog Ozhe, ino edinorojeni Šin bo-shji, tudi fveti Duh, ker je floril s nami svoje vfmilenje.

Kadar darujejo kruh, rezhejo:

Vsemi, fveti Ozhe, vfegamogozhni vezhni Bog! ta prezhisti dar, kateriga jas, tvoj nevréden flushabnik, darujem tebi, svojimu shivimu ino pravimu Bogu; sa svoje bres-fhte vilne grehe, samére ino sanikarnosti, ino sa vse prizhejozhe, pa tudi sa vse verne kriftjani, shive ino mertve. Daj, de bo meni ino njim v svelizhanje ino vezhno shivljenje. Amen.

Kadar vino ino vodo v kelih vlivajo :

O Bog! kateri si zhloveka v shlahtnim flani zhudno stvaril, ino ga, ko je gresnil, she bolj zhudno prenovil: daj nam skos fkrivnost te vode ino tega vina, de bomo sdrusheni s boshjo naturo tistiga, kateri se je ponishal, nafhe zhlovefške nature deléshe biti, **Jesuf Kristuf**, tvoj **Šin**, nafh **Gospod**, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinosti svetiga **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Ko kelih darujejo:

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, ino profimo tvojo milost, de naj gre pred oblizhje tvoje boshje svetlosti v prijeten dar sa svelizhanje nafhe ino zeliga sveta. **Amen.**

V duhu ponishnosti ino s potertim ferzam stojimo pred tebo: sprejmi nafh dar, o **Gospod!** ino naj bo nafha danafhna darituv taka pred tvojim oblizhjam, de ti bo prijetna, o **Gospod Bog!**

Pridi, posvezhovavez, vfegamogozhni vezhni **Bog!** ino posveti ta dar, ki je perpravljen tvojimu svetimu imenu.

Kadar si roke vmivajo, molijo is 25. pfalma:

Vmil bom med nedolshnimi svoje roke, ino obdajal tvoj altar, o **Gospod!** de posluham glas tvoje hvale, ino osnanujem vse tvoje zhudeshe. **O Gospod!** ljubim lepoto tvoje hifhe, ino prebivalifhe tvoje svetlosti. Ne pogubi moje dushe s hudobnimi, o **Bog!** ino ne vmori me s tistimi, ki so kervi sheljni, v katerih rokah je kriviza, ino njih desniza je polna podkupfhine. Jas pa hozhem v svoji nedolshnosti shiveti; refhi me, ino vfmili se me. Moja noga stoji na pravim, v sbiralifhi te bom hvalil, **Gospod!**

Zhaft bodi **Bogu Ozhetu i. t. d.**

Potém se v fredi altarja perklonejo, ino molijo:

Vsemi, sveta Trojiza! to darituv, katero ti darujemo v spomin terplenja, vstajenja ino vnebohoda Jesufa Kristufa Gospoda nashiga, ino k zhaſti Marije vſelaj devize, svetiga Janesa kerſnika, svetih apoſelnov Petra ino Pavla, njih ino vſih svetnikov. Naj bo njim k zhaſti, nam pa k svelizhanju; ino proſijo naj sa naſ v nebeſih, ki obhajamo njih spomin na semli. Škos ravno tega Kristufa Gospoda nashiga. Amen.

Sdaj kuſhnejo altar, ſe obernejo proti ljudſtvu ino rezhejo:

Molite bratje! de bo moja ino vaſha darituv prijetna per Bogu, Ozhetu vſegamogozhnim.

Šl. Šprejme naj Gospod ta dar is tvojih rok v hvalo ino zhaſt ſvojiga imena, tudi k pridu naſhimu ino vſe ſvoje ſvete zerkve.

M. Amen.

Potém molijo is maſhnih bukvi, kar je sa tiſti dan odlozhenó, poſtavim:

Poſveti, proſimo, o Gospod naſh Bog! ſkos klizanje tvojiga svetiga imena le ta dar: ino ſavoljo njega naſ ſtóri, de bomo tvoja vezhna darituv. Škos Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri s tebo shiví ino kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog, od vekomaj do vekomaj.

Šl. Amen.

M. Gospod bodi s *vami*.

Šl. Ino s *tvojim* duham.

M. Nakviſhko ferza.

Šl. Imamo jih obernjene k Bogu.

M. Hvalimo Góspoda ſvojiga Boga.

Šl. Saréſ, ſpodobi ſe, ino dolſhnoſt je.

Predglasje:

*sa zhaš od Boshizha do ss. 3 kraljov,
Švézhnizo, prasnik Boshjiga Telefa ino
zelo nja ofmino.*

Réf, spodobi se ino dolshnoft je, prav je ino dobro, de ti vfelaj ino povfod hvalo dajamo, fveti Gospod, vfegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! — Ker je fkos fkrivnoft vzhlovezhene Befede nova luzh tvoje svetlobe ozhém nafhiga duha safvetila: de ker vidno Boga sposnamo, smo fkos njega k ljubesni tega, kar je nevidno, povsdignjeni. — Ino savoljo tega s angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi ino s vfo trumo nebesfhkih vòjfk pefem tvoje zhafti prepevamo, ter se bres nehanja glafimo: Svét, fvét *i. t. d.*

Sa prasnik ss. 3 Kraljov ino zelo ofmino.

Réf, spodobi se, ino dolshnoft je, prav ino dobro, de ti vfelaj ino povfod hvalo dajamo, fveti Gospod, vfegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! — Ker, ko je tvoj Edinorojeni v bitji nafhe vmerjuzhnofti med naf stopil, naf je s novo luzhjo fvoje nevmerjuzhnofti prenovil. — Ino savoljo tega s angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino s vfo trumo nebesfhkih vòjfk pefem tvoje zhafti prepevamo, ter se bres nehanja glafimo: Švét, fvét *i. t. d.*

Sa zhaš od Pepelnize do tihe Nedéle.

Réf, spodobi se, dolshnoft je, prav ino dobro, de ti vfelaj ino povfod hvalo dajamo, fveti Gospod, vfegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! — Kateri s telef-nim poštam pregrehe satirafh, duha kvifhko vsdigafh, nam mozh delifh ino plazhilo fkos Kristufa, nafhiga

Gospoda. — Škos kateriga tvoje velizhaſtvo angeli hvalijo, goſpoſtva molijo, vladarſtva v ſtrahi obzhudujejo; nebefa ino nebéf mozhi, ino ſveti Šeraſini s sdruſhenim vpitjam povelizhujejo. S katerimi, proſimo, dodeli, de ſe tudi naſhi glaſi sdruſhijo, de te v ponishnoſti zhaſtimo ino hvalimo, ter rezhemo: Švét, ſvét *i. t. d.*

Sa zhaſ od tihe Nedele do velikiga zhe-tertka.

Réf, ſpodobi ſe, dolshnoſt je, prav ino dobro, de ti vſelaj ino povſod hvalo dajamo, ſveti Goſpod, vſegamogozhni Ozhe, vezhni Bog. — Kateri ſi ſvelizhanje zhloveſhkiga rodu na leſu krisha opravil: de od koder je ſmert is-iſhla, od toder naj ſhivljenje iſraſte: ino kateri je na leſu premagal, naj bo tudi na leſu premagan ſkos Kriſtufa, naſhiga Goſpoda. — Škos kateriga tvoje velizhaſtvo angeli hvalijo, goſpoſtva molijo, vladarſtva v ſtrahi obzhudujejo; nebefa ino nebéf mozhi, ino ſveti Šeraſini s sdruſhenim vpitjam povelizhujejo. S katerimi, proſimo, dodeli, naj ſe tudi naſhi glaſi sdruſhijo, de te v ponishnoſti zhaſtimo ino hvalimo, ter rezhemo: Švét *i. t. d.*

Sa zhaſ od velike Šabote do Vnebohoda.

Réf, ſpodobi ſe, dolshnoſt je, prav ino dobro, — te, o Goſpod, liſer vſak zhaſ, ſoſebno pa ta zhaſ ſhe s vezho zhaſtjo povelizhovati, ker je naſhe velikonozhno Jagne, Kriſtuſ, ſaklano. Sakaj on je pravo Jagne, ki grehe ſveta odjemle; kateri je naſho ſmert s ſvojo ſmertjo konzhal ino s ſvojim vſtajenjam naſhe ſhivljenje prenovil. — Ino ſavoljo tega s angeli ino arhangeli, s troni ino Goſpoſtvi, ino s vſo trumo

vati, ni odvesan od dolshnosti, si o sapovedanih postnih dnéh v jedi pertergovati, ker se perpušhenje, mesene jedi vshivati, od perpušhenja, si ne pertergovati, raslozhi.

319. *Zhesa se she moramo o postnih dnéh sdershati?*

O postnih dnéh se moramo po volji zerkve tudi vsega fhumezhiga veselja sdershati, sakaj pôstni dnevi so dnevi pokore.

320. *Kako se glasi zheterta zerkvena sapoved?*

Zheterta zerkvena sapoved se tako glasi: *Spovej se svojih grehov poslarlenimu sporedniku k manjšhimu vsaj enkrat v leti, ino o velikonozhnim zhasi prejmi sveto reshno Telo.*

321. *Kaj sapové zheterta zerkvena sapoved?*

Zheterta zerkvena sapoved sapové spoved vsako leto nar manj enkrat, ino tudi sveto obhajilo o velikonozhnim zhasi.

322. *Kako se glasi peta zerkvena sapoved?*

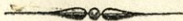
Peta zerkvena sapoved se tako glasi: *Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhasih.*

323. *Kaj je v peti zerkveni sapovedi prepovedano?*

V peti zerkveni sapovedi je prepovedano, od perve adventne nedele do prasnika fvetih tréh kraljov, ino od pepelnizhne fréde do bele nedele shenitve obhajati.

324. *Sakaj je prepovedano, o tih zhasih shenitve obhajati?*

Shenitve obhajati je o tih zhasih prepovedano, de bi te zhasi s poboshnostjo ino s fpokornimi deli dopernafhali, ino fkrivnosti, katere nam zerkuv tazhas pred ozhi postavlja, bres rastresenja premishlovali, od zhefar shenitninsko veselje, kakor je sploh v navadi, nasaj vlézhe.

§. 2. Od treh poslednih zerkvenih sapoved.

313. Kako se glasi tretja zerkvena sapoved?

Tretja zerkvena sapoved se tako glasi: Pôsti se sapovedane pôstne dni, namrezh shtiridesetdanski pôsti, kvaterne ino druge sapovedane postne dni; sdershi se tudi ob petkih ino fabotah mesenih jedi.

314. Kaj sapové tretja zerkvena sapoved?

Tretja zerkvena sapoved sapové, se sdershati o petkih ino fabotah mesenih jedi, druge sapovedane postne dni pa tudi vsih mlezhnih ino jajzhnih jedi, ako jih ne perpušti vshivati velavna ino splofhna navada, kakorfhna je per naf ino po nemfhkih deshelah.

315. Ali se tretja zerkvena sapoved savsem dopolni, ako se o sapovedanih pôstnih dnéh mesenih jedi sdershimo?

Tretjo zerkveno sapoved savsem dopolniti, si moramo o pôstnih dnéh tudi v jedi pertergovati, kar v tem obstoji, de se le enkrat na dan nasitimo.

316. Je vsak savesan, se o petkih ino fabotah kakor tudi drugih sapovedanih postnih dnéh mesenih jedi sdershati?

Vsak, kateri nima pravizhniga dovolenja, je savesan, o petkih ino fabotah, kakor tudi drugih sapovedanih postnih dnéh se mesenih jedi sdershati.

317. Kateri niso savesani, si o sapovedanih postnih dnéh v jedi pertergovati?

Mladi ljudje pod en ino dvajštim letam, ino vsi, kateri se bres velikiga poshkodvanja svojiga sdravja postiti ne morejo, niso savesani, si o sapovedanih postnih dnéh v jedi pertergovati.

318. Je tišti, kateri ima perpušhenje, mesene jedi vshivati, o postnih dnéh odvesan od dolshnosti, si v jedi pertergati?

Tiști, kateri ima perpušhenjo, mesene jedi vshi-

Po Sanktusu.

Ponishno te tedaj profimo, predobrotlivi Ozhe! fkos Jesufa Kristufa tvojiga Šina, Gospoda nashiga, de dopadljivo sprejmemh, ino posvetish te ponudbe, te darove, te prezhiste, svete daritve, katere ti darujemo slasti sa tvojo sveto katolshko zerkuv, de ji mir dafh, jo varjesth, v edinosti ohranish, ino vladafh po vsem sveti: pa tudi sa tvojiga flushavnika, nashiga papesha I. ino nashiga fhkofa I. ino nashiga zesarja I. ino sa vse, kateri se prave katolshke, apostolshke vére der-shijo.

Spomin sa shive.

Spomni se, o Gospod! svojih flushavnikov ino flushabniz I. I., . . ino vsh prizhejozhih, katerih véro posnafh ino poboshnost vidish; sa katere ti darujemo, alj kateri ti darujejo ta hvalni dar sa se ino sa vse svoje: sa odrefhenje svojih dufh, sa dosezhhi svelizhanje ino varnost: ino ti poshiljajo svoje shelje, tebi vezhnimu, shivimu ino pravimu Bogu.

Darujemo ti ga sklenjeni s vfo drushbo isvolenih ino njih spomin obhajajozhi, fosebno zhashte vselaj Devize Marije, matere Boga ino Gospoda nashiga Jesufa Kristufa: pa tudi tvojih apostelnov ino marternikov: Petra ino Pavla, Andreja, Jakoba, Janesa, Tomasha, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevsha, Šhimona ino Tadeja, Lina, Kleta, Klemen, Kfsta, Kornelja, Ziprijana, Lorenza, Krisogona, Janesa ino Pavla, Kosma ino Damjana ino vsh tvojih svetnikov; daj nam po njih saflushenji ino profshnjah, de bomo v savetji tvoje pomozhi per vsh rezheh obvarvani. Škos Kristufa Gospoda nashiga. Amen.

Ko dershijo roke nad keliham:

Profimo te tedaj, o Gospod! sprejmi potolashen

ta dar svojih flushavnikov ino ze le svoje drushine, ino vravnaj nafhe dni v svojim miru, refhi naf vezh-niga pogublenja, ino fôrî, de homo zhédi tvojih is-volenih perfhtéti. Škos Kristusa Gospoda nafhiga. Amen.

Daj, te profimo, o Bog! de bo ta dar vef po-fvezhen, sprejêt, poterjen, refnizhen ino prijeten, de nam bo spremenjen v telo ino kri tvojiga preljubiga Šina, Gospoda nafhiga Jesufa Kristusa.

Kateri je dan pred svojim terplenjam vsel kruh v svoje fvête ino zhaftite roke, ino je vsdignil ozhi proti nebesam, k tebi, svojimu vfegamogozhnimu Ozhe-tu, te sahvalil, ga posvetil, raslomil ino dal svojim vuzhenzam rekozh: Vsemite ino jejte vfi od tega: Sakaj to je moje Télo.

Matnik perpognejo koleno pred svetim refhnim Telefam Jesufa Kristusa, ino ga povsdignejo; potem rezhejo:

Ravno tako je vsel po vezherji tudi ta prezhudni kelih v svoje fvête ino zhaftite roke, te sopet sahva-lil, ga posvetil ino dal svojim vuzhenzam rekozh: Vsemite ino pijte vfi is njega, sakaj ta je kelih mo-je kervi, nove ino vezhne savese, (fkrivnost vére) katera bo sa vaf ino njih veliko prelita k odpufhanju grehov. Kolikorkrat bote to fforili, fforite k mojimu fpominu.

Matnik perpognejo koleno pred sveto kervjo Jesufa Kristusa, jo povsdignejo, ino potém rezhejo:

Po tém povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji flushavniki, ino tudi tvoja sveta drushina spo-min fvetiga terplenja, od smerti vftajenja ino zhafti-tiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Šina tvojiga, Gospoda nafhiga, ino darujemo tvojimu prezhudnemu velizhafstvu od tvojih darov ta zhifli dar, ta sveti

dar, ta bresmadeshni dar, fveti kruh vezhniga shivlenja ino kelih vezhniga svelizhanja.

Poglej tedaj na te dari s potolashenim ino milostlivim oblizhjam, ino jih sprejmi, kakor si sprejél dari svojiga hlapza, pravizhniga Abelna, ino darítuv nafhiga ozheta Abrahama, ino sveto, bresmadeshno darítuv, katero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melhisedeh.

Ponishno te profimo, vfegamogozhni Bog! rezi pernefti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhaftvo, de homo vfi, kar naf bo deléshnih tega altarja, ino savshilo presveto telo ino presveto krí tvojiga Šina, napolnjeni s vfo nebefhko dobroto ino gnado. Škos ravno tega Kristufa Gospoda nafhiga. Amen.

Spomin sa mertve.

Špomni se tudi, o Gospod! svojih flushavnikov ino flushavniz I. I. . . kateri fo pred nami is sveta fhli s snamnjam vére, ino spijo v miru.

Profimo te, o Gospod! de té, ino vse, kateri v Kristufu pozhivajo, dénefh v kraj hladu, luzhi ino miru. Škos ravno tega Kristufa Gospoda nafhiga. Amen.

Mafhnik vdarijo na perfe, ino molijo:

Tudi nam grefhnikam, svojim flushavnikom, ki v tvoje veliko vfmilenje savupamo, daj délesh ino drushbo s tvojimi svetimi apostelni ino marterniki: s Janesam, Šhtefanam, Matijam, Barnabam, Ignazjam, Alekfandram, Marzelinam, Petram, s Felizito, Perpetuo, Agato, Luzijo, Nesho, Zezilijo, Anaftasijo ino s vfemi tvojimi svetniki. Daj nam, profimo, ne po nafhim saflushenji, ampak po svojim vfmilenji v

njih drushbo priti. Škos Kristufa, Gospoda nashiga: fkos kateriga ti, o Gospod! vfelaj vse te dobre te stvarifh, posvetifh, oshivifh, shegnafh ino nam delifh. Škos njega, s njim ino v njem se tebi, Bogu Ozhetu vfegamogozhnimu v edinofli fvetiga Duha daje vfa zhaft ino hvala —

(povsdiagnejo glaf, ino rezhejo:)

M. Od vekomaj do vekomaj.

Šl. Amen.

M. Molimo! S sapovedjo Svelizharja opominjani ino s njegovim boshjim naukam podvuzheni, fi vupamo rezhi: Ozhe nafh, kateri fi v nebesih *i. t. d.*

Refhi naf, profimo o Gospod! od vfih slegov, pretezhenih, sdajnih ino prihodnih, ino na proshnjo svete ino zhaftite vfelaj devize ino boshje matere Marije, fvojih svetih apostelnov Petra ino Pavla, Andreja ino vfih svetnikov daj vsmileno mir v nafhlih dnéh, de bomo s pomozhjo tvoje milofli podpirani, vfelej bres greha ino vse smote obvarvani. Škos ravno tega Jesufa Kristufa tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinofli fvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Šl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno s *vami*.

Šl. Ino s *tvojim* duham.

Sdaj denejo kofez sv. Hostje v kelih ino rezhejo:

Ta sméf ino posvezhba telefa ino kervi nashiga Gospoda Jesufa Kristufa nam bodi, ki jo prejmemo, v vezhno shivljenje. Amen.

Jagne boshje, katero grehe sveta odjemlefh, vsmili se naf.

Jagne *i. t. d.*

Gospod Jesuf Kristuf! kateri si rekel svojim apostelnam: Mir vam sapustim, svoj mir vam dam: ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje zerkve, ino daj ji po svoji volji mir ino edinost, kateri shivífh ino kraljujefh, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jesuf Kristuf, Šin shiviga Boga! kateri si po volji svojiga Ozheta s pripomozhjo svetiga Duha fkos svojo smert svét oshivel: refhi me fkos leto svojo presveto telo ino kri vfih mojih grehov ino od vsega hudiga: ino stóri, de se vfelaj tvojih sapoved dershim, ino ne dopusti, de bi se kedaj tebe lozhil. Kateri shivífh ino kraljujefh s ravno tem Bogam Ozhetam ino svetim Duham, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jesuf Kristuf! savshitje tvojiga telefa, kateriga se jas nevredni zhlovek predersnem prejéti, mi ne bodi k fodbi ino pogublenju; ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba ino sdravje dufhe ino telefa. Kateri shivífh no kraljujefh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Šv. Obhajanje.

Kruh nebefhki bom prejel, ino klizal v imé Gospoda.

O Gospod, nifim vreden, de grefh pod mojo streho
i. t. d.

Telo Gospoda nafhiga Jesufa Kristufa ohrani mojo dufho u vezhno shivljenje. Amen.

Po savshitji presvetiga refhniga Telefa:

Kaj bom povernil Gospodu sa vse, kar mi je dal? Kelih svelizhanja bom vsel ino klizal v imé Gospoda. Klizal bom v njega ino ga hvalil, ino v svetji bom pred svojimi sovrashniki.

Kri Gospoda nashiga Jesufa Kristufa ohrani mojo dusho u vezhno shivljenje.

Po fvetim Obhajanji:

Kar fmo s vustmi prejeli, o Gospod! naj nam bo s zhiitim ferzam savshito, ino ta zhafni dar nam bo-di vezhno sdravilo.

Tvoje telo, o Gospod! kateriga fim savshil, ino tvoja kri, katero fim pil, fe naj s mojim ferzam fkléne; ino daj, de nobeden grefhni madesh v meni ne oftane, ker fim pokrepzhan s zhiitimi ino fvetimi fkrivnostmi. Kateri shivífh ino kraljujefh od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mafhnik grejo na defno stran, ino berejo is mafhnih bukvi nekatere besede, postavim:

Hvalimo Boga nebesfhkiga, ino vprizho vfih shivih stvari mu dajajmo zhaft, ker je storil nad nami sfoje vsmilenje.

M. Gospod s vami.

Šl. Ino s tvojim duham.

Potem molijo eno alj vezh molitvi, kakor dan pernese, postavim:

Molimo.

Naj nam bo k pridu telefa ino dushe, o Gospod nash Bog! tega presvetiga Sakramenta savshitje ino ozhitno pozhesfhenje vezhne fvete Trojize, ino njeni-ga neraslozhliviga edinstva. Škos Gospoda nashiga *i. t. d.*

Šl. Amen.

M. Gospod s vami.

Šl. Ino s tvojim duham.

M. Jiditi, meníla je mafha alj Hvalimo Boga.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik v fredi perklonjeni molijo:

Naj ti dopade, o ſveta Trojiza! opravilo moje flushbe, ino daj, de bo darítuv, katero ſim jas nevredni zhlovek pred ozhmí tvojiga velizhaſtva daroval, tebi prijetna, meni pa, ino vſim, ſa katere ſim jo opravil, po tvojim vſmilenji, k svelizhanju. Škos Kriſtufa Goſpoda naſhiga. Amen.

Mafhnik ſhegnajo ljudſtvo rekozh:

Shegnaj vaſ vſegamogozhni Bog † Ozhe ino † Šin ino † ſveti Duh.

Šl. Amen.

Sdaj ſtopijo na deſno ſtran, ino rezhejo:

M. Goſpod bodi s vami.

Šl. Ino s trojim duham.

Potem berejo, ako niſo bukve ſopet preneſhene, Evangeli ſv. Janna, kateri je ſa Boſhizhni prasník per tretji maſhi ſtr. 27. odlozhen; drugazhi pa od nedele alj tekozhiga delavnika. H konzu rezhe

Šl. Hvala Bogu.

2. Od pridig.

306. *Kaj ſhe ſliſhi k flushbi boſhji?*

Pridiga, poſluſhanje boſhje beſede ſliſhi tudi k flushbi boſhji.

307. *Sakaj je dolſhnoſt, pridige poſluſhati?*

Dolſhnoſt je, pridige poſluſhati: 1. Ker ſe v pridigah boſhja beſeda oſnanuje ino raſlaga. 2. Ker narmanjſhi del ljudi reſnize ſvete vere raſlozhno ino natenzhno vé, ker jih veliko v mladosti ne poſluſha doſti dolgo ino doſti paſno kerſhanſkiga podvuzhenja, v katerim ſe reſnize vere ino ſadershanja do zhiſtiga raſkladajo.

308. *Sakaj je tudi dobro podvuzhenim potreba pridige poslušhati?*

Tudi dobro podvuzhenim je potreba pridige poslušhati: 1. Ker radi posabimo, kar smo od vere vedili. 2. Ker radi to opuštimo, kar smo storiti dolžni, ako nas kdo k temu ne opominá ino oferzhi.

309. *Kaj mu je storiti, kdor is pridig dušni dobizhek imeti hošhe?*

Kdor is pridig dušni dobizhek imeti hošhe, mora 1. bres rastresnosti ino s veliko pasnostjo poslušhati. 2. Kar je rezhenó, mora na se, ne na druge obrazhati. 3. poslednizh mora resnizhno voljo imeti, ino si persadévati, de navuke pridgarja ispolnuje.

3. Od popoldanfke flushbe boshje.

310. *V šém obstoji popoldanfka flushba boshja?*

Popoldanfka flushba boshja obstoji sosebno u vezhernizah, ino po raslozhnosti zerkuv tudi v drugih svetih opravilih, kakor pridgih, keršhanfkim navuki, svetim rošnim kranzi, v litanijah ino svetim shegni.

311. *Kaj je sveti rošni kranz?*

Šveti rošni kranz je molituv, v katolíhki zerkvi vpeljana, katera is apostolíhke vere ino odlozheniga fhtečila Ozhenafhov ino Zhefhenih Marij obstoji.

312. *Sakaj je sv. rošni kranz v katolíhki zerkvi vpelján?*

Šveti rošni kranz je v katolíhki zerkvi sato vpeljan, de bi se verni vezhkrat na fkrivnosti vzhlovezhenja, terplenja ino vštajenja Jesufa Kristufa spomnili. Te fkrivnosti so v apostolíski veri sapopadene, ino se v svetim rošnim kranzu she tudi velikokrat posebej isgovorijo. Šveti rošni kranz je tudi k pozhefhenju prezhište Devize Marije vpeljan.

Všta vik.

Visha, fv. roshni kranz moliti.

Vefeli del.

1. Kateri nam oshiví pravo vero.
2. Kateri nam da terdno vupanje,
3. Kateri nam vushge perferzhno ljubesen.
1. Kateriga fi Deviza spozhela.
2. Kateriga fi v objifkovanji Elisabete nofila.
3. Kateriga fi Deviza rodila.
4. Kateriga fi Deviza v tempelni darovala.
5. Kateriga fi Deviza v tempelni najfhla.

Shalofni del.

1. Kateri nam poterdi spomin.
2. Kateri nam ras - sveti pamet.
3. Kateri nam omehzhí voljo.
1. Kateri je sa naf kervav put putil.
2. Kateri je sa naf gajshlan bil.
3. Kateri je sa naf s ternjam kronan bil.
4. Kateri je sa naf teshek krish néfel.
5. Kateri je sa naf krishan bil.

Zhaftiti del.

1. Kateri visha nafhe misli.
2. Kateri visha nafhe besede.
3. Kateri visha nafhe djanje.
1. Kateri je zhaftit od smerti vštal.
2. Kateri je zhaftit v nebefa fhel.
3. Kateri nam je fv. Duha poflal.
4. Kateri je tebe Deviza v nebefa vsel.
5. Kateri je tebe Deviza v nebefih kronal.

Sa prasnike ino godove ff. apostelnov ino njih ofmine, rasen sv. Janesa.

Ref: spodobi se, dolshnost je, prav ino dobro, — te o Gospod! ponishno profiti, de ti, vezhni Pastir! svoje zhede ne sapustish, temuzh jo skos svoje svete apostelne vedno varjesh ino ohranish. De bo po tistih vladarjih vishana, katere si ji postavil sa namestnike svojiga opravila ino naprejpostavlene pastirje. — Ino savoljo tega s angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino s vso trumo nebeshkkih vójfk pesem tvoje zhaští prepevamo, ter se bres nehanja glasimo: Švét, svét *i. t. d.*

Sa vse delavnike rasen tistih, sa katere je she spredej predglasje postavleno, tudi per zhernih mashah.

Ref: spodobi se, dolshnost je, prav ino dobro, de ti vfelaj ino povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! skos Kristusa Gospoda nashiga. Škos kateriga tvoje velizhastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi obzhujujejo; nebefa ino nebéf mozhi ino sveti Šerafini s sdrushenim pétjam povelizhujejo. S katerimi, profimo, dodeli, de se tudi nashí glasi sdrushijo, de te v ponishnosti zhaštimo ino hvalimo, ter rezhemo: Švét, svét *i. t. d.*

Po predglasji molijo, med tém, de flushavnik svoni:

Švét, svét, svét si Gospod, Bog Šabaot! Nebefa ino semla so polne tvoje zhaští. Hofana po vishavah! Zheshen bodi, ki pride v imeni Gospoda. Hofana po vishavah!

tero ne pade kak Marijen god, alj ff. apostelnov.

Réf: spodobi se, dolshnost je, prav ino dobro, de ti vſelaj ino povſod hvalo dajamo, ſveti Goſpod, vſegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! — Kateri ſi s ſvojim edinorojenim ſinam ino ſvetim Duham edini Bog, edini Goſpod: ne v edinosti ene ſame oſebe (perſhone) temuzh v Trojizi eniga bitja. Kar namrezh od tvoje zhaſti po tvojim rasodenji vérjemo, to od tvojiga ſína, to od ſvetiga Duha bres vſega raslozhka miſlimo: de ſe v ſposnanji praviga ino vezhniga Boſhanſtva v oſébah raslozhnost, v bitji edinost ino v zhaſti enakoſt ima zhaſtiti. — Ki jo hvalijo angeli ino arhangeli, Kerubi ino ſerafi, ki ne henjajo vſaki dan klizati s enim glaſam, rekozh: *ſvét, ſvét i. t. d.*

Sa prasnike prezhiſte Marije Divize, njih ofmine ino vſe Marijne godove.

Réf: spodobi ſe, dolshnost je, prav ino dobro, de ti vſelaj ino povſod hvalo dajamo, ſveti Goſpod, vſegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! — Ino de te (ob osnanenji, objiſkanji, vnebovsetji, zheſhenji i. t. d.) ſvete Marije vſelaj devize sdruſheni hvalimo, zhaſtimo ino povelizhujemo. Katera je tvojiga Edinorojeniga ſkos obſenzhenje ſvetiga Duha ſpozghela, ino je v zhaſti devištva vezhno ſvetloſt ſvetu podelila, Jeſuſa Kriftuſa Goſpoda naſhiga. — ſkos kateriga tvoje velizhaſtvo angeli hvalijo, goſpoſtva molijo, vladarſtva v ſtrahi obzhudujejo; nebefa ino nebéf mozhí ino ſveti ſerafini s sdruſhenim vpitjam povelizhujejo. S katerimi, proſimo, dodeli, de ſe tudi naſhi glaſi sdruſhijo, de te v ponishnoſti zhaſtimo ino hvalimo, ter rezhemo: *ſvét, ſvét i. t. d.*

nebeskih vòjfk, pesem tvoje zhaſti prepévamo, ter ſe bres nehanja glaſimo: Švét, ſvét *i. t. d.*

Sa zhaſ od Vnebohoda do binkoſhtne

Šabote.

Réf, ſpodobi ſe, dolſhnoſt je, prav in dobro, de ti vſelaj ino povſod hvalo dajamo, ſveti Goſpod, vſegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! ſkos Kriſtufa naſhiga Goſpoda. — Kateri ſe je po ſvojim vſtajeſnji vſim ſvojim vuzhenzam ozhitno perkaſal, ino je pred njih ozhmí bil vsdignjen v nebefa, de bi naſ ſvoje boſhje nature ſtoril deléſhne. — Ino ſavoljo tega s angeli ino arhangeli, s troni ino goſpoſtvi, ino s vſo trumo nebeskih vòjfk péſem tvoje zhaſti prepévamo, ter ſe bres nehanja glaſimo: Švét, ſvét *i. t. d.*

Sa zhaſ od binkoſhtne Šabote do prihodne.

Réf, ſpodobi ſe, dolſhnoſt je, prav ino dobro, de ti vſelaj ino povſod hvalo dajamo, ſveti Goſpod, vſegamogozhni Ozhe, vezhni Bog! ſkos Kriſtufa naſhiga Goſpoda. — Kateri, ko ſe je zhes vſe nebefa vsdignil, ino fedé na tvoji deſnizi je obljubljeniga ſvetiga Duha danaſhni dan raſlil nad tiſte, katere je ſprejél ſa ſvoje otroke. Savoljo tega veſolni ſvét puhti od veſelja ino oveſelen raduje. Pa tudi nebeſke mozhí ino angelfke poglavarſtva pesem tvoje zhaſti pojejo, ter ſe bres nehanja glaſijo rekozh: Švét, ſvét *i. t. d.*

Sa prasnik preſvete Trojize ino vſe nedele med letam raſen tiſtih, ſa katere je /predi predglaſje odlozhenó, ino v ka-

Zheterta postava.

Od fvetih Sakramentov.

I. Rasdelek.

Od fvetih Sakramentov sploh.

325. Kaj je Sakrament?

Sakrament je vidno snamnje nevidne gnade, postavljeno od Kristufa Gospoda k nashimu posvezhenju.

326. Sakaj se pravi Sakramentam, de so vidne snamnja?

Sakramentam se pravi, de so vidne snamnja, ker je per vsakim Sakramenti kaj takflhniga, kar se vidi, alj obzhuti; tako se vidi per fvetim kersti voda.

327. Sakaj se pravi Sakramentam, de so snamnja?

Švetim Sakramentam se pravi de so snamnja, ker po naredbi Kristufovi fkos svunajne rezhi kashejo snotrajno posvezhenje, kateriga delijo.

328. Kako naf sveti Sakramenti posvezhujejo?

Šveti Sakramenti naf posvezhujejo, ker nam eni s noviga alj navadno posvezhujozho gnado ino opravizhenje podelijo, eni pa to gnado v naf pomnoshijo.

329. V katerih Sakramentih se nam navadno posvezhujozha gnada ino opravizhenje podeli?

Posvezhujozha gnada boshja ino opravizhenje se nam navadno podeli fkos Sakramente kersta ino pokore.

330. Kako pravimo Sakramentama kersta ino pokore savoljo tega, ker nam posvezhujozho gnado navadno podelita?

Ker nam Sakramenta kersta ino pokore posvezhu-

jozho gnado navadno podelita, jima pravimo, de sta Sakramenta mertvih; sakaj onadva obudita grefhnika, kateri je na dufhi mertev, k vezhnimu shivlenju.

331. Kako se pravi Sakramentam, fkos katere se posvezhujozha gnada boshja v naf pomnoshi?

Sakramentam, fkos katere se posvezhujozha gnada v naf pomnoshi, se pravi, de so Sakramenti shivih.

332. Sakaj se pravi tem Sakramentam, de so Sakramenti shivih?

Rezhe se jim, de so Sakramenti shivih, ker tisti, ki jih prejmejo, posvezhujozho gnado, v kateri duhovsko shivljenje dufhe obstoi, shé imeti morajo.

333. Kateri so Sakramenti shivih?

Sakramenti shivih so: Firma, Sakrament altarja, posledne olje, mafhnikovo posvezhenje, sakon.

334. Kaj je fhe od Sakramentov sapomniti?

Od Sakramentov je fhe sapomniti:

1. De vsaki Sakrament tudi svojo lastno gnado podeli.

2. De Sakramenti kersta, firme ino mafhnikoviga posvezhenja dufhi neisbrifljivo snamnje vtifnejo; savoljo tega snamnja ne more kriftjan takfhniga Sakramenta vezh ko enkrat veljavno ino bres smertniga greha prejeti.

335. Od kod imajo Sakramenti svojo mozh?

Sakramenti imajo svojo mozh od svojiga Sazhetnika Jesufa Kriflufa.

336. Koliko je Sakramentov, ino kateri so?

Sakramentov je sedem, ino so leti: 1. fveti kerst. 2. fv. firma. 3. fv. refhno Telo. 4. fv. pokora. 5. fv. posledno olje. 6. fv. mafhnikovo posvezhenje. 7. fv. sakon.

II. Rasdelek.

Od svetih Sakramentov posebej.

§. 1. Od Sakramenta sv. kersta.

337. *Kaj je sveti kerst?*

Sveti kerst je prvi ino narpotrebnifhi Sakrament, v katerim je zhlovek fkos vodo ino besedo boshjo od poerbaniga greha ino od vfih drugih storjenih grehov, zhé jih je kaj pred kerstam storil, ozhifhen, ino v Kristufu kakor nova fitvar sa vezhno shivlenje pre-rojen ino posvezhen.

338. *Sakaj se pravi svetimu kerstu, de je prvi Sakrament?*

Švetimu kerstu se pravi, de je prvi Sakrament, ker mora zhlovek popréj kerfhen biti, kakor kak drugi Sakrament prejeti samore.

339. *Sakaj se pravi svetimu kerstu, de je narpotrebnifhi Sakrament?*

Švetimu kerstu se pravi, de je narpotrebnifhi Sakrament, ker bres kersta ne more nihzher svelizhan biti, zelo otrok ne.

340. *Kaj podeli sveti kerst?*

Šveti kerst podeli:

1. Odpušhanje poerbaniga greha ino vfih pred kerstam storjenih grehov, tudi vfih vezhnih ino zhasnih fhtrafeng.

2. Še podeli per njem nafhi dufhi boshja gnada, po kateri fmo opravizheni, ino boshji otrozi, ter erbi vezhniga svelizhanja poftanemo.

3. Tifti, ki sveti kerst prejmejo, pridejo v zerkuv, ino poftanejo njé vudi.

4. Še vtifne dufhi neisbrifljivo snamnje; satorej

se tudi sveti kerst ne more vezh ko enkrat veljavno ino bres smertniga greha prejeti.

341. *Kako samorejo odraſheni svelizhani biti, kateri nimajo perloſhnosti, ſvetiga kerſta prejeti?*

Odraſheni, kateri nimajo perloſhnosti, ſvetiga kerſta prejeti, samorejo svelizhani biti: **1.** fkos kerst ſhelje, **2.** fkos kerst kervi.

342. *V ſhem obſtoji kerst ſhelje?*

Kerst ſhelje obſtoji u velikim poſhelenji, Sakrament ſvetiga kerſta, ko bi bilo mogozhe, prejeti; mora ſe pa sraven te ſhelje popolnoma ljubesen do Boga ino reſnizhna grivenga nad ſtorjenimi grehi obuditi.

343. *V ſhem obſtoji kerst kervi?*

Kerst kervi obſtoji u tem, ako nekerſhen zhlovek, kater Sakrament ſvetiga kerſta ſhelí pa ne more prejeti, ſvojo kri ino ſhivljenje ſa Boga ino véro da.

344. *Kdo ſmé kerſhovati?*

V fili ſmé vſak zhlovek kerſtiti; ſvunaj file imajo pa le ſhkofi ino fajmoſhtri pravizo kerſhovati; s njih perpuſhenjam pa ſméjo tudi drugi maſhniki ino dijakoni kerſtiti.

345. *Kaj mora ſtoriti, kdor kerſti?*

Kdor kerſti, mora: **1.** miſel imeti, tako kerſtiti, kakor je Jeſuf Kriſtuf ſapovedal. **2.** Mora zhloveka, kateriga kerſhuje, s naturno vodo obliti. **3.** Mora med oblivanjam te beſede govoriti: Jas te kerſtim v imeni Ozheta, ino Šina, ino ſvetiga Duha.

346. *Kaj mora odraſhen zhlovek ſtoriti, ako hozhe kerſhen biti?*

Odraſhen, kateri hozhe kerſhen biti, mora:

1. Nar potrebníſhi reſnize ſvete vére snati, ino te reſnize vervati.

2. Mora ſheljo imeti, vud zerkve Jeſufa Kriſtufa biti.

3. Švoje gréhe obshalovati.

4. Naprejvsetje imeti, ino na ravnost obljubiti, de hozhe do konza fvojiga shivlenja kerfhanfko shivéti.

347. *Kaj obljubijo bôtri namesti otrók?*

Botri obljubijo namesti otrók, katere is kersta vsdignejo, vse dopolniti, k zhemur kerst véshe.

348. *Ali je dolshnost, obljuje botrov dershati?*

Dolshnost je, obljuje botrov dershati; spodobi se tudi, oblubo, katera je bila per kersti storjena, vezhkrat ponoviti.

349. *Kako se samore kerstna obluba ponoviti?*

Kerstna obluba se samore tako obuditi:

Verjem v Boga, Ozheta, Šina ino fvetiga Duha. Verjem v Jesufa Kristusa, edinorojeniga Šina boshjiga, kateri je Bog ino zhlovek fkupej; kateri je zhloveshtvo s fvojim terplenjam ino smertjo odreshil. Verjem vse, kar je Bog rasodel, kar je vuzhil Jesus ino njegovi apostelni, ino kar sveta katolska zerkuv, kakor katere vud shelim shiveti ino vmréti, vervati sapoveduje. Odpovem se is zeliga serza hudzhu, njegovimu napuku, ino njegovimu djanju. Odpovem se tudi vsm gréham, nezhimernosti, ino vsm sapelivim navukam sveta. Imam naprejvsetje, kerfhanfko shiveti. Bog me poterdi v mojim naprejvsetji fkos svojo vsegamogozhno gnado. Amen.

350. *Kedaj se spodobi, de zhlovek per kersti storjeno oblubo ponovi?*

Spodobi se, de zhlovek per kersti storjeno oblubo ponovi:

1. Kakor hitro k pameti pride.

2. Pred sveto firmo.

3. Dan fvojiga rojstva.

4. Vezhkrat v svojim shivlenji, fosebno pred sveto spovedjo ino obhajilam.

351. *K zhemu so kerstni bôtri savesani?*

Kerstni bôtri so savesani, tiste, katere is kersta vsdignejo, ako jim starishti vmerjejo, alj svojo dolshnost sanemarijo, v kersthanfski veri dobro podvuzhiti.

§. 2. Od Sakramenta fv. firme.

352. *Kaj je sveta firma?*

Šveta firma je Sakrament, v katerim je kersthen zhlovek fkos sveto krismo ino besedo boshjo od svetiga Duha v gnadi poterjen, de svojo vero stanovitno sposna, ino po tisti shiví.

353. *Kaj podeli sveta firma?*

Šveta firma pomnoshi posvezhujozho gnado boshjo, ino da fosebno gnado, de kerstheni zhlovek svojo vero stanovitno sposna ino po njej shiví; vtisne tudi dushti neisbrislivo snamnje, ino sato tudi ne fmé nihzher vezh ko enkrat firman biti.

354. *Je sveta firma k svelizhanju potrebna?*

Šveta firma ni tako potrebna, de bi bres nje ne bilo mogozhe svelizhanja dosezhí; savoljo njenih nastopkov pa se ne fmé per tistih opuštiti, kateri perloshnost imajo, njo prejeti.

355. *Kdo deli Sakrament svete firme?*

Navadno delijo le fhkofi Sakrament svete firme.

356. *Kakofhna perprava je sa prijetje svete firme potrebna?*

Šveto firmo vredno prejeti, morajo fosebno odrafhni u veri, ino v tem, kar ta Sakrament sadene, dobro podvuzheni, ino v stani posvezhjozhe gnade biti; morajo se tudi s molitvijo ino drugimi dobrimi deli k temu perpravljati.

357. *Ali se tudi sa firmo bôtri jemlejo?*

Tudi sa firmo se botri jemlejo.

§. 3. Od presvetiga Sakramenta altarja.

358. Kaj je presveti Sakrament altarja?

Presveti Sakrament altarja je naršvetejšhi Sakrament, je pravo telo ino prava kri našhiga Gospoda Jesufa Kristufa pod podobo kruha ino vina.

359. Sakaj se pravi temu Sakramentu, de je naršvetejšhi?

Temu Sakramentu se pravi, de je naršvetejšhi, ker ne posveti le kar zhloveka, kakor vsi drugi Sakramenti, ampak tudi famiga Jesufa Kristufa, sazhetnika vse svetosti, v sebi sapopade.

360. Sakaj se mu pravi Sakrament altarja?

Pravi se mu Sakrament altarja, ker se na altarji spremenjenje sgodi, po katerim Jesus Kristuf prizhejzhi postane.

361. Kedaj se sgodi spremenjenje?

Spremenjenje se sgodi, kadar maslnik per sveti mashi zhes kruh besede Kristusove: To je moje telo, ino zhes vino tudi besede Kristusove: To je kelih moje kervi, isgovorijo.

362. Kaj porijo te od maslnika isgovorjene besede?

Te od maslnika isgovorjene besede storijo po vsegamogozhni volji Kristusovi, de kruh ni vezh kruh, ampak telo; vino ne vezh vino, ampak kri Jesufa Kristufa, vender pa ostanejo podobe kruha ino vina nespremenjene.

363. Kaj saštopimo pod podobo kruha ino vina?

Pod podobo kruha ino vina saštopimo to, kar odsvunaj na Sakramentu sa našhe obzhutke ostane, namrezh vides, farba, flaj ino deh kruha ino vina, kar vse nespremenjeno ostane, defi ravno pod to podobo

ni vezh prizhejzoh kruh ino vino, ampak pravo telo ino prava kri Jesufa Kristufa.

364. *Kako je prizhejzshe telo ino kri Jesufa Kristufa v Sakramenti altarja?*

Telo ino kri Jesufa Kristufa sta v Sakramenti altarja tako prizhejzha: **1.** Pod podobo kruha je prizhejzshe shivo telo Jesufa Kristufa, po tem takim tudi njegova kri ino njegova dufha. **2.** Pod podobo vina ni le fama kri prizhejzha, ampak tudi telo Jesufa Kristufa; on je pod vsako podobo, ino pod vsakim, tudi narmanjshim delam téh podob zél kakor Bog ino zhlovek prizhejzoh.

365. *Kaj pride is tega?*

Is tega pride: **1.** De moramo Jesufa Kristufa v presvetim Sakramenti altarja moliti. **2.** De tifi, kateri Sakrament altarja tudi le pod eno podobo, alj tudi le en kofzhek svete hosije savshije, Jesufa Kristufa zeliga prejme, to je, ne le njegovo telo ampak tudi njegovo kri. **3.** De Jesus Kristuf tako dolgo, dokler podobe niso povshite, pod njimi smiraj prizhejzoh ostane.

366. *Kedaj ino sakaj je Jesus Kristuf Sakrament altarja vpostavil?*

Jesus Kristuf je Sakrament altarja vpostavil, ko je s svojimi vuzhenzi velikonozhno jagne jedel: **1.** V spomin svojiga terpljenja ino svoje smerti. **2.** De bi dufham vernih hrano sa vezhno shivljenje dal.

367. *Ali smo dolshni Sakrament altarja prejemati?*

Dolshni smo, Sakrament altarja prejemati, ker je Jesus Kristuf to na ravnost sapovedal, ino ga tudi sato vpostavil, de bi nam hrano sa vezhno shivljenje dal.

368. *Kedaj je vsak kristjan dolshen, Sakrament altarja prejeti?*

Vsak kristjan je po sapovedi zerkve dolshen pod

smertnim greham, vsaj o velikonožnim zhaſi, Sakrament altarja prejeti.

369. Je potreba tudi ob drugih zhaſih ta preſveti Sakrament prejeti?

Potreba je ta preſveti Sakrament tudi v ſmertni nevarnoſti prejeti, ker je popotniza k vezhnimu ſvelizhanju; zerkuv tudi ſhelí, de bi ga njeni verni vezhkrat v leti prejeli, ker je duhovna jed ino shivesh duſhe.

370. V kakſhni ſtaroſti morjo otrozi Sakrament altarja prejeti?

Nihzher ne more ſtaroſti, v kateri morjo otrozi Sakrament altarja prejeti, bolj ras-foditi, kakor ſtaríſhi ino ſpovedniki: oni ſamorejo nar loſhej prejíſkati ino ſposnati, ali otrozi permerjeno ſnanje ino potrebno perpravo imajo.

371. Katere gnade ſe doſeſhejo ſkos vredno prejetje preſvetiga Sakramenta altarja?

Gnade, katere ſe ſkos vredno prejetje preſvetiga Sakramenta altarja doſeſhejo, ſo naſledne: 1. Poſvezhujozha gnada ſe s tem ne le kar ohrani, ampak tudi pomnoſhi. 2. Kateri ga vredno prejmejo, ſe s Jeſuſam Kriſtuſam s-edinijo. 3. Še s njim odpuſtlivih grehov reſhimo. 4. Naſha duſha ſe pred prihodnimi ſlegi obvarje. 5. Hudo poſhelenje ſe v naſ pomanjſha ino ſatere. 6. Nam odpre vrata u vezhno ſhivljenje.

372. Kdo deli vérnim Sakrament altarja?

Maſhniki delijo vernim Sakrament altarja; oni ſo po poſtavi njega pravi delivzi.

a) Od perprave ſa vredno ſavſhitje tega Sakramenta.

373. Kaj je ſa vredno prejetje preſvetiga Sakramenta potrebno?

Sa vredno prejetje presvetiga Sakramenta altarja je potreba prave ino dobre perprave.

374. *Kolikofhna je preprava sa vredno prejetje tega Sakramenta?*

Perprava sa vredno prejetje tega Sakramenta je dvojna, ena sadene dufho, ena telo.

375. *V shem obstoji perprava na dufhi?*

Perprava na dufhi obstoji v zhištofi vesti, ino v poboshnosti ferza.

376. *Kaj se pravi, shišto vést imeti?*

Zhišto vést iméti, se pravi, vsaj bres smertniga greha biti, to je, se v štani posvezhujozhe gnade snajti.

377. *Ali je velik gréh, presveti Sakrament altarja v smertnim grehi prejeti?*

Kdor presveti Sakrament altarja prejme, de fhe smertni gréh nad febo ima, sa kateriga vé, štori vnovizh tako velik gréh, de si svojo sodbo ino svoje pogubljenje jé, ino telefа ino kervi Jesufa Kristufa kriv postane.

378. *Kaj je storiti, ako se kdo pred prejetjam presvetiga Sakramenta spomni, de ima kak smerten greh nad febo?*

Ako se kdo pred prejetjam presvetiga Sakramenta altarja spomni, de ima kak smerten greh nad febo, tako ga mora is ferza isgrivati, se ga refnizhno spovedati, ino smé fhe le po odvesi od mafhnika dobléni presveti Sakrament altarja prejeti.

379. *V shem obstoji poboshnost ferza?*

Poboshnost ferza obstoji: 1. V obudenji vére, vupanja ino ljubesni. 2. V pozhefhenji presvetiga refhniga Telefа. 3. V hvaleshnim spomini na smert Jesufa Kristufa, v katere spomin je ta Sakrament vpostavljen ino vshivati sapovedan. 4. V ponishnosti ino

obudbi drugih kerfhanfskih zhednosti, posebno pa v ljubesni do blishniga.

380. *Kako se je potreba dan pred svetim obhajilam perpravljati?*

Potreba se je vsaj vezherko pred svetim obhajilam s molitvijo, premishlovanjam, s branjam svetih bukuv ino s isdershanjam od vsfega posvetniga ovefelenja, tudi spodobniga ino perpushheniga perpravljati.

381. *Kako se je na trupli sa vredno prejetje presvetiga refhniga Telefa perpravlati?*

Šveto refhno Telo vrédno prejeti, mora zhlovek, zhe ni nevarno bolen: 1. Od dvanajfte vure pretezhene nozhi tefh biti. 2. Mora v spodobnim oblazhili priti, ino s narvezho spodobnostjo ino poboshnostjo k misi Gospodovi perstopiti.

b) Od tega, kar je per savshivanji presvetiga refhniga Telefa potreba storiti.

382. *Kaj je storiti, kadar se pred obhajanjem Konfiteor moli?*

Kadar se pred obhajanjem Konfiteor moli, se mora fhe enkrat grivenga ino shaloft savoljo svojih grehov obuditi.

383. *Kako se je nositi, kadar mafhnik ljudem sveto hostjo pokashejo?*

Kadar mafhnik ljudem sveto hostjo pokashejo, jo moramo ponishno moliti, se na perfe terkati, ino rezhi: *O Gospod! nifim vréden, de gréfh pod mojo streho, ampak rezi le famo besedo, ino osdravlena bo moja dúsha.*

384. *Kako se je nositi per prejemanji svete hostje?*

Per prejemanji svete hostje se vufia spodobno odprejo, se poloshi jesik na spodno vufinizo (se glava nekoliko povsdigne), se vsame pred se beli pert, zhe je perpravljen, se prejme spodobno sveta hostja, (vufia pa

ne saprejo, dokler je mafnik na jesik ne poloshijo, ino svojih perflov od vuſt ne odtegnejo), fe savshije; pa fe ne ſmé shvekati, alj dolgo u vuſtah imeti.

385. Kaj je ſtoriti, ako fe po ſvetim obhajANJI vino poda?

Ako fe po ſvetim obhajANJI vino podá, fe nekaj maliga vſeme; vendar fe ne ſmé miſliti, kakor te bi to vino bilo kri naſhiga Goſpoda, alj de bi bilo potrebno, ga vſeti.

386. Sakaj fe po obhajANJI vino poda?

Po obhajANJI fe vino poda, de fe ſveta hoſtja loſhej savshije, ino fe nikjer u vuſtah ne prime: ko bi fe to pa vunder le pergodilo, fe mora ſveta hoſtja s jeſikam odlozhiti, ino ſi ne s perſtami pomagati.

c. Od tega, kar je po ſvetim obhajANJI ſtoriti.

387. Kaj je po ſvetim obhajANJI ſtoriti?

Po ſvetim obhajANJI je dolſhnoſt: **1.** Jeſufa Kriſtufa ſahvaliti ſa neſkonzhno gnado, katero nam je s tem ſkaſal, de naſ je vredne ſtoril, k nam priti. **2.** Ga v ponishnoſti moliti. **3.** Še njemu darovati. **4.** Ga proſiti, de bi hotel s ſvojo gnado vedno per naſ oſtati. **5.** Vero, vupanje ino ljubesen obuditi, ino vſe ſtorjene ſklepe ponoviti. **6.** Mu vſe ſvoje duſhne ino teleſne potrebe ino teſhave potoſhiti.

388. Kako fe je dan ſvetiga obhajILA noſiti?

Dan ſvetiga obhajILA ſmo ſoſebno dolſhni: **1.** Še poſtopanja iſdershati, ino doma veſ zhaſ s opravlanjam dobrih del, s branjam ſvetih bukuv, ino s sbranim duham doperneſti. **2.** Zerkuv objiſkati, ino ſe molitve s ſoſebno poboshnoſtjo dershati. **3.** Še poſvetniga ſhuma, kolikor je mogozhe, iſogibati.

§. 4. Od Sakramenta svete pokore.

Od tega, kar je pred vsém od tega Sakramenta vediti potreba.

389. *Kaj je Sakrament svete pokore?*

Sakrament svete pokore je Sakrament, v katerim sato postavljen mašnik na mestu Boga grešniku po kersti storjene grehe odpusti, ako se jih sgrivano ino zhišto spové, ino tudi refnizhno voljo ima, se poboljšati ino pravo pokoro delati.

390. *Kdo je sa to postavljen mašnik?*

Sato postavljen mašnik je tisti, kateri je od svojiga fhkofa sa spovedovanje odlozhen.

391. *Kateri grehi se v Sakramenti pokore odpustijo?*

Vsi grehi, ko bi bili fhe tako veliki, se samorejo v Sakramenti pokore odpustiti.

392. *Komu je ta Sakrament potreben?*

Ta Sakrament je vsem potreben, kateri so po svetim kersti smertno grešili.

393. *Kaj sadobimo v Sakramenti pokore?*

V Sakramenti pokore sadobimo: 1. Odpufhanje grehov. 2. Sbrisanje vezhnih fhtrafeng. 3. Gnado boshjo. 4. Mir vesti.

394. *Kaj se pravi, pravo pokoro delati?*

Pravo pokoro delati, se pravi: se k Bogu poveriti, od kateriga smo se s graham odvernili; se pravi: svoje gréhe sanizhovati, refnizhno obshalovati, se jih spovedati, ino sa nje sadosi storiti.

395. *Kaj je k Sakramentu pokore potrebno?*

K Sakramentu pokore je naslednih pet rezhi potrebnih: 1. Isprafhovanje vesti. 2. grivenga. 3. terdno naprejšvsetje. 4. zhišta spoved. 5. sadosenje.

a. Od isprafhovanja vesti.

396. Kaj se pravi vest isprafhovati?

Vest isprafhovati se pravi pomisliti, kaj smo grehili od sadne spovedi, ali pa od tistiga zhafa, kar smo sazheli greh sposnavati.

397. Kaj se mora per isprafhovanji vesti narpoprej storiti?

Per isprafhovanji vesti se mora narpoprej sveti Duh na pomozh poklizati, de nas ras-sveti, ino nam da sposnati, kaj ino s zhem smo grehili.

398. Kaj je po tém storiti?

Po tém je treba pomisliti:

Sploh:

Ali smo grehili s mislami, s sheljami, s besedami, alj pa zelo v djanji. Sraven se mora tudi misliti na forto ino fhtevilo velikih grehov, ino tudi na okol-fhine, katere greh vézhi storijo alj ga pa spremenijo.

Po famesnim:

1. Ali smo se pregrehili soper defet boshjih alj pet zerkvenih sapoved.

2. Ali smo krivi eniga alj vezh lastnih alj pa tudi ptujih grehov.

3. Ali smo opustili dela vsmilenja svojimu blish-nimu fkasovati, ali druge dobre dela, katere smo bili storiti dolshni.

4. Ali smo dolshnosti svojiga stanu ispolnili, alj jih nismo ispolnili.

399. Na kaj se mora per isprafhovanji hudih misli ino shelj gledati?

Per isprafhovanji hudih misli je treba pomisliti, ali smo imeli nad njimi radovoljno dopadajenje; ino per sheljah, ali smo v nje dovolili, zhe se tudi djanje ni sgodilo.

400. Kako se per isprafhovanji vesti fhtevila smertnih grehov spomnimo?

Per isprafhovanji vesti se fhtevila smertnih grehov spomnimo, ako pomislimo, ali smo greh vsak dan, teden alj mesez storili; ino kolikokrat na dan, v tedni, v meszi.

401. Je per isprafhovanji vesti velikiga persadevanja potreba?

Per isprafhovanji vesti je ravno toliko persadevanja potreba, kakor per vsakim drugim imenitnim opravki.

402. Katerim je per isprafhovanji vesti fosebno velikiga persadevanja potreba?

Tistim je per isprafhovanji vesti fosebno velikiga persadevanja potreba, kateri so se vezhkrat s majhinim premishlenjam alj flabo spovedali, ino tistim, kateri redkokedaj vést isprafhujejo.

403. Kedaj je neskerbnost per isprafhovanji vesti veleki gréh?

Neskerbnost per isprafhovanji vesti je veleki gréh, ako se v nevarnost postavimo, kak veleki greh posabiti; to se fgodí narrajshi tistim, kateri vezhkrat smertno grefhijo, pa se malokedaj spovejo.

b. Od grivenga.

404. Kaj je grivenga?

Grivenga je gnusenje nad gréham, kakor nad narhujshim hudim, ino snotrajna shalost savoljo rashalenja boshjiga, fklenjena s terdnim naprejevsetjam, Boga nizh vezh rashaliti.

405. Kakofhna mora grivenga biti?

Grivenga mora biti: 1. snotrajna. 2. zhesnaturna. 3. zhes vse. 4. splofhna.

406. Kedaj je grivenga snotrajna?

Grivenga je snotrajna, ako ni samo u vustih, ampak tudi v ferzi; to je, ako grefhnik ne rezhe samo

s besedo, de ga griva, ampak ako je tudi v ferzi ginjen.

407. *Kedaj je grivenga zhesnaturna?*

Grivenga je zhesnaturna, ako grefhnika gnada fvetiga Duha ino zhesnaturni nagibi h grivengi obudijo.

408. *Kedaj je pa samo naturna?*

Samo naturna je, ako grefhnik is famih naturnih nagibov gréh obshaluje ino sanizhuje, p. ker je v zhafno nefrezho, framoto alj fhkodo prifhel.

409. *Ali samore samo naturna grivenga odpufhanje per Bogu sadobiti?*

Samo naturna grivenga ne samore odpufhanja per Bogu sadobiti.

410. *Kedaj je grivenga zhes vse?*

Grivenga je zhes vse, ako grefhnika bolj griva, de je Boga ras-shalil, kakor de bi bil vse na fveti sguibil.

411. *Kedaj je grivenga splofhna?*

Grivenga je splofhna, ako obfeshe vse grehe bres vfega isvsetja.

412. *Kolikorfhna je zhesnaturna grivenga?*

Zhesnaturna grivenga je dvojna, popolnoma ino nepopolnoma.

413. *Kaj je popolnoma grivenga?*

Popolnoma grivenga je zhesnaturna shaloft ino zhesnaturno gnusenje nad greham, ker je grefhnik Boga, narvikfhi dobroto, katero zhes vse ljubi, ras-shalil; sraven tega mora terdno naprejevsetje biti, Boga nizh vezh ras-shaliti.

414. *Kako se samore popolnoma grivenga obuditi?*

Popolnoma grivenga se samore tako obuditi:

O moj Bog! vfi moji storjeni gréhi fo mi is ser-

za shal, ker si ti tebe, svojiga preljubesniviga Boga, narvikshi ino neskonzhno dobroto, katero is zeliga ferza ljubim, s njimi ras-shalil. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje shivljenje poboljšhati, ino vse, tudi samo smert raji preterpeti, kakor tebe, svojiga Boga, narvikshi dobroto she s enim samim greham vezh ras-shaliti. Daj mi gnado k ispolnenju tega mojiga naprejšetja. To te prosim skos neskonzhno saslushenje tvojiga boshjiga Šina, nasliga Gospoda ino Svelizharja Jesusa Kristusa. Amen.

415. Kaj je potreba, de se samore popolnoma grivenga obuditi?

De se samore popolnoma grivenga obuditi, je potreba: 1. Boga sa njegovo gnado profiti. 2. Ši k ferzu gnati ino premisliti, kdo de je tisti, kateriga smo ras-shalili. 3. Še v obudenji grivenge vezhkrat vaditi.

416. Kedaj je zhlovek dolshen, popolnoma grivenga obuditi?

Zhlovek je dolshen, popolnoma grivengo obuditi: 1. Kadar ima kak fveti Sakrament prejeti, pa ni v stani gnade boshje, ino nima perloshnosti, se spovedati. 2. Kolikorkrat je v kaki smertni nevarnosti.

417. Kedaj je she dobro, popolnoma grivengo obuditi?

Prav dobro je, popolnoma grivengo vsak dan obuditi, fosebno pa, kadar se spat gré.

418. Kaj dodeli popolnoma grivenga?

Popolnoma grivenga dodeli odpufhanje vlih grehov tislím, kateri nimajo perloshnosti, se spovedati, pa imajo refnizhno voljo, kakor hitro bo mogozhe sveto spoved opraviti.

419. Kaj je nepopolnoma grivenga?

Nepopolnoma grivenga je zhesnaturna shaloft ino gnusenje nad greham, alj sato, ker je greh sam na

febi gnufoben, alj pa sato, ker sgubo nebéf ino vezhno fhtrafengo pekla s febo pernese; sraven tega mora terdno naprejšvsetje biti, Boga nizh vezh rasshaliti.

420. Kaj mora gréfhnik fhe vezh storiti, kateri nepopolnoma grivengo obudi?

Gréfhnik, kateri nepopolnoma grivengo obudi, mora fkos saflushenje Jesufa Kristufa odpufhanje svojih grehov vupati, ino sazheti Boga sazhetnika vse pravize ino svojiga lastniga opravizhanja ljubiti.

421. Kako se samore nepopolnoma grivenga obuditi?

Nepopolnoma grivenga se samore tako obuditi:

O moj Bog! shal mi je is zeliga ferza, de fim te ras-shalil. Refnizhno studim ino is ferza fovrashim svoje grehe, nekaj savoljo njih gnufobe, nekaj pa tudi sato, ker fim s njimi nebefa sgubil ino pekel saflushil. Ino tako slo ko greh fovrashim ino studim, ravno tako slo ljubim od sdaj sanaprej pravizo ino tebe, o moj Bog! kateri si studenz ino sazhetnik vse pravize. Vupam od tvojiga neskonzhniga vsmilenja fkos saflushenje Jesufa Kristufa mojiga Svelizharja odpufhanje vseh mojih storjenih grehov, ino terdno fklenem, s tvojo gnado sa naprej ne vezh grefhiti. Amen.

422. Kaj doféshe grefhnik s nepopolnoma grivengo?

S nepopolnoma grivengo dofeshe grefhnik odpufhanje grehov, pa le v spovedi ino s spovedjo.

423. Katero grivengo si naj persadeva grefhnik obuditi?

Defi je ravno nepopolnoma grivenga v Sakramenti pokore sadofti, si vunder naj grefhnik vselaj persadeva, de popolnoma grivengo obudi.

c. Od terdniga naprejšvsetja.

424. Kaj je terdno naprejšvsetje?

Terdno naprejšvsetje je refnizhna volja, fvoje shivljenje poboljšhati, ino nizh vezh grešhiti.

425. Kaj fi mora naprejšvseti, kdor ima refnizhno voljo, fe poboljšhati?

Kdor ima refnizhno voljo, fe poboljšhati, fi mora naprejšvseti: **1.** Še vřih grehov, kakor tudi blishnih perlořhnořt ino nevarnořt, katere v greh napelujejo, řkerbno varvati. **2.** Še vřemu nagnjenju h grehu řerzhno vřtavlati, ino fe vřih perpomozhkov pridno prijeti, kateri řo sa ohranenje gnade potrebni. **3.** Ptuje blago poverniti, ino pohujřhanje, kateriga je grėh naredil, ino řhkodo, katera fe je blishnimu na njegovim pořhtenji, na njegovim blagi, alj kak drugazhi řgodila, popravit. **4.** Vřim řovrashnikam ino řashalnikam is řerza odpuřtiti. **5.** Vfe dolřhnořti řvojiga řtanu na tenko iřpolniti.

426. Kaj mora greřhnik řtoriti, de bo řamogel terdno naprejšvsetje, fe poboljšhati, obuditi?

Greřhnik řamore terdno naprejšvsetje, fe poboljšhati, obuditi, ako **1.** Boga proři, de bi mu k temu řvojjo gnado dal. **2.** Ako vezhkrat prevdari, koliko je vredna, ino kako dobra je gnada boshja, katera vřako zhafno dobroto nefkonzhno prefeshe; nařprot pa tudi premifli, koliko řhkodo narmanjřhi grėh naredi; ker je ta řhkoda hujřhi kakor vřaka zhafna nefrėzha.

d. Od řpovedi.

427. Kaj je řpoved?

Řpoved je řgrivano řposnanje, v katerim fe greřhnik pred mařhnikam, ki je sa řpovedovanje pořtavlen ino pooblařten, řvojih řtorjenih grehov obtořhi, de bi od njega odvėřo dobil.

428. Kakofřhna mora řpoved biti?

Spoved mora biti: 1. ponishna. 2. popolnama.

429. *Kedaj je spoved ponishna?*

Spoved je ponishna, ako se greschnik s pravo grivengo ino velikim oframotenjam samiga sebe pred spovednikom obtoshi, vse nepotrebno isgovarjanje opusti, ino se njegovi ras-sodbi tako popolnama pod-vershe, kakor se kriv ras-sodbi svojiga sodnika pod-vrezhi mora.

430. *Kedaj je spoved popolnama?*

Spoved je popolnama, ako se greschnik vsih she ne ispovedanih grehov pred spovednikom na tenko, odkritoferzhno ino bres hinavshine obtoshi, tako, kakor se po fkerbnim isprashovanji vesti kriviga sposna.

431. *Kedaj je spoved natenzhna, odkritoferzhna ino bres hinavshine?*

Spoved je natenzhna, odkritoferzhna ino bres hinavshine, ako 1. greschnik tako dobro fhtevelo vsih velikih grehov, bres samolzhanja eniga samiga, kakor tudi okoljshine, katere greh sa sposnavo povikfhajo, alj njegovo sorto spremenijo, po refnizi rasodene; vunder pa mora gledati, de zhloveka, s katerim je greshil, nikdar ne imenuje, ino se varvati, de ne rezhe kaj takiga, kar bi poshtenju blishniga fhkodljivo bilo. 2. Ako to, kar od svojih grehov gotovo ve, tudi v spovedi kakor gotovo rasodene; to pa, zhefar se popolnama ne save, ko dvomljivo pove.

432. *Ali spoved velja, per kateri greschnik is strahu alj framoshlivofti kak veleki greh samolzhni?*

Ako greschnik veleki greh is strahu alj framoshlivofti per spovedi samolzhni, ne velja njegova spoved nizh; rasen tega she stori tak greschnik nov ino veleki greh, sato ker Sakramentu svete pokore s tem nezhaft stori.

433. Kaj je storiti gresniku, kateri je per spovedi velek greh naprevsetno alj pa is hudobne neskerbnosti samolzhal?

Gresnik, kateri je per spovedi velek greh naprevsetno alj is hudobne neskerbnosti samolzhal, ni famo dolshen, samolzhaniga greha se spovedati, temuzh se mora tudi obtoshiti: 1. Per kolikih spovedah je ta gréh samolzhal. 2. Mora vse spovedi, katere je po samolzhanim grehu opravil, ako se je v njih velikih grehov obtoshil, popolnoma ponoviti; tako tudi tisto spoved, v kateri je kak veliki greh samolzhal, ako se je bil per tisti fhe kakih drugih velikih grehov obtoshil. 3. Še mora spovedati, ali je, ino koljorkokrat v tém stani presveto obhajílo prejél, ino, alj se je to tudi o velikonozhnim zhafi sgodilo. 4. Mora povedati, ako je v tem stani tudi kak drugi sveti Sakrament prejél.

434. Kaj je gresniku storiti, kateri je per spovedi kak veliki gréh is nevednosti alj posablivosti samolzhal?

Gresnik, kateri je kak veliki gréh per spovedi is nevednosti alj posablivosti samolzhal, mora samolzhan gréh per prvi spovedi rasodeti, ako bi ne samogel kmalo po tej spovedi, fhe kje pred fvetim obhajílam tega storiti.

435. Ali se je treba per spovedi framovati alj bati?

Ni treba, per spovedi se framovati alj bati: 1. Ker se nismo framovali gresniti pred Bogam, kateri vse vidi; ino ker se nismo bali, od njega na vekomaj sавersheni biti. 2. Ker je boljshi, svoje grehe fkrivaj spovedniku rasodeti, kakor v grehi nepokojno shiveti, nefrézhno vmréti, ino fodni dan savoljo tega pred zelim fvetam oframoten biti. 3. Ker se spovednik svojih lastnih flabosti savé, ino savoljo tega s gresnikam lehko vsmilenje ima. 4. Ker je spovednik pod

velikim smertnim greham ino pod filno ojstrimi zhašnimi ino vezhnimi fhtrafengami k molzhanju savesan.

436. *Kako mora grefhnik per spovedi govoriti?*

Grefhnik mora per spovedi 1. vselaj raslozhno, ino kolikor je mogozhe, s poshtenimi besedami govoriti. 2. Mora tako govoriti, de ga le spovednik fli-fhi, ne pa tudi okolj stojezhi.

437. *Šmo dolshni, se tudi odpustljivih gréhov spovedovati?*

Nifmo dolshni, se odpustljivih grehov spovedovati, vunder je to filno dobro ino koriftno.

438. *Še je treba vezhkrat spovedati?*

Treba se je vezhkrat spovedati: 1. Ker vezhkrat grefhimo, ino ker je nevarno, spravo s Bogam na dolgo odlagati. 2. Ker pogosta spoved pred nevarnostmi ino perloshnostmi greha prevarje, ino dušho v gnadi boshji poterdi. 3. Ker pogosta spoved k zhištoti ino budnosti vešti filno veliko pomaga.

439. *V kateri starosti so otrozi dolshni se spovedati?*

Otrozi so dolshni se spovedati, kadar she k pameti pridejo, de so v štani, dobro od hudiga raslozhiti.

440. *Kaj stori zhlovek ravno poprej, kakor se sazhne svojih grehov spovedovati?*

Ravno poprej, kakor se sazhne zhlovek svojih grehov spovedovati, poklekne, stori svet krish, ino rezhe spovedniku: *Prosim vas, duhovni ozhe! sa sveti shégen, de se bom samogel (samogla) svojih grehov prav ino zhišto spovedati.*

441. *Kaj stori zhlovek, ko je svet shégen od spovednika prejel?*

Ko je zhlovek od spovednika svet shégen prejel, móli, ako zhaš ino okoljfhine perpuštijo, ozhitno spoved alj Konfiteor, ki se tako glafi:

Jas, vbogi grešni zhlóvek se spovém Bogu vse-gamogozhnimu, Mariji njegovi prezhašiti materi, vsem ljubim svetnikom, ino vam, mašhnik! na mešči Boga, de sim od svoje sadne spovedi, katera je bila (tukaj se zhaš sadne spovedi pové), vezhkrat ino veliko grešil s mislami, besedami ino djanjam, posebno se pa obtoshim, de sim . . . Sdaj se sazhne tako, kakor je bilo spredej rezhenó, ino kakor se pred Bogom kriviga vé, svojih grehov spovedovati.

442. Kako se spoved skléne?

Spoved se skléne s temi besedami: Ti, ino vsi moji drugi vedni ino nevédni gréhi, katere sim, alj sam storil, alj kriv bil, de so jih drugi storili, so mi is serza shal, ker sim Boga, narvikshi ino vse ljubeshni vredno dobroto s njimi ras-shalil. Térdno sklenem, nizh vezh grešhiti, ino vsih perloshnost greha se varvati. Profim vas, duhovni ozhe! sa sveto odveso ino svelizharno pokoro.

e. Od sadoštenja alj naloshene pokore.

443. Kaj je sadoštenje, katero je k Sakramentu svete pokore potrebno?

Sadoštenje, katero je k Sakramentu pokore potrebno, so tiste dobre dela, katere mašhnik grešniku sa pokoro savoljo spovedanih grehov naloshijo.

444. Sakaj se pokora sa spovedane gréhe nalaga?

Sa spovedane gréhe se pokora nalaga: 1. De se Bogu sa nezhaš, katera se mu je s graham storila, neko nameštenje opravi. 2. De grešhnik skos dela pokore gréh sam nad sebo mašhuje. 3. De bi bile grešniku saflushene zhašne shtrafenge odpushene. 4. De bi bil grešhnik sa naprej bolj varn, ino bi se ne povernil vezh tako neskerbno h grehu.

445. Ali samore zhlovek ras-shalenimu Bogu sadoſti ſtoriti?

Zhlovek ne more is laſtne mozhi nikak ras-shalenimu Bogu sadoſti ſtoriti, ſakaj zhloveſhko sadoſtiſtorjenje ne samore nikdar toliko biti, de bi bilo ras-shalenju neſkonzhniga boſhjiga velizhaſtva enako; vunder pa dobijo pokorne dela, katere maſhnik po ſpovedi naloshi, ino tudi tiſte, katere greſhnik ſam od ſéb' opravlja, od neſkonzhniga sadoſtiſtorjenja Jeſuſa Kriſtuſa ſvojo vrednoſt.

446. Sakaj je greſhnik dolſhen, Bogu ſhe sadoſtvati, ker je Kriſtuſ ſa grehe sadoſti ſtoril?

Greſhnik je dolſhen, Bogu ſhe sadoſtvati, deſi je ravno Kriſtuſ ſa grehe sadoſti ſtoril: 1. Ker morajo tiſi, ki ſhelijo Kriſtuſoviga sadoſtiſtorjenja deleſhni poſtati, s njim delati, ino ſami ſtoriti, kolikor ſamorejo; de popravijo nezhaſt, katero ſo Bogu ſtorili. 2. Ker Bog greſhniko, katerim ſadolſhenje greha ino vezhno ſhtrafengo odpuſti, ſhe tudi doſtikrat zhaſno ſhtrafuje.

447. Je sadoſtvanje potrebni del per Sakramenti ſvete pokore?

Sadoſtvanje je tako potreben del per Sakramenti ſvete pokore, de bi bil drugazhi Sakrament pokore nepopolnoma, raſen ko bi bilo nemogozhe sadoſtvati alj nalosheno pokoro opraviti.

448. Katere dobre dela ſe v Sakramenti pokore nalagajo?

Molituv, poſt ino almoſhna, ino tudi druge ſpokorne dela, katere ſo velikoſti ino poſebnoſti grehov permérjene, ſe greſhniku ſa pokoro nalagajo.

449. Kako ſe mora pokora opraviti?

Pokora ſe mora opraviti: 1. S ponishnim ſerzam. 2. Sveſto, kakor je bila naloshena. 3. Bres odlaganja, kakor hitro je mogozhe.

450. Ali je potreba ino se samore Bogu tudi s drugimi dobrimi deli rasen v spovedi naloshenih sadoštovati?

Tudi s drugimi dobrimi deli je potreba ino se samore Bogu sadoštovati: 1. Ker spovednik savoljo nafhe slabosti alj is drugih modrih vsrokov ne naloshijo vfe-laj pokore, kakor bi bila greham pristojna, ino sa tega del fhe marfikaj gresfhniku odflushiti oftane. 2. Ker nam je po povelji Kristufovi potreba, vréden fad pokore pernefti.

451. Katere fo tiste dobre dela, s katerimi samoremo rasen naloshenih sadofti sforiti?

Dobre dela, s katerimi samoremo rasen naloshenih Bogu sa fvoje grehe sadofti sforiti fo fosebno: 1. Molituv, poft ino almoshna. 2. Druge dobre dela, katere is tega namena radovoljno opravljamo. 3. Teshave ino nadloge, katere naf sadenejo, ako jih poterpeshlivo ino v duhu pokore prenesemo.

452. S shem fhe samoremo, sa shafne fhtrafenge sadoštovati?

Odpuftki fo tudi perpomozhki, sa zhafne fhtrafenge sadoštovati.

P e r f t a v i k.

Od odpuftka.

453. Kaj je odpuftek?

Odpuftek je odpufhanje zhafnih fhtrafeng, katere bi po odpufhenim dolgu greha alj v fedajnim shivlenji alj pa po smerti terpeti mogli.

454. Kaj imajo katolfhki kristjani od odpuftka vérvati?

Katolfhki kristjani imajo od odpuftka vérvati: 1. De je prava zerkuv od Jesufa Kristufa oblast prejéla, odpuftke delíti. 2. De je sa naf filno dobro ino koriftno od zerke deléne odpuftke sadobiti.

455. Kdo ima v pravi zerkvi oblast, odpuftke delíti?

Šami rimfki papesh imajo oblast, v zeli zerkvi odpuške deliti; fhkosi pa imajo oblast, le v svoji fhkofiji ino po naredbah, kakor so od zerkve vpeljane, odpuške dajati.

456. Koliknati so odpuški?

Odpuški so dvojni: popolnoma ino nepopolnoma.

457. Kaj je popolnoma odpušek?

Popolnoma odpušek je odpušhanje vseh zhasnih fhtrafeng, katere je gresfhnik saflushil.

458. Kaj je nepopolnoma odpušek?

Nepopolnoma odpušek je tisti, po katerim niso vse zhasne fhtrafenge odpušhene, ampak le nekaj. Taki so odpuški od fhtridesetih dni, od eniga alj vezh lét.

459. Od kod isvirajo odpuški?

Odpuški isvirajo is saklada zerkve, kateri obfhoji is neskonzhniga saflushenja Jesufa Kristufa, is saflushenja prezhiste devize Marije ino drugih svetnikov. Tega saflushenja naf ftori zerkuv deleshne, kadar nam odpuške deli.

460. Ali nam zerkuv fkos odpušek dolshnost odvsame, sa grehe sadoftvati?

Zerkuv nam ne odvsame fkos odpušek popolnoma dolshnosti, sa grehe sadoftvati, ona le hozhe: **1.** v naf duha pokore obuditi, ino nafho gorezhnost polonati, s katero fpokorne dela opravljamo. **2.** Hozhe nafhi flabosti ino nesmoshnosti na pomozh priti, ker nam savoljo njih vzhafi ni mogozhe, Bogu tako sadofti ftoriti, kakor smo dolshni.

461. Zhesa je potreba, de se odpuški sadobijo?

Kdor hozhe odpuške sadobiti, mora: **1.** v flani posvezhjozhe gnade biti. **2.** sapovedane dobre dela opraviti.

462. *Se samore s odpustki tudi dušam u vizah pomagati?*

S odpustki se samore tudi dušam u vizah kakor fkos priproshnjo pomagati, ako so v ta namén pode-
leni; vunder pa morajo tazhaf shivi dobre dela, ka-
tere so od zerkve sa dosego odpustka sapovedane,
Bogu sa verne mertve darovati.

463. *Kaj je odpustek svetiga léta?*

Odpustek svetiga leta je popolnoma odpustek, ka-
teriga rimski papes, kadar okolshine ino zhaf po-
trebuje, s posebnimi pravizami ino sa posebne opr-
vila podelijo.

§. 5. Od Sakramenta svetiga posled- niga olja.

464. *Kaj je sveto posledno olje?*

Sveto posledno olje je Sakrament, v katerim bol-
nik fkos masilenje s svetim oljam ino fkos sapoveda-
no molituv mafhnikovo gnado boshjo prejme sa o-
sdravljenje dušhe ino vezhkrat tudi teléfa.

465. *Sakaj se pravi temu Sakramentu posledno olje?*

Temu Sakramentu se pravi posledno olje, ker se
med všimi svetimi masilenji, katere je Gospod nafh
Svelizhar svoji zerkvi sapovedal, poslednizh deli.

466. *Kedaj se ima bolnikam posledno olje deliti?*

Posledno olje se ima bolnikam, zhe je le druga-
zhi mogozhe, tazhaf deliti, ko so she popolnoma per-
pameti.

467. *Kaj dodeli posledno olje?*

Posledno olje dodeli: 1. Pomnoshenje posvezhu-
jozhe gnade boshje. 2. Odpusthanje malih, ino tudi
tistih smertnih grehov, katerih se bolnik alj is nedolsh-
ne posablivoſti alj pa is nesmoshnoſti ni spovedal. 3.
Refhenje od hudih nastopkov greha, ino njegovih oſtan-

kov. 4. Mozh, se nalesovanju ino fkuſhnjavam huzizha vſtavlati. 5. Pomozh soper preveliki ſtrah ſavoljo bliſhne ſmérti ino ſodbe. 6. Vezhkrat tudi telefno ſdravje, ako je duſhi k ſvelizhanju.

468. *Kako ſe mora bolnik ſa poſledno olje perpraviti?*

Bolnik ſe mora ſa poſledno olje ſ ſhivo vero ino terdnim ſavupanjem na Boga, ino ſ popolnoma iſrozhenjam v boſhjo voljo perpraviti; ſoſebno pa ſe ſkos ſveto ſpoved v ſtan gnade poſtaviti, alj, ako ſe ſpovedati ne more, reſnizhno grivengo ino ſhaloſt nad ſvojimi grehi obuditi.

469. *Kolikokrat ſmé bolnik poſledno olje prejéti?*

Bolnik ſmé poſledno olje prejéti, kolikorkrat ſe per njem nova ſmertna nevarnoſt perkashe.

470. *Kdo deli ſveto poſledno olje?*

Šveto poſledno olje ne ſmé nihzher deliti, kakor maſhniki zerkve; ſoſebno je to opravilo fajmeſhtrov.

471. *Je poſledno olje k ſvelizhanju potrebno?*

Poſledno olje ni tako potrebno, de bi bres njega ne bilo ſvelizhanja; vunder pa bolnik naj ne opuſha, ga prejéti, ino ſizer ſavoljo mnogih gnad, kattere ſkos njega doſéſhe.

§. 6. Od Sakramenta maſhnikoviga poſvezhenja.

472. *Kaj je Sakrament poſvezhenja ſploh?*

Sakrament poſvezhenja ſploh je Sakrament, po katerim ſe tiſtim, ki ſe v zerkveno flushbo podajo, duhovna oblaſt, ino ſoſebna gnada podeli, odlozhene zerkvene flushbe k zhaſti boſhji ino k ſvelizhanju duſhi prav ino ſveto opravljati.

473. *Kaj je Sakrament maſhnikoviga poſvezhenja poſebej?*

Sakrament maſhnikoviga poſvezhenja poſebej je

Sakrament, po katerim se tištim, ki so sa mašhniko posveženi, oblašt podeli do praviga telefa Jesufa Kristufa, ino tudi do njegoviga duhovniga telefa, kar so verni kristjani.

474. *V shem obstoji oblašt mašhnikoviga posveženja?*

Oblašt mašhnikoviga posveženja obstoji v tem:

1. De mašhniki kruh ino vino v pravo telo ino v pravo kri nashiga Gospoda Jesufa Kristufa spreobrniti, ino nebeshkimu Ozhetu darovati samorejo. 2. De samorejo vernim grehe odpufhati alj sadershavati.

475. *Kdo samore ta Sakrament deliti?*

Le fhkosi samorejo mašhniko posvetiti.

476. *Kakofhni morajo tišti biti, kateri mašhnikovo posveženje prejmejo?*

Tišti, kateri mašhnikovo posveženje prejmejo, morajo potrebno vuzhenost imeti, ino savoljo svojiga zhedniga sadershanja dobro flovéti.

477. *Kaj dodeli mašhnikovo posveženje?*

Mašhnikovo posveženje dodeli: 1. Rasen pomnoshenja posvezhujozhe gnade fhe fosebno gnado, fhkos katero posvezheni mašhniki pripravní postanejo, svoje zerkvene flushbe prav opravljati, ino svete Sakramente spodobno deliti. 2. Vtisne neisbrifljivo snamnje dušhi posvezhenih, po katerim so od drugih vernih odlozheni, ino sa boshjo flushbo savsem posvezheni; satoraj se mašhnikovo posveženje ne more vezh ko enkrat prejéti.

478. *Komu je Sakrament mašhnikoviga posveženja potreben?*

Sakrament mašhnikoviga posveženja ni posamesnim ljudem, ampak zeli zerkvi potreben.

§. 7. Od Sakramenta svetiga sakona.

479. *Kaj je Sakrament svetiga sakona?*

Sakrament svetiga sakona je nerasvesliva svésa, s katero se dvoje nesavesanih kerfhanfskih ljudi, en moshki ino ena shenfka po postavi boshji vsameta ino porozhita, de jima Bog fkos ta Sakrament gnado da, v svojim sakonfskim stanu do smerti poboshno fkupej oftati ino svoje otroke po kerfhanfsko isrediti.

480. *Kako imenuje se. Pavel ta Sakrament?*

Šveti Pavel imenuje ta Sakrament vélek Sakrament v Kristufu ino zerkvi, ker pomeni duhovno svésu Kristufa s njegovo zerkvo.

481. *K zhemu je sakonfski stan vpostavljen?*

Sakonfski stan je vpostavljen: 1. sa raft zhloveshkiga rodu. 2. Sa sdrusheno ino nasprotno pomozh med sakonfskimi. 3. Sa perpomozhek soper napzhno poshelenje mefa.

482. *Je sakonfski stan potreben?*

Sakonfski stan je sploh sa raft zhloveshkiga rodu potreben; ne pa sa vsakiga zhloveka posebej; sakaj nesavesan stan je sa vsakiga posebej bolj popolnoma.

483. *Kaj dodeli Sakrament sakona?*

Sakrament sakona dodeli rasen pomnoshenja pofvezhujozhe gnade fhe te pofebne gnade: 1. De sakonfska poboshno do smerti fkupej shivíta. 2. De svoje otroke v strahi boshjim isrediti.

484. *Kaj sapové zerkuv tiftima, katera v sakon stopita?*

Zerkuv sapové tiftima, katera v sakon stopita: 1. De ne fmé med njima nobeniga sadershka biti. 2. De stopita v ta stan is takiga namena, is kateriga je vpostavljen. 3. De se tudi v strahi boshjim ino s zhisto vestjo v ta stan podasta, ino sato poprej k spovedi ino svetimu obhajilu gresta.

485. *Kaj moreta tifta storiti, katera hozheta v sakon stopiti?*

Tista, katera hozheta v sakon fopiti, morata, po trojnim oklizu pred dvema prizhama ino pred svojim lastnim fajmoshtam eden drugimu sakonsko svestobo obljubiti, ino se porozhiti ino poshegnati dati.

486. *Katere so nasprotne dolshnosti sakonskih?*

Nasprotne dolshnosti sakonskih so: 1. De v miru ino po kerfhanfko fkupej shivita. 2. De mosh svojo sheno, kakor svoje lastno telo ljubi, redi, ino varje, ino de je shena u vlih perpushhenih rezhéh pokorna. 3. De nobeden drugiga v teshavah ne sapusti, temuzh de oba svesto do smerti fkupej oftaneta.

487. *Katere so dolshnosti sakonskih do svojih otrok?*

Dolshnosti sakonskih do svojih otrok so, de jih po kerfhanfko isredijo, ino sa njih vezhno ino zhafno frezho fkerbijo.

Peta postava.

Od kerfhanfke pravize.

488. *Kaj je kerfhanfka praviza?*

Kerfhanfka praviza je, hudiga se varovati, ino dobro storiti.

Pervi del kerfhanfke pravize:

Varji se hudiga.

489. *Kateri je prvi del kerfhanfke pravize?*

Pervi del kerfhanfke pravize je: *Varji se hudiga.*

490. *Kaj je hudo?*

Pravo ino edino hudo je *greh*.

491. *Kaj je greh sploh?*

Greh sploh je radovoljno prelomljenje boshje postave.

492. *Kolikorfhen je greh?*

Greh je dvojin: 1. poerbani greh. 2. djanfki greh.

§. 1. Od poerbaniga greha.

493. *Kaj je poerbani greh?*

Poerbani greh je tisti greh, kateriga je storil Adam v paradishi, ino mi v Adamu, ino kateriga smo od njega poerbali.

494. *Od kod ima poerbani greh svoje ime?*

Poerbani greh ima od tod svoje ime, ker ljudje, ki od Adama is-hajajo, ta greh poerbajo, ino njegove shtrafenge ino hude nastopke terpeti morajo.

495. *Katere so shtrafenge ino hudi nastopki poerbaniga greha?*

Shtrafenge ino hudi nastopki poerbaniga greha so: sguba posvezhujozhe gnade, smert, nagnenje k hudimu, mersenje nad dobrim, ino mnoge teshave ino nadloge.

496. *Je prezhišta deviza Marija tudi Adamov greh poerbala?*

Zerkuv ni fizer nizhesar od tega ko artikel vére fklenila: vunder pa poterdi navuk, de je Marija Mati boshja, bres greha spozheta bila, kakor poboshno misel: ona zeló prepove, kaj nasprotniga vuzhiti, obhaja s veliko zhaftjo prasniki njeniga spozhetja, ino je na to velike odpuške podelila.

§. 2. Od djanfkiga greha ino njegovih fort.

497. *Kaj je djanfki gréh?*

Djanfki greh je prelomljenje boshje poštave, kateriga zhlovek fam radovoljno storiti.

498. *Kako se djanfki gréh fhe drugazhi imenuje?*

Djanfki greh se imenuje tudi perfhonfki gréh sa raslozhek od poerbaniga greha, kateriga otrozi Adamovi niso v perfhoni storili.

499. *Kako se djanfki alj perfhonfki greh dopernese?*

Djanfki alj perfhonfki gréh se dopernese s miflami, besedami, djanjam, alj pa s opufhenjam tega, kar fmo storiti dolshni.

500. *Kakfhen je rastozhek med djanfkimi grehi?*

Raslozhek med djanfkimi grehi je ta: eni so veliki alj smertni grehi; eni pa mali alj odpustlivi grehi.

501. *Kakfhen je fhe drugi rastozhek med djanfkimi grehi?*

Je fhe drugi rastozhek med djanfkimi grehi, de ene imenujemo lastne, ene pa ptuje.

502. *Kateri grehi so lastni?*

Lastni grehi so tiſti, katere fami ſtorimo.

503. *Kateri so pa ptuji grehi?*

Ptují grehi ſo tiſti, katerih fami ne ſtorimo, katerih fmo pa krivi, ako druge v greh napeljujemo, alj greha ne vſtavimo, kadar fmo to ſtoriti dolshni, alj to ſtoriti v ſtani.

504. *Kaj je ſmertni gréh?*

Šmertni greh je veliko prelomljenje boshje poštave.

505. *Kaj ſhkodje ſmertni gréh?*

Šmertni greh odvsame duſhi duhovno ſhivljenje, to je, poſvezhujozho gnado boshjo, ſtori zhloveka ſovraſhnika boshjiga ino vezhne ſmerti vrédniga.

506. *Kaj je odpustlivi gréh?*

Odpustlivi gréh je majhino prelomljenje boshje poštave.

507. *Ali se nam sato, ko so odpustlivi grehi majhino prelomljenje, ni treba persadevati, de bi se jih varvali?*

De so ravno odpustlivi grehi le majhino prelomljenje, se jih je vunder potreba, kolikor je mogoče, varvati: 1. Ker odpustlivi grehi, naj bojo fhe tako majhini, vunder Boga ras-shalijo. 2. Ker moramo perpravleni biti, rajshi vse terpeti, kakor Boga s narmanjšhim greham ras-shaliti. 3. Ker odpustlivi grehi, defi ravno gresfniku posvezhujozhe gnade ne odvsamejo, vunder podelenje drugih djanfskih gnad vstavljajo, ino tako gresfnika szhafama u vezhe ino lahko zeló v smertne grehe savodijo.

508. *Katere so rasne forte djanfskih grehov?*

Rasne forte djanfskih grehov so:

1. *Šedem poglavitnih grehov.*
2. *Šhest grehov v svetiga Duha.*
3. *Štirji v nebo vpijozhi grehi.*
4. *Devét ptujih grehov.*

a. Od sedmérih poglavitnih gréhov.

509. *Kateri so sedmeri poglavitni grehi?*

Šedmeri poglavitni grehi so:

Pervi: *Napuh.*

Drugi: *Lakomnost.*

Tretji: *Nezhifost.*

Zheterti: *Nevofhljivoft.*

Peti: *Poshreshnost.*

Šhesti: *Jésa.*

Šedmi: *Lenoba.*

510. *Sakaj se pravi tim greham, de so poglavitni?*

Tim greham se pravi, de so poglavitni, ker je njih vfak, tako rekozh, glava alj studenzen mnogih drugih, kateri is njih is-hajajo.

511. *Kaj je napuh?*

Napuh je preveliko spofhtovanje famiga febe, ino napzhno poshelenje zhaftí.

512. *Kaj isvira is napuha?*

Is napuha isvira: 1. Prevelika ljubesen famiga febe. 2. hvale- ino zhaftísheljnost. 3. bahanje. 4. fovrashenje Boga, svete vére, zerkve ino blishniga. 5. raspor, kreg ino prepír. 6. terdovratnost. 7. nepokorfhina. 8. hinavfhina. 9. krivoverstvo.

513. *Kaj je lakomnost?*

Lakomnost je nesmérno poshelenje po dnarjih ino blagi.

514. *Kaj is-haja is lakomnosti?*

Is lakomnosti is-haja: 1. Nepokoj. 2. svijazhnost ino goljsija. 3. krivizhnost. 4. isdajanje. 5. krive perfege. 6. nevsmilenost. 7. oterpnost ferza.

515. *Kaj je nezhistost?*

Nezhistost je napzhno poshelenje po mesénih fladnostih.

516. *Kaj is-haja is nezhistosti?*

Is nezhistosti is-haja: 1. Oflepenje vuma. 2. filne shelje po zhafnim shivlenji. 3. posablenje Boga, smerti ino fodbe. 4. obvupanje nad vezhnim svelizhanjam.

517. *Kaj je nevosfhlivost?*

Nevosfhlivost je shalost nad dobrim, kar blishni ima, kakor de bi bilo lastnimu dobrimu fhkodljivo.

518. *Kaj is-haja is nevosfhlivosti?*

Is nevosfhlivosti is-haja: 1. Obrekovanje. 2. opravlanje. 3. krive fodbe. 4. fovrashenje blishniga. 5. veselje zhe je blishnimu hudo, shalost zhe mu je dobro.

519. *Kaj je poshrefhnost?*

Poshrefhnost je napzhno poshelenje po jedi ino pjazhi, alj nesmérnost v jedi ino pjazhi.

520. *Kaj is-haja is poshrefhnosti?*

Is poshrefhnosti is-haja: 1. Rasvujsdanost v sadershanji. 2. prepír. 3. neframnost. 4. nezhistost. 5. saprava zhafa ino premoshenja. 6. popazhenje sdravja. 7. oflabenje dufhnih mozhi.

521. *Kaj je jesa?*

Jesa je napzhno ogrenenje (raferdenje) duha, ino shelja, se mafhovati.

522. *Kaj is-haja is jése?*

Is jése is-haja: 1. Šovrafhtvo. 2. omotenje duha. 3. nevolja. 4. prepír. 5. sabavljanje ino preklinovanje. 6. vbijanje ino morjenje. 7. (merslota ferza).

523. *Kaj je lenoba?*

Lenoba je mersenje ino flud nad tém, kar Boga ino svelizhanje sadéne.

524. *Kaj is-haja is lenobe?*

Is lenoba is-haja: 1. Nefkerbnost v flushbi boshji. 2. Opushba perpomozhkov, kateri fo sa dofego gnade boshje ino vezhniga svelizhanja potrebni. 3. shalost ino otoshnost. 4. maloferzhnost. 5. nespokornost. 6. obvupanje.

b. Od shesterih grehov v svetiga Duha.

525. *Kateri so shestéri grehi v svetiga Duha?*

Šestéri grehi v svetiga Duha fo:

Pervi: *Predersno v boshjo milost greseliti.*

Drugi: *Nad boshjo milostjo obrupati.*

Tretji: *Šposnani kerfhanfski resnizi se vstavljati.*

Zheterti: *Švojimu blishnimu savoljo boshje gnade nerofhliv biti.*

Peti: *Do lepiga opominovanja oterpnjeno ferze imeti.*

Šhefti: *V nespokornosti terdovratno oflati.*

526. *Kaj se pravi od tih grehov?*

Od tih grehov se pravi, de bojo teshko alj zelo ne, ne v tém ne v drugim shivlenji odpušheni.

527. *Kaj se pravi, v svetiga Duha grefhiti?*

V svetiga Duha grefhiti, se pravi, dobroto ino gnado boshjo, katera se svetimu Duhu, kakor studenzu vfega dobriga fosebno pervlastuje, s naprejsetno hudobijo ino sanizhovanjam sametavati.

528. *Sakaj se pravi, de bojo grehi v svetiga Duha teshko alj zelo ne, ne v tem, ne v drugim shivlenji odpušheni?*

To se pravi sato, ker takfhen grefhnik perpomozhke svelizhanja sploh do konza s hudobijo ino sanizhovanjam od febe odmetuje.

c. Od fhtirih v nebo vpijozhkih grehov.

529. *Kateri fo fhtirji v nebo vpijozhi grehi?*

Šhtirji v nebo vpijozhi grehi fo:

Pervi: *Radoroljno vbijanje.*

Drugi: *Mutafti alj Šodomski greh.*

Tretji: *Satiranje vbogih, vdov ino firót.*

Zheterti: *Delavzam ino najemnikam saflushek sadershovati alj vtergovati.*

530. *Sakaj se pravi tim greham, de fo v nebo vpijozhi?*

Tem greham se pravi, de fo v nebo vpijozhi: 1. Ker se od njih vfakiga v fvetim pismi, kadarkolj se od njega govori, na ravnoft pové, de v nebefa sa mafhovanje vpije. 2. Ker ti grehi zhiſto fosebno boshjo pravizo k fhtraſanju filijo.

d. Od devetèrih ptujih grehov.

531. *Kateri so devetèri ptuji grehi?*

Devetèri ptuji grehi so:

Pervi: *V gréh svetovati.*

Drugi: *Greshiti velevati.*

Tretji: *V drugih greh pervoliti.*

Zheterti: *Druge v greh napelovati.*

Peti: *Drugih greh hvaliti.*

Šhefti: *H grehu molzhati.*

Šedmi: *Greh spregledati.*

Ofmi: *Greha se vdelëshiti.*

Deveti: *Gréh sagovarjati.*

532. *Kedaj smo delëshni ptujih grehov?*

Ptujih grehov smo delëshni, kadar smo krivi, de jih kdo drugi stori, alj ne opuſti.

533. *Sakaj smo dolshni, hudo vſtavljati, kadar je mogozhe?*

Dolshni smo, kadar je mogozhe, hudo vſtavljati:

1. Is ljubesni, katero smo dolshni Bogu, kateriga gréh ras-shali. 2. Is ljubesni do blishniga, kateri fi s greham fhkoduje. 3. vezhkrat tudi savoljo dolshnosti svojiga ſtanu.

Drugi del kerſhanſke pravize:

Štòri dobro.

534. *Kateri je drugi del kerſhanſke pravize?*

Drugi del kerſhanſke pravize je: *Štòri dobro.*

535. *Kaj je dobro?*

Dobro je, kar je po boshji poſtavi.

536. *Kaj je po boshji poſtavi?*

Po boshji poſtavi so *zhednosti* ino *dobre dela*.

537. *Kaj je kerſhanſka zhednost ſploh?*

Kerfhanfka zhednost sploh je dar, kateriga Bog dufhi s posvezhujozho gnado vlije, de flori voljo zhloveka sa take dela pripravno ino nagnjeno, katere fo po postavi Jesufa Kristufa, ino vezhniga shivlenja vredne.

538. *Ali fo zhednosti, katere kristjan ispolnovati mora, vezh fort?*

Zhednosti, katere kristjan ispolnovati mora, fo vezh fort, fo *boshje* ino *djansfke* zhednosti.

§. 1. Od boshjih zhednost.

539. *Kaj fo boshje zhednosti?*

Boshje zhednosti fo tiste, katere na ravnost do Boga imamo.

540. *Katere fo tri boshje zhednosti?*

Vera, vupanje ino ljubesen fo tri boshje zhednosti.

541. *Je zhlovek dolshen, se v treh boshjih zhednostih vaditi?*

Zhlovek je dolshen, se v treh boshjih zhednostih vaditi.

542. *Kedaj se je zhlovek fosebno dolshen, v treh boshjih zhednostih vaditi?*

Zhlovek se je dolshen v treh boshjih zhednostih fosebno vaditi: 1. Kakor hitro k pameti pride. 2. Vezhkrat v svojim shivlenji. 3. Ob zhafi hudih fkufhnjav soper te zhednosti. 4. V smertni nevarnosti ino na smertni posteli.

543. *Kako samoremo tri boshje zhednost obuditi?*

Tri boshje zhednosti samoremo tako obuditi:

V e r a.

Verjem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Sin in fveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohranish ino vishafh, kateri dobro polonafh ino hudo shtrafah. Verjem, de je Sin Boshji zhlovek postal, de naf je s svojo smertjo na krishu odrefhil, in de naf

fkonzhne dobroto, katero zhes vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrefhenika ino posvezhovavza rasferdil. Shal mi je, de sim grefhil, de sim tebe, svojiga vfigamogozhniga Gospoda, svojiga narboljfhiga Ozhetarasshalil. Terdno fklenem, vse grehe in hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhedalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj fklep dopolniti. To te prosim fkosnefkonzhno saflushenje tvojiga Boshjiga Šína, nafhiga Gospoda ino Svelizharja Jesufa Kristufa. Amen.

§. 2. Od djanfkih alj ljudotizhnih zhednost.

544. *Kaj so djanfke zhednosti?*

Djanfke zhednosti so tiste, po katerih se djanje ino sadershanje kristjana tako ravná, de je Bogu dopadljivo.

545. *Katere so med djanfskimi zhednostmi, ki jih kristjan iméti mora, poglavitne?*

Med djanfskimi zhednostmi, ki jih kristjan imeti mora, so te *shtiri poglavitne zhednosti:*

Perva: *Modrost.*

Druga: *Smérnost.*

Tretja: *Pravizhnost.*

Zheterta: *Šerzhnost.*

546. *Kaj je kerfhanfka modrost?*

Kerfhanfka modrost je zhednost, po kateri kristjan perpomozhke, ki so k svelizhanju pristojni, isvoli, ino se jih poslushi, ino se tega isogible, kar samore dofego svelizhanja vsilavlati.

547. *Kaj je kerfhanfka smernost?*

Kerfhanfka smernost je zhednost, katera v krist-

janu napzhno nagnjenje do greha nasaj dershi, ino mu le dopusti, zhafno s mero vshivati.

548. *Kaj je kerfhanfska pravizhnost?*

Kerfhanfska *pravizhnost* je zhednost, po kateri kristjan to ispolni, kar je Bogu ino blishnimu dolshen.

549. *Kaj je kerfhanfska ferzhnost?*

Kerfhanfska *ferzhnost* je zhednost, po kateri se kristjan is ljubeshni do Boga per vsih sopernostih ino teshavah dobriga prime, ino tisto ispelja, ino rajfhi vse preterpi, zelo blago, ino shivljenje sgubi, kakor de bi kaj storil, kar je soper boshjo postavo.

550. *Katere zhednosti so sedmerim poglavitnim graham nasprot?*

Ponishnost je nasprot napuhu.

Radodarnost lakomnosti.

Zhistost nezhistosti.

Ljubesen nevoshlivoosti.

Smernost poshreshnosti.

Poterpeshlivoost jesi.

Gorézhnost lenobi.

551. *Kaj je ponishnost?*

Ponishnost je zhednost, po kateri zhlovek od famiga sebe ino od svojih lastnost pravizhno misli, ino ne stori, kakor napuhnjeni, de bi le na to gledal, kar ima dobriga nad sebo, ino bi se savoljo tega povikfhoval, temuzh veliko vezh svoje slabosti ino pomanjkanja sposna, ino se savoljo njih ponishuje.

552. *Kaj je radodarnost?*

Radodarnost je zhednost, katero ispolnimo, ako vbogim ljudem od svojiga radi po svojim premoshenji podelimo.

553. *Kaj je zhistost?*

Zhiftoft je zhednoft, katero ispolnimo, ako se vse prepovedane fladnofti v miflah, befedah ino djanji sdershimo.

554. *Kaj je ljubesen?*

Ljubesen je zhednoft, po kateri se frezhe blishniga veselimo, ino jo po mozhi mnoshimo.

555. *Kaj je smernoft?*

Smernoft, po tém, ko je poshreshnofti nasprot, je zhednoft, po kateri se napzhnemu poshelenju po jedi ino pjazhi vftavljamo, ino oboje le smérno vshivamo.

556. *Kaj je poterpeshlivoft?*

Poterpeshlivoft je zhednoft, po kateri sopernofti s podvershenjam v boshjo voljo prenesemo.

557. *Kaj je gorezhnoft v dobrim?*

Gorezhnoft v dobrim je zhednoft, katero ispolnimo, ako fi persadevamo, vse storiti, kar Boga ino nafhe dufhno svelizhanje sadéva.

§. 3. Od tega, kar fhe vezh h kerfhanfki pravizi flifhi.

558. *Kaj fhe flifhi h kerfhanfki pravizi?*

H kerfhanfki pravizi flifhijo tudi *dolshnofti*, katere je *Jesuf* fosebno perporozhal.

559. *Katere so dolshnofti, ki jih je Jesuf Kristuf fosebno perporozhal?*

Dolshnofti, katere je *Jesuf Kristuf* fosebno perporozhal, so:

Perva: *Narpoprej boshjo kraljestvo ino njegovo pravizo jifkati.*

Druga: *Sam febe satajevati.*

Tretja: *Svoj krish nositi.*

Zheterta: *Sa Kristufam hoditi.*

Peta. *Krotek ino ponishen biti.*

Šesta.: Šovrashnike ljubiti, dobro jim floriti, kateri nas šovrashijo, moliti sa tiste, kateri nas shaliijo ino preganjajo.

§. 4. Od ofmih svelizhanfskih zhednost.

560. Kaj she tudi flifhi h kerfhanfski pravizi?

H kerfhanfski pravizi she tudi flifhi tistih ofem fosebno lepih zhednost, katere je Kristuf Gospod na gori vuzhil, ino savoljo katerih je rekel blagor tistim, ki jih imajo.

561. Katere so tiste ofmere svelizhanfske zhednosti?

Ofmere svelizhanfske zhednosti so naflédne:

Perva: Blagor vbogim v duhu; sakaj njih je ne befshko kraljestvo.

Druga: Blagor krotkim; oni bojo semlo posedli.

Tretja: Blagor shalofstnim; sakaj oni bojo potroftani.

Zheterta: Blagor jim, kateri so lazni ino shejni pravize; sakaj oni bojo nastiteni.

Péta: Blagor vsmilenim; sakaj oni bojo vsmilenje dofégli.

Šesta: Blagor jim, kateri so zhisliga ferza; sakaj oni bojo Boga gledali.

Šedma: Blagor mirnim; sakaj oni bojo otrozi boshji imenovani.

Ofma: Blagor jim, kateri savoljo pravize preganjanje terpijo; sakaj njih je nebeshko kraljestvo.

§. 5. Od dobrih dél, ino njih saflushenja.

Od dobrih del fploh.

562. Kaj so dobre dela kristjana?

Dobre dela kristjana so djanja, katere so Bogu

dopadlive, ino kristjanu, kateri jih dopernafha, k saflushenju.

563. *Ali so dobre dela k svelizhanju potrebne?*

Dobre dela so k svelizhanju potrebne; sakaj véra bres dobrih dél je mervta.

564. *Kaj si saflushimo s dobrimi déli?*

S dobrimi déli si saflushimo pred Bogam pomnoshenje posvezhujozhe gnade, vezhne ino zhasne plazhila, katere je Bog is gole gnade tistim obljudil, kateri dobro storijo.

565. *Ali samore zhlovek is svoje lastne mozhi dobre dela dopernafhati?*

Dobre déla, katere so k svelizhanju potrebne ino per Bogu saflushlive, ne more zhlovek is svoje lastne mozhi, ampak le is pomozhi gnade boshje dopernafhati.

566. *Kako se morajo dobre dela dopernafhati?*

Dobre dela, de bojo per Bogu k saflushenju sa vezhuo shivljenje, morajo biti opravlene: 1. v stani posvezhujozhe gnade boshje. 2. prostovoljno. 3. ne le is naturnih alj nezhimernih namenov, ampak fosebno savoljo Boga.

Od dobrih del posebej.

567. *Katere so nar imenitnifhi dobre déla?*

Narimenitnifhi dobre dela so: moliti, positi se, almoshno dajati.

568. *Sakaj se pravi tém trém dobrim delam, de so narimenitnifhi?*

Tem trém dobrim delam se pravi, de so narimenitnifhi, ker vse, kar samoremo dobra ino saflushliviga storiti, k enimu tih trém dobrih del flifhi.

569. *Kaj se sastopi tukaj pod molitvo?*

Pod molitvo sastopimo tukaj vse poboshne opravila, s katerimi se Bog ino svetniki zhasijo.

570. Kaj se sastopi pod pôstam?

Pod *pôstam* se ne sastopi famo, si po sapovedah zerkve alj pa proštovoljno v jedi ino pjazhi pertergovati, ampak se tudi pravi po svetim písmi, druge fpokorne dela opravljati, ino se grehov isdershati.

571. Kaj se sastopi pod almoshno dajanjam?

Pod *almoshno dajanjam* se sastopijo vse teléfne ino duhovne déla milostí.

572. Katere so teléfne déla milostí

Telefne dela milostí so te sedmére:

Pervo: *Lazhne nasíťiti.*

Drugo: *Shejne napojiti.*

Tretje: *Popotnike sprejemati.*

Zheterto: *Nage oblězhi.*

Péto: *Bolnike objískati.*

Šhésto: *Jetnike reshiti.*

Šedmo: *Merlizhe pokopavati.*

573. Katere so duhovne dela milostí?

Duhovne dela milostí so te sedmére:

Pervo: *Grěshnike svariti.*

Drugo: *Nevédne vuzhiti.*

Tretje: *Dromězhim svetovati.*

Zheterto: *Shalofne tolashiti.*

Péto: *Krivizo voljno terpeti.*

Šhesto: *Tim, kateri nas shaliyo, is ferza odpustiti.*

Šédmo: *Sa shive ino mertve Boga profiti.*

574. Kateri so trije evangelfki sveti?

Trije evangelfki sveti so:

Pervi: *Radoroljno vboshtvo.*

Drugi: *Vezhna zhístost.*

Tretji: *Vedna pokorshina pod duhovnim poglavarjam.*

575. *Sakaj se pravi tém trém rezhém, de so evangelski sveti?*

Tém trém rezhém se pravi, de so evangelski sveti, ker so od Kristusa v evangelji posamesnim ljudém, ne sapovedane, ampak perporozhene.

Perštavek.

Od shtirih poslednih rezhí.

576. *Katere so shtiri posledne rezhí?*

Štiri posledne rezhí so: smert, sodba, pekel, in nebesa.

a.) Od smerti.

577. *Kaj je smert?*

Šmert je lozhenje dushe od teléfa.

578. *Ali morajo vsi ljudje vmréti?*

Vsi ljudje morajo vmréti.

579. *Od kod pride, de morajo vsi ljudje vmréti?*

De vsi ljudje vmréti morajo, pride od greha, kateriga je Adam v paradishi storil. Ko bi Adam ne bil grešhil, bi bili mi tudi po telesu nevmerjzhi ostali. Šmert je shtrafenga gréha.

580. *Kedaj ino kako bomo vmerti?*

Kedaj ino kako bomo vmerti, nam ni snano; savoljo tega moramo vedno sa smert perpravleni biti.

581. *Kakšna je smert dobrih, kakšna hudobnih?*

Šmert dobrih je frezhna, smert hudobnih je zhes vse nefrezhna.

b.) Od sodbe.

582. *Kaj nam je od sodbe vediti?*

Od sodbe nam je vediti, de bo Jesus dushe vsakiga zhloveka kmalo po smerti posebej, na konzi sveta pa vse ljudi vkup s dushe ino telesam sodil.

583. *Kako bo Jezus fodil?*

Jezus bo vsakiga zhloveka po njegovih mislih, befédah ino djanji fodil: dobro bo polonal; ino hudo fhtrafal.

584. *Kaj pride po fodbí?*

Po fodbí pride ispolnenje obfojenja; na dushti kmalo po posebni fodbí, na telefi pa po splošhni.

585. *Kam je dusha per posebni fodbí obfojena?*

Dusha je per posebni ali u vize ali v pekel obfojena, ali pa v nebesa vseta.

586. *Kaj so vize?*

Vize so kraj, kjer dushe zhafne fhtrafenge sa grehe terpijo, katerih se niso v shivlenji spokorile.

587. *Kdo pride u vize?*

Dushe tistih pridejo u vize, kateri, desi so ravno v gnadi boshji vmerli, vunder sa gréhe, katere so bili v shivlenji dopernefli, boshji pravizi sadošti storili niso.

588. *Kaj terpijo dushe u vizah?*

Dushe terpijo u vizah sosebnó v tém presilno veliko, de njih gorezha shelja Boga gledati ino vekomaj vshivati fhe ni dopolnjena, rasen tega terpijo tudi tiste martre, katere jim je boshja praviza odlozhila.

589. *Ali samoremo dusham u vizah pomagati?*

Dusham u vizah samoremo pomagati, ino fizer:
1. Šosebno fkos darituv fвете mashe. 2. Škos moli-tuv. 3. Škos druge dobre déla. 4. Škos odpustke.

590. *Ali smo dolshni, dusham u vizah pomagati?*

Dolshni smo sploh is ljubeshni, všim dusham u vizah pomagati; kar sadene pa starifhe ino dobrotnike, smo dolshni to tudi is hvaleshnošti storiti.

591. *Kak dolgo ostanejo dushe u vizah?*

Kako dolgo dushe u vizah ostanejo, se prav sa

prav ne vé; vse kar se samore rezhi, je, de bolj ali manj dolgo ostanejo, po tém, ko so Boga vezh ali manj ras-shalile, vezh ali manj pokore v tém shivljenji storile, ino po tém, ko jim verni s molitvijo ino drugimi dobrimi deli vezh ali manj pomagajo.

c.) Od pekla.

592. *Kaj je pekel?*

Pekel je kraj, kjer bojo pogubljeni vekomaj martrani.

593. *Kdo pride v pekel?*

V pekel pride, kdor v smertnim grehi vmerje.

594. *Kakšne so peklenške martre?*

Peklenške martre so takšne: Pogubljenim je 1. gledanje ino vshivanje Boga vekomaj odvseto. 2. Bojo terpeli vezhni ogenj, vezhno temo, jok ino fhkripanje s sobmi, vedno glodanje vesti strah ino obvupanje; vse, kar le kolj samore telefonu ali dušhi bolezhne biti, bojo vekomaj terpeli, to je, terpeli bojo vse to breskonza, bres vupanja kakšhniga polajfhanja ali refhenja.

595. *Kaj naj premishljevanje peklenških marter v nas obudi?*

Premishljevanje peklenških marter naj v nas to obudi, de se greha varjemo, sa storjene grehe pokoro delamo, ino sa nje sadošti storimo: velikost ino terpezhnost peklenških marter nam da sposnati, kako strahno je, v roke shiviga Boga pasti.

d.) Od nebés.

596. *Kaj so nebésa.*

Nebésa so presrezhno prebivališhe svetnikov, kjer se Bog svojim sveštim flushavnikom od oblizhja do oblizhja rasodéva, ino je on sam njih zhes vse veliko plazhilo.

597. *Kdo pride v nebésa?*

Tisti pride v nebésa, kdor je v gnadi boshji vmerl,

ino tiſti, kateri ſe je ſvojih gréhov ali na tém ali na unim ſveti ſpokoril.

598. Kakſhno je nebeshko veſelje?

Nebeshko veſelje je neisrezheno veliko, ino obſtoji v tém: **1.** Iſvoljeni bojo Boga od oblizhja do oblizhja, kakor je ſam na ſebi, vekomaj gledali, ljubili, ino vshivali. **2.** Bojo vſe dobro, kar ſe le miſliti da, na teleſi ino duſhi vekomaj iméli. **3.** Bojo proſti vſakiga, tudi narmanjſhiga ſlega.

599. Ali vshirajo vſi iſvoljeni enako veſelje v nebesh?

Nebeshko veſelje ima ſvoje ſtopne: kdor je vezh dobriga ſtoril, bo tudi v nebesh bolj polonan.

600. Kaj naſ vuzhi premifhljovanje nebeshkiga veſelja?

Premifhljovanje nebeshkiga veſelja naſ vuzhí: **1.** De moramo vſe krishe ino vſe terplenje poterpeſhlivo prenaſhati, ker teshave tega zhaſa nizh niſo proti zhaſti, katera ſe ima nad nami rasodeti. **2.** De ſe vſe zhaſno veſelje s nebeshkim veſeljam v nobeno perméro poſtaviti ne more.

MOLITVE

per ozhitni flushbi boshji.

Pred kerfhanfskim naukam.

Pridi fveti Duh! napolni ferza svojih vernih, ino vushgi v njih ogenj svoje ljubeshni, ki si ljudstva vseh jesikov v edinosti fвете vere sdrushil.

V. Islii svojiga Duha zhes naf, ino bojo pre-rojene.

O. Ino prenovil bofh oblizhje semle.

Molimo.

O Bog! kateri si ferza svojih vernih fkos ras-fvetlenje fvetiga Duha vuzhil: daj, de ravno v tistim Duhi, kar je prav, sposnamo, ino se njegovih tolashb vfelaj veselimo. Škos Jesufa Kristufa Gospoda nafhiga. Amen.

Po pridigi ali kerfhanfskim nauku.

Tri boshje zhednosti.

(Kakor v Katekismi na fir. 523, 524 ino 525).

Ozhitna spoved.

Jas vbogi greslni zhlovek se odpovém hudizhu, vsemu njegovimu vdajanju, svetovanju ino djanju. Verjem v Boga, Ozheta, ino Šina, ino svetiga Duha. Vérjem vse, kar sveta katolshka zerkuv sapoveduje vervati. S to svéto katolshko véro se spovém ino sposnam Bogu vsigamogozhnimu, Devizi Mariji njegovi zhaštiti Materi, ino vsm ljubim svetnikam, ter se obtoshim, de sim se od svojih mladih dni noter do sdajne vure velikokrat ino hudo pregreslil s mislijo, s besedo, s djanjem ino s samudo veliko dobrih dél; kakor se je vse to sgodilo na fkrivnim ali ozhitno, védama ali nevédama; soper desét boshjih sapoved, v sedmérih poglavitnih gréhih, na peterih pozhutkih mojiga shivota: soper Boga, soper svojiga blishniga ino soper svelizhanje svoje vboge dushe. Ti ino vsi moji grehi so mi možno shal, ino me is ferza grevajo.

Sato pohlevno prosim tebe, vezhniga milostliva Boga, de mi svojo milost dodelish, ino mojemu shivlenju toliko odloga dasl, de se bom samogel spovedati ino spokoriti, tvojo dobroto ino perjatellivo sadobiti, ino po tém revnim shivlenji vezhno veselje ino svelizhanje dosezhi. Sato povdarim na svoje gréshno ferze, ino rezhem s ozhitnim greslnikom: O Gospod Bog! bodi milostliv meni vbogimu greslniku. Amen.

Litanije Lauretanfke od prezhifte D. Marije.

Kirie eleifon!

Krifte eleifon!

Kirie eleifon!

Kristuf, flifhi naf!

Kristuf, vflifhi naf!

Ozhe is nebes, vsegamogozhni Bog, ufmili
se zhes naf!

Šin, vsega sveta refhni Bog, vfmili se
zhes naf!

Šveti Duh, refnizhni Bog, vfmili se zhes naf!

Šveta Trojiza, en sam Bog, vfmili se zhes naf!

Šveta Marija,

Šveta mati boshja,

Šveta deviz Deviza,

Mati Kristusova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhisti,

Mati bres vsega madesha,

Mati nedolshna,

Mati nar svetejshi,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

Mati nashiga Stvarnika,

Mati nashiga Odreshenika,

Deviza nar modrejshi,

Deviza zhaslitliva,

sa naf Boga profi!

Deviza pohvalena,
 Deviza mogožhna,
 Deviza vsmiljena,
 Deviza vérna,
 Podoba pravize,
 Šedesh modroſti boſhje,
 Šazhetik naſhiga veſelja,
 Poſoduv duhovna,
 Poſoduv zhaſti vredna,
 Poſoduv vſe ſvetoſti,
 Škrivno ſaſtopna roſha,
 Turn kralja Davida,
 Turn ſlonokoſteni,
 Hiſha slata,
 Škrinja miru ino ſprave,
 Vrate nebefhke,
 Sgodna daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeſhaſiſhe greſhnikov,
 Troſhtarza vſih revnih,
 Pomozh vſeh kerſhenikov,
 Kraljiza vſeh angeljov,
 Kraljiza patriarhov,
 Kraljiza prerokov,
 Kraljiza apoſtelnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza ſposnovavzov,
 Kraljiza vſeh deviz,
 Kraljiza vſeh ſvetnikov,

sa naſ Boga proſi!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
sanesi nam o Gospod!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
vslifhi nas o Gospod!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
vsmili se zhes nas o Gospod!

Kristuf slifhi nas!

Kristuf vslifhi nas!

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Ozhe nash . . . Zhes hena . . .

Molimo.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta boshja Porodniza! ne savershi nashih proshenj v nashih potrebah, temuzh nas vselej odreshi od vseh nevarnosti. O zhasitliva in shegnana Deviza, nasha Gospa, nasha fredniza, nasha besedniza, nasha pomozhniza! S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporozhi, svojimu Sinu nas isrozhi.

V. Prosi sa nas, sveta boshja Porodniza.

R. De vredni postanemo oblub Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod! te prosimo, v nashe serza vlij, de, ki smo skos angeljsko osnanjenje tvojiga Sina Jesusa Kristusa zhloveshko postajenje sposnali, skos njegovo

terplenje ino krish k zhaſti vſtajenja perpelani bomo, ſkos tajiſtiga Goſpoda naſhiga Jeſufa Kriſtufa. Amen.

Ÿ. Proſi ſa naſ, ſv. Joſhef.

R. De vredni poſtanemo obljud Kriſtuſovih.

Molimo.

Naj nam preſvete tvoje matere ſhenina ſafluſhenje pomaga, proſimo, o Goſpod! de kar naſha ſlaboſt ne more doſezhi, ſkos njegove proſhnje nam bode dodeleno. Kateri ſhiviſh ino kraljujeſh s Bogam Ozhetam v edinotſi ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sa frezhno ſmert.

O ljubesniva, miſloſtliva ino od vekomaj iſvoljena Deviza, mati Jeſuſova, Marija! proſimo te ſkos tajiſto tvojo ino tvojiga ljubesniviga ſina Jeſufa Kriſtufa britkoſt ino grenkoſt, ktero ſta vidva imela, ti pod kriſham, on pa na ſvetim kriſhu; nar vezh pak ob tajiſti uri, kader ſe je njegova duſha od njegoviga teleſa lozhila, de nam na pomozh prideſh, kadar ſe bodo naſhe vboge duſhe od naſhiga teléſa jele lozhiti, in tajiſte v ſvoje miſloſtlive roke prejmeſh, ino naſhimu Svelizharju, ſvojimu ljubesnivimu ſinu Jeſuſu Kriſtuſu iſrozhieſh. Sdaj

mi tebi nashe dushe sa tajisto uro perporozhimo; ne sapusti nas, o Marija!

Salve Regina.

Zhesfena si kraljiza, mati milosti, shivlenje, sladkost, ino nashe vupanje, bodi zhesfena! K tebi vpijemo mi sapusheni otrozi Eve, k tebi sdihujemo shalostni ino objokani v dolini solis. Sato tedaj, o nasha besedniza! oberni k nam svoje milostlive ozhí, in po tem revnim shivlenji nam pokashi Jesufa, shegnan sad svojiga telefa: o vsmilena, o dobrotliva, o sladka deviza Marija!

V. Prosi sa nas, sveta boshja porodniza.

R. De vredni postanemo obljud Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogozhni vezhni Bog! ki si telo ino dushe prezhiste devize matere Marije, de bi vredno prebivalishe sa tvojiga Sina biti saflushila, skos pripomozh svetiga Duha pripravil, daj, de nad katere spominam se veselimo, skos njeno milostlivo proshnjo od vseh naprejstojezhih slegov ino od vezhne smerti resheni bomo. Skos tajistiga Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Sa vse potrebe.

Ponishno te prosimo, o Gospod! rasve-

shi škos svojo milost naših grehov saveše, ino ohrani po prošnji svoje isvoljene matere, ljube devize Marije ino vseh svojih svetnikov, naš, svoje flushabnike, naše dobrotnike ino naše pohišstvo u vsi svetosti; tudi ozhišči vso našo shlahto ino prijatle od hudobe ino grehov, in napolni jih s lepimi zhednostmi; dodeli nam mir ino sdravje; odverni vidne in nevidne sovražnike; odsheni vse hude shelje; daj nam sdravo vreme ino dobro letovno; dodeli milost našim prijatlam ino neprijatlam; obvari . . . - ško faro s vsimi, ki v njej prebivajo, od kuge, lakote, vojske, ognja, potresa ino prevelike vode; ino milostlivo dodeli vsem vérnim keršhenikam, shivim ino mertvim, v nebesškim kraljestvi vezhno shivljenje, mir ino pokoj. Obvari našhiga Papesha (I.), našhiga Škofa (I.) in našo duhovno gosposko, našhiga Zesarja (I.) in vso keršhansko ljudstvo od vse nadloge ino vsega hudiga. In tvoj sveti shegen pridi is nebes sem doli na naš, ino vselej per naš ostani. Škos Gospoda našhiga Jesufa Kristusa svojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. reshnim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prezhudnim Sakramentam spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa ino tvoje kervi tako zhasliti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi obzhutimo. Kateri shivish ino kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod! vslifhi mojo molituv;

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

Ÿ. Vsegamogozhni ino vsmileni Bog nas naj vslifhi.

R. Amen.

Ÿ. Ino vérnih dushe naj po milosti boshji v miru pozhivajo.

R. Amen.

Ÿ. Boshja pomozh ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Litanije od vseh svetnikov.

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vstani nas!

Ozhe is nebes, vsegamogozhni Bog, vsmili se zhes nas!

Šin, vsega sveta rešni Bog, vsmili se zhes nas!

Šveti Duh, rešni Bog, vsmili se zhes nas!

Šveta Trojiza, en sam Bog, vsmili se zhes nas!

Šveta Marija,

Šveta mati boshja,

Šveta deviz Deviza,

Šveti Mihael,

Šveti Gabriel,

Šveti Rafael,

sa nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji ino arhangelji, sa nas Boga profite!

Vse svete verše svelizhanih duhov, sa nas Boga profite!

Šveti Janes kerstnik, sa nas Boga prosi!

Šveti Joshef, sa nas Boga prosi!

Vsi sveti patriarhi ino preroki, sa nas Boga profite!

sa naf Boga profi!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. André,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janes,
 Sv. Tomash,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jerne,
 Sv. Matevsh,
 Sv. Shimon,
 Sv. Tadevs,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukesh,
 Sv. Marka,
 Vsi sveti aposteljni ino evangelisti, sa naf
 Boga profite!
 Vsi sveti vuzhenzi Gospodovi, sa naf Boga
 profite!
 Vsi sveti nedolshni otrozhizhi, sa naf Bo-
 ga profite!
 Sveti Shtefan, sa naf Boga profi!
 Sveti Lavrenz, sa naf Boga profi!
 Sveti Vinzenz, sa naf Boga profi!
 Šf. Fabjan ino Boshtjan, sa naf Boga
 profita!
 Šf. Janes ino Pavel, sa naf Boga profita!
 Šf. Kosmas ino Damjan, sa naf Boga profita!

Šl. Gervasi ino Protasi, sa naš Boga profita!
 Vši sveti marterniki, sa naš Boga profite!

Šv. Silvester,

Šv. Gregor,

Šv. Ambrosh,

Šv. Avguštin,

Šv. Hironim,

Šv. Martin,

Šv. Miklavsh,

Vši sveti škofi ino sposnovavzi, sa naš
 Boga profite!

Vši sveti vuzheniki, sa naš Boga profite!

Šv. Anton,

Šv. Benedikt,

Šv. Bernard,

Šv. Dominik,

Šv. Franzisk,

Vši sveti mašniki in leviti, sa naš Boga
 profite!

Vši sveti menihi ino pušhavniki, sa naš
 Boga profite!

Šveta Maria Magdalena,

Šveta Agata,

Šveta Luzija,

Šveta Nesha,

Šveta Zezilija,

Šveta Katarina,

Šveta Anastasija,

sa naš Boga profi!

Vse svete devize ino vdove, sa naš Boga
profite!

Vsi svetniki ino svetnize boshje, sa naš
Boga profite!

Bodi nam milostliv, sanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostliv, vslisli nas, o Gospod!

Od vsega hudiga,

Od vsega greha,

Od svoje jese,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od skušnjav hudizha,

Od jese, sovrashtva ino vse hude volje,

Od duha nezhiostli,

Od trefka ino hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Škos skrivnost svojiga svetiga zhlo-
veshkiga postajenja,

Škos svoj prihod,

Škos svoje rojstvo,

Škos svoj kerst ino sveti post,

Škos svoj krish ino terplenje,

Škos svojo smert ino pokopanje,

Škos svojo sveto vstajenje,

Škos svojo zhudno vnebohojenje, refhi
naš, o Gospod!

Škos prihod troshhtarja sv. Duha, refhi
naš, o Gospod!

Na dan sodbe, refhi naš, o Gospod!

Mi vbogi greslniki, prosimo te, vslisli naš!

refhi naš, o Gospod!

De nam sanefesh,
 De nam odpustish,
 De nas k pravi pokori perpelash,
 De svojo sveto zerkuv vishash ino o-
 hranish,
 De apostoljskiga pastirja ino vse zerk-
 vene stanove v svoji sveti véri o-
 hranish,
 De sovrashnike svete vére ponishash,
 De kerfhaniskim kraljam ino oblastnikom
 pravo sastopnost darujesh,
 De vsemu kerfhaniskimu ljudstvu mir
 ino edinost dash.
 De nas vse v svoji sveti flushbi poter-
 dish ino obdershish,
 De nashe misli k nebeskim sheljam
 povsdignesh,
 De vsem nasnim dobrotnikom vezhne
 dari podelish,
 De dushe nashe, nashih bratov, blish-
 nih ino dobrotnikov od vezhniga po-
 gublenja reshish,
 De sad semlje dash ino ohranish,
 De vsem vérnim dusham vezhni pokoj
 podélish,
 De nas vslifhati hozhesh,
 Sin boshji,
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
 sanesi nam o Gospod!

prosimo te, vslifhi nasi!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
vslifhi nas o Gospod!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh;
vsmili se zhes nas o Gospod!

Kristuf slifhi nas!

Kristuf vslifhi nas!

Kirie eleifon!

Kriste eleifon!

Kirie eleifon!

Ozhe nash . . . Zhes hena . . .

Psalms 69.

Bog! pridi mi na pomozh: Gospod, hiti
mi pomagati.

Omoteni naj bodo ino oframoteni, kateri
mi streshejo po shivlenji.

Naj bodo nasaj pahnjeni, ino kri jih
naj spreha, ki mi hudo shelijo.

Odstopijo naj v framoti, ki se mi po-
smehujejo.

Vsi pa, ki tebe ishejo, se naj v veli-
ki frezhi veselijo, in naj rekó: Povelizhan
bodi Gospod! kateri ljubijo tvojo svelizhanje.

Jas sim pa reven ino vbog, o Bog!
pomagaj mi.

Pomozhnik moj in Odreshenik moj si
ti; Gospod! nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Bogu, Ozhetu ino Sinu ino
svetimu Duhu; kakor je bila od sazhetka,

ino sdaj, in vſelaj ino na vſe vezhne zhaſe. Amen.

Ÿ. Pomagaj ſvojim ſluſhavnikom,

R. Kateri v tebe, o Bog, ſavupajo!

Ÿ. Bodi nam, o Goſpod, môzhen turn,

R. Pred ſovraſhnikom!

Ÿ. Nizh naj ne opravi ſovraſhnik pri naſ,

R. In otrok krivize ſe naj ne loti, nam ſhkodovati.

Ÿ. Goſpod, ne ravnaj s nami po naſhih grehih,

R. In ne vrazhuj nam po naſhih hudobijah!

Ÿ. Molimo ſa ſvojiga Papeſha (I),

R. Ohrani jih, Goſpod! oſhivlaj ino oſrezhi jih na ſemlji, in ne daj jih u voljo njihovih ſovraſhnikov.

Ÿ. Molimo ſa ſvojiga Shkôfa (I),

R. Goſpod! ohrani jih, ino varji jih vſega hudiga.

Ÿ. Molimo ſa ſvojiga Zefarja (I).

R. Goſpod! oſrezhi jih, ino vſliſhi naſ, kadar te ſa njih, proſimo.

Ÿ. Molimo ſa ſvoje dobrotnike,

R. Poverni, o Goſpod! miſloſtlivo ſa voljo ſvojiga imena vezhno ſhivljenje vſem, kateri nam kaj dobriga ſtorijo.

Ÿ. Molimo ſa vérne mertve,

R. Gospod! daj jim vezhni mir, ino vezhna
ljuzh jim naj svéti.

V. Naj pozhivajo v miru,

R. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, kterih ni tukaj,

R. Daj dobro svojim flushavnikom, ki v
tebe savupajo, moj Bog!

V. Poshli jim, Gospod! pomozh is svetisha,

R. In varji jih is Šiona.

V. Gospod! vflifhi mojo molituv,

R. Ino moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Sa odpušhanje grehov.

O Bog! katerimu je lašno, se vselej
vsmiliti in persanesti, sprejmi naše pohlev-
ne prošnje, de naš, ino vse svoje flushav-
nike, ktere grehov ketina svesane dershi,
milost tvoje dobrote odveshe.

Vflifhi, prosimo, o Gospod! molituv
teh, ki te pohlevno prosijo, in persanesti
tem, ki svoje grehe sposnajo, de nam od-
pušhanje ino mir dobrotlivo podelish.

Škashi nam, dobrotlivo, o Gospod,
svojo neskonzhno milost, de naš, ne samo
od grehov odveshesh, temuzh tudi od shib,
katere si sa voljo njih saflushimo, odre-
shish.

Bog, kateriga greh ras-shali, pokora potolashi, poglej milostlivo na prošnjo k tebi klizhejozhiga ljudstva, ino shibe tvoje jese, katerih smo savoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Sa Papesha.

Vfegamogozhni vezhni Bog! vsmili se zhes svojiga flushavnika (I), nashiga Papesha, ino vodi jih po poti vezhniga shivlenja, de bodo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo, sheleli, ino s vfo mozhjo storili.

Sa Shkofa.

O Bog! pastir ino vishar vsih vérnih, poglej milostlivo na svojiga flushavnika (I), nashiga Shkofa, katerih si pastirja . . . fke zerkve postavil; dodeli jim, de tem, zhes katere so postavljeni, s besedo ino djanjam k dobrimu flushijo, in tako enkrat s zhedo sebi isrozheno vezhno shivljenje dofeshejo.

Sa Zesarja.

O Bog! varh vsih kraljestvov, ino slafsi kershanskiga zesarstva, dodeli svojimu flushavniku nashimu zesarju (I.) tvojo mozh, s katero se sovrashniki premagajo, sposnati ino zhasiti, de, ker so po tvoji volji

zesar pošali, tudi škos tvojo pomozh mogozhni oflanejo.

Profimo te, vsegamogozhni Bog! de tvoj flushavnik, naš zesar, ki so vikšho deshelfko oblašt is tvojih rok prejeli, tudi na vseh zhednostih rastejo, ino zhedalje terdneji prihajajo, de se s njimi prevideni oftudnosti pregréh varvati, svoje sovrashnike premagati, in k tebi, ki si pot, rešniza ino shivljenje, po tvoji volji priti samorejo.

Sa mir.

O Bog! od kateriga svete shelje, prave misli ino pravizhne djanja ishajajo, daj svojim flushabnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, de bodo naše serza tvojim sapovedam vdane, in zhaš s tvojo pomozhjo bres šrahu pred sovrashniki varni ino mirni.

Sa pravo poboshnost.

O Bog! vushgi naše serza s ognjam svojiga svetiga Duha, de ti bomo s zhištim telesam flushili ino s ozhišhenim serzam dopadli.

Sa vérne mertve.

Bog! Štvarnik ino Odrešhenik vsih vérnih! dodeli dušham svojih flushavnikov ino

flushavniz odpufhanje vſih grehov, de mi-
loſtlivo odpufhanje, kteriga ſo vſelej she-
lele, po bogabojezhnih proſhnjah doſeſhejo.

Sa dobro ſrezho ſvojiga dela.

Sazhni, proſimo, o Goſpod! s ſvojim
Duham naſho djanje, in ſpremljaj ga s
ſvojo pomozhjo, de ſe vſe naſhe molitve
ino dela vſelej s tebó sazhnó, ino s tebó
sazhete, v tebi konzahjo.

Sa shive ino mertve.

Vſegamogozhni vezhni Bog! kateri
goſpodujeſh zhes shive ino mertve, in ſe
vſmilih vſih, katere is vére ino djan-
ja ſa ſvoje ſpoſnaſh: pohlevno te proſimo,
de vſi, ſa ktere ſmo ſe namenili moliti,
ali ſo ſhe pri ſhivlenju, ali ſo ſe shé is
tega ſveta lozhili, ſkos proſhnjo vſih tvo-
jih ſvetnikov po tvoji dobroti odpufhanje
vſih ſvojih grehov doſeſhejo.

Sa vſe potrebe zeliga kerſhanſtva.

Vſegamogozhni vezhni Bog, Goſpod
nebeſhki Ozhe! poglej s ozhmi ſvoje ne-
ſkonzhne miloſti naſhe teshave, reve ino
nadloge. Vſmili ſe zheſ vſe vérne kriſt-
jane, ker ſe je ſa nje tvoj edinorojen ſin,
naſh Goſpod ino Iſvelizhar Jeſuſ Kriſtuſ

volno dal gresnikam v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga krisha sa nje prelil. Odverni nam po njem, milostlivi Ozhe! saflushene shibe, sedajne ino prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolesni ino shalostne revne zhase.

Rasveseli ino poterdi u vsem dobrim duhovske ino deshelske oblastnike ino gosposke, de nas prav vishajo, in si resnizhno persadenejo sa vse, kar samore k tvoji boshji zhasti, k nashimu svelizhanju, in k miru ino srezhi zeliga kershanstva perpomozhi. Dodeli nam, Bog miru! pravo edinost u veri bres vsega rasdertja. Spreoberni nashe serza k pravimu poboljšhanju nashiga shivlenja. Vnemaj v nas ogenj svoje ljubeshni. Daj nam gorezhe shelje po vsem, kar je prav, de Ti bomo, kakor pokorni otrozi v shivlenji ino smerti prijetni ino dopadlivi.

Profimo tudi, kakor hozhesh, de imamo profiti, sa svoje prijatle ino sovrashnike, sa sdrave ino bolne, sa vse shalostne ino revne kristjane, sa shive ino mertve.

Tebi bodi vselej perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje ino nehanje, vse nashe delo ino opravilo, nashe shivlenje ino nasha smert. Daj nam svojo milost tukaj

vshivati, ino tamkaj s vsimi svolenimi dose-
zhi, de te bomo u vezhnim veselji ino sve-
lizhanji hvalili ino zhasili. To nam dodeli,
o Gospod, nebeski Ozhe! skos Jesufa Kri-
stufa, tvojiga ljubiga Šina, nashiga Go-
spoda ino Odreshenika, kateri s tebo ino
svetim Duham enak Bog shivi ino kraljuje
od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. reshnim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prezhudnim
Sakramentam spomin svojiga terplenja sa-
puštil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti
tvojiga telefa ino tvoje kervi tako zhasiti,
de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi ob-
zhutimo. Kateri shivish ino kraljuesh s
Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod! vslisli mojo molituv.

R. In mojo vpitje naj k tebi pride.

Ÿ. Vsegamogozhni ino vsmileni Bog naš
naj vslisli.

R. Amen.

Ÿ. Ino vérnih dushe naj po milosti boshji
v miru pozhivajo.

R. Amen.

Ÿ. Boshja pomozh ostani vselej pri naš.

R. Amen.

O posebnih potrebah

se moli po litanijah, alj pa tudi po sveti mafhi alj pridgi:

1. *Sa desh.*

O Bog! v katerim shivimo, se giblemo ino smo; dodeli nam potrebniga desha, de, ko v zhasnih rezhéh potrebno pomozh dofeshemo, s toliko vézhim savupanjem sa vézhne dobrote profimo.

Dodeli, profimo, vfegamogozhni Bog, de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost savupamo, naf tvoja pomozh védno vsih nevarnost obvarje.

Daj nam profimo, o Gospod! pohlévniga desha, ino fuho oblizhje semle s nebeshkimi potoki milostlivo namózhi. Škosi Gospoda i. t. d.

Ozhe nafh . . . Zhesfiena . . . (petkrat.)

2. *Sa lepo vreme.*

O Bog! kateriga gréh ras-shali, pokora potolashi: poglej milostlivo na profhnjo k tebi klizhejozhiga ljudstva, ino shibe svoje jese, katerih smo savoljo svojih grehov vrédni, od naf odverni.

Vflifhi naf, o Gospod! kateri k tebi sdihujemo, ino dodeli nam, te profimo, lepo vreme: de, ker sa svoje gréhe po pravizi

terpimo, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vsegamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive desha vsfanovish, ino nam svoje jasno oblizhje dobrotlivo pokashefh. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe nash . . . Zheshehena . . . (petkrat.)

3. *Ob hudi vuri.*

O Bog! kateriga gréh ras-shali i. t. d. kakor sgoraj.

Od svoje hishe, profimo, o Gospod! duhovno hudobo presheni, ino odverni nadsemelfko napako hudiga vreména.

Vsegamogozhni vezhni Bog! sanefi nam, ki se bojimo, bodi nam milostliv, ki te profimo: de naf po shkodlivim ognji v oblakih, ino po silnim viharji shuganje hudiga vremena napelja tebe hvaliti.

Gospod Jesus Kristus! ki si vetrovam ino morju sapovedal, ino je bila velika ti-hota, vslishi proshnje svojiga ljudstva, ino dodeli, de po tém snamnji svetiga krisha † preide vse divjanje hudiga vreména.

Vsegamogozhni ino vsmileni Bog! kateri naf s tepenjam sdravish, ino s odpuh-njam ohranish: dodeli, te profimo, de se miru sasheleniga potolashenja rasveselimo,

ino dar tvoje dobrote vselaj vshivamo. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe nash ... Zheshehena ... (petkrat.)

4. *Ob flabi leturni ino lakoti.*

Škashi nam, dobrotlivo, o Gospod! svojo nefkonzhno milost, de nash, ne samo od grehov odvésheh, temuzh tudi od shib, kattere si savoljo njih saflushimo, odreshih.

Vflisli, profimo, o Gospod, nash po hlevne proshnje, ino lakoto milostlivo odverni, de vmerjozh zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo, ino po tvoji milosti prejdejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki savoljo svojih grehov lakoto terpi, o Gospod! milostlivo k sebi spreoberni, ker si rekel, de bo tistim vse pervershemo, kateri tvoje kraljestvo jishejo. Kateri shivish ino kraljujesh i. t. d.

Ozhe nash ... Zheshehena ... (petkrat.)

5. *Ob zhafi merjenja ino kuge.*

Vflisli nash, o Bog, Svelizhar nash! ino na proshnje svete ino zhashtilive boshje porodnize Marije vselaj devize, ino svetiga Boshtjana marternika, ino vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jese odréshi ino po obilnosti svojiga vsmilenja otmi.

Škashi milost, o Gospod! našim ponishnim proshnjam, ino osdravi dushne ino telefne bolesni, de odpushanje prejmemo, ino se védno v tvojim shegni veselimo.

Vflisfi, profimo, o Gospod! naše pohlevne proshnje, ino kugo ino merjenje milostlivo odverni: de vmerjozhi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo, ino po tvoji milosti prejdejo. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe našh . . . Zhesfena . . . (petkrat.)

6. *Ob zhasi vojfke.*

O Bog! kateri vojfke potírafh, ino nasprotnike tih, kateri v te savupajo, s mozhjo svoje brambe premagafh: pomagaj svojim flushavnikom, ki tvojo milost profijo, de svojih sovrashnikov filo satéremo, ino tebe s neprenehano sahvalo zhasimo.

O Bog! od kateriga svete shelje, prave misli ino pravizhne djanja is-hajajo: daj svojim flushavnikom tak mir, kakor ga svét ne more dati, de bojo naše serza tvojim sapovedam vdane, ino zhasi s tvojo pomozhjo bres strahu pred sovrashniki varni ino mirni.

Poteri, profimo, o Gospod! napuh naših sovrashnikov, ino pobij njih nevkrot-

nost s mozhjo svoje defnize. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . (petkrat.)

7. *Ob fleherni nadlogi.*

Ne saversi vſegamogozhni Bog! ſvojiga ljudſtva, ki v nadlogi sdihuje, temuzh pridi ſavoljo zhaſti ſvojiga imena ſtiſkanim vſmileno na pomozh.

Škashi nam dobrotlivo, o Gospod! ſvojo neſkonzhno miloſt; de naf, ne ſamo od grehov odvėshefh, temuzh tudi od ſhib, kate-
re ſi ſavoljo njih ſaflushimo, odreſhiſh.

Dodeli nam ſvojim flushavnikom, proſimo, o Gospod Bog! de vėdno sdravje na duſhi ino na teleſi vſhivamo, ino de bomo po zhaſtitih proſhnjah ſvete Marije vſelaj Devize od sdajne ſhaloſti reſheni, ino vezh-
niga veſelja delėshni.

Poglej dobrotlivo, proſimo, o Gospod! nafhe nadloge, ino odverni ſerd ſvoje jėse, katero po pravizi ſaflushimo.

O Bog! nafhe perbeſhaljſhe ino mozh, ſazhetik dobre! poſluſhaj ponishne proſhnje ſvoje zerkve, ino dodeli, de kar ſ ſavupanjem proſimo, gotovo doſeſhemo. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . (petkrat.)

8. *Ob kaki sahvali.*

O Bog, kateriga vsmiljenje nima shetila, ino kateriga dobrote bogastvo je nefkonzhno: sahvalimo tvoje velizhastvo sa dodelene dari, ino profimo védno tvojo milost, de, ker profhnikam dodelish, kar shelijo, ino jih ne sapustish, jih tudi perpeljash k prihodnimu plazhilu.

O Bog! kateri si serza svojih vérnih fkos ras-svetlenje svetiga Duha vuzhil: daj, de ravno v tistim Duhi, kar je prav, sposnamo, ino se njegovih tolashb vselaj veselimo.

O Bog, kateri nobeniga, ki v te savupa, ne pustish prevezh shiskati, temuzh prideish pohlevnim profhnjam dobrotlivo na pomozh: sahvalimo se ti sa nashe vslifhene profhnje ino ispolnjene shelje, ino te ponishno profimo, de nas vselaj vsih sopernost obvarjesh. Škos Gospoda i. t. d.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . . (petkrat.)

Šveti krishov pot.

Sazhni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham
nashe djanja, in spremljaj jih s svojo pomozhjo, de
se vse nashe molitve ino dela vselej s tebo sazh-
no, ino s tebo sazhete v tebi konzahjo. Škos
Jesufa Kristufa, Gospoda nashiga. Amen.

Oh lesem, vse stvar,
Glejte, kaj se godi,
Ta, kter nas vse shivi,
Grosne martre terpi.

Darovanje.

O moj dobrotlivi Jesuf! ljubim te is zeliga
ferza ino zhes vse, ker si vezhna dobrota ino ne-
fkonzhna milost. Griva me is zeliga ferza, de
sim tebe, o narvezha dobrota! kedaj ras-shalil.
Leta krishov pot ti gor ofram k zhasti tajistiga
preteshavniga pota, kteriga si ti sa mene vbogiga
greshnika storil. Shelim vse tajiste odpuistik sado-
biti, ki so od zerkve sa obiskanje svetiga krisho-
viga pota podeleni, ino hozhem na ta namen mo-
liti, ki je k temu konzu potreben. Prosim te, o
Jesuf! daj mi fkos ta krishov pot v tem shivlenji
tvojo milost, ino v prihodnim vezhno veselje sado-
biti. Amen.

Ko jagne tam stoji,
Še obfodit pusti,
De bi le greshniki,
Ne bli obfojeni.

Pervi Šhtazjón.

Jesuf je k smerti obsojen.

V. Molimo te, **Kristuf**, ino te hvalimo!

R. Ker si fkos svoj krish svét odrefhil.

Premifli prezhudno ponishnost svojiga nedolshniga Jesufa, s katero je krivizhno sodbo bres vsega isgovarjenja posluschal ino sprejel. Tvoji grehi so tajiste lashnive ino krivizhne prizhe, ktere so sodbo podpifale. Hudoba svojiga jesika, s katero si se vezhkrat zhes Boga ino svojiga blishniga pregreshil, je sodnika oslepila, de je nedolshniga Jesufa k smerti obsodil. Oborni se tedaj k njemu; jokaj ino sdihuj vezh s ferzam, kakor s uftmi, ter rezi:

O moj ljubesnivi **Jesuf**! kako neismérna je tvoja ljubesen proti meni, vbogimu gresniku! Bosh tedaj sa svojo hudobno stvar jezho, grosovitno vesanje, vklepanje ino tepenje terpel, in se fhe zelo tako strahno vmoriti dal! **Oh!** to je zhes sa dosti, sa raniti moje ferze ino sa objokati vse pregrehe, ktere sim s svojim jesikam dopernefel. Objokam jih tedaj, ino klizhem k tebi: **O** moj **Jesuf**! vsmilenje prosim; vsmilenje ino milost, o **Jesuf**!

Ozhe nafh . . . Zhefhena si Marija . . . Zhaft bodi Bogu Ozhetu . .

Vsmili se zhes naf, o Gospod! vsmili se zhes naf!

Se ga obsujejo,
Mu krish ponujejo:
On ga vsame voljno,
Nam s njim odprét nebó.

Drugi Šhtazjón.

Jesuf vsame krish na fvoje rame.

Ÿ. Molimo te . . .

Premifli, s kakfhnim vefeljam, ino s kako radovoljnim ferzam dobrotliv Jesuf krish objame, in kako poterpeshlivo tepenje ino fuvanje divjiga ljudstva prenefe. Ti pa poln nevolje ino nepoterpeshlivoſti, beshifh pred krisham, koljkor je mogozhe! kaj ne vefh, de bres krisha ni mogozhe, nebefhkiga vefelja sadobiti? Oh! objokaj fvojo fle-poto, ter fe oberni k fvojimu Gospodu, ino sdihuj rekozh:

Ne tebi, o Jesuf! ampak meni fe ſpodobi ta krish! O teshki krish, kteriga ſo ti moji grehi naloſhili! O ljubesnivi Jesuf! dodeli mi fvojo gnado ino mozh, vſe krishe voljno ſprejeti, ktere ſim ſi s fvojimi grehi ſafluſhil. Štôri, de bom fvoj krish voljno objél, in fe tako od ſveta lozhil; daj mi tako ljubesen do krisha, de bom vſelej s tvojo fluſhavnizo, ſveto Teresjo ſhelel — terpeti ali umreti, — vmreti ali terpeti.

Ozhe naſh . . . Zhefhena . . . Zhaſt bodi . . . Vſmili ſe . . .

On, ki zel ſvet derſhi,
Sa naſ potert leſhi!
Oh, ti preteshki gréh,
Mézhefh Boga po tléh!

Tretji Šhtazjón.

Jesuf pade pervokrat pot krisham.

Ÿ. Molimo te . . .

Poglej ino premifli, kako tvoj Jesuf, ſavolj toljkanj prelite kervi vef flab na tla pade. Oh,

kako ga s pestmi bijejo, s nogami péhajo ino femtertje lujejo; in vunder nobene nevolje ni is njegovih uſt ſliſhati! Ti ſi pa veſ nevoljen, ako le kak majhin krish obzhutiſh, ako le eno krivo beſedo ſliſhiſh. Oh, odpovej ſe ſvoji nepoterpeſhlivoſti, prevſetnoſti ino napuhu, ino ſdihni k Jeſufu:

O ljubesnivi Jeſuf! poglej, jas nar bolj ſavershen greſhnik leſhim pred tvojimi nogami. Oh, koljkrat ino v kako velike grehe ſim padel! koljkrat ſe v globozhino hudobije vgresnil! O Jeſuf! ſtegni ſvoje rame, podaj mi ſvoje roke. Pomozh, o Jeſuf! — pomozh od tebe iſhem, de bi zel zhaſ ſvojiga ſhivlenja v noben ſmertni gréh vezh ne padel, ino tako ob ſmertni uri ſvelizhanje vupati ſa-mogel.

Ozhe naſh . . . Zheſhena . . . Zhaſt bodi . . . Vſmili ſe . . .

O greſhnik! dva ferzá,
Glej ſdaj, ſhalujeta!
Shaluj ſhe s njima ti,
Ker ſ' kriv te ſhaloſti.

Zheterti Šhtazjón.

Jeſuf frezha ſvojo ſhaloſtno Mater.

Ÿ. Molimo te . . .

Oh, kako veliko ſhaloſt ino bolezhino je obzhutilo ferze Jeſufa; s kakſhno grenkoſtjo ino ſhaloſtjo je bilo napolnjeno ferze Marije, kadar ſta ſe onadva frezhala! Poſluſhaj, o nehvaléſhna duſha! „Kaj ti je ſtoril moj Šin?“ klizhe k tebi Marija! „Kaj ti je ſtorila moja Mati?“ te vpraſha Jeſuf! „Oh! ſapuſti ſhe vunder enkrat ſvoje pregrehe, ſa voljo kterih midva toliko ſhaloſt ino martro terpiva.“

O grefhnik! kaj pravish na to? — Sdihni v svojim ferzi, ter rezi:

O boshji Šin Marije, o prešveta mati mojiga ljubesniviga Jesufa! veš spokorjen ino ponishan lešhim pred vajnimi nogami: jas sim tajisti isdajavez, s mojimi grehi sim ovójsiril mezh, ki je vajno ferze ranil. Oh, griva me is ferza: prosim vaj, odpustita mi. Milost, o Jesuf! milost, o Marija! po vajni preveliki milosti mi podelita to gnado, de ne bom nikdar vezh grefhil, ampak de bom vajno grenko terplenje ino shalošt nozh in dan premishlaval ino objokaval.

Ozhe naf . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vsmili se . . .

Perstopi mu v pomozh,
Njegova mozh je prozh:
S njim voljno nôl' svoj krish,
De pridešh v paradish.

Peti Šhtazjón.

Šhimon pomaga Jesusu krish nošiti.

Ÿ. Molimo te . . .

Spomni se, de si ti tajisti Šhimon, ki je nezhimernosti tega svetá ino sheljam svojiga mesa veš vdan. Švoje krishe, ne is ljubeshni do Jesufa, ampak, ker se jih isnebiti ne morešh, s veliko nevoljo nošish. Oh, sbudi enkrat svoje ferze, ino vsmilili se zhes svojiga tako oblosheniga Svelizharja . . . Objami radovoljno vse krishe, ktere ti bo tvoj ljubeshnivi Ozhe pošlal; škleni, ne samo vse sopernosti s poterpeshlivoštjo nošiti, ampak se šhe tudi svojimu Bogu sa tajiste hvaleshniga fkasati. Prošiga, ino rezi:

O ljubesnivi Jesuf! sahvalim fe ti sa premnoge perloshnosti, ktere mi dasf, de bi sa te terpeti ino sa fe kaj saflushiti samogel. O moj Bog! daj mi gnado, vse, kar fe mi bo v tem shivlenji teshkiga pergodilo, s poterpeshlivim ferzam prenesti, in fi s tem vezhno veselje flushiti. Štori, o Jesuf! de tukaj s tebo jozhem ino terpim, po tem fe pa v nebefah vezhno s tebo veselim.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili fe . . .

Vtifni fi v dno ferza,
Podobo Jesufa;
Šlushi s Veroniko,
Do smerti mu svestó.

Šhefti Šhtazjón.

Veronika Jesufu putni pert podá.

Ÿ. Molimo te . . .

Poglej ino premifli v tem pertu presveto oblizhje svojiga vfmileniga Isvelizharja. Oh vunder ga ljubi, in fkos to ljubesen vtfni v svoje ferze njegovi obras! Oh, kak frezhen bofh, ako bofh s obrasam Jesufovim v svojim ferzu shivel, in s njim u vezhnost stopil. De to gnado sadobifh, fe oberni k njemu, ter rezi:

O moj shalofni Jesuf! prosim te: vtfni v mojo ferze podobo svojiga fvetiga oblizhja, de bom bres nehanja na tebe mislil, nozh ino dan tvojo grenko terplenje pred ozhmi imel ino svoje grehe objokaval. O Jesuf! s kruham svojiga terplenja hozhem svojo dusfo fititi: moje ozhi bodo vedne folse zhes moje grehe tozhile.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili fe . . .

Oh kak shalofniga,
She vidim fpet Boga, —
S kervjo pokritiga,
Na tla pobitiga.

Šedmi Štazjón.

Jesuf drugokrat pod krisham pade.

Ÿ. Molimo te . . .

Premifli, kako Jesuf, tvoj Bog ino Gospod fpet na semlji leshi, vef flab od prevelikih bolezhín ino terplenja, sanizhovan od fovrashnikov. Premifli, de je tvoja prevsetnost Jesufa poterla ino ga na tla vergla, tajiste on prenesti ne more. Oh! sapufti enkrat fvoj napuh, ne bodi vezh tako prevsetniga ferza. Sgrivaj se, in fkleni, sa naprej Jesufovo ponishnost posnemati. Rezi vef sgrivan ino spreoburnjen:

O nikdar sadofsi hvalen Jesuf! Vidim fizer, de na semlji ftegnen leshifh, vunder te molim ino zhaftim kakor fvojiga mogozhniga, vezhniga Boga. Profim te: potêri moj napuh, odvsemi od mojiga ferza vfo prevsetnost, de bom fvojo nezhimernost fposnal, vse saframovanje s tebi tako dopadljivo ponishnostjo sprejel, s tem pa to frezho sadobil, tebi, ki na semlji leshifh, pomagati, in enkrat s tebo v nebeshkim kraljestvi povikfhan biti.

Ozhe nash . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili se . . .

Kdo bi, brumne shené!
Ne tozhil s vam folsé?
Alj on prav: „Ne zhes mé,
Jokajte se zhes fe.“

Osmi Šhtazjón.

Jesuf tolashi Jerusalemske shene.

Ÿ. Molimo te . . .

Premišli ino prevdari v svojim ferzu, kako slo ti je potreba shalovati ino jokati! Pervizh sa voljo svojiga ljubesniviga Jesufa, ki sa voljo tebe toljko terpi. Drugizh zhes samiga febe, kër si fhe smeraj tako nevalëshen, de ne nehafh, njega shaliti. Kako samorefh fhe terdovraten oftati, zhe premišlih, kaj on sa te terpi? Poglej, kako milostliv ino ljubesniv fe Jesuf shaloftnim shenam fka-she! Oberni fe tudi ti k njemu s savupanjem, ino rezi s ferzam:

O moj ljubesnivi Jesuf! kako je mogozhe, de fe moje ferze od shalofti ne rastopi! Šolse, oh Jesuf! prosim, — folse prave pokore ino perfer-zhniga vsmilenja, de bi s objokanimi ozhmi ino s sgrivanim ferzam tajisto gnado sadobil, ktero si shaloftnim shenam fkasal. O Jesuf, ne oberni od mene svojih milostljivih ozhi: poglej s njimi mene, vbogiga grefhnika, de bom tudi jas tebe sadno uro poln tolashenja viditi samogel.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vsmili fe . . .

Tretjizh potren leshi,

Zhudo, de fhe shivi!

Morte le grefhniki,

Bit tak nevsmileni?

Deveti Šhtazjón.

Jesuf tretjokrat pod krisham pade.

Ÿ. Molimo te . . .

Premišli, s kako veliko bolezhino je Jesuf

she tretjokrat pod krisham padel. Oh, kak vunder judje ino ajdje to krotko ino nedolshno ovzhizo, ko štekli volkovi tepejo, fujejo, in femtertje po terdim kamnji vlazhijo. Oh greh! kak hudoben li, de famiga Šina boshjiga tako grosovitno martrafh! — Grefhnik! ali ne bo tvoj vef potert ino tako grosovitno martran Bog tvojih fols vreden? Oh rezi s shaloftnim ferzam:

O vfegamogozhni Bog! ki nebo ino semljo s enim perftam dershih: kdo te je tako nevfmileno na semljo vergel? Oh! nihzhe drugi, ko moje pregrehe, v ktere tolikrat padem: od grehov ni jenjala moja hudoba, in s njimi se mnoshi tvoje terplenje! Ali poglej, o Jesuf! per tvojih nogah sdaj leshim s sgrivanim ferzam, in terdno iklenem, svoji hudobii konez sfioriti; v shalofti svojiga duha ti obljubim: nikdar vezh nozhem grefhiti, o moj Bog! nikdar vezh.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili te . . .

Oh! she ga flazhijo,
Sholz pit mu dajejo:
Poln je bolezhnih ran,
Poglej, zhe morf, kristjan!

Defeti Šhtazjón.

Jesufa flezhejo, ino mu sholzha piti dajo.

Ÿ. Molimo te . . .

Premifli dufha, kako Jesufa, ki je sunaj na svojim shivotu she vef ranjen, fhe snotraj s grenkim sholzham martrajo. Poglej, kako on nesframnost, nespodobnost ino prevsetnost svojiga oblazhila s svojo nagostjo plazhuje, in s sholzham tvojo poshrefhnost. Ali samorefh svojiga Jesufa bres

vsmilenja pogledati? Oh! versi se k nogam svojiga gôliga Jesufa, ino rezi k njemu:

O shalofni Jesuf! kako velik raslozhek je med tebo ino meno: ti si vef rasranjen, poln grenkoſt ino s kervjo pokrit, — jas pa vef nezhimern, poln fladkoſti ino vefelja, ali vſaj tak shelím biti! — Oh! jes niſim na pravim potu. O Jesuf! ſpravi me ti na pravo ſteſo: ſtóri, de mi bodo vſe nezhimernoſti tega ſveta grenke ino ſoperne, in le hoja ſa tebo prijetna ino fladka; de tako vreden poſtanem, s tebo vezhno vefelje vshivati.

Ozhe naſh . . . Zheſhena . . . Zhaſt bodi . . . Vſmili ſe . . .

Kak ſtraſhno je raſpét,

Shilze ſo ſa preſhtét:

Oh! kak ſhe more ſpet

Jesuf ſa naſ terpet.

Ednajſti Šhtazjón.

Jesufa na krish perbijajo.

Ÿ. Molimo te . . .

Premiſli neisrezhenó bolezhino ktero je tvoj dobrotlivi Jesuf obzhutil, kader ſo rabeljni njegovo meſo, kite ino shile s ſhebli prederli! Oh! kako je to, de ſe tvoje ferze od ſhaloſti ne raſpozhi, ker vidíſh, de tvoji grehi tako nevſmileno tvojiga Iſvelizharja martrajo? Šaj sdaj tózhi ſvoje ſolſe, obſhaluj ſvoje grehe, ino rezi:

O dobrotlivi, ſa voljo mene krishani Jesuf! vlij v moje ferze ſveti ſtrah ino gorezho ljubesen do tebe. In ker ſo moji grehi tajíſti ſhebli, ki ſo tebe na krish perbili; ſtóri ſkos ſvojo gnado, de bodejo vſe moje hude ſhelja ino obzhutki na tvoj krish nabiti, in tamkaj vmorjeni, de jas v shivlenji

ino v smerti s tebo krishan, tudi v nebefah s tebo
vezhno kraljovati samorem.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili fe . . .

V bridkoſti tu viſi,
Mertvaſhki put poti, —
Shalujte vſe ſtvari:
Sdaj Bog duſho ſpuſti.

Dvanajſti Šhtazjón.

Jesuf na krishu povikſhan vmerje.

Ÿ. Molimo te . . .

Odpri tukaj ſvoje ozhi, ino premifli ſvojiga
na krish perbitiga Jefufa. Poglej njegovo vſe
bledo oblizhje. Poſluſhaj, kakó proſi odpuſhanje
tajiſtim, ki ga krishajo ino ſhalijo. Raſbojniku ob-
ljubi nebefhko kraljeſtvo, iſrozhi ſvojo mater Ja-
neſu, perporozhi ſvojo duſho nebefhkimu Ozhetu,
ſadnizh tudi — vmerje s nagnjeno glavo! — Ta-
ko je tedaj vmerl moj Jefuf? Vmerl je — vmerl
na krishu — ſa voljo mene! O duſha moja, kaj
boſh ſdaj pozhela? Oh! ne pojdi prozh, kakor s
poniſhnim ino ſgrivanim ferzam. Objami krish,
ino ſdihni proti Jefufu:

O moj ljubesnivi Iſvelizhar! vem ino ſpoſnam,
de ſo moji grehi tajiſti rabeljni, ki ſo te tako ne-
vſmileno vmorili. Nobene gnade niſim vreden, ker
ſim tebe krishal! Alj koliko tolafenje ino vupanje
obzhuti moja duſha, ko te ſliſhim tudi ſa tajiſte
proſiti, ki ſo te krishali. Kaj hozhem tedaj ſa te
ſtoriti, ker ſi ti toliko ſa me ſtoril? — Poglej, o
Jefuf! perpravljen ino voljen ſim, vſim odpuſtiti,
ki ſo me kedaj raſ-ſhalili. Odpuſtim, o moj Bog!
ſa voljo tvoje ljubezni odpuſtim vſim, jih iſ ferza
objamem, ino jim ſhelim vſo dobroto fkaſati, ſato

pa tudi vupam enkrat flifhati: „Danafhni dan bofh s meno v paradishu!“

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili fe . . .

Sdaj mati, k tebi hitim,
Tvojiga fin shelim,
S vama, dokler shivim,
Rad jozhem in terpim.

Trinajfti Šhtazjón.

Jesufa is krisha fnemejo.

Ÿ. Molimo te . . .

Premifli, kako ojſter je bil mezh, ki je ferze ſhaloſtne matere prebodil; kader je ſvojiga Šina mertviga v ſvoje narozhje dobila. Vidila ga je vſega raſranjeniga ino kervaviga. Oh! kakfhno ſhaloſt ino bolezhino je tedaj v ſvojim ferzi obzhutila! Pa kakfhen mezh je bil tako ojſter, de je njeno ferze prebodil? Oh greh je bil, kater je Jeſufu ſhivlenje vſel, ino ferze Marije tako môzhno rani. Objokaj tedaj hudobni greh; fkleni ſvoje folſe s folſami ſvoje ſhaloſtne matere, ino sdihni k njéj tako:

O kraljiza vſih marternikov! kedaj bom vreden prav ſapopaſti tvojo ſhaloſt ino martro? kedaj bom gnado ſadobil, tajiſto védno v ſvojim ferzi noſiti ino s tebo terpeti? O velika goſpa! ſprôſi mi to gnado, de bi jas nozh ino dan ſvoje grehe objokaval, ki ſo tebi toliko ſhaloſt naredili, de bom tak veſ ſgrivan v ſavupanju ino ljubezni do tvojiga boſhjiga Šina vmerl, in po ſmerti s tebo vezhno shivel.

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili fe . . .

Tu sa naf mertviga,
 Molimo Jesufa,
 In poloshimo ga,
 V grob fvojiga ferzà.

Šhtirinajsti Šhtazjón.

Jesufa v grob poloshijo.

Ÿ. Molimo te . . .

Premišli tukaj shalovanje, sdihoвање ino jokanje Magdalene, Janesa ino drugih brumnih dufh, kadar jim je Jesuf odvset ino v grôb poloshen bil. Slahti pak si k ferzu vsemi teshavo in bridko shalošt Marije, njegove matere, kader je is narozhja fvojiga ljubesniviga Šina sgubila! V premišhlovanji lete njene shalošti ino terpenja se imash refnizhno framovati, de si pri objiskovanju krishoviga pota tako malo k vsmilenju ganjen bil. Oh! obudi svoje ferze vfaj sdaj pri sadnim šhtazijonu! kufhni s spofhtovanjam kamen boshjiga groba, poloshi v njega svoje ferze, ter rezi k fvojimu mertvimu Jesufu:

O vsmileni Jesuf! ki si leta kervavi pot is ljubezni do mene štoril: zhaštim te v grobu leshezhi-ga ino te molim. Shelim te v ferzi sapertiga imeti, de bi s tebo fklenjen, fkos ta krishovi pot k novimu shivlenju vřtal, ino se v tvoji gnadi is tega fveta lozhil. Škos saflushenje tvojiga terpenja, kteriga fim premišhlaval, mi milořtlivo dodeli, de bo moja jed sa sadno uro tvojo presveto refhno telo; moje sadne besede: Jesuf, Marija, Josphes, de fvoj sadni sdihlej s tajřtim sdihlejam fkle-nem, s kterim si ti svojo presveto shivlenje fklenil: de tako v shivi veri, terdnim savupanju ino go-

rezhi ljubesni — s tebo ino sa voljo tebe vmerjem, in po tem s tebo vekomaj shivim.

Ozhe nash . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili se . . .

Škos leta krishov pot,

Podeli o Gospod!

Nam svojo gnado sdaj,

Po fmerti fveti raj.

Molituv.

O nebeshki **Ozhe**, vezhni **Bog!** fkos tajisto ljubesen, s katero si svojiga **Šina Jesufa Kristusa** na ta fvet poslal, in s ktero me je on fkos svojo bitko martro ino grenko fmert odrefhil, ti ofram leta krishovi pot, kteriga sim fkos tvojo gnado obiskal.

Šprejmi to andoht k povikfhanju svoje zhafti, ino k hvaleshnosti sa vse meni ino drugim dodele-ne gnade, sa odpufhanje grehov zeliga fveta, sa pomozh vérnim dufham, slasti pak tiltim, sa ktere sim te od sazhetka profil. **O** milofilivi nebeshki **Ozhe!** poglej oblizhje **Kristusa** svojiga **Šina**; vfli-fhi glaf njegove fvete kerví, in bodi gnadliv ino milofiliv meni vbogimu grefhniku. **Amen.**

V namen rimfkiego papesha:

Ozhe nash . . . Zhefhena . . . Zhaft bodi . . . Vfmili se . . .

Litaniје od Kristufoviga terplenja.

Kirie eleifon i. t. d.

Jesuf, s ponishnostjo v Jerusalem gredozhi,
Jesuf, zhes Jerusalem jokajozhi,
Jesuf, ki si vuzhenzam noge vmival,
Jesuf, ki si nam svojo presveto refhno telo sa
shivesh nafhkih dufh sapustil,
Jesuf, sa 30 frebernikov predan,
Jesuf, na svoji dufhi noter do smerti shaloften,
Jesuf, ki si u verti kervavi put putil,
Jesuf, od angelja potroshtan,
Jesuf, od Ifhkarjota Judam isdan,
Jesuf, nevsmileno svesan,
Jesuf, od vuzhenzov sapusthen,
Jesuf, pred Anasa ino Kajfsha pelán,
Jesuf, sa uho vdarjen,
Jesuf, od krivih prizh toshen,
Jesuf, od Petra trikrat satajen,
Jesuf, pred Pilatusha, kakor jetnik postavlén,
Jesuf, v belim oblazhilu saframoyan,
Jesuf, rasbojniku Barabu nasaj postavlén,
Jesuf, nevsmileno gajshlan,
Jesuf, s shpotlivim rudezhim plajsham ogernjen,
Jesuf, s ternjam kronan, v obras sapluvan,
ino po glavi tolzhen,
Jesuf, krivizhno k smerti obsojen,
Jesuf, s teshkim krisham obloshen,
Jesuf, kakor nedolshno jagne k smerti pelán,

vsmili se zhes nafi!

Jesuf, ki si na krishu sa svoje sovrasnike mólil,
 Jesuf, na krishu od Judov saframovan,
 Jesuf, od leviga rasbojnika na krishu preklinjan,
 Jesuf, ki si defnimu rasbojniku sv. raj obljubil,
 Jesuf, ki si na krishu svojo mater Janesu, ino
 Janesa svoji materi isrózhil,
 Jesuf, na krishu s jesham ino sholzham napajan,
 Jesuf, ki si skos smert krisha vse dopolnil,
 Jesuf, noter do smerti krisha pokorn,
 Jesuf, ki si na krishu svojo duslo v roke svojiga
 Ozheta isrozhil,
 Jesuf, ki si s nagnjeno glavo vmerl,
 Jesuf, v defno stran s sulizo preboden,
 Jesuf, is krisha is-fnet ino v nov grób poloshen,
 Jesuf, ki si sv. ozhake is temniz refhil,
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh; sanesi
 nam o Gospod!
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh; vslifhi
 naf o Gospod!
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh; vsmili se
 zhes naf, o Gospod!

Kristuf slifhi naf! — Kristuf vslifhi naf!

Kirie eleison! — Krište eleison!

Kirie eleison!

Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

Molituv.

Prosimo te, o Gospod, oglej se milostlivo na
 to svojo drushino, sa katero se je Gospod Jesuf
 Kristuf hotel v roke gresnikov vdati, ino na krishu
 vmreti. Kateri s tebo v edinosti svetiga Duha
 shivi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije od presvetiga refhniga Teléfa.

Kirie eleifon!

Kriste eleifon!

Kirie eleifon!

Bog Ozhe! Šin ino fveti Duh! Vfmili se zhes naf!
Jesuf! pravi boshji Šin ino svelizhar zhlo-
vefhki!

Ti si fe k nam ponishal, de bi naf povikfhali,
Ti si nafh brat postal, de se je nam velka zhašt
ino milošt sgodila,

Ti si nam fkos fvoje nauke pravi pot k sve-
lizhanju pokasal,

Ti si nam dal nar lepfhi isgled pri vfaki zhed-
nosti,

Kolka je bla tvoja ljubesen do vfih ljudi, do
smotenih ino grefhnikov, prijatlov ino fo-
vrashnikov,

Kolko si ti is ljubesni sa naf preftal, ino ftano-
vitno se svoji fmerti blishal,

Ti si s neisrezheni pohlevnosti svojih vuzhen-
zov flabošt ino nesvestobo poterpel,

Vjet ino svesan, saframvan ino po krivim sa-
toshen si fe ti na Boga ino svojo nedolshnost
sanefil,

Škos mili pogled si ti rahlo Petrovo ferze h
pokori obernal,

Kakor radovolno jagne si tepenje, saplivanje,
saframovanje ino vse bridke martre preftal,

Jesuf, na gori Kalvari oblazhila obropan,

Jesuf, sa roke in noge na krish perbit,

hvala tebi vekomaj!

Ti fi nam fhel naprej s teshkim krisham proti nebefam,

**Ti si fvoje shivljenje v nar vezhah bridkostih
Bogu sa naf ofral,**

V svojem velizhaftvi si fhe smiram nash frednik
ino prijatel,

**Tukaj varjesh ino vishafsh svojo sveto zerkuv,
Tam v hifhi Ozhetovi nam prebivalfhe pri-**

Ti bofh enkrat prifhel, brumne vfe s feboj v

nebeša vset,

Do tistiga zhafa bošh smiram prizhejiozh v pre-

svetim Refhnimu Telef, **Poleg hvale fklenemo tudi svojo profhnjo, de**

nam nafhe svelizhanje dodelifh,
Stori is nevernikov brumne kriftjane.

**Pomagaj nam s teboj v fveti zhednosti shiveti,
Pridi nam v vsih potrebah na pomozh.**

Poterdi naf v dobrim ob zhasu fkuſhnjave,
Obvarvaj naf vſake pregrehe,

**Bodi nam tolashnik ino pomozhnik na nafho
sadno vuro.**

**Postavi naf sodni dan na svojo desno stran,
Ostani vekomaj nash Svelizhar.**

Jagne boshje, ki grehe fveta odjemlefh; sa
nam o Gospod!

**Jagne boshje, ki grehe fvetā odjemlešh; vfl
naš o Gospod!**

**Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh; vsmili
zhes naf o Gospod!**

Kriste flifhi naf! — Kriste vflifhi naf!
Kirie eleifon! — Kriste eleifon!

Kirie eleifon! Kirie eleifon!
Kirie eleifon!
Ozhe nash . . . Zhesbena . . .

— 9 —

Kriste flifhi naf! — Kriste vflifhi naf!

Kirie eleifon! — Krifte eleifon!

Kirie eleifon!

Ozhe nafh . . . Zhefhena . . .

Litanije od sladkiga imena Jesufa.

Kirie eleifon!

Krifte eleifon!

Kirie eleifon!

Jesuf Kristuf, flifhi naf!

Jesuf Kristuf, vslifhi naf!

Ozhe is nebes, vsegamogozhni Bog,

Šin, vsega sveta rešni Bog,

Šv. Duh, rešnihni Bog,

Šveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, Šin shiviga Boga,

Jesuf, Šin prezhiste divize,

Jesuf, nar mogozhnifhi,

Jesuf, nar popolnifhi,

Jesuf, nar zhaštativfhi,

Jesuf, nar zhudnifhi,

Jesuf, nar veselifhi,

Jesuf, nar ljubesnifhi,

Jesuf, zhistejfhi ko fonze,

Jesuf, lepfhi ko luna,

Jesuf, svetlejfhi ko svesde,

Jesuf, vse zhašti vréden,

Jesuf, nar ponishnifhi,

Jesuf, nar vboshnifhi,

Jesuf, nar krotkejfhi,

Jesuf, nar poterpesblifhi,

Jesuf, nar pokornifhi,

Jesuf, nar zhistejfhi,

Jesuf, ki zhistoft ljubifh,

Jesuf, ki mir ljubifh,

vsniti se zhes naf!

Jesuf, nafha ljubesen,
 Jesuf, sgled nafhiga shivlenja,
 Jesuf, podoba zhednosti,
 Jesuf, sgled fvetiga sadershanja,
 Jesuf, nafhe perbeshalifhe,
 Jesuf, ki nafhe dufhe ljubifh,
 Jesuf, ozhe vseh vbogih,
 Jesuf, tolafhnik shaloftnih,
 Jesuf, bogastvo vseh revnih,
 Jesuf, shlahten kamen,
 Jesuf, bramba vse popolnosti,
 Jesuf, dober pastir svojih ovzhiz,
 Jesuf, svesda na morji,
 Jesuf, prava ljuzh,
 Jesuf, vezhna modrost,
 Jesuf, nefkonzhna dobrota,
 Jesuf, veselje angeljov,
 Jesuf, kralj patriarhov,
 Jesuf, ras-fvetlovavez prerokov,
 Jesuf, mojster apostelnov,
 Jesuf, uzhenik evangelistov,
 Jesuf, mozh marternikov,
 Jesuf, fvetloba sposnovavzov,
 Jesuf, shenin zhiftih dufh,
 Jesuf, krona vseh fvetnikov,
 Bodi nam miloftliv, sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam miloftliv, vflifhi nas, o Jesuf!
 Od vsega hudiga,
 Od vsega greha,
 Od fvoje jese,
 Od fkuflhnjav hudobniga duha,
 Od kuge, lakote ino vojske,
 Od duha nezhistosti,
 Od vseh pregreslnih perloshnost,
 Od prelomlenja tvojih fvetih sapoved,

vfmili se zhes naf!

refhi naf, o Jesuf!

Od vezhne smerti,
 Škos fkrivnost svojiga svetiga zhloveshkiga po-
 stajenja,
 Škos svoj prihod,
 Škos svojo rojstvo,
 Škos svojo obresovanje,
 Škos svojo gajshlanje,
 Škos svojo vstajenje,
 Škos svojo vnebohojenje,
 Škos proshnjo svoje nar slajshi matere,
 Škos proshnjo vseh svojih svjetnikov,
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh, sanesi
 nam, o Jesuf!
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh, vslisli
 nas, o Jesuf!
 Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlesh, vsmili se
 zhes nas, o Jesuf!

refhi nas, o Jesuf!

Jesuf Kristuf, slisli nas!
 Jesuf Kristuf, vslisli nas!
 Kirie eleison!
 Krite eleison!
 Kirie eleison!

Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

Ÿ. Imé Gospodovo bodi hvaljeno.

R. Sdaj ino na vezhne zhase.

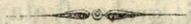
Ÿ. Gospod, vslisli nas ho molituv.

R. Ino nas ho vpitje naj k tebi pride.

Molituv.

O Bog! ki si zhahtitlivo ime nashiga Gospoda,
 svojiga edinorojeniga Šina, svojim vérnim ljubes-
 nivo ino sladko, hudim duhovam pak, kadar to
 sveto ime slisliho, strašno storil; dodeli milostlivo,
 de bodo vsi, ki to sveto ime na semlji zhahtijo,

sladkost tvojih tolažb na semlji prejeli, ino vezhno
veselje ino isvelizhanje v nebefah vshivali. Škos
ravno tajstiga Gospoda našhiga Jezusa Kriftusa,
tvojiga Šina, kateri s tebo shivi ino kraljuje v
edinoſti ſv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

ZERK VENE PĚSMI.

I. Per fvěti mafhi.

Perva (peta).

K sazhetku.

1. Bog! v prahu pred tebé leshí,
Ta zhlovek, tvoja stvar,
Šerze k tebi v nebó dersí,
Ozhí pa na altar:
Oberní fe ti s gnado k nam,
Nafhe grehe odpusti nam;
Špred tebe ne savershi naf,
Vboge grefhnike noben zhaf,
Ne savershi naf,
Grefhnike noben zhaf.
2. Sapravli svojo erbšhno fmo,
S tém sgublenim finam,
Ker fmo s njim shiveli grefhno,
O Bog! odpusti nam.
Nafhi grehi naf grivajo,
Šolse fe 's ozhi vlivajo:
K pobóljshanju nam daj pomozh,
Pofhli nam svoje gnade luzh,
Te gnade luzh,
Te boshje gnade luzh.
3. Mi vfi stvarí fmo tvojih rok,
S gnado na naf poglej,
Nam slabim ti daj mozh. o Bog!
Tebe zhafitit vfelaj:

Tebi postav'mo na altar,
 Sa ofer en nebesški dar,
 To drago kri, ktero je bil,
 Kristuf, tvoj Šin sa naf prelíl,
 Sa naf prelíl
 Tvoj Šin sa naf prelíl.

Gloria.

Vse kar shiví ná fvetu,
 Zhašt, hvalo Bogu daj,
 Noj njega ime fvetu,
 Hvali na vekomaj.
 Bog Ozhe, Šin, Duh svéti,
 Perfhone tri, en Bog,
 Vfo zhašt majo prejeti
 Od vsih vérnih otrok.

Po branji.

Kristuf je (mi sposnamo),
 Moder, refnizhni Bog,
 'S njegovih vušt imamo,
 Ta evangelfki vuk.
 Ta vuk, vfelaj ta pravi,
 Je bil no bo sposnan,
 Kdor ga v ferzi ohrani,
 Šrezhen je tist kristjan.

Kredo.

1. Vef mogozhen! — tukaj klezhjozhe,
 Tvoje stvari — sposnamo vsi
 Vfelaj, de ti nafh Bog in Ozhe,
 Ino vsih rezhi stvarnik si.
 Tud Jesufa, de je tvoj fveti
 Šin, kterga si vezhno rodíl,
 On od fvetga Duha spozheti,
 Je rojen od Marije bil.

2. Leta Jefuf je 's nebéf prifhel,
De bi on s Bogam fpravil naf,
Nafh dolg fprejel ino odrefhil,
Na krishi smert ftoril tift zhaf;
Gor je vftal, smert, pekel premagal,
Sdaj na defniz' Ozheta je,
Ne bo dolgo priti odlagal,
Shive nò mertve fodit vse.

3. Verjemo, de fveti Duh visha
Zerkuv ino te verne vse;
K njegovi milofti perblisha
Naj ta sgrivani grefhnik fe:
Na fodni dan bomo gor vftali;
Švetniki! pomagajte nam,
De b' tedaj na defnizi ftali,
Ino v nebéfa perfhli k vam.

Darovanje.

1. Gofpod! naj k tebi pride
Od tih duhovskih rok
Ta ofer, naj se fnide
K tvoji zhafti, o Bog!
Naj k odpufhanju bode,
Nafhlih grehov, — no naf,
Naf refhi od vse fhkode,
Sdaj noj na sadni zhaf.

2. Is kruha ino 's vina
Še-ta ofer ftorí,
Smifli na fvojga Šina
Šmert no prelito kri:
Tega ofra v nebefe
Duh naj gré pred tvoj tron,
Enkrat pa naj pernefe
Nam ta nebefhki lon.

Sanktus.

1. Švét, fvét, fvét — mi fápojmo,
Ši ti, Bog nafh Gofpod!
S angelzi hvalo dajmo:
Švét fi Bog Šabaot!

Semla, nebo fposnajo
 Tvojo boshjo oblast,
 Vsi verni tebi dajo
 Vezhno hvalo no zhaft.

2. Vsa zhaft se naj vkup snide
 Sdaj v ferzu nashimu
 Tisto dajmo, kter pride,
 V imenu boshjimu:
 Hofana v visokosti,
 Hvalen bodi Gospod,
 Po zeli fhirokosti
 Hvalen bodi povsod!

Po povsodigovanji.

1. Pogledaj 's svoje visokosti
 Ozhe! tukaj na ta altar,
 Tu je en ofer te fladkosti,
 In tebi narbolj vfhezhi dar.
 Ta dar ino ofer k spominu,
 Je bil in bode vfaki zhaft,
 Krisha no smerti fvojga Šina,
 Ktero preftal je on sa naf.
2. Vef se je on sa naf poftavil,
 Je poftal nash Odrefhenik,
 De bi on naf v nebefa fpravil,
 Je per Ozhetu befednik.
 Daj, Jefus! de tvoje terplenje
 Nad nami sgubleno ne bo,
 Daj nam eno brumno shivljenje,
 De pridemo k tebi v nebo.

Agnus Dei.

Poglejmo, kak preliwa
 Jefus is ferza kri,
 Nafhe grehe omíva.
 To le ljubesen ftori:

Vfe gréhe je prozh fpravil,
 Na febe vsel nafh dolg,
 Nebefa nam perpravil,
 No mir per teb, o Bog!

Per obhajili.

Bog! k tvoji misi priti,
 Šim nevréden, fposnam,
 Tebe pa sadobiti,
 Šerzhne shelje imam.
 Vtolashi moje shelje,
 O shenin dufhe fvét!
 Mojga ferza vefelje!
 Daj v Duhu te prijét!

H konzu.

Jagne je sdaj saklano,
 Ta ofer je minil:
 O de bi blo fposnano,
 Kar je Kriftuf préftal.
 Gofpod! per naf oftani,
 Tvoj shegen ti nam daj,
 V fvoji gnadi ohrani
 Ti naf na vekomaj.

Druga.

Sazhetek.

1. Pred tebo mi klezhimo,
 O ti Bog Šabaot!
 Tebi perporozhimo
 Ta ofer, o Gofpod!
 Naj tebi, Bog, dopade
 Nafhiga petja glaf,
 Dodel nam fvoje gnade:
 S nebef poglej na naf.

2. Ta dan, preden terpeti
 Je Jesuf fi svolil!
 (Ino na krishu vmreti)
 Je per vezherji bil;
 Tam je on kruh no vino
 Shegnal, vuzhenzam dal,
 „To vi k mojmu spominu
 Štorite“ jim je djal.

3. „Vsemte, jejte no pite
 Moje mefo no kri,
 Ino vedno zhaflite
 Ljubesen, ki to ftri:
 Še ofram, krishan biti
 Ino vmreti sa vaf;
 Kdor hozhe k meni priti,
 To vérvaj vfaki zhaf.“

4. Ta ofer k tebi pridi
 Sa dober duh, o Bog!
 Nam fe pa vfelej fnidi
 K trofhtu nafhih nadlog:
 Sa ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jesufa sposnamo,
 On je nafh ofer fvet.

Gloria.

1. Bog Ozhe, tebi flifhi
 Zhaft, hvala vekomaj,
 Ta mir per nafhi hifhi
 Obdershi nam vfelaj,
 De bi tebi flushili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po fmerti pa dobili
 Tamkaj ta fveti raj.

2. Jesuf, ti boshje jagne!
 Na krishu vmerl sa naf,

Naj s gnado fe k nam nagne
Tvoje ferze vřak zhaf.
Tebe tudi zhařtimo
řveti Duh, trořhtar nafh,
Ino ferzhno shelimo,
De ti fvoj trořht nam dafh.

K Evangelju.

1. Od boshjih uřt imamo
Ta evangeljřki vuk,
řaj pa tudi řposnamo,
De je refnizhni Bog,
De ne more goljřati,
Tud ne biti goljřan,
To vėrvat no derřhati
Mora vėrni kriřřjın.
2. Ta vuk nam pot ta pravi
Kashe v nebefa prit,
Kdor fe na njega vřřavi,
Ne more fe smotit!
Ta vuk terdno derřhati
O Bog! pomozh nam daj,
No s tebo řtanovati
V nebefah vekomaj.

Kredo.

1. Vėrjemo, de Bog Ozhe
řřvaril semljo, nebo,
Katėrmu je mogozhe
Vře blo, no vřėlej bo;
De je Jefuř ta fveti
řřin, kterga je rodil,
Zhlovek je pa řpozheti
Od fvetga Duha bil.
2. Od Marije Devize
Na fvet je rojen bil,

Savolj nafhe krivize
 Na krishu smert storil;
 V grôb fo ga poloshili;
 Pred pekel dol je fhel,
 Vfi fo fe vefelili,
 K je tretji dan spet vftal.

3. V nebefa na defnizo
 Je on k Ozhetu fhel,
 Enkrat bo pa s pravizo
 Ta fvét fodit prifhel,
 In v pekel te krivizhne
 Tedaj obfodil bo,
 S febo pak te pravizhne
 Bo peljal gor v nebó.

4. Vérjemo no fposnamo
 Tud Duha fvetiga,
 Katoljfhko zerkuv famo,
 Ino sravno tega
 She tih fvetnikov gmajno,
 Grehov odpufhanje,
 Ino po gor-vftajenju
 To vezhno shivlenje.

K darovanju.

1. Bog! tebi naj dopade
 V nebo ta ofer vset',
 Šprofiti tvoje gnade
 Sa naf no zeli fvét:
 Sdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V mefo, kri tvoj'ga Šina,
 Kakor mi vérjemo.

2. S tem ofram tud srozhimo
 Dufho, ferze, telo,
 Ino perporozhimo,
 De b' tebi vfhezho blo;

De bi sveſto derſhali,
Kar ti nam ſapoveſh,
No vſega ſe varvali,
Kar ti nam prepoveſh.

3. Mi tudi k ofru damo,
Naſho truplo no kri,
Ino vſe, kar imamo,
Teb k flushbi naj ſtoji,
Poſhegnaj naſhe polje,
No vſe, kar raſte tam,
S dobroto fvoje volje,
De bode k pridu nam.

Şanktuſ.

1. K nebefam gor poglejmo,
Kjer je Bog, naſh Goſpod,
Ino veſelo pômno:
Şvet ſi Bog Şabaot!
Semlja, nebo ſpoſnajo
Tvojo mozh no oblaſt,
Ştôri, de tudi dajo,
Neverniki ti zhaſt.

2. De bi vſi vkup zhaſtili,
Goſpoda naſhiga,
S zelim ferzam ljubili
Vſi Şina boſhjiga;
Hoſana v viſokôſti,
Hvalen bodi, Goſpod!
Po zeli fhirokoſti
Hvalen bodi povſod.

Po porſdigorvanji.

1. Molimo klezhejozhi
Sdaj tebe, o Goſpod,
No Bog nevidejozhi!
Puſti od ſvojih frot

Molitur k sebi priti,
 Ti fi nafh shivi Bog,
 Pod belim kruham fkriti,
 Tako prizha tvoj vuk.

2. Tvoje je na Kalvarji
 Boshanftvo fkrito blo,
 Tukaj pa na altarji
 Je fkrito tud teló:
 Ta ofer fвете mafhe,
 Ta je tega fpomin,
 De je sa grehe nafhe
 Na krishu vmerl Bog Şin.

3. Ti nafhe grehe sbrifhi,
 Jesuf! fkos svojo kri,
 Ti nafho profhnjo vflifhi,
 No pred nami ne fkrij
 Şvoje oblzhje fвето,
 Temuzh po fmerti daj
 Gledat na unim fvetu,
 Tajifto vekomaj.

Agnus Dei.

1. Nam fe je vefeliti,
 Zhudesh fe je sgodil,
 Kristuf fe hozhe fkriti,
 De b' hrana nafha bil.
 V podobi kruha, vina,
 Shivo mefo no kri
 Jesufa boshj'ga Şina,
 Na altarji ftoji.
2. To pravo jagne boshje
 Je hotlo fkriti fe,
 Katere je na krishu
 Sbrifalo grehe vfe:
 Ljubesen nesrezhëna,
 O milofh bres konza!
 De b' fivar ne bla sgublëna,
 Sa njo fe Ştvarnik dá!

3. Ko bomo mogli vmreti,
O daj, nebeshka jéd!
Še vredno nam prejeti,
De sapuštimo fvet
Veseli ino mirni,
Bres vsakiga štrahu,
In k tebi, Bog nesmétni!
Na vezhno pridemo.

4. O daj nam fвете shelje,
Velikrat te prejet,
Naj radošt ino veselje,
Nam bo ta fвета jed,
Le vedno tebi shiveti,
In greha bati se,
Kak sladko nam bo vmreti,
K teb' poverniti se!

K shegnu.

1. Sdaj fmo dar fвете mafhe
Škonzhali, o Gospod,
Vflifhi molitve nafhe!
Préj, de gremo od tod,
Poshegnaj naf, Bog, Ozhe,
Šin ino fveti Duh,
Po tem ne bo mogozhe,
De b' safhel si nafh duh.

2. Ne pušti, de b' grefhili,
Ki fmo per mafhi bli,
Le štóri, de flushili
Bi svešto tebi vfi:
S mogožno roko varji,
Gospod! naf zeli dan,
Po smerti naf perpelji,
Na svojo defno štran.

Tretja.

Kadar je prefveto reſhno telo iſpoſtavleno.

1. O mi ſdaj tukaj vidmo pravga ſhivga Boga,
Poboshno ga molimo 's zelga ſvojga ferza.
Oj! bodi zheſheno ſveto reſhno Telo,
Ki ſi nam k odreſhenju ſa vſe gor ofrano.
2. Le ta vezhna beſéda poſtala je meſó,
Narprej je prebivala v diviſhkim teleſu.
Oj! bodi i. t. d.
3. To zhloveſhko naturo Bog ſin je na ſe vſel,
Sa veſ ſvét je pokoro on delati ſazhel.
Oj! bodi i. t. d.
4. Per ti ſadni vezherji je ſturil teſtament,
Poſtavlil nam je gori ti ſveti ſakrament.
Oj! bodi i. t. d.
5. Špremen kruh ino vino dal jogram je, in djal,
To vi k mojmu ſpominu ſtorite poſehmal,
Oj! bodi i. t. d.
6. Meſo kdor moje vſhiva, in pije mojo kriv,
Jas v njem, on v men' prebiva, in bo na vſelej ſhiv,
Oj! bodi i. t. d.
7. Jeſuf! odpuſti meni ſturjene grehe vſe,
Greſhne ſhelje odſheni; de vezh ne ſhalim te.
Oj! bodi i. t. d.
8. Oj Jeſuf! jas te proſim, klezhim pred tebo ſdaj,
Naj tebe ſveſto lubim, mi ſvoje gnado daj.
Oj! bodi i. t. d.
9. Maſhnik zheſ kruh ino vino beſede ſgovori,
Škos zhudesh ſpremenjeno, meſo in reſhna kri.
Oj! bodi i. t. d.

10. Ti si Gospod nar vikfhi, in fivarnik vsih fivari,
Jas pak zhervizh semlenfki, obloshen s revami.
Oj! bodi i. t. d.
11. Ti sakrament svetejfhí, kakor ti drugi vfi,
Je shiv fudenz, tekozhi sa vse revne ludi.
Oj! bodi i. t. d.
12. Tukaj, o Bog, prizhjozhi gospod si ti per naf,
Po dnevi ino po nozhi bod' zheshen vfaki zhaf,
Oj! bodi i. t. d.
13. Jas tebi se perklohem, o Jesuf shivi Bog!
Te prosim ino molim, refhi me od nadlog.
Oj! bodi i. t. d.
14. Podshivi dufho mojo, ino moje telô,
De bo vredno postalo pridti v fvelo nebo.
Oj! bodi i. t. d.
15. Ker bodem mogel iti, vséti od tod flovó,
Daj meni frezhno pridti, Jesuf k tebi v nebo.
Oj! bodi i. t. d.

Zheterta.

Sazhetek.

S nebéf poglej, Bog Sabaot
Na prah ino pepél,
Kater fkos tebe, o Gospod,
Shiveti je sazhel.
Ponishno sdaj na tléh leshí,
Šlabofiti fvoje ne tají;
Švoj gréh objoka in fposná,
Teb zhaft in hvalo da.

Gloria.

Bog Ozhe! tebi flifhi zhaft
 In hvala vekomaj,
 Škos svojo mozh ino oblafi
 Švoj svéti mir nam daj!
 Naj tebi ino Jesufu,
 In tudi Duhu svetimu
 Vefelo bomo flushili,
 V ljubezni bratovfki.

Evangeli.

Švét evangelj naf je vuzhil
 Šam Jesuf, boshji Šin;
 Nikar kriftjan, de bi tajil
 Škos gréh navka spomin.
 Sa nja preliti svojo kri
 Vfi mormo bit perpravleni;
 Šaj nam befeda Jesufa
 Shivlenje vezhno da.

Kredo.

Mi vérjemo v edinofci
 Le eniga Boga,
 Šposnamo pa perphone tri,
 Vfe bitja eniga.
 Bog Ozhe, on vse stvaril je,
 Bog Šin naf pa odrefhil vse,
 In ras-fvetlenje zhlovek 'ma
 Od Duha fvetiga.

Darovanje.

1. Povsdigni ferze, o kriftján,
 In s mafhnikam daruj,
 De bodefh s milofijo darván,
 Bogu fe isrozhuji!

Nebefhkimu Ozhetu sdaj
Telo in duſho fvojo daj,
Tud glej, de njemu ferze daſh,
Od kterga vſe imáfh.

2. Sa naſ je Jeſuf rojen bil,
Vſe hudo je preſtal,
Po fveti hodil, in vuzhil,
Sa naſ shivlenje dal.
Na krishu ſadnizh ſmert ſtoril,
Je fvojo reſhno kri prelíl;
In to ſe na altarji bo
Tud sdaj obhajalo.

Šanktus.

Kerſhanſka duſha! hvalo daj
Neſkonzhnimu Bogu,
Povſdigni duh ſe v fveti raj
K Ozhetu fvojimu!
Glej, Jeſuf je ſa tebe vmerl,
Nebefa ſopet ti odperl;
Sa to mu zhaſt no hvalo poj
S vſo trumo angelfkoj!

Povſdigvanje.

Odprimo sdaj fvoje ozhi,
Poglejmo na altar,
Kako ſe zhudno premeni
Preſvete maſhe dar.
V podobi kruha beliga
Molímo telo Jeſufa;
Pod vinam pa zhaſtimo mi
Njegovo reſhno kri.

Obhajilo.

Poglejmo, Jagne boſhje tam,
Sa grehe ſadoſti,

Shivlenje novo daja nam,
 V tej hrani angelski.
 Kdor bo njegovo meso vshil,
 In refhno kri njegovo pil,
 Shivlenje vezhno on imá
 Od Šina boshjiga.

Šklepanje.

Dar fвете mafhe je kuzhán,
 Poflan v fвето nebó;
 Nebéfhki shegen nam je dan
 Sa dufho in teló.
 Vefelo gremo sdaj od tod
 Na fvoje delo, o Gofpod!
 Daj nam, de enkrat pridemo
 Vfi fkup v fвето nebó.

Péta.

Kadar fe sa mertvim obhaja.

Sazhetek.

1. 'S globozhine fe glafi,
 Mili glaf v nebo krizhi:
 Vfmilen Jefuf, refhi naf,
 Vflišhi nafhiga vpitjá glaf!
2. Dufhe 's viz sdihujejo,
 Ojftro tam plazhujejo;
 Zhifta dufha mora bit,
 Ki v nebefa hozhe prit.

Med branjam.

1. Poflufhajte bratje vi,
 Kak fe v vezhnofti godí,
 Kjer plazhuje vezhni Bog
 Po pravizi vfaki dolg.

2. Tam odperte bukve fo,
 V njih fe dela vse beró,
 Vfaka vura, vfaki dan,
 Vfaki zhlovek, vfaki stan.

3. Tam isgovor ne veljá,
 Nizh vtajiti fe ne da,
 Kar je zhlovek tukaj fjal,
 Bo Šodnik mu tamkaj dal.

Darovanje.

1. „Oh prijatli, vsmilte se,
 Vi nam vsaj pomagajte!
 Poloshite na altar
 Sa naf fvoje ferze v dar!“

2. „S mafhnikam fe sdrushite,
 Šveto mafho flushite:
 Ona bo hladilo nam,
 Ona tud plazhilo vam.“

3. Nafh plazhnik fam Jesuf je,
 Ki sa naf daruje fe:
 Ker sa naf na krishi vmerl,
 Nam bo tud nebó odperl.

Šanktus.

1. Oh nefkonzhno vsmilen Bog,
 Refhi dufhe is nadlog!
 Naj v nebesih tam pojo
 Tebi pesem angelfko.

2. Švét Gospod, Bog Šabaot,
 Ki fe vsmili revnih írot,
 On rad vflifhi vbogih glaf;
 Hvala njemu vfaki zhaf.

Po povsdigvanji.

1. Jesuf fvojo kri prelil,
 De bi fvét svelizhan bil;

Dufhe! vefelite fe,
Vafh plazhnik sam Jesuf je.

2. Ena kapla nja kervi
Vafhe martre pogasí.
Ljubi Jesuf, vfmil fe jih,
In ozhifti grehov vfih.

3. Mertvi opominjajo:
„Škerb'te bratje sa nebó,
Dokler fhe imate zhař;
Špomte fe pa tud na naf!“

Med fv. obhajilam.

1. Jesuf fe nam da savshit,
U podobi kruha fkrit;
Kar mi tukaj verjemo,
Tam v nebefih gledajo.
2. Škoraj v fvetim raji tam
Vefelit fe s Jefufam
Verne dufhe premozhno
Zhes vse drugo sheljne fo.
3. Ozhe vfega vfmilenja,
Glej na Šina fvojiga!
Glej, fkos njega profmo te,
Vérnih mertvih vfmili fe.

Konzhanje.

1. Bog jim vezhni pokoj daj,
Vezhna luzh jim svéti naj!
V miru naj pozhivajo,
Švetga raja vshivajo!
2. Naj vefelo vřtanejo,
Kadar k fodbi pojdemo!
Vřim po řmerti vshivat daj
Vezhni Ozhe, fveti raj!

K povsdigovanju.

Perva.

1. Sdaj bomo vidili — Boga refnizhniga,
V podobi kruhovi — Jesufa praviga.
Kruh je on angelov, — hrana popotnikov,
In shivi študenz je refhna kri.
2. O Jesuf vsmileni, ti Isvelizhar nafh!
Škos svojo refhno kri — nam odpufhanje dafh:
Kakor obljudil si, — tako se spremení
Kruh ino vino v mefo in kri.
3. Vid'li fmo Jesufa, Boga refnizhniga,
Zhloveka in Boga — v podobi fkritiga.
Vsdigni ferze kriftjan, — in moli vfaki dan
Šveto, prefveto refhno Teló.

Druga.

1. Švoje ferze povsdignimo
Sdaj k vezhnimu Bogu;
Zhaftimo ino hvalimo
Šveto refhno Teló.
V podobi kruha beliga
Is nafh'ga ferza zeliga
Dajajmo hvalo Jesufu
V telefi refhnimu.
2. Premifli, grefhni zhlovek ti,
Kaj Jesuf je preftal,
Sa te v poterpeshlivofti
Še voljno v fmert podal.
Do fmerti je pokoren bil,
Do sadne kaple kri prelíl,
De b' tebe on, sgubleniga
Svelizhal gréfhnika.

3. 'S ljubesni je postavil nam
 Ta fveti Sakrament,
 Ker per sadni vezherji tam
 Je storil testament.
 Sdaj Jesuf v njemu sam shiví,
 Nam svoje milosti delí,
 V podobi kruha beliga
 Še dušham vshivat da.

4. V ponishnosti klezhimo sdaj
 O Jesuf! pred tebé;
 Sa toljko gnad te hval'mo naj
 S ferzhno hvaleshnostiho.
 Le tebi svešto flushiti
 Hozhmo vse svoje shive dní;
 Ker bomo pa lozhili fe,
 Daj nam svelizhanje.

II. K shegnu.

Perva.

Zhaftimo te — Shivi kruh angelski!
 O pravi zhlovek fkup, — ino ti Bog nebeshki!
 Šveto, fveto, fveto,
 Šveto zhes vse fveto
 Jesufa refhno Telo
 V fvetimu Sakramentu.

Po shegnu.

Nikdar naf ne sapusti
 O Jesuf vse fladkosti!
 Šosebno pa posledni zhaf
 Oh bodi Jesuf ti per naf!

Zhafito vfak zhaf bodi
 Prefladko ime Jesuf,
 Ino ime Marija.

Druga.

k pervimu ino drugimu shegnu.

1. O kristjani! pozhafimo,
 S zel'ga ferza vfi hvalimo
 To presveto refhno Telo
 Nafh'ga Jesufa.
2. Tamkaj per sadni vezherji
 Je dal Jesuf k dufhni fpishi
 Svoje mefo, ino k pitju
 Svojo lastno kri.
3. Pod podobo bel'ga kruha,
 Terdno verjemo sakrit'ga
 Tak zhloveka, kakor tudi
 Shiviga Boga.
4. To je pravo boshje Jagne,
 Ktero grehe nam odjemle,
 Pa tud' vsame fpokorjene
 Grefhnike v nebo.
5. Ljubi Jesuf! sdaj naf shegnaj,
 S svojo gnado nam pomagaj,
 Srezhno enkrat sadobiti,
 Tamkaj fvéti raj.

Tretja.

K pervimu shegnu.

1. Nisko fe sdaj perklonimo,
 Klezhijozhi pozhafimo

V podobi kruha beliga
 Nam prizhejozhiga Boga,
 To boshje jagne Jesufa.

2. Pojmo fvento, fvento, fvento;
 Šveto je, zhesi vse fvento,
 Prezartano refhno Teló,
 Ki naf bo sdaj poshegnalo,
 Oj bodi vfelaj hvaleno!

K drugimu shegnu.

1. Boshja mana bo rofila,
 Shegen nam bo ponovila
 Škos miloft nafh'ga Jesufa,
 Edino-trojniga Boga,
 Nebefhki dar fe duflham da.

2. Pojmo fvento, fvento, fvento,
 Šveto je zhesi vse fvento
 Prezartano refhno Telo,
 Ki naf bo sopet shegnalo;
 Oj bodi vfelaj hvaleno!

3. Jesuf nafh! ti narfladkejfhi,
 Nardobrotlivfh', narfvetejfhi!
 Teb' fe perporozhimo sdaj,
 Oštani per naf vekomaj,
 Perpeljaj naf u fveti raj.

Zheterta.

K pervimu ino drugimu shegnu

1. Perpognimo fe, kristjani!
 Pred fvento refhno Telo;
 Sapojmo vfi fkupaj sbrani
 Zhaft in hvalo Jesufu:

Šveto, fveto, zhes vfe fveto
 Jesufa refhno Telo
 Nafh'ga Isvelizharja.

2. Sa fvet shegen te profimo,
 Shegnaj naf in zeli fvét;
 K tebi roke gor dershimo,
 Vfifhi naf, te prof'mo spét:
 Šveto, fveto i. t. d.

Po poflednim shegni.

1. Kadar bomo mogli vmréti,
 Jesuf ne sapufti naf!
 Daj, de bi mogli prijeti
 Po vrednosti tifti zhaf,
 Švéto, fvéto i. t. d.
2. Marija, zhifta deviza!
 K teb' oberremo se sdaj;
 Bodi nafha pomozhniza,
 V vsih nadlogah trofht nam daj.
 V smertni vuri nam pomagaj,
 Nafhe vboge dufhe spremlaj,
 In nam sprofi fveti raj.

Péta.

K pervimu ino drugimu shegnu.

1. Vfi ponishno pozhaftimo
 V sakramenti Jesufa,
 Na kolenah ga molimo,
 Nafhiga Svelizharja:
 Na altarji on ftanuje,
 Zhe ga tudi vidit' ni,
 Shiva vera nam sprizhuje,
 Kar ne vidijo ozhi,
 De v podobi kruha sh'vi.

2. Sa fvet shegen te profimo,
 Ljubi Jesuf! vflifhi naf;
 Švoje glafe povsdignimo:
 O Jesuf, poshegnaj naf!
 Daj, de tvoj'ga fvet'ga shegna
 Deleshni poftanemo,
 Ino tebe, boshj'ga Šina
 Enkrat vshivat pojdemo
 Gori v to fvelo nebó.

3. Vfe ftvari naj mu pojejo
 Svet'mu trojnimu Bogu;
 Naj Ozhetu zhaft dajejo,
 Naj sahvalijo Šinu;
 Svet'mu Duhu, kter' is-haja,
 Od obéh od vekomaj,
 Naj fe zhaft no hvala daja
 Vezhne zhafe, kakor sdaj —
 Svet, fvet, fvet Bog vekomaj.

Po boshji flushbi.

Perva.

1. Oj vfmileni Jesuf! jas ljubim tebe,
 Gorezhe do tebe je moje ferze;
 Jas ljubim tebe, ker si ljubil mene,
 Is zeliga ferza jas ljubim tebe.
2. Pred tvojimi nogami jas grefhnik klezhím,
 Šim vezhkrat greh storil, poboljshat' shelím:
 Te prosim lepo, ker vmerje telo,
 De vsamefh, moj Jesuf! dufhizo v nebó.

Druga.

1. Marija, mati te gnade,
 Mati tudi te milofli!

Pred vsem hudim ti naf varji,
Po smerti naf gori vsemi.

2. Jusu! tebi bodi hvala,
Ker si rojen od Devize,
S Ozhetam noj svetim Duham
Od vekomaj do vekomaj.

III. K pridgi ino kerfhankimu navku.

Pred pridgo.

Perva.

1. V Ozheta ino Šina,
In Duha svetiga,
V zhaſti tega imena
Zhaſtimo mi Boga.
Ta molituv je ſvéta,
S katero je vuzhil
Kristuſ zhaſtit' Ozheta,
In jo nam narozhil.

2. Ozhe nafh, ki v nebeſih
Kraljujeſh vekomaj,
Na duſhah in teleſih
Ti nam ſvoj ſhegen daj.
Vſel' bodi poſvezhenó
Tvoje ſveto ime,
Švetejſhi ni nobeno,
Kakor to tvoje je.

3. Tvoje kraljeſtvo pridi
Po naſhi ſmerti k nam,
Tvoja volja ſe snidi
Na ſemli, kakor tam.

Daj nam vfakdan'ga kruha
 Sa dufho, sa telo,
 Pofhli nam fvet'ga Duha,
 De nam ga shegnal bo.

4. Odpuſti, mi ſhelimo,
 Vſe naſhe grehe nam,
 Kakor mi odpuſtimo
 Vſim ſvojim dolſhnikam;
 Ne vpeljaj naſ v ſkuſhnjavo,
 Od ſlega reſhi naſ,
 In daj nam miſel pravo,
 Te ljubit' vſaki zhaſ.

Druga.

1. Ozhe naſh, ki v nebefah ſi,
 Na ſemli noj povfodi,
 Tvoje ime po vrednoſti
 Vſel' poſvezhenobodi!
 Pridi kraljeſtvo tvoje k nam,
 Tvoja volja ſe ſnidi
 Na ſemli kak v nebefih tam,
 Teb' k zhaſti, nam pa k pridi.

2. Vfakdanjga kruha, proſimo te,
 Daj Bog otrokam tvojim,
 Odpuſti nam naſhe dolge,
 Kak mi dolſhnikam ſvojim.
 Varji ſkuſhnjav naſ vſaki zhaſ,
 Ne puſti naſ greſhiti;
 Od vſega ſlega reſhi naſ,
 In daj nam k tebi priti.

Tretja.

1. Marijo angel pozhaſti:
 „Marija bod' zheſhena!
 Med vſimi gnade polna ſi,
 Tak frezhna ni nobena.

Gospod je s tebo, shegnana
 Ši ti med vſim' shenami."
 O Mati Šina boshjiga,
 Marija, bodi s nami!

2. Prefrézhno je tvoje teló,
 K' fi Jesufa rodíla;
 On tebe vſelaj vſliſhal bo,
 Kar kolj ga boſh profila.
 Marija! proſi ti ſa naſ,
 De frezhno tu ſhivímo,
 In kadar pride ſadni zhaſ,
 Še tamkaj veſelimo.

Pred kerſhanſkim naukam.

1. Zhujte, zhujte, o kriſtjani
 Šliſhite veſeli glaſ!
 Poſluſhajte, ſkupaj ſbrani!
 Vſmilen Jeſuf klizhe naſ.
 S nami hozhe govoriti
 Od kraljeſtva boshjiga,
 Po nameſtniku vuzhiti
 Naſ ſhivlenja vezhniga.
2. Ljubi Jeſuf! le govori,
 Ti ſhivlenja vezhno 'maſh;
 Pa tud ſemlo dobro ſtóri,
 In poſhegnaj, kar nam daſh.
 Kakor roſa fuho ſemlo,
 Duſho navk naj napoji,
 Naj jo k vezhnimu ſhivlenju
 Sopet novo oſhiví.
3. Šveti Duh, ti Ozhe luzhi,
 Zhes vſe verne ſe raſlí,
 Naſ po vuzheniku vuzhi,
 Gíni ferze vſih ljudi!

O deb' svešto ohranili
 Jesufa vefeli glaf!
 Vfe, kar homo ga profili,
 Bo tud' Jesuf vflifhal naf.

Po kerfhanfskim navki.

1. Šrézhen frezhen, kdor ohrani,
 Kar naf Jesuf je vuzbil,
 Vfega hudiga se brani,
 Pred katerim je fvaril;
 Vir shivlenja vezhniga
 Šo besede Jesufa.
2. Vuzhenosti; tovarfhize
 Nam shivlenje flajfhajo,
 In zhednosti, tolashnize
 Nam terpenje lajfhajo;
 Naf vuzhijo prav shivet',
 Ino enkrat frezhno vmret.
3. Zhaft, lepota in bogaftvo
 Vfe en kratek zhaft terpi;
 Vfe posvetno velizhaftvo
 V prah, v pepel se spremení.
 Prejfhla bo semla, nebó,
 Nauki ti oftanejo.

IV. Sa prasnike ino godove med létam.

1. Ob kvaternih nedelah, alj kadar je druge krat prešv. rešhno Telo k pozhešhenju ispoštavleno.

Perva.

1. Nisko se perklonimo;
Zhaštimo Jesufa,
Molimo no hvalimo
Švoj'ga Svelizharja.
Mi tebe hvalimo,
Mi tebe molimo
Jesuf u Sakramentu
Šveto rešhno Telo.
2. Mi vfi bi oflabeli,
Ko b' ne pomagal nam,
De bi pomozh iméli,
Še nam darujesh fam.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
3. Med nami ti prebivašh,
Sa naf darujesh fe,
Nam v ferze gnade vlivašh,
In sbrishešh grehe vse.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
4. Zhe naf fkušhnjava moti,
K tebi pervpijemo,
Ti nam pridešh naproti,
De ne omagamo.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

5. Tvoje meso je hrana,
In pitje tvoja kri,
De dufha obvarvana
Pred hudim, prav shiví.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

6. Vsim revnim, sapufhenim
Pomozh in trofht delifh,
In nam s kruham nebéfshkim
Serze rasveselifh.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

7. Zhé gréshnik gréh fovrashit'
In pokorit' sazhne,
Ga sazhnesh ti tolashit',
Mu 'sbrifhéfh gréhe vse.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

8. O Jesuf! kadar pride
Shivlenja sadni zhas',
De strah naf ne obíde,
Objifhi, Jesuf, naf.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

9. Ti sprejmi dufhe nafhe
O Jesuf! v fveti raj,
Pastír nebesfhke pafhe!
Pafi jih vekomaj.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

Druga.

1. Pertezite sem kristijani
Od ljubésni boshje vshgani!
Prid'te Jesufa zhafit',
K je v podobí kruha fkrit.

2. To je ta presveta mana,
Is nebéf na fvet nam dana,
Naf popotnike shiví
Prot' deshel' obljubléní.

3. De v nebefa zhlovek najde,
Še Bog v jéd med nami snajde:
Dufha fe ne pogubi,
Ki od tega kruha sh'vi.
4. O presheni nam fkufhnjave,
In pregrešne vse smotnjave,
Kugo, vojsko, lakoto,
In kar bi nam fhkodvalo.
5. Daj mozh brunníga shivlenja,
Bridke folse fpokorjenja,
Shivo véro, vupanje,
In ljubesni mnoshenje.
6. Kedar bode treba vmreti,
Daj fe vredno nam prejeti,
Ino vsémi naf v nebo
Med mnoshizo svoleno.
7. Ljubi Jesuf! zhefhen bodi
Tu med nami, in povfodi:
S angelji no Šerafi
Naj te vfaka ftvár zhafti.

2. Sa sveti adventni zhař.

Perva.

1. Poflan je angel Gabriel
Od Boga na ta řvét
K eni zhiřti Devizi
Noter v meřto Nazaret.
2. K Devizi sarozheni
Si řvetim Josheřam,
Od Davidove hiřhe —
Marija s imenam.

3. Angel noter k njej pride,
No tako govori:
Zhefhena fi, Marija,
Gnade vse fi polna ti.
4. Marija se prestrašhi
Lete fhtime boshje,
Ino mišli pozhasi
Kaj je to sa 'n zhefhenje.
5. Angel k Mariji pravi:
Nikar fe ti ne boj,
Ti fi gnado dobila,
Sa vef svét bo porod tvoj.
6. Poglej, ti bofh spozhéla
Is Duha svetiga,
In bofh Šinka rodila
Si imenam Jesufa.
7. Bres mosha bofh spozhéla,
Bres madesha vfega,
Kater'ga nebo, semla
Obfezhi ne moreta.
8. Marija zhifla D'viza
Se nifko perklóni,
In pravi: Naj fe snide
Boshja volja nad ménó.
9. Poglej, pokorna dékla
Šim fvojiga Boga,
Ino 's ferza savupam
V njega milost no gnado.
10. Angel, ko je to pésem
Tako lepo sapél,
Gor je sletel v nebese,
Od Marije flovo vsél.

11. Marija, mati boshja!
 Profi Boga sa naf,
 De njega milost, gnada
 Oftane vfelaj per naf.

Druga.

1. Marija, bod' zhefhena,
 Daniza juterna!
 Prelépa, ras-fvetlena
 Mati Svelizharja!
 Bres vfega madesha
 Ti bodefh porodila
 Nam Şina boshjiga.

2. Od Boga vse modrofti
 Velk' angel je poflán
 K Mariji 's vifokofti,
 Gabriel imen'van
 On tako govori:
 „Zhefhena fi Marija,
 Vfa gnade polna fi!“

3. Marija saftopila
 Nja govorjenja ni,
 Sato ga je profila,
 Naj ji odgovori.
 „Marija, se ne boj!
 Shegnana med shenami.
 Şvet' Duh je shenin tvoj.“

4. „Bog hozhe, de rodila
 Bofh Şina boshjiga,
 Sa to tud' imen'vala
 Bofh njega Jesufa.
 Şin bo Narvikfhiga;
 Na troni bo kraloval
 Ozheta Davida.“

5. „Kak se bo to sgodilo,
 Ker ne posnam mosha?“

„Vfe bo fe dopolnilo,“
 Angel odgovor da.
 „Obfenzhil tebe bo
 Svet Duh, de porodilo
 Devifhko bo teló.“

6. „Tud' fvetá Lisabeta
 Poftala nofezha,
 Ki je velike leta
 Nerodovitna b'la.
 Mogozh' je Bogu vfe:
 Vfe to fe bo fpolnilo,
 Kar on obljudil je.“

7. Na to Marija rekla:
 „Naj meni fe sgodí,
 Gospodova fim dekla,
 Kar on s meno fitori!“
 Vefelo fpet nasaj
 Še angel je povernil,
 In sletel v fveti raj.

8. Bog hotel je tak 'méti:
 De prifhel je na fvét
 Bog Šin, sa naf terpéti
 In tudi sa naf vmrét'.
 Marijino telo
 Je febi on isvolil,
 In poftal je mefó.

9. Teb' boshja poródniza,
 Prezhift devifhki zvét,
 Tebi, deviz Deviza
 To péfem hozhmo pét'!
 Vfi prof'mo te lepó:
 Pomagaj nam po fmerti
 V hifho Ozhetovo.

Tretja.

1. „Vi, oblaki, ga rofite!
 Ali semla naj ga da!

Vi, nebefa, ga poſhlíte,
 Škor' Svelizharja ſveta."
 Milo ſo ljudje sdihvali,
 V grehih in temi jezhalí;
 Bog je bil ſemlo preklél,
 Greh ne bo zhloveku vsél.

2. Ozhe ſe nebefhki vſmili,
 Vidi toljko bolezhín,
 De bi ſe ljudje reſhili,
 Še ponudi vezhni Šin.
 D'vizo Gabriel poſdravi,
 In Marija zhiſta pravi:
 Glej pokorno je ſerzé,
 Kar mi Bog sdaj ſapové.

3. Sgodba ſvéta in veſéla!
 Nam odklene vſim nebó:
 Glej deviza je ſpozheła,
 In Beſeda je meſo!
 Pred Goſpoda pokleknímo,
 Njega miloſt ſahvalimo;
 Blagor tebi, greſhni ſvét,
 Jeſuſ pride gréh odvſét.

4. Bratje! doſti ſhe je ſpanja,
 Glaſ nebéſhki klizhe naſ;
 Dan ſe bliſha, nozh odganja,
 Sdaj perhaja frezhni zhaſ.
 Odverſimo vſo hudobo,
 Oblezimo pa ſvetlobo,
 De preíde grehov nozh
 In naſ vodi boſhja mozh.

5. Ne ſhivímo vezh pregreſhno,
 Švét' apoſtel naſ vuzhí:
 Ne nezhiſto, ne poſhreſhno,
 Nevofhlivoſt naj beſhí.
 Naj ſe vſak pred njim poníſha,
 Kterga prihod ſe nam bliſha;
 De bo ſ zhiſtim ſerzam vſak
 Le Svelizharju enak.

6. O Svelizhar! pridi fkorej,
 De fe spolni, kar shelím,
 O pernefi mozh od sgorej,
 De fe zhišto fpokorím.
 Ti pernefi mir nebeshki,
 De ga vshiva duh zhlovefhki,
 Daj, de pridem fodni dan
 Med ovzé na defno ftran.

3. Boshizhne.

Perva.

1. Eno je Dete rojeno — aj rojeno
 (Noter v tem mestu Betlehem).
2. V eni priprosti fhtalizi — aj fhtalizi,
 (V enih oflovih jafelzah).
3. Šposnal ga je ofelz, volek — ofelz, volek,
 (De je to Déte pravi Bog).
4. Kter' je fivaril semljo, nebo, — semlo, nebó,
 (Zhloveku dal duho, telo).
5. Tu so prifhli kralji trije — kralji trije:
 (Gafhpar, Melhjour no Baltashar).
6. In so ofer pernefli — aj pernefli
 (Miro, kadilo, zhišto slato).
7. In darujejo Jesufa — aj Jesufa,
 (Tega kralja nebeshkiga).
8. Sa rojstvo mi sahvalimo — sahvalimo
 (Ljubo Devizo Marijo).

9. Ker je rodila Jesufa — aj Jesufa,
(Svelizharja zel'ga fveta).
10. V temu zhasu boshizhnimu — boshizhnimu
(Bodi to Dete hvaleno).

Druga.

1. Ta dan je vfega vefelja,
Deviza je rodila
Nam fam'ga Šina boshjiga,
Deviza je oftala
Nafhiga Odrefhenika,
In Štvarnika nebeshkiga
In angelfkiga kralja.
Kdo flifhal je kaj takiga?
Deviza rodila Boga —
Oh zhudo preveliko!
2. Ta hzhi je mati postala,
Švoj'ga ozhé rodila,
Glej, šivar je svoj'ga štvarnika
Nofila no dojila!
Marija, o ti isvoljena!
Per Bogu si gnado najfhla,
K jo Eva je sgubila;
Škos te je zhlovek Bog postal,
Ki naf je refhil od pekla:
Zhašt hvalo Bogu dajmo.
3. Glej, kakor fonze fkos glash gré,
Glash pa fhe zél oftane,
V enaki vishi rojen je
Šin boshji od Marije.
In kakor luzh od luzhi gré,
Šonze svojo svetlošt spufši,
Pa vender v njem oftane,
Tako tud' Bog od Boga gré,
Bog Ozhe fvét' Šinu rodi,
Pa vezhno v njem prebiva.

4. Ko pravi Bog bres matere
 Je rojen od Ozheta,
 Ko pravi zhlovek bres ozhé
 Je rojen od Devize.
 Priprosto je povila ga,
 In v jafelze poloshila
 K nesprametni shivíní,
 Ga ofelz sa Boga sposnà,
 In volek tud' spofhtuje ga:
 Tak ga fhe mi zhaštimo.

5. Bod' hvala tebi, Bog Ozhe!
 Ker si zhes naf se vfmilil,
 Nam poslal Šina fvojiga,
 De naf je vse odreshil.
 O prezhaštiti Šin boshji!
 Ši vreden hvale no zhašti,
 Ker si tako naf ljubil:
 Sa naf si refhno kri prelíl,
 Shivlenje vezhno nam dobil,
 V nebefa pot pokasal.

Tretja.

1. Jesufa posiblímo,
 Šerze k njemu nagnímo,
 Nam se je veselíti,
 Detè lepo zhaštiti:
 Oj Dete mladó, o Dete fvetó.

2. Njemu se perklonimo,
 S ljubesnijo ga zhaštimo,
 Šaj nam je vsm k veselju
 Leto Dete rojeno. Oj Dete...

3. Njega fвете rozhize,
 Šerze ino noshíze —
 Zhaštito jih kufhujmo,
 Kakor Boga spofhtujmo. Oj Dete...

4. Nam je tukaj oftati,
To Dete darovati,
Vfo zhaft njemu fkasati,
Vezhno hvalo dajati. Oj Dete...

5. Je vidit' flabo dete,
Krotí pa filne vétre;
Valovi tud' na morji
Šo njemu vfi pokorni. Oj Dete...

6. Njega perfizi flabi,
Šo semlo, nebo dali,
Vfe gore no planine,
Globoke vfe doline. Oj Dete...

7. Vfe roshize na polji
Gvanta po svoji volji,
Šam gvanta potrebuje,
Od mrasa omedluje. Oj Dete...

8. On fpisha vfe na fvéti,
Da tizhizam shivéti:
Materne perfí vshíva,
Boshjo mogozhnoft fkriva. Oj Dete...

9. Njegove majhne ozhi
Šo b'le vidit' bres mozhi:
Vfe vidijo po fvétu,
Nizh fkríto ní Detetu. Oj Dete...

10. Je puftil grade sidat',
Mefta lepo ozirat'
V rasderti fhtalzi rojen,
V mersle jafle poloshen. Oj Dete...

11. De bi fe mi fprevnéli,
Merslo Déte ogréli
S' molitvijo, sdihvanjam,
Pokoro, dobrim djanjam. Oj Dete...

12. V fhtalzi je Jesuf rojen,
V mersle jafle poloshen:
Dal nam je vfm fposnati,
Prevsetnofti fe bati. Oj Dete...
13. 'S grehov gori vftanimo,
Hudobo sapuftimo,
Lepo nam je shiveti,
Zhe hozh'mo frezhno vmréti. Oj Dete...
14. Zhe hozh'mo v nebo priti,
Svét nam je sapuftiti,
Nja fhege sanizhvati,
Sa vezhnim le fe gnati. Oj Dete ..
15. K Mariji perbeshimo,
K Joshefu pertezimo
De bi sa naf profila,
Nebo nam perdobila. Oj Dete...

Zheterta.

1. O Dete zartano, milo objokano!
Kol'ko terpifh,
Ker v mersli fhtalizi — na terdi flamizi
Revno leshifh.
2. Mehke gnesde tizam — ino tud' lefizam
Skerbno vdelifh,
Sa fe pak le terdo — bodezho, fhpizhafio
Si isvolifh.
3. Kje je kraljevi dvor? — kje fonze ino sor?
Kje je svetloft?
Kjë je, ker temna nozh — njemu ne da pomozh' -
Vafha dolshnoft?
4. Ta nehvaleshni fvét — nozhe ga gori vsét,
Ga ne fposná
Alj bo famo le vol — ino ofel fposnal
Svoj'ga Boga!

5. Oh Jesuf, o moj Bog! — koliko shé sdaj nadlog
Ti preftojifh!
To ft'ri miloft tvoja, — to pregreha moja,
De toljk' terpifh.
6. V tefnih rut'zah povit — she miflifh, de 'mafih bit'
Mozhno svesán:
Miflifh, kak s ketnami — fhtrikam' no fhibami
Bodefh gajshlan.
7. Miflifh, kak framotno, — kako nevfmiljeno
Bojo Judje
V tvoj obras pluvali, — sh'vot ti rastergali
Bres milofti.
8. Ne mifli sdaj na to — o Dete premlado!
Šzer bofh dvakrat
Perfilen terpeti — kar bi blo sadofiti
Terpet' enkrat.
9. Premehke rozhize — preljube noshize
Šo sa krish nof't',
Tudi grosni shebli, — bi predebeli bli,
Sa nje prebôft'.
10. Nozhe Jesuf flifhat', — sazhe vse sdaj fkufhat',
Kak bode kri
Ši zhafam prelival — no na krishu vmiral! —
Kaj sa te ft'ri!
11. Defi je fhe premlad — sheli terpeti rad
Vezh hujfhiga;
Kak sgodej she sazhe — jifkati, de najde
Sgubleníga.
12. Bodi Jesuf, hvalen — sa takfhno ljubesen,
Sa to rojftvo!
Daj nam ga fhe vezh lét — s vefeljam fkupej pét'
Milofilivo.

Peta.

1. Pastirzi, alj flifh'te?

Španje sapuſtite!

Vura polnozhi bije,

No ena ſhtima vpije

Le hitro vſtitanite,

Poſile sapuſtite.

2. Gotovo sdaj ta zhaſ

Zhlovek ne klizhe naſ:

To bo angelfka ſhtima,

Noben zhlovek take nima

Le hitro vſtanimo,

Vſo drugo puſtimo!

3. Oh zhudo ſe godí,

Vſe ſe lepo ſvetli

Vſdignite ſe is ſpanja,

Švetloba nozh preganja:

Nizoj bo tiſta nozh,

De dobimo pomozh!

4. Tih', tiho, tovarſhi,

Posluſhajte rajſhi:

Jas flifhim lepo péti

To mora v luſtu biti,

Zhloveka nima ſvét,

Ki bi tako ſnal pét!

5. Tovarſhi, ſem pojte,

Na kvifhko poglejte:

V luſt' angeli pojejo,

No zhaſt Bogu dajejo,

Is tega imamo ved't,

De j' priſhel Bog na ſvét.

6. Kje ga 'mo jiſkali?

Kaj bomo mu dali?

To meni ſe doſodeva,

De Jeſuf v ſhtal'z' pozhiva;

- Sakaj tam je ta luzh,
Ki ras-fvetli to nozh.
7. Tovarfh! pernef' ovzo
Ktera narboljshi bo,
Sadeni jo na ramo,
In nesi jo sa mano,
Jesuf, ki v fhtalz' leshi,
Naf k febi sdaj sheli.
8. Doli pokleknimo,
Lepo sahvalimo
Leto nebesfhkō Dete
Sa dobrote prejēte,
Dajmo mu ofer nafh,
Ker tako ljubi naf.
9. Oh ljubi Jesuf nafh!
De fi prifhel ta zhaf,
Ko vse od mrasa poka,
Ne morem 'srezh' od joka,
Komej prifhel na fvēt,
Ši kma! sazhel terpēt'.
10. Kaj nam je sdaj sazhēt',
Kak ga hozh'mo ogrēt'?
To Dete ljubesnivo
Naf glēda tako milo:
Jas dam svoje ferzé,
Naj v njem pogrēje fe.
11. Zhe je to premerslo,
Jesuf! prosim lepó,
De ga v ljubesni vnamefh,
No k febi gori vsamefh:
V katerim ferz' fi ti,
Merslote, sime ni.
12. Poprēj, k' gremo prezh,
To prof'mo narvezh:

Daj nam gnado no shégen,
 Kter'ga je vfak potreben,
 Tukaj brumno shivét',
 No frezhno enkrat vmrét'.

Šhéfta.

1. Šlifhte bratje vi — sdaj o polnozhí
 Preveseli glaf!
 Angel is nebéf — u fvetlobi vef
 Vftajat' klizhe naf.
2. „Vftajaj gréfhén fvét — in oshivi fpét
 Švojimu Bogú!
 V gréh fi sakopan — štrafhno bil predán
 V fushnost fatanu.“
3. Tvoj Odrefhenik — ljubi Vuzheník
 Tebi fe rodí;
 Novo jutro bo: — teme vse lepó
 Šonze rasdení.
4. V smote je sakrit — s grehami povít
 Bil zhlovefhki rod;
 On poda nam kluzh — ras-fvetlenja luzh
 Sa nebefhko pot.
5. Vel'ko tavshent lét — je posheljel fvét
 To nizojfhno nozh:
 Odpre fe nebo, milo in fvetlò,
 Kashe nam pomozh.
6. Vfe fe vefeli — Bogu angelzi
 Hvalo pojejo;
 Švetu revnimu — in sgublenimu
 Šrezho vofhijo.
7. Oh prefrezhna nozh, — de je tema prozh
 Gréfhniga fveta;
 Vfaki sposnal bo — zhišto in lehkó
 Švojiga Bogá.

8. Hvala bod' Bogu — Šinu boshjimu,
Ki fe nam rodi;
Mir na semli vŕém — prav dobrim ljudém
Vfelaj naj zvetí.

9. O naj omladi — sopet vse ljudi
Rojstvo Jesufa,
De bi novo vŕi — Njega ljubili
'S ferza zeliga.

Šedma.

1. Angeli v luŕti lepó pojo,
Dram'jo paŕtirze 's ŕpanja ŕladko:
„Vŕŕanite gori — pojdite k ŕhtali,
Tamkaj prebiva Dete ŕvetó.“
2. Ogenj nebéŕhki nozh ras-ŕvetlí,
Truma paŕtirzov k ŕhtalzi letí,
Najde Otroka, — kteriga roka
Šegen nebéŕhki ŕvojim delí.
3. Jesufa roka ŕhegen delí,
Sato nizoj fe vse veŕelí:
Sato veŕelí — ŕmo perhiteli
Jiŕkat ŕi tukaj, kar nam falí.
4. Glejte na troni miloŕt' ŕedí,
V kruha podobi gnade delí:
Padimo doli — ino nikoli
Št'rit' obljubimo, kar ga ŕhalí.
5. Prôŕ'mo ŕa gnado, brumno ŕhivét',
Šerze le k njemu nagnjeno 'mét',
De 'mo veŕelí — vekomaj péli,
Kadar ŕa vŕel' puŕtimo ta ŕvét.
6. Ljubi Svelizhar! na naŕ poglej.
Tebe ljubiti, gnado nam daj:
Gréha ŕe bati, — hvalo ti dati,
Enkrat pa priti k tebi v ŕvét' raj.

4. Sa fv. pôstni zhať.

Perva.

1. Isvelizhar! daj sapéti,
Kaj si mogel ti terpéti,
Isvelizhat zeli fvét,
Ino grehe všim odvsét.
Jesuf! fkus terplenje tvojo
Isvelizhaj duſho mojo,
Daj, de bo fkos tvojo ſmert
Meni ſveti raj odpert.
2. Sa pregréhe ſojen biti,
Milofť per Bogu ſproſiti,
V vertu ti sa me klezhíſh,
In kervavi put putíſh.
Jesuf! fkus i. t. d.
3. Tebe véſat, in ſuvati,
V krivo ſodbo odpeláti
Vſa ſovraſhna truma gre:
Ti pa nizh ne braníſh ſe,
Jesuf! fkus i. t. d.
4. Tam ſodniki vſi ſerditi
Trinogam te dajo biti,
Vliva ſe nedolſhna kri
Pod ojſtrimi ſhibami.
Jesuf! fkus i. t. d.
5. Šina Boſh ga ſaframvati,
Nove bolezhine dati,
Tebi krono ternato
V ſveto glavo bijejo.
Jesuf! fkus i. t. d.
6. Veſ nedolſhen krishan vmréti,
Moreſh teſhek krish ſadéti,
Vlezhti na Kalvarijo,
Taj na mertvaſhko goró.
Jesuf! fkus i. t. d.

7. Volno se pušiš moriti,
In na strašni krish perbiti:
Odrefhenje dopolnit,
In Bogu sadosi firiti.
Jesuf! škos i. t. d.
8. Mene s dušho, in s teléšam
Gor povsdigniti k nebéšam
Tam na krishu ti višiš,
In sa mene smert štoriš.
Jesuf! škus i. t. d.
9. Isvelizhar lubesnivi!
Moji grehi so bli krivi,
De si ti na krishu vmerl,
Tak nebefa mi odperl.
Jesuf! škus i. t. d.
10. Tebe Jesuf! pomilujem,
Švoje grehe obshalujem,
Daj, de tvoja refhna kri
Še na meni ne sgubi!
Jesuf! škus i. t. d.
11. Brumno hozhem jas shivéti,
Radovolno vse terpéti;
Ako s Jesufam terpim,
Še tud s njim tam veselim.
Jesuf! škus i. t. d.

Druga.

1. Premišli, o zhlovek grešni!
Kaj je terpel sam Bog vézhni:
Sa me no sa te je vmerl,
Škos to nam nebo odperl.
2. Je s vuzhenzi k misi fédel,
Ino jagne s njimi jédel,
Postavil refhno Teló,
De bi k nafhi hrani blo.

3. Še je v oljčki vert perblishal,
Nifko sa naf se ponishal,
Padel je na obras svoj,
Milost profil sa dolg moj.
4. Jesufa glej v vert' klezhati,
Angela v oblaki stati,
Kelh terpenja v rok' dershi,
Jesuf kervav put puti.
5. Glej, Shkarjot se perblishuje,
Ino Jesufa kufhuje,
Hudim Judam ga isda,
V grosno martro ga pelja.
6. Judje Jesufa svesali,
Zhes potok Zedron peljali,
Ravn' kakor rasbojnika,
Sem no kje pehali ga.
7. V fodno hifho ga peljali,
Oblaftnikam ga isdali:
Anasu hudobnimu,
Kajfeshu krivizhnimu.
8. Oblaftniki ga vprafhali,
Krive prizhe vkup klizali,
Obfodit' nedolshniga,
Pogubit' pravizhniga.
9. Jesuf nozhe govoriti,
Oblaftniki fo ferditi,
Hlapez vsdignil je roko,
Ga sa vuho vdaril s njo.
10. Šo ozhi mu savesali,
V fveti obras mu pluvali;
Sa nevumniga dershe,
Kterga angeli zhafte.

11. Pred Pilatusha pervpili,
S enim glafam vfi profili,
Naj ga k smerti obfodí,
In na krishi vmrét pufí.
12. Grosno sazhnejo ga gajshlat',
Ga s bodezhim ternjam kronat',
Delajo fi fhpot 's njega,
Oh, is famiga Boga!
13. V plajfh rudezh ga ogernili,
Proti ljudstvu obernili:
Poglej, zhlovek Jesufa,
Ako fhe podobo 'ma.
14. Krish fo mu na ramo djali,
Na mertvifhe ga peljali,
Krish in nafhi grehi ga
Vezhkrat vershejo na tla.
15. Oh! na krish fo ga perbili,
Grosovitno ga vmorili,
On fe je vmorit' pufil,
De bi jas svelizhan bil.
16. Oh, kak me je Jefuf ljubil,
V mojo dufho fe saljubil,
De sa njo je smert floril,
In ji miloft sadobil.
17. Vedno hozhem te ljubiti,
Švoje gréhe pokoriti,
Nikdar vezh shaliti te,
Ker fi toljk' preftal sa me.

Tretja.

1. V verti tam na Oljfski gori
Isvelizhar nafh klezhí;
Bleda luna milo fveti,
On kervavi put putí;

Nja obhajajo teshave,
 Gleda štrafbno Golgato:
 Trudnih jogrov teshke glave
 Mirno sravn' pozhivajo.

2. She sovrashna truma hruje,
 Ifhkarjot jo sam peljá;
 Judesh Jesufa kufhuje
 In sovrashnikam isdá.
 „Koga jifhete? jim rezhe,
 Vse popada, in leshí;
 Ker se jim pa braniť nezhe,
 Šo ga krisham svesali.

3. Is ljubeshni do Ozheta
 V fredí trinogarjov je,
 Vmret' sa grehe vsega svéta
 Kakor jagne spravlja se.
 Pen'jo se fhtimanoglavzi,
 Vef pohleven on molzhí,
 Ljudstvo fhuntajo hinavzi,
 De le: „krishej ga!“ krizhí!

4. Ptuj fodnik na fodnim stoli
 Ga nedolshniga sposná;
 Truma pa v dvoríshí doli
 Še vtolashiti ne da.
 „Jas ne najdem“ Ponzjus vpije,
 „De bi smerti vreden bil!“
 „Le zhes naf se naj raslije
 Klizhe ljudstvo, njega kriv!“

5. Roke si Pilatush vmije,
 Krishat' Jesufa puští,
 Grosno bruno vgonobije
 Njemu ljudstvo navallí.
 Gora sterma ino bridka,
 Teshek krish in pot je terd,
 Jesuf nefe bres pozhitka
 Sa plazhilo svojo smert.

6. Vef oflablen Jesuf dojde
Glav mertvafhkih ſtraſhen kraj;
De v nebefa zhlovek pojde,
Vmira on na krishi sdaj,
Kri preлива in plazhuje,
Kar je Adam pregreſhíl;
Sa ſovraſhnike sdihuje,
Deb' jim Ozhe odpuſtil.

7. Vef nedolſhen Jesuf vmira,
Ljudſtvo njemu ſe ſmejí,
Le k Ozhetu ſe oſíra,
In mu duſho iſrozhi.
Pokati ſazhele ſkale,
Treſti ſemlja in nebó!
Greſhne trume ſo ſpoſnale:
„Pravi boſhji ſin je to!“

8. Vidíſh tam pod krisham ſtati
Jesufa prijatele,
Sazhni s njim tud ti ſhalvati,
Milo s njim raſjokaj ſe!
Magdalena ſolſe taka,
Ljubi Janes ſe ſolſí,
S ſvojím ſolſami omaka,
Mati ſvoj'ga ſina kri.

9. Njega duſha objíkuje
Vernih duſh pozhiven kraj,
Tud' pred peklam oſnanuje
On ozhakam ſveti raj,
Truplo v ſkalo pokopali
ſhaloſtni prijateli;
ſkerbno ſo ga ſavarvali
Jesufa ſovraſhniki.

10. Jesuf ſzer je moral vmréti,
De bi nam ſhivlenje dal,
Vender v ſemli ne ſtrohneti,
ſam je ſpet od ſmertí vſtal.

Hudobija tega sveta
 Sdaj premagana leshi;
 V zhafti fvojiga Ozhéta
 Svelizhar nafh shiví.

Zheterta.

1. Shalofna je mati ftala,
 Še pod krisham mil' jokala,
 Ker je vifil njeni Šin,
 V shalof je ferze vtopleno,
 Vše pobito, prebodeno
 S mezham dušnih bolezhín.
2. O kaj shalofí preftati
 Morla je presveta Mati,
 Ktere Šin je refhil svét!
 Klavorna medli jokaje,
 Sdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Šin terpi raspet'
3. Kdo b' ne jél folse tozhiti,
 Zhe Marija vgleda, biti
 U britkofí, kot je ta?
 Kdo u ferzu ne shaluje,
 Zhe to mater premifhluje,
 Ker terpeti toljko 'ma?
4. Gréhe ljudftva na se vséti,
 Vidi Jesufa terpeti,
 Vdati fhibam se voljno,
 Gleda fvoj'ga Šina milo,
 Kterga vše je sapuštílo,
 Kadar nagnil je glavo.
5. Mati, svirk ljubesni prave,
 Daj mi zhuti te teshave,
 Daj folsa mi grenkih dar!
 Štori mi ferze unéti,
 In sa Kristufa goreti,
 De mu bom prijetna ftvar.

6. Šveta mati! to te prořim,
Rane Kriřtufa naj nořim,
Vtiřni meni jih v ferze;
Naj de rane tvořga řina,
Nafhih grehov bolezhina
V šivo tud bolijo me.
7. Daj, de s tebo rad šalujem,
řvoje grēhe objokujem,
Dokler tukaj řhe šivim,
Poleg krisha de prebivam,
In s tebo folse prelivam,
ř zeliga ferza řelim.
8. O deviz ti vřih Deviza,
V šalořti nam tovarřhiza,
Daj, de jokam ře s tebo!
řmert de Kriřtufa ořtane
Meni v ferzi; naj tud' rane
Bojo vedno pred meno.
9. Naj ře ran letih navsamem,
In od krisha veř unamem,
Kriřtufu de bom udān.
Duřho vneto in gorēzho
Varji, mati! u nefrezho,
Kadar pride řodni dan.
10. Tvořga řina krish me hrani,
Ino řmert njegova brani;
Mi pomozh in milořt daj.
Ko bo řmert telo sadēla,
Daj, de bo takrat priřela
Duřha moja řveti raj.

Peta

(řofebno sa veliki zhetertik).

1. Grefhnik, glej šalořt Marije!
Kako sa Jeřufam vpije.
Preden ře je prozh podal,
Je tako řlovo řemal:

2. O moja zartana Mati!
Sdaj moram flovo jemati,
Sdaj grém u Jerusalem,
Tam bom od Judov vmorjen.
3. Ona pravi: Dete moje,
Šhonaj vfaj matere fvoje:
Kdo me sdaj potrofhtal bo?
O moj Šin, naj grém s tebó.
4. Moja ljubesniva Mati,
Takih teshav u vŕi martri
Ne bom terpel, ti povem,
Kakor sdaj, k od tebe grém.
5. Moj Šin! ſtòr' materi fvoji:
Ne kashi fe, — kje ne hodi;
Mene pofhli, naj kje grém,
De na meſt' tebe vmerjem.
6. O moja perferzhna Mati!
Šam moram martro preſtati,
Zhe ne bom terpel letó,
Noben ne pojde v nebó.
7. Moj Šin! vém to mora biti,
De morafh ſvét odrefhiti:
Vfaj ne puſt' ſe tak groſno
Judam martrat ſe ſtraſhno.
8. Moja Mati! to 'zhém ſt'riti,
Do kaple zhém kri preliti,
De greſhnik ſposna vſelaj,
Me ne martra vezh kedaj.
9. Moj Šin, dol bom pokleknila.
Tebe bom lepo profila:
Sakaj od mene sdaj gréfh,
Ker ſa tako martro véfh?

10. Zhaf je prifhel, Mati moja!
 Sabstojn je vfa profhnja tvoja,
 Šklenil je Bog Ozhe to,
 De bom juter she mertev.
11. Savpije Marija D'viza:
 Kam pojdem tazhaf frotiza;
 Vsmil' fe tavshentkrat Bogu,
 De sim vzhakala leto!
12. Moja Mati! te objamem,
 In od tebe flovo vsamem;
 Sahvalim te sa vse lepo,
 Ino te 'srozhim Bogu.
13. Moj Šin! k tvojim nogam padem,
 Preden tebe jas objamem;
 She enkrat naj grém s tebo,
 Alj mi ferze pozh'lo bo.
14. Moja Mati! tukaj bodi,
 S meno vezh naprej ne hodi:
 Pridite perjateli,
 Mojo mater trofhtajte.
15. Oh moj Šin! vfaj to dopusti,
 De te kufhnem s fvojmi vufmi:
 Shegnaj me — vpije pred njim:
 Bog obvar' te, ljubi Šin!
16. Shegnam sdaj te, Mati moja!
 Ino kufhnem roko tvojo,
 Pridi zhes te boshja mozh,
 Men' na krishi lohka nozh.
17. Jesuf Marijo sapufil,
 Grefhnik se ne bofh k njej spufil?
 Trofhtaj jo, no rezi sdaj:
 Bod' zhefhena vekomaj.
18. O Marija! ferze tvoje,
 Kaj terpi sa grehe moje?
 S tebo jokal bom vfelaj,
 Dokler pridem v sveti raj.

Šheſta

(ſoſebno ſa veliki petek alj per boſhjim grobi).

1. Poglej Pravizhniga, kak vmira,
 Od vſih krivizhnih ſaſramvan,
 Od teh, katerim raj odpíra,
 Je on obſojen ino ſdan;
 Alj ſvet odreſhit' on ſhelí,
 In ſa zhloveſhtvo ſmert ſtorí.

2. Šovraſhnikam, k' ſe mu ſmejíjo,
 Dobrotno vſe odpuſtil je,
 Sa rabelne ki ga moríjo,
 Na krishi milo proſi ſhe:
 Naj jim to Ozhe odpuſtí!
 In ſa zhloveſhtvo ſmert ſtorí.

3. Med dvem raſbojnikam na krishi,
 Kakor bi on raſbojnik bil,
 De bo ſhe doneſ v paradishi,
 Je Diſmaſu oblubo ſtíril.
 Raſbojnika ſavergel ni,
 In ſa zhloveſhtvo ſmert ſtorí.

4. Na ſadno vuro poloſhiti
 Šhe nima kam ſvoje glavé,
 Nizh nima ſvojim ſapuſtiti,
 Ko ſ tega ſveta lozhi ſe.
 On mater Janeſu 'srozhi,
 In ſa zhloveſhtvo ſmert ſtorí.

5. Ker ga je vſe ſhé ſapuſtilo,
 In je v narhujſhkih martrah bil,
 Ker ſe je tud' nebo ſtemnílo,
 Je on k Ozhetu ſhe ſaupil:
 Sakaj ſi me ſapuſtil ti!
 In ſa zhloveſhtvo ſmert ſtorí.

6. Na krishi revno omaguje,
 Poliva ga mertvaſhki pot;

Še ťvojimu konzu perblishuje,
 Odkupit' veř zhloveřhki rod;
 Kak mene řhéja! govori,
 In sa zhloveřhtvo řmert řtorí.

7. Vře, kar je bilo prerokvano,
 Na krishi je dopolnjeno;
 Zhloveřhtvo, ki je blo predano,
 On vidi sdaj odkupleno.
 Konzhanó je! ře řaglaří,
 In sa zhloveřhtvo řmert řtorí.

8. In kadar řvojo kri is-tozhí,
 Na defno nagne on glavó,
 Še mirno ř tega řveta lozhi,
 Isdihné gor v řveto nebó,
 Ozhetu duřho isrozhi,
 In sa zhloveřhtvo řmert řtorí.

Šedma.

1. Angelfkí kori! řhalujte, milujte,
 Jokajte k nařhimu petju řhe vi;
 řhalořfno s zitrani s nami řapojte:
 Sa nař na krishi řam řeřuf viří.
 S nami tuđ' plakajte! vi řerařini!
 Druřbve nebeřhke, in vřaki narod!
 Vmerl je na krishi v gresni bolezhini
 řeřuf on jagne, nařh lřubi řospod!

2. řřtrařengo ořřtro nebeřhka praviza
 řerja sa Adamov greh le od nař,
 řilofř pak — bořhjih popolnořř kralřiza,
 řsame sa řpravo nam řeřufov glař.
 řlejte na krishi ga, ino řhalujte
 řa ře sa nařh greh řin bořhji vmoriť
 řkjé je perjatel, oh to premifřhlujte,
 ře sa dolřhnika bi hotel to řriť?

3. řreřhnik! sa tvoje hudořbnořři đjanje
 řeřuf rařpet — glej — na krishi viří,

Glej prebodene fo s ternjam moshgane,
 Lize sakrivajo folse no krí:
 Kakor bi njega bil Ozhe sapuſtil,
 On omaguje na krishi od rev
 Nagnil je glavo in duſho isrozhil,
 Grefhnik ti f' njemu shivlenje odvſel.

4. Gréfhnik! poſluſhaj, kak boſhji ſin mílo
 Joka, ſdihuje no toſhi zheſ te:
 „Ljudſtvo ti moje! na krish f' me perbílo,
 Moje dobrote poſab'lo ſi vſe,
 Jas fim po fuhim fkos morje te peljal,
 Jas fim te reſhil 's Egiptovſkih rév,
 Jas fim na tvoj dom te frezhno perpeljal,
 Jas fim ſovraſhnikam 's rok te otél.“
5. „Niſim bil tebi ſa ſteber v oblaki,
 Ker fim te s zhudami vodil naprej,
 S mano nebefhko naſiten bil vſaki,
 S zhém fim te ſhalil, povej mi tedaj?
 Rezi, ſakaj me ti ajdam 'srozhujeſh,
 Ino vbijavza pa proſtiga ſt'riſh?
 S gajſhlam', tepenjam, no plunzi plazhujefh,
 Me ſa ljubesen obefiſh na krish!“
6. S jeſham no ſholzham ti mene napajaſh,
 Ki fim te s vodo shivlenja pojíl,
 Krishaſ ga! vpijeſh, ſodnika perganjaſh;
 De je krivizhno me krishaſ' puſtil.
 Ljudſtvo ti moje! glej ſtegnjene roke —
 Rane odperte, glej fraſe kerví!
 Vmer'jozh objemam ſhe ſvoje otroke!
 Grefhnik vſe to ſe ſa tebe godí!“
7. Krish ti preljubi! pred tebo ſdihujem,
 Naj te obgrivan kuſhujem lepó;
 De ker bom enkrat pred rajtengo sbujen
 Mi tvoje ſnamnje preſtraſhno ne bo.
 V tebe ſavupam, o Jeſuſ terpezhi!
 Glaſ tvoje kerví naj proſi ſa me,
 De bom bres konza tvoj krish gledal v frezhi,
 Ker ſi ti vmerel ſa ſgrivane vſe.

8. Šonze no luna fvetlobo sgubijo,
 Mozhno shalujejo boshje fivarí,
 Pa nja fovrashniki fe vefelijo,
 Ker fe to jagne na kríshi vmorí.
 Mi, o kríftjani! pa 's ferza shalujmo,
 Sgrivanja folse tozhímo 's ozhí,
 K njemu, ki v grobu pozhiva sdihujmo,
 Njega zhařtimo, molimo mi vři!

Ofma.

1. Kraljevo snamnje, glej, řtójí,
 Švet krish nebeřhka ljuzh gorí;
 Na njem shivlenje řmert řtorí,
 Shivlenje s řmertjo nam dobí.
2. Sa naf je od kervi nesnan,
 Odperta je njegova řiran,
 Lije mu reřhna kri is ran,
 De je bil greh řveta opran.
3. Sdaj je Svelizhar dokonzhal,
 Kar je řhé David prerokval,
 In vřem narodam osnanval,
 De bo 's lefa Bog kraljoval.
4. Prelepo in řveto drevó,
 Rudezhe piřano s kervjo!
 Bilo ři vřédno ti řamo,
 Nořiti tak řveto teló.
5. Na tebe je perbita b'la
 Odkupřhina vřega řveta
 Pravizi řhalenga Boga,
 De je reřhila rop pekla.
6. Zheřhen ři ti, preřveti krish!
 Le ti nam vupanje delířh;
 Le ti nam milořt řadobířh:
 Pregrehe nafhe nam isbriřh'!

7. Zhaft, hvala bodi vekomaj
 Nebefhkimu Bogu vſelaj.
 Prefveti krish nam vernim daj,
 De pridemo v nebefhki raj.

5. Velikonozhne.

Perva.

1. Jesuf je od ſmerti vſtal,
 Od fvoje bridke martre,
 Sato ſe veſelimo,
 Ino Boga hvalimo
 Kirie eleison, Kriſte eleison.
2. Ko b' ne bil od ſmerti vſtal,
 Bi veſ ſvet pogublen bil,
 Nam ſe je veſeliti,
 Nam hozhe k troſhtu priti. Kirie ...
3. Bog je tak miſloſliv bil,
 Švojga Š'nu med naſ ſpuſtil,
 Od Marije je rojen bil,
 Veſolen ſvet rasveſelil. Kirie ...
4. Sazhél Jude vuzhiti,
 De bi Bogu flushili,
 Judje fo ſa ſlo vseli,
 Na krish fo ga raspéli. Kirie ...
5. Na krishi je ſmert ſtoril,
 Joshef ga je doli vsél,
 Marija prejemala,
 Vſe rane kuſhovala. Kirie ...
6. K je bil Jesuf pokopan,
 Kamen bil na grob je djan.
 Pa tretji dan je ſopet vſtal,
 Ino je v Galilejo ſhel. Kirie ...

7. Angel boshji shenam djal,
De Jesuf je od smert vstal,
Pójte, vuzhenzam pravite,
Pervizh Petru osnanite. **Kirie . . .**
8. Marija Magdalena
Ta je ta prva bila,
Ki je Jesufa vidila
S svojima dvema fefirama. **Kirie . . .**
9. Švét Tomash neviren bil,
On je komaj to dobil,
De je Jesuf od smerti vstal,
In mu je fégel v defno ftran. **Kirie . . .**
10. O Marija Diviza!
Bod' nafha pomozhuiza
Per Ozhetu nebeshkimu,
No vfmilenimu Jesufu. **Kirie . . .**
11. Aleluja pojimo
Ino Jesufa hval'mo
Ljubo Devizo Marijo
No vfo nebeshko drushino. **Kirie . . .**

Druga.

1. Pogledjte dufhe, grob odpert!
Vezh Jesuf v njemu ni!
Premagana od nja je smert,
Svelizhar nafh shiví!
2. Premagal je sovrashnike,
Njih mozh pod njim lesi,
Pred njim je ftréfel pekel fe,
Svelizhar spet shiví!
3. Špred pekla fo ozhaki sdaj
Škos njega refheni,
Odperel njim je sveti raj,
Svelizhar spet shiví.

4. Hudoba in vša njena mozh
Premagana leshí;
Premagajmo tud mi rekozh:
Svelizhar nafh shiví!
5. Vojfkujmo fe tud' s Jesufam
Kristjani ferzhno mi,
Ni smerti bat' fe treba nam;
Svelizhar nafh shiví.
6. Zhe s Jesufam premagamo
Vše sapelivofí,
Vefel'ga ferza bodimo,
Svelizhar nafh shiví.
7. Tud' v grobi le en kratek zhaf
Bomo pozhivali,
Šaj bode sbudil tudi naf
Svelizhar, ki shiví.
8. Kristjani! tud sa grobam fhe
Shiveli bomo mi,
To nafha Aleluja je:
Svelizhar nafh shiví!
9. Vefela Aleluja bo
V hifhi Ozhetovi;
De frezhno kjekaj pridemo,
Svelizhar nafh shiví.
10. Perpravleni v nebesih tam
Šo nafhi fédeshi,
Perpravlja nam jih Jesuf sam,
Svelizhar, kjér shiví.

Tretja.

1. Svelizhar je od smerti vstal,
Ker je sa naf she smert prestal.
Aleluja, aleluja, ale-aleluja!

2. Pekel premagan je sa vſel',
Satoraj bod'mo vſi veſel'. Aleluja . . .
3. Oj bodimo veſéli vſi
Ker ſveti raj odpert ſtoji. Alel . . .
4. Marija, le veſeli ſe,
Ker tvoj Œin ſe perkasal je. Alel . .
5. Povſod' ſe don'ſ raslega glaſ:
Hvalen bod' Jeſuf vſaki zhaſ! Alel . . .
6. Ker ſmo sdaj 's greha ſopet vſtal',
Ne, deb' ſe ſhe nasaj podal'. Alel . . .
7. Kdor s Jeſufam vojkuj ſe,
Tam ſveti raj gotov mu je. Alel . . .
8. Bo ſodni dan zhaſtitliv vſtal,
Jeſuf ga bo v nebo predjal. Alel . . .
9. Vojſkujmo torej ferzhno ſe,
Œaj vojkje kratko le terpé. Alel . . .
10. Veſelje pa tam vezhno bo:
Oh! glejmo, de prid'mo v nebo. Alel . . .
11. Mogozhni Jeſuf! ſhegnaj naſ.
De bomo peli vſaki zhaſ:
Aleluja, aleluja, ale-aleluja!

6. Œvetiga Marka dan ino v krishovi téden.

Perva.

1. Poſluſhajte, o kriſtjani!
Jeſufa veſeli glaſ,
Vel'ko frezho nam osnani,
Preveſela je ſa naſ:

Karkolj bodemo profili
 Mi Ozheta vezhniga,
 Vfe to bomo sadobili
 Şkosi Şina boshjiga.

2. Ker ne mormo vifokosti
 Boshje zhiſto ſapopaſt',
 Şkos molituv po dolshnofi
 Dajmo njemu vſelaj zhaſt.
 Naj molituv naſha vſtaja
 Is te ſemle gor v nebó,
 Jeſuf nam obljubo daja,
 De naſ Ozhe vſliſhal bo.

3. Kdo preſhteje vſe dobrote,
 Ki jih ſhe ſavſhili ſmo?
 Şaj v molitvi, revne frote
 Bogu ſe ſahvalimo.
 Njemu vſe to poverniti
 Nam nikolj mogozhe ni;
 Boshjo voljo dopolniti,
 Naj v ſahvalo ſe godi.

4. Oh, v potrebah ſpet ſhelimo,
 De pomagafh, dober Bog!
 Kar imamo, ti ſrozhimo,
 Vſmili ſe ſvojih otrók!
 Vinſke gore, ſhitne polje —
 Ozhe, v tvojih rokah ſo!
 Œhaloſti in dobre volje
 Le od tebe zhakamo.

5. Naj nam toplo ſonze ſije,
 Naj pohléven deſh roſí,
 Varjí naſ fhkodlive rije,
 Şaj ſi dober Ozhe ti!
 Terde ſuſhe, vel'ke mozhe,
 De nam fhkodval ne bo mras,
 Hude ſime, ſtraſhne tozhe
 Ljubi Ozhe, brani naſ!

6. In posebno pa srozhimo
 Švoje ferze tebi vfi,
 Naj per vfemu, kar shelímo
 Tvoja volja fe sgodí!
 Varji naf, de ne grefhimo,
 Tebe ne ras-shalimo,
 V boshji gnadi naj shivímo,
 Kruha mankaló ne bo!

7. Vishaj, Ozhe, poglavarje,
 Daj nam dobre staríshe,
 Daj nam fkerbne gospodarje;
 Pridne tud' podloshnike!
 Tak fe bomo veselili
 Šrezhni she na semli sdaj,
 Tam v nebefih pa hvalili
 Tebe Ozhe, vekomaj.

Druga.

1. Bog! ki grefhnike strahuješh,
 In pravizhne sveselujesh,
 V nebi ti nad nam shívish,
 Shugash, tepešh in krotish.
 Šlifhi naf fívarí uboge,
 In odverní nam nadloge,
 Sdrave v miru naf ohran',
 Daj nam kruha vfaki dan.

2. Vfaki dan naf is dobrote
 Prefkerbifsh lehko fírote;
 Ši mogozhen Gospodar,
 In fkerbifsh sa vfako fívar. Šlifhi naf...

3. Ti dajash fívarém shiveti;
 De gré desh, in fonze svéti,
 De nam polje selení,
 Ino shito dosorí. Šlifhi naf...

4. Zhe shivali réf fhkodlive
Pridejo na vert in njive,
Tvoja volja je tako,
S greham fmo saflush'li to. Şlifhi naf...
5. Zhe is neba le deshuje,
De nam shivesh potonuje,
Pride to is tvojih rok
Savolj fpazhenih otrok. Şlifhi naf...
6. Zhe po leti sa vrozhíno
Vsame tozha vfo poljnino,
De selen'ga vidit' ni,
Şmo fi krivi mi fami. Şlifhi naf...
7. Zhé germí, fe krisham blifka,
De se vřak ofřafhen řifřka,
Gřefřnik tvojo mozh řposná,
V řvojih grehřh trepetá. Şlifhi naf...
8. Şvojo mozh prav pokasati,
Hotel fi Egiptu dati
Rodovitnořt řédem lét,
Ino řédem lakot řpet. Şlifhi naf...
9. Israelze fi pořvaril,
S dolgo řufho řih udaril;
Ko je Ahab kralj řjih bil,
Desh tri leta ni rořil. Şlifhi naf...
10. Je nebo saperto bilo,
Polje desha ni dobilo,
Israel je malik'val,
Ti fi ga, Bog! objřřkal. Şlifhi naf...
11. Pa Elija fi ořranil,
Zhudno lakoti ga vřranil,
K' je satřřřala řřrafřno
Zelo Judovřko řemlo. Şlifhi naf...

12. Ker se ljudstvo spreoberne,
Šhibe tvoje si odverne,
Ko Elija prof' sa nja,
Doſti deſha kmalo 'ma. Šlifhi naf...
13. O Bog! tudi naf se vfmili,
Ki fmo mozbnó te ſhalili,
Kadar bodeſh tepel naf,
Vſlifhi proſhnuje tiſti zhaſ. Šlifhi naf...
14. Tebi, Bog! ſe bomo vdali,
Švoje polje obdelovali,
Ti odpri, roko, Goſpod,
In dodeli nam dobrot. Šlifhi naf...

7. V prasnik vnebohoda J. K.

Perva.

1. Jeſuf je ſhel gori v nebo — veſeli ſe Marija!
K fvojimu Ozhét' nebeſhkimu — Kirie eleiſon!
Profi Boga ſa naf, o Marija!
2. Kaj nam on k troſhtu ſapufi? — veſeli ſe...
Švojih apoſtelnov dvanajſt. — Kirie...
Profi Boga...
3. Priſhel je na goro Oljſko — veſeli...
Viſoko ino ſhiroko. — Kirie...
Profi Boga...
4. Gori vsdignil ſvoje roke, — veſeli...
No je ſhegnal veſolni ſvét. — Kirie...
Profi Boga...
5. Potler ſe vsdigne od ſemle, — veſeli...
Ino proti nebeſam gré. — Kirie...
Profi Boga...

6. Angelzi mu lepo pojo, — vefeli...
Ga fkos oblake spremljajo. — Kirie...
Profi Boga...
7. Vsame s febo fvento drushbo, — vefeli...
Štarih ozhakov mnoshizo. — Kirie...
Profi Boga...
8. Dalezh zhes kore angelfke — vefeli...
Švoj tron Jesuf povikfhal je. — Kirie...
Profi Boga...
9. Tam na defnizi on fedí, — vefeli...
Enaki Bog s Ozhetam sh'ví. — Kirie...
Profi Boga...
10. V nebefah on bode nafh trofht, — vefeli...
Nam doli dal gnado, milofi. — Kirie...
Profi Boga...
11. Nam bo dal fvetiga Duha, — vefeli...
Vshivat' kruha nebefhkiga. — Kirie...
Profi Boga...
12. Mi Aleluja pojimo, — vefeli...
No Jesufa vfi hvalimo. — Kirie...
Profi Boga...
13. Ljubo Devizo Marijo — vefeli...
No vfo nebefhko drushino. — Kirie...
Profi Boga...
14. Sahvalen bodi vezhni Bog, — vefeli...
Ozhe, Šin ino fveti Duh. — Kirie...
Profi Boga...

Druga.

1. Prasnik fvét se donf obhaja,
Jesuf gré v fvento nebo,
Nam gre šam perpravljat' kraja,
Kamor naf poklizal bo.

Kaj fhe delamo na fveti?
 Glava je v nebefa fhla:
 Le v nebo nam je sheléti,
 Škoraj vezhno vshivat ga.

2. Rasodel je vfe refnize,
 Je odrefhil zeli fvet,
 Dal apostelnam ovzhize,
 In je bil v nebefa vsét.
 Bél oblak jim ga sakrije,
 Oj nízh vezh ga vidit' ni,
 Njih ferze sa njim upije,
 Gledajo sa njim ozhi.

3. Kakor blifk fta perftopila
 Dva fvetla mosha pred nje,
 Jih lepo ogovorila:
 „Kaj pa gledate, moshje?
 Jefuf, ki je fhel v nebefa,
 Prifhel bo fpet fodni dan,
 Šodit dufhe in telefá,
 Vfim odlozhit vezhni ftan.“

4. Ti fi, Jefuf! fhel pred nami,
 Ino pridefh fodit naf:
 Naj naf grefhne to predrami,
 De fkerb'mo sa tifti zhaf.
 Zhe ne bomo prav shiveli,
 Vekomaj nam bo gorjé;
 Jefuf! tukaj nam dodeli,
 De prelivamo folsé.

5. Oh! nikar ne navesujmo
 Na pofvetni prah ferza,
 Štanovitno sanizhujmo
 Sanizh'vanje t'ga fveta.
 Kar je tukaj, foverashimo,
 Švét apostel naf vuzhi,
 Kar je gori, le ljubimo,
 Ker Svelizhar nafh shivi.

6. Kristuf moral je terpeti,
 De je prifhel v svojo zhaft,
 Naj nam sgléd njegov vfm fvéti,
 De foverash'mo vřako flaft.
 Sgol vefelje ne ljubiti,
 Krish prenařhati voljno,
 Sa Svelizharjam hoditi,
 To nař perpelja v nebo.
-

8. Sa Binkořhtne prasnike.

1. Prid' fveti Duh, apořtelnam dan,
 Ker fi bil doneř u nje pořlan,
 De zhude bořhe pravijo,
 řovashnikam fe vřtavijo.
 Prid' fveti Duh, te proř křiřtjan.
2. Prid' fveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne rařli,
 Refnizo de pořluřhajo,
 In nje řladkoř okuřhajo;
 Prid' fveti Duh, rař-fvetli ti nař.
3. Prid' fveti Duh, omezhi ferzé,
 Pershgi v křiřtjanih řvete řhelje,
 Ljubit', kar je pravizhniga,
 ře varvati krivizhniga.
 Prid' fveti Duh ljubeshni řvéte.
4. Prid' fveti Duh, podpiraj řlaboř,
 Poterdi v ferzih pravo řvetoř:
 Daj, de fe ne řpoteknemo,
 Is pota ne preméknemo:
 Prid' fveti Duh, ti nařha řrepkoř.
5. Prid' fveti Duh, ti řveti vodnik,
 Vefelje nařhe, nařh pomořhnik!

O vodi nať do vezhnosti,
Perpeli nať do frezhnosti:
Prid' fveti Duh, ti naťh poterdnik.

9. V prasník presvete Trojize.

1. Vsdigni fe jesik moj — k boshji defnizi,
Hvalo in zhať sapoj — fveti Trojizi:
Zhať Ozhetu, Şinu,
In Duhu fvetimu
Bodi zhefhena ti
Şveta Trojiza!
2. Ozhe 's neběť je nať — milofťno fťvaril,
In fvoj refnizhni glať — ljuđfťvam osnanil.
Zhať Ozhetu . . .
3. Ravno ta Ozhe 'ma — fkerb sa zhloveshtvo,
Ljubim otrokam da — fvoje kraľefťvo.
Zhať Ozhetu . . .
4. Jesuf, prav' boshji Şin — nať je odrefhil,
In od ran, bolezhin — s krisham opěfhal.
Zhať Ozhetu . . .
5. Vedno fe fveti Duh — trofhtar 'menuje,
In ta refnizhni Bog — nať polvezhuje.
Zhať Ozhetu . . .
6. Angel', fvetniki fo — pred boshjim tronam,
Hvalo no zhať dajo — vřim trem perfhonam.
Zhať Ozhetu . . .
7. Verjemo vři v Boga — v snani refnizi,
Şkupaj molimo ga — v fveti Trojizi.
Zhať Ozhetu . . .

8. Šonze nam dan storí, — tema prihaja,
Kdor pa tu v vér' sáspi, — v luzhi tam vřtaja.

Zhařt Ozhetu : : :

9. Vfegamogozhniga — zeli řvet hvali,
Tudi mi řkupaj ga — veľki no mali.

Zhařt Ozhetu

10. řladko prepevamo — v řvetimu dvoru,
Daj, de te gledamo — v vezhnim řhotoru.

Zhařt Ozhetu

10. V prasnik preřv. reřhniga Teléřa.

Perva.

1. Pange lingua gloriosi
Korporis misterium,
Sanguinisque preziosi,
Kyem in mundi prezium
Fruitus ventris generosi
Rekt efudit genzium.

2. Nobis datus, nobis natus
Ekt intakta virgine,
Et in mundo konversatus
řparso verbi femine
řui moras inkolatus
Miro klavsit ordine.

3. In supreme nokte zene
Rekumbens kum fratribus,
Observata lege plene
Zibis in legalibus,
Zibim turbe duodene
ře dat suis manibus.

4. Verbum karo, panem verum
Verbo karnem efizit,
Fitkve sangvis Krifti merum,
Etfi sensus defizit;
Ad firmandum kor finzerum
Şola fides sufizit.

5. Tantum ergo Sakramentum
Veneremur zernui,
Et antikvum dokumentum
Novo zedat ritui,
Presitet fides suplementum
Şensuum defectui.

6. Genitori genitokve
Lavf et jubilazio,
Şaluf, honor virtus kvokve
Şit et benedikzio,
Prozedenti ab utrokve
Kompar fit lavdazio.

(Po slovensko).

1. Vfi jesiki povsdignite,
Hvalo Isvelizharju!
Vfi Gospoda pozhařite
V Sakramentu refhnimu;
Nja telo in kri molite,
Şlavo pojte Jesufa.

2. Nja diviza je rodila
Şinu vezhniga Boga,
Semlja je od Nja dobila
Şeme navka boshjiga;
Njega refhna kri omila
Grehe zeliga řvetá.

3. Po vezherji sadni srozhil
Şvojo kri ino teló,
Preden se je svojih lozhil
Ino vsel od njih flovó,
Vfim ljubesen priporozhil:
„V moj spomin řtorite to.“

4. Kruh in vino premenilo
 Še je v Nja meso in kri;
 Kakor fe je tam sgodilo,
 Na altarji fe sgoti.
 To prezhudno opravilo
 Šveta véra naf vuzhi.

5. Vfi ponishno pozhaftimo
 In molimo Jesufa,
 S ferzam roke povsdignimo,
 Naj nam fveti shegen da.
 S zel'ga ferza sahvalimo
 Švoj'ga Isvelizharja.

6. Vezhnimu Ozhetu hvala,
 Hyala boshjimu Šinu; —
 Oh, de b' fe fpodobno dala
 Tudi Duhu fvetimu!
 Hvalo vfaka fivar dajala
 Triedinimu Bogu.

Druga.

1. Prasnika fvetiga — donf veselimo fe,
 Prav is unetiga — ferza naj hvala gré;
 Štaro preide naj — vfe novo bodi sdaj:
 Mifli, djanje vfak prenovlaj.

2. Donf polvezhujemo — sadne nozhi fpomín,
 Ker fe fpomnujemo, — kako je boshji Šin
 Švoje prijatle sbral, — jagne jim jefi dal,
 Tak sapoved Judov dofiat.

3. Vzhenzi savshivajo — velikonozhno jéd,
 Sadnizh dobivajo — refhno Telo prejét.
 Vshiti ga jim daje, — pa rasdeli fe ne;
 Vfak posebej zel'ga prejme.

4. Kadar prejémajo — flabi njega Teló,
 Še ga navsamejo, — mozh jim je prava to.
 Kelih jim tud' srozhi, — da jim ga, in velí:
 Vfi ga pite, moja je kri.

5. Tak je poſtavleno — njega telo u dar,
Duſham perpravleno, de ga ſavſhiva ſivar.
Maſhniki ſtor'jo to, — ga ſami vſhivajo,
In ga drugim vrednim dajo.
6. Sdaj od nebeſhkiga — kruha naſh duh ſhiví;
Is kruha beliga — ſe nam ſhiv Bog ſtorí.
Zhudi ſe, o kriſtjan! — Jeſuf je vſim jéd dan,
Bod' ſi réven in ſanizhvan.
7. Doneſ te proſimo, — trojni edini Bog!
V ferzih te noſimo, — varji naſ vſih nadlog.
Shivi naſ flabe sdaj, — k tebi nam priti daj,
In te vſhivati vekomaj.

Tretja.

1. Hvali ſvét Odreſhenika,
Hvali kralja, vuzhenika,
Poj mu, in veſeli ſe!
Koljkor moreſh, toljko hvali,
Šaj mu vredne hvale dali
Vunder le ne bomo ſhe.
2. Zhudne je rezhi nam ſrozhił,
Le nevernika je lozhił,
S nami donſ ſe veſeliť.
Shivi kruh v ſhivlenje moje,
Préden gré v terplenje ſvoje
Kriſtuſ hotel ſapuſtiť.
3. Torej hrum veſelja tega
Naj ſe donſ povſod raſlega,
Kviſhkam naj ſerze puhti!
Zerkuv prasnik, glej obhaja;
Vſim tako na ſnanje daja,
Kaj Svelizhar naſh ſtorí.
4. Kriſtuſ pride, ſtaro mine,
Špred reſnize ſenza ſgine:
Tu ponishaj ſe do tal!

Nov altar, postavo novo,
 Novi dar, pomozh gotovo
 Šlabim nam je Jesuf dal.

5. Sadniga vezhera delo

Kristuf dal, de bo imélo
 Vse kerfhanstvo v svojo last.
 To mi namrezh vera prizha,
 Ako vérjem, me svelizha,
 De 'ma Kristuf vfo oblaf.

6. Jesuf, glej, ozhitno pravi,

De po novi se postavi
 Kruh in vin' spreberneta.
 To fiori per fveti mafhi
 Šveta jéd, de dufhi nafhi
 Kri, telo njegova fta.

7. Kar ne vidish, alj ne vmejesh,

Tega sumiti ne sméjesh,
 Šodit' boshjih del nikar!
 Kruha, vina fte podobe,
 Pa ne misli fi na robe,
 De je tukaj kaka fivar.

8. Kri, telo nam je pufheno;

Prejmi, kar zhefh, vse je eno,
 Kristufa ne rasdelish;
 Naj jih pride, koljkor hozhe,
 Je rasdjat' ga nemogozhe,
 Nikdar vezh ga ne vmorish.

9. Prejmi eden, alj milijoni,

Koljkor uni, tolk' triljoni;
 Njega tud' sa to manj ni,
 Prejme brumen, prejme gréfhnik,
 Prejme trésen, alj poshrefhnik,
 Kar saflushi, sadobi.

10. Brumen, on shivlenje vshíva,

Grefhnik fi pa smert dobíva,
 Kak raslozhek, glej, je to! —

Kadar mafhnik Hofstjo lomi,
Glej, drobtina, to ne dvomi,
Tudi zelo je Teló.

11. Kristusa nizh ne sadéne,
Le podoba se odkrene:
Do nature mu ne gré.
Angelov nam jéd je dana,
Tu na poti dushi hrana,
Gréfhnik vshivat je ne fmé.

12. Abel, Isak osnanuje,
Mana, jagne pomenuje
Kristusov prezhudni stan.
O Svelizhar! frezha moja!
Moj pastir! ljubesen tvoja
Naj me varje vfaki dan.

13. Ti naf shivi s fvetim kruham,
In napolni s svojim duham,
De ti flush'mo vfaki zhaf.
Ti o Jesuf, nafhe shelje!
Pravo vernih serz veselje!
V sveti raj perpeli naf.

11. V prasnik ff. apost. Petra ino Pavla.

1. Pridi vfa kerfhanfka zhéda!
Zhafst apostelnov sapoj;
Dva pastirja, dva isgleda
Imafh donef pred seboj.
Evangelfka vuzhenika,
Švete zerkve dva štebra,
Dva zhafstliva fvetnika
Sa te, zheda! fkerbita.

2. Švete Peter, terdna fkala,
Jagnet in ovzhiz pastir!
Zerkuv bo na tebi fiala,
In vshivala vezhni mir.

De je greha nozh pregnana,
 Ti nam svetísh, svetla luzh;
 Vfa oblast je tebi dana,
 Dan od vrat nebeshkih kluzh.

3. Grehov svése nam odkleni,
 In rasklenil jih bo Bog.
 Prôf de bomó svefeleni,
 Refheni od vsih nadlog;
 De satére Bog hudobo,
 In oberne v naf oko,
 De sposnamo nesvestobo,
 In se jokamo nad njo! —
4. Šveti Pavel, vsih narodov,
 Vuzhenik od Boga sbran
 Svét osnanovavz Gospodov,
 Shiv in v smerti njemu vdan!
 Milost boshja té je vnéla,
 Bil si jagne is volká;
 In ljubesen je goréla,
 Kakor ogenj is ferzá.
5. Šprôfi, ker si naf safajal,
 De bo Bog nam raft dajal!
 Mersle ferza nam otajal,
 In ljubesen v naf prishgal.
 Šprôfi nam sveto ljubesen,
 De ne smert, ne bridki zhaf,
 Ne terplenje, ne bolésen
 Od Boga ne lozhi naf.

12. V prasník velike gospojnice.

1. Še vsdiguje prot nebesam
 S dúfho no telefam,
 K' je bres madesha ostala —
 Zhífta vfa no sala.

Vse nebo se veseli,
Po shirjavah se glasi:
„Bod posdravljena kraljiza
Mati noj Deviza!“

2. Greha plazha je trohnoba,
Greh sam kriv je groba;
Njo pregreha ni sadela,
Sakaj bi trohnela?
Njena smert je spanje blo
Ni ofkrunila telo,
Bog jo j' velizhaftno sbudil,
S truplam povelizhal.

3. Oh, kako si vunder frezhna,
Tvoja frezha j' vezhna;
Od teshav vseh tam pozhivash,
Sladkost vezhno vshivash;
Vel'ko je terpenje blo,
Vezhe she plazhila fo:
Zhes vse trone povsdignena,
Oh bodi zhefhena!

4. Tamkaj prefveta Trojiza
Krona te Deviza,
Tam duhovi zhidli sveti
Tvoji so fieshetti;
Ino s krajev vseh semle
Verhni ferza k teb' puhte,
Vse te hvali, povsdiguje,
K tebi vse sdihuje.

5. Oh poglej na nas Deviza,
Viksha pomozhniza!
Boshjo gnado smo sgubili,
Hudo smo greshili;
Oh ne daj se nam sgubit',
Daj se nam spreobernit',
De nas Ozhe spet objame,
Enkrat k febi vsame.

6. Oh ne, de b' naf sapuſtila,
 Švoj obras nam ſkrila,
 Zhe naſtopijo teshave,
 Nevarne ſkuſhnjave!
 Kam b' ſe blo oberniti,
 Ko b' naf sapuſtila ti?
 Ti ſamoreſh pomagati,
 Troſht in mir nam dati.

7. Šofebno v ſmertni britkoſti
 Mat' naf ne ſapuſti,
 Kadar ſe oko nam vtrinja,
 Oh pokash' nam Šina;
 Špel' naf 's revniga ſveta
 V hiſho raja frezhniga,
 De te vezhno tam zhaſtimo,
 In Boga hvalimo.

13. V prasnik vſih Švetnikov.

1. Doneſ gledamo kriftjani
 S vernim ſerzam u nebo,
 Tam ſvetniki ſkupej ſbrani,
 Hvalo, zhaſt Bogu dajo.
 Tam Marija zhista vſa
 Je pred tronam Jeſufa,
 Ona proſi s ſvetim ſheljam'
 Oduſhanje greſhnikam.

2. O vi angelfke bliſhave!
 Vſi nebeſhki vajvodi!
 Varite naf vi v ſkuſhnajave,
 K varvanju perpravleni.
 Tam apoſtelnam ſhe ſvét'
 Vezhna ljuzh toljkanj ſto lét,
 Tam je ſveti Janes kerſtnik
 Med vſim narvezh ſvetnik.

3. Tamkaj gledajo preroki
 Jesufovo vezhno luzh;
 Tu per shivimu potoku
 Najd'li fo nebeshki kluzh.
 Osnanili Jesufa
 S luzhjo fvetiga Duha,
 Kar fo osnanili svesto,
 Vidijo dopolnjeno.
4. Marterniki fo vŕe dali,
 Zlo shivljenje in blago;
 Polni vére fe podali
 V grosne martre sa nebó;
 Sdaj pa tam pozhivate,
 Vŕe fladkoŕti vshivate:
 Oh, ŕprofite nam, de ne lozh'
 Od Boga naŕ pekla mozh.
5. Modri papeshi vodili
 Zerkuv boshjiga Šinu,
 Šhkofi, mafhniki ŕadili
 Roshze fvetiga miru,
 Mnihi no pufhavniki,
 Greŕhniki ŕpokorniki,
 Vdove, dvize ino shene
 Škupej tam fe vefelé.
6. Blagor vam, o zhiŕte ŕerza,
 Kjer proŕtora nima gréh;
 Šatanu je glava ŕiŕta,
 Jesuŕ fe derŕhi na ŕméh:
 Da okuŕhati fladkoŕt
 Zhes poŕvetne velikoŕt;
 Torej bomo brumno shivél',
 In sa bratami hitél'.
7. Sdaj kraljujete Švetniki
 S Jesufam v nebeshkim dvor',
 Oh odprite pomozhniki
 Vrata k sashelení gor';
 Porofite vero nam,
 Dajte jo nevernikam,

De naš vodi en sam paštír,
Kjer se vshiva vezhni mír.

8. Déla, trud in fad terplenja
Svolenih obhajamo,
Še duhovniga shivlenja
S andohti napajamo:
Profimo sdaj vezhni Bog
Vsmilenje od tvojih rok,
De se verni vsi svefelé,
Na pomnoshene proshnje.

14. Vernih dufh dan.

Perva.

1. Štrašni dan bo dan plazhila,
Semlja se bo v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.
Grosni širah bo svet obdajal,
Kadar bo fodnik prihajal,
K ojširi šodbi zhlovek vštajal.
2. Jela bo trobenta péti,
Mertvim po grobéh grométi,
Vštan'te k šodbi! jim donéti.
Šmert, natura bo šterméla,
Kadar bode šivar osh'véla,
K boshjimu šodniku htéla.
3. Bukve bojo pernešene,
Déla bodešh bral štorjene
Dobre vse in nepošhtene.
Tedaj bo šodnik se všédel,
Vse, karkolj je kdo narédil,
Zeli švét bo tistikrat svedil.
4. Revesh, kam se zhém podati?
Kjé prijatla tam jškati?
Komaj dobrim bo obštati.
Kralj nesmérne višokosti!
Rešihš svoje bres vrednosti,
Rešhi mene v moj' šlabosti.

5. Spomni ſe, o Jeſuf mili!
De ſo ſa me te vmorili,
Proſim, tiſti dan ſe vſmili!
Truden hotel ſi hoditi,
Sa me ſvojo kri preliti,
Daj k ſvelizhanju to biti.
6. Daj te 'méti pomožnika,
Švojih duſh odreſhenika,
Preden vidmo te ſodnika.
De ſim kriv to ſam ſprizhujem,
Šam pred ſebo ſe framujem,
Pa ſaneſi Bog! ſdihujem.
7. Rane greſhnizi ſazelil,
Tolovaja ſi ſveſelil,
Meni vupanje dodélil.
Niſim vreden odpuſhanja,
Vunder Bog pomilovanja!
Varji v ogenj me jokanja.
8. Med ovze me den' ovzhizo,
Reſhi 'smed koſlov ſrotizo,
In poklizhi na deſnizo.
Ko ſavershene preklete
Pahnili v ogenj boſh ujete,
Deni me takrat med ſvete.
9. Vſliſhi proſhnjo, Bog pohlevno,
Duſho glej, pobito, revno,
Škerbi ſa me ſivar nevkrevno.
Dan jokanja in trepéta,
Kadar bode raſodeta
Miſel ſveta in neſveta.
10. Zheſ zhloveſhke hudobije
Naj ſe miloſt tvoja ſlije,
In nam madeſhe omije;
Verne duſhe po njih ſhelji
S vezhnim miram raſveſeli,
K ſebi, Jeſuf! jih perpeli.

Druga.

1. Zhlovek! sdrami ferze fvoje,
In poslufhaj mili glaf,
Şpomni donf na brate tvoje,
Kteri klizhejo na naf.
2. Şlifhifh, fin! kako sdihuje
Tvoj ljub' ozhe v jizah tam;
Morebit', de dolg plazhuje,
Kter'ga ti fi fioril fam.
3. On je fkerbel na tem fvetu
Sa tvojo frezho vfelaj,
Poverni tud ti ozhetu;
Şkashi njemu miloft sdaj.
4. Ravno tak tud' mati klizhe:
Kje fi ti, o ljuba hzhí?
Tukaj ştrafhen ogenj pezhe,
Dolge fo nafhe nozhi.
5. Şim rodila te, dojila,
Şapufila vfe blago,
Sdaj fi na me posabila,
Oh! vfmili fe Bogu!
6. Tako vpije ozhe, mati
K fvojim otrokam ta dan,
Hitite jim pomagati,
Şhalofen je njihov fian.
7. Kjé fi ti, o ljuba shena?
K tebi vpije sdaj tvoj mosh;
S njim fi bila sarozhena —
Mu pomagala ne bofh?
8. Şefira klizhe fvoje brate,
Shena moshha, mosh sheno;
Kol'ko snanzov tam imate,
Molite sa nje s meno.
9. Ştrafhue martre tam terpijo,
Zhes pofvetne martre vfe;
Vézhno vpijejo, krizhijo:
Vfmilite, oh vfmil'te fe!

10. Tam je daljſhi ena vura,
Kakor tukaj tavshent dni;
Štrafhno ojſira je pokora,
Ktera sapopifat' ni.
11. Tudi nam fe bo godilo,
Morebit' zhes majhno lét:
Bomo sdihovali milo
Sa pomozh na leta ſvet.
12. Torej dobre dela nafhe,
Radi sa nje ofrajmo,
S almoshno, ſkos ſvete mafhe
Njim is viz pomagajmo.
13. O deb' vezhni mir dobile,
Škoraj ſkos nafho pomozh,
Ino enkrat nam ſprofile,
Tudi to nebeſhko luzh.

15. Sa Marijne prasnike ino godove.

Perva.

1. Tavshentkrat ſi ti zhefhena,
O Marija roshni zvéť,
Teb' enaka ni nobena,
Take nima zeli ſvét;
Kar fe koli roshiz snajde,
Nobena tak shlahtna ni:
V tebi fe vſa miloſť snajde;
Oh dodel' jo meni ti.
2. Madesh fe ni v tebi snajfhel,
Bog Ozhe te je vſadil,
Šveti Duh te je oziral,
S tebe je Bog Šin zvedil:
Vſi jeſiki ſo preſlabi,
Tebe rosha hvaliti,
Shlahtna rosha, ne poſabi
Na me, o Marija ti!

3. Kadar tvoj peld premifhlujem,
Pred tajistim jas klezhim,
Pohlevno k tebi sdihujem,
Eno gnado jas shelim:
De me ne bosh sapustila,
Mati prave milosti,
Ino mi bodesh fprofilá
Boshjih gnad obilnosti.
4. Kadar gresfhnik jas saflifhim
O Marija! tvoj' imé,
V svojim ferzi na te smiflim,
Pravim: Vfmili se zhes me,
Pusti meni milost najti,
Kadar me vse sapustí,
Bodi moja ljuba mati,
O Marija, rosha ti!
5. Ti fi s gnado vfa obdana,
Angel Gabrjel govori,
Od Ozheta nam isbrana,
Gnada vfa 's tebe gori.
Ti fi polna vse dobrote.
Deviza isvoljena,
Spomni na naf revne frote,
O Mati prevfmilena!
6. Kadar bodem moral vmreti,
Dufho dati zhes Bogu,
Kadar bodem moral vseti
Od tega fveta flovo:
Ofkerbi me, daj mi 'srezhi
Te fvete imena tri,
Jesuf, Marija, Joshef fveti,
Osrite se vi na me.

Druga.

1. Lepa fi, lepa fi rosha Marija!
Tebe zhafti vfa nebesfka drushina,
Angelzi lepo pojejo,
Tebe Marija hvalijo.

2. 'S nebéf je pogledal nebesfki Ozhe,
Vidil na semli sgublene otroke,
Poflal Marijo na ta fvét,
Nam je dobila gnade fpet.
3. Kar nam je Eva pregresfhila,
Nam je Marija sadobila:
Nam je rodila Jesufa,
Nafhiga Isvelizharja.
4. Vod' naf, Marija po pravimu poti,
De naf obena fku fhjava ne smoti,
De naf fku fhjava ne prehití,
De naf foverashnik ne dóbí.
5. Kadar pa bodemo mogli umreti,
Daj nam Marija vrédno prejeti
Refhno Telo Jesufa
Nafhiga Isvelizharja.
6. Sdaj pa mi to pefem fklenímo,
Tebe, Marija! prelepo profimo,
Ko 'mo derskali v rokah luzh,
Prid' nam Marija na pomozh.

Tretja.

1. O kaj sa eno vefelje — v nebesih snajde fe,
Angelzi se vefelé — ino Marijo zhafté,
Hvalijo tud' fvetniki.
2. Marija v nebesih fedí, — lep fzepter v rokah dersí,
Ona tamkaj fveti fe — lepfhi kakor svesde vfe,
In profi sa grefhlike.
3. O grefhnik, premifli ti, Marija sa te fkerbí:
Sgrivaj ti grehe fvoje, — in poboljfhaj shivtenje:
Sadobifh svelizhanje.
4. O Marija Deviza! — bod' nafha pomozhuiza,
De fe grefhnik fpokorí, — o Marija! fprofi ti,
De fe grefhnik fpokorí.
5. Kadar pride sadni zhaf, — bod' Marija ti per naf,
K bode dufha 's trupla fhla, — peli jo ti v nebéfa,
Vezhno vshivat' Jesufa.

16. Hvalna péfem.

1. Hvala bod' Gospod Bogu,
 Vse stvarni ga sdaj molite;
 Štvarnika, dobrotnika
 In Ozheta ga zhašite!
 Kerub, Šeraf mu pojo,
 Hvali semlja in nebo.

2. Šveti, fveti, fvet Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale,
 Trume svolenih, o Bog,
 Vezhno zhaš ti bojo gnale.
 Vsi fvetniki te zhašé,
 Vsi pravizhni poshelé.

3. Zhefhen bodi trojni Bog,
 Ozhe, Šin, in ti Duh fveti,
 Zerkve tvoje fveti navk
 Moramo svešto verjeti;
 Jesuf Kristuf, boshji Šin
 Je sapušil ga v spomin.

4. O preljub' Svelizhar nafh,
 Koljka je ljubesen tvoja!
 Shalošten moj grefhen stan,
 Revna je b'la dušha moja;
 Ti pa pridešh k nam na fvét,
 Pekel, smert in gréh satrét.

5. Vezhni Bog, in kralj nebéf
 Še ponisha brat nafh biti;
 Nam shiví in nam vmerje,
 Nam nebefa saflushiti.
 Njega fveta refhna kri
 Naf ozhifli vse ljudi.

6. Na defnizi boshji sdaj
 Ga imamo pomozhuika;
 Šodni dan ga grefhnik bo
 Vidil ojstriga fodnika.
 Milof, grefhnik le dobifh,
 Dokler fhe na fvét' shivifh.

7. Jesuf, bodi vsmilen nam,
 V flushbi svoji naf ohrani;
 Kri fi svojo dal sa naf,
 Gréh konzhaj, per naf oftani,
 Peli nafhe dufhe v raj,
 Délesh svolenih nam daj.
8. Švoje ljudstvo frezhno fiôr',
 Sdaj in vfelaj naf obvari:
 Obdaruj in povikfhuj,
 In svelizhaj svoje stvari.
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj ino v vezhnosti.
9. Milofiliv nam bodi donf,
 Pota v grehe nam sagradi;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj, de fiôr'mo dobro radi.
 V tebe vupamo vfak zhaf,
 De ne bofh savergel naf.

17. Dan pokópa merlízha.

Perva.

1. Vérni zhlovek! smifli s mano,
 De bo enkrat treba vmrét';
 Povej, al' je tebi snano,
 Kdaj sapustil bodefh svét?
 Sdihafh milo, — ker fhtevila,
 Šam ne véfh od svojih lét.
2. Donef pravifh: Drugo leto
 Bodem fiôr'il to in to:
 Jutri te she ni na fvetu,
 V trugi shé leshifh mertev.
 To sna biti, — fe sgoditi
 Ako lih ne véfh sa to.
3. Le sakaj fe dafh flepiti
 Od fвета golufniga?
 Ker ga morafh sapustiti,
 Vfe, kar je pofvetniga.

Šmert ne sbéra, — sploh pobéra,
Nizh ne zhaka starosti.

4. Drugi bodo to vshivali,
Kar fi s trudam perdobil,
Te v trohlivi trugi djali
V semlo, de bofh tamkaj gnil.
Ali vštati, — in podati
Še bofh moral k fodbi shiv.

5. Zhlovek! štôri sad pokore,
In sapuſti grefhni ſtan,
Oh ne zhakaj ſmertne vure,
Ker ne véfh ſa tiſti dan.
Doneſ meni, — jutri tebi
Sna bit' fodni liſt iſbran.

6. Truplo terdno, vudje sdravi,
Polni ſo trohlivoſti;
Hitro, hitro ſe perpravi,
Ker ſe bliſhaſh vezhnoſti.
Šmert ne sbéra, — ſploh pobéra,
Nizh ne zhaka ſtarosti.

7. Sdaj pa vſi Boga proſimo,
De naſ v gnadi obdershí,
Švet hudobní ſapuſtimo,
Vſe kar ferze obteshí,
De v nebéſa — iſ teleſa
Duſha k Jeſufu ſbeshí.

Druga.

1. Zhlovek na tem revnim ſveti
Kratko zhafa le ſhiví;
Nja terplenja je veliko,
Malo pa veſelih dní.
Le teshavna je nja hoja,
On ne najde tu pokoja;
V' joku pride na ta ſvét,
V' joku ſapuſti ga ſpét.

2. Kakor trava on priraste,
Perzveti, ko roshen zvét,
Hitro njega smert pobere,
Ni ga bilo, ni ga fpet.
Dufha se k Bogu poverne,
Truplo v hladen grob sagerne,
Vsaki zhlovek gré ta pot,
Naj bo hlapez, alj Gospod.
3. Krístuf je shivlenje nafhe,
In premagana je smert;
Dufho Jesuf k febi vséme,
Truplo hrani v boshji vert.
Blagor nam, ki dobro vémo,
De sa njim k Ozhetu gremo;
Sa pravizhne je od tod
V fveti raj vefeli pot.
4. Délo rajni je dokonzhal,
Nja delavnik je nehal,
Njega je Gospod saklizal,
De mu bo plazhilo dal.
Špremimo po sadni hoji
Njega truplo sdaj k pokoji;
Dufho pa srozhimo mi
Donef boshji milosti.
7. Kar na fveti zhlovek féje,
To bo tam po smerti shel;
Kar je dobriga pripravil,
Bo vefelo s febo vsel.
Vše vefelje sdaj minilo,
Zhafno vše ga sapuštilo;
Šame dobre dela so,
Ki ga v vezhnost spremlajo.
6. Vše posvetno vefelvanje
Na tem fveti sa-nj nehá,
Imenitnost in bogastvo
Sdaj tolashleja ne da.
Šrézhno le tajísta dufha
Po tem poti fvét sapufha,

Ki krivize ne posná,
Vel'ko dobrih del' ima.

7. Tak gré zhlovek 's tega sveta
V hišho fvoje vezhnosti,
Vel'ko piha, prevsetuje,
Pa le s prasnimi rezhmí.
Kadar svoni omolzhijo,
Še tud folse pofufhijo:
Njega vef spomin je prezh,
Mefto ne posna fe vezh.

8. Pa sapifano je v bukvah
Tamkaj vsakiga imé,
Tud' vse dobro ino húdo,
Kar v shivlenji floril je.
V vezhnosti bo vse odkrito,
Kar je fkrivniga, ozhíto,
Vse bo zhlovek tamkaj bral,
Ker bo pred Šodnikam fíal.

9. Blagor vřim pravizhnim mertvim,
Ki v Gofpodi pomerjó;
Oni k fvojimu Ozhetu
Le pozhivat taj gredó,
Njih fiorjene dobre déle
Bojo vekomaj flovéle,
Njih zhařtitljivo imé
Med fvetniki fveti fe.

10. Vfe pofvetno premořhenje,
Mertvimu je vséla řmert;
Defke řhtir řo mu řřtale,
Ino pa rařtergan pert.
řginila je vřa lepota,
In minula vřa dragota;
řvete zhednořti řamó
řjemu v vezhnosti zvetó.

11. Vři tovarřhi malořridni
řo ga řapuřtili řdaj,
Le pofřtene dobre řuřhe
Njega řprem'jo v řadni kraj.

Vše veselje tovarfhije,
 Dobre volje in gostije
 Mu fedmina vsela je,
 Ki sa njim opravla fe.

12. O Gospod! všim vernim mertvim
 Vezhen mir in pokoj daj,
 Naj pozhivajo v pokoji,
 Vezhna ljuzh jim sveti naj!
 Trupla v semli mirno spijo,
 Dufhe v tebi naj shivíjo,
 Dokler tvoj mogozhen glaf
 Bo k vřtájenju sbudil naf.

Tretja.

1. Poverni, dufha! se k Bogu,
 Kater je tebe vřtvaril,
 Kater te je fkos svojo fmert
 Pred peklam okovaril.
 O pojdi k njemu, ki fkos kerft
 Nedolshno te je ftoril,
 Kater je tebi fédesh slat
 V nebesih tam perpravil.
2. Svelizhar! zhe fhe vredna ni
 Tvoj'ga oblizhja gledat',
 Ozhiřti jo, o Jesuf, ti,
 Ne puřti nje sdihavat'.
 Pomifli, kol'ko si preřtal
 Sa njo, nevesto svojo,
 O reřhi jo is vřih teshav,
 Vsem' jo v svojo svetlobo.
3. Telo gré v semlo sdaj nasaj,
 Is ktere je blo vseto;
 Dufho pa, Jesuf! v sveti raj —
 Vsemi, v kraljestvo řveto:
 řkos svojih pet kervavih ran
 Vřmil' se zhes vse dufhize,
 Nje ino naf na řodni dan
 Pořtavi med ovzhize.

Vse volje tovaršice, vsa volja
 Dobro volje in gostilnica
 Ma sedmina vseh
 Ki se najdejo v
 12. O God! sva vsemu
 Vseho mi in pajoč
 Naj pozivajo v pokor
 Vseho mi in pajoč
 Trgla vseh mi in pajoč
 Duh v tebi mi in pajoč
 Doktor svoj pogled
 Bo k vseh mi in pajoč

**VŠE K VÉZHI ZHAŠTI BOSHJI
 INO HVALI MARIJE DEVIZE.**

Sapopadek.

Štran.

Predgovor	5
Pratika	7
Evangelji s molitvami ino branjam v nedele ino prasnike	
Gospodove	15
» v prasnike ino godove Marije Devize in Švetnikov	183
» v godove Švetnikov sploh	296
» v obletnizo pofvezbenja vſih zerkuv	313
» per mafhah ſa mertve	315
» ſa vſe dni ſvetiga poſta	320
Katekiſem fv. katoliſhke vére	413
Uvod	413
Perva poſtava. Od vere	414
Druga » » vupanja	435
Tretja » » ljubesni	443
Zhetera » » ff. Sakramentov	485
Peta » » kerſh. pravize	515
Perſtavek od ſhtirih poſledn. rezhi	531
Molitve per ozhitni flushbi boſhji	535
Pred kerſhanſkim naukam	535
Po pridgi alj kerſh. nauku	535
Lavretanſke litanije	537
Litanije vſih Švetnikov	544
O poſebnih potrebah	557
Šveti krishov pot	563
Litanije od Kriſtuſoviga terplenja	577
» od preſv. reſhniga Teléſa	579
» od ſladkiga imena Jeſufa	581
Zerkvne peſmi	585
I. Per ſveti mafhi	585
K povſdigovanju	603
II. K ſhegnu	604
Po boſhji flushbi	608
III. K pridgi in kerſhanſkim nauku	609

IV. Sa prasnike ino godove	613
1. Ob kvaternih nedelah	613
2. Sa sv. adventni zhaš	615
3. Boshizhne	620
4. Sa sv. poštni zhaš	630
5. Velikonozhne	644
6. Per prozešjah v krishovim tednu	647
7. V prasnik vnebohoda J. K.	651
8. Sa binkošhtne prasnike	654
9. V prasnik prešvete Trojize	655
10. » prešvetiga rešhn. Teleša	656
11. » ff. apost. Petra in Pavla	661
12. » velike maše	662
13. » vsih Švetnikov	664
14. Vsih vernih duš dan	666
15. Sa Marijne godove	669
16. Hvalna pešem	672
17. Dan pokopa merlizha	673

Hujšhi pogrěšhki.

Štran 96 verša 19 namešti prerokaj beri prerokuj.

» 297 » 2 » vse beri oboje.

V Ljublani,
NATISNL JOSHEF BLASNIK.

1. The first part of the book

2. The second part of the book

3. The third part of the book

4. The fourth part of the book

5. The fifth part of the book

6. The sixth part of the book

7. The seventh part of the book

8. The eighth part of the book

9. The ninth part of the book

10. The tenth part of the book

11. The eleventh part of the book

12. The twelfth part of the book

13. The thirteenth part of the book

14. The fourteenth part of the book

15. The fifteenth part of the book

16. The sixteenth part of the book

17. The seventeenth part of the book

18. The eighteenth part of the book

19. The nineteenth part of the book

20. The twentieth part of the book

21. The twenty-first part of the book

22. The twenty-second part of the book

23. The twenty-third part of the book

24. The twenty-fourth part of the book

25. The twenty-fifth part of the book

26. The twenty-sixth part of the book

27. The twenty-seventh part of the book

28. The twenty-eighth part of the book

29. The twenty-ninth part of the book

30. The thirtieth part of the book

31. The thirty-first part of the book

32. The thirty-second part of the book

33. The thirty-third part of the book

34. The thirty-fourth part of the book

35. The thirty-fifth part of the book

36. The thirty-sixth part of the book

37. The thirty-seventh part of the book

38. The thirty-eighth part of the book

39. The thirty-ninth part of the book

40. The fortieth part of the book

41. The forty-first part of the book

42. The forty-second part of the book

43. The forty-third part of the book

44. The forty-fourth part of the book

45. The forty-fifth part of the book

